16 Σεπτεμβρίου 2024
Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ′ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ ϊ̇ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

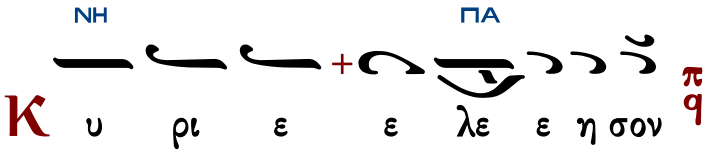

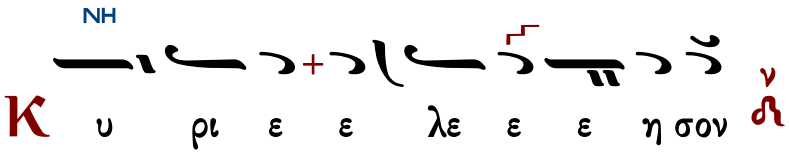

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ̅ ν̅ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

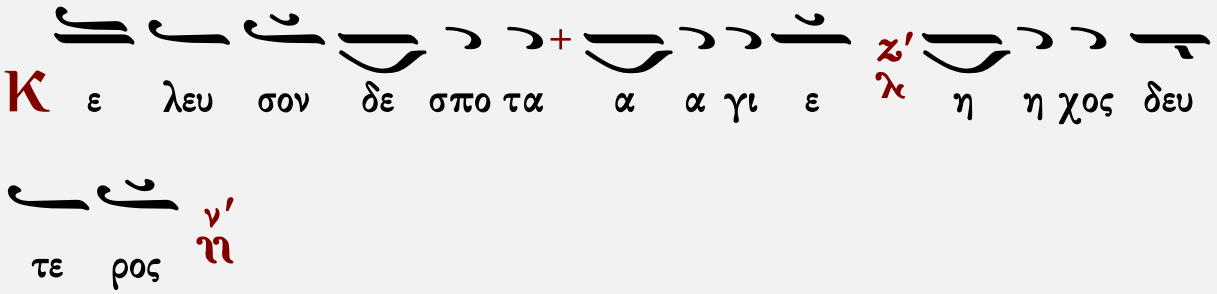

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος β′

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ′ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

ἦχος β΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Ὤφθη, ἡ τοῦ ξύλου πονηρά, γεῦσις ἐν Ἐδὲμ τοῖς γενάρχαις, συμβᾶσα πάλαι δεινῶς, θάνατον εἰσάξασα παντὶ τῷ γένει βροτῶν· ἀλλὰ νῦν πρὸς ἀκήρατον, ζωὴν καὶ ἀμείνω, λῆξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ θείου Σταυροῦ· ὃν περ ἀνυψοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τούτῳ, Κύριον καὶ κόσμον, συνυψώσαντα.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.
Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἦρας, τὸ πλανώμενον Σωτήρ, πρόβατον ἐπ᾽ ὤμων καὶ τοῦτο, τῷ σῷ προσῆξας Πατρί, διὰ τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ ἀγγέλοις ἠρίθμησας, ἐν Πνεύματι θείῳ· ξύλον γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ· ὃν νῦν ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξάζομεν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Στῶμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, πράξεσι κομῶντες ἐνθέοις, καὶ τὸν Κρανίου πιστοί, χῶρον ἐποπτεύσωμεν, καθαρωτάτῳ νοΐ· καὶ ὑψούμενον βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν ἀγγέλοις, ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεός, χεῖρας ἑκουσίως ἁπλώσας, εἵλκυσεν ἐζώγρησε πάντας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Στιχηρὰ τῆς ἁγίας Εὐφημίας

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

ἦχος δ΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, μάρτυς ἔνδοξε, κατηγγυήθης τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἄφθορον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσα, σὺν στρατεύμασιν, ἀρχαγγέλων, ἀγγέλων, ἀποστόλων, προφητῶν τε καὶ μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Καὶ τροχοῖς ὁμιλήσασα, καὶ θηρσὶ προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομωθεῖσά σου, τὸν λογισμόν θείῳ Πνεύματι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπέπνιξας, καὶ ἀνέδραμες, νοητοὺς πρὸς θαλάμους ὥσπερ προῖκα, τῷ νυμφίῳ σου Παρθένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἄθλησιν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ θανοῦσα ἀείζωον, τῶν αἱμάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἴνεσιν μάρτυς ἔβλυσας, τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ γνώσει φωτίζουσα, τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθρούς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγουσα· ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύεται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα, ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τῶν θείων πατέρων· μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καὶ νῦν

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ τετραπέρατος κόσμος, σήμερον ἁγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν συνυψοῦται βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ, τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

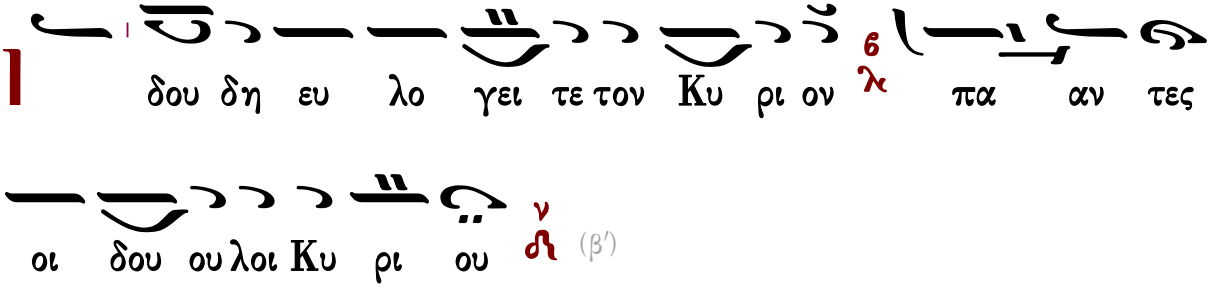

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

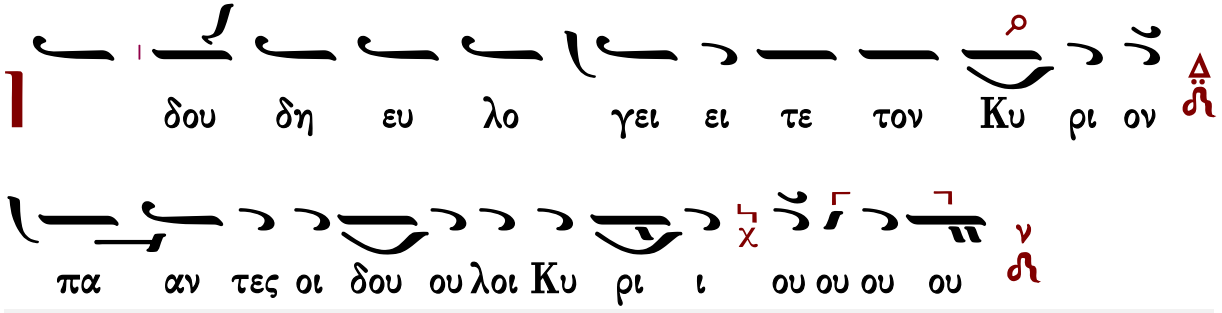

Δευτέρᾳ ἑσπέρας
ψαλμὸς 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

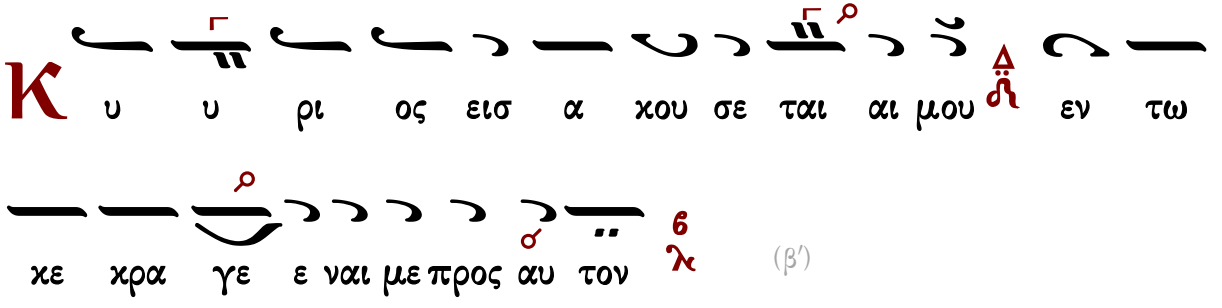

(β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

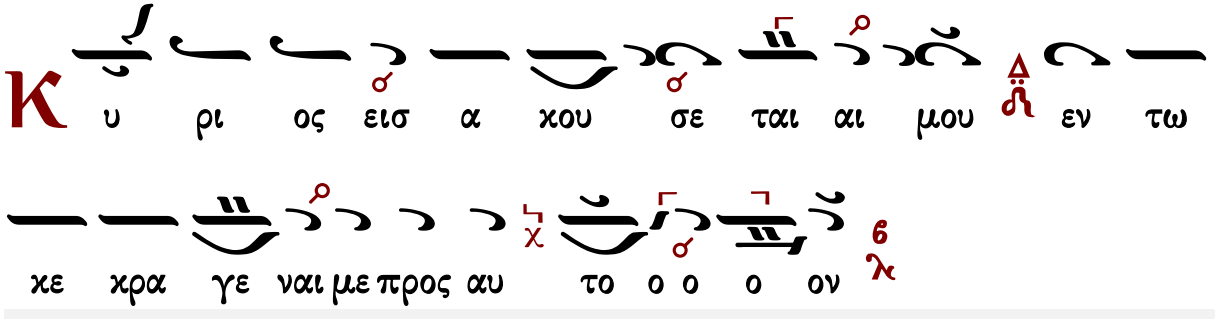

Τρίτῃ ἑσπέρας
ψαλμὸς 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

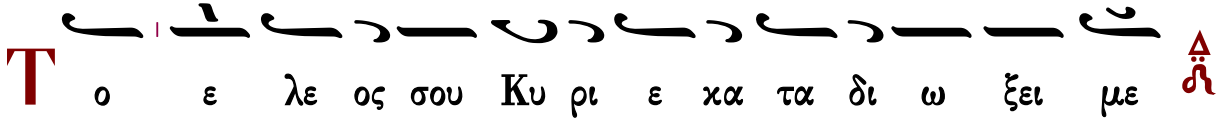

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν′ ῃ και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με (β′)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν′ ῃ και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με ε ε

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

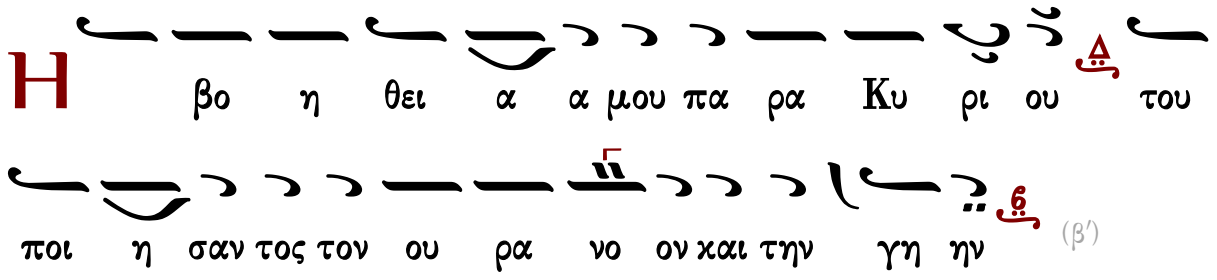

(β′)

∴ Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

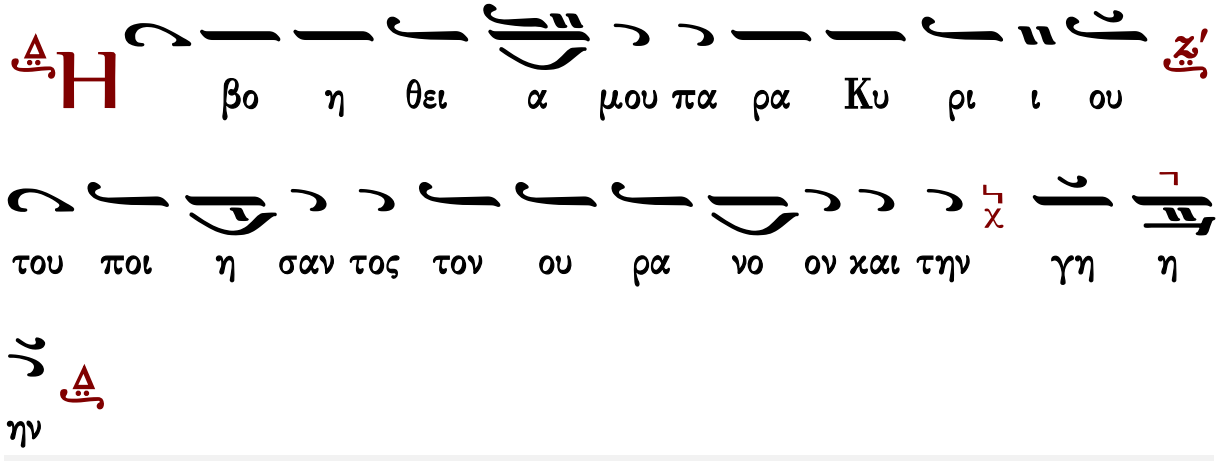

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

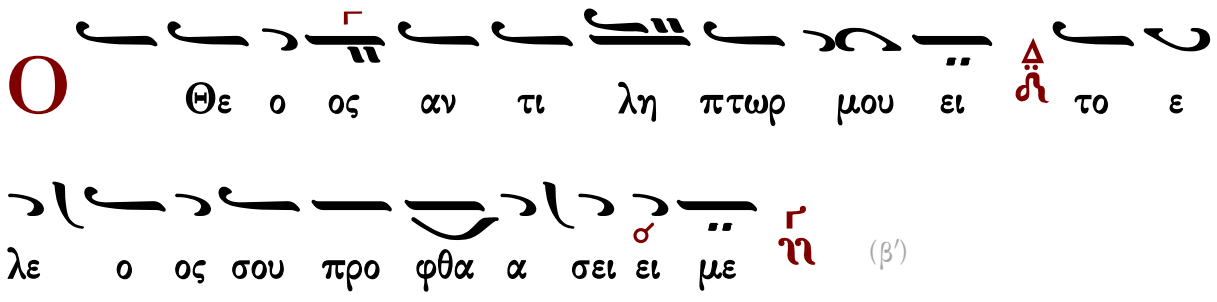

(β′)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

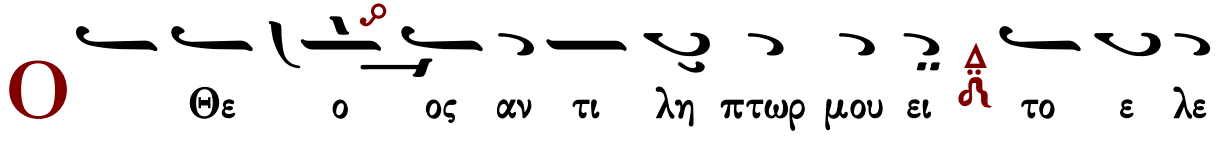

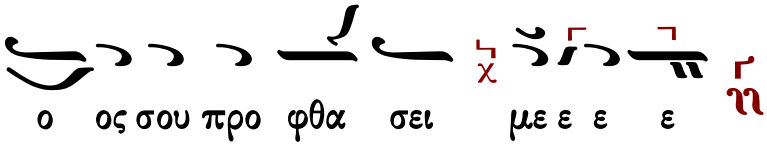

Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 43, 9-14

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 3:1-9

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κεφ. 5:15-23 κ᾽ 6:1-3

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ

Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, **καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.**

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοί, Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ἦχος ⸗ ϟ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.101/1141*

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ᾽ ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ἀθληφόρε καὶ μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα· Χαίροις τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ταῖς βασάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ Πνεύματος ἐκλαμπρύνασα. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων σου τὰ μνημόσυνα.

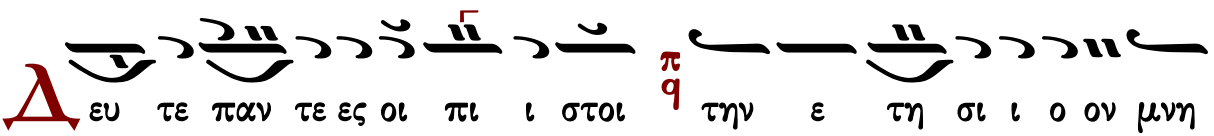

η μην της παν ευ φη μου Ευ φη μι ι ι α ας

μετ εγ χω μι ων υ μνη σω ω μεν λε ε ε γο ο ο ον

τες χαι ροις α θλη φο ο ο ρε χαι αι μα α αρ

τυς η των τυ ραν νων τα θρα α α ση η κα ταρ

γη η σα α σα α και των κα κο δο ξων την α νοι

οι αν α πε λε ε εγ ξα α α α σα χαι αι αι αι

ροις της Χαλ κη δο νος το κα αλ λι ι στο ον θρε εμ μα

και των ορ θο δο ο ο ξων το α α σει στο ον ε ε

ε ρει ει ει ει σμα χαι αι αι αι αι αι ροις η δι

α Χρι στον τον νυμ φι ο ον σου την μεν α χμην του σω

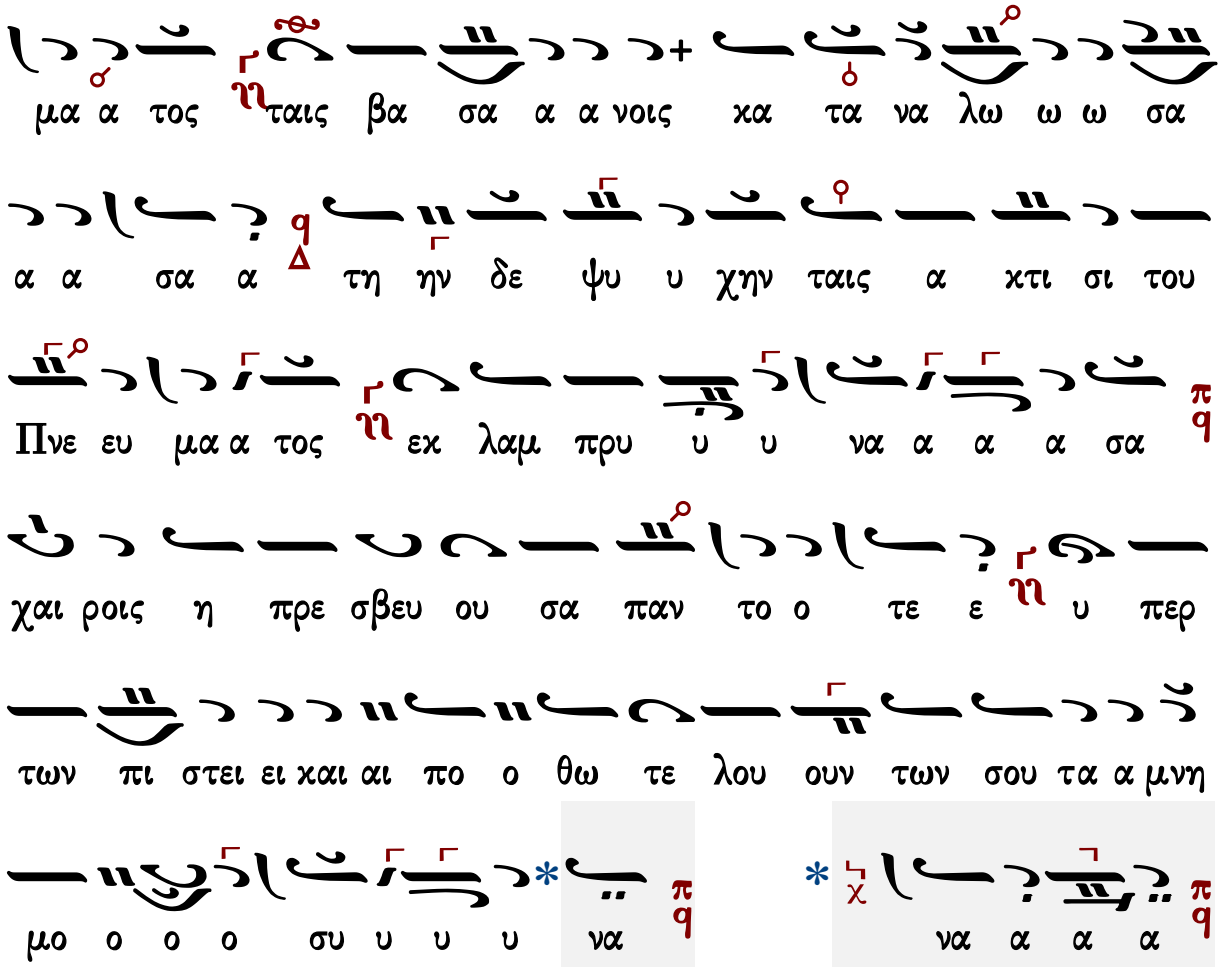

Ἦχος β΄

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὥσπερ ζῶσα ἡ μάρτυς, καὶ θανοῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσί, τὸν ἡμέτερον τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἱρετικῶν, τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκφαυλίζουσα τούτων, τὸ κακόνουν καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθόν, καὶ ἀκίβδηλον· ἕνα μὲν καθ᾽ ὑπόστασιν, τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θέλησιν. Ἧς ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως μάρτυς, ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεῖ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει, τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανεύφημε; τό τε στερῥὸν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων πατέρων, τὸν τῆς πίστεως ὅρον, ὡς ζηλωτὴς ταύτης πεπίστευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντὸς ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος δ΄

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελουμένην, κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτή, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτήν, συγχωρεῖ ἑκάστῳ, τὸν ἁγιασμὸν ἀπαρύσασθαι. Προσέλθωμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστάκτῳ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, ἀπαντλήσωμεν ἀφθόνως, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλ. α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως, ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς, πρὸς ἑστίασιν πνευματικήν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς, καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοΐ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαϊσμένοι, τοῦ θείου Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἁγνὴ περιστερά, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὁλικῶς τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν ἑαυτῇ εἰσῳκίσατο, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

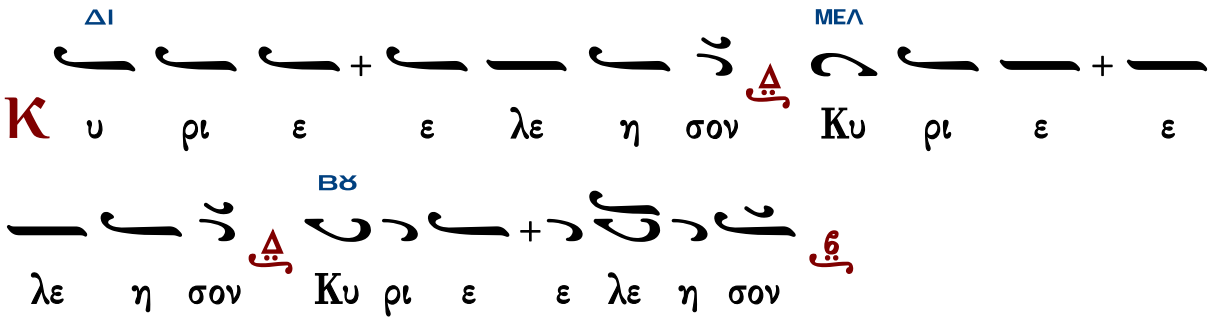

ἀγιορείτικα

Ἦχος λ π ϊ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

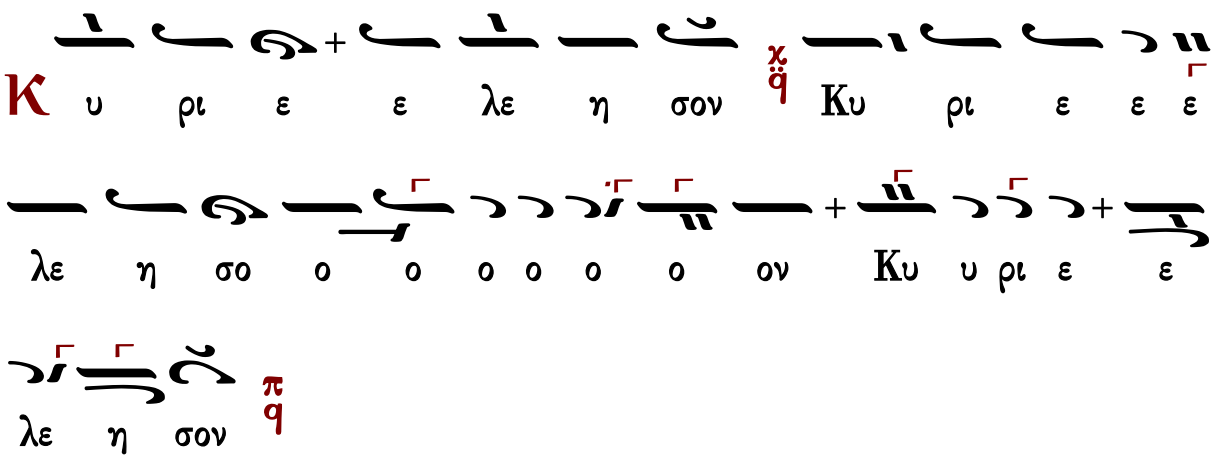

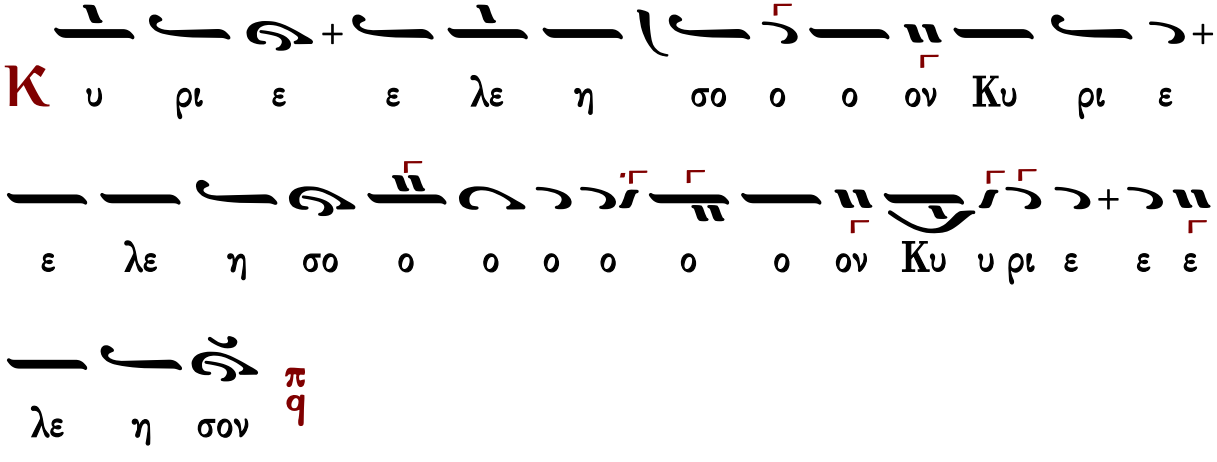

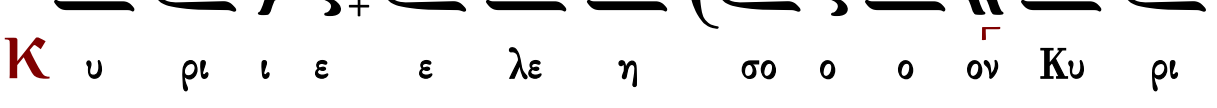

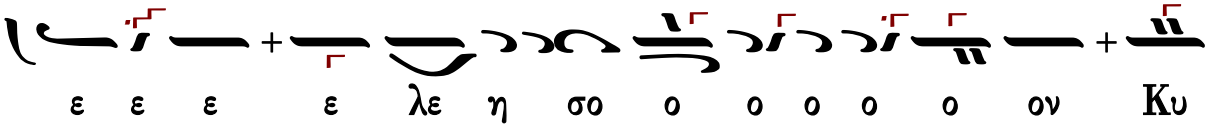

ἦχος πλ.α΄		
Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.		
Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς	
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.	
Γεωργίου Πρωγάκη	Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Τριήμερος ἀνέστης	ἦχος πλ.β΄

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρός, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθέ, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην Σωτήρ, δι᾽ ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι᾽ ἐμέ, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε, ἐραπίσθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτά, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανενδόξου Εὐφημίας, ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι᾽ ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ σθένει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεόν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καὶ νῦν

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελῳδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε σὺν τῷ ληστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

τῆς ἁγίας

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοι· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τῆς ἑορτῆς

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα..

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ

βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετά ἀπό κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκια

τῆς ἁγίας

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοι· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τῆς ἑορτῆς

ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα..

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἀμήν.

Καθίσματα

Καθίσματα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ — Ἦχος δ΄

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ᾽ αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ᾽ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

τῆς ἑορτῆς

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.198/1897*

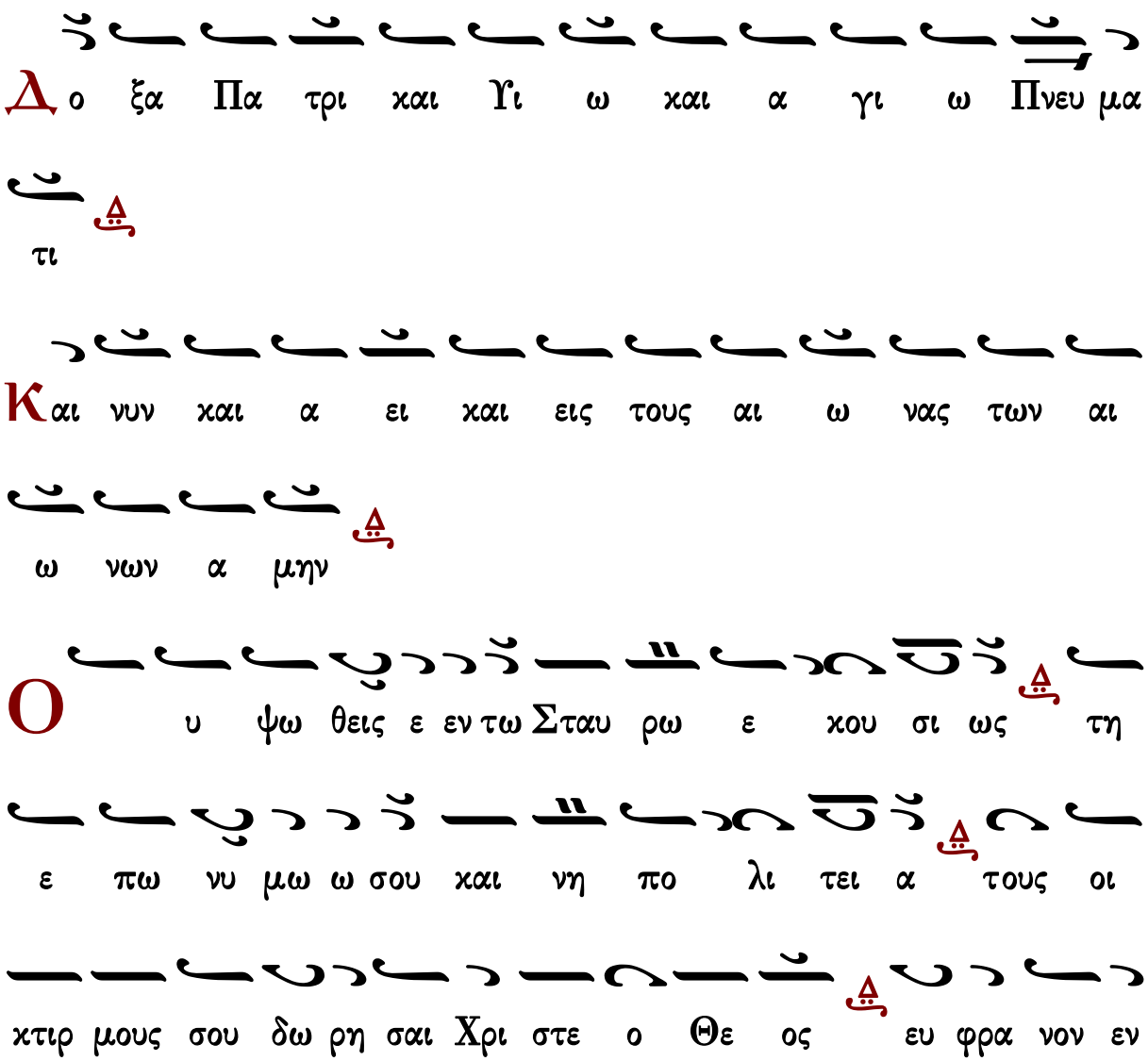

Καθίσματα μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἦχος δ΄

Οἱ ἀγῶνές σου σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἱδρῶτές σου ἁγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ᾔσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας οὐ θάνατον, δι᾽ αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ᾽ ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

τῆς ἑορτῆς

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.121/630*

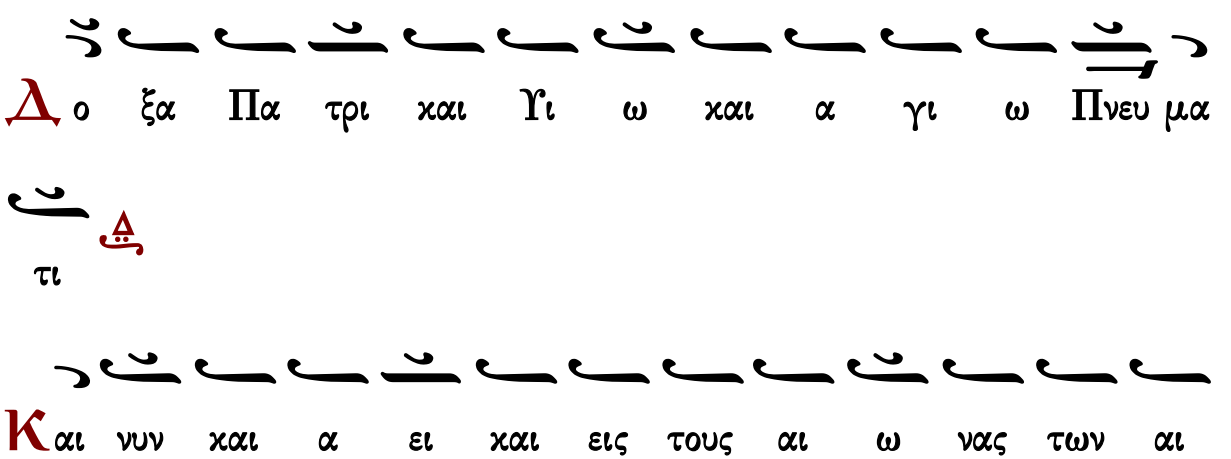

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.Κανόνες

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ α΄

Ὁ Κανών, ὃς τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα φέρει.
Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.
Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.167/1866#

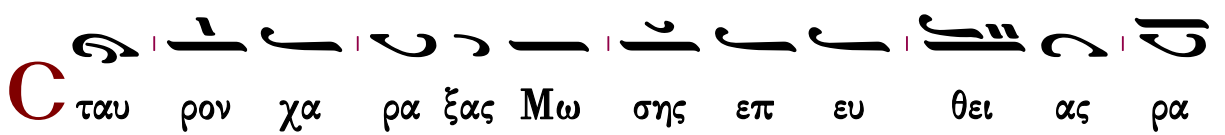

βδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν

τι ν την δε ε πι στρε πτι χως Φα ρα ω τοις

αρ μα σι χρο τη σας η νω σεν ρ επ ευ ρους δι α γρα

ψα ας το α ητ τη τον ο πλον ρ δι ο Χρι στω α σω

μεν ρ τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται ρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ρ

Τ ον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν του πα

θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των ι ε ρων με σου

με νος ν σταυ ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις

τρο παι ον πα λα μαις η γει ρε ρ το χρα τος δι ο λε

σα ας Α μα ληχ του πα νω λους δι ο Χρι στω α σω

μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Δ νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης α

κος φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο βο λου δη

γμα τος και ξυ λω τυ πω Σταυ ρου τον προς γην

συ ρο με νον ο φιν προσ ε δη σεν εγ καρ σι ον εν

του τω θρι αμ βευ σας το πη μα δι ο Χρι στω α

σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

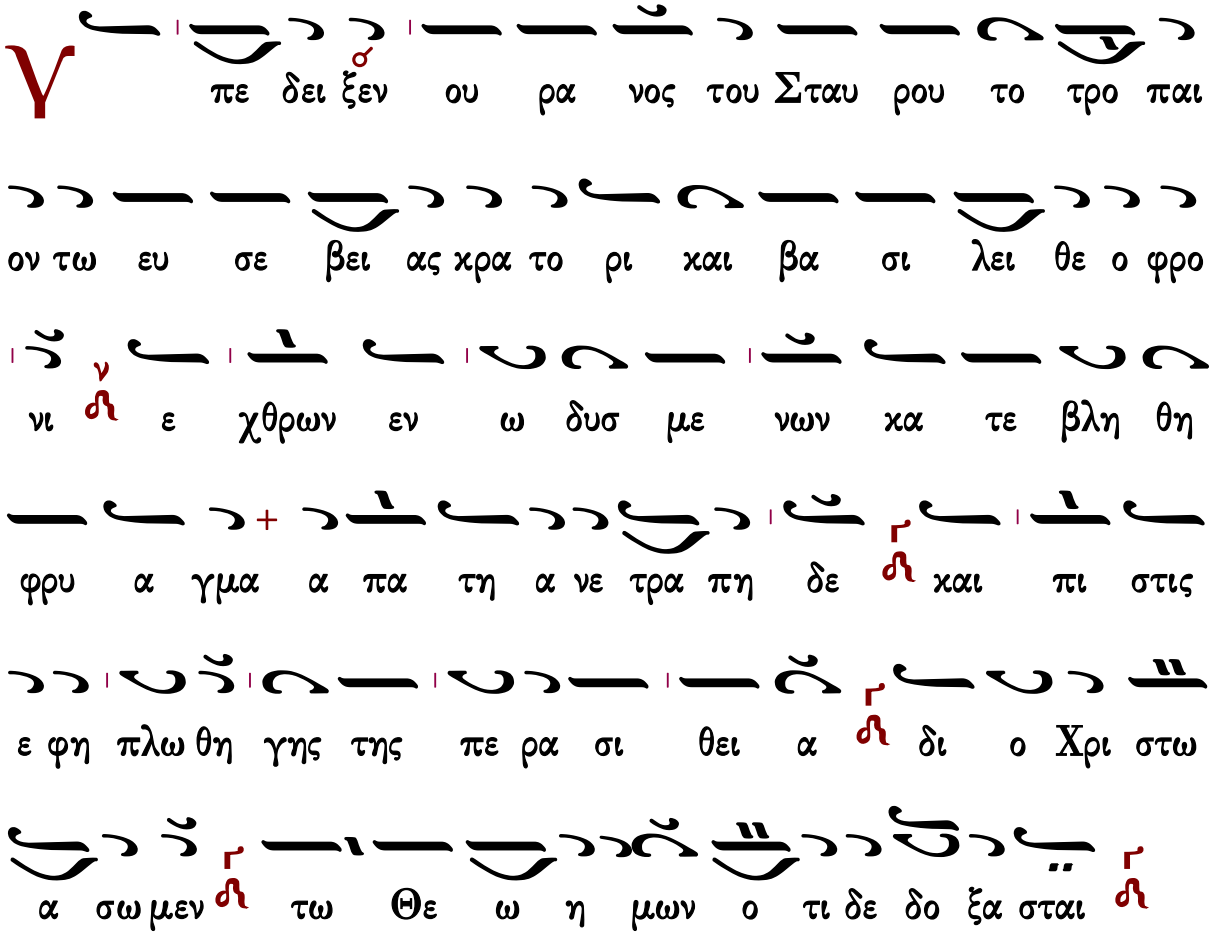

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ α΄

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρην.
Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ — ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἕλκει πρὸς ὑμνωδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἡ πανεύφημος κόρη τοῖς θαύμασιν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γένος ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτήσατο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κάλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὡραιοτάτης σου πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.169/1868#

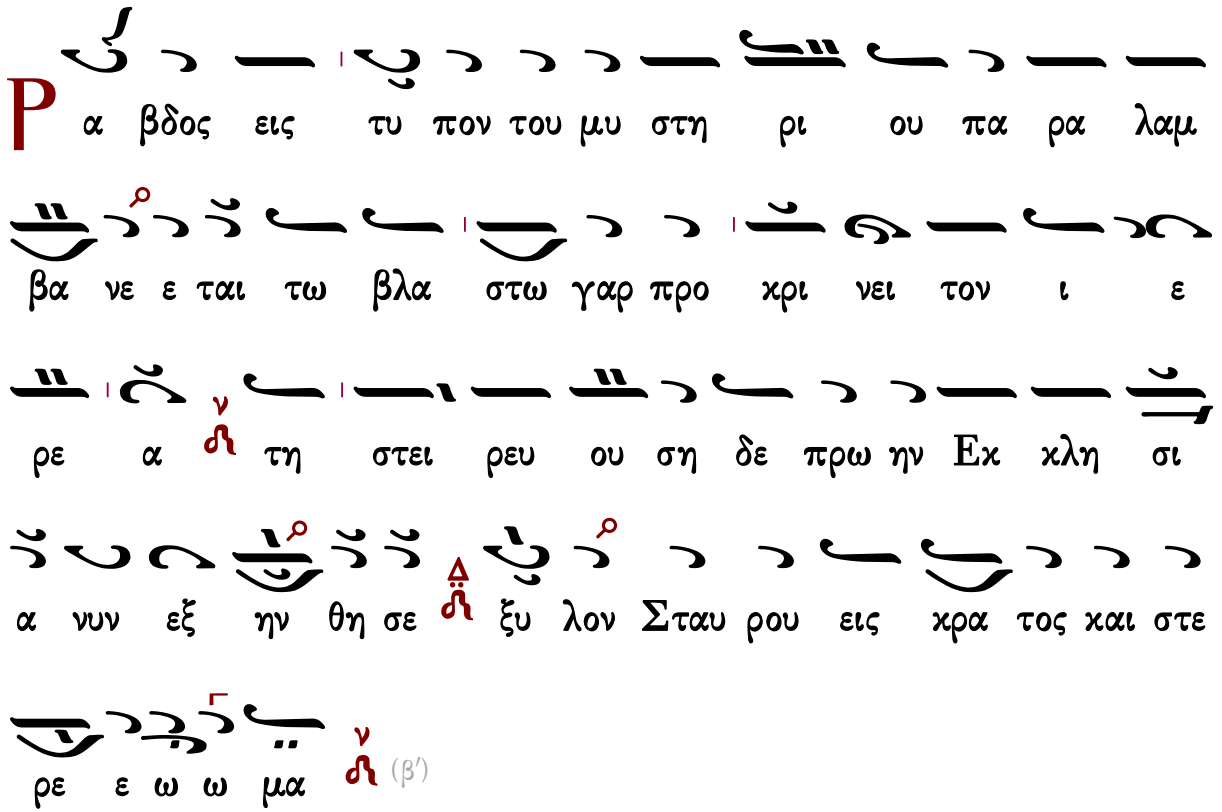

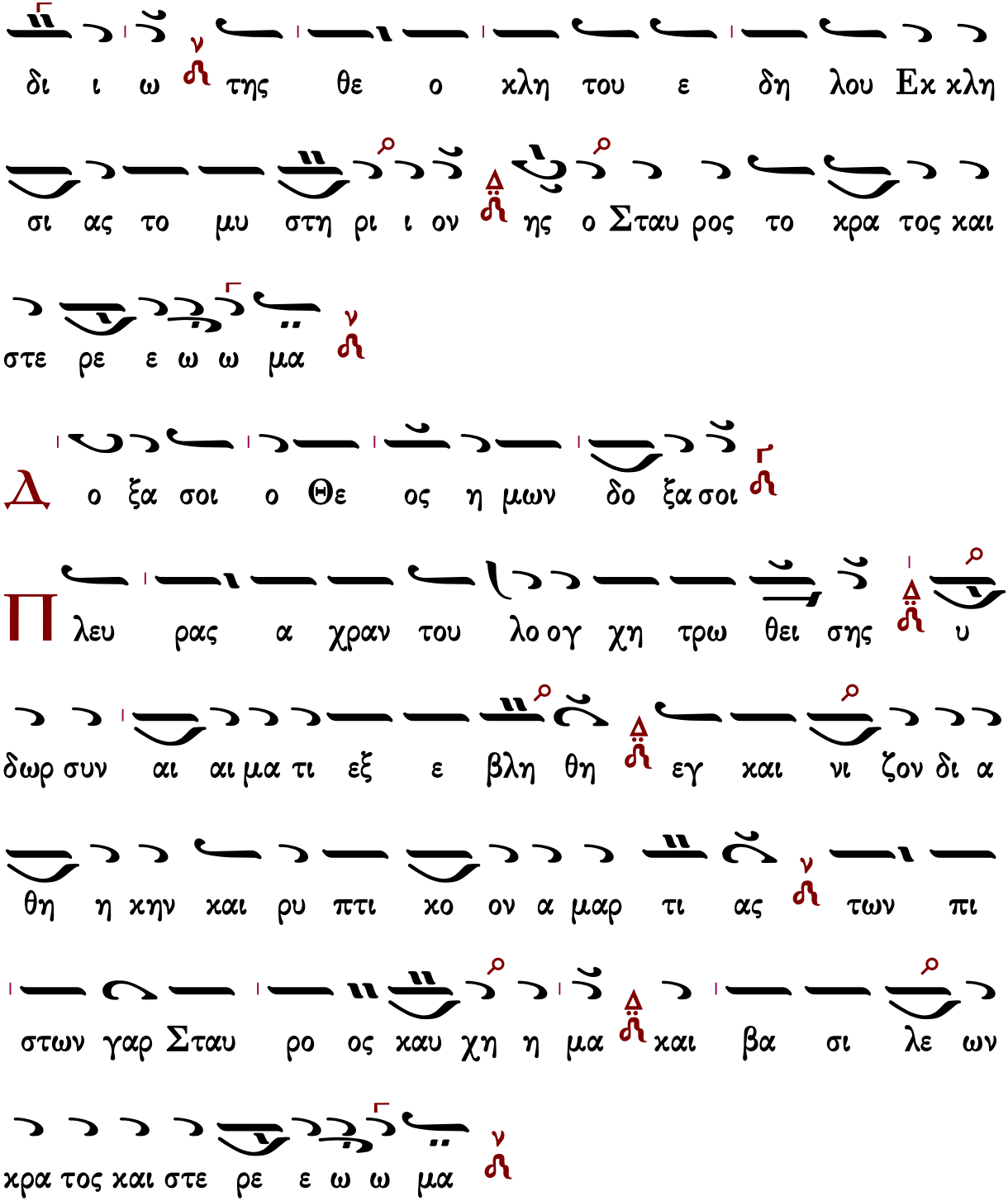

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ γ΄

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὤφθης ἐπὶ βήματος, ἀρρενωπὸν ψυχὴν φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρόν, ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις, ἐτροπώσω πανεύφημε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ῥυτὶς ψυχῆς πέφυκε· καὶ σὲ Χριστός, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴασαι πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μώλωπας, μάρτυς Χριστοῦ, θραῦσον σαῖς πρεσβείαις, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζῃ πανεύφημε· ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις, τὸν στάχυν τῆς πίστεως· ὅθεν παραδόξως μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, ἀθλοφόρε πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

τῆς ἑορτῆς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἐν σπουδῇ, χαρᾶς τε ἐμπίπλησιν, οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια, ἡ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῶσα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἱερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου σκηνῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλεϊζόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρός· καὶ διηγήσαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, θείων ἐννοιῶν σαυτὴν καταστήσασα, ὡς φωστὴρ ἀριπρεπέστατος, ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, μάρτυς ἔλαμψας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζοφερῷ οὐ προσήνεγκας, δαίμονι θυσίαν, μάρτυς ἀήττητε· ζωηφόρον γὰρ ἠγάπησας, ὑπὲρ εὐσεβείας σπεῖσαι θάνατον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀνάλγητον φέρουσα, σὺν τοῖς ἀθλοφόροις σῶμα ἡ ἄμεμπτος, ταῖς αἰκείαις ἀνεπαίσθητος, διετέλει θείας στοργῆς ἔρωτι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τληπαθοῦν σου τὸ πρόσωπον, μάρτυς ταῖς βολαῖς λαμπρῶς ἐφαιδρύνετο, ἀστραπῇ δὲ θείου Πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἠμαύρου τὴν διάνοιαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὦ τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι᾽ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σὲ τὸ ἀοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, τὴν Ἐδὲμ φυλάττουσα, στρεφομένη ῥομφαία, Σταυρὲ ᾠδέσθη, τὸ φρικτὸν δὲ Χερουβίμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν· οὐρανίων γηγενῶν, γένος δὲ γόνυ κάμπτει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεὶς ὁ θεῖος Σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ε΄

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι — ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμέρας καὶ εἰρήνης ἀντίθετον, ἐπιγνοῦσα, στέργειν οὐκ ἠξίωσας τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίσας σου ἐκλύειν τὸν ἔνθεον, μάρτυς τόνον, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ παμπόνηρος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Παράσχου φωτισμὸν μοι πανεύφημε, καὶ εἰρήνην, λύουσα πρεσβείαις σου, τὴν πολυτάραχον ἄγνοιαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν

ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ γήρᾳ καμφθείς, καὶ νόσῳ τρυχωθείς, ἀνωρθοῦτο Ἰακὼβ χεῖρας ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· τὴν παλαιότητα καὶ γάρ, τοῦ νομικοῦ σκιώδους, γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νεαζούσαις θεὶς παλάμας, ὁ θεῖος Ἰσραήλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρης λαός· ὑποπτευθεὶς ὅθεν οὕτως ἐξηπατῆσθαι, οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγὴς ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ς΄

Χιτῶνά μοι παράσχου — ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκί, τῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα, φέρουσα ἔνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενίκηκας τυράννων τὴν ὀφρύν, ἀσινὴς ἐν ὕδασι, μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωνᾶς διαμείνασα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐρρύσατο θηρῶν διαφθορᾶς, ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δανιήλ, σὲ πανεύφημε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ — ἦχος δ΄

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Οἶκος

Τῆς πανευφήμου ὁ ναός, παράδεισος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν. Τούτου οἱ τρυγῶντες καρποὺς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἁγιάζονται· ὁρῶντες δὲ θαυμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα, ὥσπερ ζῶν, ἀναβλυστάνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντας. Διὸ μετὰ σπουδῆς δεῦτε πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ· καὶ καθαρθέντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυξώμεθα τοῦτο, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Συναξάριον

Τῇ ιϛ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ὑπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,
Εὐφημίαις σε χρὴ στέφειν Εὐφημία.
Τῇ ἐκκαιδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Μελιτηνῆς.

Μελιτηνή, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ξύλου γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς, φθορᾷ παρῴκησε· ῥίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακριθείς, ὅλῳ τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου μετέδωκεν· ἀλλ᾽

εὑρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, σταυροῦ τὸ ξύλον κράζομεν· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοή, καὶ ξύλον ἤνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαίρως μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου δέ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἴργετο, ὃ νυκτιλόχου δυσθανοῦς ἠνέῳξεν, εὐγνωμοσύνης κράζοντος· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥάβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον, Ἰωσήφ, ὁ γενησόμενον, βλέπων, Ἰσραήλ, τῆς βασιλείας τὸ κραταιόν, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδοξος σταυρὸς προδηλῶν· οὗτος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίστει κράζουσιν· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ζ΄

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ὤφθη, τὰ τῶν θείων μαρτύρων ἀνδραγαθήματα· ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, τὴν κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἄθλοις κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεος εὐλογητὸς εἶ.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φληναφοῦντα ἐμφράττει, ἡ ἀοίδιμος κόρη τυράννων στόματα, τερθρείαις παρανόμοις, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, θεϊκῶς ἀντιμέλπουσα. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τριὰς τῶν ὁσίων, τοὺς ἐκκαύσαντας πάλαι φλέγει τὴν κάμινον· νυνὶ δὲ ἡ θεόφρων, Τριάδα ἀνυμνοῦσα, ὑπηρέτας ἐζώγρησε, τὸν τῶν πατέρων Θεόν, ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μυστικῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν πάναγνον νύμφην, ἐν τῇ καμίνῳ μολών, τοῦ Πνεύματος τῇ δρόσῳ, Πατρὸς εὐδοκία, διεσώσατο ψάλλουσαν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑψουμένου ξύλου, ῥαντισθέντος ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἑορτάζουσαι· λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστοῦ τὸν σταυρόν, δι᾽ οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, σταυρὸν οὗ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑψοῦτε ἱεροπρεπῶς καὶ λόγχην, Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀντιτορήσασαν. Ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον, τοῦ Θεοῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οἱ τῇ θείᾳ ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλεσθε, χριστιανῶν πιστοὶ βασιλεῖς· καυχᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες θεόθεν, Σταυρὸν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ φῦλα πολέμων, θράσος ἐπιζητοῦντα, σκεδάννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ η΄

Τὸν βασιλέα

ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλβιωτάτη ἐν γυναιξὶ τοῦ Ὑψίστου, ἀντὶ φερνῆς ἔχουσα τὴν χάριν, ἔψαλλες ὑμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενευρωμένη τὸν λογισμὸν τοῦ νυμφίου, τῷ ἀΰλῳ ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατὰ τῆς πλάνης ὥσπερ θηρὸς ὁπλισθεῖσα, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡ μάρτυς, ἤρατο βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὐ ψυχοφθόρον μόρον εἵλου, εὐθαρσῶς δέ, τοῦ θηρὸς τῷ δήγματι ἀγήρω, ἄμεμπτε ἠλλάξω, ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ θ΄

κανὼν α΄ ἦχος πλ.δ΄

«Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ᾽ οὗ περ ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν ξύλῳ· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἱερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἁπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ ἁμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα, δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

κανὼν β΄ ἦχος πλ.δ΄

«Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ, πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶς, προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἵνα τὸν τύπον ὑποδείξῃς, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τόν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον, βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ θ΄

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥύσις ζῶντος αἵματος, τεκμήριον τῆς ἀκηράτου, σοὶ δεδωρημένης ἄνωθεν, ζωῆς μάρτυς πανεύφημε· τῶν γὰρ ἰαμάτων, θησαυρὸς ἀδιάλειπτος, τοῖς ἐν πίστει ἀρυομένοις ἀναδέδειξαι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἥψατό σου θάνατος, θεόφρον φύσεως τῷ νόμῳ· τὴν δὲ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀπαθῶς ἀμφιέννυσαι, ᾗ ὡς ψυχικόν σου σῶμα θεῖσα τὸ πάναγνον, ζῇς ἀφθάρτως, καὶ μαρτυρεῖ σου τὰ αἱμόρρυτα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμοις τῆς ἀθλήσεως, στεφθεῖσα μάρτυς χριστοκήρυξ, τόμον εὐσεβῶς πεπίστευσαι, Εὐφημία δογμάτων σεπτῶν· ὃν ἐκ χειρῶν συνοδικῶν, στήλη κατέχουσα, ὥσπερ ζῶσα, ὀρθοδοξίας ἐπιδείκνυσαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νύμφη ἀπειρόγαμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, σὲ ὡς ἀληθῆ καὶ ἄμωμον, καὶ ἀΰλου νεφέλην φωτός, τὴν εἰσδεξαμένην τὸν οὐράνιον ὄμβρον ἐν τῇ νηδύϊ, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

1/8, 6-13/8, 24/8-21/9

ἦχος πλ.δ΄

α Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ᾽ εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ᾽ εὔρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

γ Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῴην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

δ Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ε Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι᾽ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ς Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον

ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ζ Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος πλ.δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον. Δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Τῶν μαθητῶν — ἦχος β΄ — τῆς ἁγίας

Τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας, τὴν μνήμην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν· αὕτη γὰρ τὸν ὅρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν πατέρων εἴληφε, καὶ τοῦτον διατηροῦσα, τούς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Τῶν μαθητῶν — ἦχος β΄ — τῆς ἑορτῆς

Σταυρὸς τοῦ κόσμου πέφυκε σωτηρία· σταυρός, ἁγίων πάντων ἡ βακτηρία, σταυρός, βασιλέων τὸ στερέωμα· σταυρός, πιστῶν ὀχύρωμα, σταυρός, ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις, σταυρός, δαιμόνων ἡ πτῶσις.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π ο Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

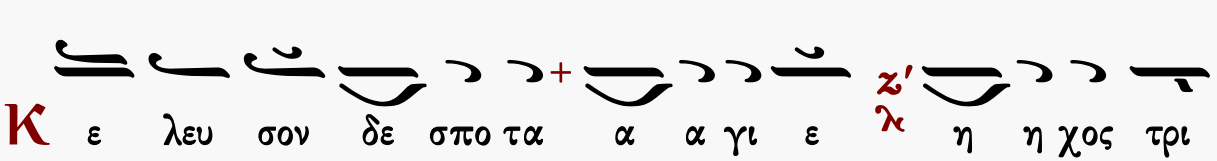

Αἶνοι

ἦχος γ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην...☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
	Ἄνωθεν οἱ προφῆται	

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἦχος γ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀθλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελῳδήσωμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, τὴν θεῖαν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ, τελειώσας τῆς καλλιμάρτυρος. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀενάως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγουσα· Ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, παθῶν καθαρτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας ἡμᾶς τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς τοῦ πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ᾽ εὐφροσύνης πνευματικῆς προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν· διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σου ἀθληφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀθανασίου Καραμάνη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καὶ νῦν

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τήν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει ἀνύψωσιν· δι᾽ ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δι᾽ αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.β	Γεωργίου Βιολάκη
Μανουήλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριήλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον ἁγίας Εὐφημίας

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ΄

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοι· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

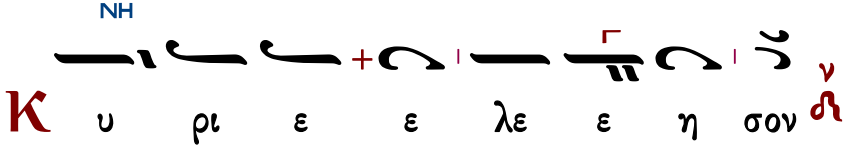

NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον

ἕτερα

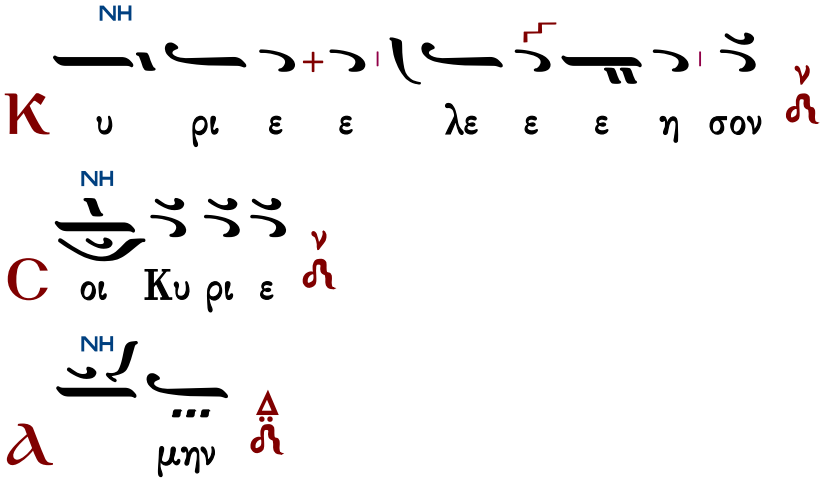

Τυπικά

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.282

∴ Ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τὶ ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. 21:2

∴ Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. 21:3

∴ Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. 21:8

∴ Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. 21:13

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

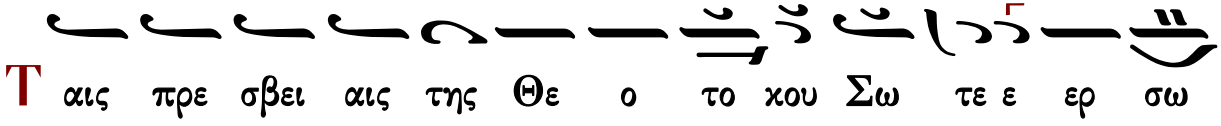

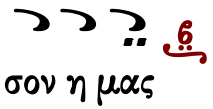

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

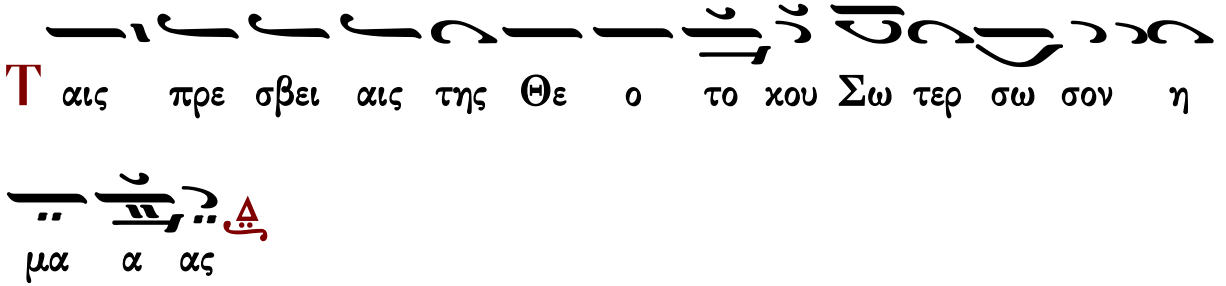

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ — Ἦχος Δι — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.282

∴ Ἵνα τὶ ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; 73:1
∴ Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς. 73:2
∴ Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. 73:2
∴ Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. 73:12

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι

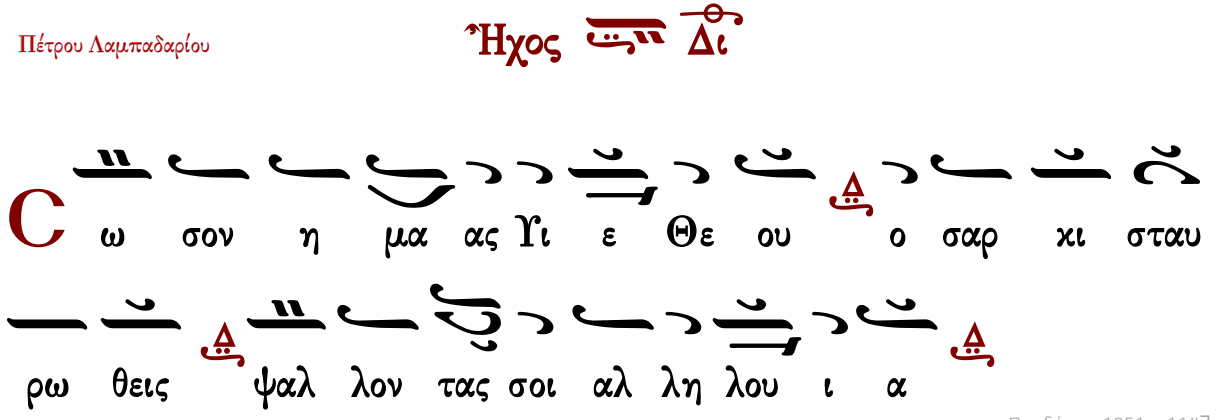

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

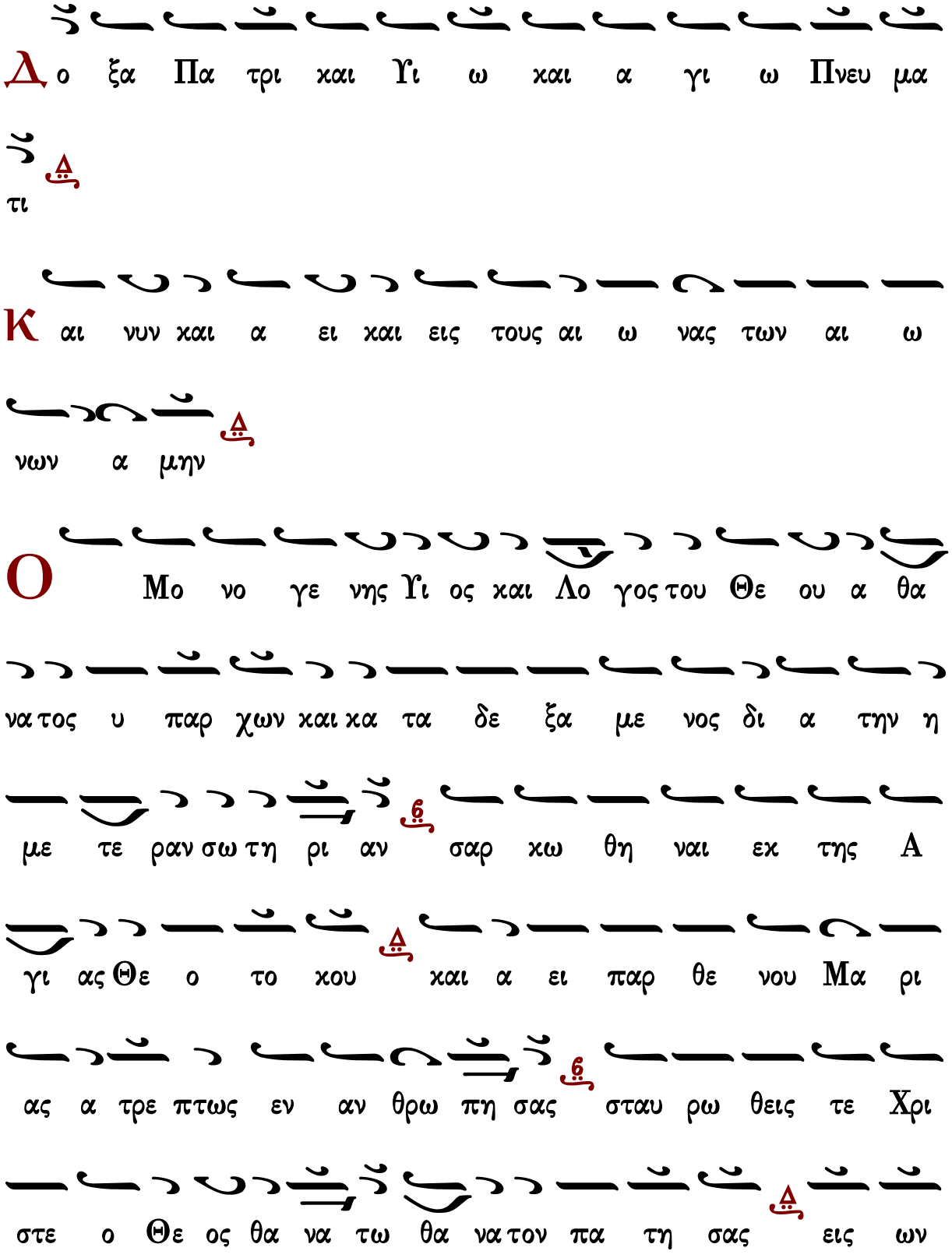
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

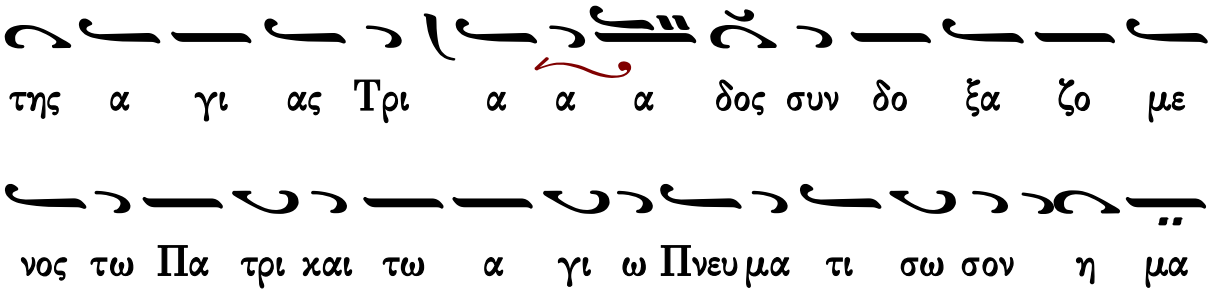

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′

Ἦχος ⲡ̀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.282

∴ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. 98:1

∴ Κύριος ἐν Σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. 98:2

∴ Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. 98:3

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

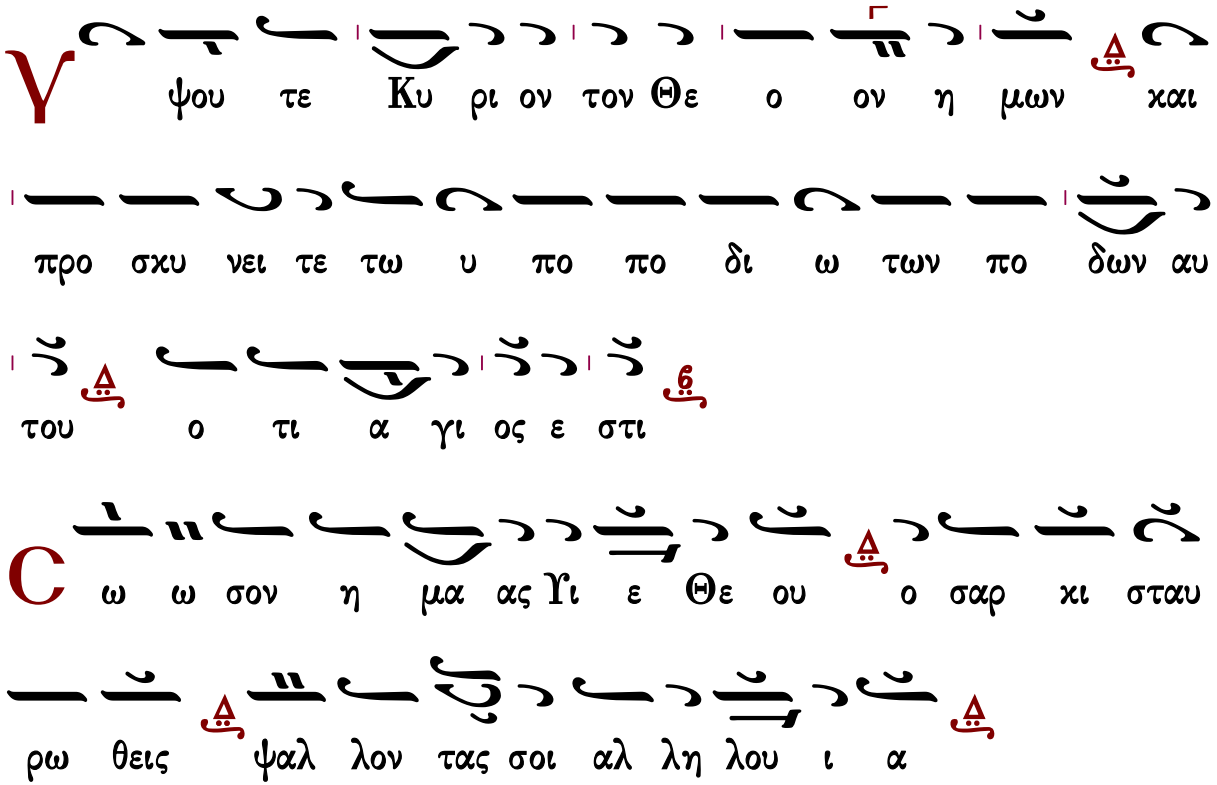

Ἀπολυτίκια

τῆς ἑορτῆς

ἦχος α΄

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα..

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τῆς ἁγίας

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοι· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

ἦχος δ΄

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Γεωργίου Πρωγάκη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	ἦχος β΄	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄. Ψαλμὸς ξζ΄.
Πρόσχωμεν
∴ Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός. ξξ΄26

∴ Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ξξ'27

Σοφία

Πρὸς Κορινθίους β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:1-10

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ᾽ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνῄσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.74#

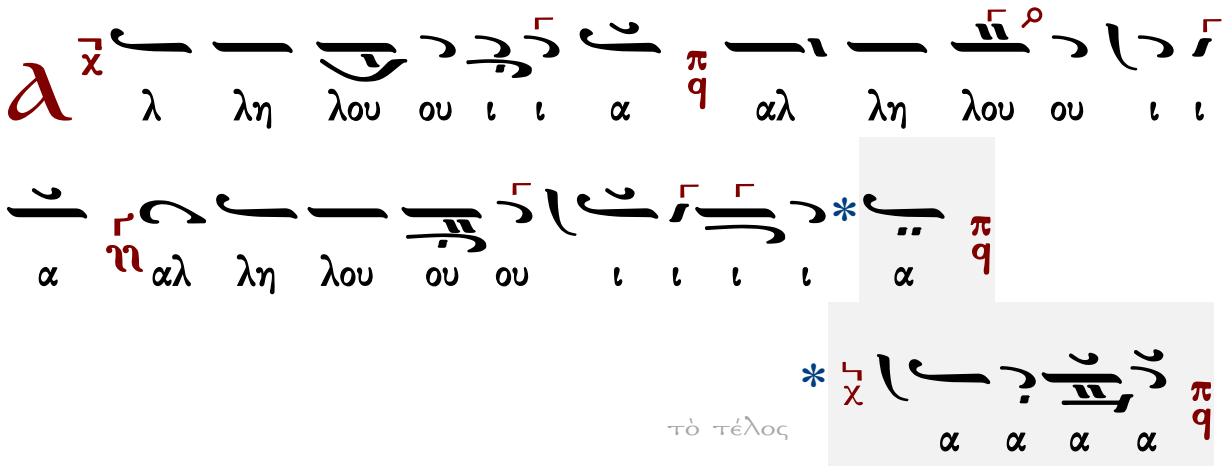

τὸ τέλος

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. 39:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:36-50

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. 37Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, 38καὶ στᾶσα ὀπίσω, παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. 39Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν, τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. 40Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δέ φησί· Διδάσκαλε, εἰπέ. 41Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. 42Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; 43Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας. 44Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. 45Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθεν, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. 46Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ, μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. 47Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. 48Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. 49Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; 50Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

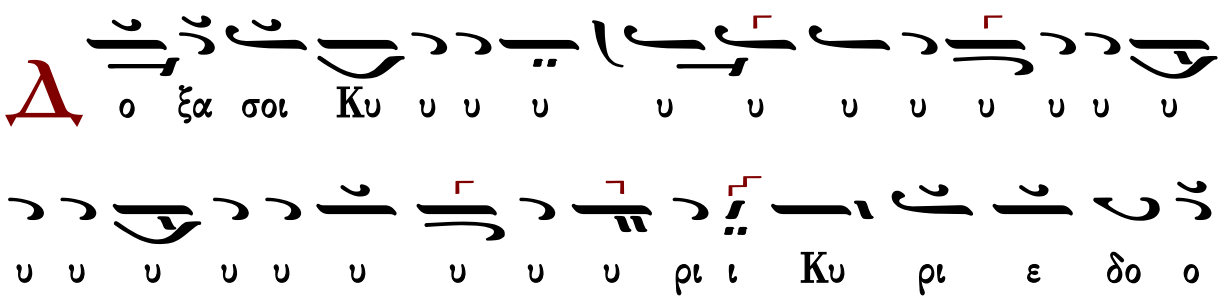

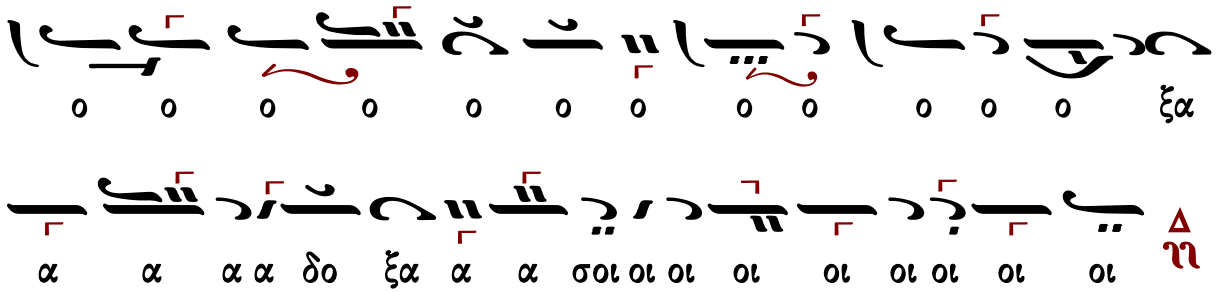

Ἑκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

380	Πέτρου Λαμπαδαρίου	500	Γαβριὴλ Κουντιάδου
543	Πέτρου Ἐφεσίου	283	Θρασυβούλου Στανίτσα
460	Θεοδώρου Φωκαέως	345	Γεωργίου Καρακάση
388	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	305	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
329	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	267	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
623	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	295	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
327	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	214	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
317	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	343	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Καρακάση		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος α΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

193	Πέτρου Μπερεκέτη	256	Γεωργίου Καρακάση
452	Πέτρου Λαμπαδαρίου	201	Γεωργίου Τσατσαρώνη
498	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	215	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
388	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	199	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
451	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	292	Κωνσταντίνου Λάμπρου
254	Δημητρίου Κουτσαρδάκη	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′ — ἦχος πλ.α′

Ι. Μ. Βατοπαιδίου — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν απόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

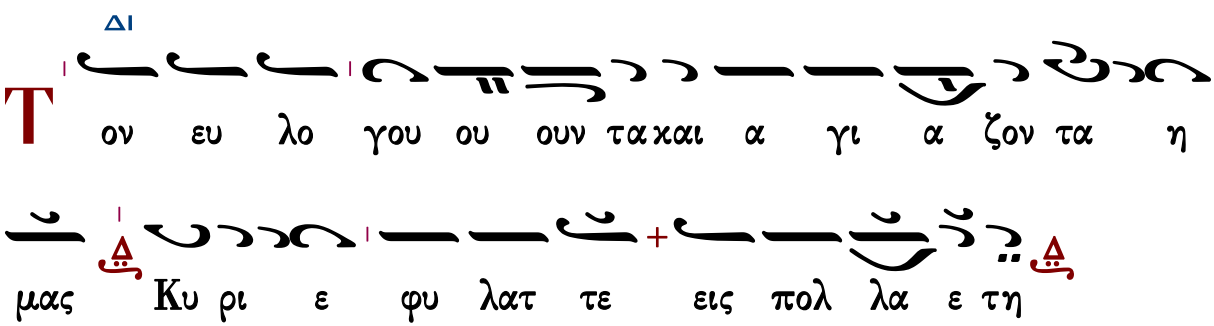

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

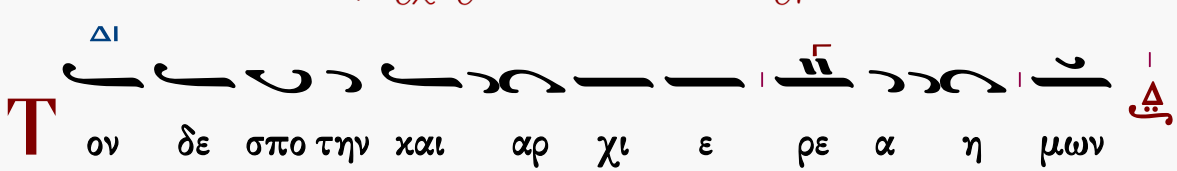

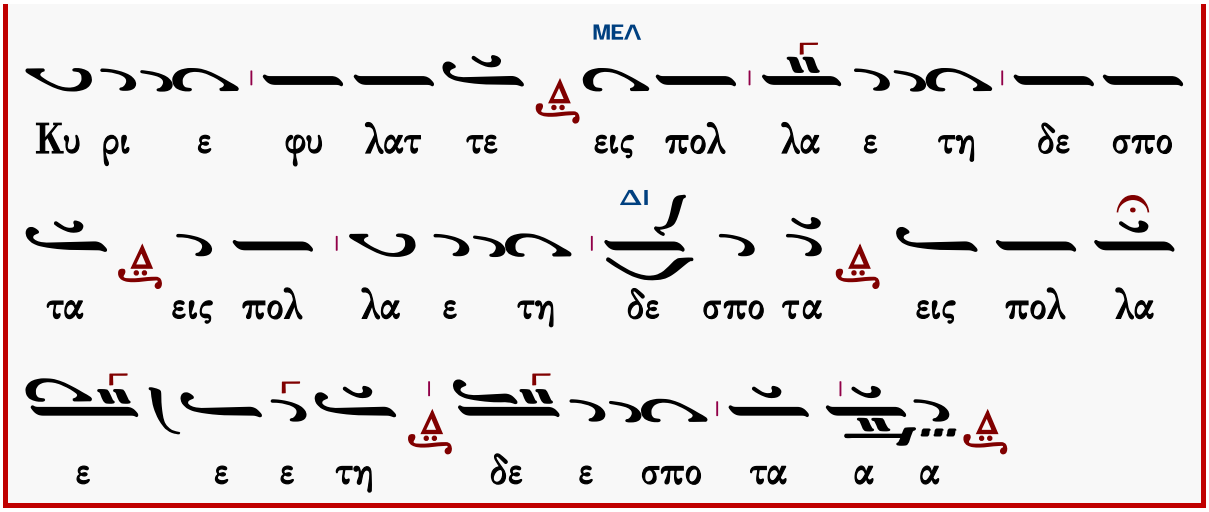

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

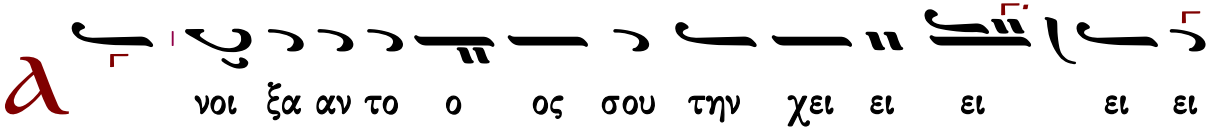

η η η σθη η πλη τα αν πα υμ σου τα ρα

τος η η η η τη ο ο στο η χρη ται ον ο ο σο

ω ω προσ ο ο το σου δε τος ψαν ε ε στρε ο ο α

δο ται ον ο ο ο σο η η χθη ρα τα ον πο

ου ου λου λη λα ος ο ο ο Θε ο οι οι α ξα

ι ι ι ι α

α υ α α μα υ ε λει ις το Πνε ε ε λει τα νε ν

σι ου ου ου ψου ει ει λει εχ και τω ω ων

πι ε ω ων τω υ α α υ ον ου ου χου τον εις και

Θε ο οι οι α ξα δο ν ου ου ου ου ψου ε ε στρε

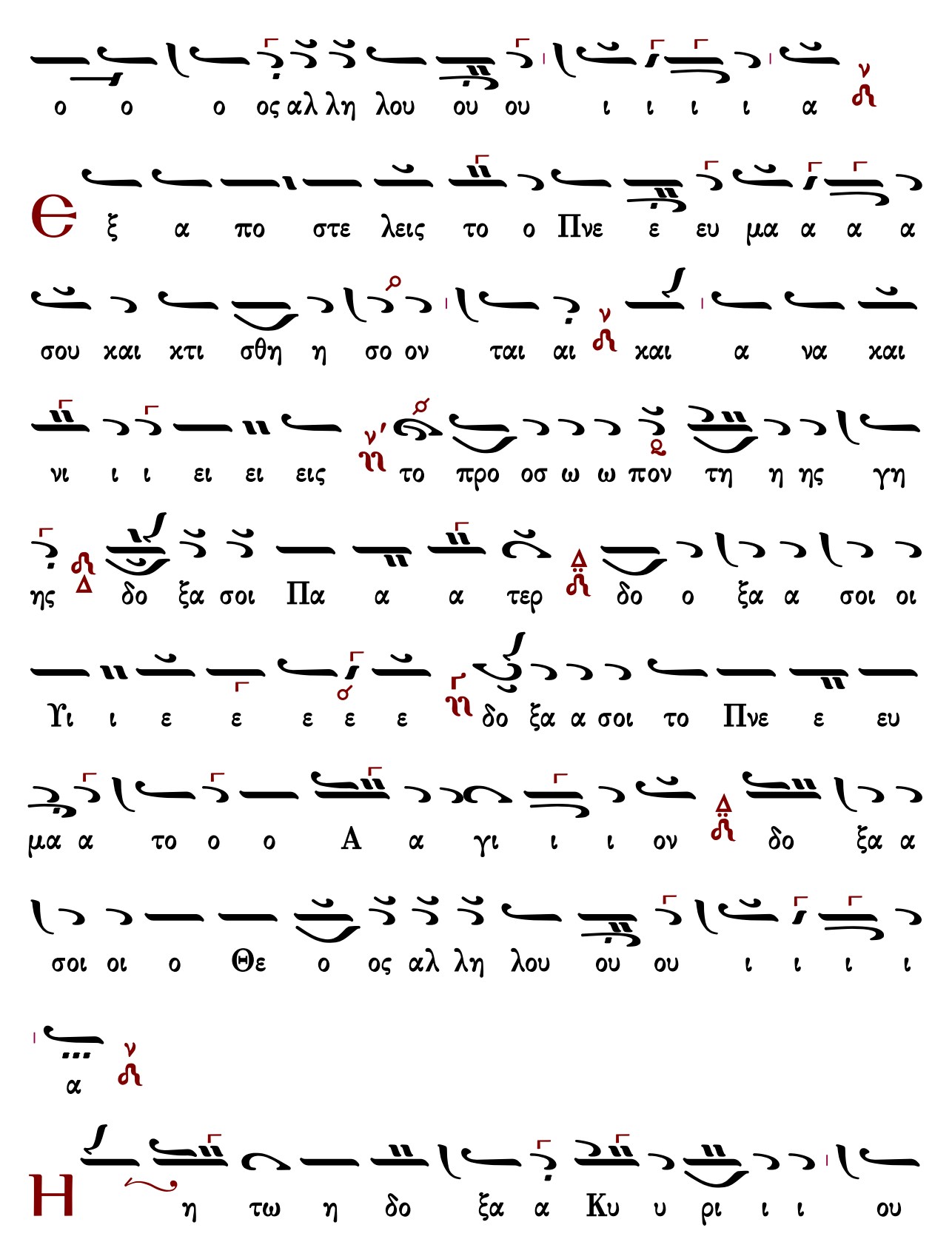
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Θ ξ α πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α
σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι χαι α να χαι
νι ι ι ει ει εις το προ οσ ω ω πον τη η ης γη
ης δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι
Υι ι ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ
μα α το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε

δο ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α

νι ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο

ο ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

α

σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η

δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον χαι ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο χαι ο μο ο θρο ο νο ον

Τρι α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α

σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης χαι α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο

φι ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α

σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε

δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε

δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο

ο α γι ι ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ

πο ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι

ω α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας

α γι α δο ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι

οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Α λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

Α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

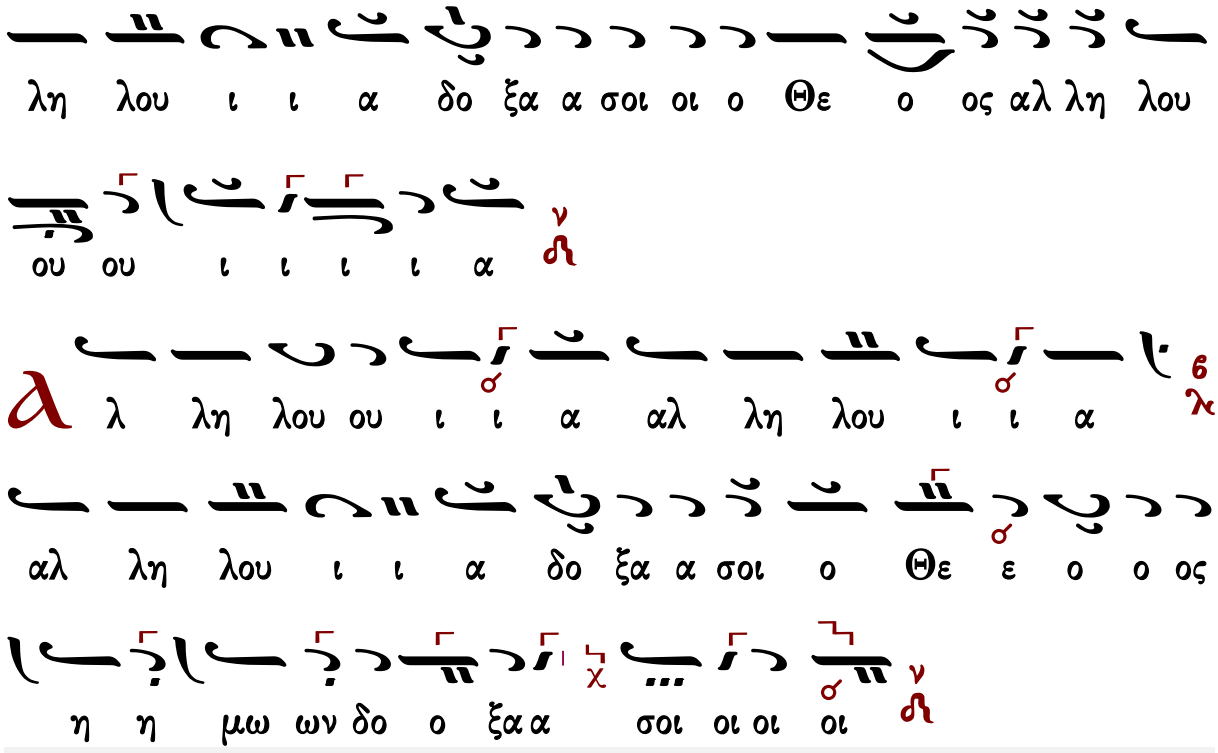

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.186*

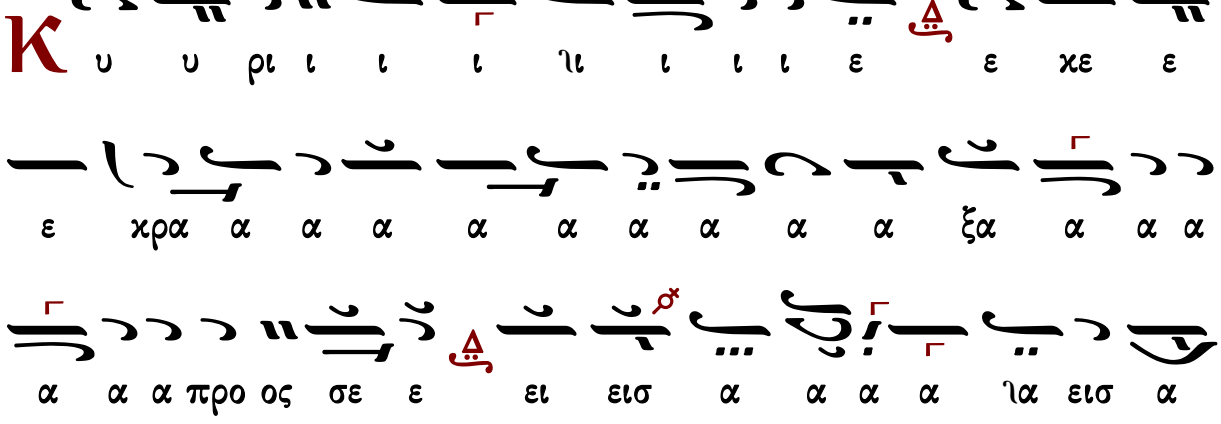

η η ιη η η η η η η η η η της δε η η η η η η ιη η η νη

ω ω φω η τη ες ε σχε ο ο ο ιο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ον μου προ ο ο ο ο

ε ε ε ο ο ιε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ου ου σο ο ο ο ο χου α

ε ε ε ε Ku υ ρι ι ι ι ιι ι ι ι ε ε

κε ε ε κρα α α α α α α α α α ξα

α α α α α α προ ος σε ε ει ει σα α α α ια

εισ α α χου ου σο ο ο ο ο ο ο ο ιε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ον μου προ ο ο ο ο

ια α α α σα ει ει ε σε ος προ α α α α α α α α α

ια α α α σα ει ε σε ος προ α α α α α α α α α α

ξα α α α α α α α α α α α κρα α α α α α α α κε ε ε

ε ε ε ε Ku υ ρι ι ι ι ιι ι ι ι ε ε

ια α α χου σο ο ο ο ο ον μου Ku υ υ υ ρι

ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ον μου σα ει α α α

α χου ου σο ο ο ο ο ο ο ο ιε ε ε ο ο

Κ
η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ε ε ε ε ε ναι αι με ε ε ε ε
με ε ε ε ε προ ος σε ε εισ α α α α ια
α αχου σο ο ο ο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ε
α τευ θυν θη η η η η η ιη η η η τω η
προ ο οσ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ χη
η η η η η η η η μου ου ως θυ μι ι ι ι α
α α α α ια α α α μα ε εν ω ω ω ω
ιω εν ω ω πι ι ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ε
ε ε πα α ε ε σου ον ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο

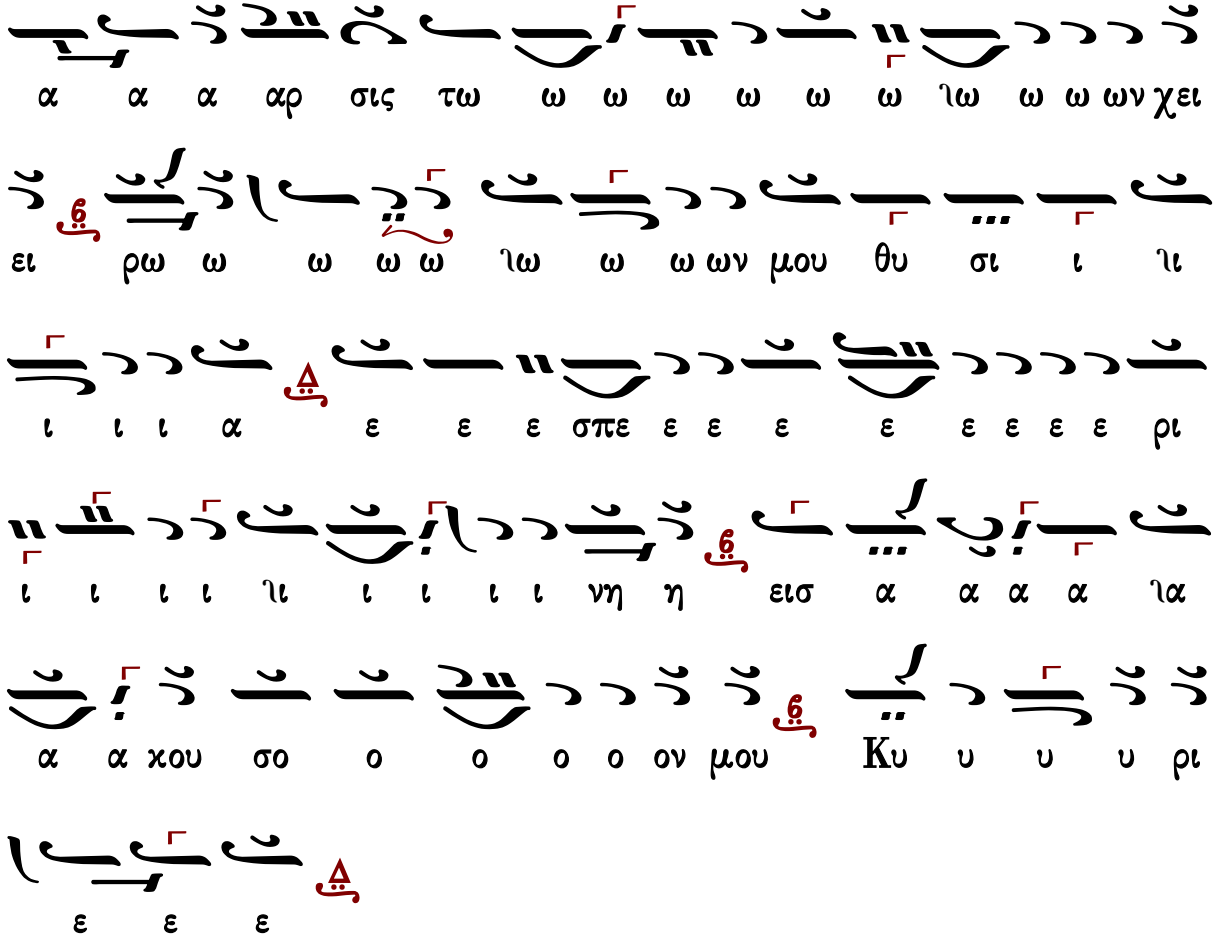

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.31*

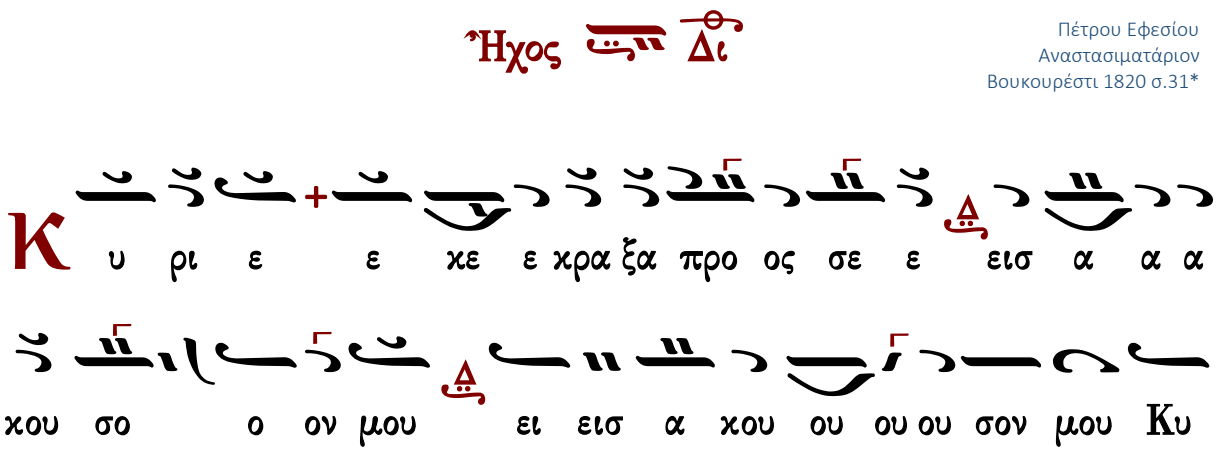

α ξα χρα χε ε ε Κυ ρι ι ι ι υ υ

ο προ ου μου ον ο σο χου α εισ ε ε σε ος προ α

ως ω ω ω σε η η δε ης τη η η φω τη σχες

ε ε σε ος προ με αι ναι ε γε χρα χε τω εν μου

υ υ υ υ υ υ Κυ υ υ υ μου ον σο χου α εισ ε

ε ρι

Κ η η η χη οσ ου ο προ η η η τω η η θη θυν τευ α

ο ι ω ω ω πι ι ο ε ε εν ω ω ω α α μα α μι θυ ως μου

ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου ου

α η η η ι νη ι ρι ε σπε ε α α ι ι σι θυ

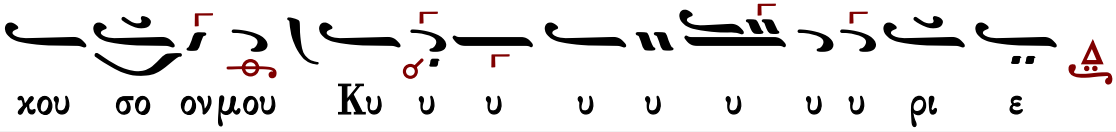

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.53#

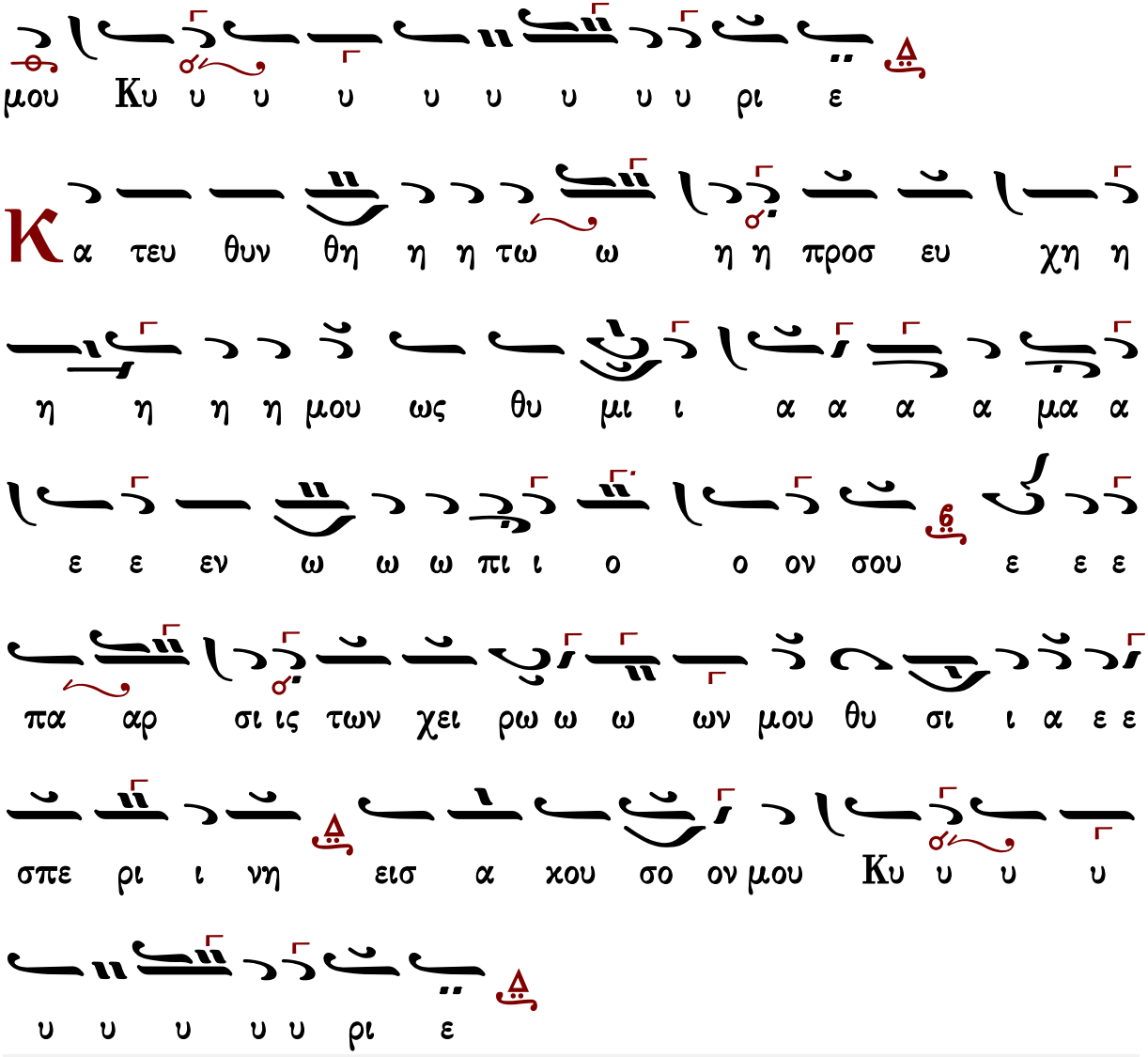

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.23*

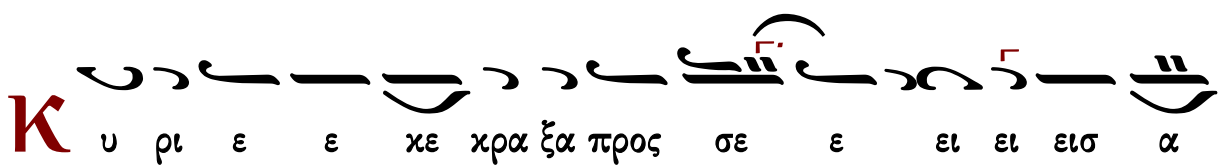

α α α χου σο ον μου εισ α α χου ου σον μου Κυ υ

υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε χε χρα ξα προς

σε ε ει ει εισ α α α α χου σο ον μου προ ο

σχες τη φω ω νη η τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου εν τω χε χρα α γε ε ναι αι αι με προς

σε ε ε εισ α α χου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ μι

α μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ

σις των χει ει ρω ω ων μου θυ υ σι ι α ε ε σπε ρι

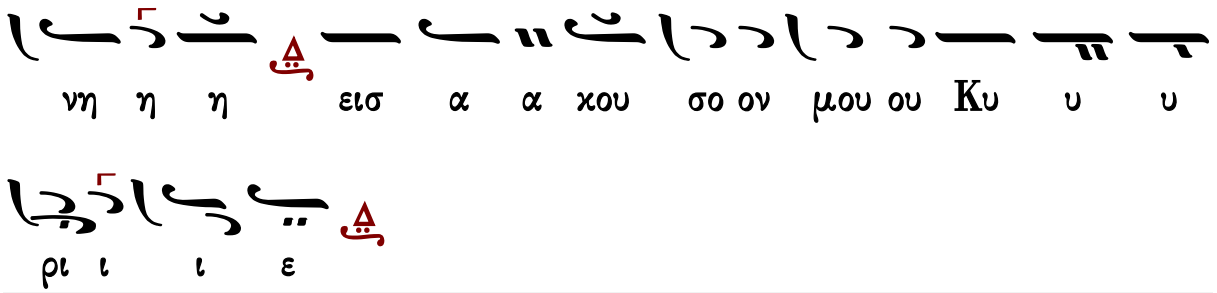

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.175*

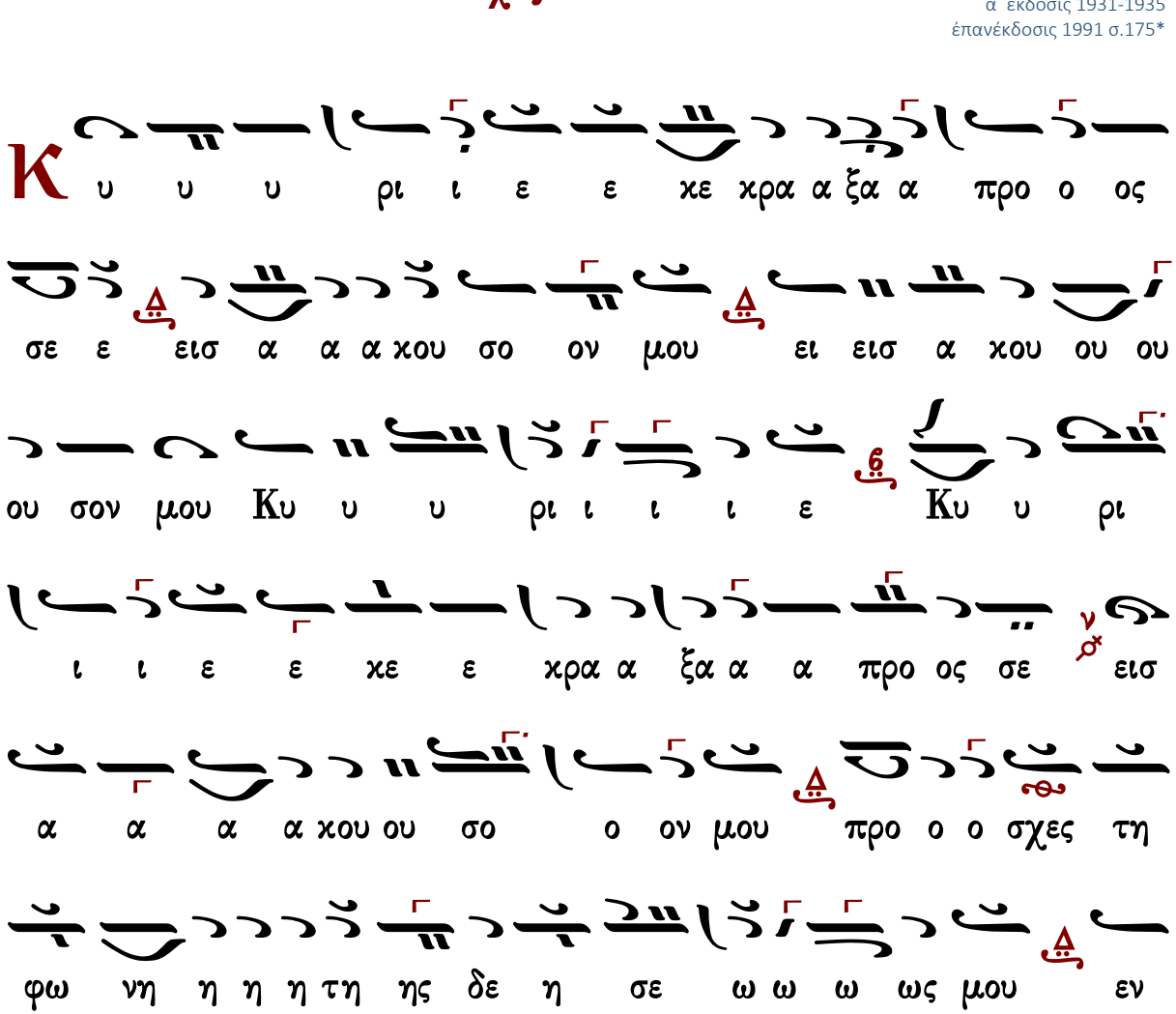

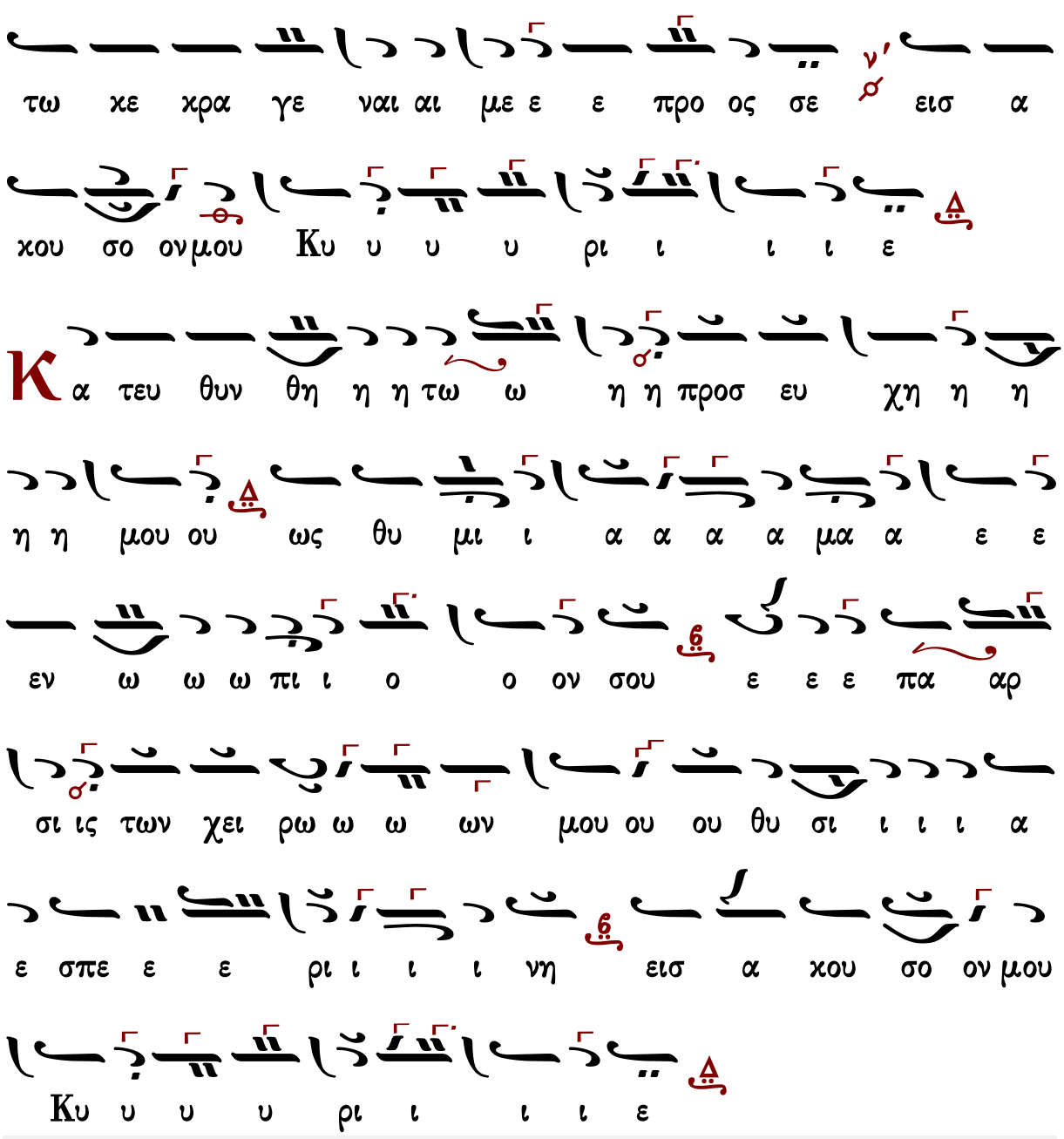

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.45*

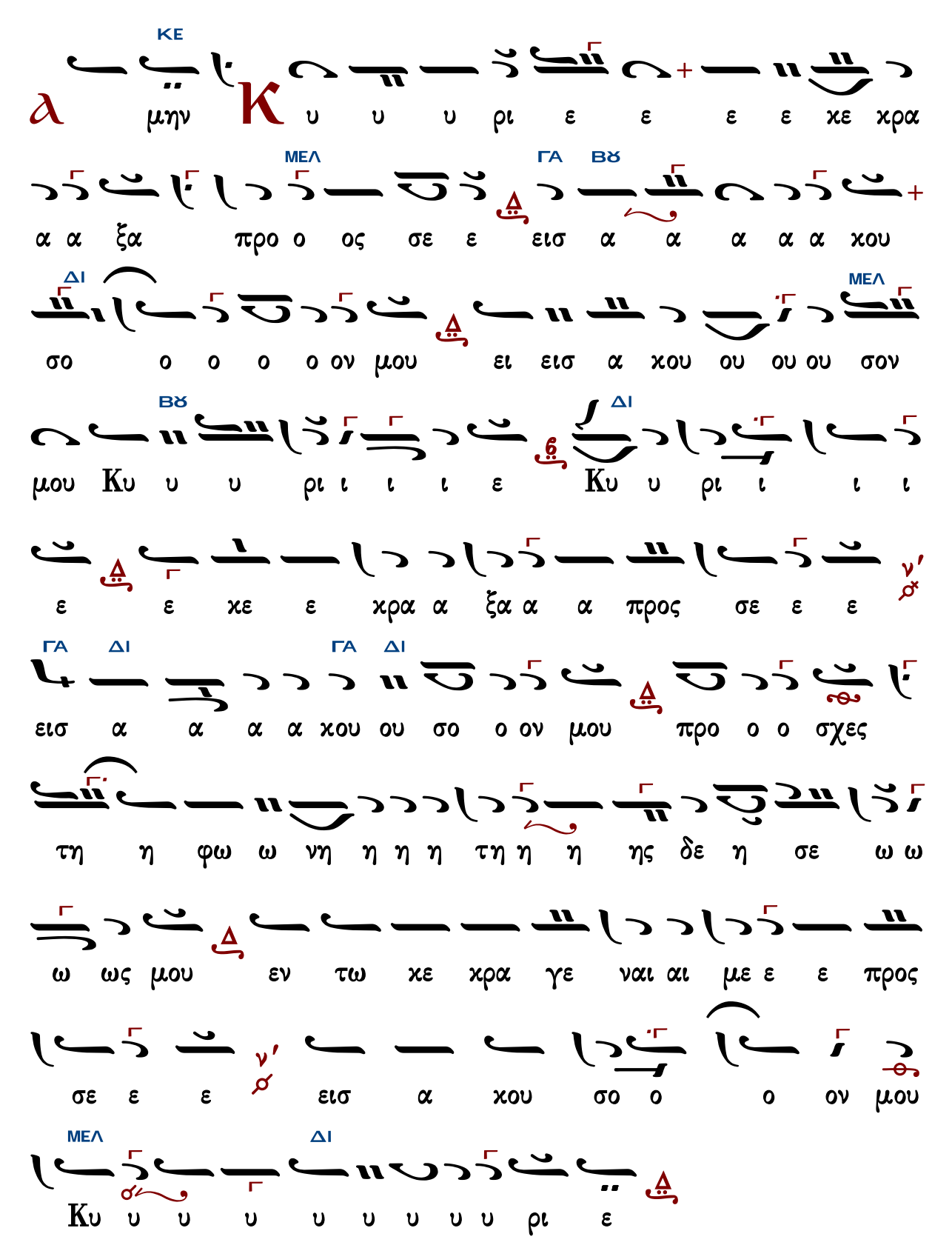
ΚΕ
α Κ
μην υ υ υ ρι ε ε ε ε κε κρα
ΜΕΛ ΓΑ ΒΘ
α α ξα προ ο ος σε ε εισ α α α α α κου
ΔΙ ΜΕΛ
σο ο ο ο ο ον μου ει εισ α κου ου ου ου σον
ΒΘ ΔΙ
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προς σε ε ε
ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΔΙ
εισ α α α α κου ου σο ο ον μου προ ο ο σχες
τη η φω ω νη η η η τη η η ης δε η σε ω ω
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προς
σε ε ε εισ α κου σο ο ο ον μου
ΜΕΛ ΔΙ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

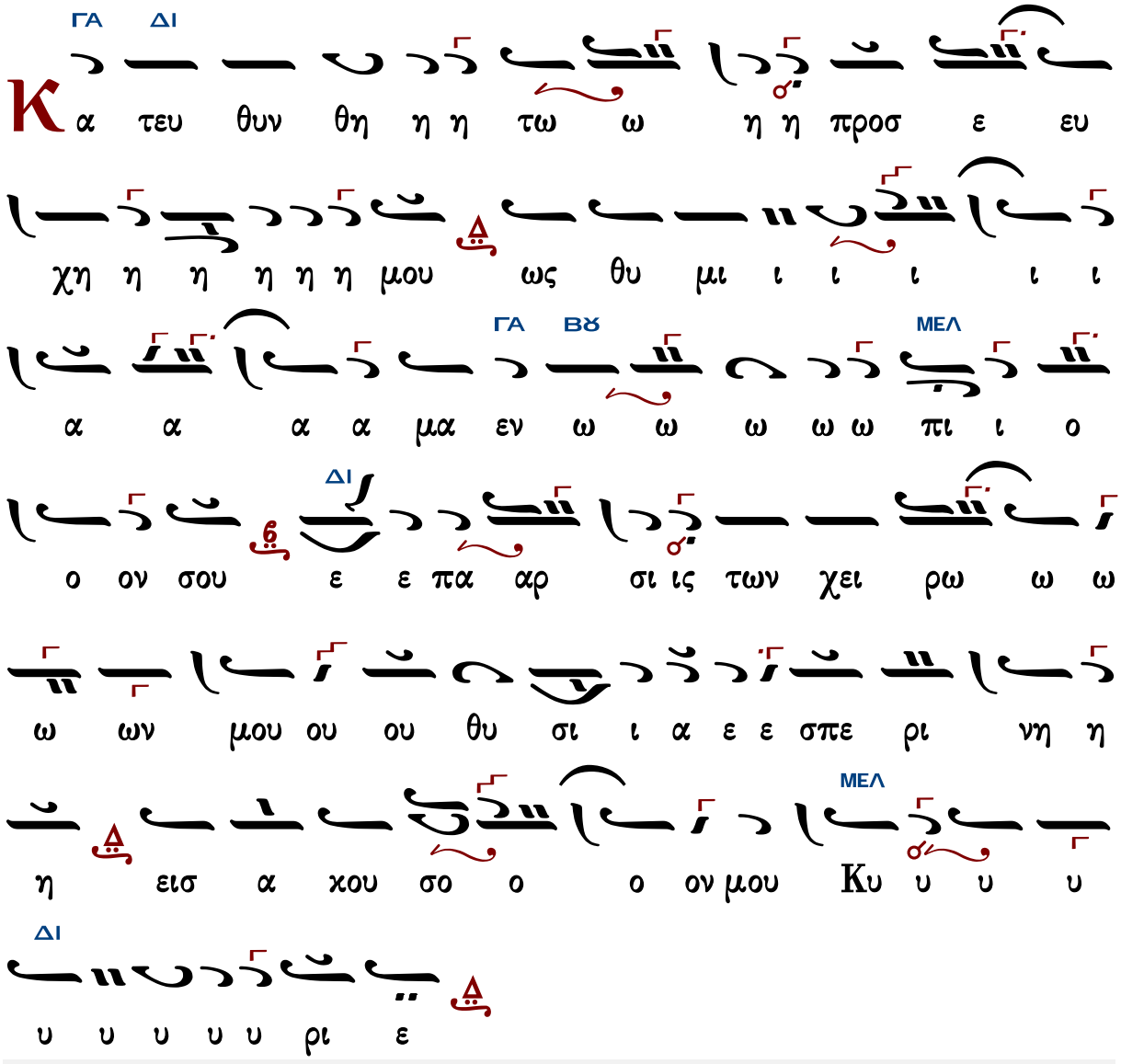

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α162*

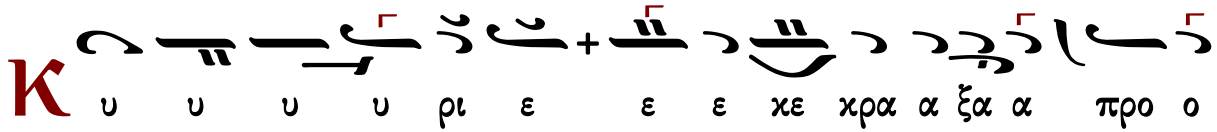

χου ει εισ α χου μου ον σο χου α α α εισ ε ε σε ος

ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ι ε υ υ ου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι

α εισ α ος σε προ α α ξα α χρα ε χε ε ε α α α χου ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω

εν ως μου ω ω ω η η σε δε ης τη η η η η ω νη ω

α α εισ α ε ε ε ναι με ε προ ος σε ε χρα χε τω

χου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ευ χη η η η η η η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε ε εν ω ω ω πι ι

ο ο ον σου ε παα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων

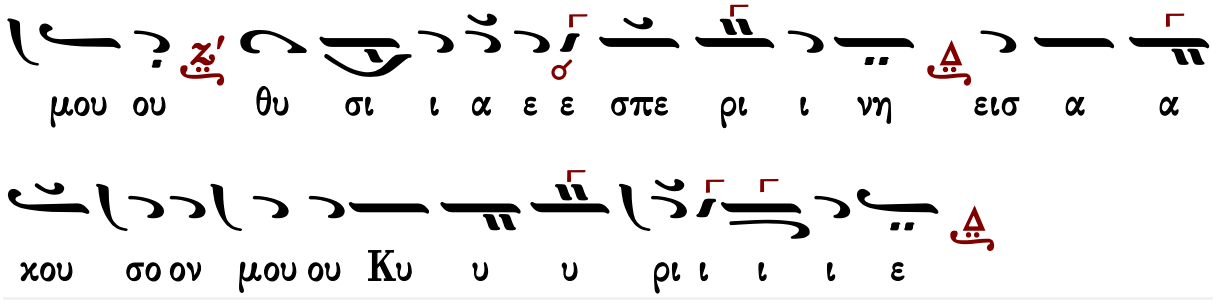

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.32*

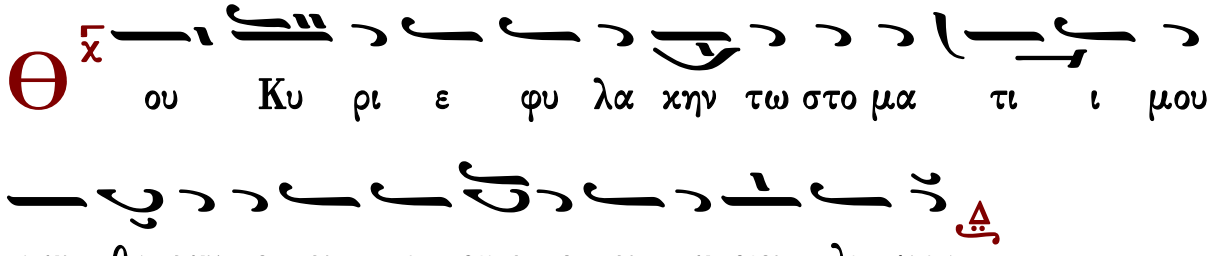

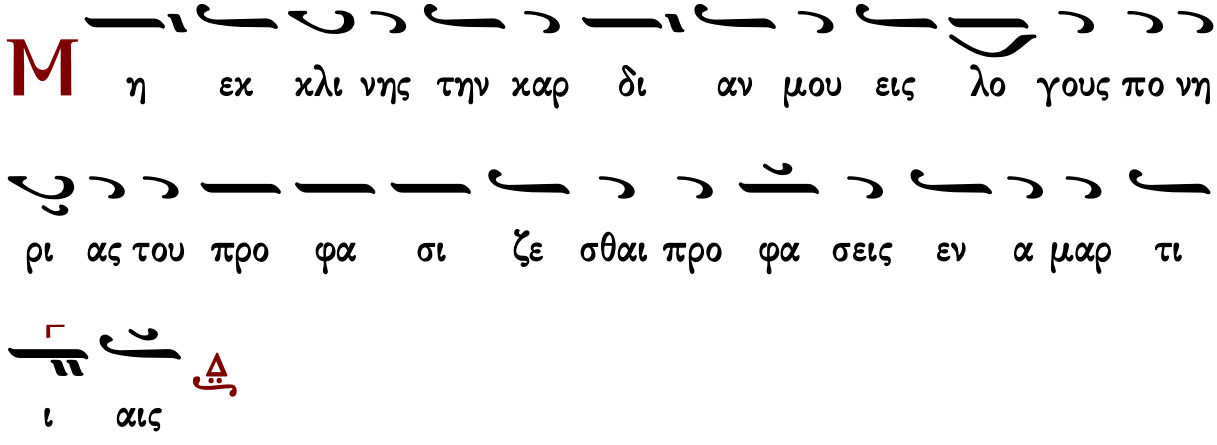

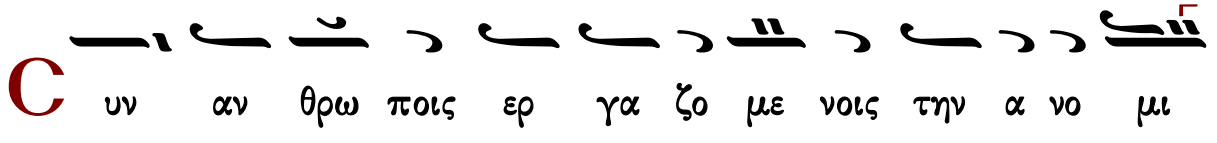

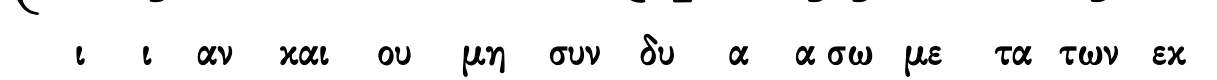

ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ

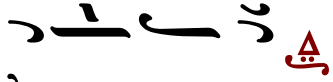

λε κτων αυ των

Π

αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

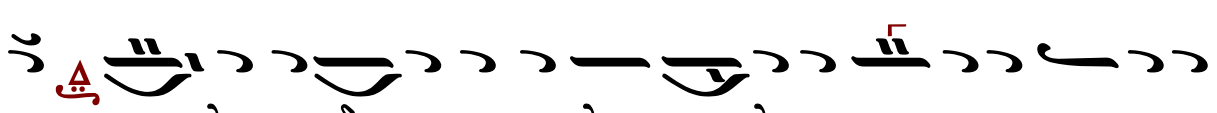

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε φα

λην μου

Ο

τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

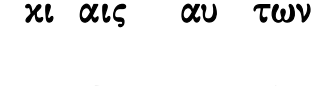

κρι ται αυ των

λ

κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

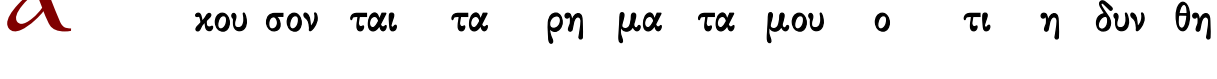

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι

σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μην αν τα νε λης την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Є χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εχ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

χρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουχ ην ο ε πι γι νω σχων με

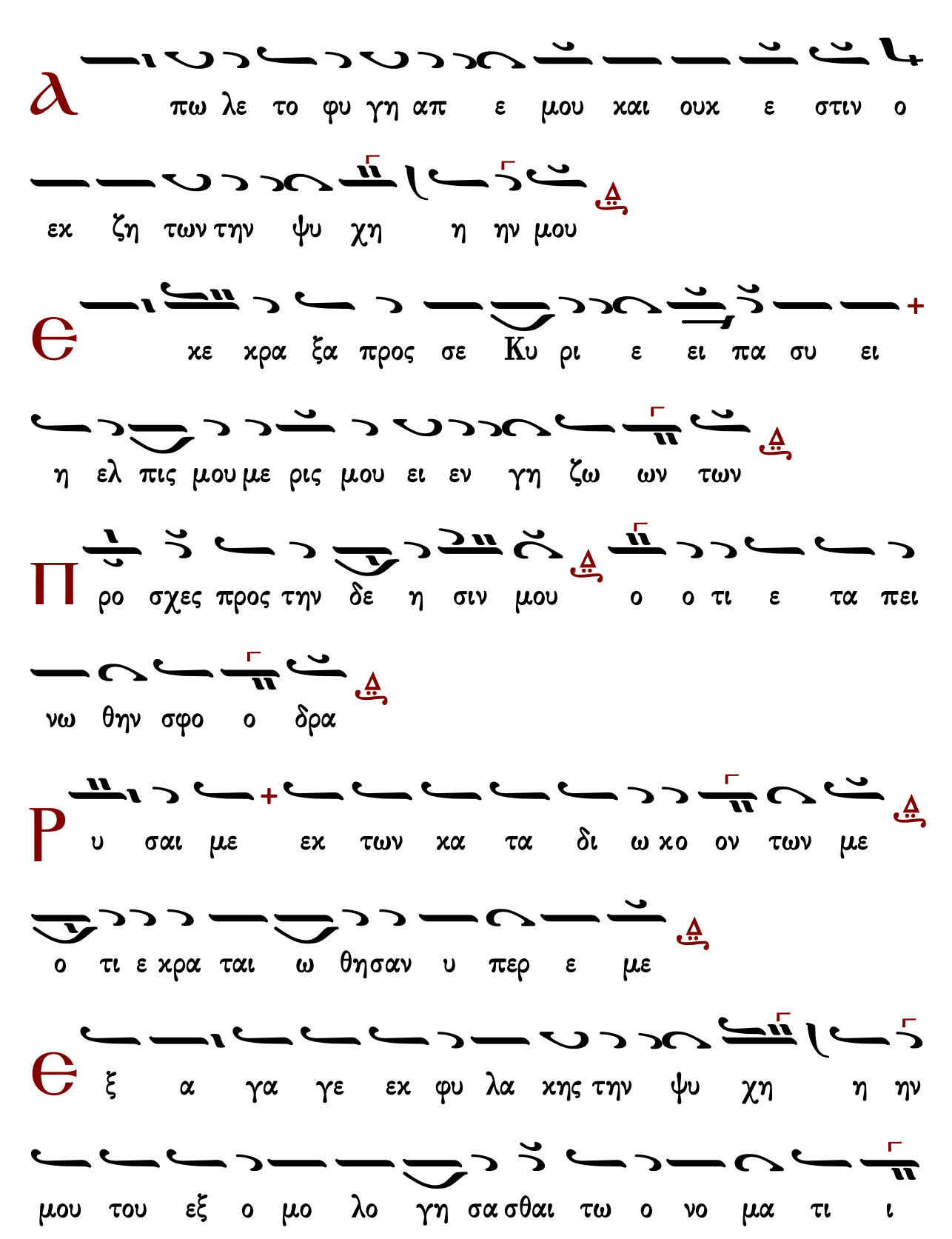
α
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη των την ψυ χη η ην μου
ε
κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π
ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρ
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με
ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
ε
ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

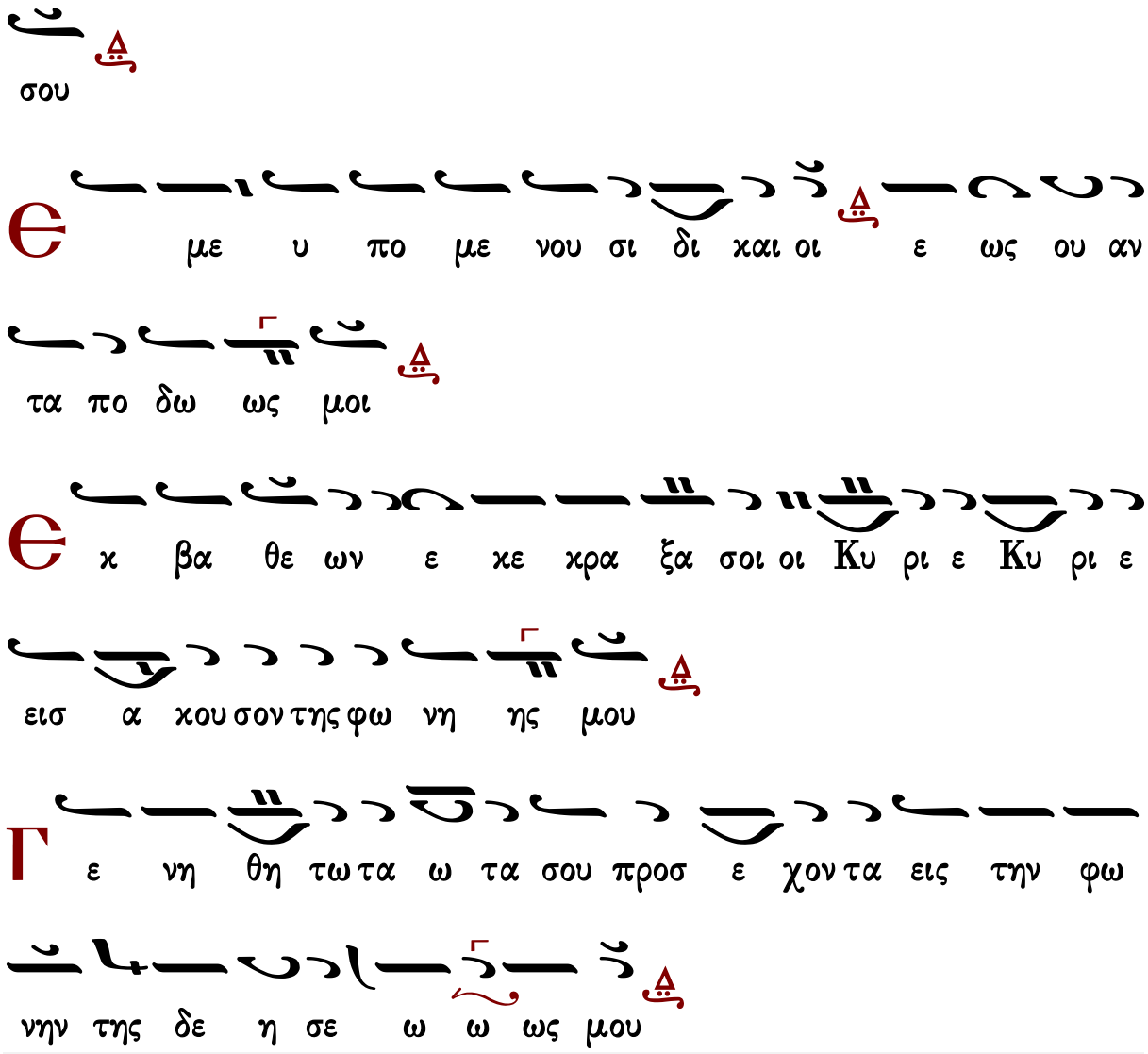

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.54#

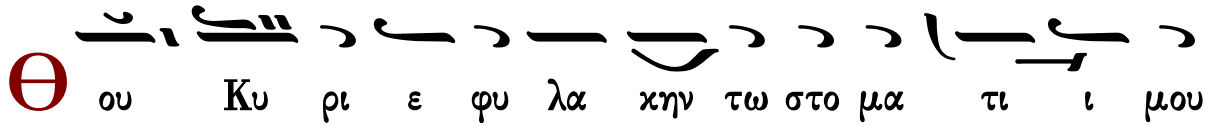

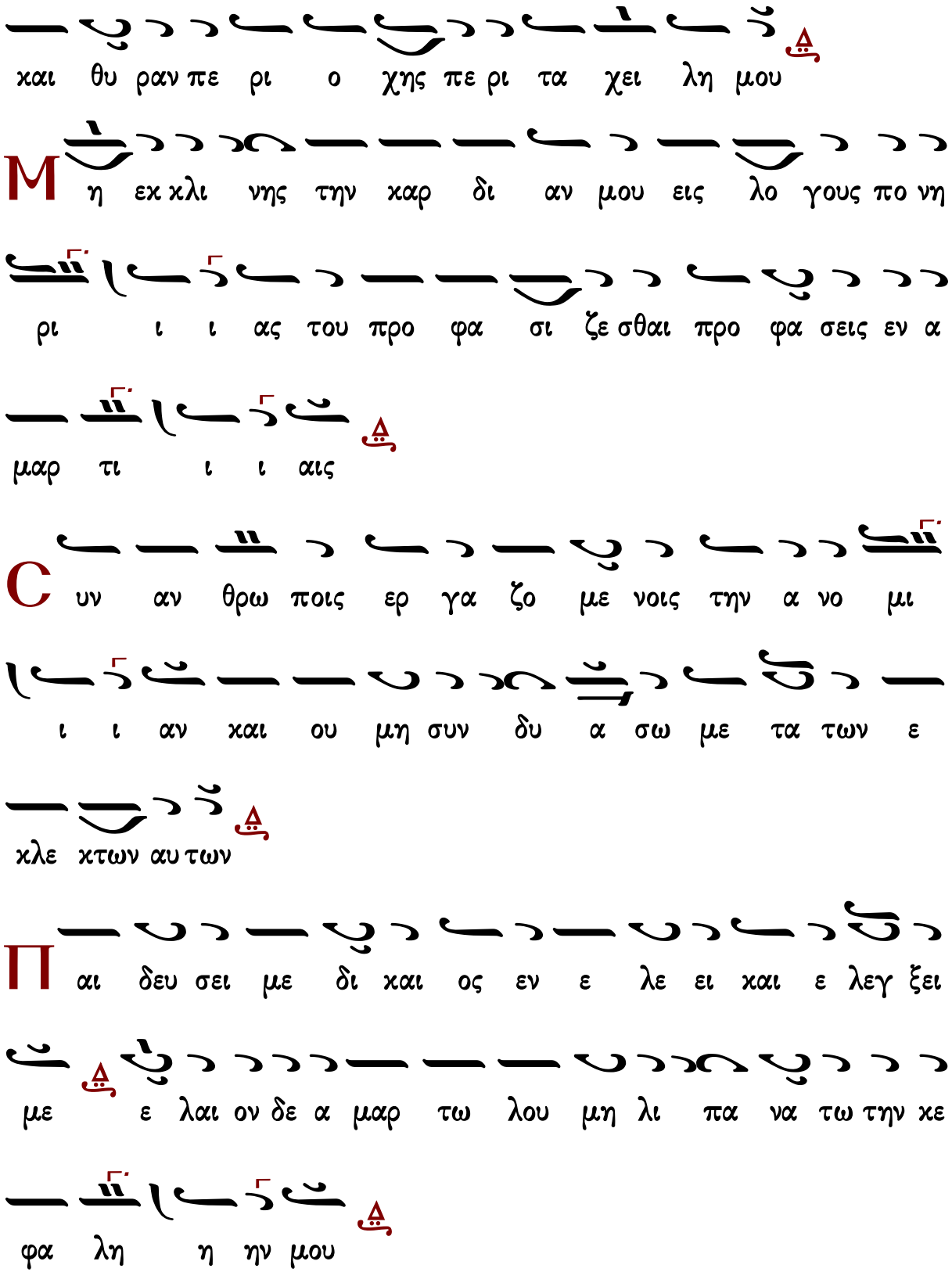
και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μη εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε
κλε κτων αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μου

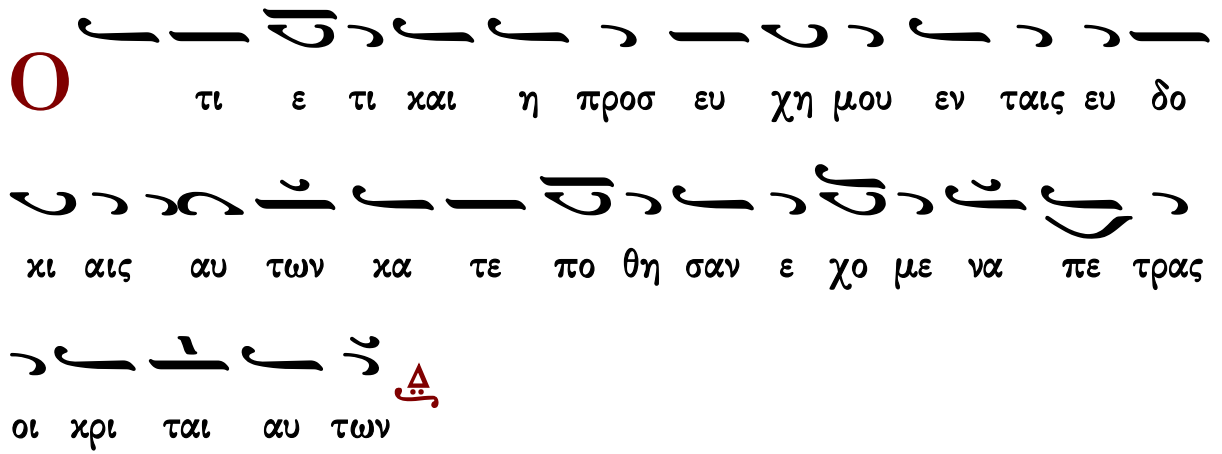
Ο
τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

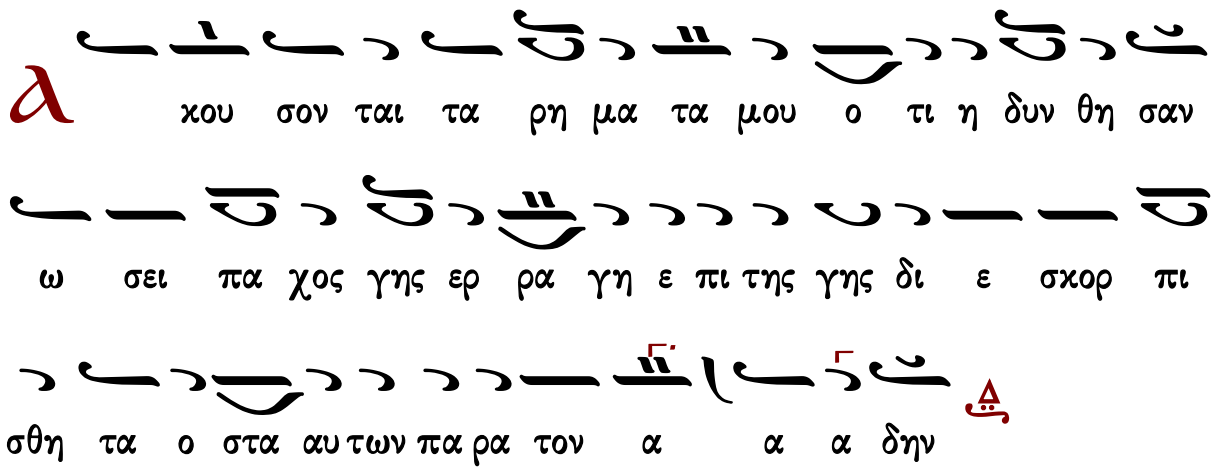
λ
κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α α δην

Ο
τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης
την ψυ χη ην μου

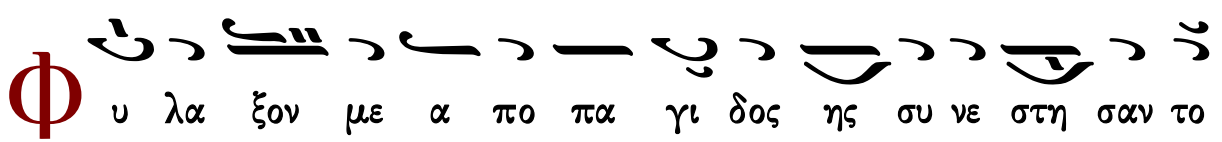
Φ
υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

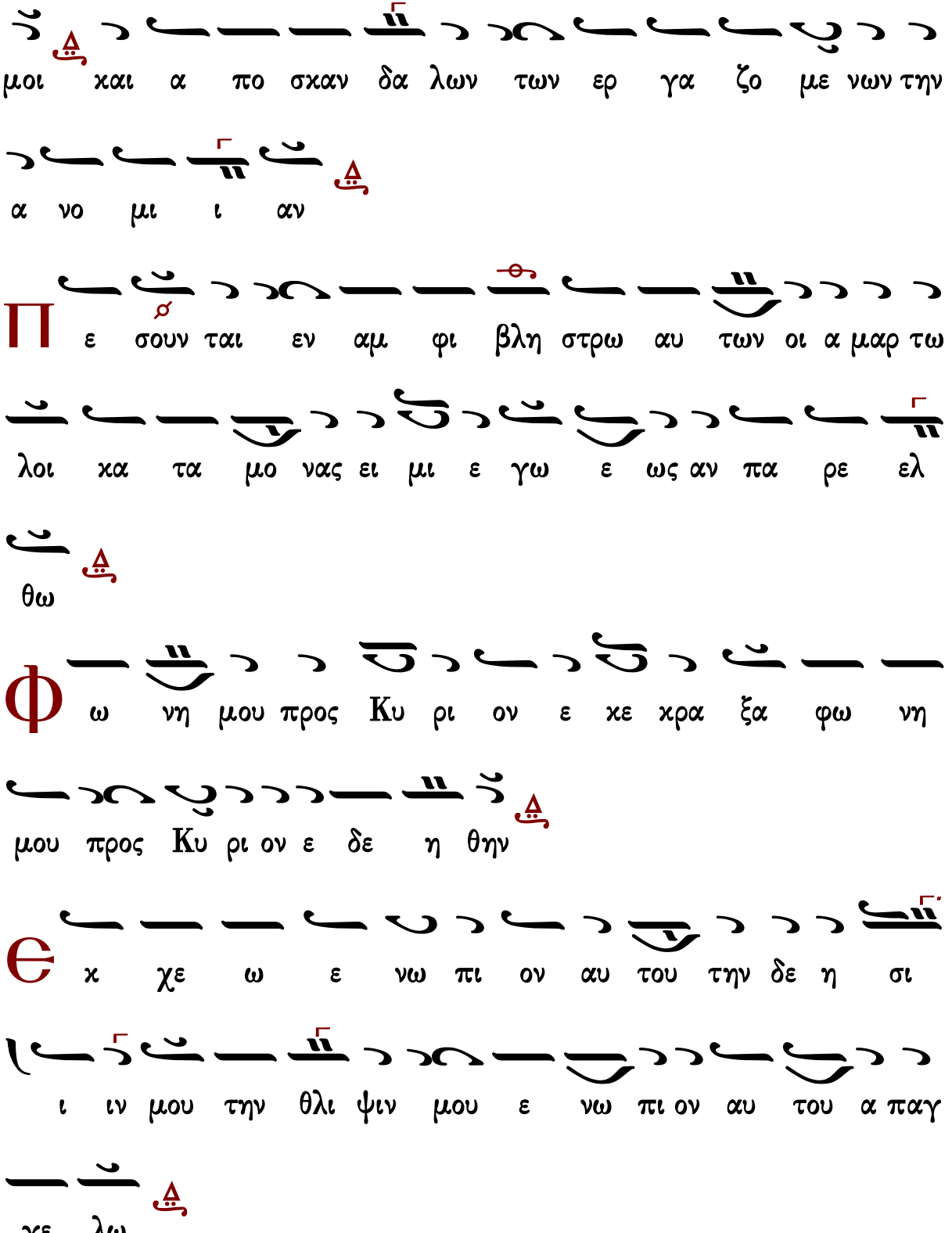
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι
ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ
γε λω

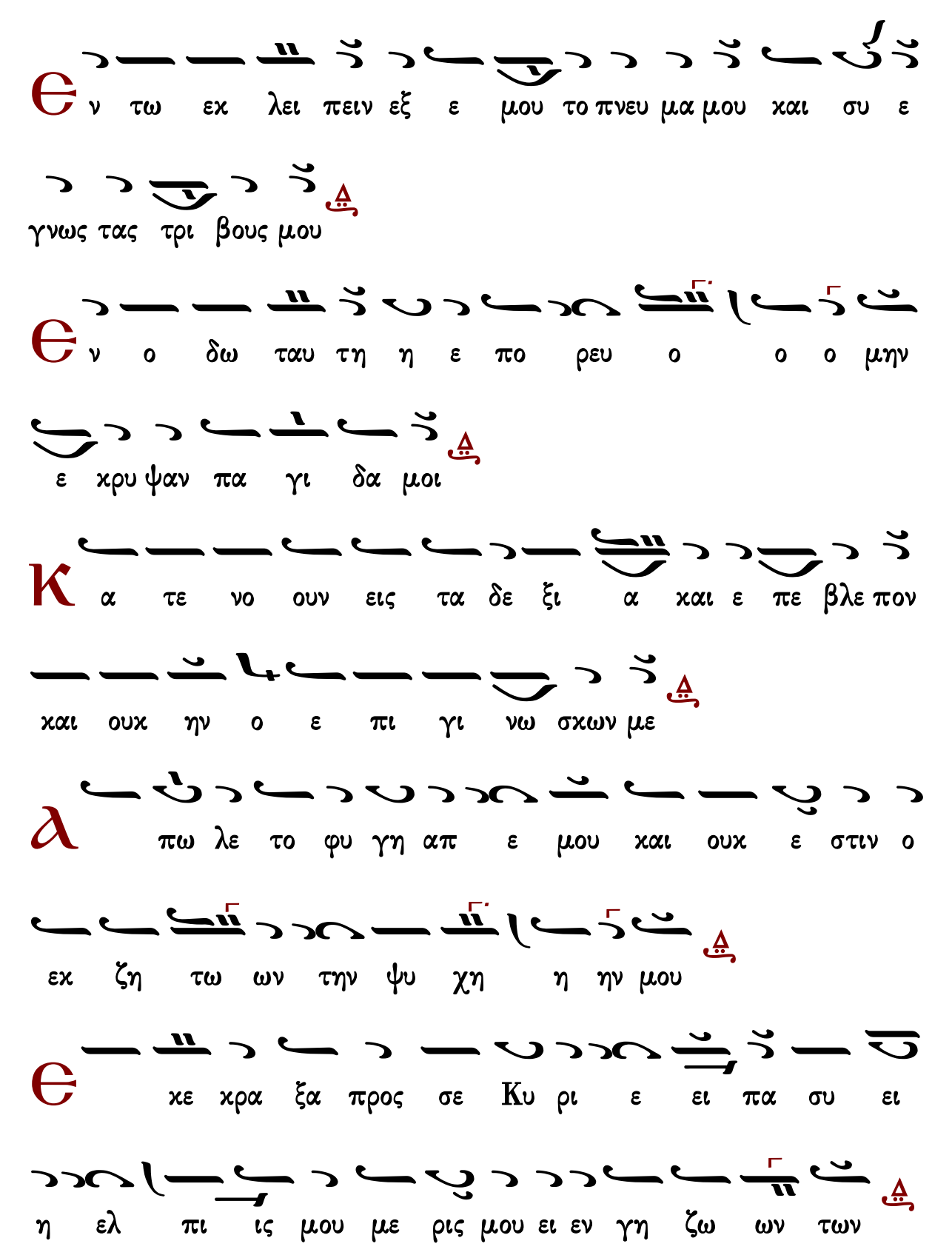
Θν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε
γνως τας τρι βους μου
Θν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Λπω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μου
Θκε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π

ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ

υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι

ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε

Θ

ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι

σου

Θ

με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ω ως μοι

Θ

κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

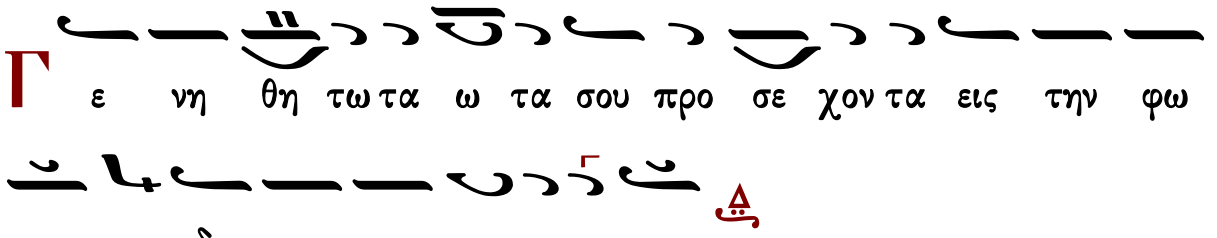

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/173*

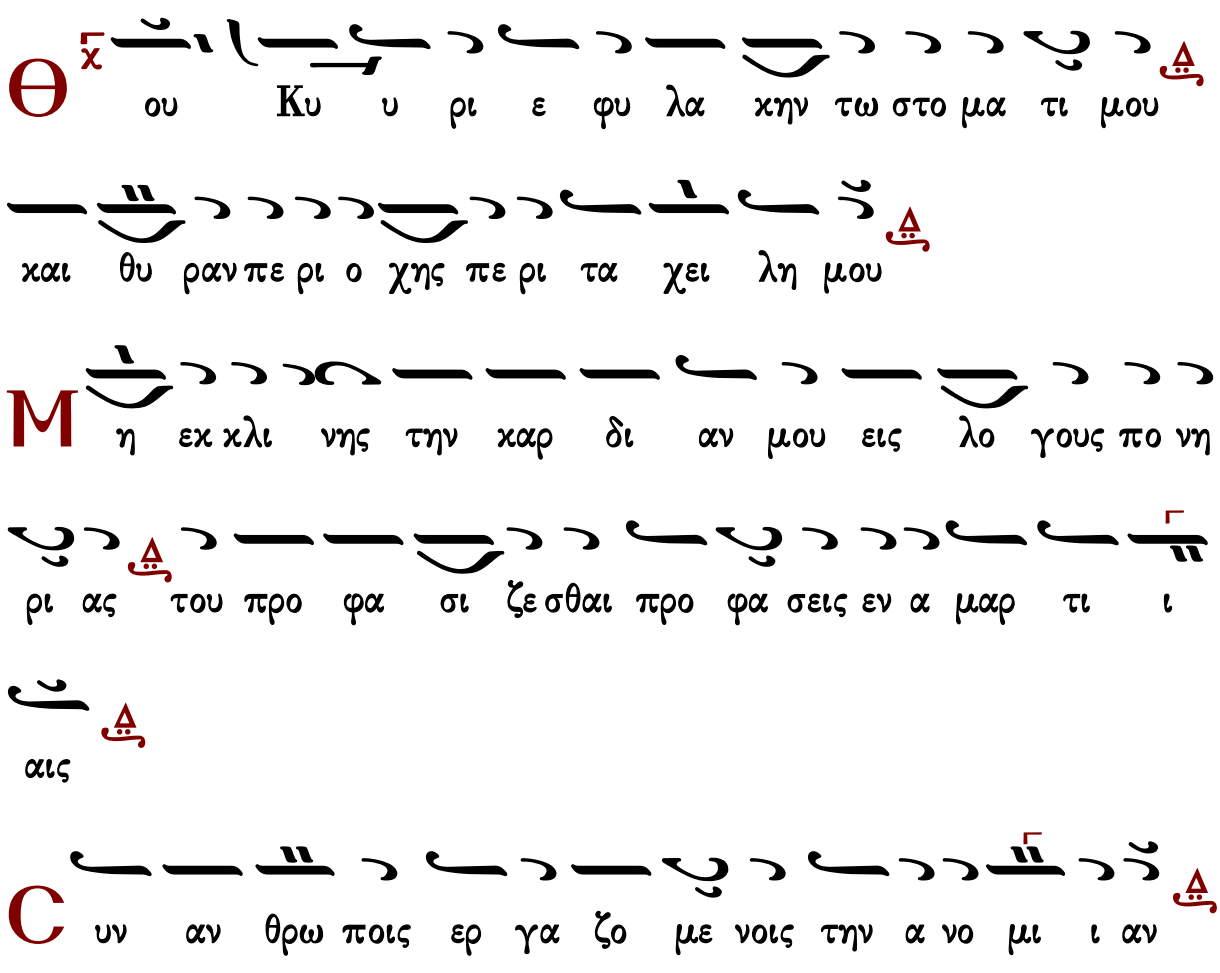

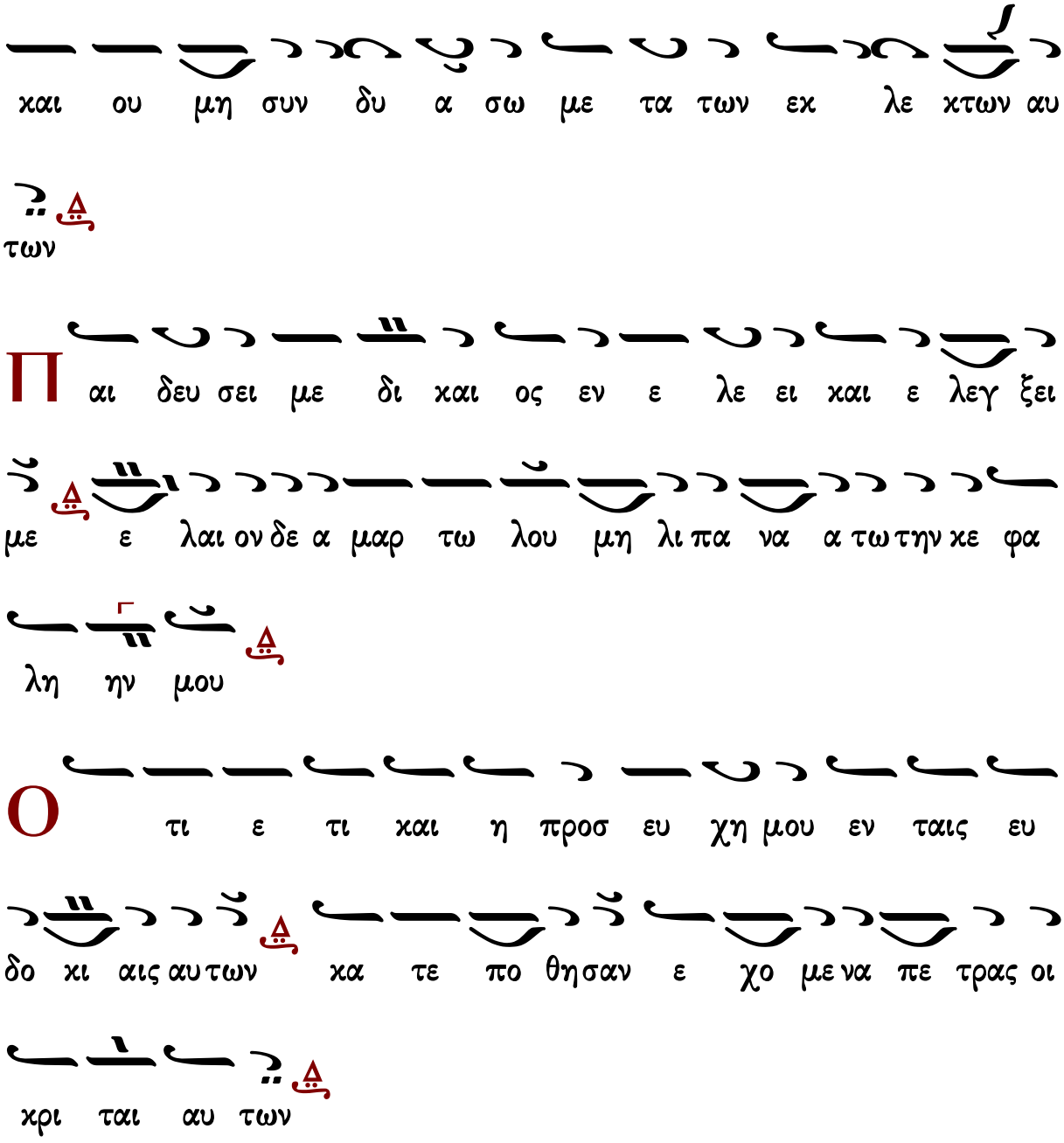
χαι ου μη συν δυ α σω με τα των εχ λε χτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι χαι ος εν ε λε ει χαι ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω τη ν κε φα
λη ην μου
Ο τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι τη ς γη ς δι ε σκορ πι

σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν το ο

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ

ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Є

κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є

ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε ε γνως τας τρι βους μου

Є

ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη

τω ων την ψυ χη η ην μου

ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

ε ξ α γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην μου του εξ ο

μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

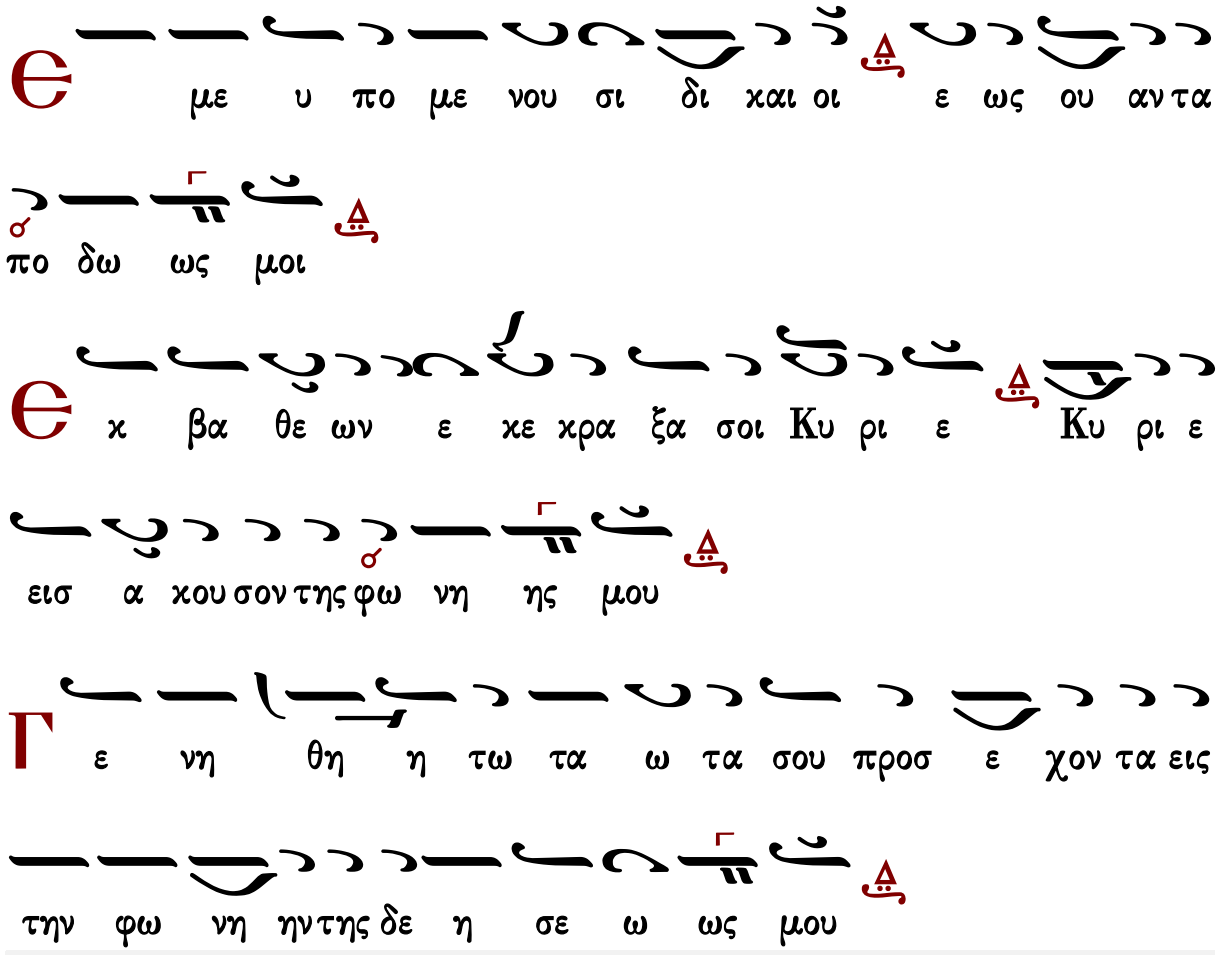

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ἦχος Πα

≈ Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.228/1350*

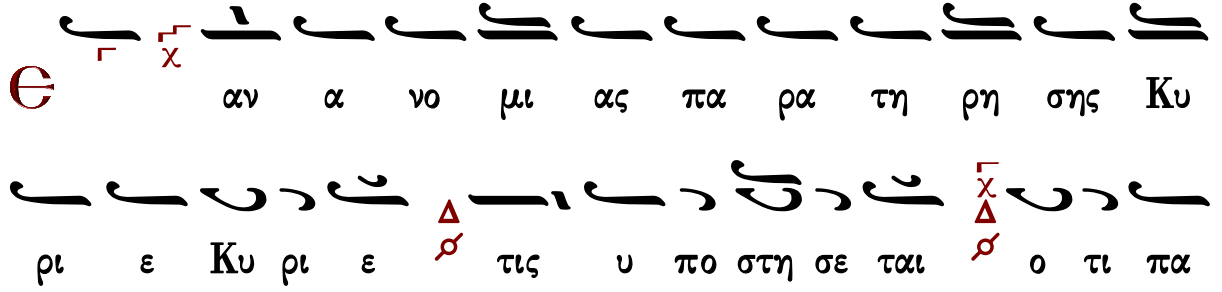

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν
ω ω φθη η του ξυ λου πο νη ρα γευ σιν
εν Ε δεμ τοις γε να αρ χαις συμ βα σα πα α λαι
δει νως θα να τον εισ α ξα σα παν τι τω γε ε
νει βρο των αλ λα νυν προς α κη ρα τον ζω ην
και α μει νω λη ξιν α νε κλη θη μεν δι α του θει
ει ου Σταυ ρου ον πε ερ α νυ ψουν τες υ μνου ου μεν
τον α νυ ψω θεν τα εν του ου τω Κυ ρι ον και κο
σμον συν υ υ ψω σαν τα
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

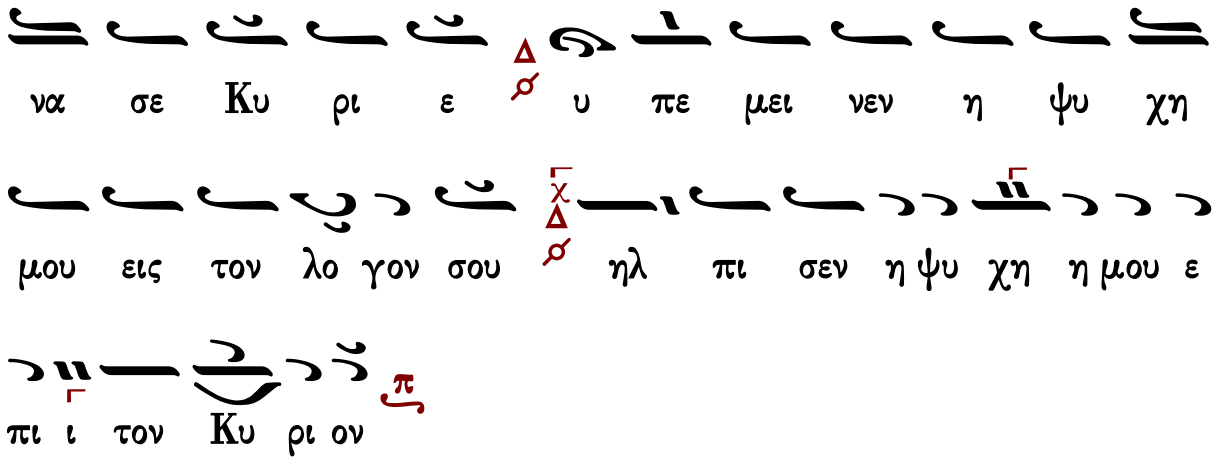
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε
πι ι τον Κυ ρι ον

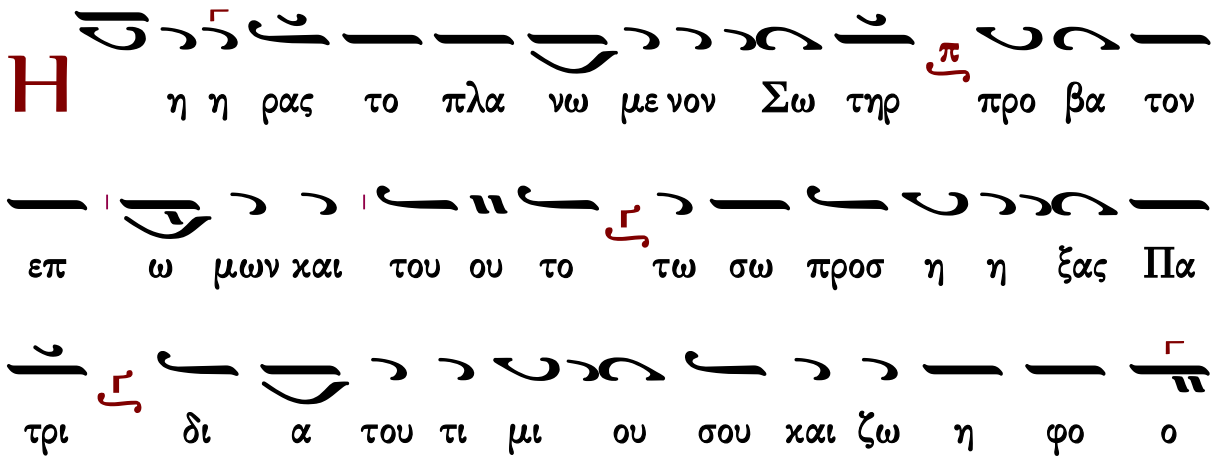
Η η η ρας το πλα νω με νον Σω τηρ προ βα τον
επ ω μων και του ου το τω σω προσ η η ξας Πα
τρι δι α του τι μι ου σου και ζω η φο ο
ρου Σταυ ρου και αγ γε λοις η ρι θμη σας εν πνευ
μα τι θει ω ξυ λον γαρ αν τε θη κας αν τι του ξυ
υ λου Χρι στε ον νυ υν α νυ ψουν τες εν πι ι στει
σε τον εν αυ τω υ ψω θε εν τα και η μας δι

ψω σαν τα δο ο ξα ζο μεν
α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος
α πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ
ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
C τω ω ω μεν εν τω οι κω του Θε ου πρα ξε
σι κο μων τες εν θε ε οις και τον Κρα νι ι ου
πι στοι χω ρον ε πο πτευ σω μεν κα θα ρω τα α
τω νο ι και υ ψου μενον βλε ψω μεν βρο τοι συν
αγ γε λοις ξυ λον το παν α γι ον εν ω Χρι στο ος
ο Θε ος χει ρα ας ε κου σι ως α πλω ω σας

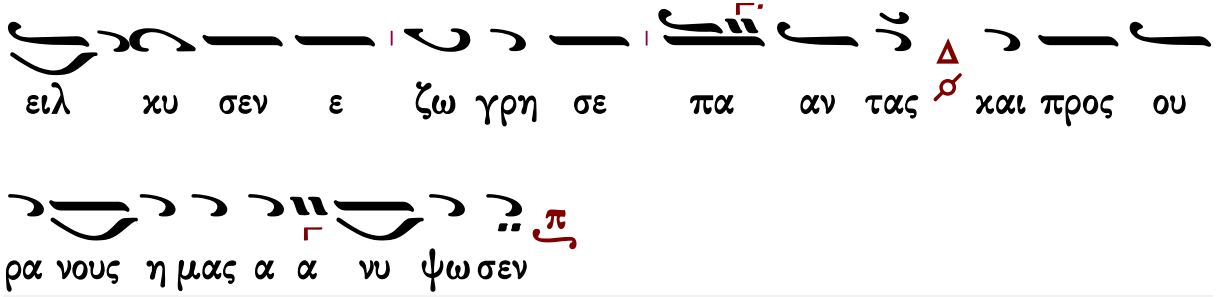

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος Βʏ

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.231/1353*

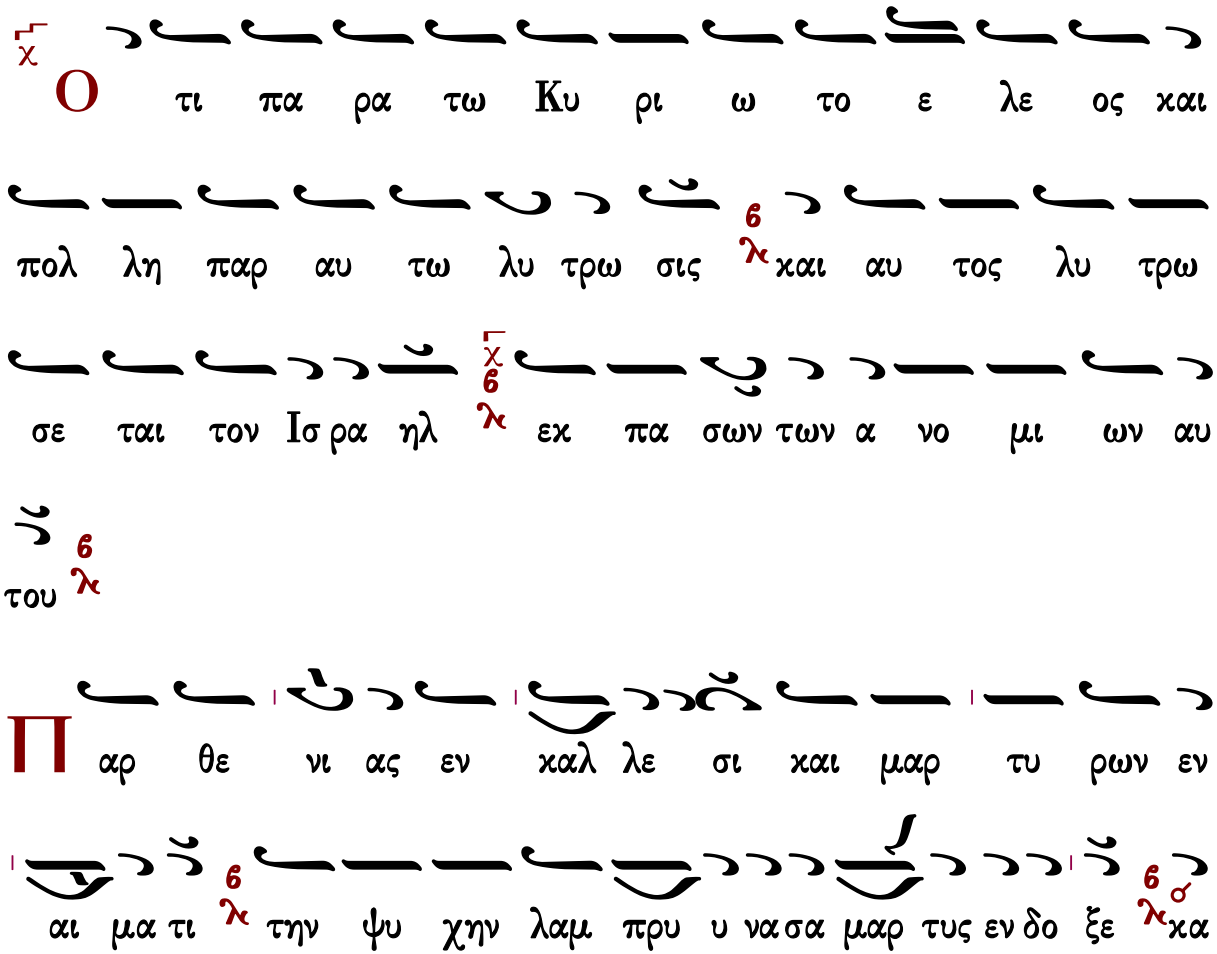

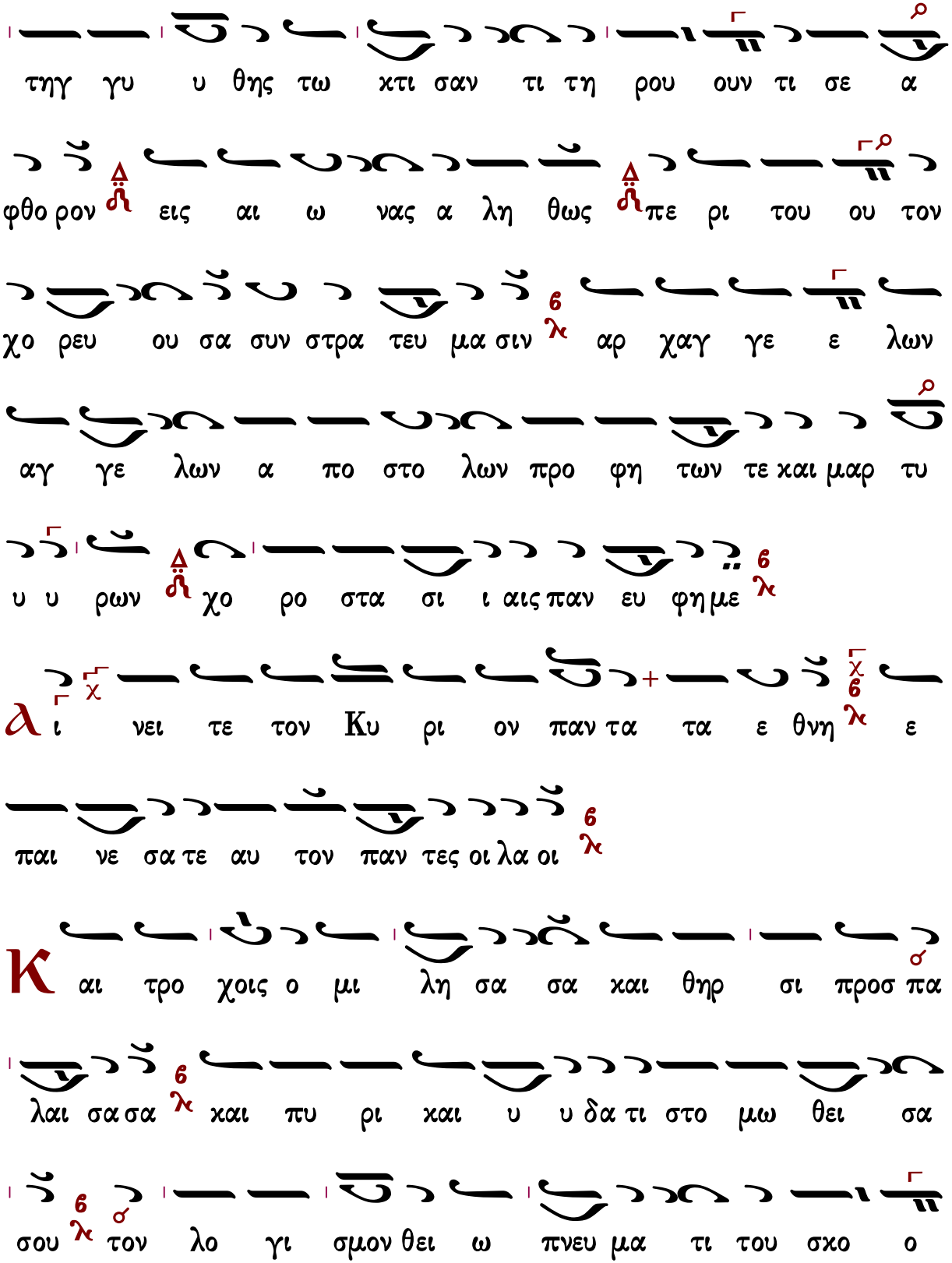
τηγ γυ υ θης τω κτι σαν τι τη ρου ουν τι σε α
φθο ρον εις αι ω νας α λη θως πε ρι του ου τον
χο ρευ ου σα συν στρα τευ μα σιν αρ χαγ γε ε λων
αγ γε λων α πο στο λων προ φη των τε και μαρ τυ
υ υ ρων χο ρο στα σι ι αις παν ευ φη με
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Κ αι τρο χοις ο μι λη σα σα και θηρ σι προσ πα
λαι σα σα και πυ ρι και υ υ δα τι στο μω θει σα
σου τον λο γι σμον θει ω πνευ μα τι του σκο ο

τους τον αρ χον τα ταις του αι μα τος ρο αις αν δρι

χω ως εν α πε πνι ξας και α νε δρα μες νο η του

ους προς θα λα μους ωσ περ προι κα τω νυμ φι ω σου

παρ θε ε ε νε προσ α γα γου ου σα την α θλη σιν

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω ω να

Κ αι θα νου σα α ει ζω ον των αι μα των την

προσ χυ σιν εις Κυ ρι ου αι αι νε σιν μαρ τυς εμ βλυ

σας τους μεν πι στους κα ταρ δευ ου σα και γνω ω

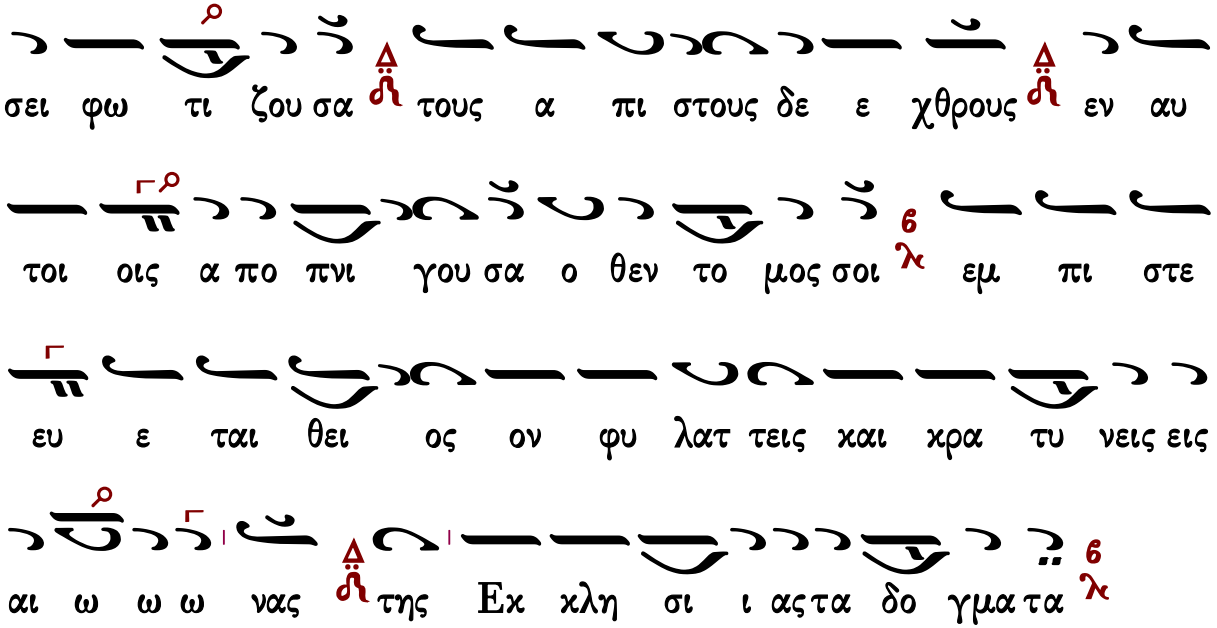

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.63*

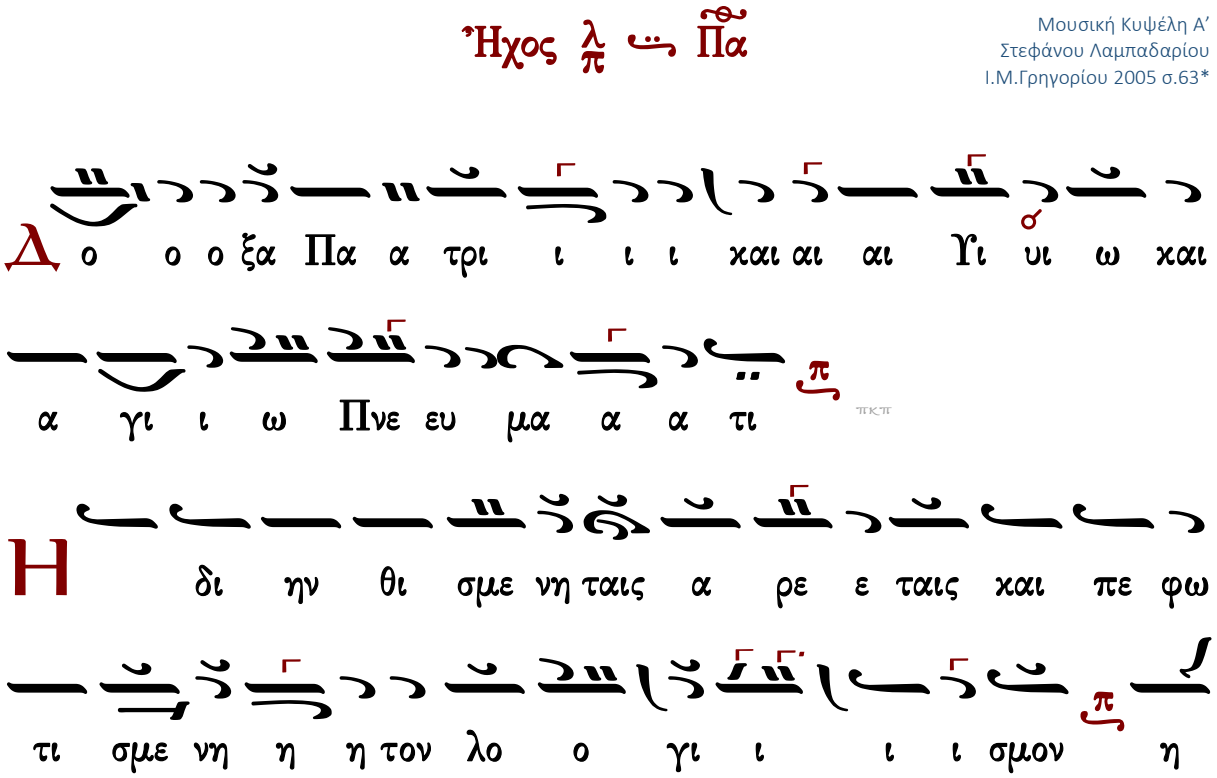

η μυ υ ρα α προ ο χε ου σα εν ταις χαρ δι αι αις των πι

ι στων η εκ της Ε ω ας α να τει ει ει λα α

α α σα ως α στη η η ηρ φα ει ει νος και α

θροι σμον ποι η σα α σα α δι α της του α γι ου

Πνευ μα τος ε πι φοι τη σε ε ως των θει ει ω ων πα

τε ε ε ε ρων μη δι α λι πης υ περ η η μων

δυσ ω που ου σα προ ος Κυ υ ρι ι ι ι ον Ευ

φη μι α παν ε ε ε ε εν δο ο ο ο ξε

σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.74*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι Υι υι ω χαι

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι π̇

Η δι ην θι σμε νη ταις α ρε ε ταις και πε

φω τι σμε ε νη η η τον λο ο γι ι ι ι σμον π̇

η η μυ υ ρα α προ ο χε ε ου ου ου σα εν

ται αις κα αρ δι αι αις των πι ι στω ω ων η

εκ της Ε ω ας α α να τει ει ει ει λα

α α α σα ως α στη η η ηρ φα α α ει ει

νος και α θροι σμο ον ποι οι η σα α σα α της του

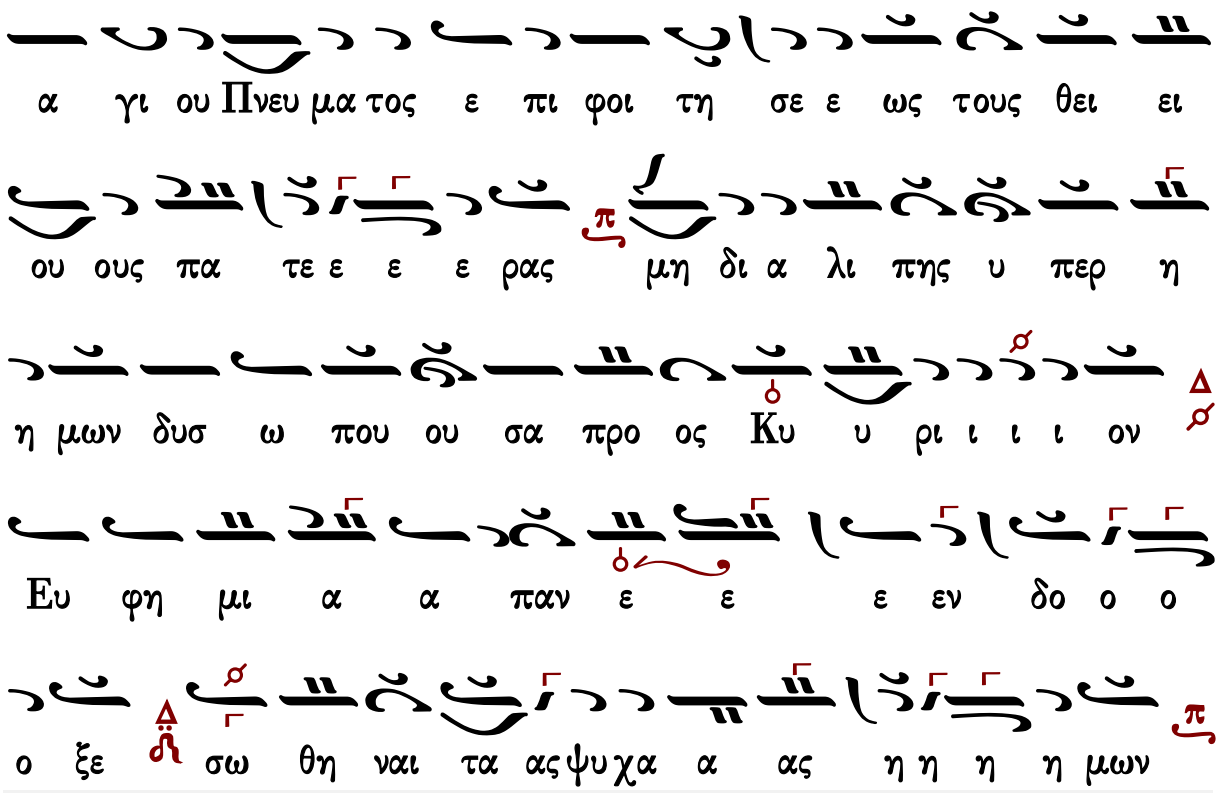

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.215*

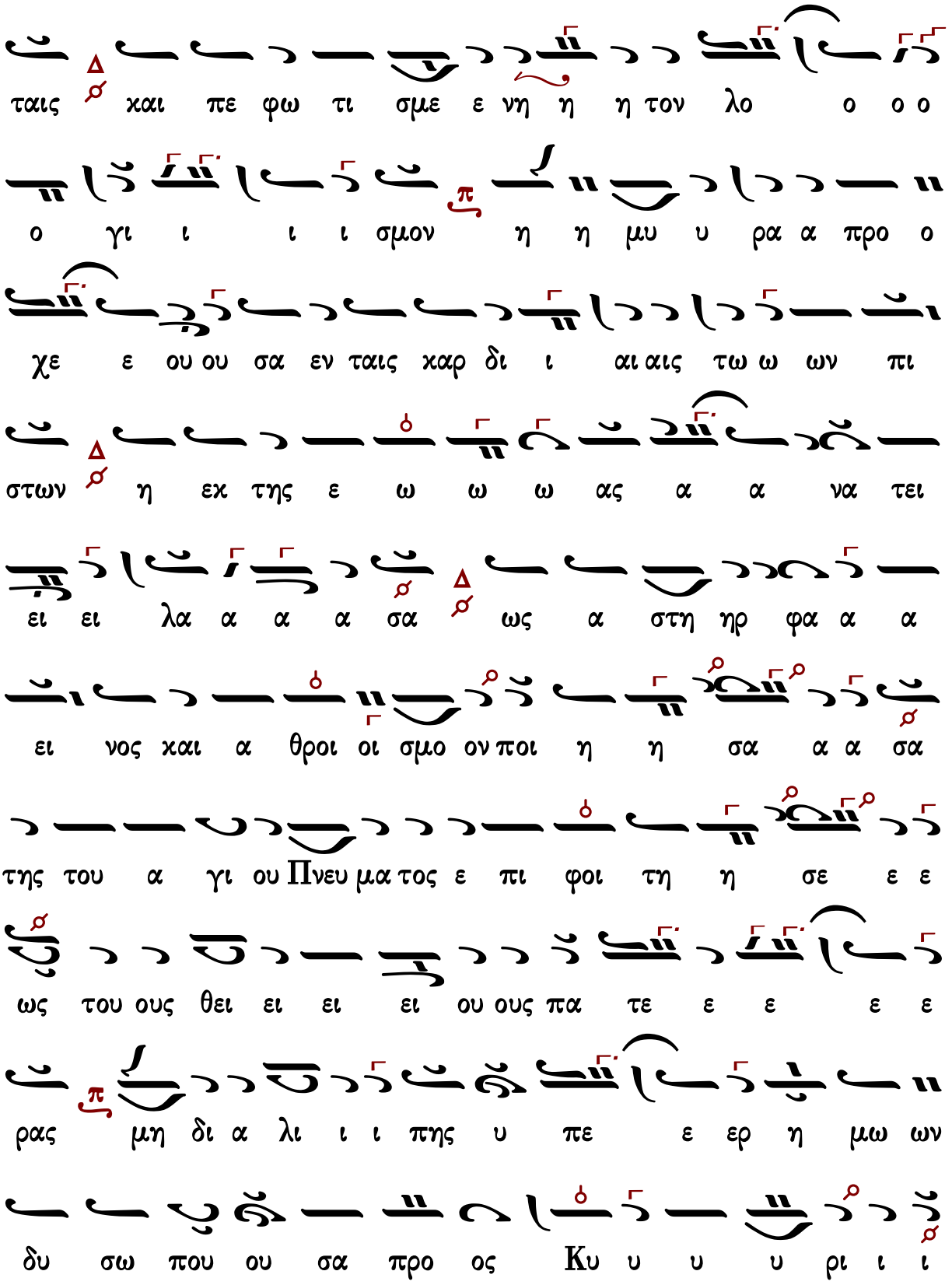
ταις και πε φω τι σμε ε νη η η τον λο ο ο ο
ο γι ι ι ι σμον η η μυ υ ρα α προ ο
χε ε ου ου σα εν ταις καρ δι ι αι αις τω ω ων πι
στων η εκ της ε ω ω ω ας α α να τει
ει ει λα α α α σα ως α στη ηρ φα α α
ει νος και α θροι οι σμο ον ποι η η σα α α σα
της του α γι ου Πνευ μα τος ε πι φοι τη η σε ε ε
ως του ους θει ει ει ει ου ους πα τε ε ε ε ε
ρας μη δι α λι ι ι πης υ πε ε ερ η μω ων
δυ σω που ου σα προ ος Κυ υ υ υ ρι ι ι

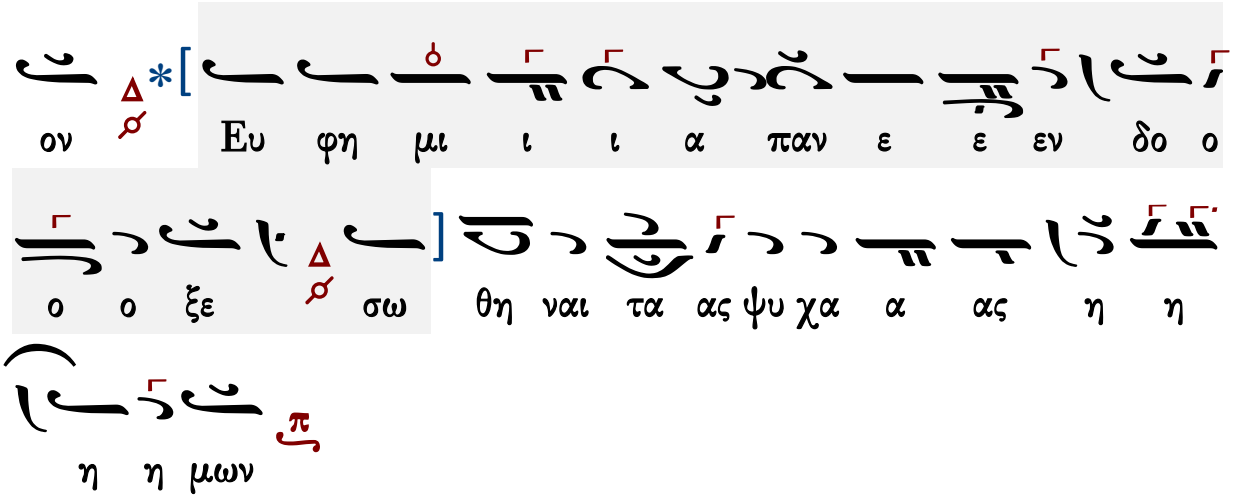

καὶ οὕτω

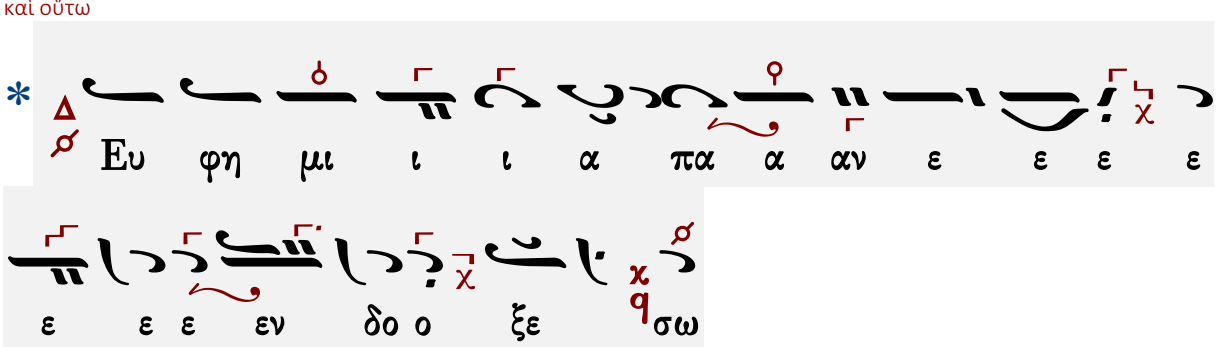

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Καὶ νῦν Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ... Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.109/1149*

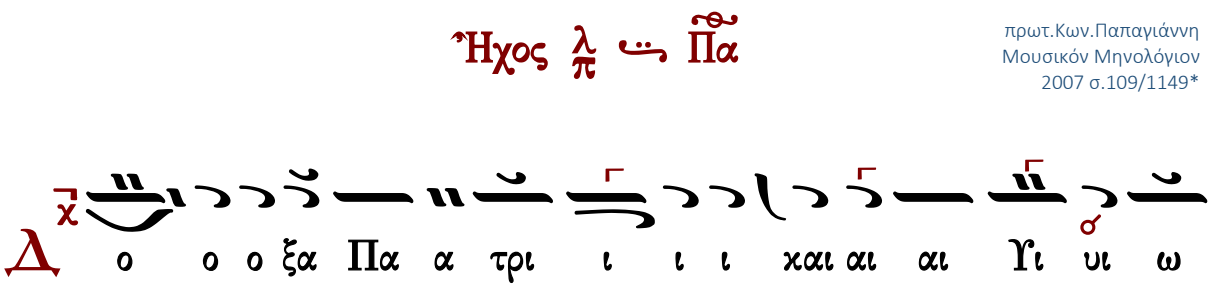

πκ.π

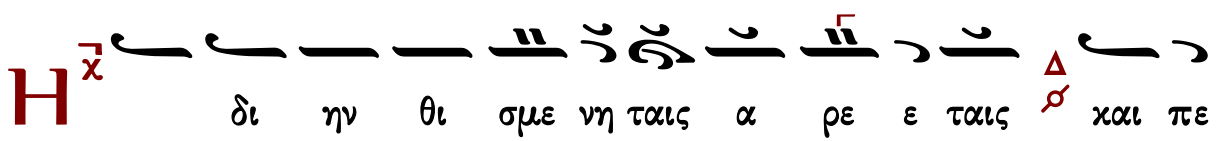

φω τι σμε ε ε νη τοον λο γι ι σμον η η μυ υ υ ρα

προ χε ε ου ου ου ου σα εν ταις χαρ δι ι αις τω

ων πι ι ι στων η εκ της Ε ω α ας α να τει

ει ει λα α α α σα ως α στη η η ηρ φα α

ει ει νος και α θροι σμο ον ποι οι η σα α σα α

δι α της του α γι ου Πνευ μα τος ε πι φοι τη σε ε

ως των θει ει ει ει ω ων πα τε ε ε ε ρων μη

δι α λι πης υ περ η η μων δυσ ω που ου σα προς

Κυ υ ρι ι ι ι ον Ευ φη μι ι ι α παν ε ε

ε ε ε ε ε ευ φη η η η παν ε ευ φη η

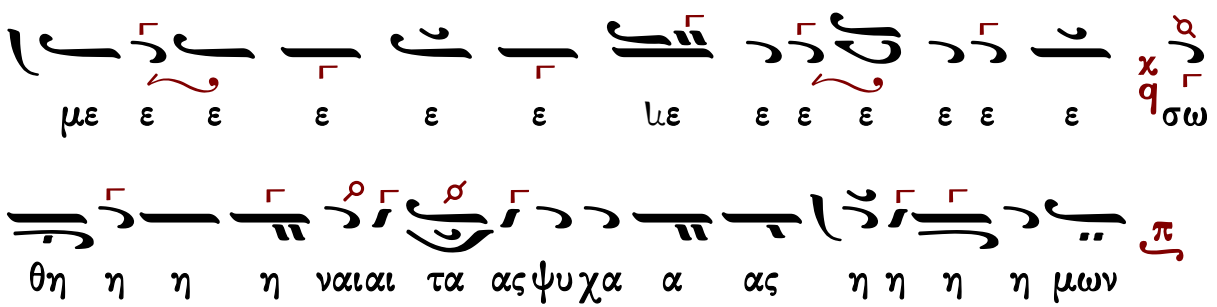

Καὶ νῦν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος λ Πα

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.64*

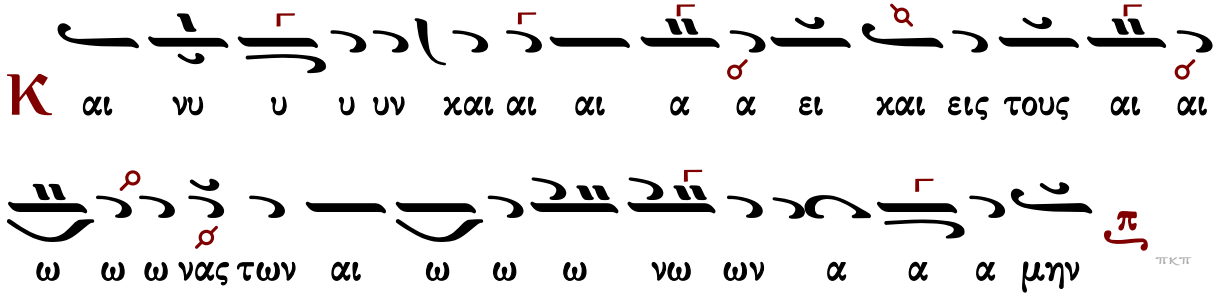

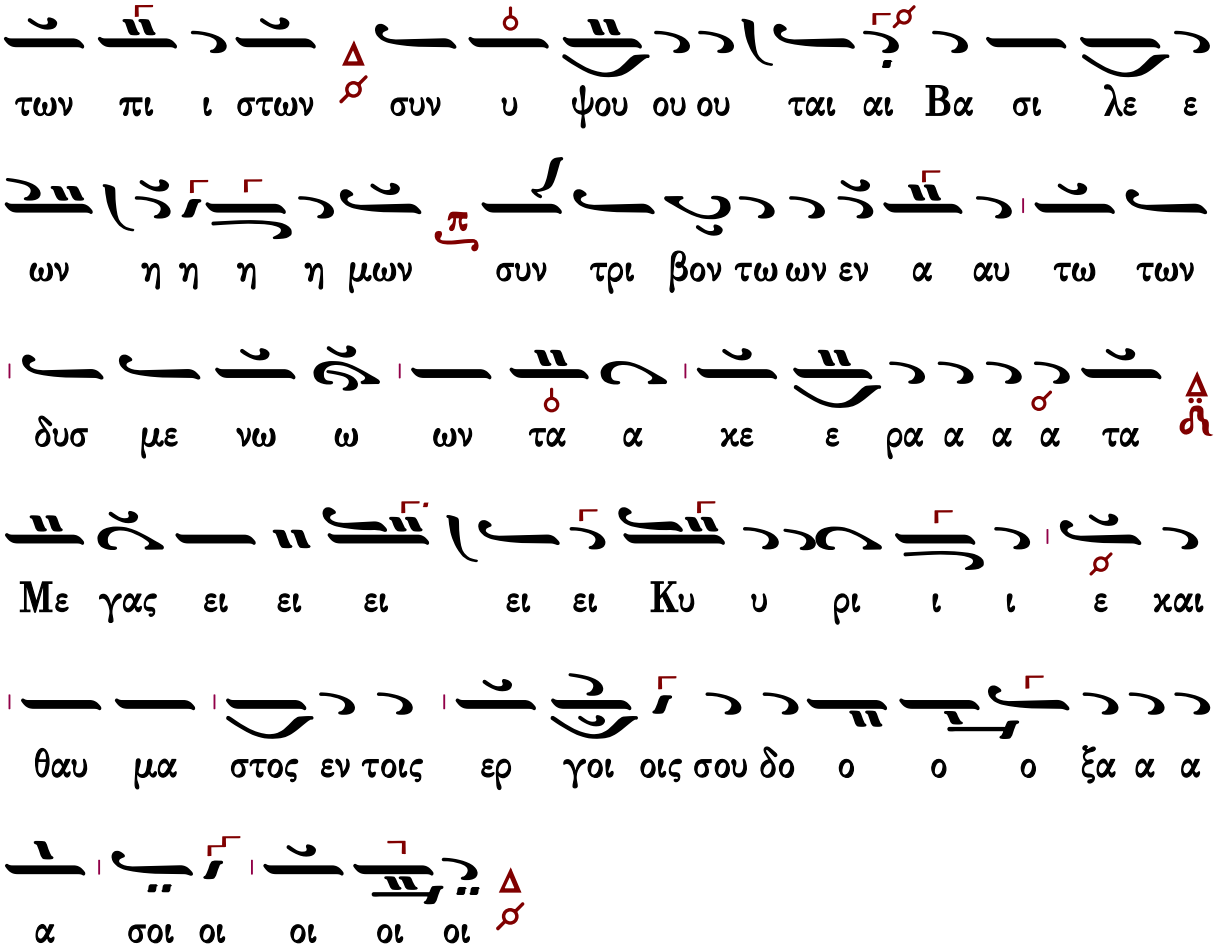

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

16, 17/9
εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον τ.α' 1882 σ.75*

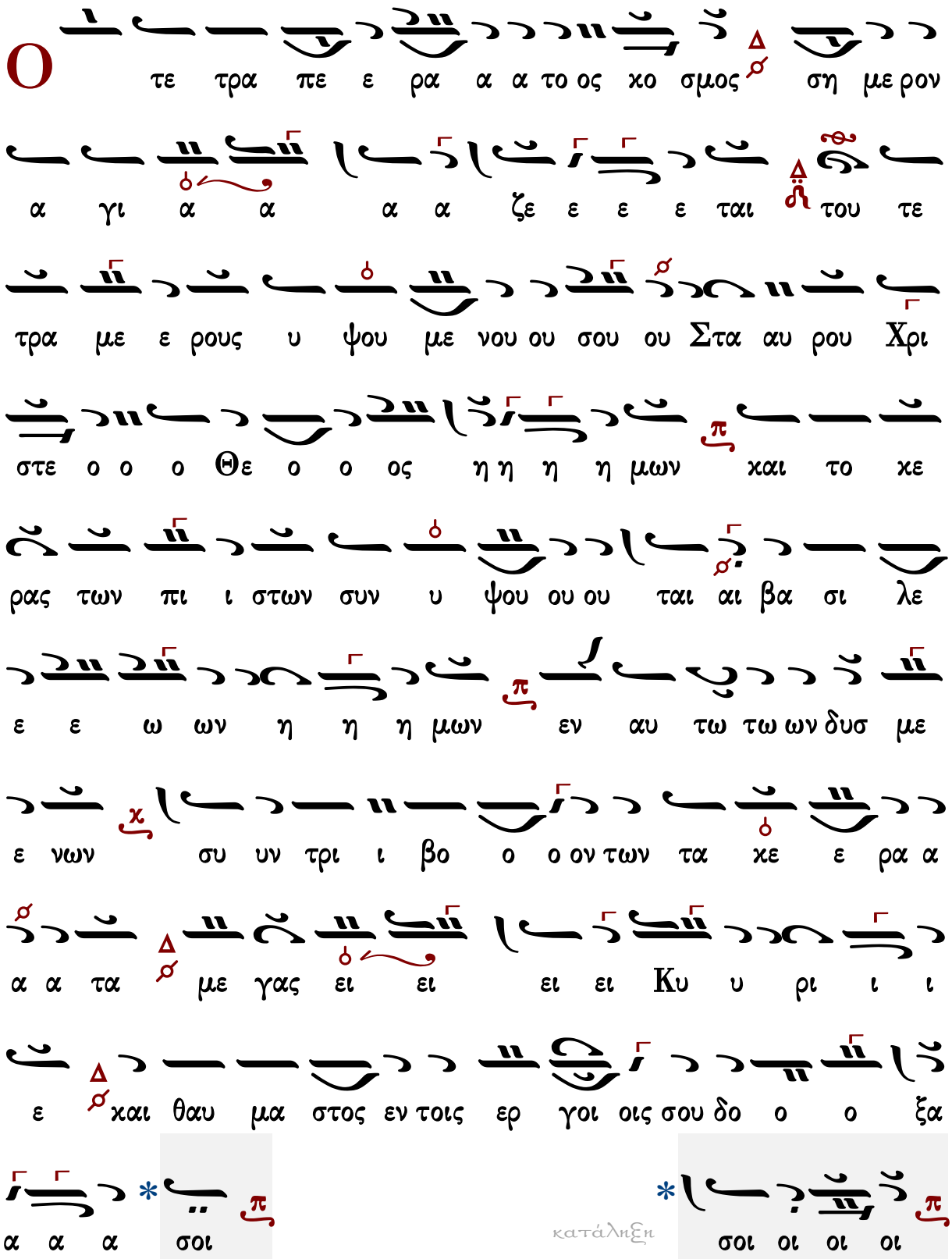
Ο
τε τρα πε ε ρα α α το ος χο σμος ση με ρον
α γι α α α α ζε ε ε ε ται του τε
τρα με ε ρους υ ψου με νου ου σου ου Στα αυ ρου Χρι
στε ο ο ο Θε ο ο ος η η η η μων και το κε
ρας των πι ι στων συν υ ψου ου ου ται αι βα σι λε
ε ε ω ων η η η μων εν αυ τω τω ων δυσ με
ε νων συ υν τρι ι βο ο ο ον των τα κε ε ρα α
α α τα με γας ει ει ει ει Κυ υ ρι ι ι
ε και θαυ μα στος εν τοις ερ γοι οις σου δο ο ο ξα
α α α σοι
σοι οι οι οι
κατάληξη

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.193/1891*

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι αι α α ει χαι εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

πκπ

Ο τε τρα πε ρα α α το ος χο ο ο σμος ση

με ρον α γι α α α α ζε ε ε ε ται του τε

τρα με ε ρους υ ψου με νου ου σου Στα αυ ρου Χρι στε ο

Θε ο ο ος η η η η μων και το χε ρα ας των

πι ι στων συν υ ψου ου ου ται βα σι λε ε ε ε

ω ων η η η μων εν αυ τω των δυσ με νων συν

τρι βο ον τω ω ων τα χε ε ρα α α α τα με

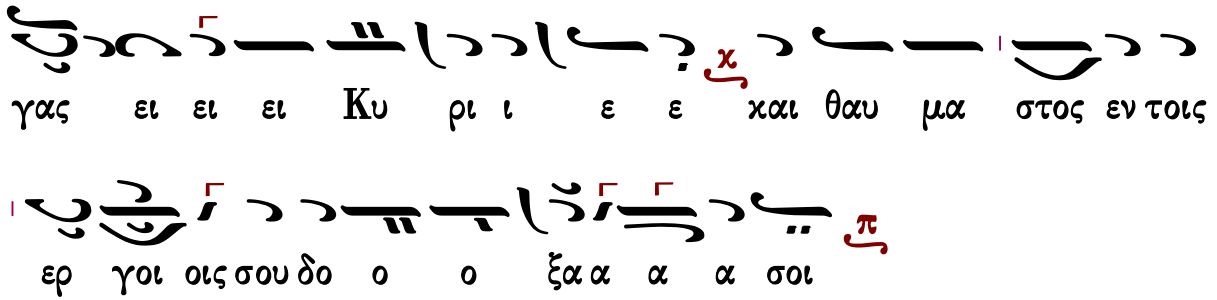

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

α πα εν ε ε ε ε ε σε ον ο ο

οι ροι αι αι αι χαι ι ι ι ι σι α α α

ω φω αι αι αι σθαι ει ει μνει υ υ υ υ οις οι οι

ιις αι αι ι ι σι αι αι αι αι αιις αι αι ναι ω ω

Ϋι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος

σε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

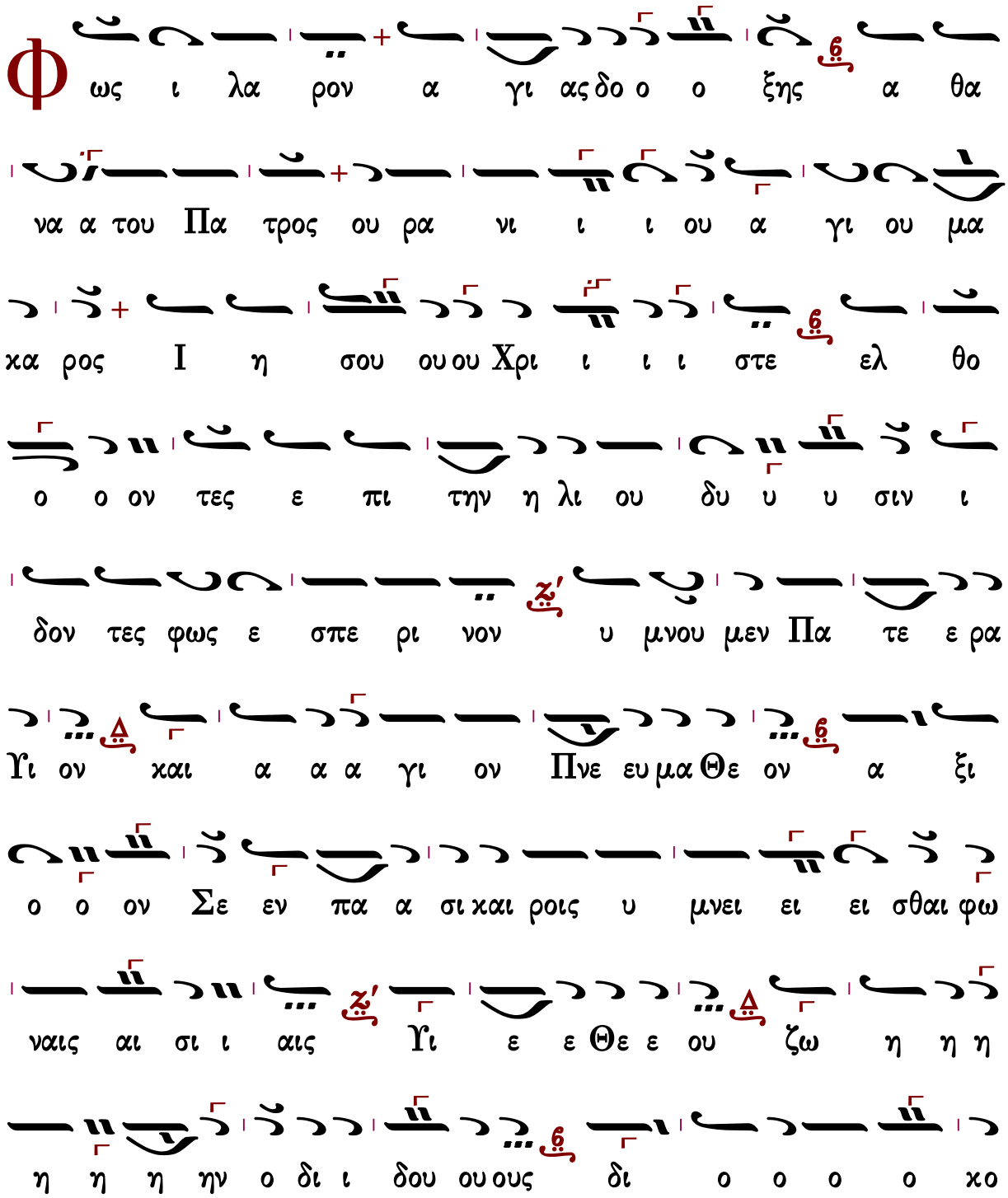

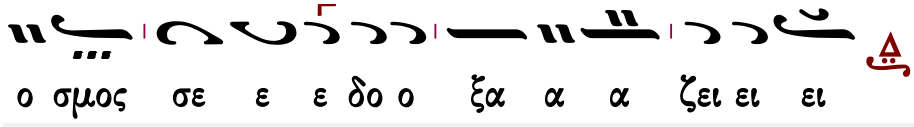

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϊ q Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

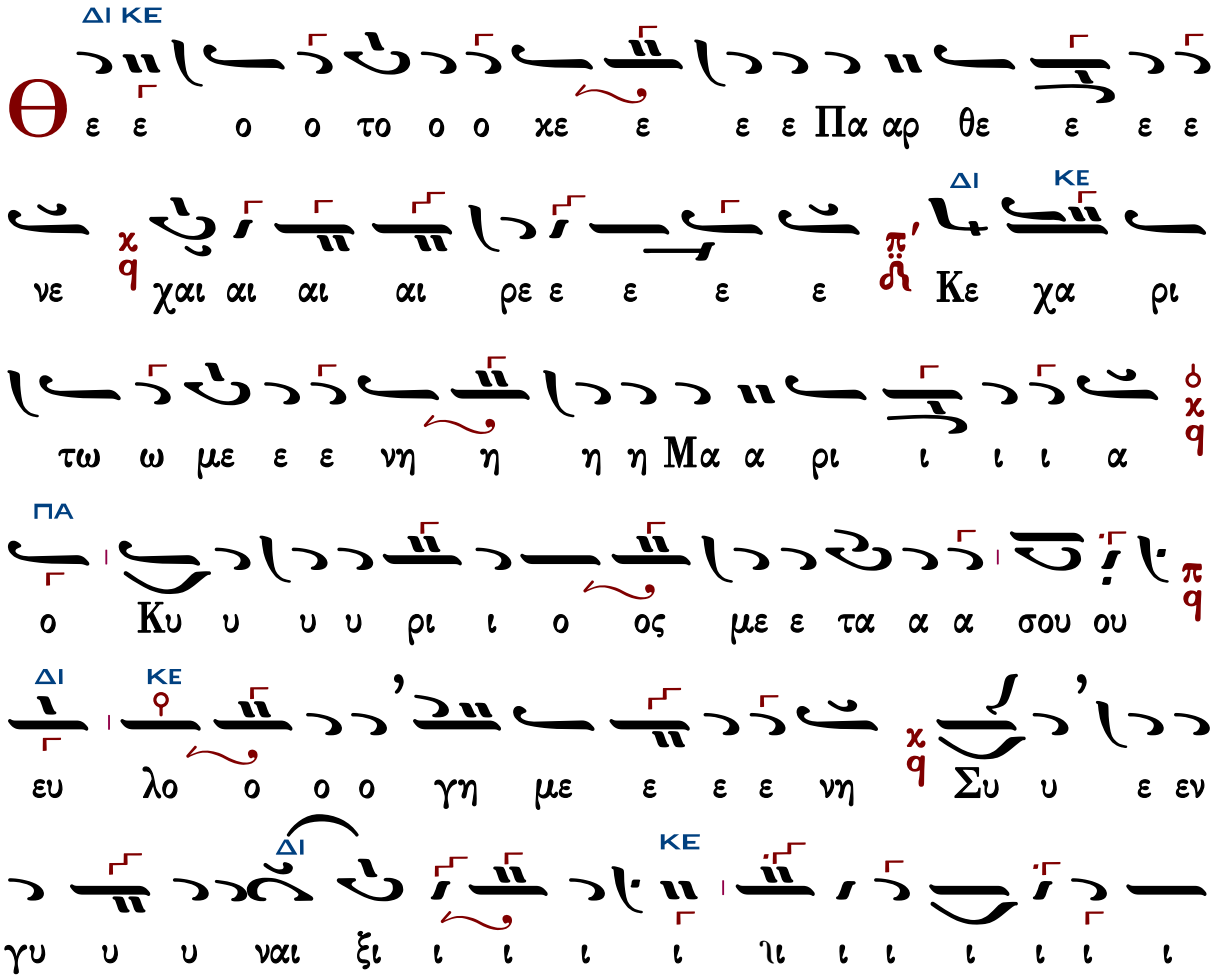

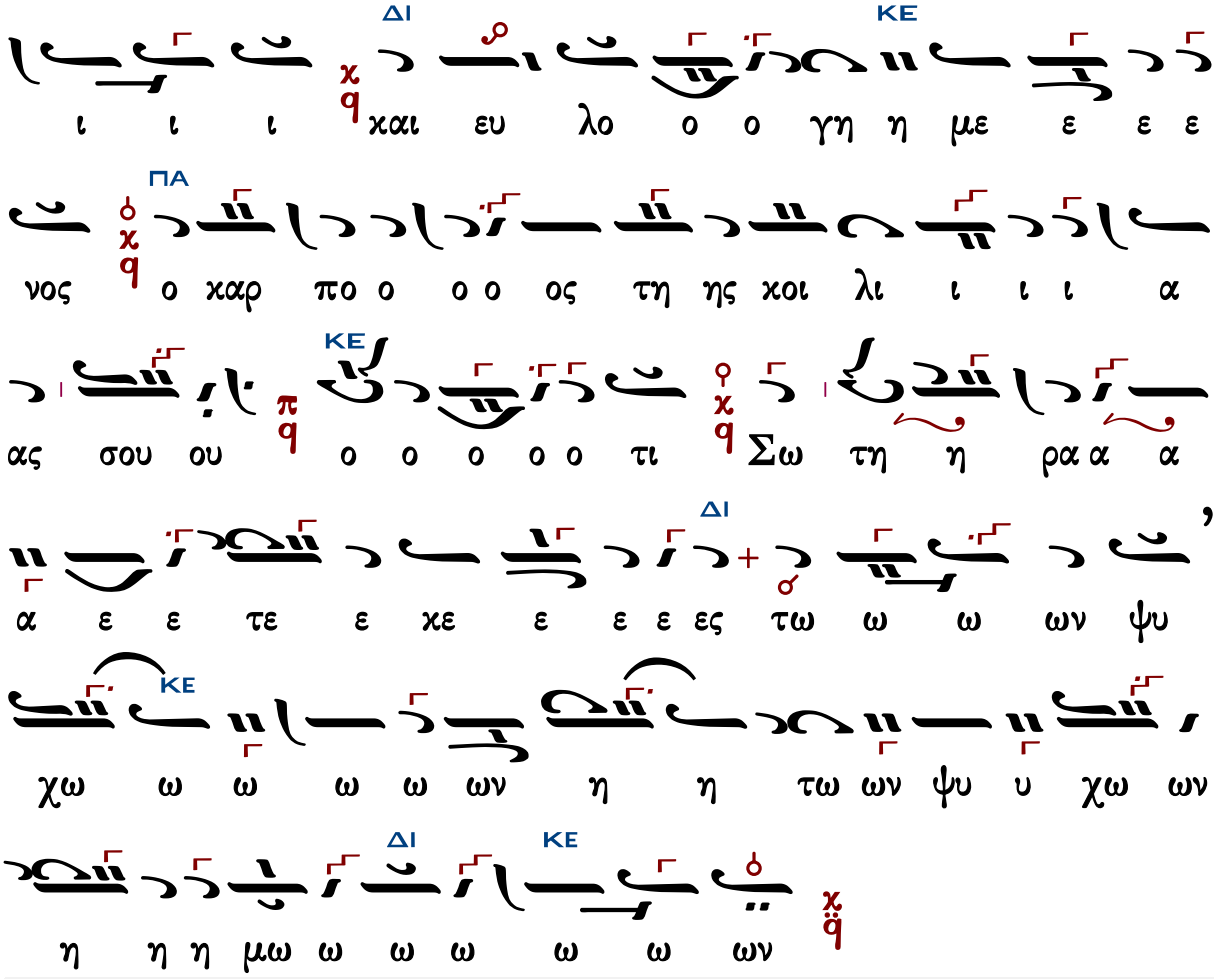

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

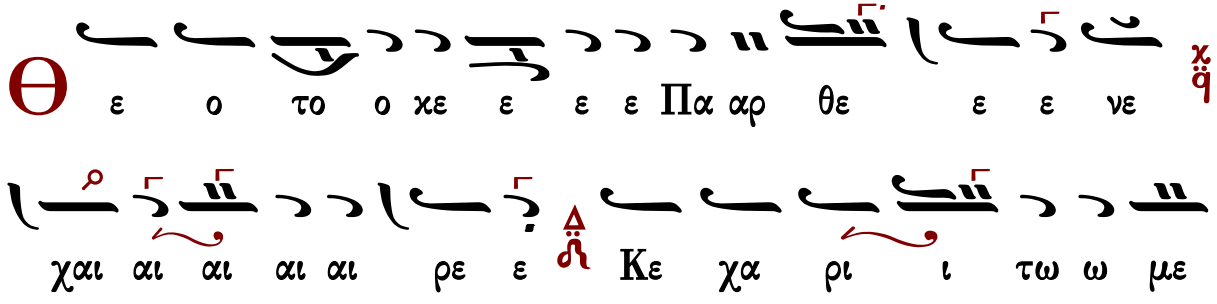

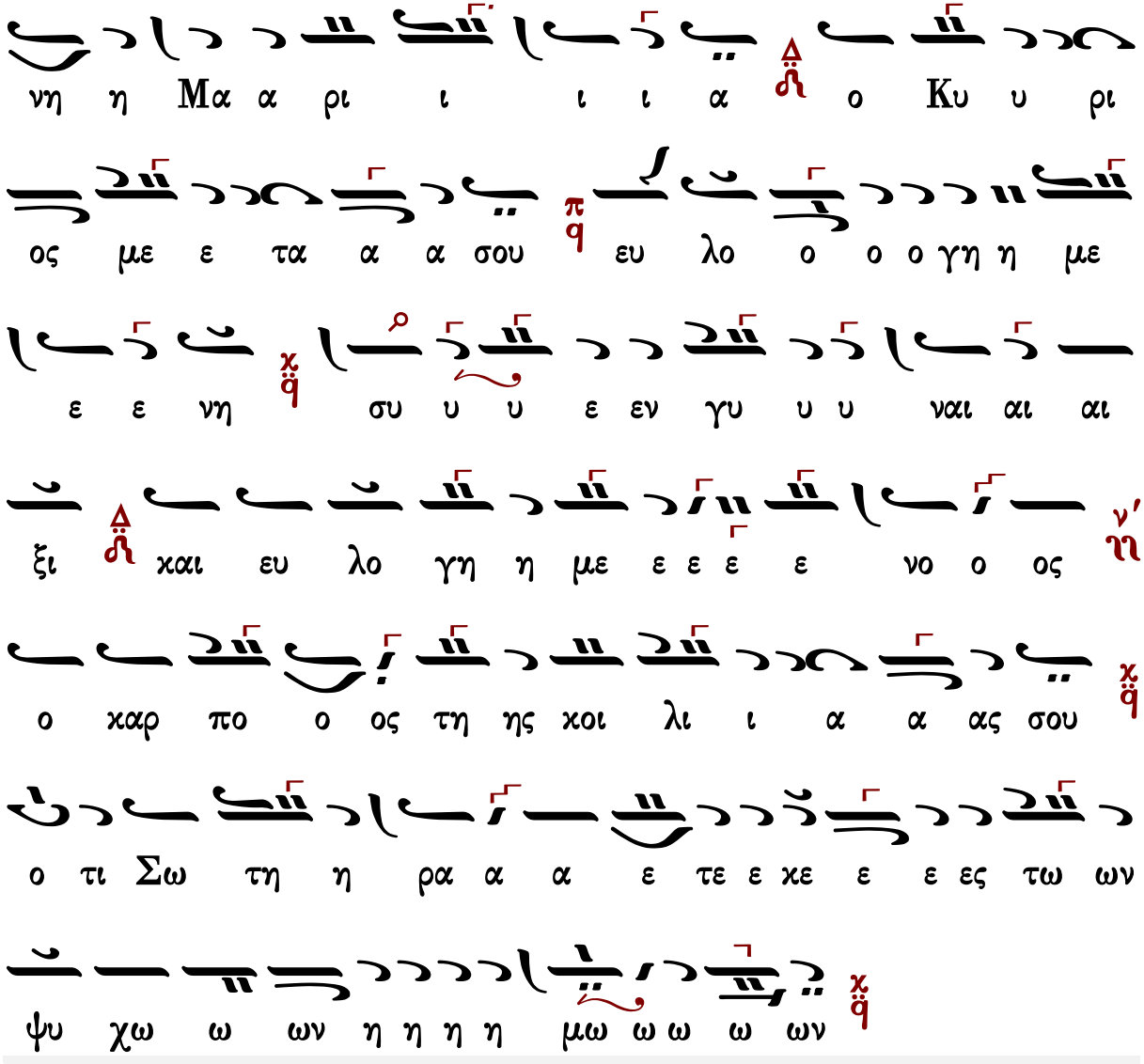

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι

ι ι ι ι ι α η ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με

ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε

νη η συ υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι η

και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο χαρ πο ο ος

τη ης χοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη

η ρα α ε τε ε χε ες τω ων ψυ χω ω ων

η η η η μω ω ω ω ων

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον Ἦχος δ Πα Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

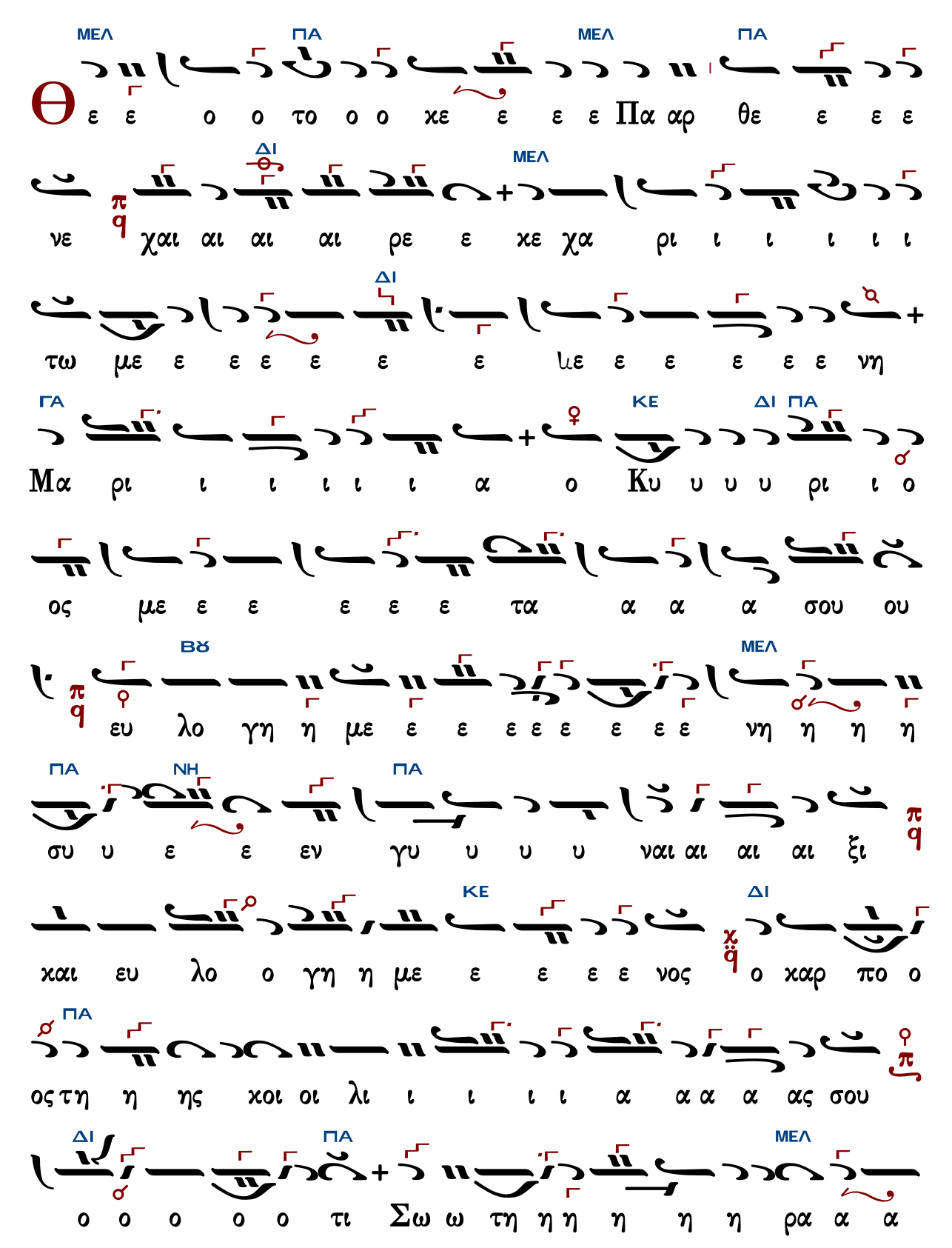
ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Θε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε
ΔΙ ΜΕΛ
νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι
ΔΙ
τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη
ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΖ ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α

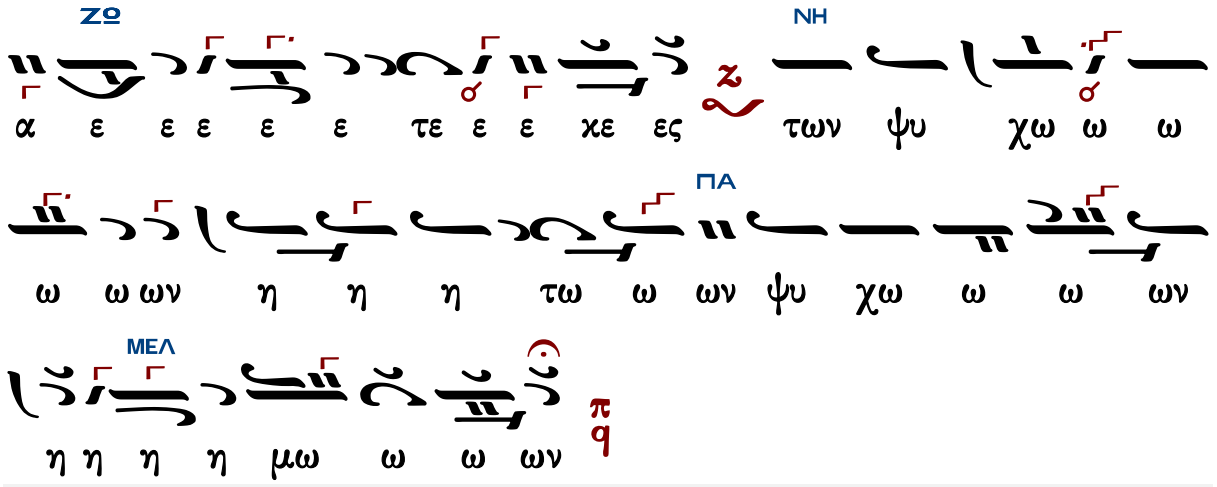

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

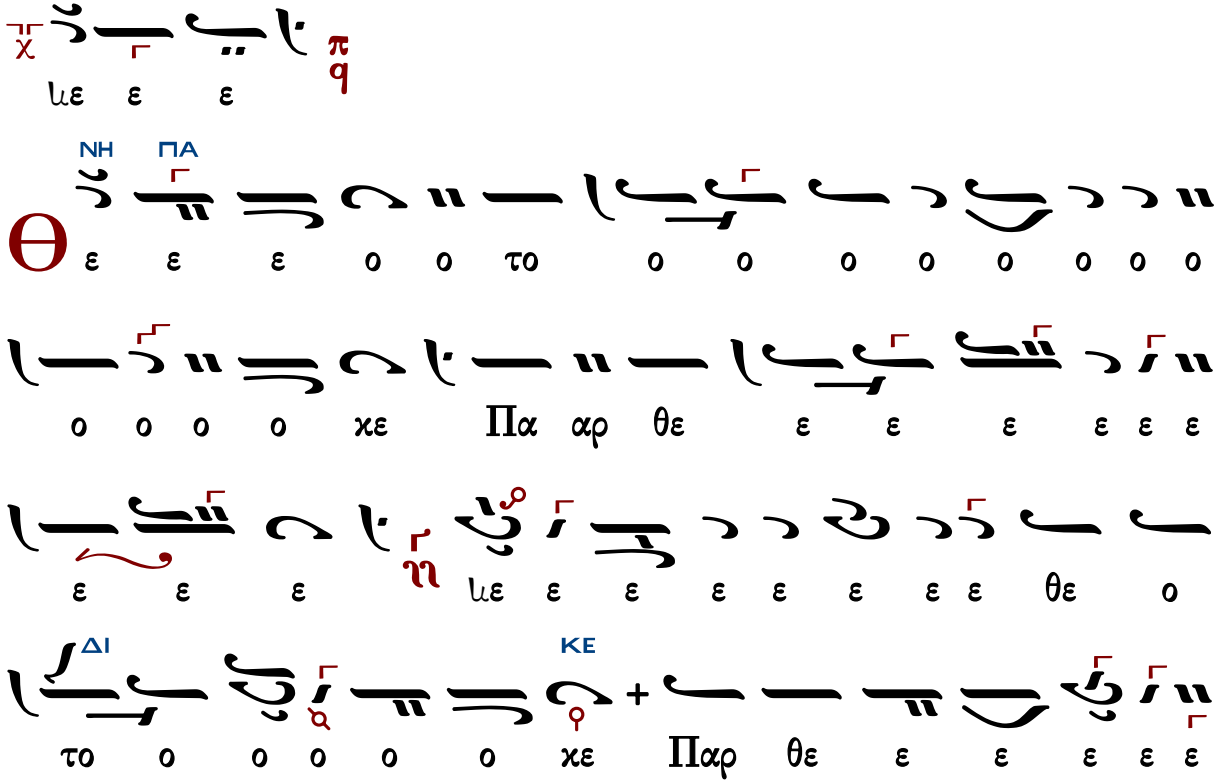

ΠΑ
ΜΕΛ
ΒΘ
ΜΕΛ
ΓΑ
ΝΗ
ΓΑ

ΝΗ
ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ι ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι

Θ
ΝΗ
ΔΙ
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ι
ΝΗ
ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ρι ι ρι ρε
ΔΙ
ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ

Κ
ΠΑ
αι αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε
με ε χαι ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ
ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο το ο

ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν οι

δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον * ουκ ε λατ τω θη

σον ται παν τος α γα θου

τὸ τρίτον * ουκ ε λατ τω θη σον ται παν τος α γα θου

ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

Πλου σι ι ι οι οι οι οι ε πτω χευ σα

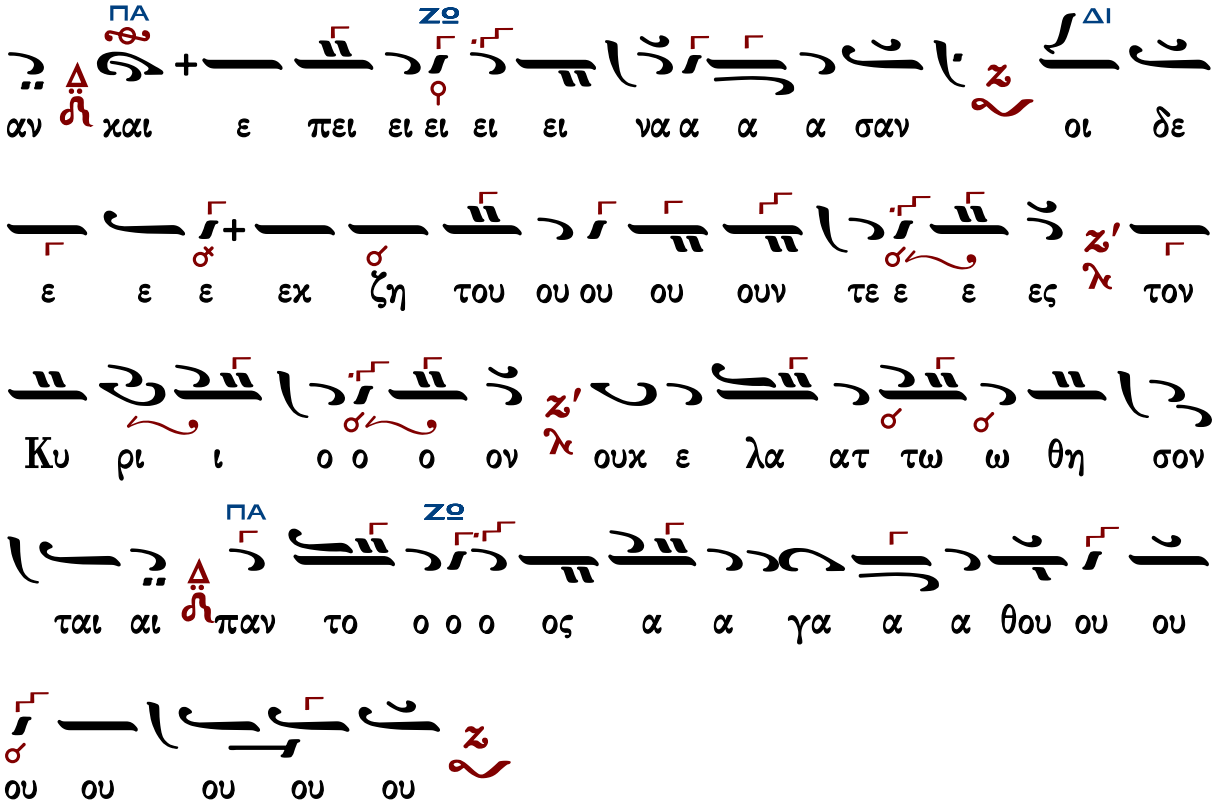

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Τριήμερος ἀνέστης

Ἦχος λ π ∽ Δι

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.237/1359*

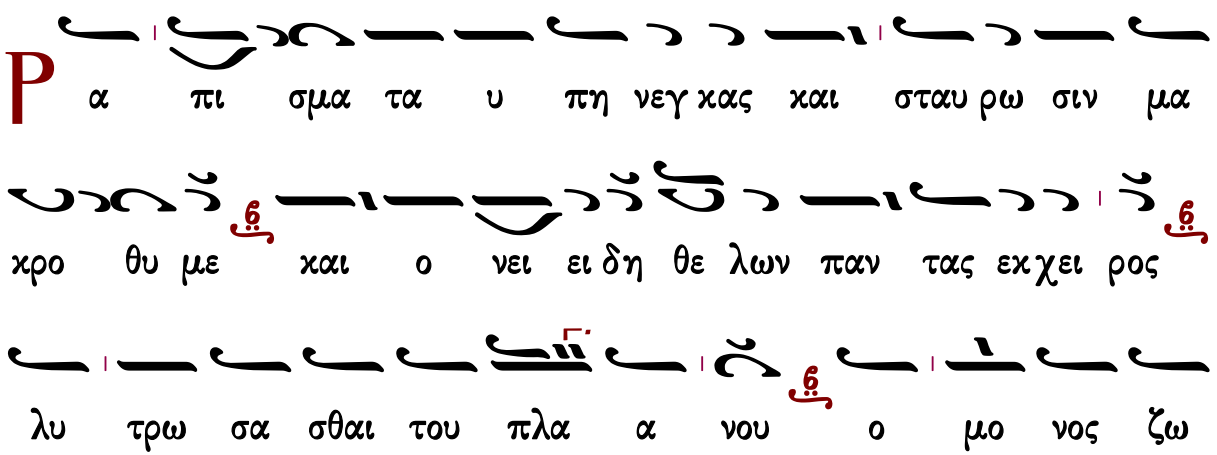

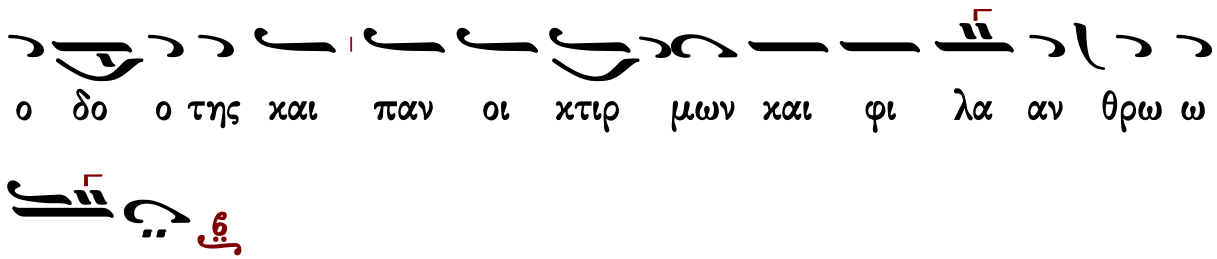
ο δο ο της και παν οι κτιρ μων και φι λα αν θρω ω
πο ος

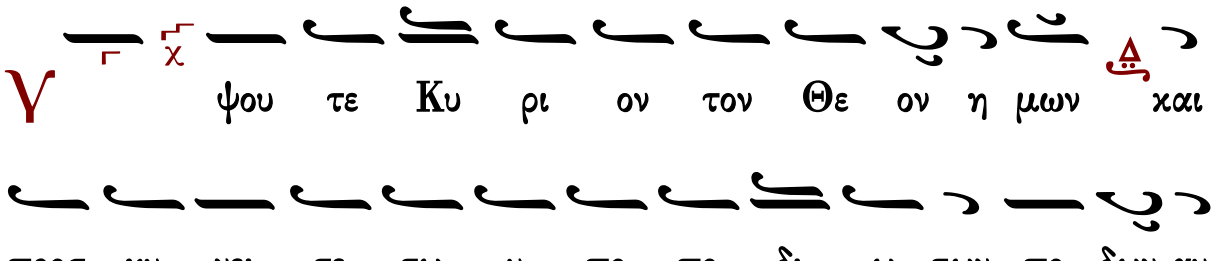
Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων και
προσ κυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ
του ο τι α γι ος ε στι

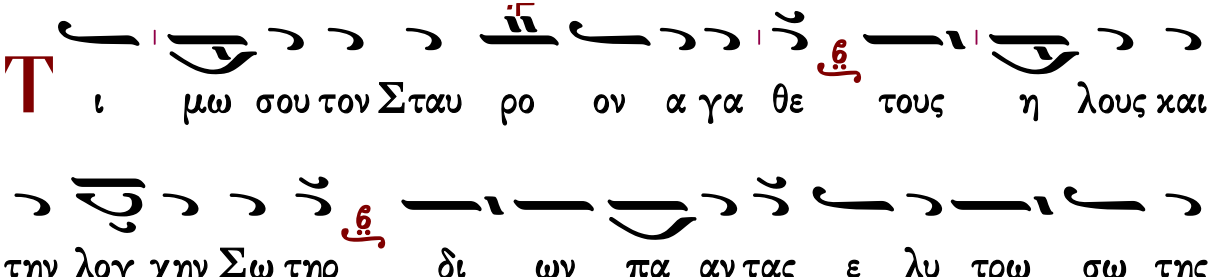
Τι μω σου τον Σταυ ρο ον α γα θε τους η λους και
την λογ χην Σω τηρ δι ων πα αν τας ε λυ τρω σω της
φθο ρας ω ως μο νος ζω ο δο ο της και
παν των ευ ερ γε της μο ο νε φι λαν θρω πε Σω τη
ηρ η η μω ων

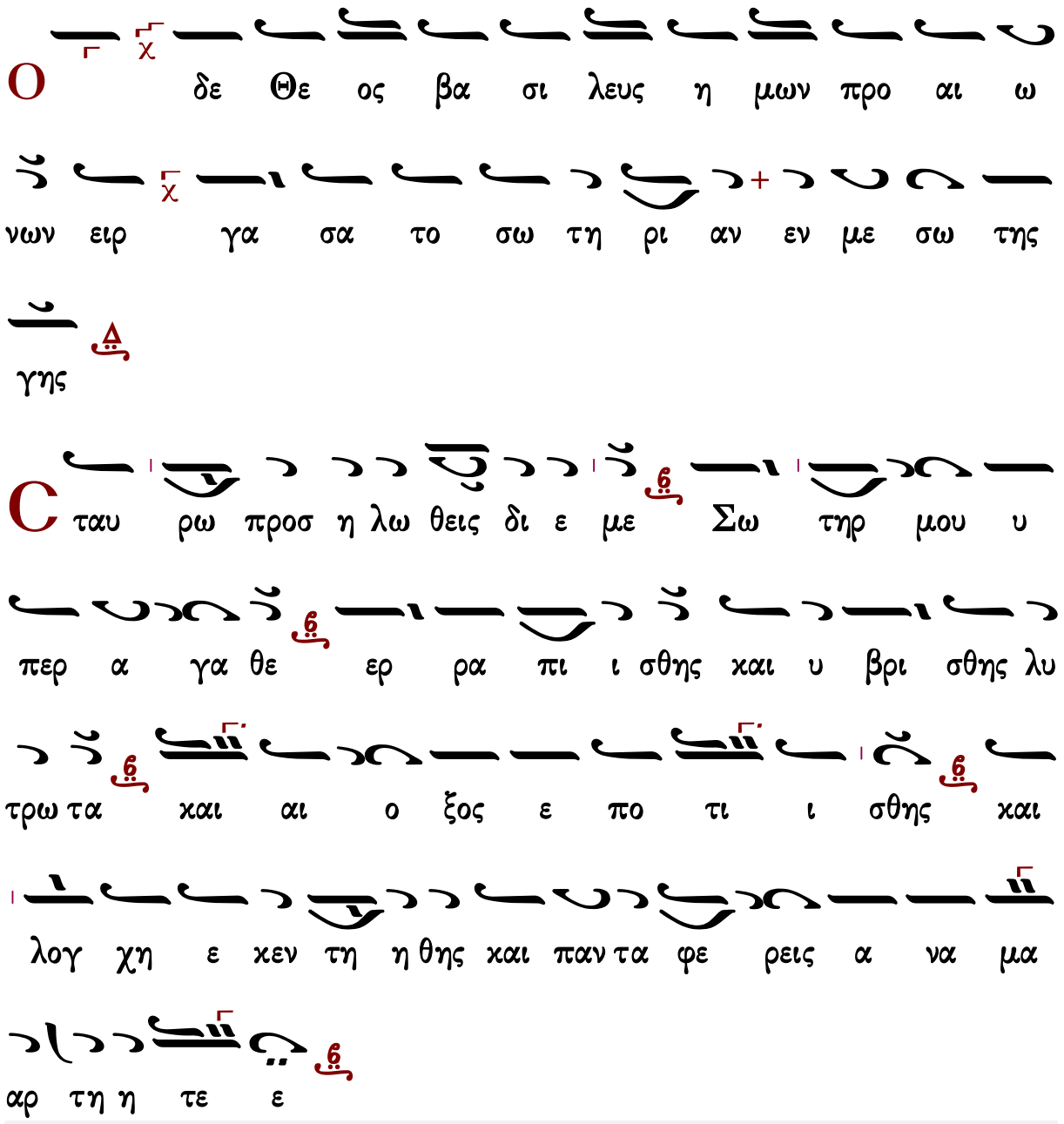

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.64*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Π α σα α γλωσ σα χι ι νει ει ει σθω ω προς ευ φη η

μι ι ι αν της παν ε εν δο ο ξου Ευ φη

η η μι ι ι ι ας α α πα α αν γε ε ε

ε νος και η λι χι α πα α α σα α νε α νι

σκοι και πα αρ θε ε ε νοι την Χρι στου παρ θε νο ο

ο μαρ τυ υ ρα εγ κω μι οις στε φα νω ω ω

ω ω σω ω ω ω μεν νο μι μω ως γαρ α

αν δρι ι σα α με ε ε νη η και το χαυ νον του

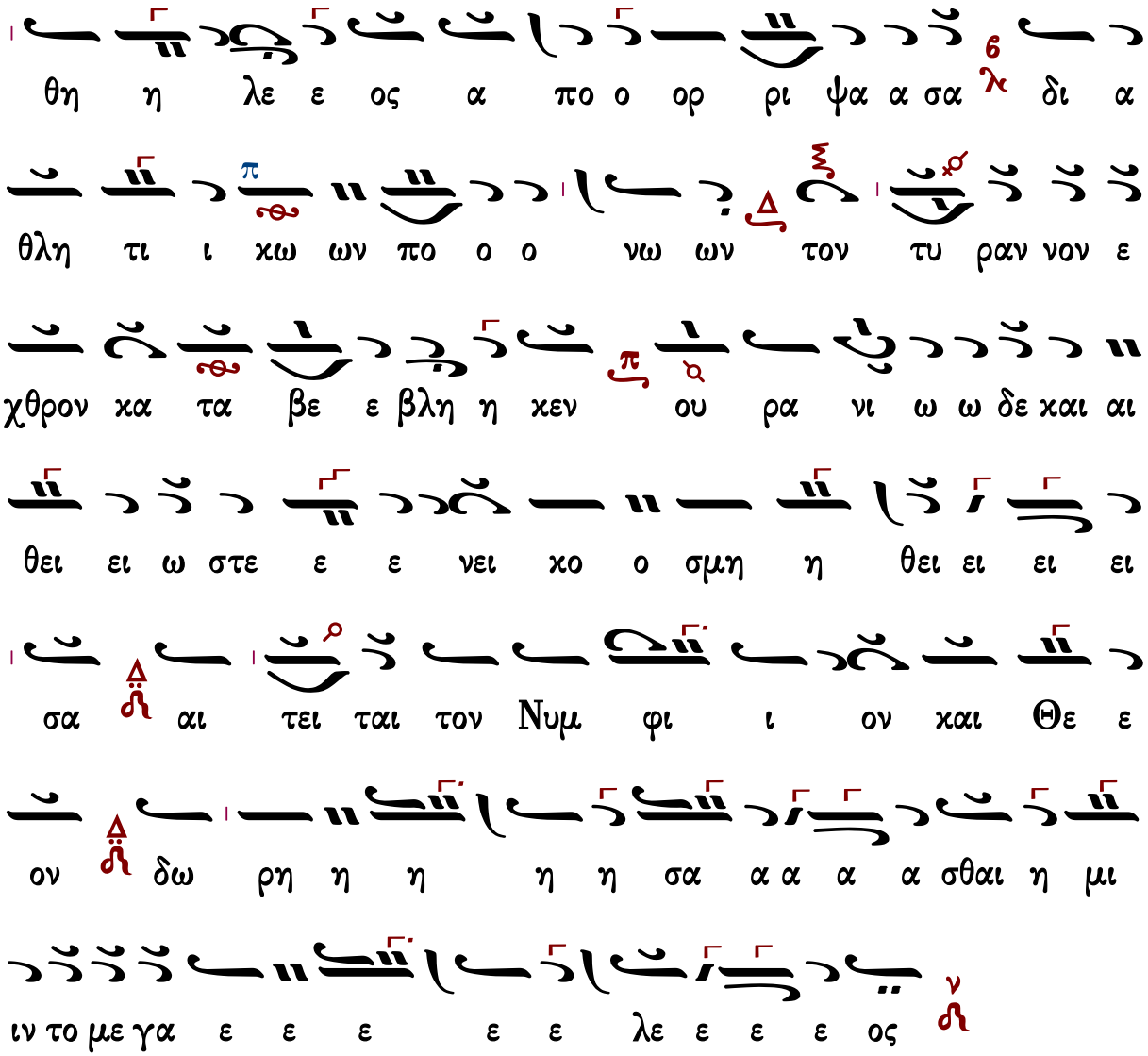

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.76*

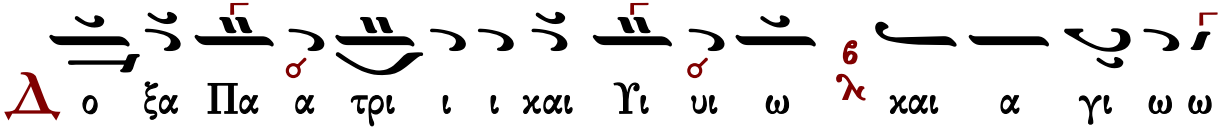

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Π α σα α γλω ωσ σα χι ι νει ει ει σθω ω προς ευ φη η

μι ι ι αν της παν ε εν δο ο ξου Ευ φη η η

μι ι ι ι ας α πα αν γε ε ε νος και η λι

ι χι ι α α πα α α σα α νε α νι σκοι και πα αρ

θε ε ε νοι την Χρι στου παρ θε νο ο ο μα αρ τυ υ

ρα α εγ κω μι οις στε φα α νω ω ω ω ω

σω ω ω ω μεν νο ο μι μω ως γαρ α αν δρι ι

σα α με ε ε νη η και το χαυ νον του θη η λε ε

ως α πο ο ορ ρι ι ι ι ψα α σα α δι

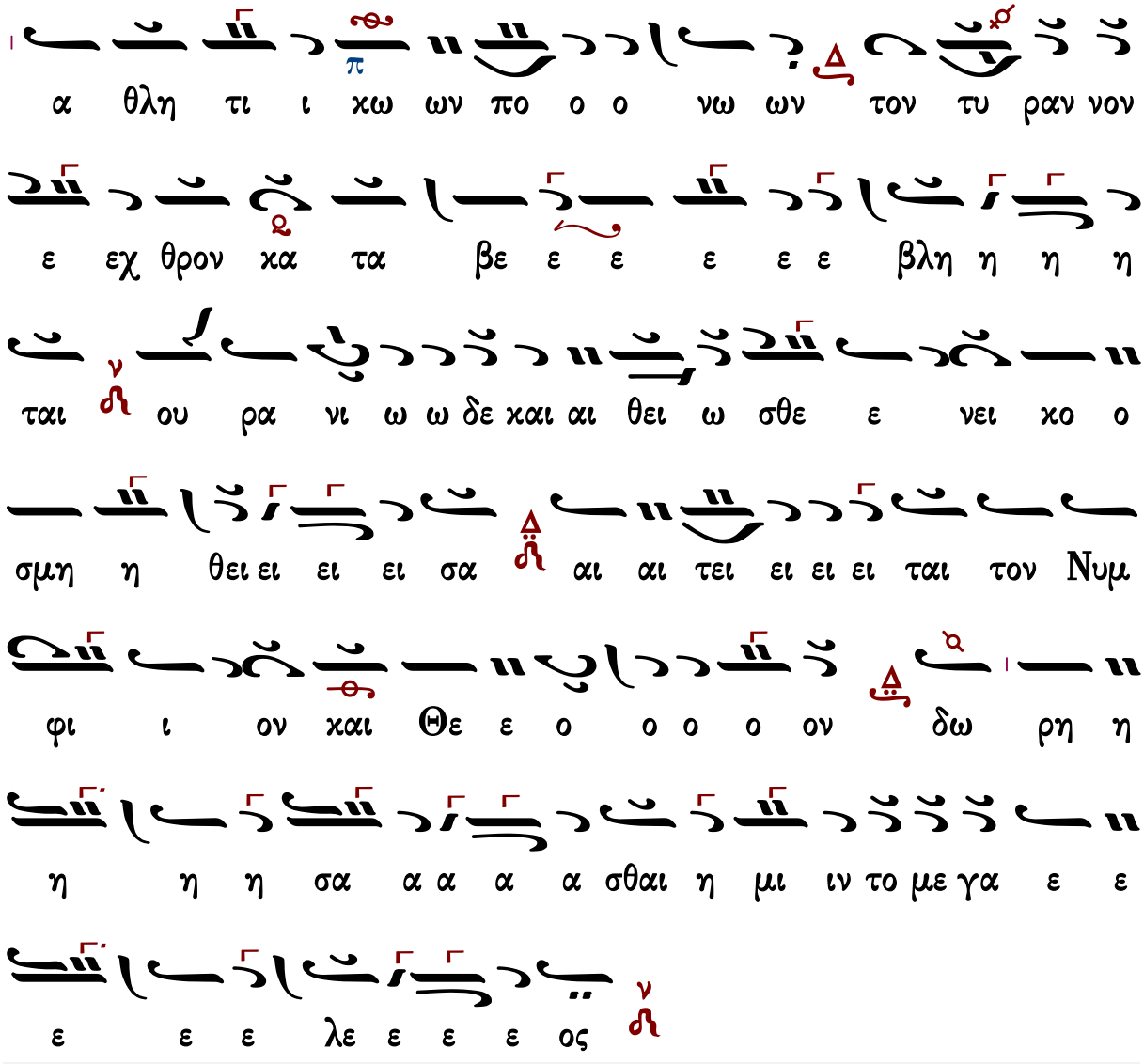

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.213/1912*

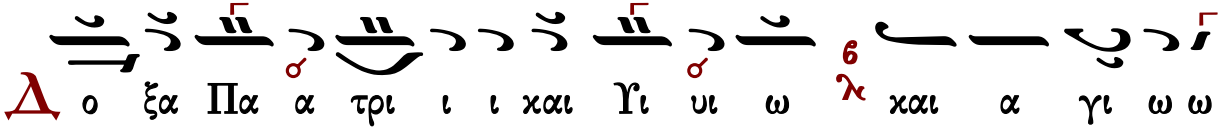

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Π α σα α γλω ω ωσ σα χι νει ει ει σθω προς ευ

φη η μι ι ι αν της παν εν δο μου ου Ευ φη μι ι

ι ι ι ι ιι ι ι ι ας α α πα α αν γε ε ε

ε ε νος και η λι χι ι ι ι α α πα

α α σα νε α νι σκοι και πα αρ θε ε ε

ε ε ε ε ε νοι και την Χρι στου παρ θε νο ο ο

μαρ τυ υ ρα εγ χω μι ι οι οις στε ε φα α νω ω

ω ω ω σω ω ω ω μεν νο μι μω ως γαρ αν δρι

σα α με ε ε νη η και το χα αυ νον του θη η λε ε

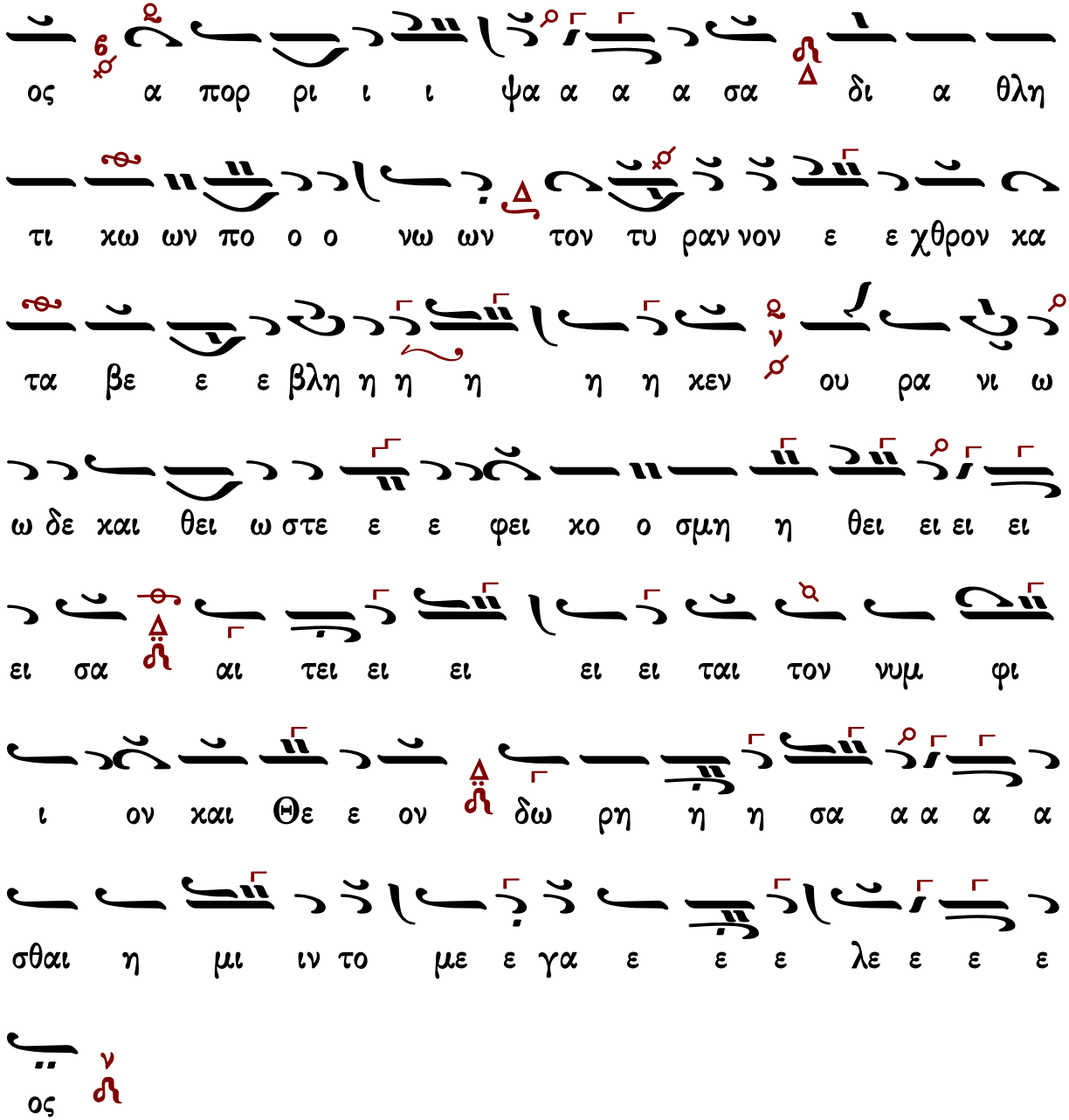

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Καὶ νῦν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Καὶ νῦν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ἀ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.86#

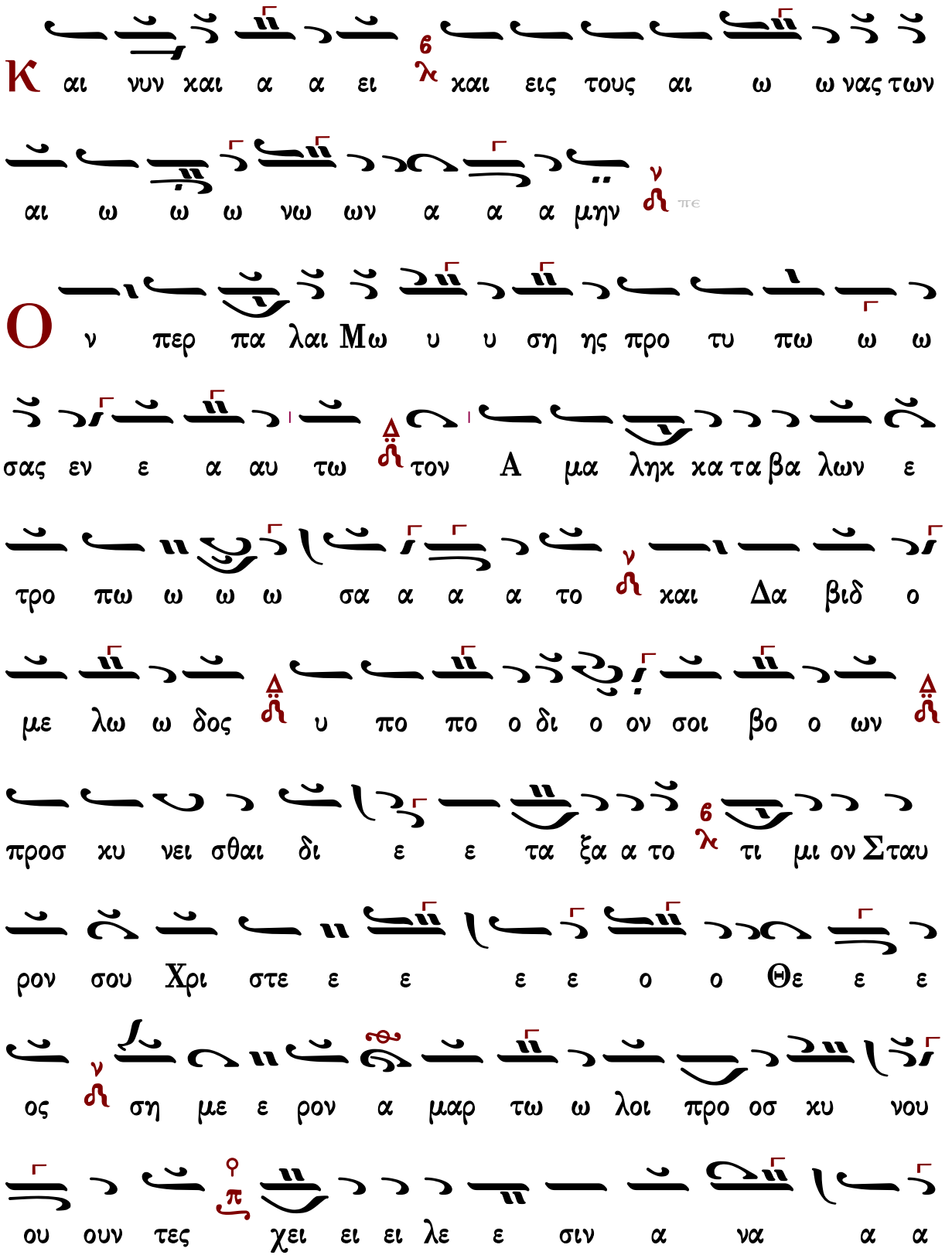
Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των
αι ω ω ω νω ων α α α μην
πε
Ο ν περ πα λαι Μω υ υ ση ης προ τυ πω ω ω
σας εν ε α αυ τω τον Α μα ληκ κα τα βα λων ε
τρο πω ω ω ω σα α α α το και Δα βιδ ο
με λω ω δος υ πο πο ο δι ο ον σοι βο ο ων
προσ κυ νει σθαι δι ε ε τα ξα α το τι μι ον Σταυ
ρον σου Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε
ος ση με ε ρον α μαρ τω ω λοι προ οσ κυ νου
ου ουν τες χει ει ει λε ε σιν α να α α

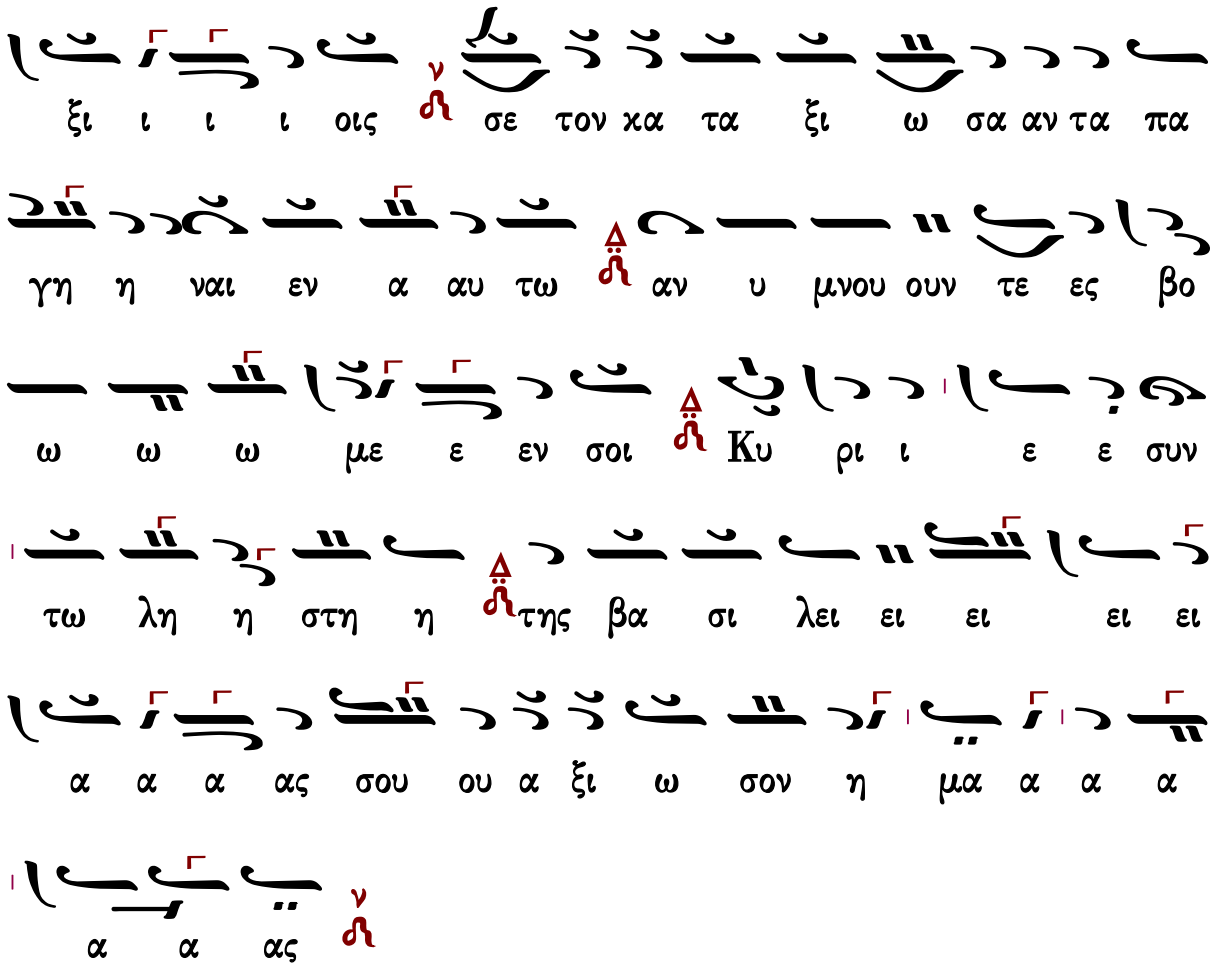

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ πα Νη

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.58#

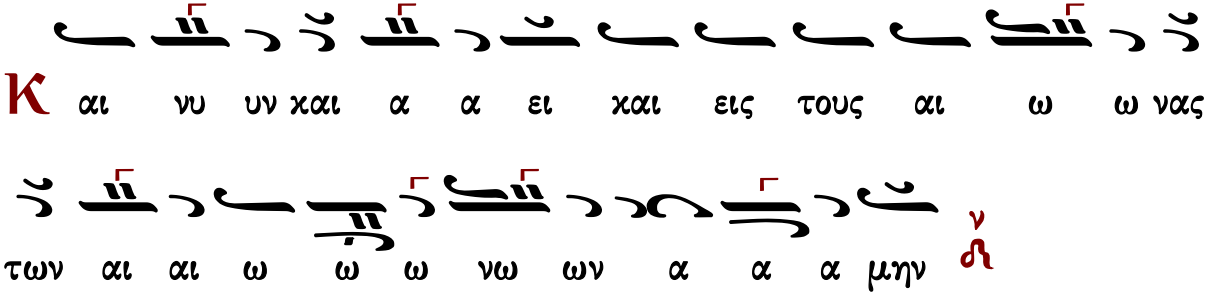

Ο ν περ πα λαι Μω υ υ σης προ τυ πω σας ε εν ε

α αυ τω τον Α μα ληχ κα τα βα λων ε τρο πω ω

ω ω ω σα α α α το και Δαυ ιδ ο ο με λω

ω δος υ πο πο δι ο ον σοι βο ο ων προσ κυ νει ει

ει ει ει σθαι δι ε ε ε τα ξα α το τι μι ον Σταυ

ρον σου Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος

ση με ε ρον α μαρ τω ω λοι προ οσ κυ νου ου ου ουν

τες χει ει ει λε ε σιν αν α α α ξι ι ι ι

οις σε το ον κα ατ α ξι ι ω σα αν τα πα γη

η ναι εν α αυ τω αν υ μνουν τε ες βο ο ω

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον τόμος Α
1882 σ.70#

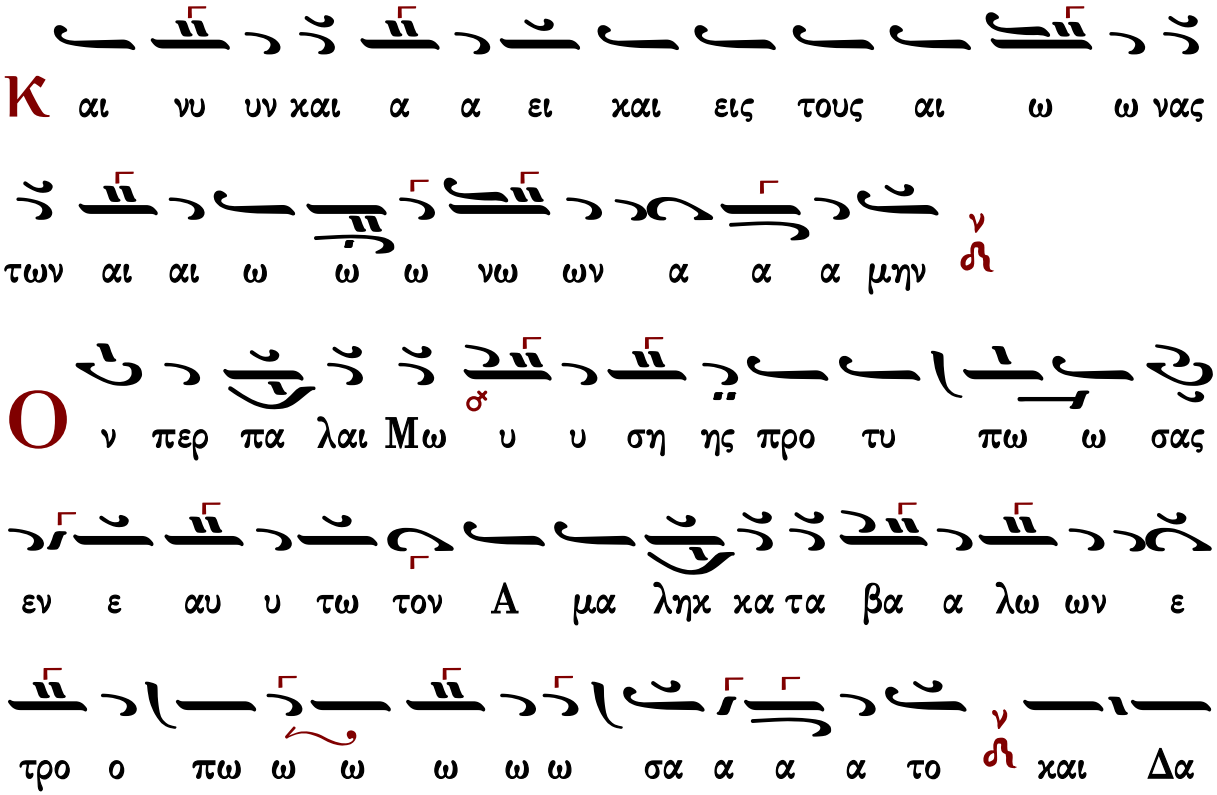

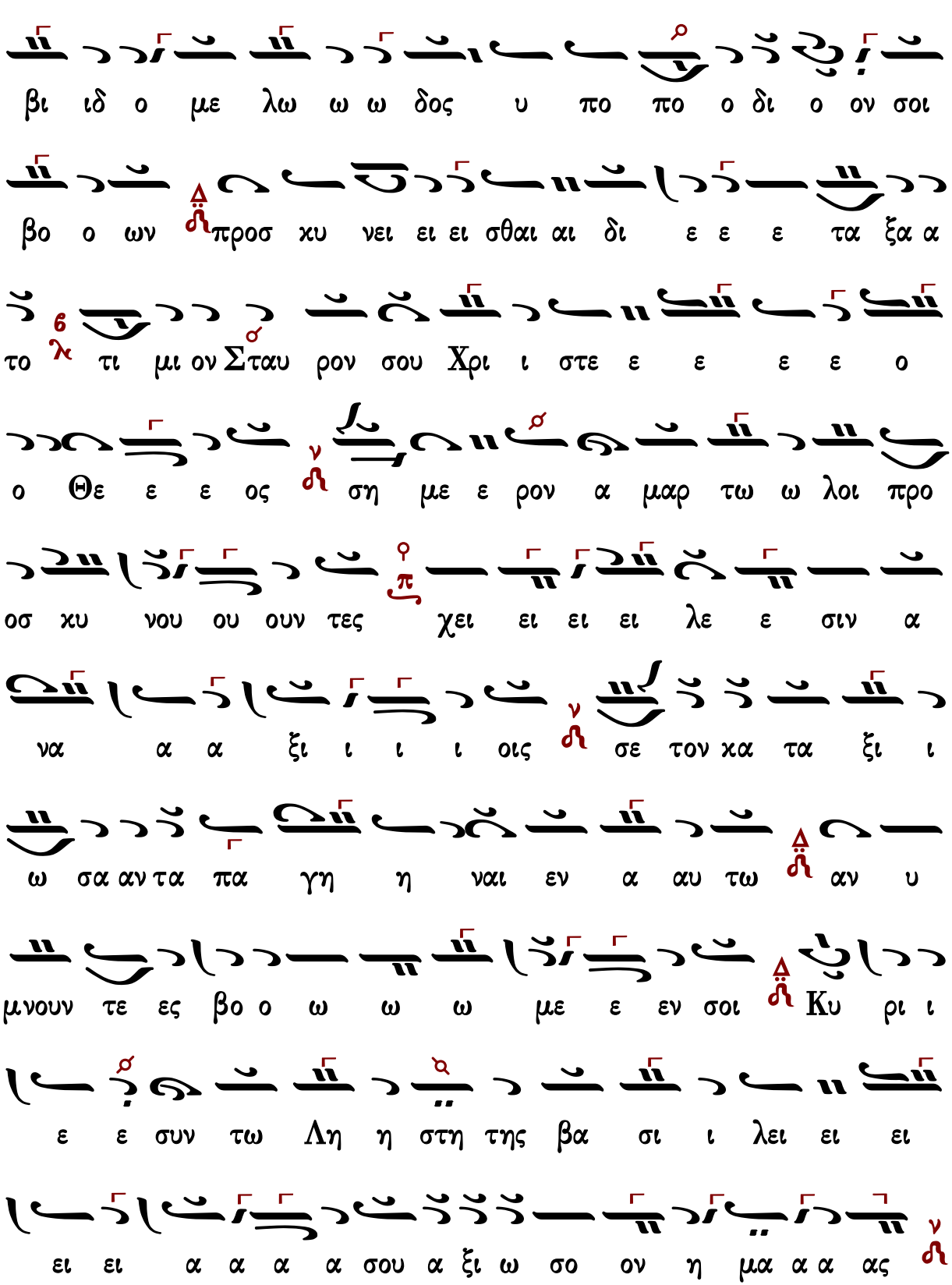
βι ιδ ο με λω ω ω δος υ πο πο ο δι ο ον σοι
βο ο ων προσ χυ νει ει ει σθαι αι δι ε ε ε τα ξα α
το τι μι ον Σταυ ρον σου Χρι ι στε ε ε ε ε ο
ο Θε ε ε ος ση με ε ρον α μαρ τω ω λοι προ
οσ χυ νου ου ουν τες χει ει ει ει λε ε σιν α
να α α ξι ι ι ι οις σε τον κα τα ξι ι
ω σα αν τα πα γη η ναι εν α αυ τω αν υ
μνουν τε ες βο ο ω ω ω με ε εν σοι Κυ ρι ι
ε ε συν τω Λη η στη της βα σι ι λει ει ει
ει ει α α α α σου α ξι ω σο ον η μα α α ας

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.209*

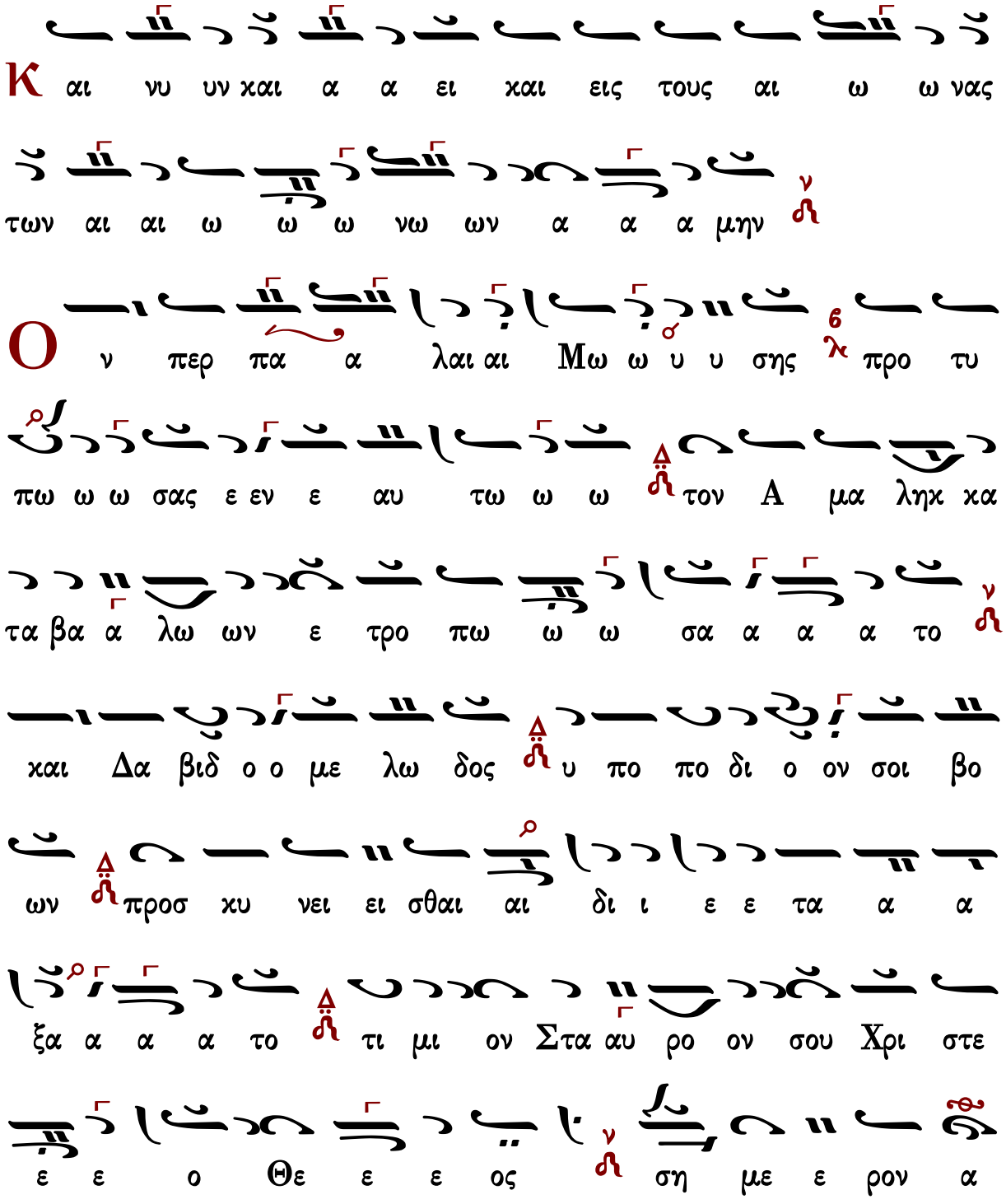

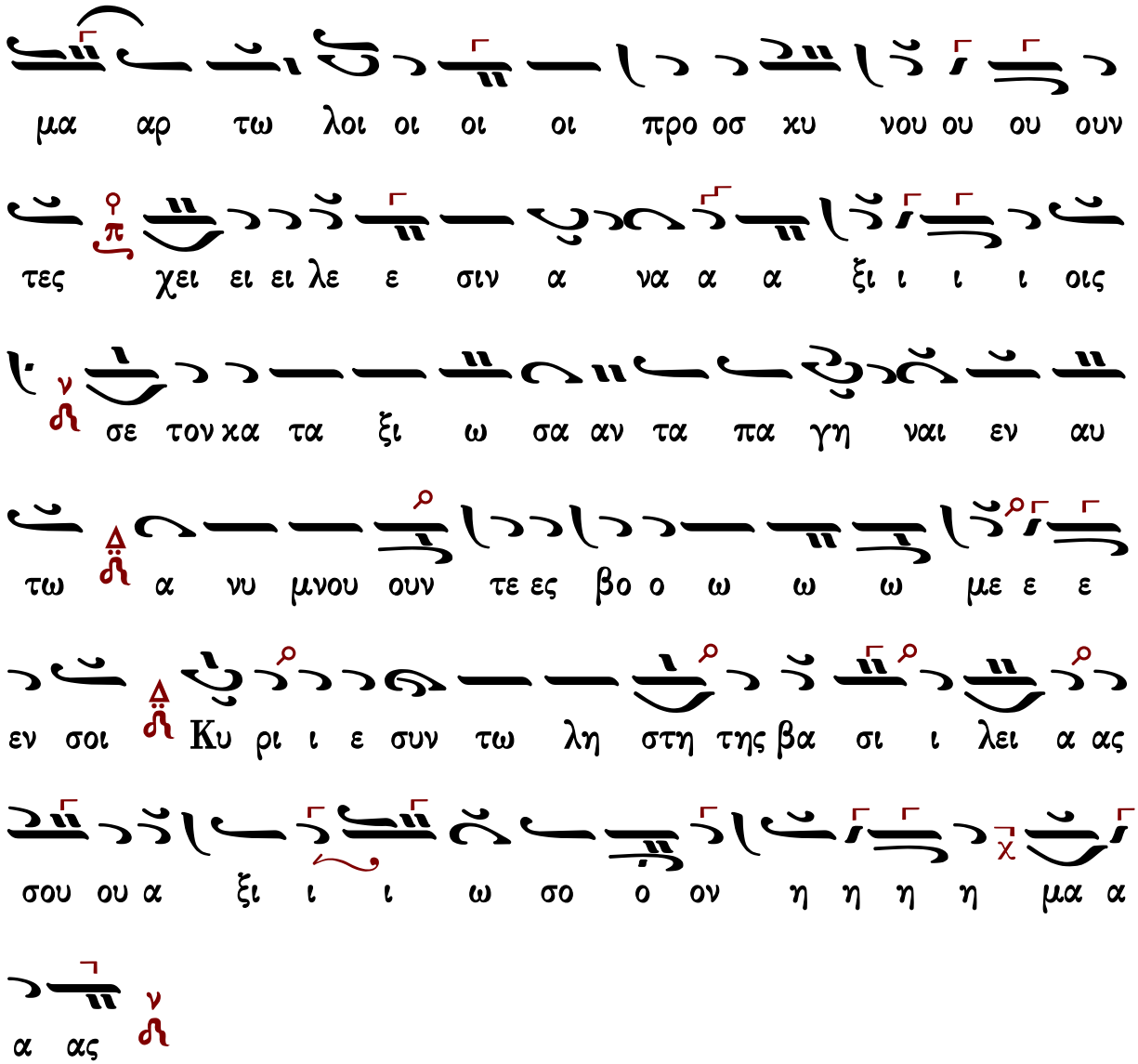

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.163/1862*

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

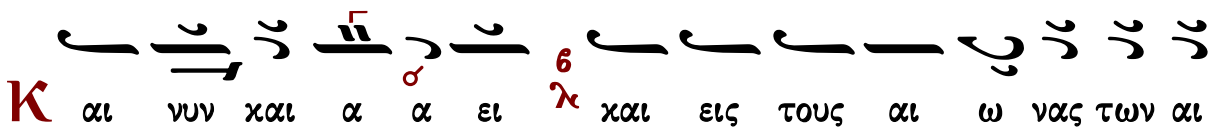

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην
ΠΚΠ
Ο ν περ πα λαι Μω υ υ σης προ τυ πω σας ε εν ε
α αυ τω τον Α μα ληκ κα τα βα α λων ε τρο πω
ω ω ω σα α α α το και Δα βιδ ο ο με λω ω
δος υ πο πο δι ο ον σοι βο ο ων προσ κυ νει
σθαι δι ε ε ε τα ξα α το τι μι ον Σταυ ρον σου Χρι
στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος ση με ε
ρον α μαρ τω λοι οι οι προ οσ κυ νου ου
ου ουν τες χει ει ει λε ε σιν α να
α α ξι ι ι ι οις σε ε τον κα τα ξι ω

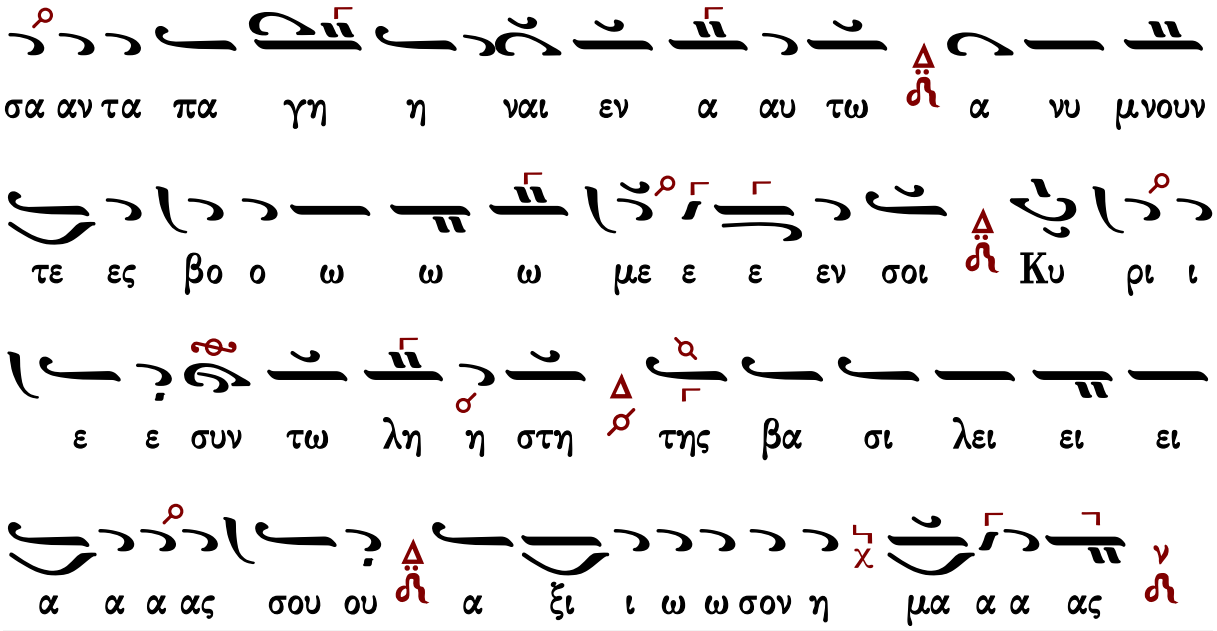

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκια

τῆς ἁγίας Εὐφημίας

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.179/1219*

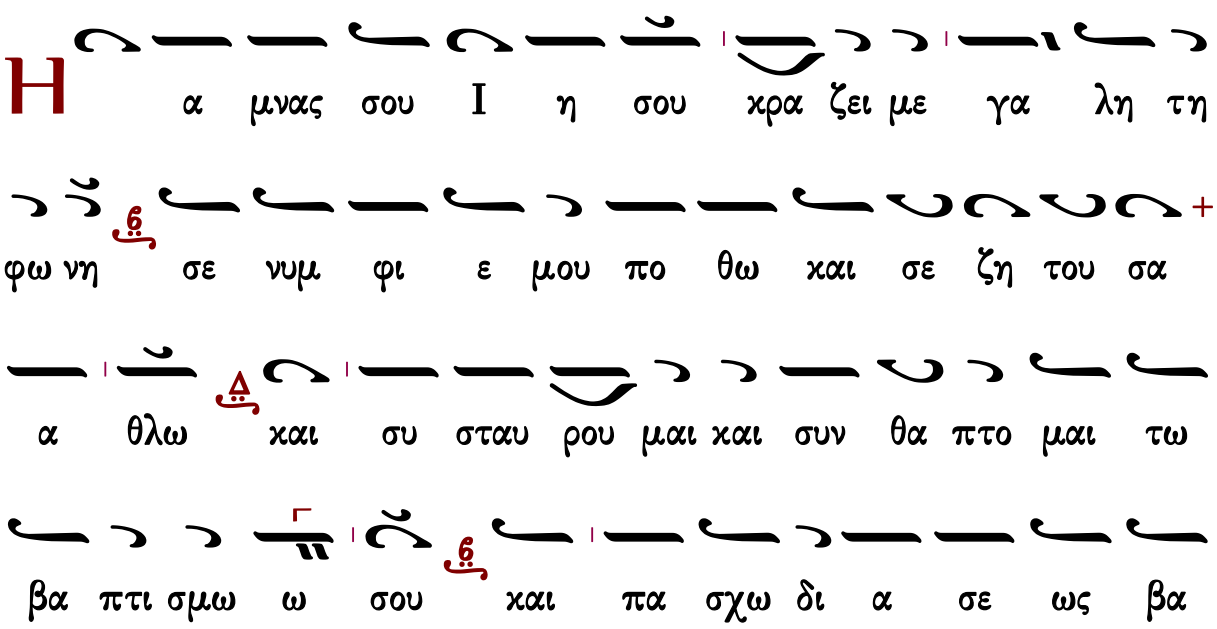

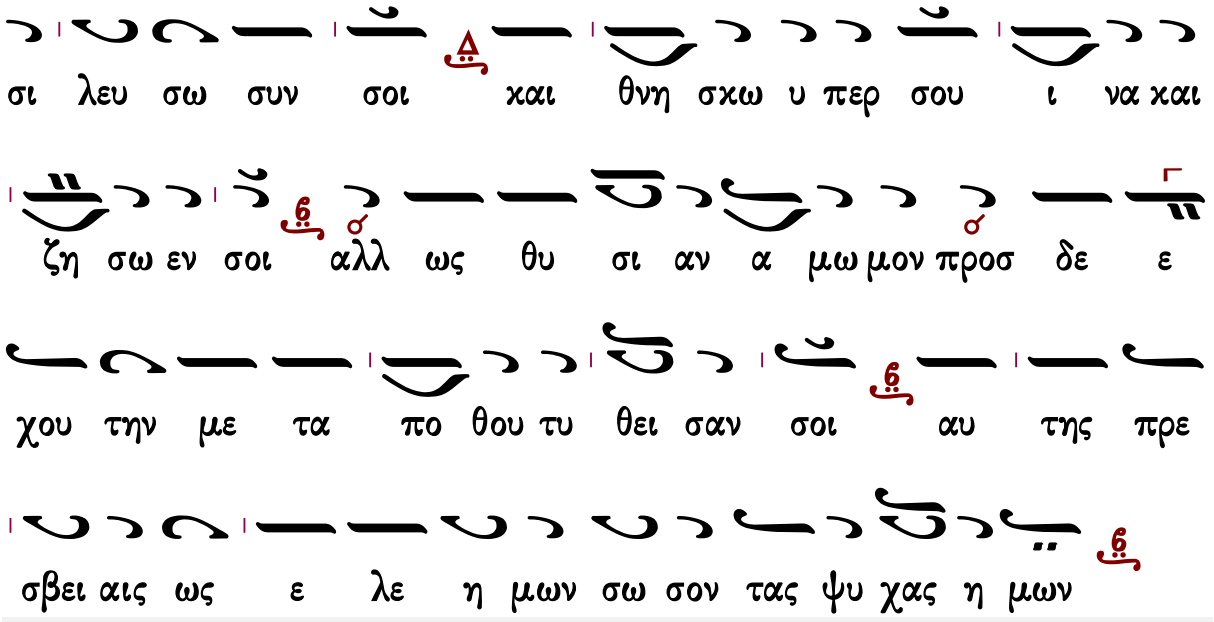

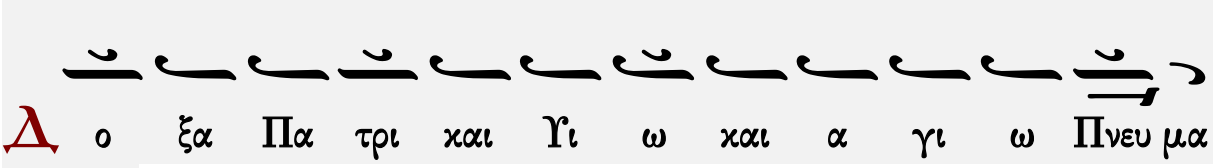

τὸ ἴδιο

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἑσπέρας Ὄρθρος

Λειτουργία

Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

τῆς ἑορτῆς

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.58/61*

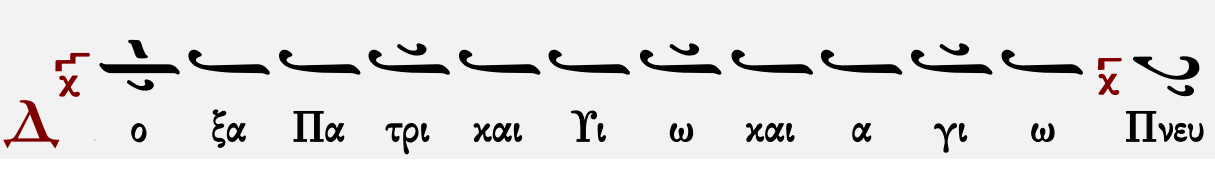

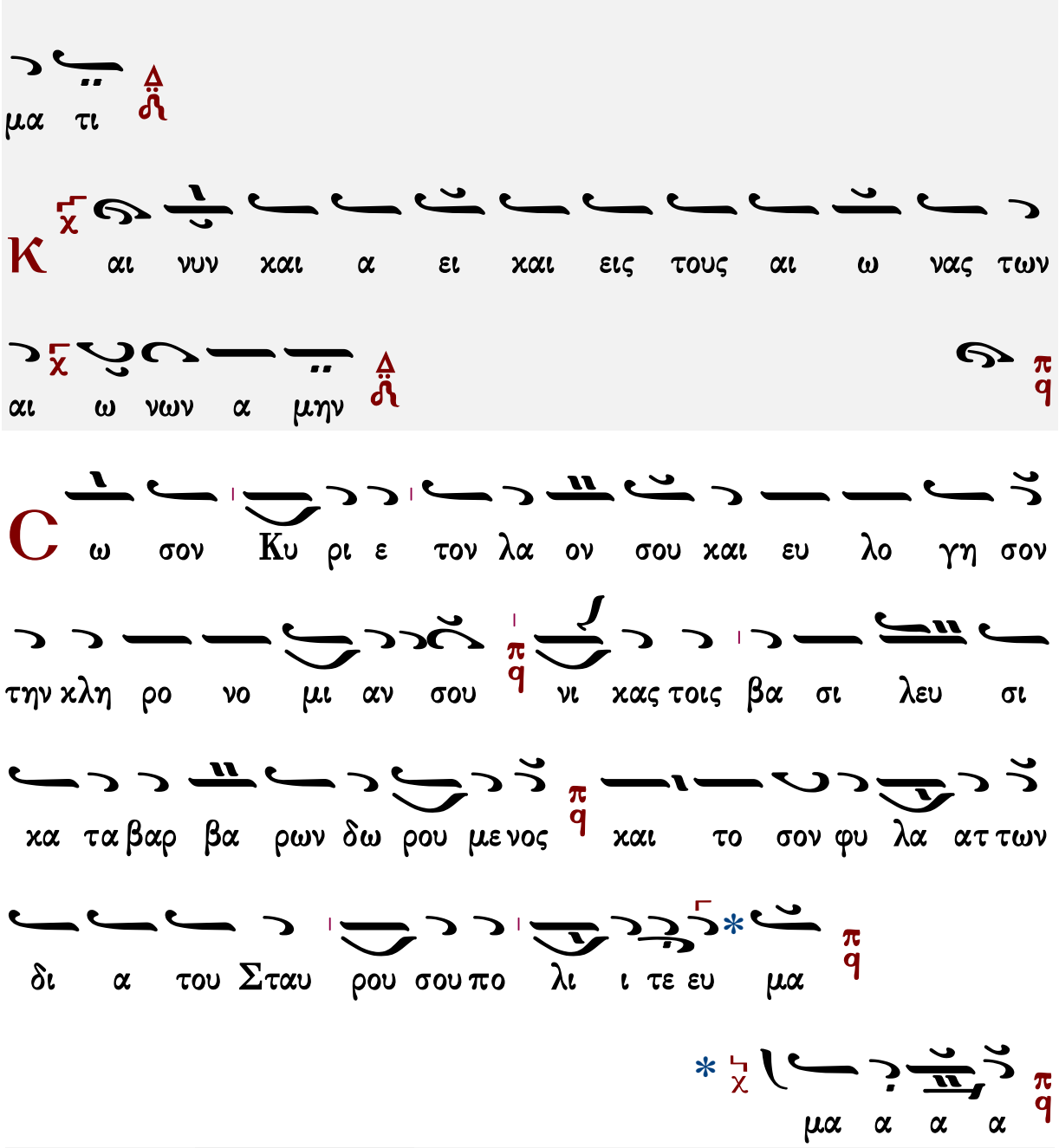

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον τόμος Α
1882 σ.71#

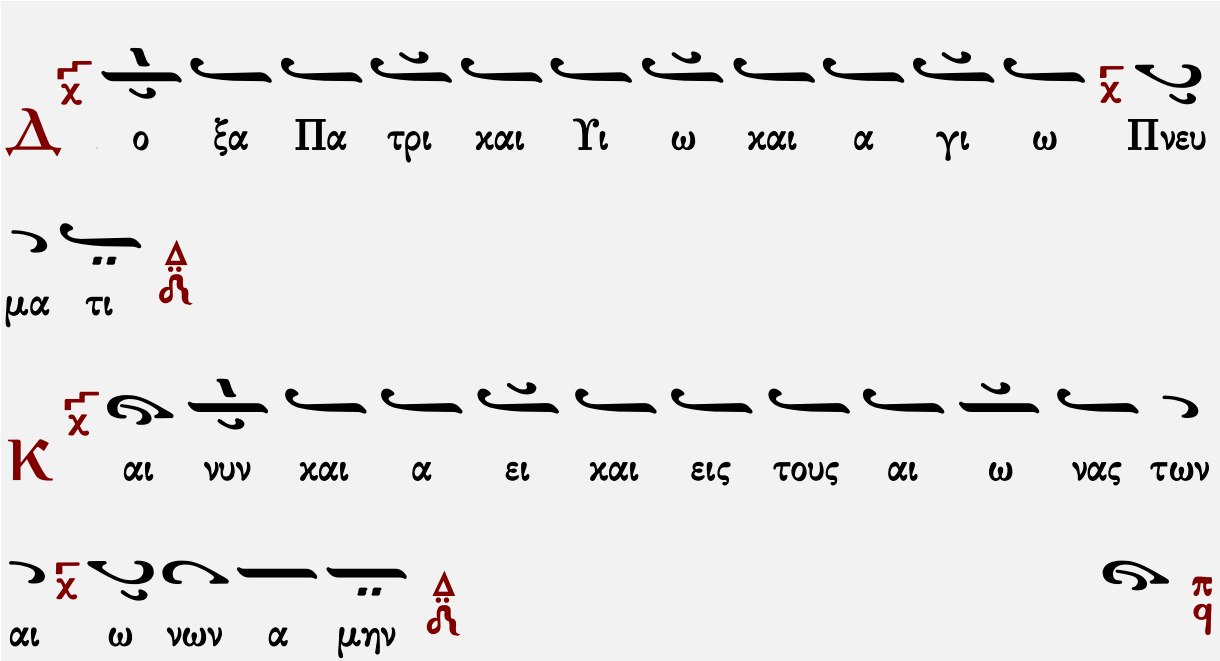

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος δ Πα

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.438*

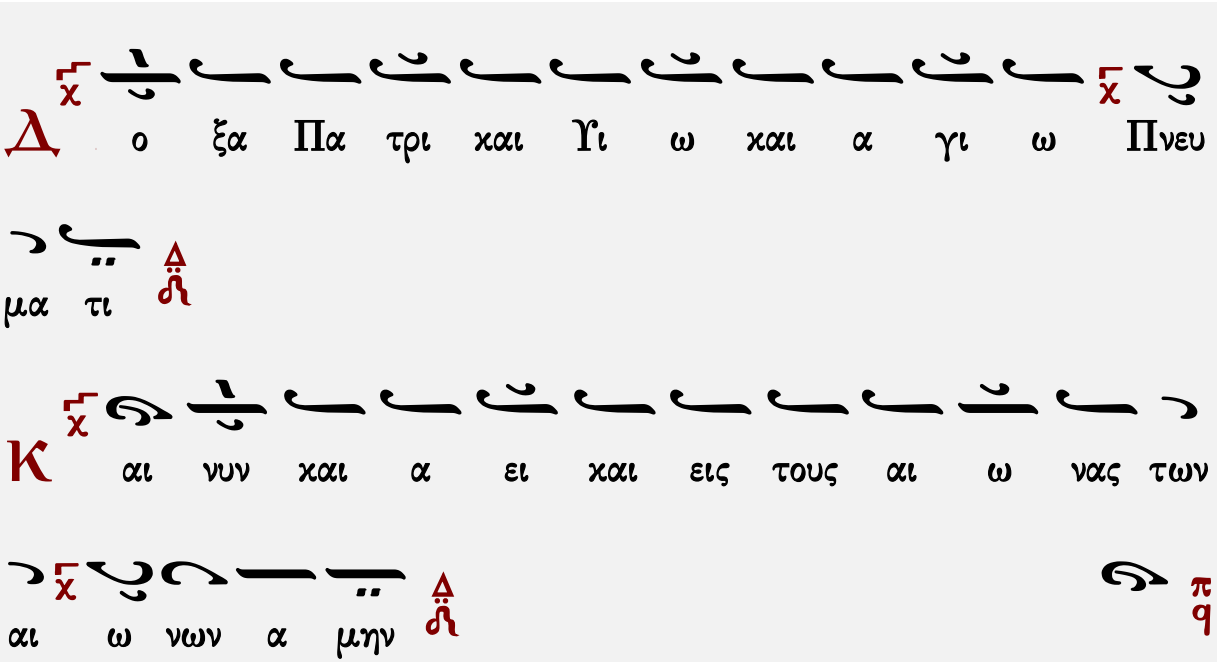

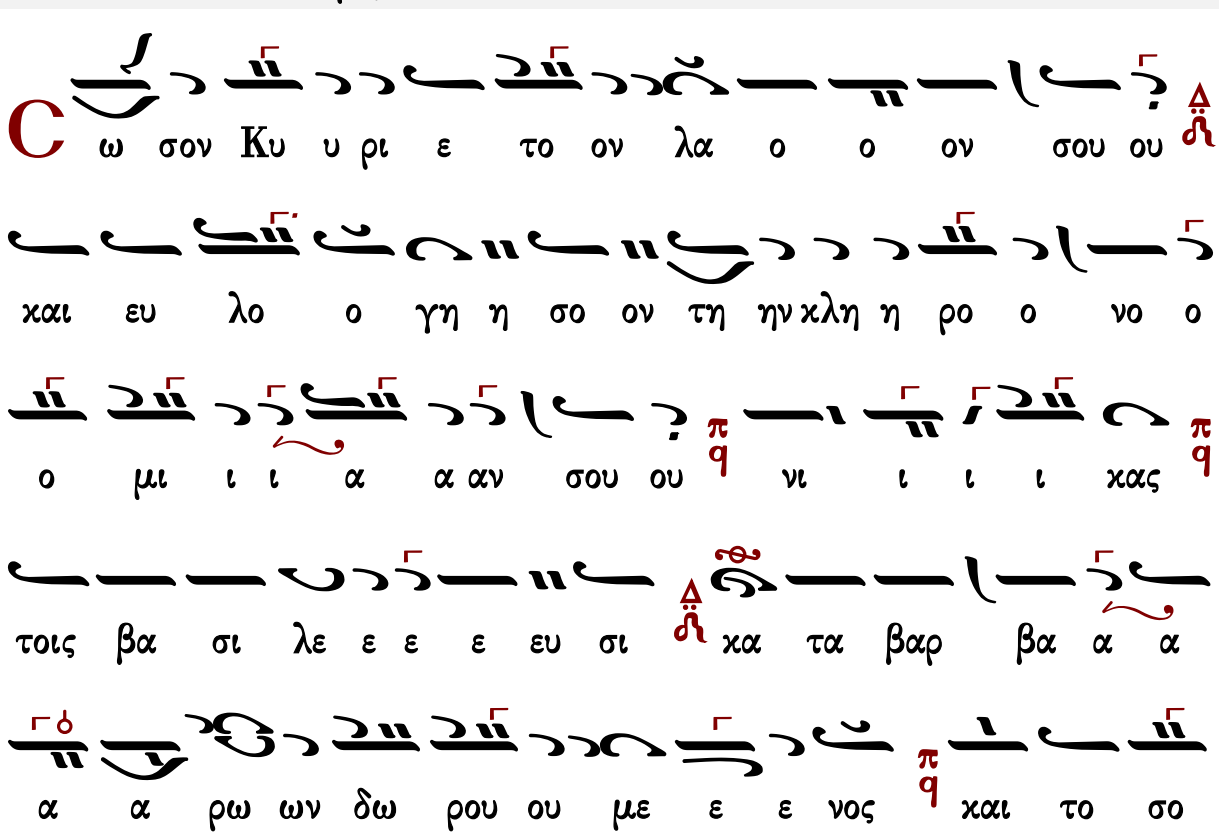

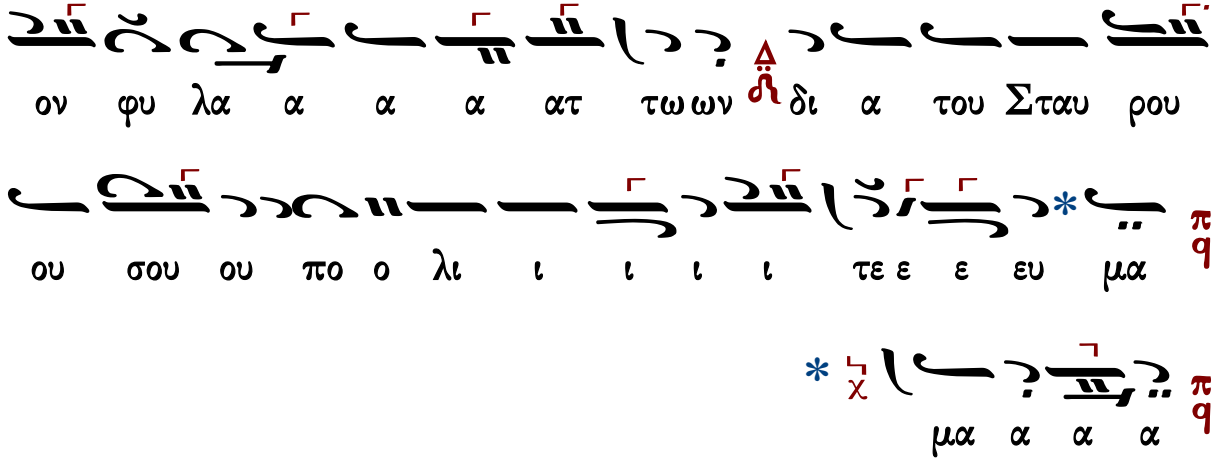

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.211#

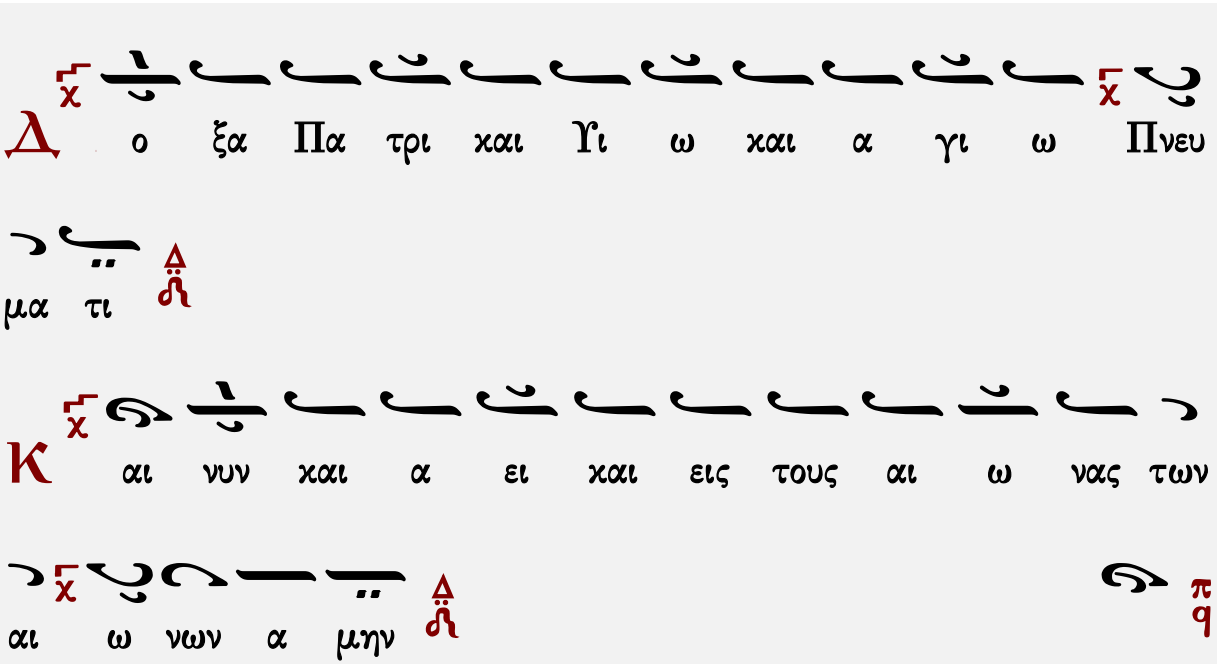

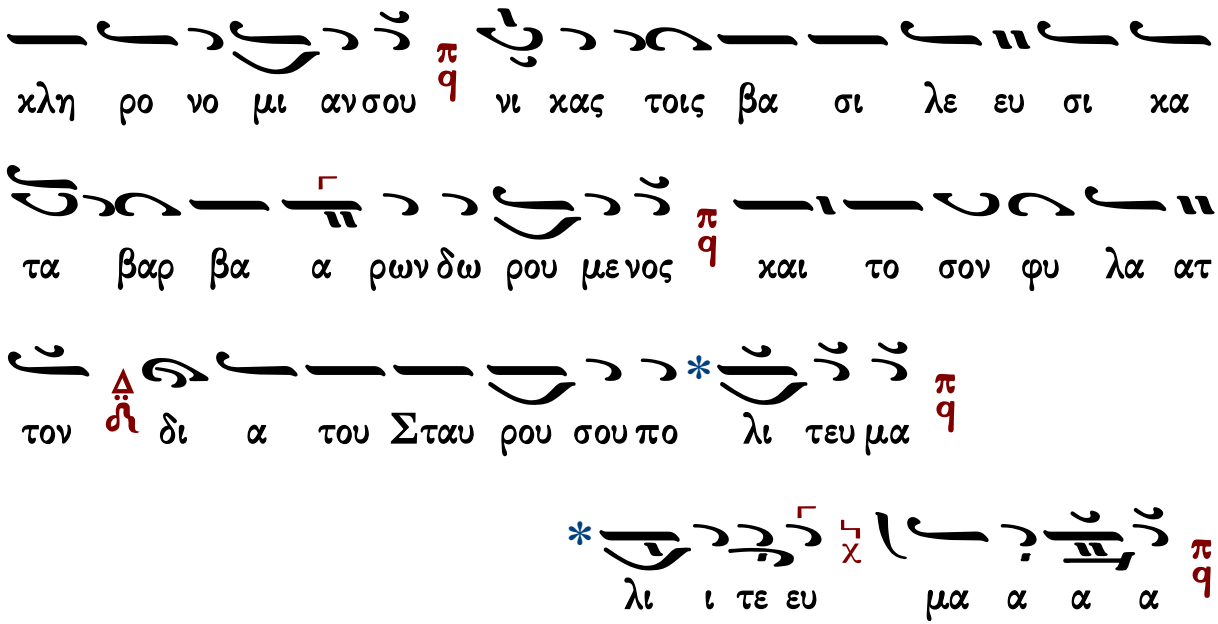

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Τριώδιον 1969 σ.129*

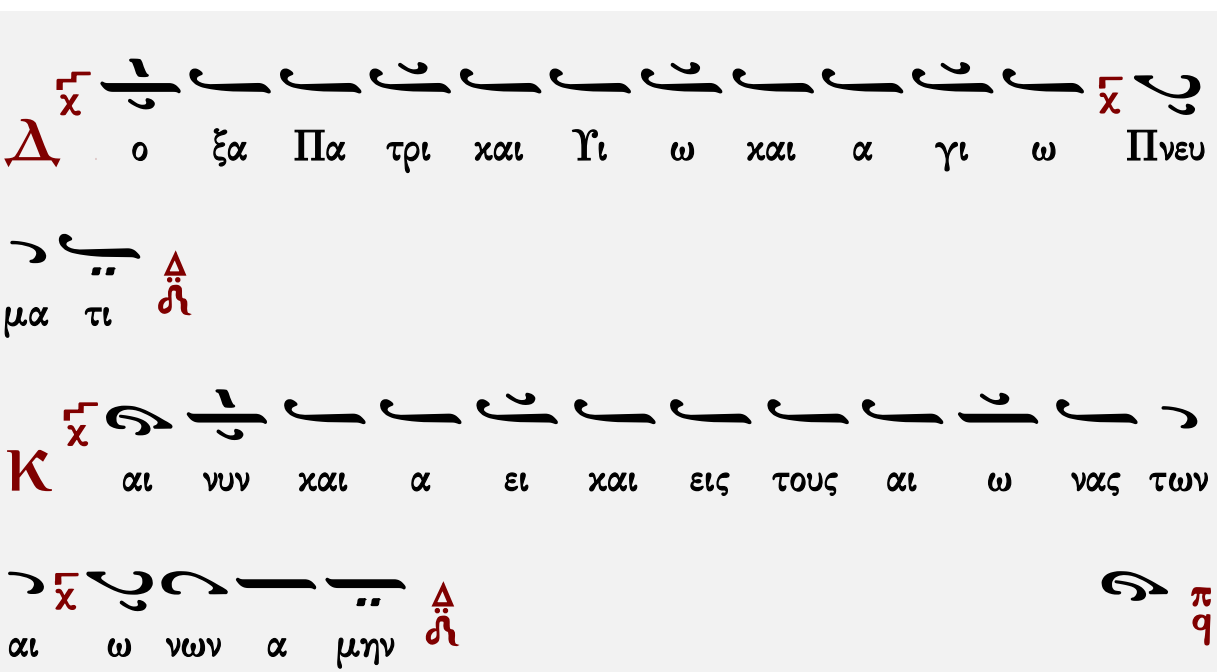

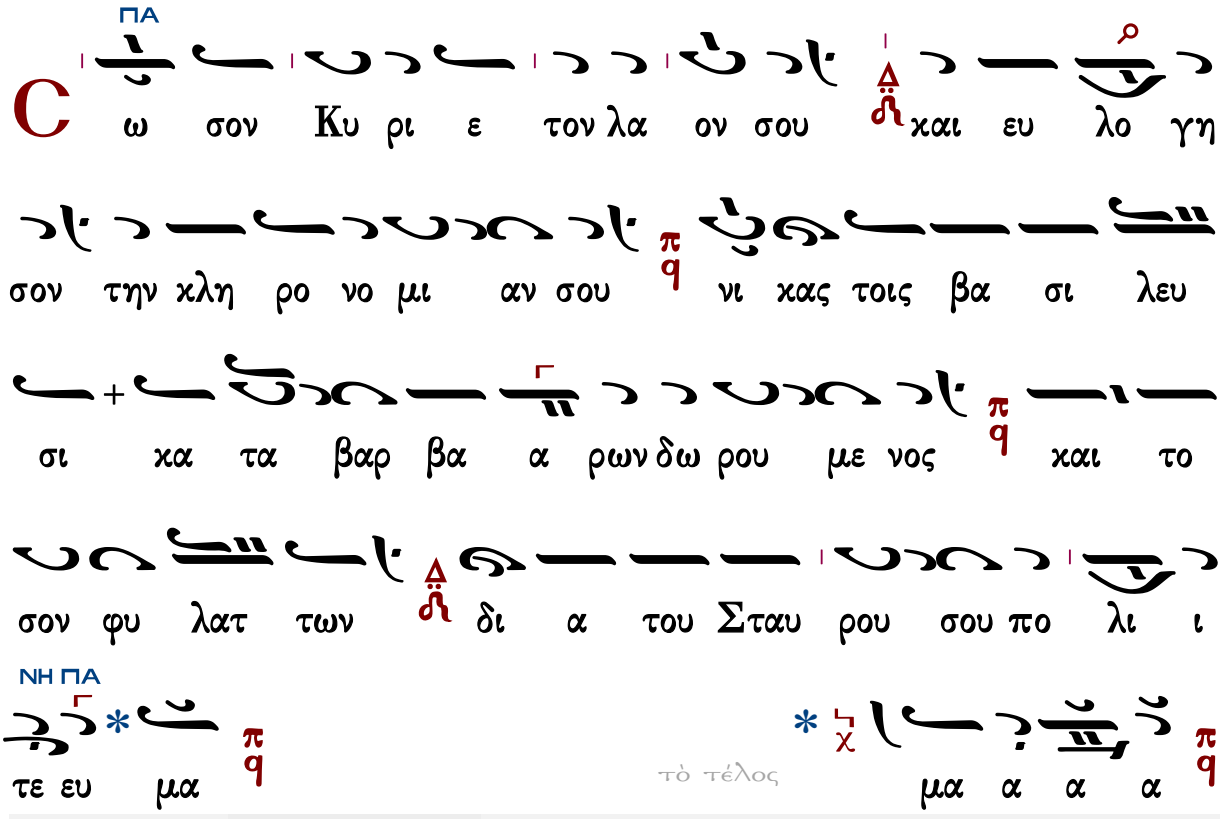

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.164/1863*

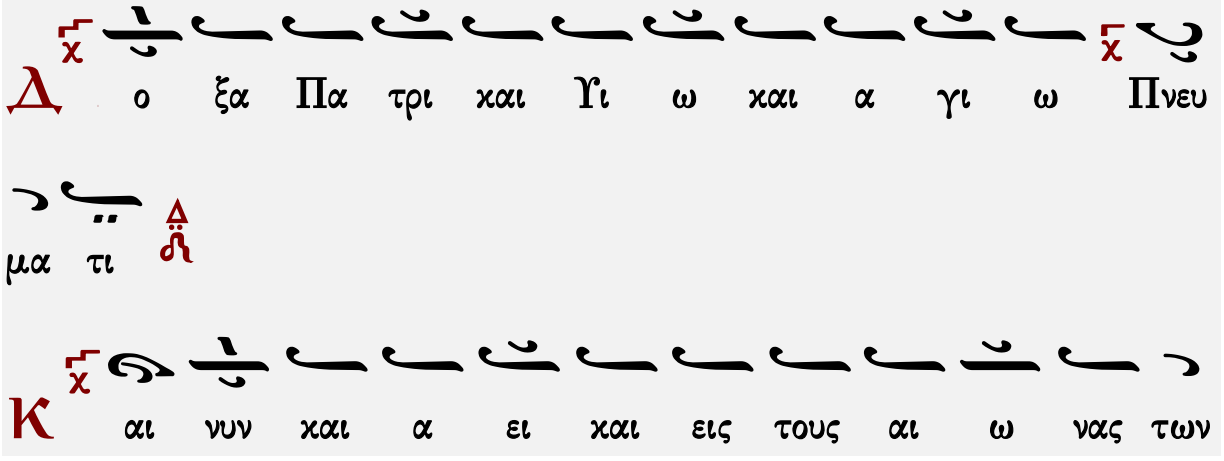

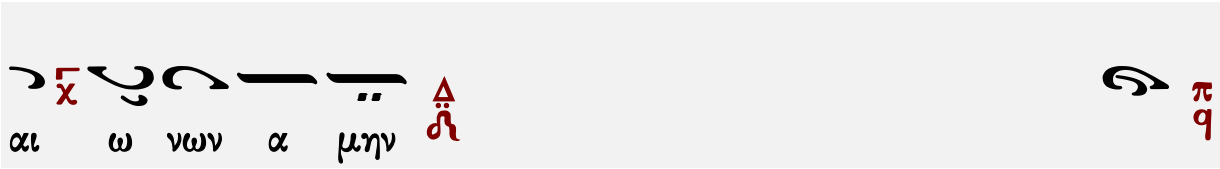

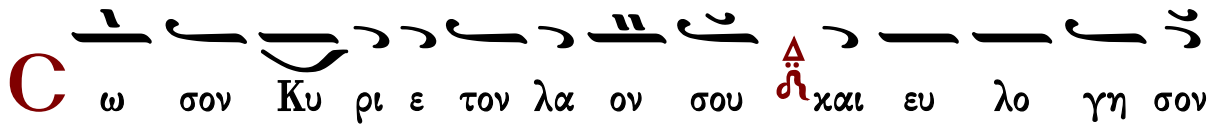

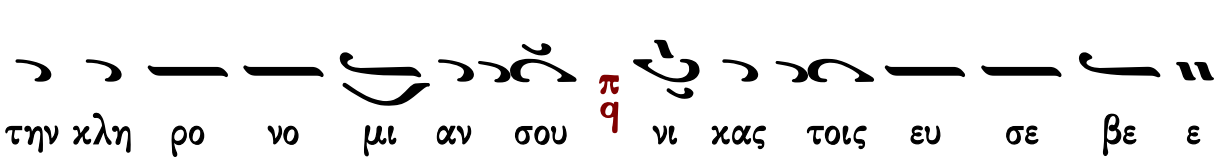

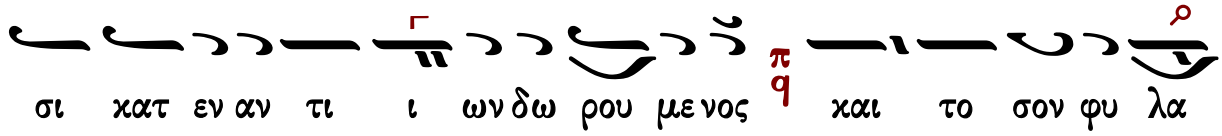

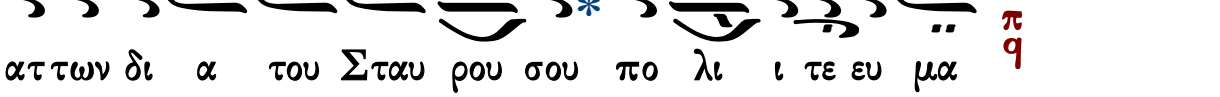

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἀπόλυσις	Καθίσματα	Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

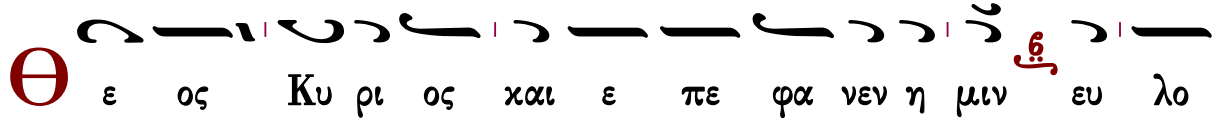

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νε ε

εν η η η η μιν ευ λο γη με νος ο ο ε ερ

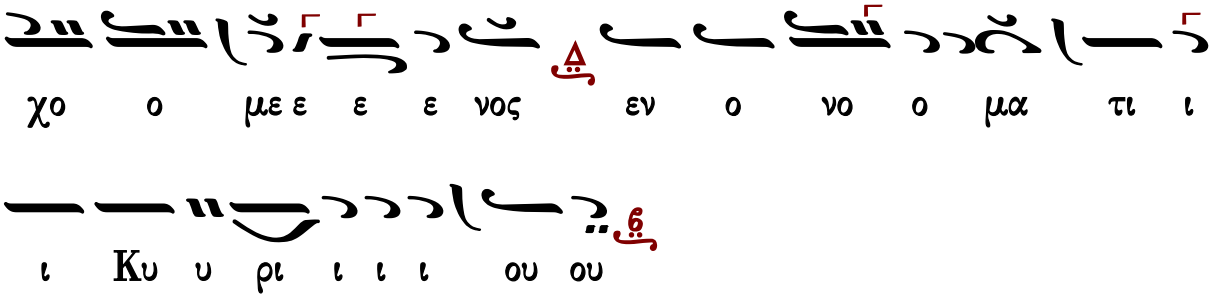

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

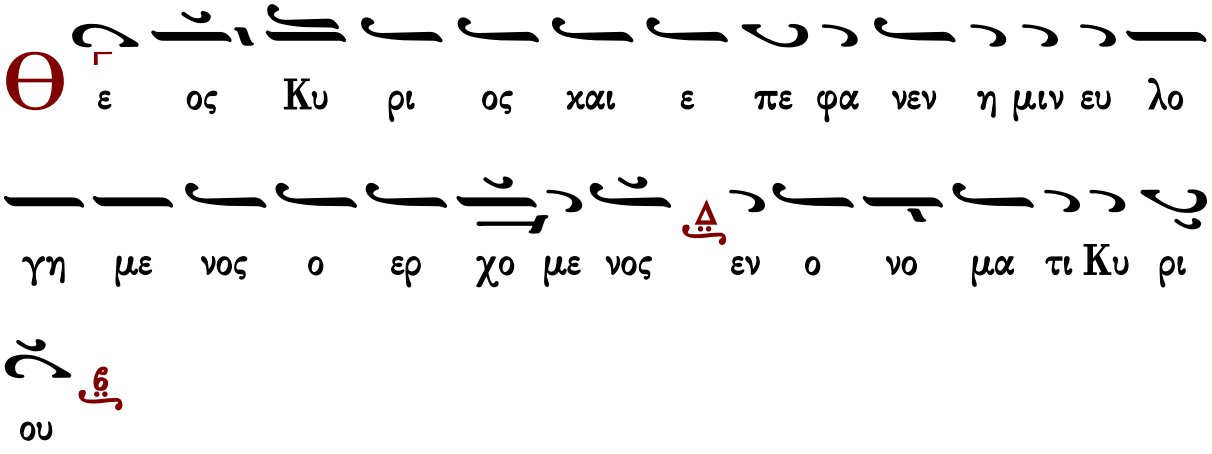

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

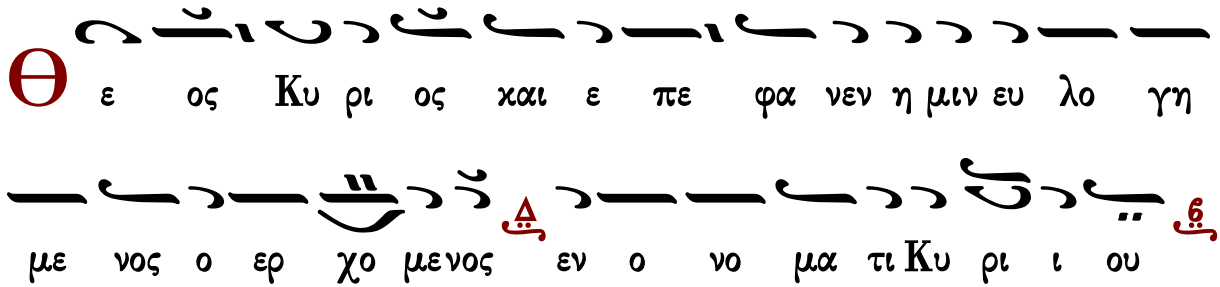

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασίαι εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

προεόρτιες/μεθέορτες

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.225#

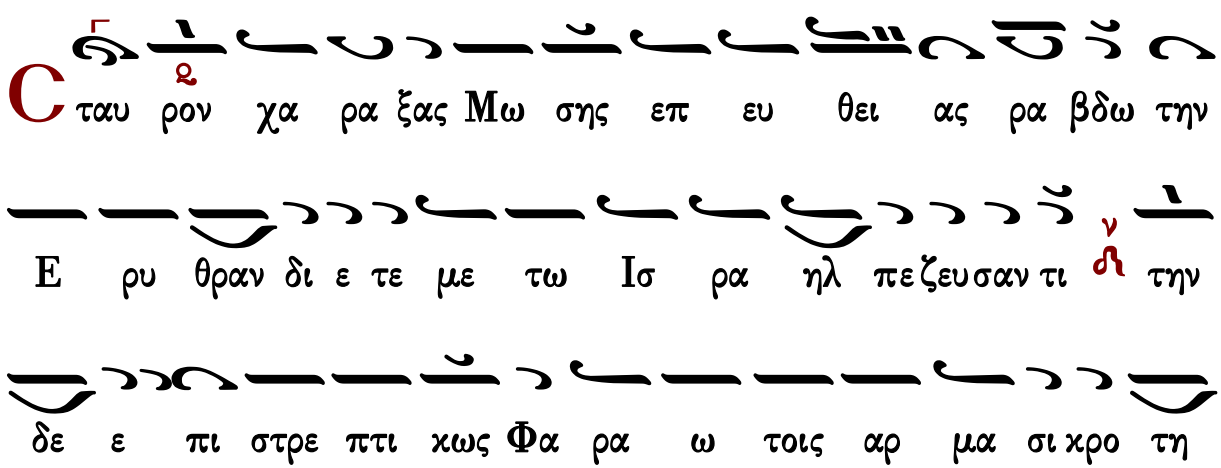

σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψα α ας το α ητ τη

τον ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω

η μων ο τι δε δο ξα σται

ᾠδὴ γ′

Ρα βδος εις τυ υ πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ χρι νει τον ι ε ρε

ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

εξ ην θη η σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε

ω ω μα

ᾠδὴ δ′

Θι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας

σου το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε

δο ξα σα σου την Θε ο τη τα

ᾠδὴ ε′

Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον εν ω ε τα

α α θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου

πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προσ πα γε εν τι σαρ κι τω πα

ρε ε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων

ᾠδὴ ς′

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας

Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας το

σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ περ κο σμι ον α

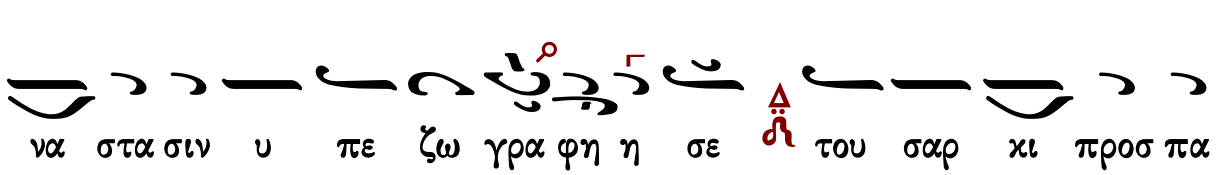
να στα σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα

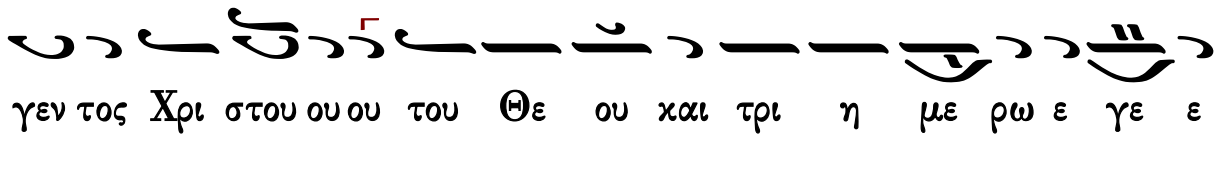
γεν τος Χρι στου ου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε

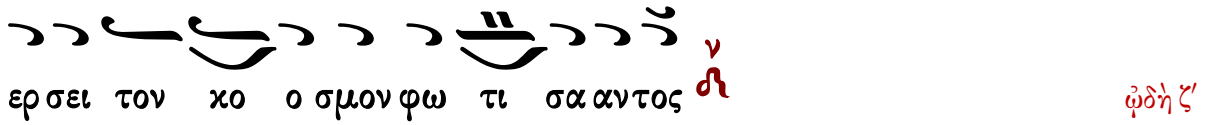
ερ σει τον κο ο σμον φω τι σα αν τος

ᾠδὴ ζ′

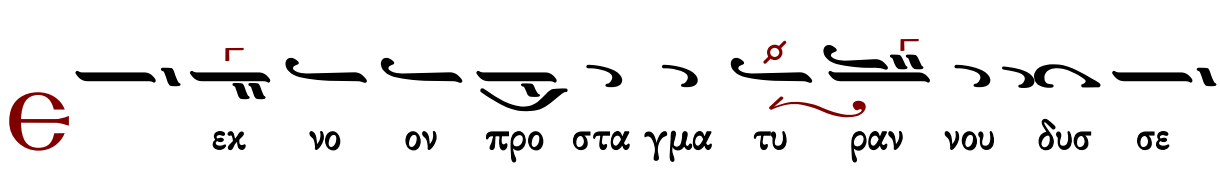
εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νου δυσ σε

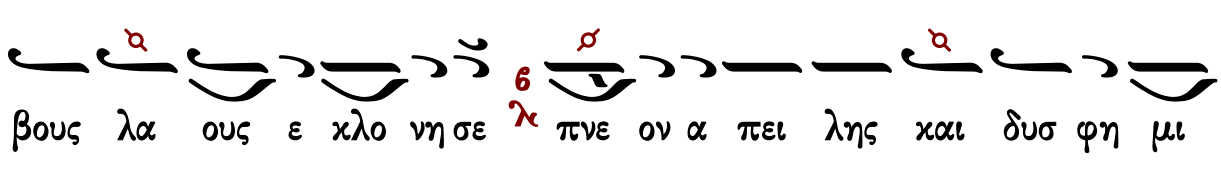
βους λα ους ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι

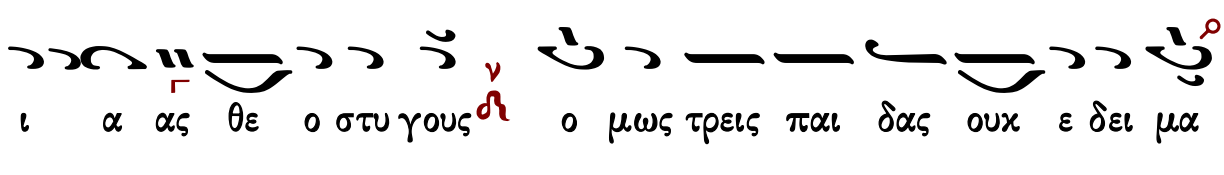
ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει μα

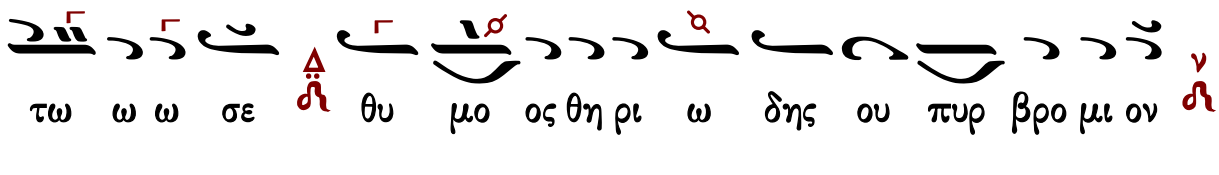
τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον

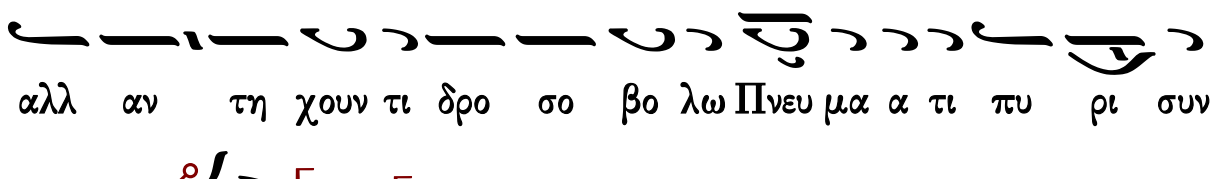
αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν

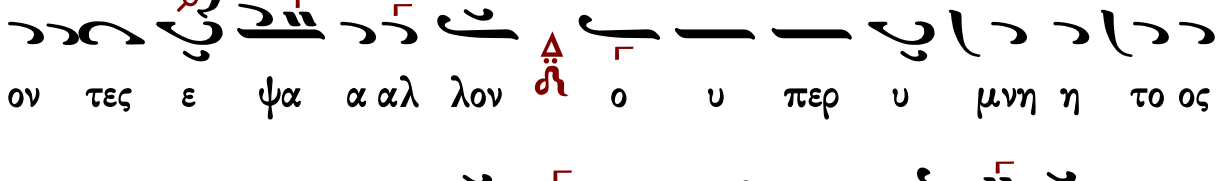
ον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη η το ος

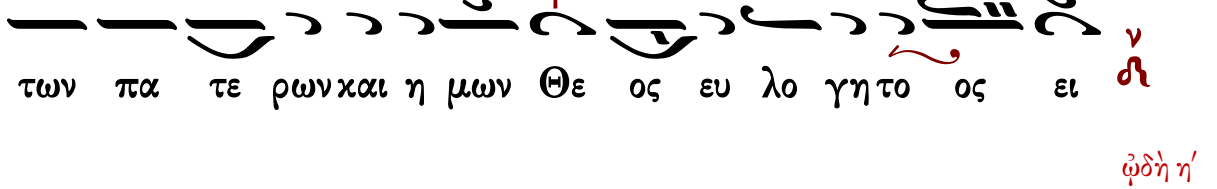
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η′

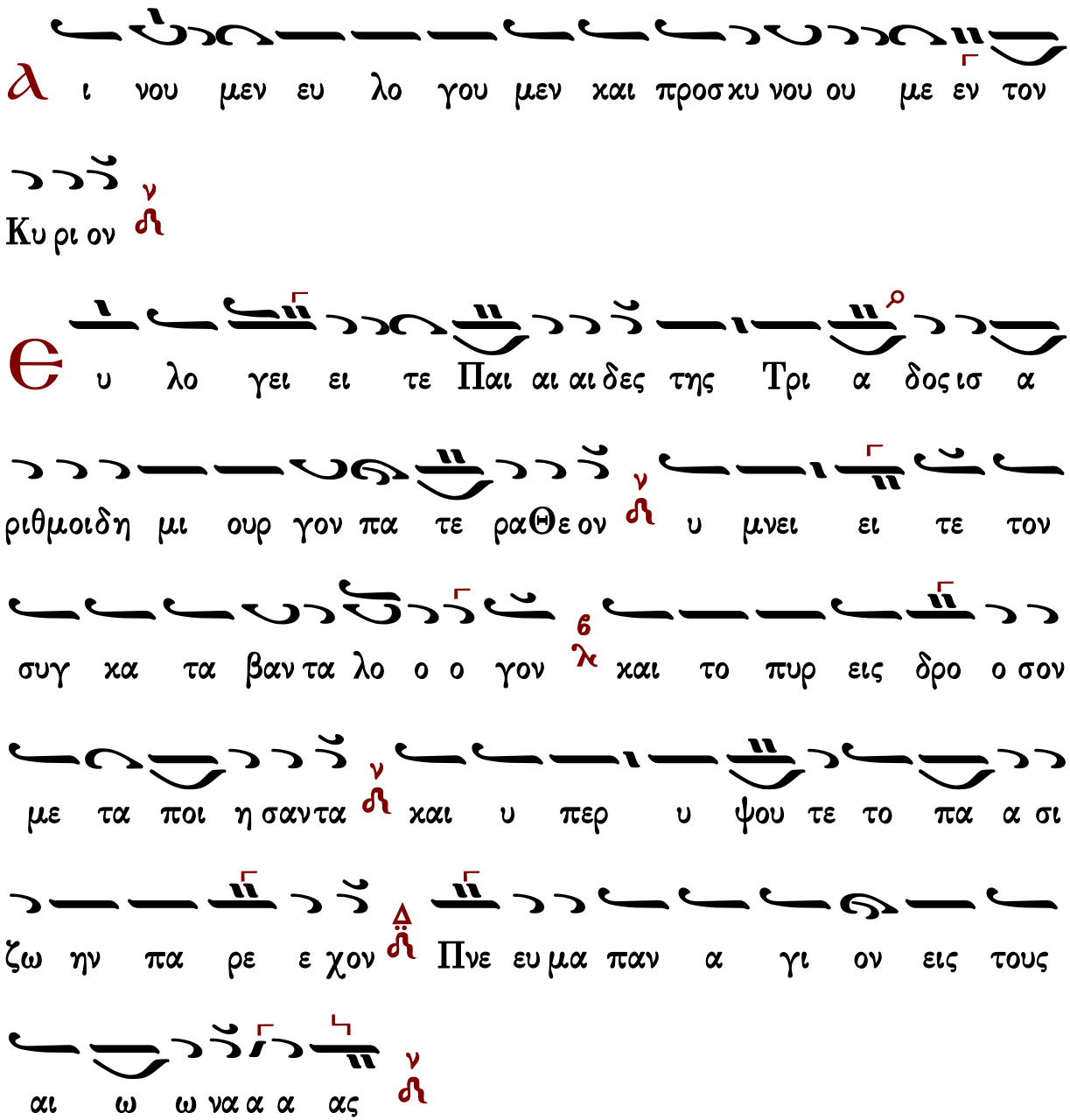

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Τιμιωτέρα | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ ἡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.292/1641*

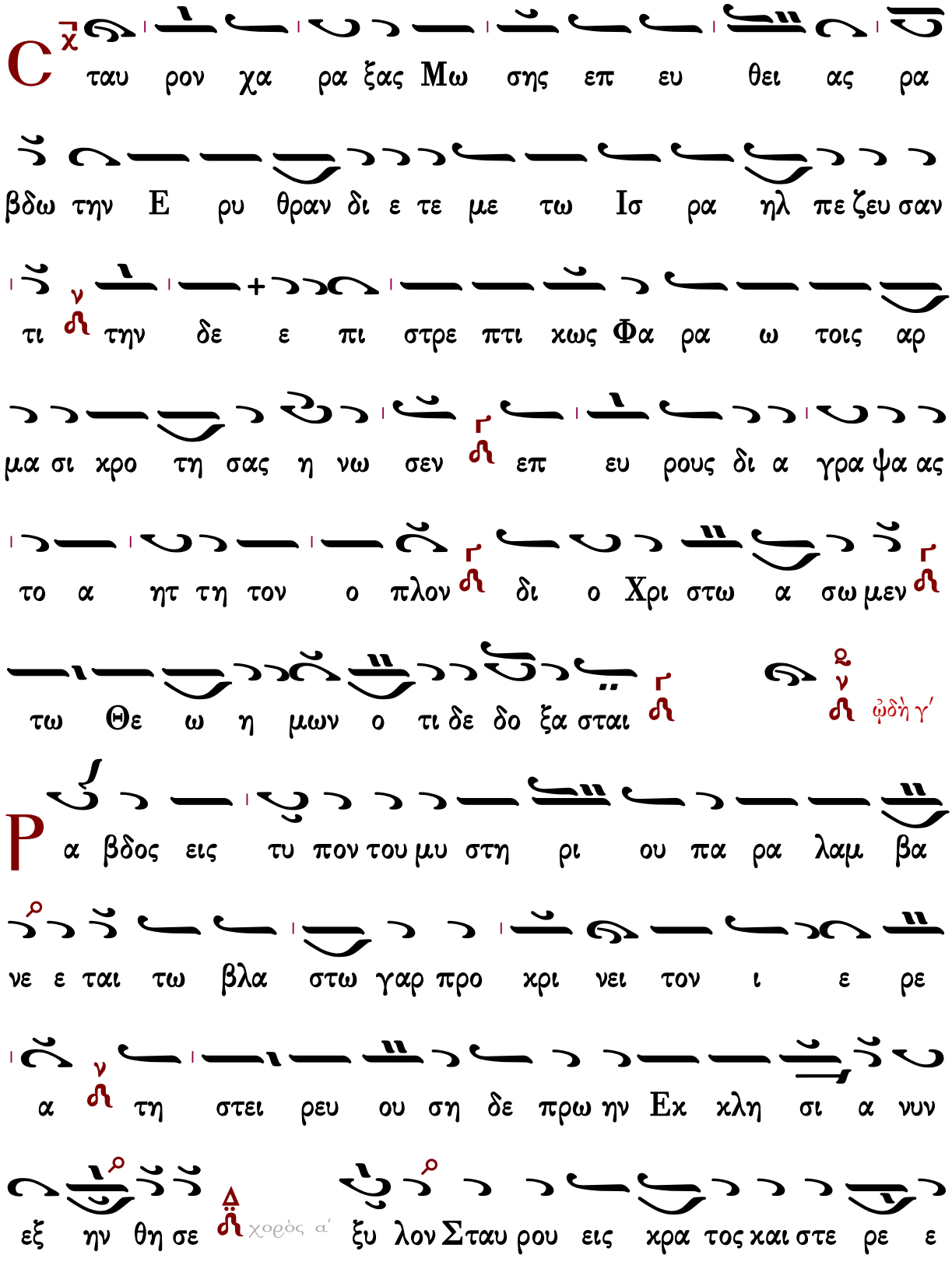
C ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα
βδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν
τι την δε ε πι στρε πτι χως Φα ρα ω τοις αρ
μα σι χρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψα ας
το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται ᾠδὴ γ΄
P α βδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ βα
νε ε ται τω βλα στω γαρ προ χρι νει τον ι ε ρε
α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν
εξ ην θη σε χορὸς α΄ ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ε

ω ω μα

ᾠδὴ δ΄

Θ ισ α κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας σου

το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε

δο ξα σα σου την Θε ο τη τα

ᾠδὴ ε΄

Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον εν ω ε

τα θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου

πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε

λε α σθεις Θε ω τω προσ πα γεν τι σαρ κι τω πα ρε

χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων

ᾠδὴ ς΄

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας

Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εχ πε τα σας το σω
τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ που σα φως ο ο θεν τρι
η μερος εχ δυς την υ περ χο σμι ον α να στα σιν υ
πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα γεν τος Χρι
στου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει
τον χο ο σμον φω τι ι σα αν τος
ᾠδὴ ζ΄
εχ νο ον προσ τα γμα τυ ραν νου δυσ σε βους
λα ους ε χλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει
μα τω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον αλλ

αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν

ον τες ε ψαλ λον ο υ περ υ μνη η το ος των πα

τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

ε υ λο γει ει τε παι αι αι δες της Τρι α δος ι

σα ρι θμοι δη μι ουρ γον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει

τε τον συγ κα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ

εις δρο ο σον με τα ποι η σαν τα και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνευ μα παν α γι ον εις

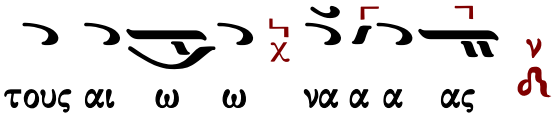

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[1]

ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.287/1636*

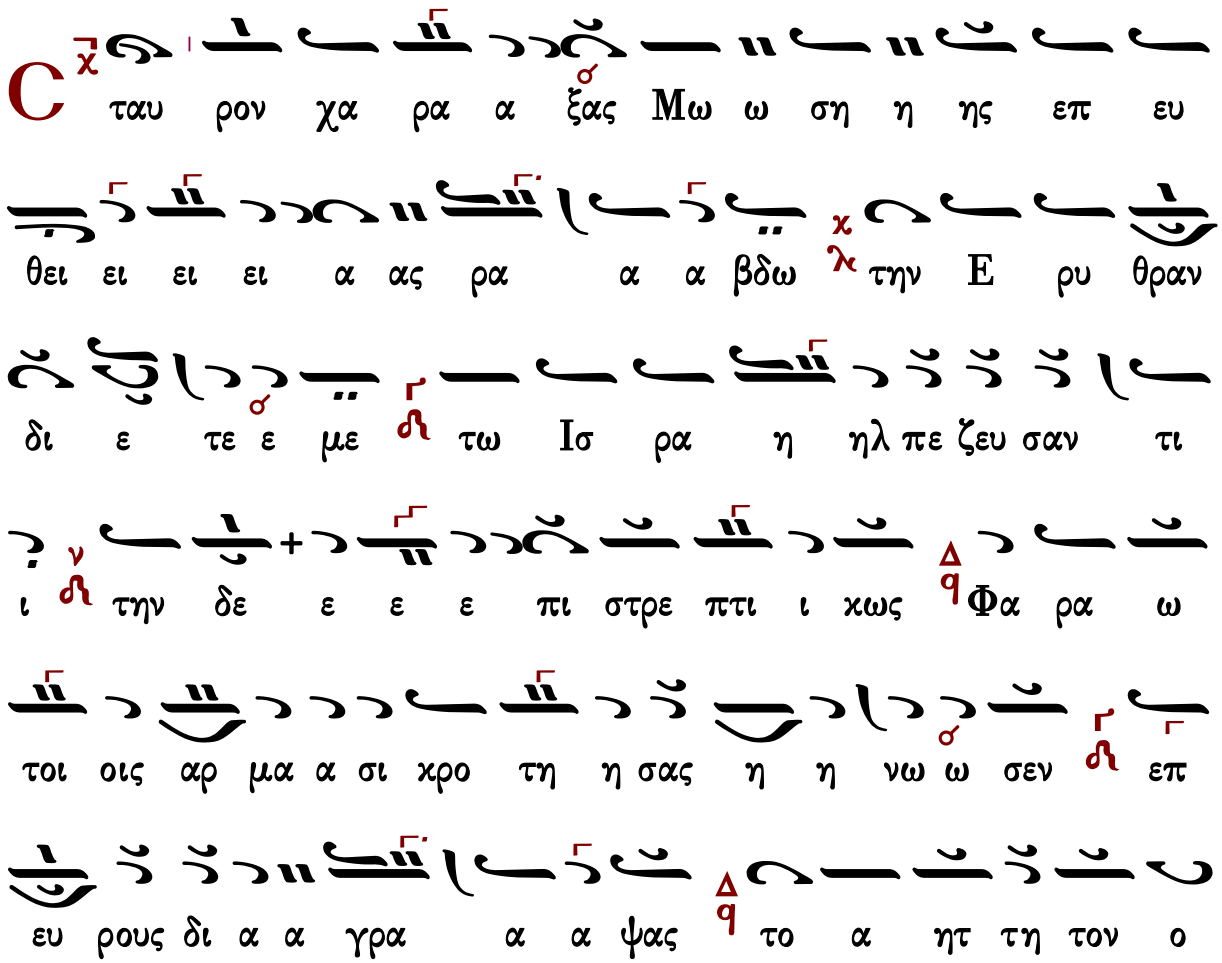

1 Γραμμαί τινες τῶν καταβασιῶν διεσκευάσθησαν ἐλαφρῶς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου διαιρέσεως φράσεων. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ο ο πλον δι ο ο Χρι στω ω α α σω ω μεν τω

Θε ω η μων ο ο ο τι δε δο ο ξα α σται ᾠδὴ γ΄

Π α α βδος ει εις τυ υ πον του ου μυ στη η η ρι ου

πα α ρα α λα αμ βα α α νε ε ε ε ται τω

βλα στω ω ω γαρ προ ο ο χρι ι ι νει το ον ι ε

ε ε ρε ε ε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω

η ην Εκ κλη η σι ι α νυ υν ε εξ η η ην θη η

η η σε ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου χορὸς α΄

εις χρα α τος και στε ρε ε ω ω μα

στε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω μα ᾠδὴ δ΄

Θ

ισ α χη η χο α Κυ υ ρι ι ε τη ης οι οι

χο νο μι ι ι ι ας σου το ο μυ υ στη ρι ι ον

κα τε νο η σα α τα ερ γα α σου ου και ε

δο ξα σα σου τη ηνΘε ο ο τη η τα ὡδὴ ε΄

Ω

τρισ μα κα ρι ι ι ι στον ξυ υ υ λο ον εν

ω ε τα α α θη Χρι ι στος ο βα σι λε ευς και

αι Κυ ρι ι ο ος δι ου ου πε πτω ω κεν ο

ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας τω εν

σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε ω ω ω τω

ω προ οσ πα α γε ε εν τι ι σα α αρ κι

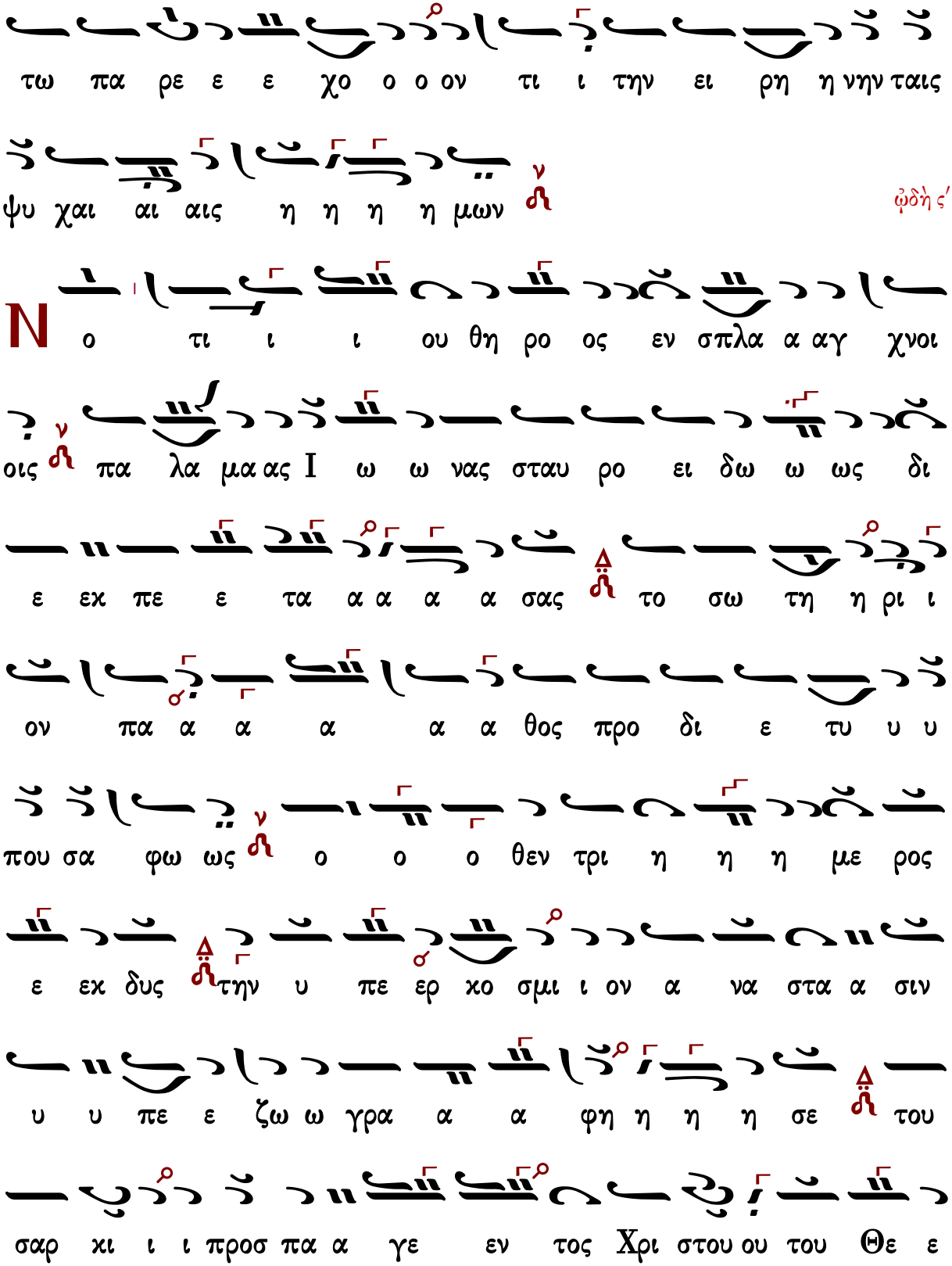
τω πα ρε ε ε χο ο ο ον τι ι την ει ρη η νην ταις
ψυ χαι αι αις η η η η μων
ᾠδὴ ς΄
N ο τι ι ι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοι
οις πα λα μα ας Ι ω ω νας σταυ ρο ει δω ω ως δι
ε εκ πε ε τα α α α α σας το σω τη η ρι ι
ον πα α α α α α θος προ δι ε τυ υ υ
που σα φω ως ο ο ο θεν τρι η η η με ρος
ε εκ δυς την υ πε ερ χο σμι ι ον α να στα α σιν
υ υ πε ε ζω ω γρα α α φη η η η σε του
σαρ κι ι ι προσ πα α γε εν τος Χρι στου ου του Θε ε

ου χαι τρι η με ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει

τον χο ο ο σμον φω τι ι ι σα α α αν τος

ϣⲱⲇⲏ ⲥ̀

ε εχ νο ο ον προ οσ τα α γμα τυ ρα

αν νου δυ υσ σε βου ου ουους λα ους ε ε ε

χλο νη η σε ε πνε ε ο ον α πει ει ει λη ης χαι

δυσ φη μι ι ι ι α ας θε ο στυ γου ους ο ο μως

τρει εις παι αι δας ου ουκ ε ε δει ει μα α α τω

ω ω ω σε θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυ υρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου ου ουν τι

δρο σο βο ο λω ω Πνε ευ μα α τι ι πυ ρι συν

ο ον τε ες ε ε ε ψα α α αλ λον ο υ περ

υ μνη η το ος των πα τε ε ρων και αι η η η μων Θε

ε ος ε ευ λο γη η η το ο ο ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου

ου με εν τον Κυ ρι ο ον

θ υ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δε ες της

Τρι α α α α δος ι ι σα ρι ι θμοι δη μι ουρ γον

Πα α τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ον υ μνει

ει τε τον συγ κα τα βαν τα α Λο ο ο γον κ και το

ο ο πυρ εις δρο ο σον με ε τα α ποι η σαν τα α και

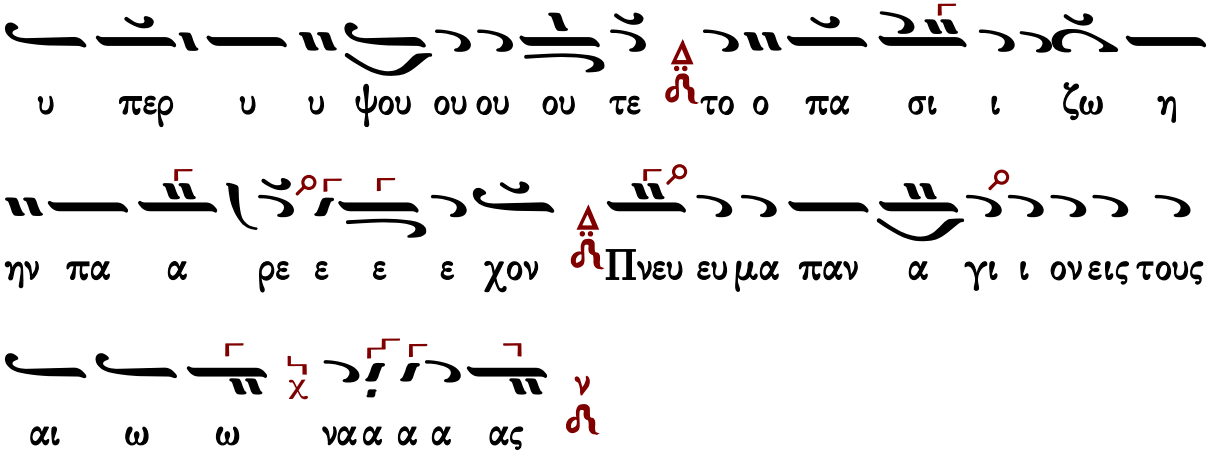

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος λ ἡ Νη

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.36#

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

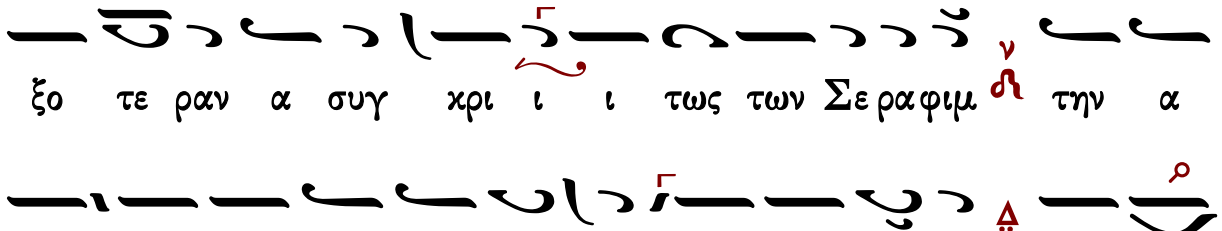

ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ ν την α

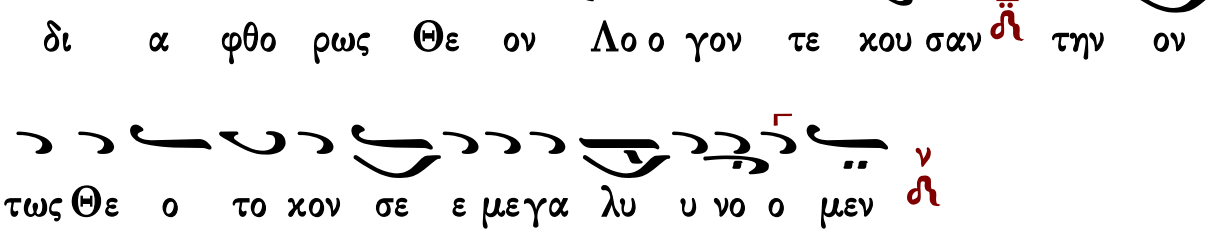

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν δ ν την ον

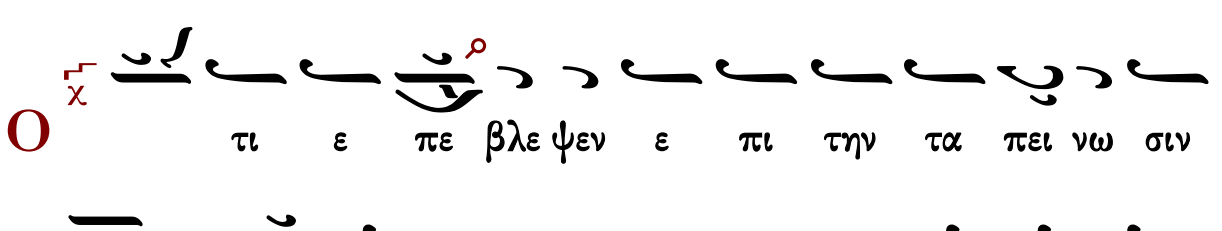

τως Θε ο το χον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν ν

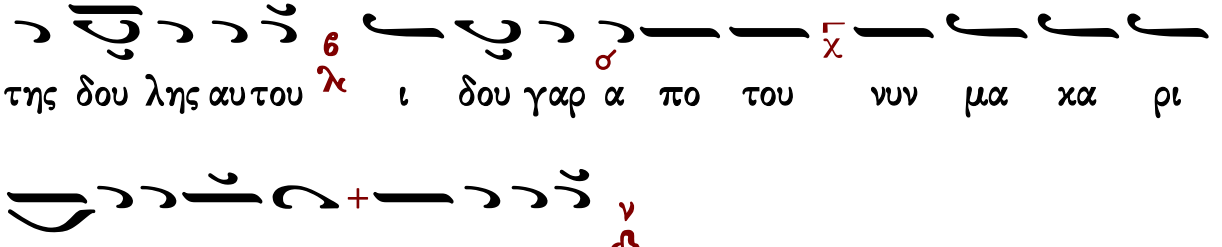

Ο χ τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

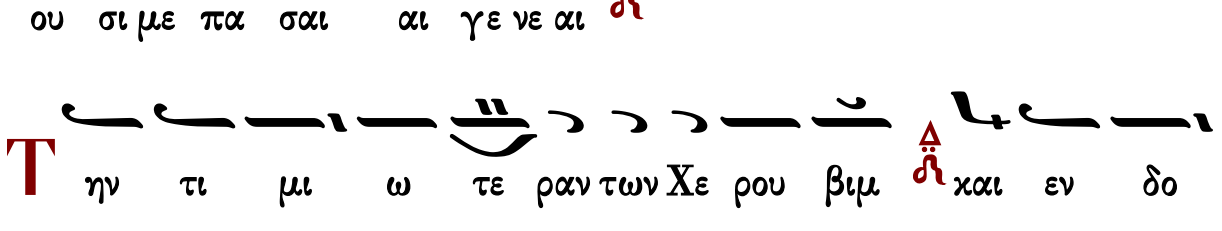

της δου λης αυ του ϩ ι δου γαρ α πο του χ νυν μα κα ρι

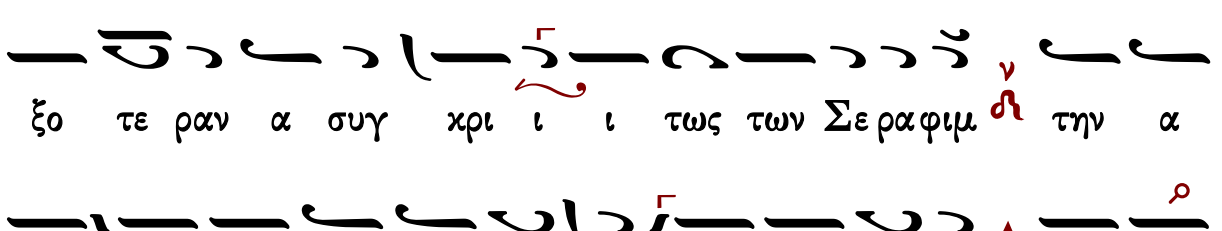

ου σι με πα σαι αι γε νε αι ν

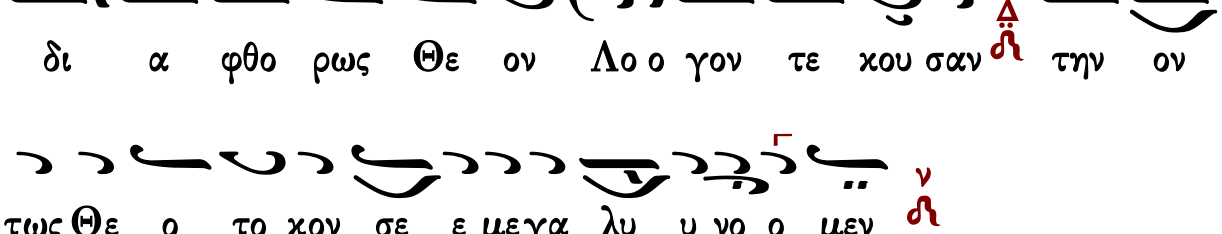

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ ν την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν δ ν την ον

τως Θε ο το χον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν ν

Ο

τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το

ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

Τ

ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Θ

ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι

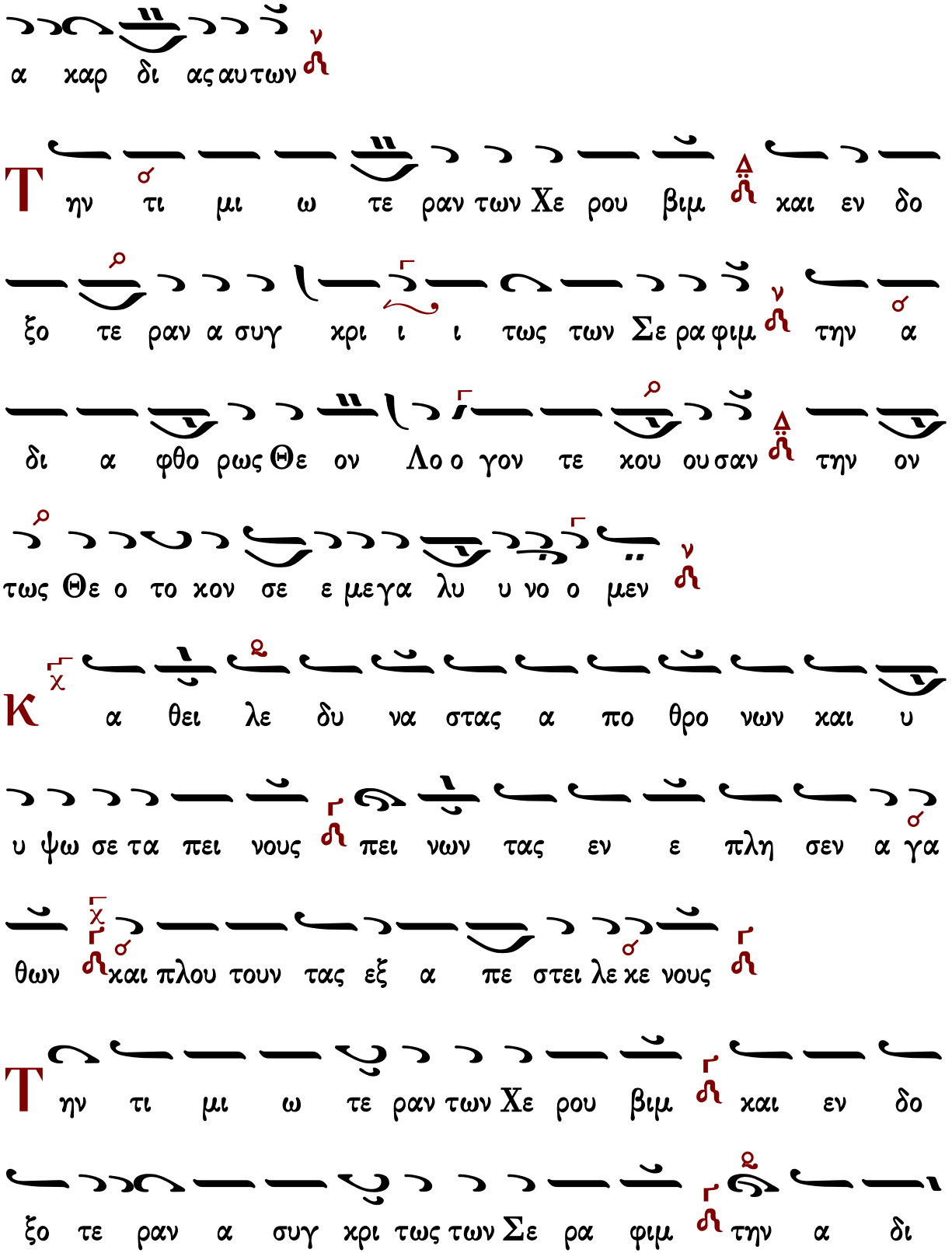
α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Καταβασία θ' ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.235#

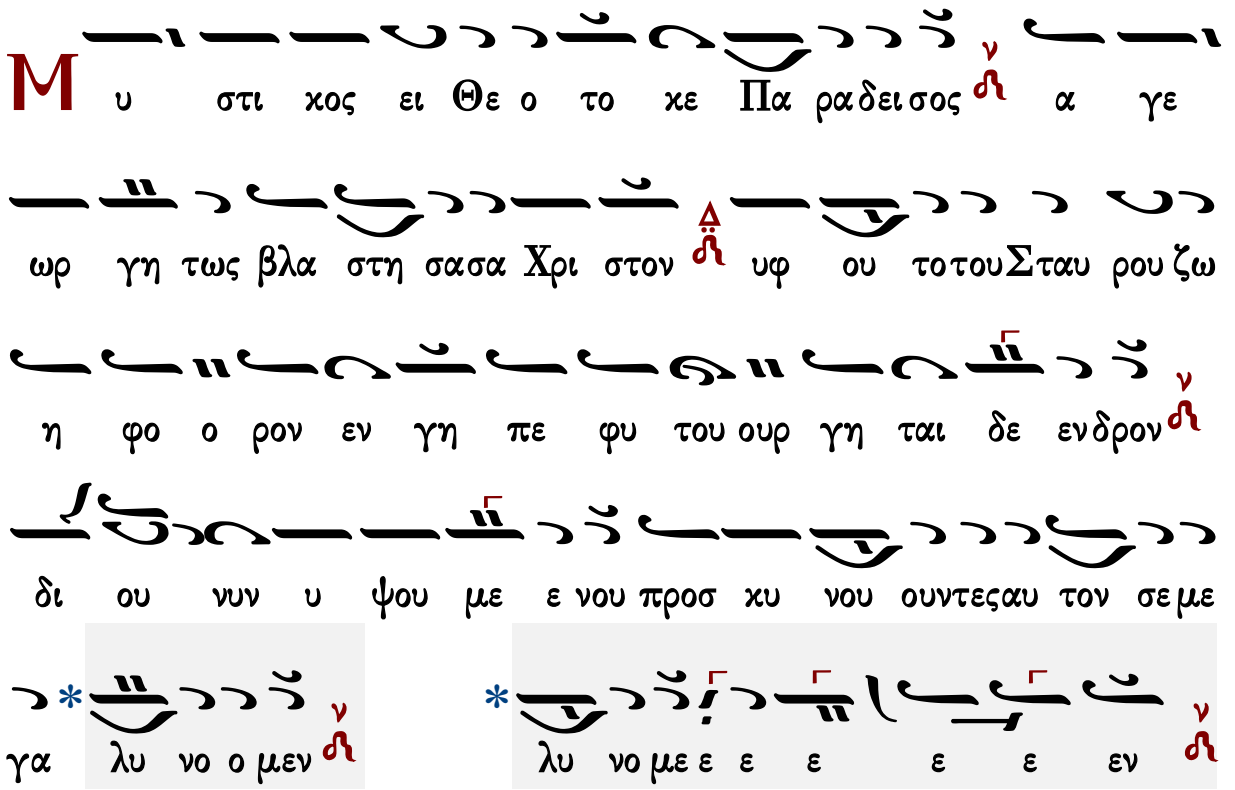

ἑτέρα

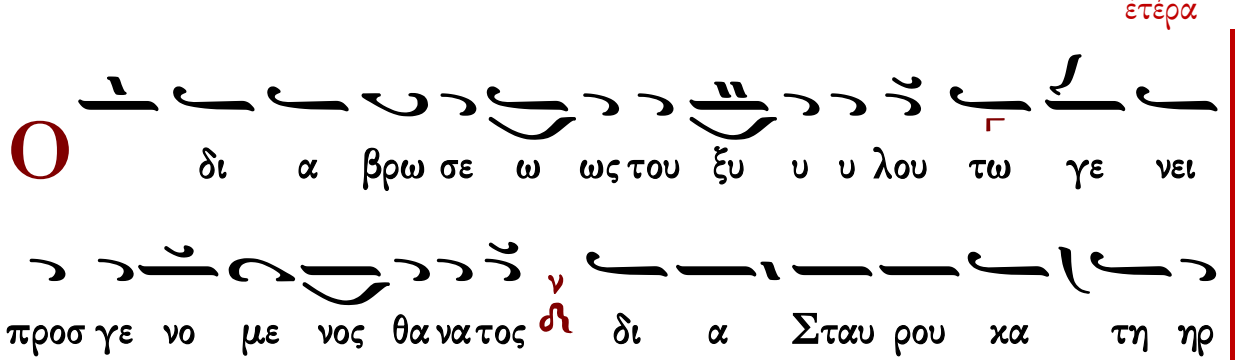

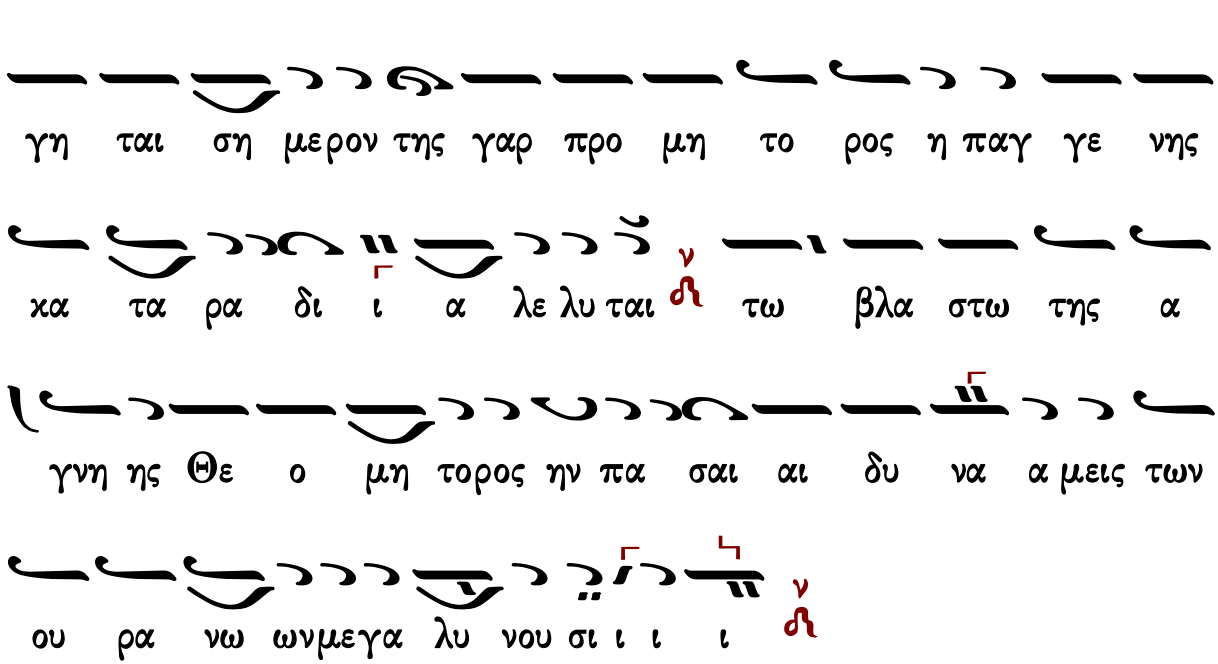

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.295/1644*

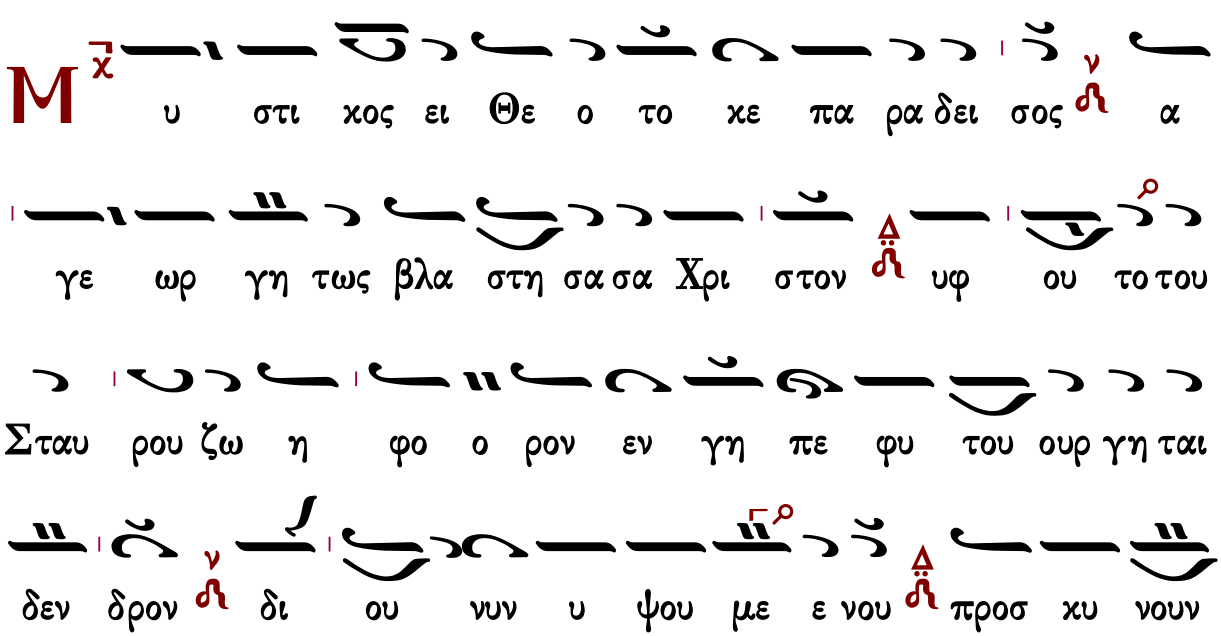

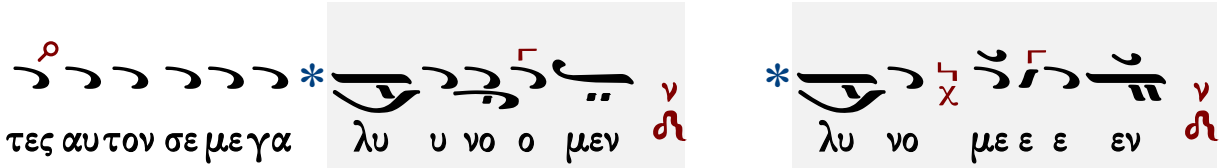

ἑτέρα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.91#

Μ υ στι χος ει ει Θε ο το ο ο κε ε πα ρα δει σο ος

α γε ωρ γη τως βλα στη η η σα σα Χρι ι στον

υφ ου ου το του ου στα α αυ ρου ζω η φο ο ρον

ε εν γη πε φυ υ του ου ου ουρ γη ται αι αι

δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου με ε ε

ε νου προσ κυ νου ου ου ουουν τε ε ες α αυ τον

σε με γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο μεν

λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε

εν

ἑτέρα

Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ λου

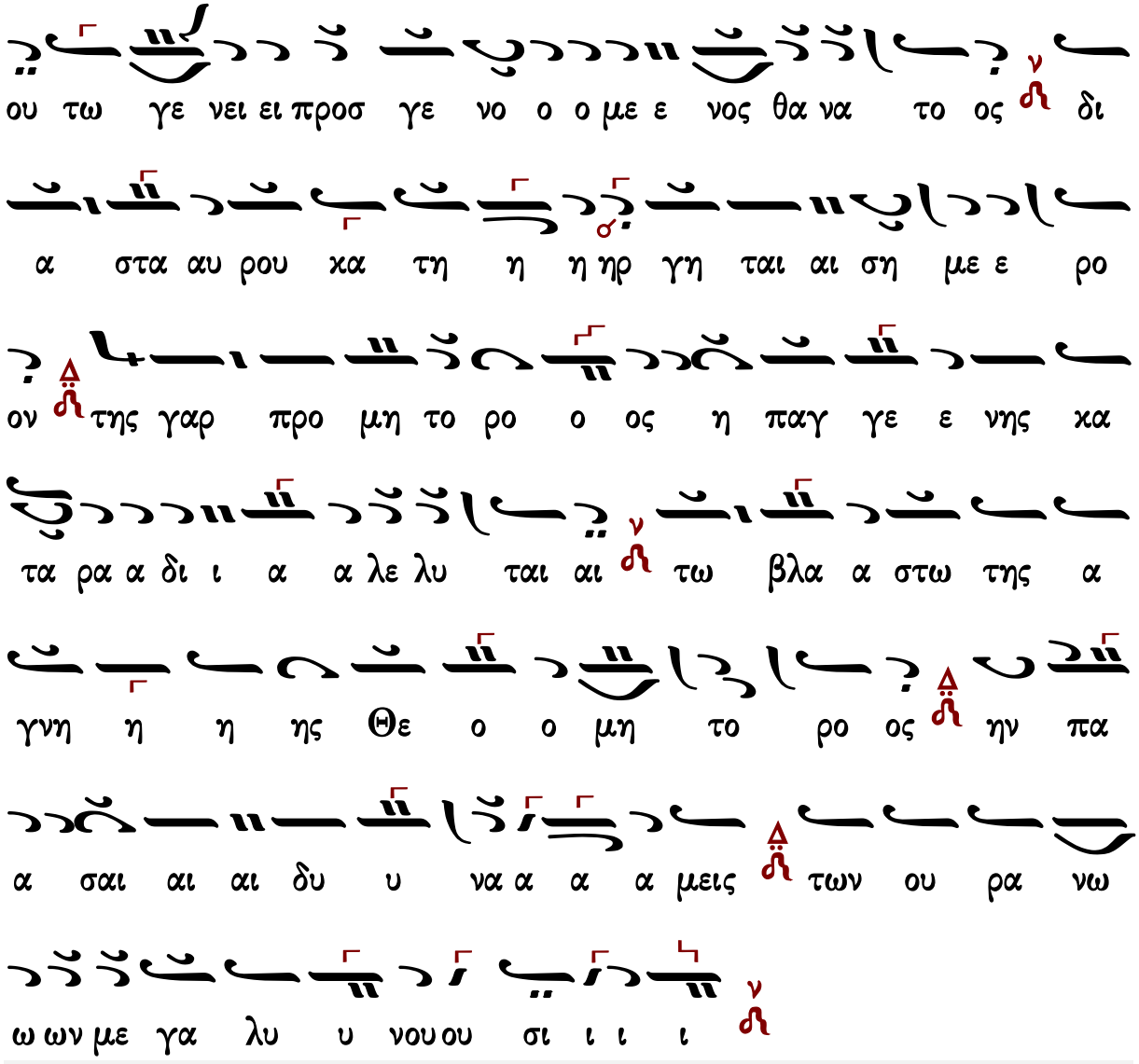

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.291/1640*

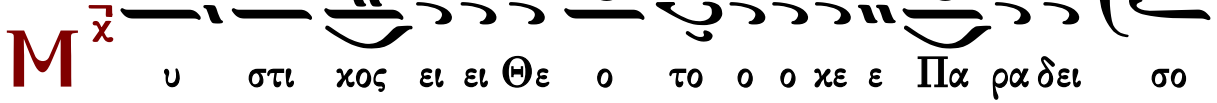

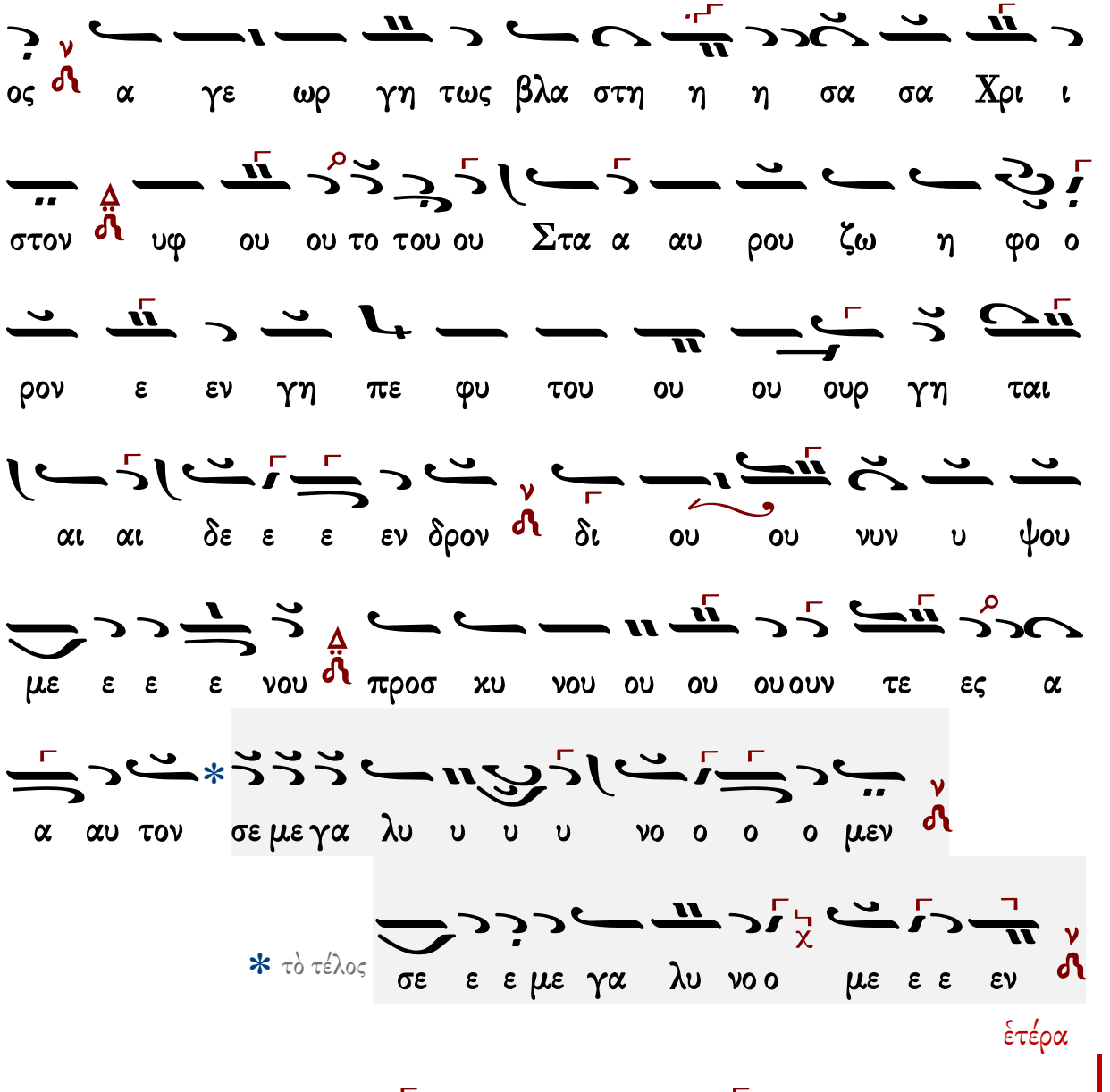
ος α γε ωρ γη τως βλα στη η η σα σα Χρι ι
στον υφ ου ου το του ου Στα α αυ ρου ζω η φο ο
ρον ε εν γη πε φυ του ου ου ουρ γη ται
αι αι δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου
με ε ε ε νου προσ κυ νου ου ου ουουν τε ες α
α αυ τον σε με γα λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν
σε ε ε με γα λυ νο ο με ε ε εν
* τὸ τέλος
ἑτέρα
Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ
λου ου τω γε νει ει προσ γε νο με νος θα α να α
τος δι ι α Στα αυ ρου κα τη η ηρ γη η ται ση με ρο

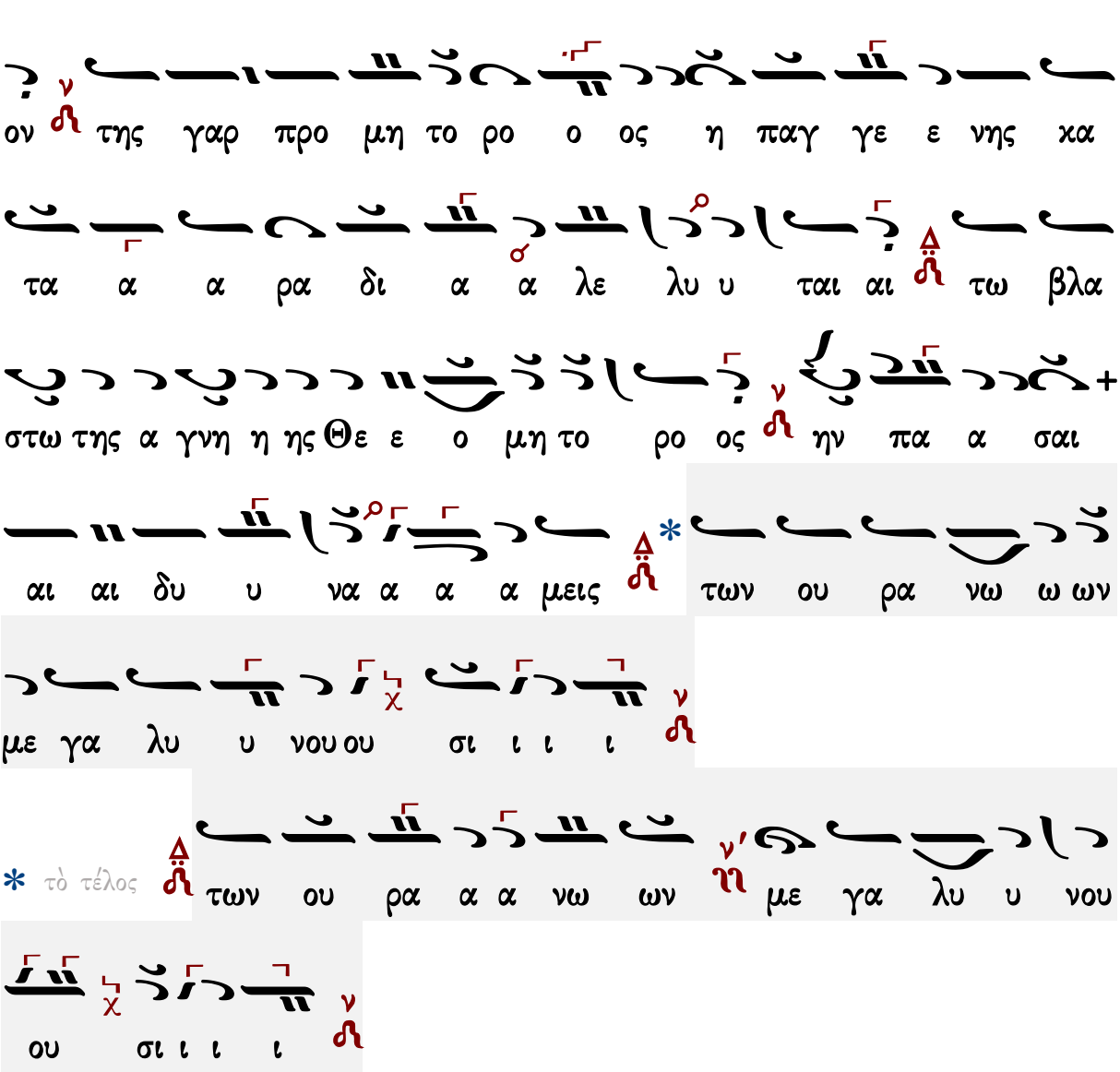

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.79*

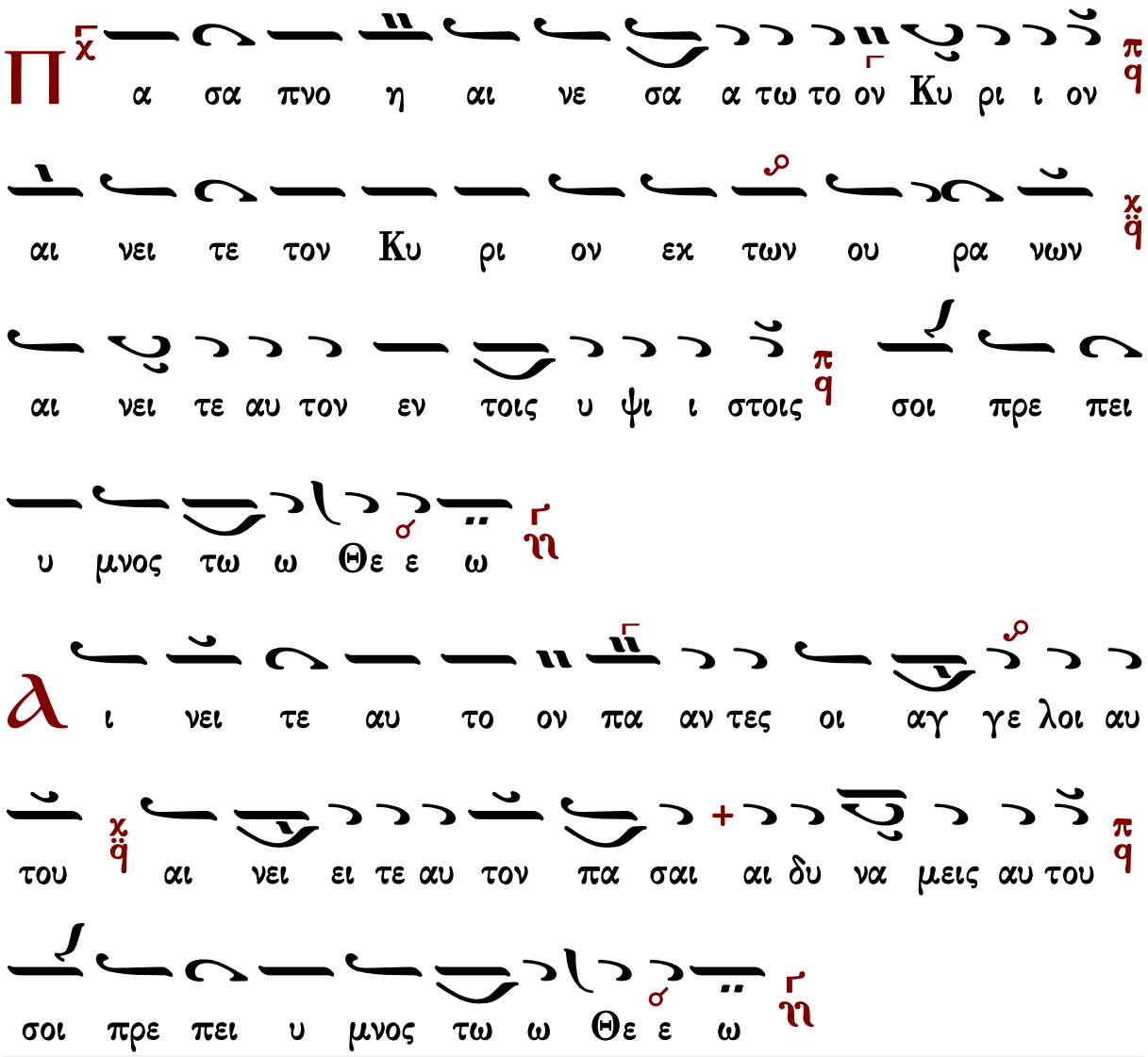

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.527*

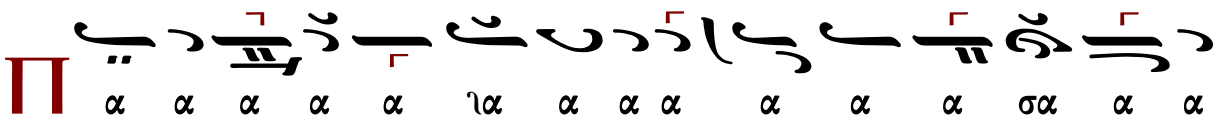

α πνο ο ο η η ιη η η η η ῆ αι νε σα α

α α α τω ω ω το ο ο ο ο ον Ku υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι τον Ku ρι

ο ο ον π/q αι αι νει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει

ει ει τε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ῆ

το ον Ku υ υ ρι ι ι ι ιι ι ι ον ῆ ε εχ τω ω

ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α

α ια εχ των ου ρα νω ω ων π/q αι αι νει ει ει ει ει

ιει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α αυ το ο

ο ο ο ον ῆ ε εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο

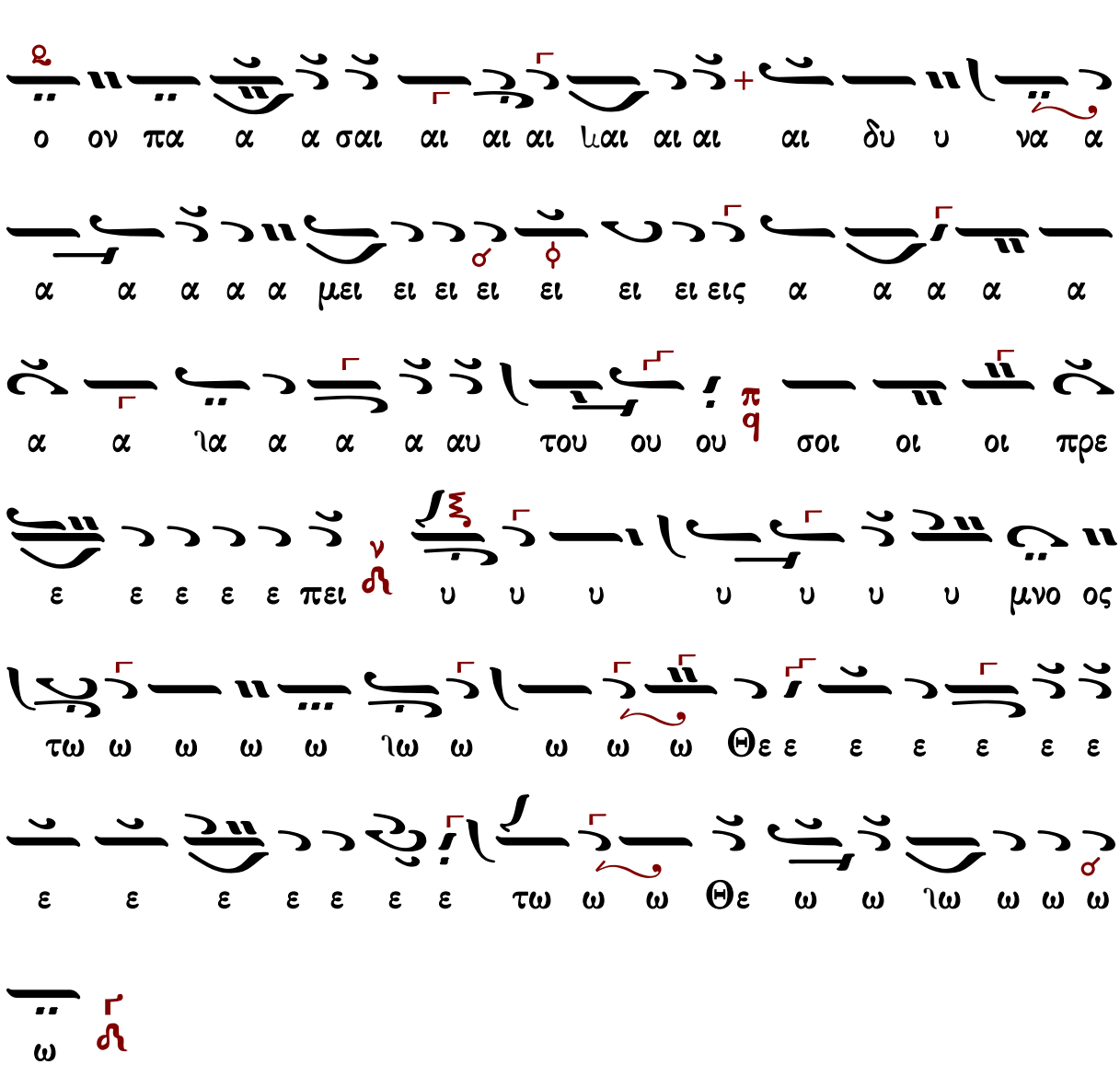

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.138#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἠ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.50*

Π

α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ο ον πq αι νει τε τον Κυ υ

υ ρι ον εχ τω ω ω ων ου ου ρα α α

νω ων χq αι νει ει τε ε α αυ τον ε εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοι οις πq σοι πρε ε πει υ

μνο ος τω ω Θε ω ῆ

α

ι νει ει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του ου πq αι νει ει

ει ει τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α α μει εις

α αυ του ου χq σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ω ῆ

Ἦχος ἡ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.90*

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει ει τε

τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ων ου ου ρα α α

νων αι αι νει ει ει τε α αυ το ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε πει υ

μνο ος τω ω Θε ε ω ω ω ω

Α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγγε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ υ να α α μει εις α αυ του

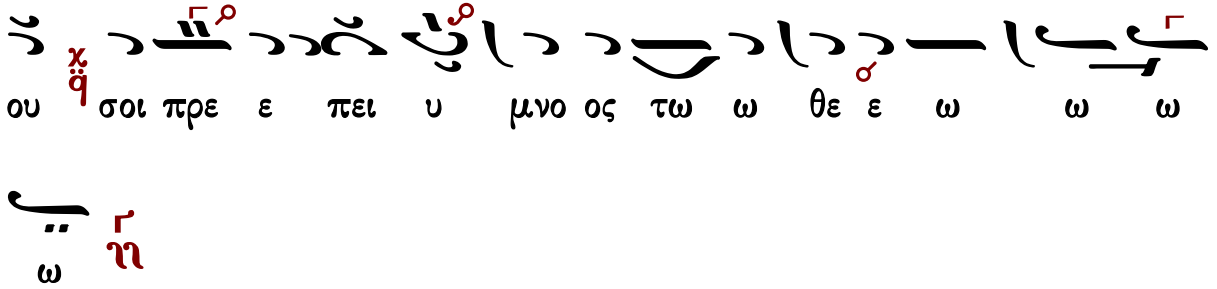

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ἡ Γα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.54*

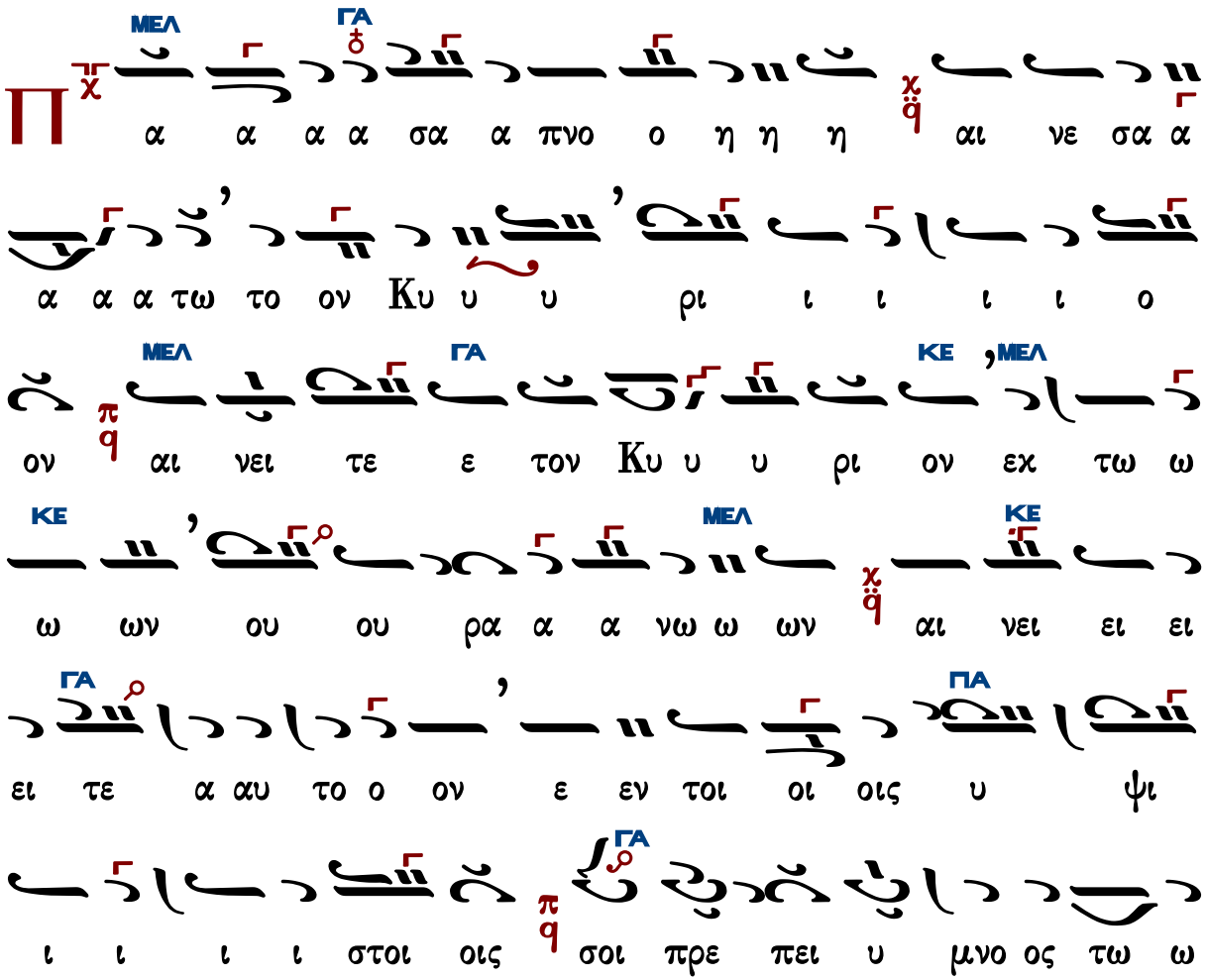

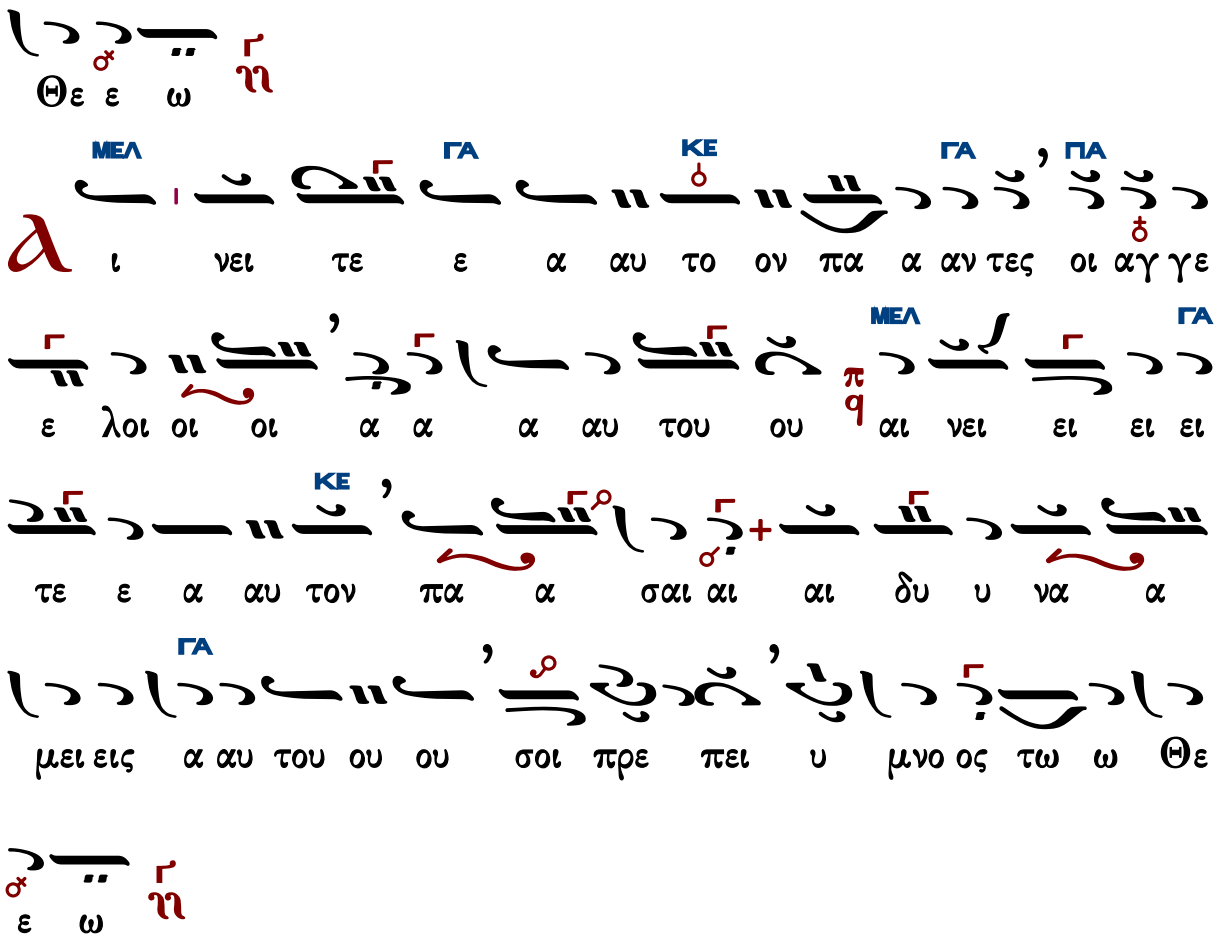

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α366*

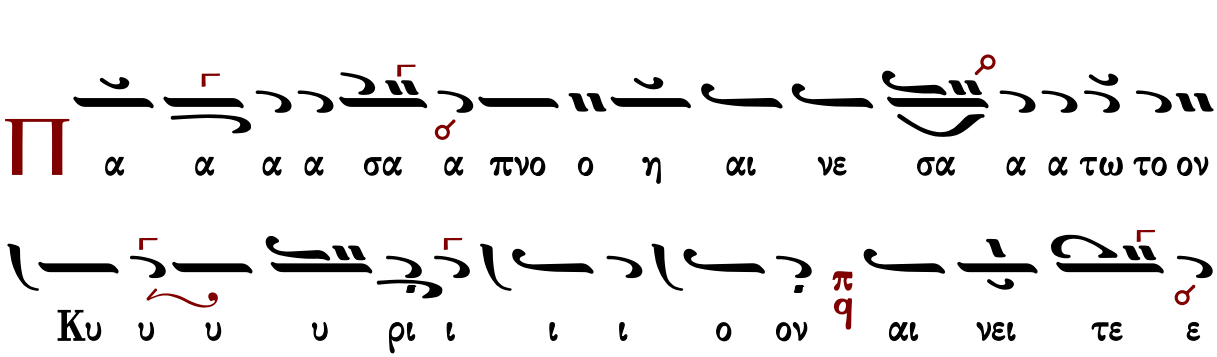

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος ἠ Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.121*

ΓΑ
ΠΑ
Π
α α α α α σα πνο ο η αι νε σα α
α α τω το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο
ΝΗ
ΓΑ
ον αι νει ει ει ει τε ε τον Κυ υ υ ρι ον
εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α α νω ων αι
ΠΑ
νει ει ει τε ε α αυ τον εν τοι οις υ ψι ι
ΝΗ
ΓΑ
ι ι στοι οις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε
ω
Αἰνεῖτε Ἀργὸν
ΝΗ
ΓΑ
Α ι νει ει ει ει τε α αυ το ο ο ο ον πα α
ΠΑ
αν τε ες οι οι αγ γε ε λοι οι οι οι α α α αυ
ΝΗ
ΓΑ
του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι

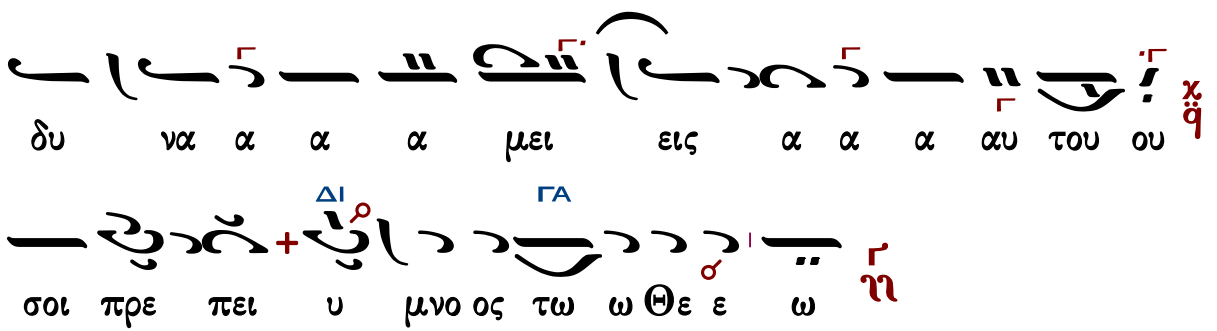

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος ἡ Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.123*

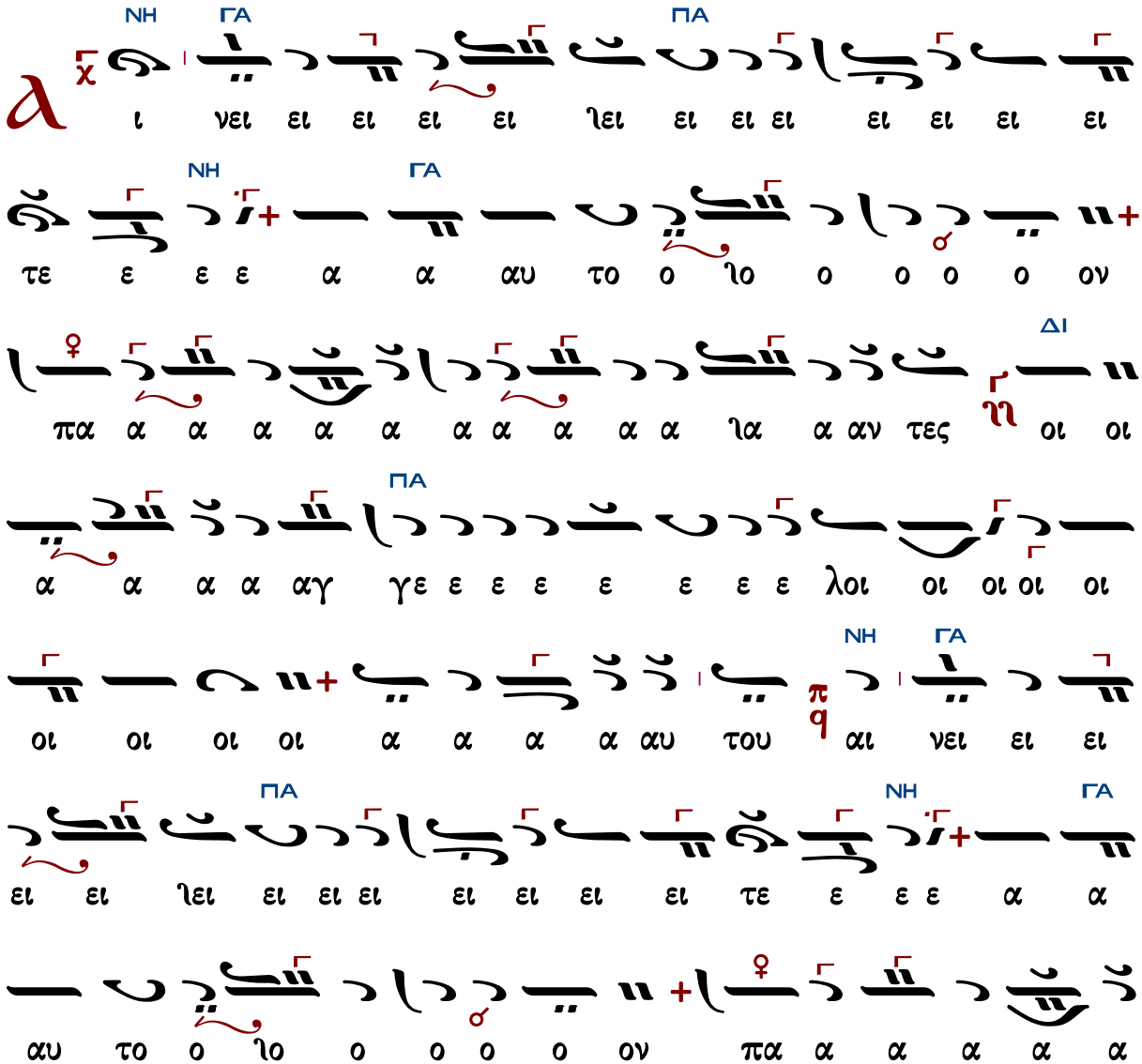

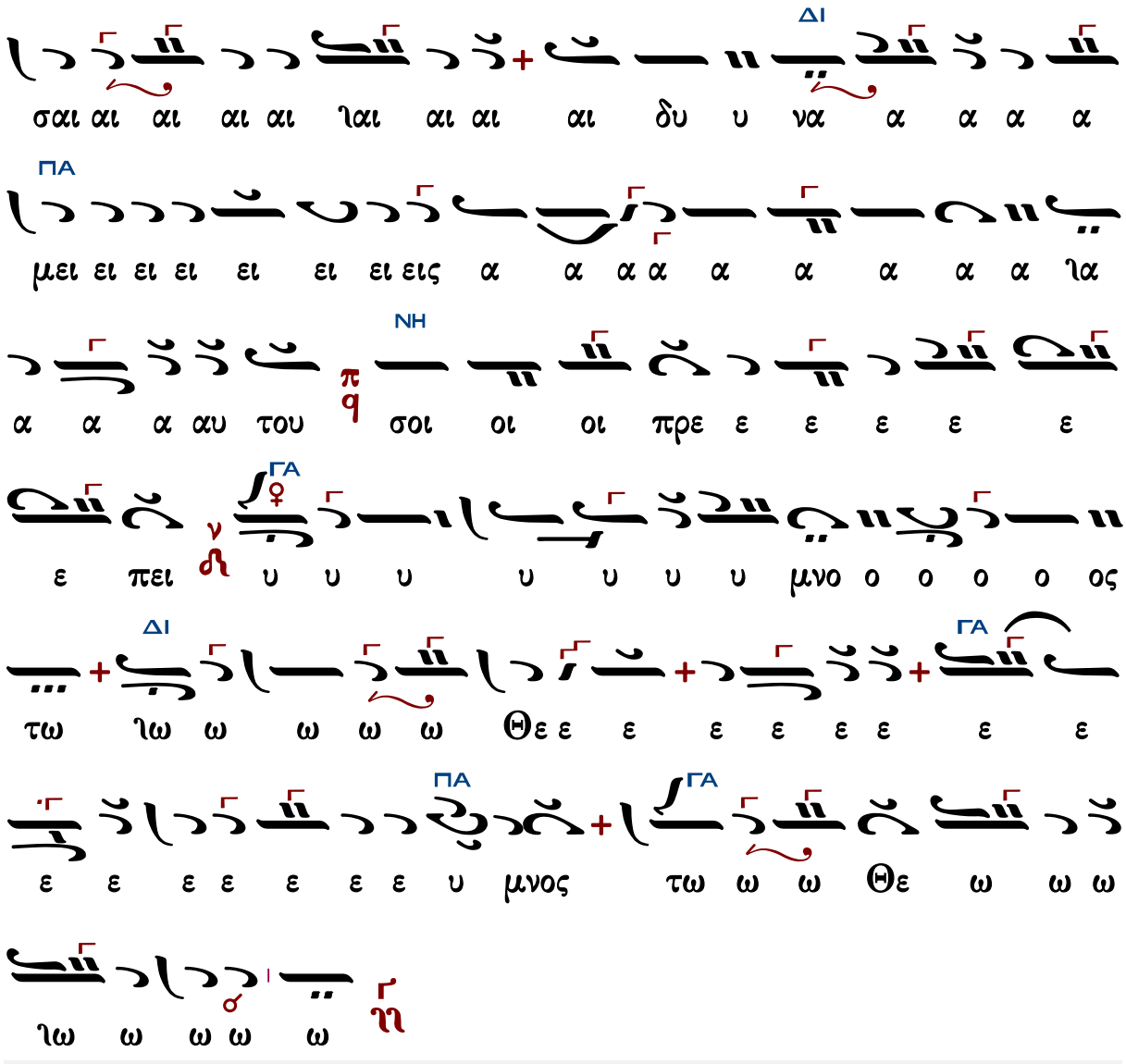

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.366/377*

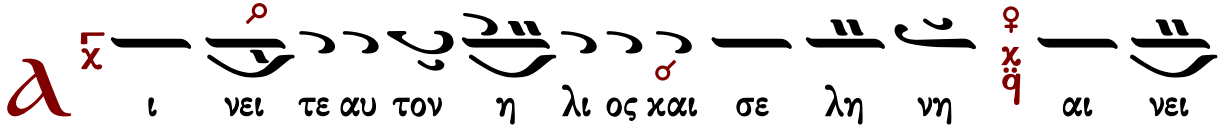

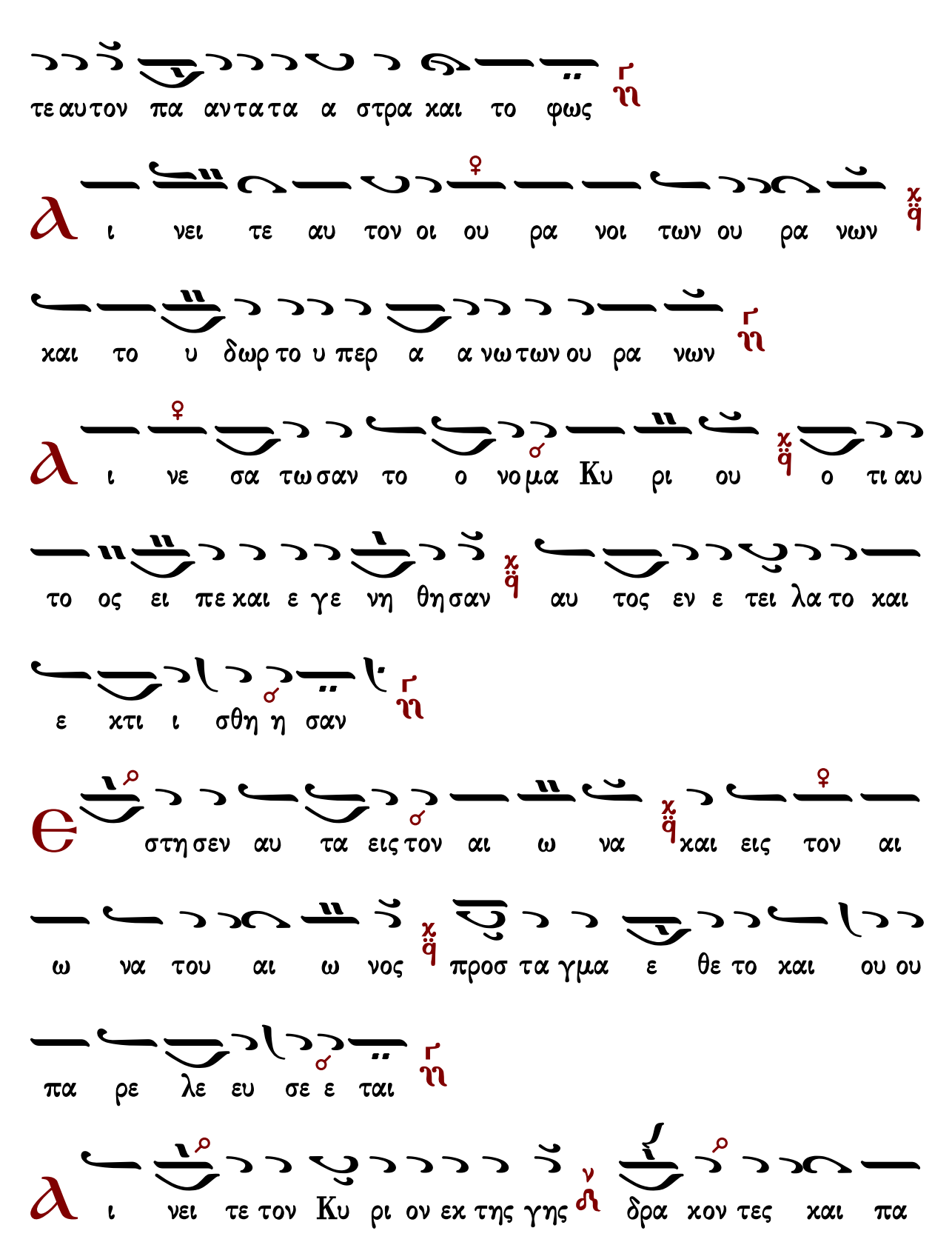
τε αυτον πα αντατα α στρα και το φως
ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
και το υ δωρ το υ περ α α νω των ου ρα νων
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το και
ε κτι ι σθη η σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου
πα ρε λε ευ σε ε ται
ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα

σαι α α βυ υσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων χρυ σταλ λο ος πνευ μα κα ται

γι ι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο

φο ρα και πα σαι κε ε δροι

Τ α θη ρι ι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και

πα αν τες κρι ται αι γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι με

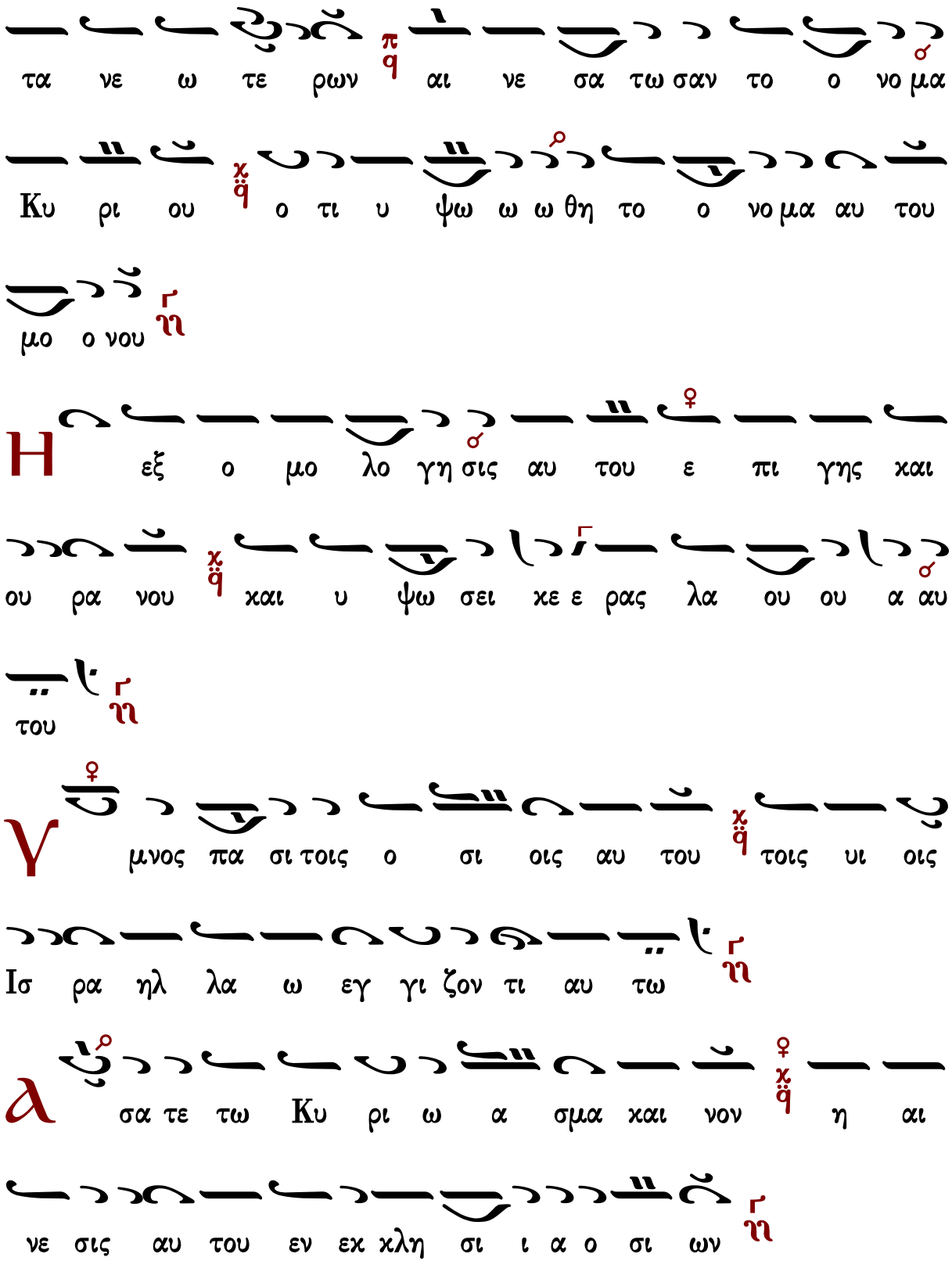
τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα
Κυ ρι ου ο τι υ ψω ω ω θη το ο νο μα αυ του
μο ο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου ου α αυ
του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις
Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι
νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Є υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν

τι αυ τον χαι υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν

ε πι τω βα σι λει ει α αυ των

Ѧ ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α

γαλ λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Ѧ ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των

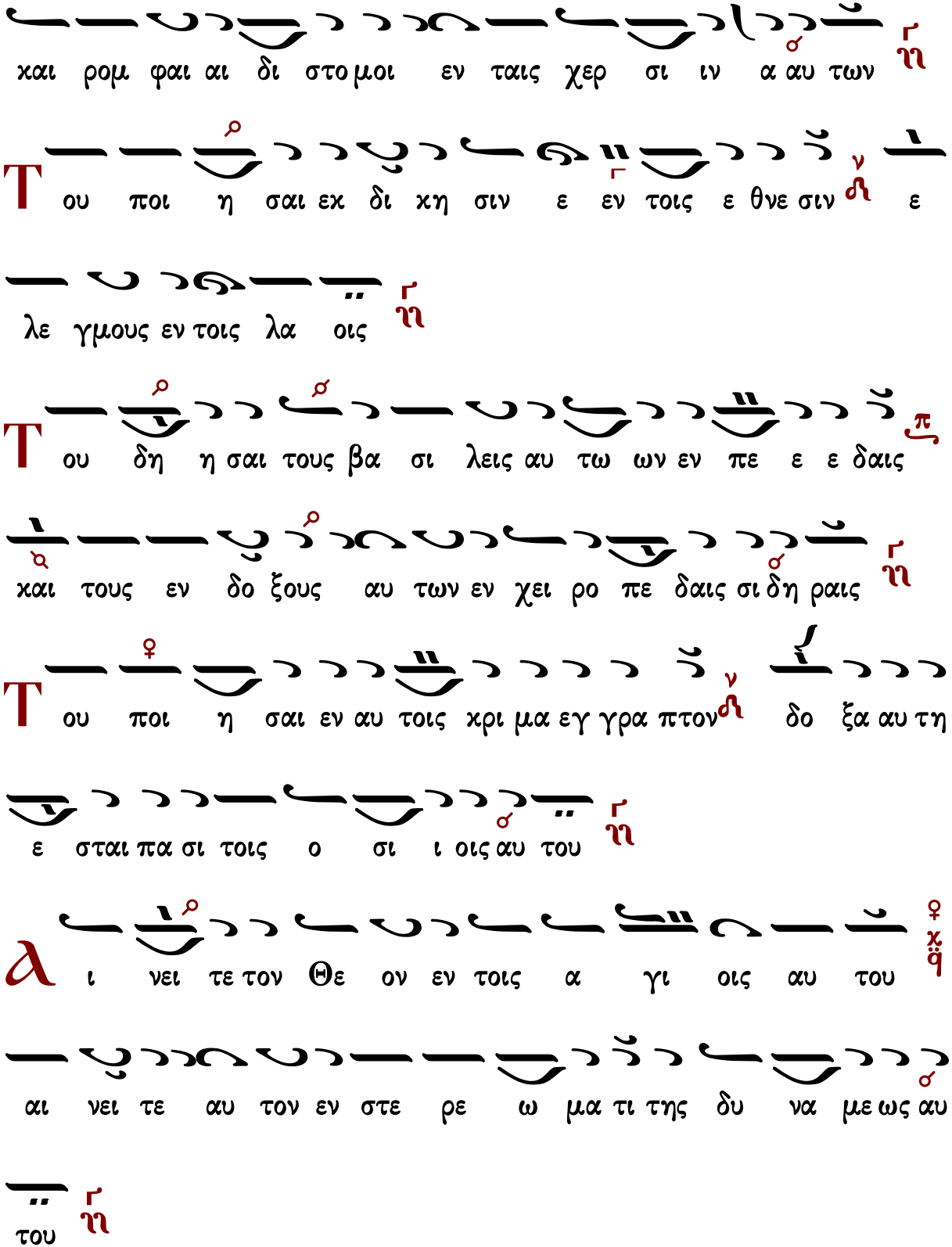
χαι ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σι ιν α αυ των
Του ποι η σαι εκ δι κη σιν ε εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ τω ων εν πε ε ε δαις
χαι τους εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον δο ξα αυ τη
ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ
του

Ἦχος ἡ Γα

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.242/1364*

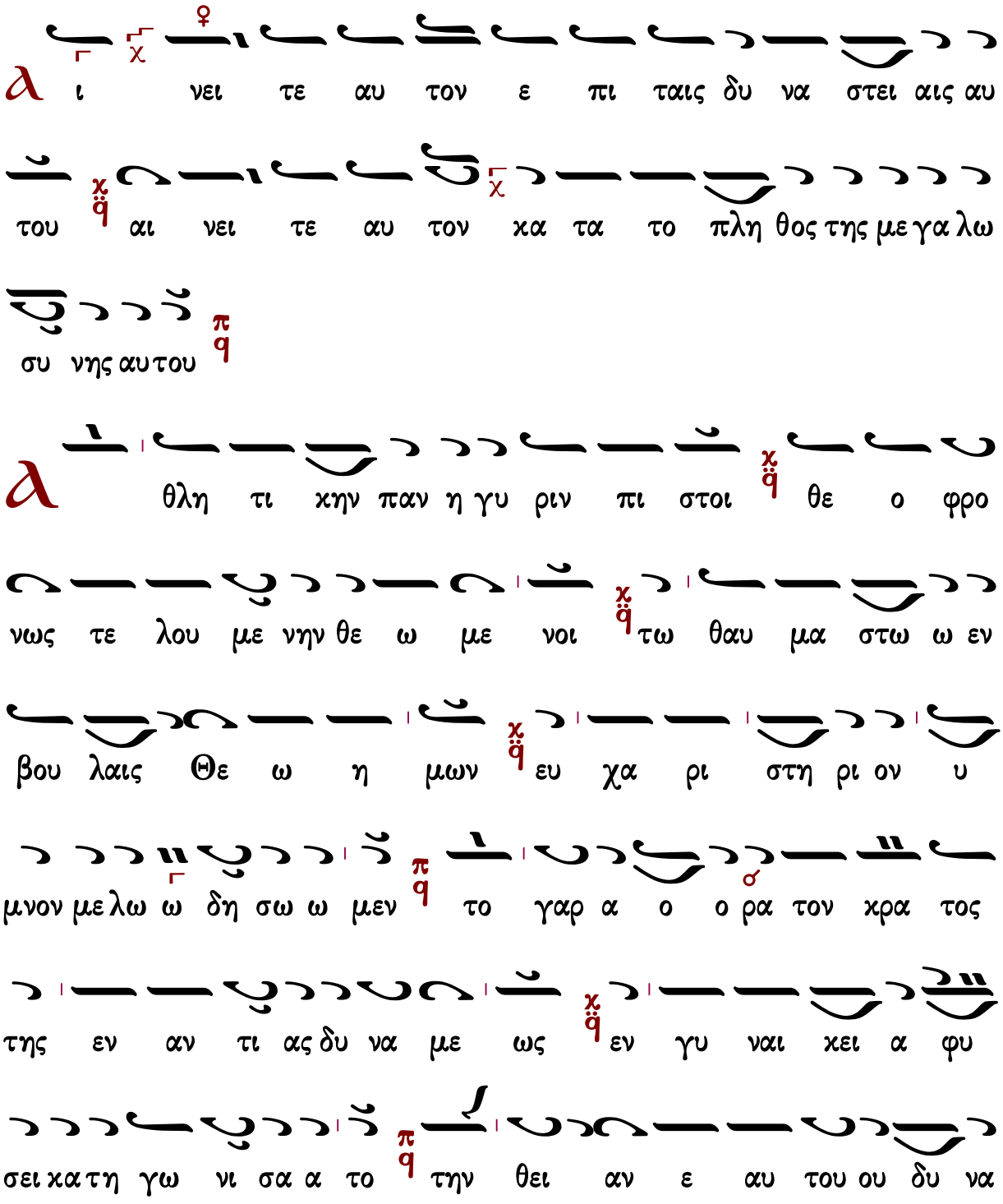

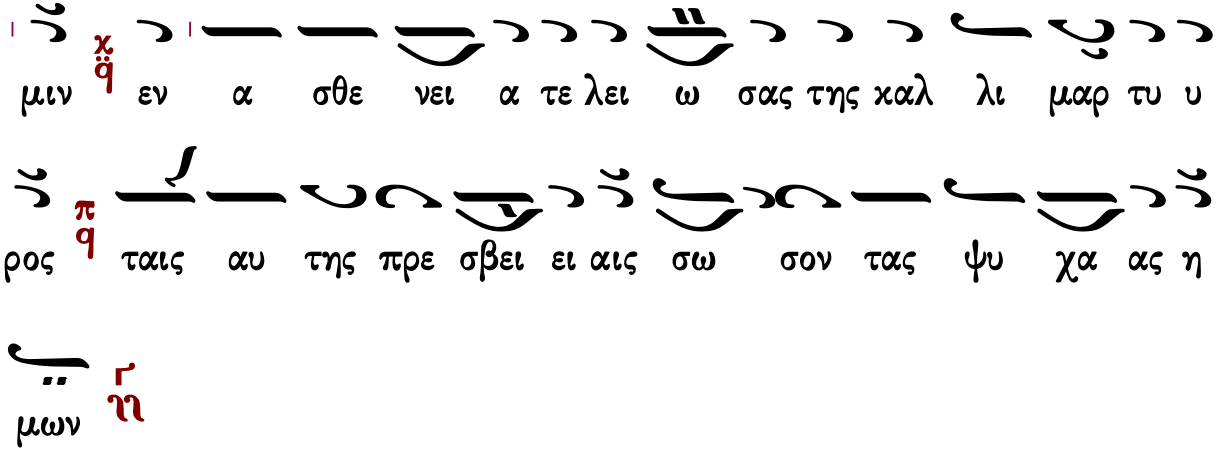
μιν εν α σθε νει α τε λει ω σας της χαλ λι μαρ τυ υ
ρος ταις αυ της πρε σβει ει αις σω σον τας ψυ χα ας η
μων

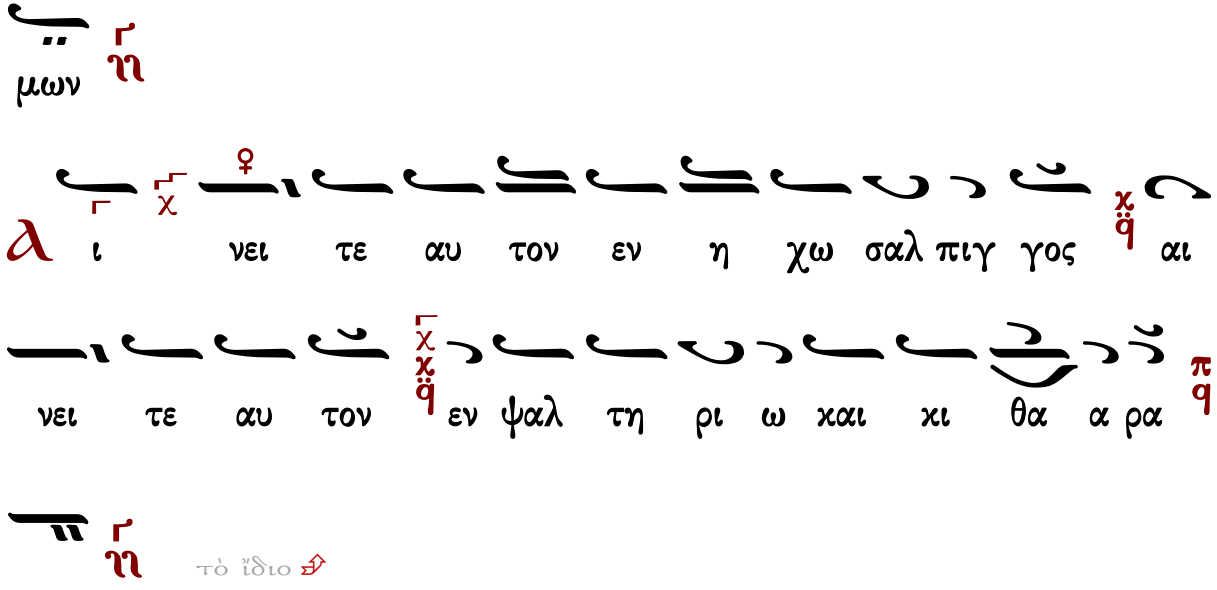
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
τὸ ἴδιο

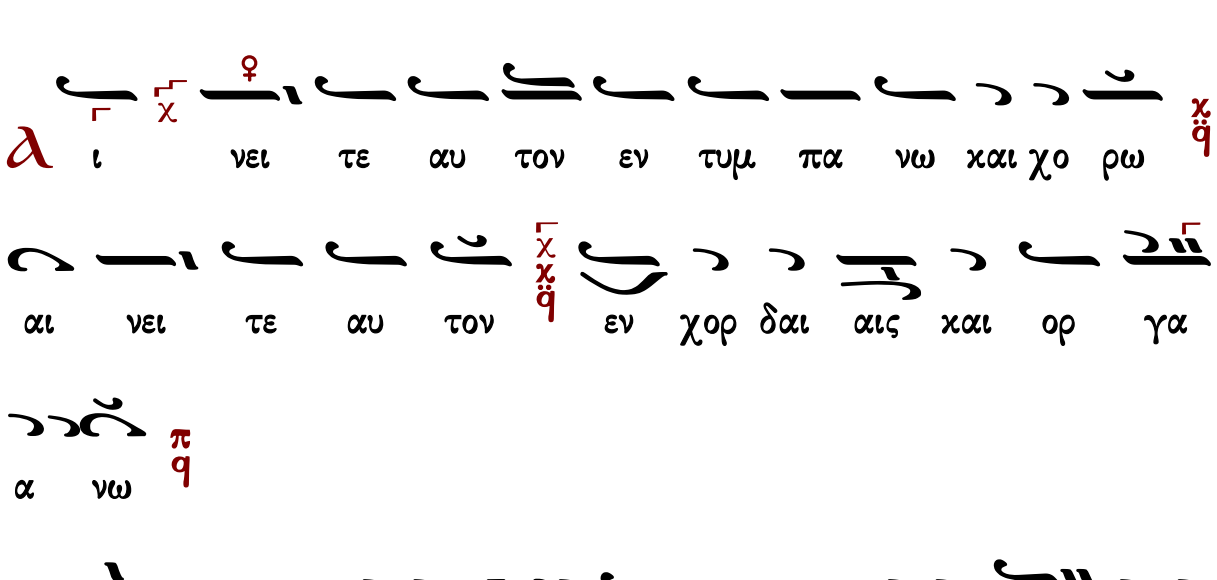
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα
α νω

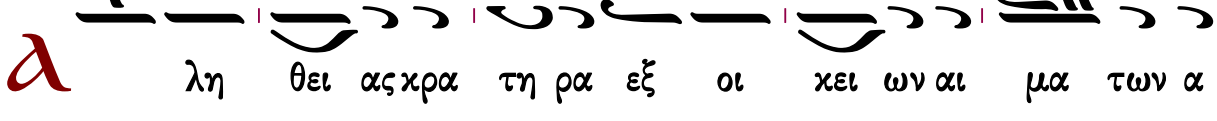
λη θει ας χρα τη ρα εξ οι κει ων αι μα των α

θλη τι χων η παν ευ φη μος μα αρ τυς Χρι στου κε ρα

σα με ε νη και του τον α ε να ως τη Εκ κλη

σι α προ τι θε με νη εν αυ τη τους της ευ σε

βει ας τρο φι μους σο φι ας φω νη προ τρε ε πε ται αι

λε γου ου σα α ρυ σα α σθε πο ο ο μα της α

να στα σε ως μαρ τυ ρι ον πα θω ων κα θαρ τη ρι ι

ον ευ σε βων δε ψυ χω ων φυ λα κτη ρι ον τω

Σω τη ρι κρα ζο ον τες ο πο τι ι σας η μας τον χει

μαρ ρουν της τρυ φης του πνευ μα τος σω σον τας ψυ

χα ας η μων

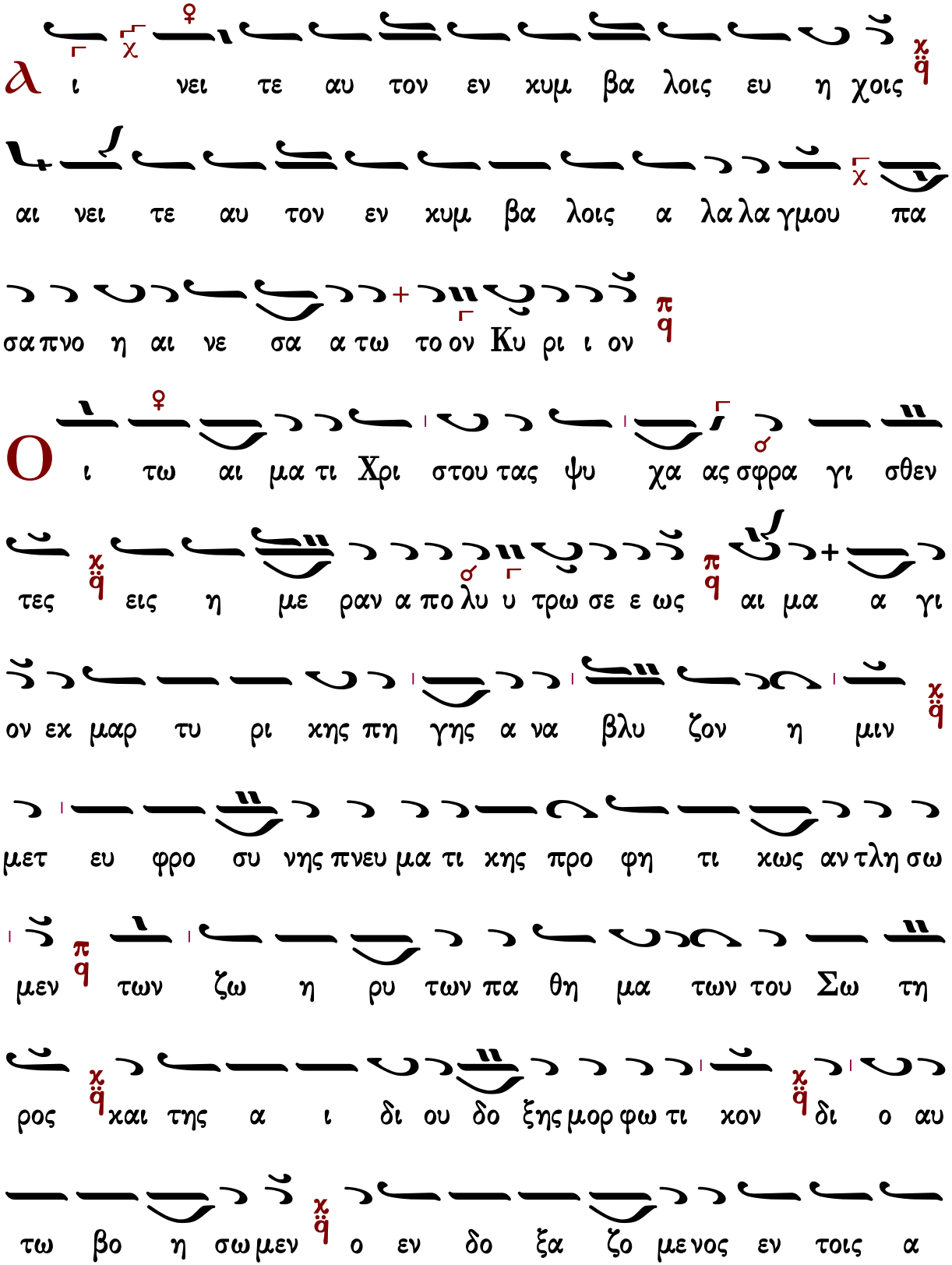
α
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
ο
ι τω αι μα τι Χρι στου τας ψυ χα ας σφρα γι σθεν
τες εις η με ραν α πο λυ υ τρω σε ε ως αι μα α γι
ον εκ μαρ τυ ρι κης πη γης α να βλυ ζον η μιν
μετ ευ φρο συ νης πνευ μα τι κης προ φη τι κως αν τλη σω
μεν των ζω η ρυ των πα θη μα των του Σω τη
ρος και της α ι δι ου δο ξης μορ φω τι κον δι ο αυ
τω βο η σω μεν ο εν δο ξα ζο με νος εν τοις α

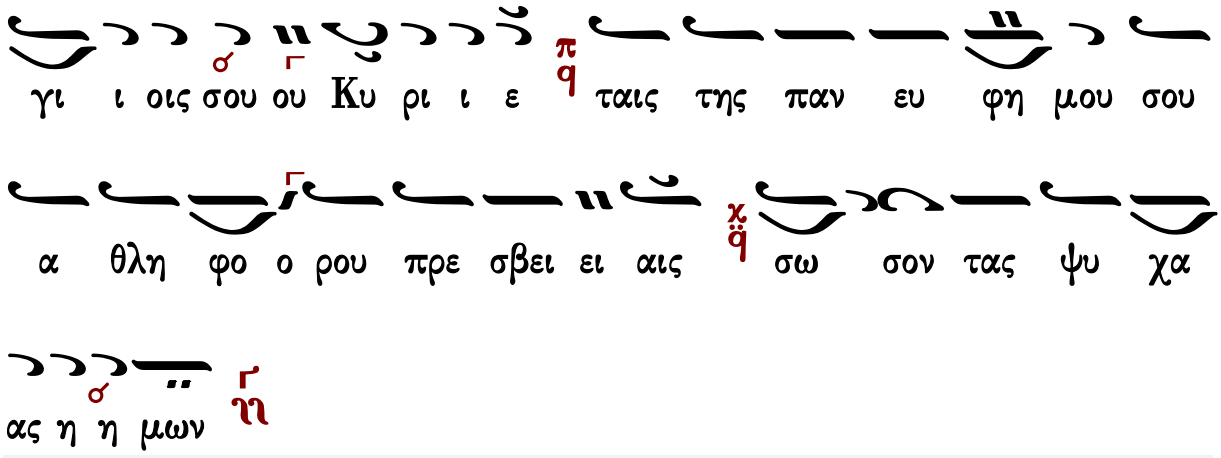

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ πλ. Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300/656*

με ε ε νη η ταις α ρε ταις το ο ο α η ητ τη

η η η τον και πε ποι χιλ με ε ε ε νη

η ε λαι ω τη η ης α α γνει ας και τω αι αι μα α

τι ι της α α θλη η σε ε ε ε ως και βο ω

σα α προς α αυ τον εν α γαλ λι ι α α α σει ει

την λαμ πα δα α α κατ ε ε χου ου ου ου

σα εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο

Θε ε ος ο τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα

α α πη ης ε ε ε γω μη η χω ω ρι ι ση ης

με Νυ υμ φι ε ε ε επ ου ου ρα α νι ι ι ι

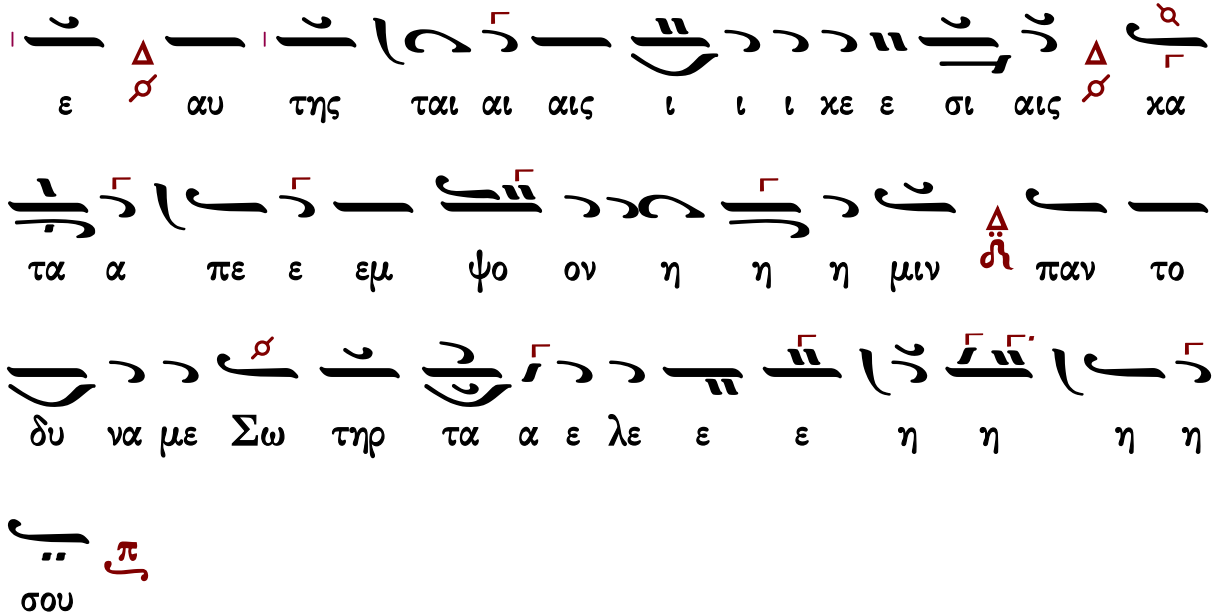

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ πα Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.77*

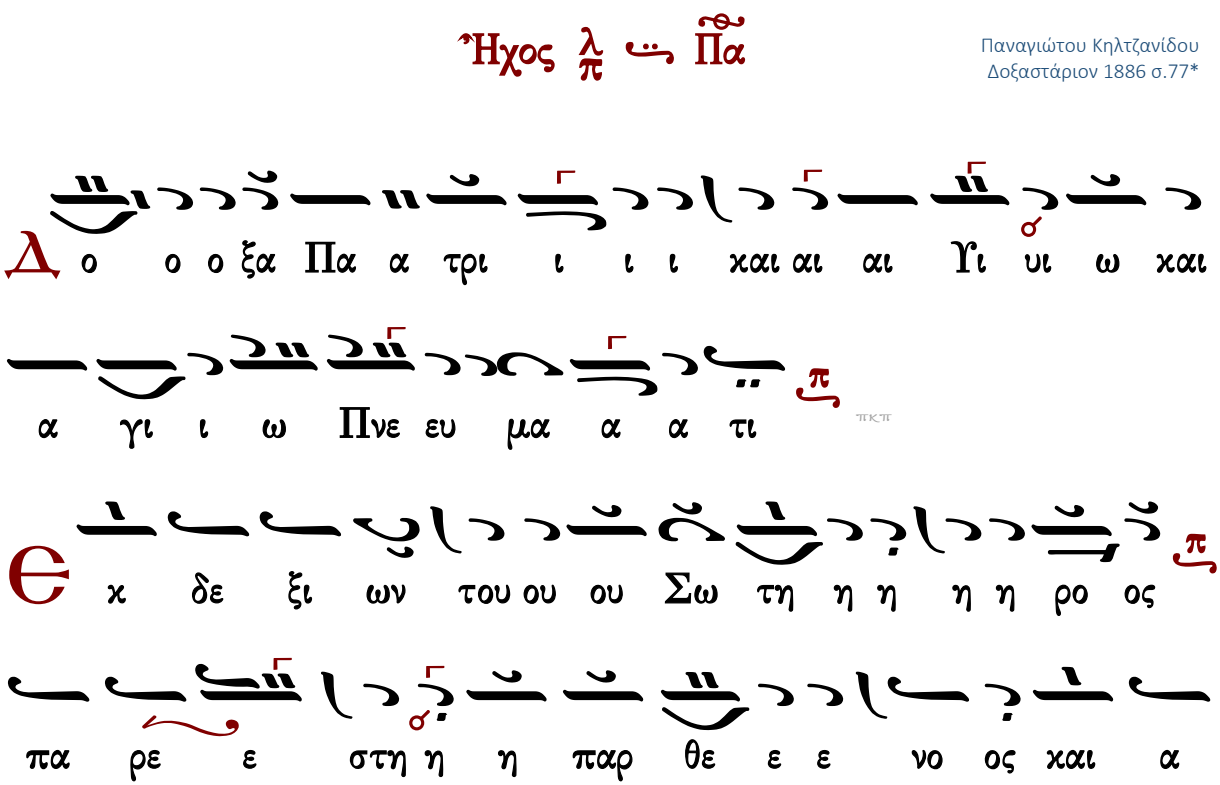

θλη φο ο ρο ο ος και αι μα α αρ τυς πε ρι βε

βλη η με ε ε νη η ταις α ρε ταις το ο ο α η η

ητ τη η η η τον και πε ποι κιλ με ε ε νη η

ε λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και το αι

αι μα α τι ι ι της α θλη η σε ε ε ε ως και βο

ω ω σα προ ος α αυ τον εν α γαλ λι ι α α α σει την

λαμ πα α δα α α κα τε ε χου ου ου ου σα εις

ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος ο τι

τε ε τρω ω μαι της σης α γα α α πη ης ε ε

ε γω μη η χω ω ρι ι ση ης με Νυ υμ φι ε ε ε ε ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.219*

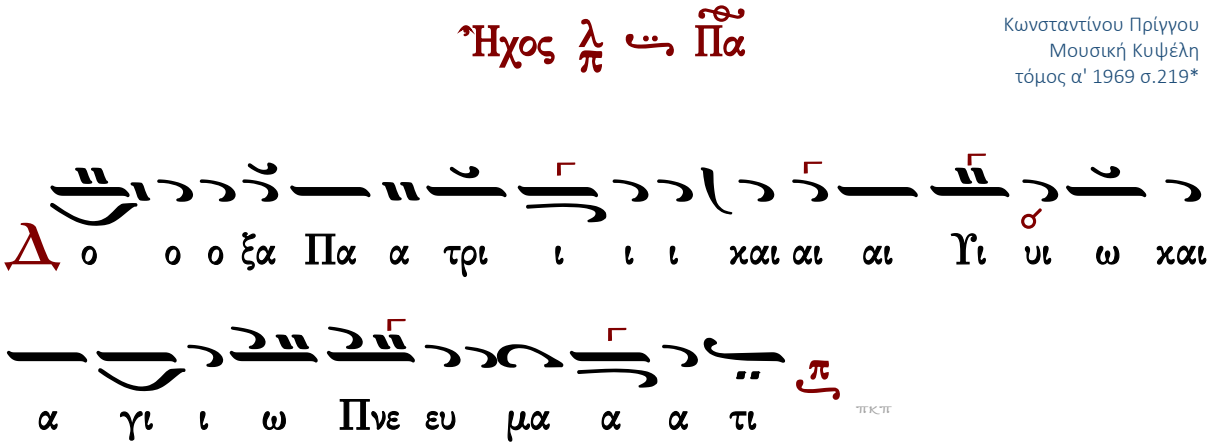

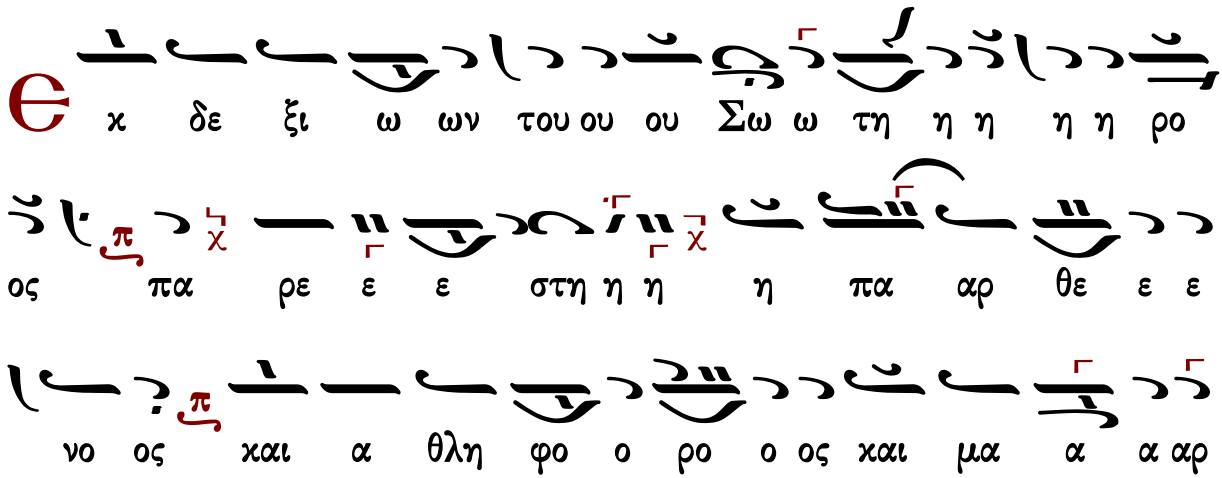

τυς πε ρι ι βε βλη με ε ε ε ε νη η

η ταις α ρε ται αις το ο ο α η η η η ητ τη

η η η τον και πε ποι χιλ με ε ε νη ε

λαι αι ω ω ω τη η ης α γνει ει ει ει ας και

το αι μα τι της α θλη η σε ε ε ως και βο

ω σα α προς αυ τον εν α γα α α αλ λι α α

α α σει την λαμ πα α δα α κα τε ε ε ε χου

ου ου ου σα εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι

στε ε ο ο ο Θε ος ο τι τε ε τρω ω μαι

αι της σης α γα α πης ε ε γω ω μη χω

ω ρι ι ση η ης με Νυ υμ φι ε ε ε ε

ε που ρα α α α νι ι ι ε αυ της ται αι αις

ι ι ι χε σι ι ι ι αις χα τα α πε εμ ψο ο

ον η μιν παν το δυ να με Σω τη ηρ τα α ε λε

ε ε η η η η σου

καὶ οὕτω

η μι ιν παν το δυ να α με ε Σω ω ω τη ηρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Καὶ νῦν Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ̇ π̇ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τομος γ΄ μέρος α΄ 1965 σ.77*

ΜΕΛ ΠΑ

ι ε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι χαι αι αι

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ

Γι ω χαι α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α

τι

ΠΑ ΔΙ

χ δε ξι ω ων του ου ου ου Σω ω ω τη η η

ΠΑ ΔΙ

η ρο ο ο ο ο ο ο ος πα ρε στη η πα

ΠΑ

αρ θε ε ε ε ε νο ος χαι α θλη φο ο ο ο

ΠΑ

ο ο ρο ο ος χαι μα α α αρ τυς πε ρι

βε βλη με ε ε ε νη ταις α ρε ε ται αις το ο α

α η η η ητ τη η η η τον χαι πε ε ποι χιλ

ΚΕ ΜΕΛ ΓΑ

με ε νη ε λαι αι ω ω ω τη η η η ης α

γνει ει ει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ας

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

χαι τω αι μα τι της α θλη η η σε ε ε ως και βο

ΔΙ ΚΕ

ω ω σα α α προ ος α α αυ το ον εν α γαλ

ΠΑ

λι α α α α α α α α α σει την λαμ πα α δα α

ΔΙ

κα τε ε ε χου ου ου ου σα εις ο σμην μυ

ΠΑ ΔΙ ΜΕΛ

υ υ ρου σου ου ε ε ε ε ε δρα α α α μον

ΔΙ ΠΑ

Χρι στε ε ε ε ο ο Θε ε ο ος ο τι

τε τρω μαι της σης α γα πης ε ε γω μη χω

ΔΙ ΠΑ

ρι σης με Νυμ φι ι ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε που ου ου ρα α α νι ι ι ι ε αυ της ταις

ΜΕΛ ΚΕ ΜΕΛ ΔΙ

ι κε σι ι ι αις κα τα α πε εμ ψο ο ο ο

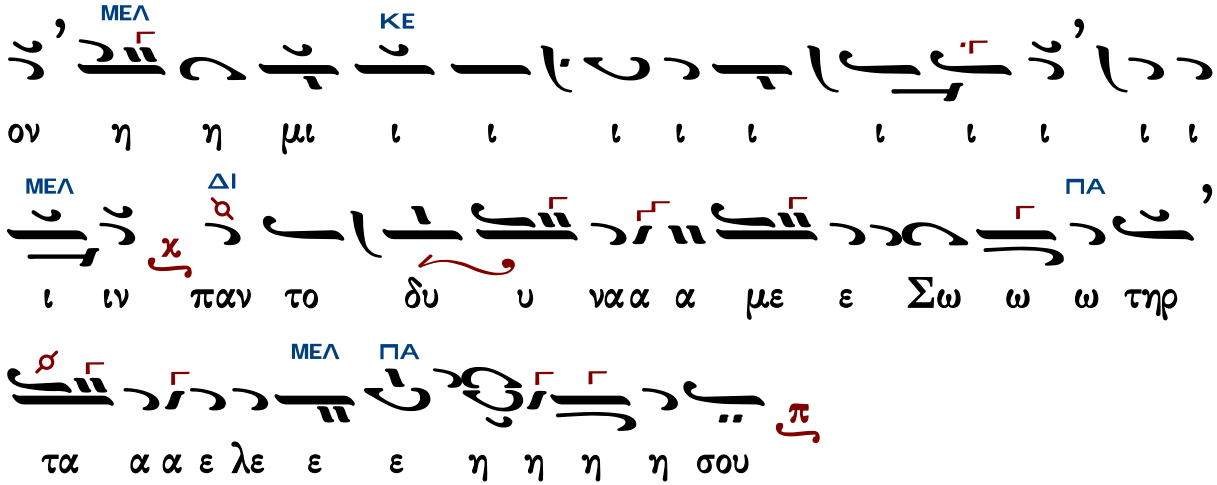

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.88/1128*

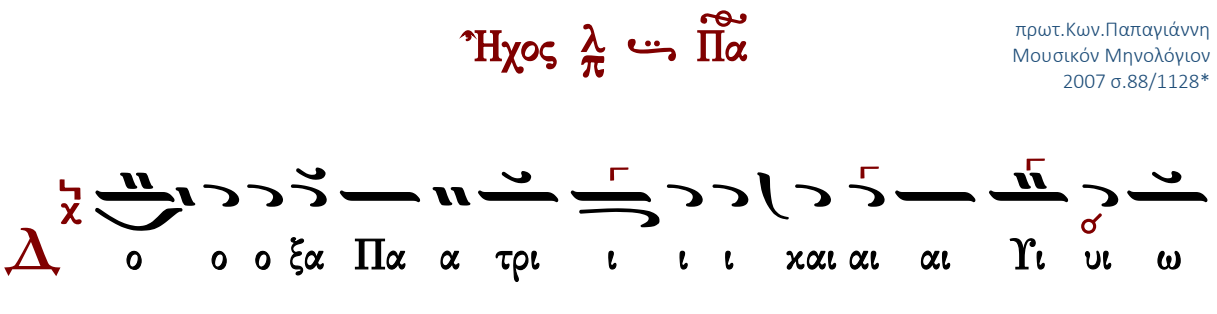

ρι βε βλη με ε ε νη ταις α ρε ταις το ο α

η η ητ τη η η η τον και πε ποι χιλ με ε ε

ε νη ε λαι ω ω ω τη η ης α α γνει ει ει

ας και τω αι αι μα α τι της α θλη η η σε

ε ε ε ως και βο ω σα α προς α αυ τον εν α γαλ

λι α α α σει ει την λαμ πα α δα α α κα τε

ε χου ου ου ου σα εις ο σμη ην μυ υ ρου σου

ε ε ε ε δρα α α α μον Χρι στε ο Θε ε ος ο

τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα α α πη ης ε

ε ε γω μη η χω ω ρι ι ση ης με Νυ υμ φι ε ε

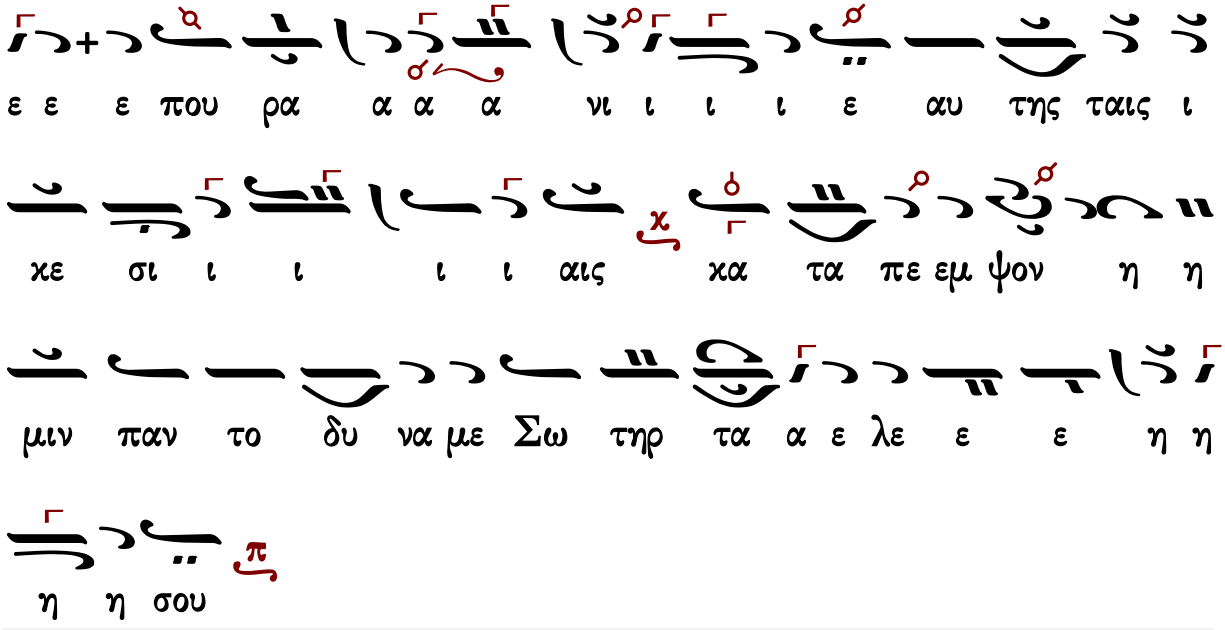

Καὶ νῦν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

εἰς την προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.66*

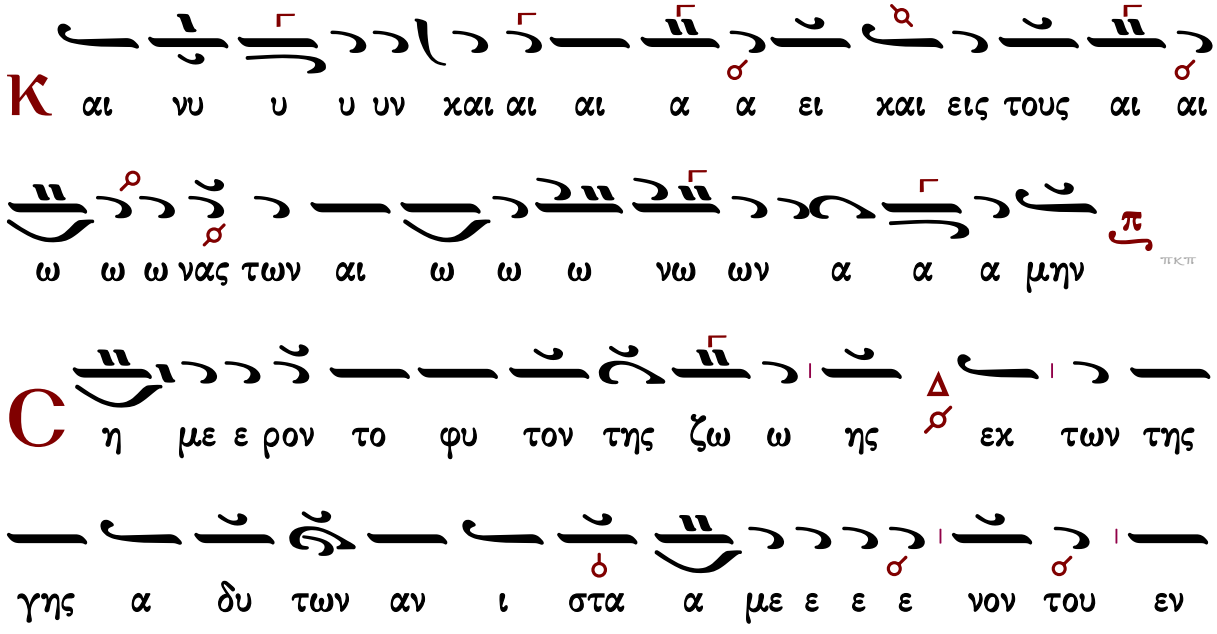

αυ τω πα γε ε ε ε εν το ος Χρι ι ι στου

πι στου ται τη η ην Α να α στα α α α σιν

χαι αν υ ψου με ε νον χερ σιν ι ε ε ραις την αυ

του προς ου ρα α νους κατ αγ γε λει αν υ υ υ

υ υ ψω ω ω ω σιν δι ης το η με τε ρον

φυ ρα α μα εκ της εις γη η η ην κα τα πτω

ω σε ω ως εις ου ρα νου ους πο ο ο λι τε ευ

ε ε ε ε ται δι ι ο ο ευ χα ρι ι στως

βο ο η η σω ω ω ω μεν Κυ υ ρι ι ε ο υ ψω

θει ει ει ει εις ε εν α α αυ τω χαι δι αυ

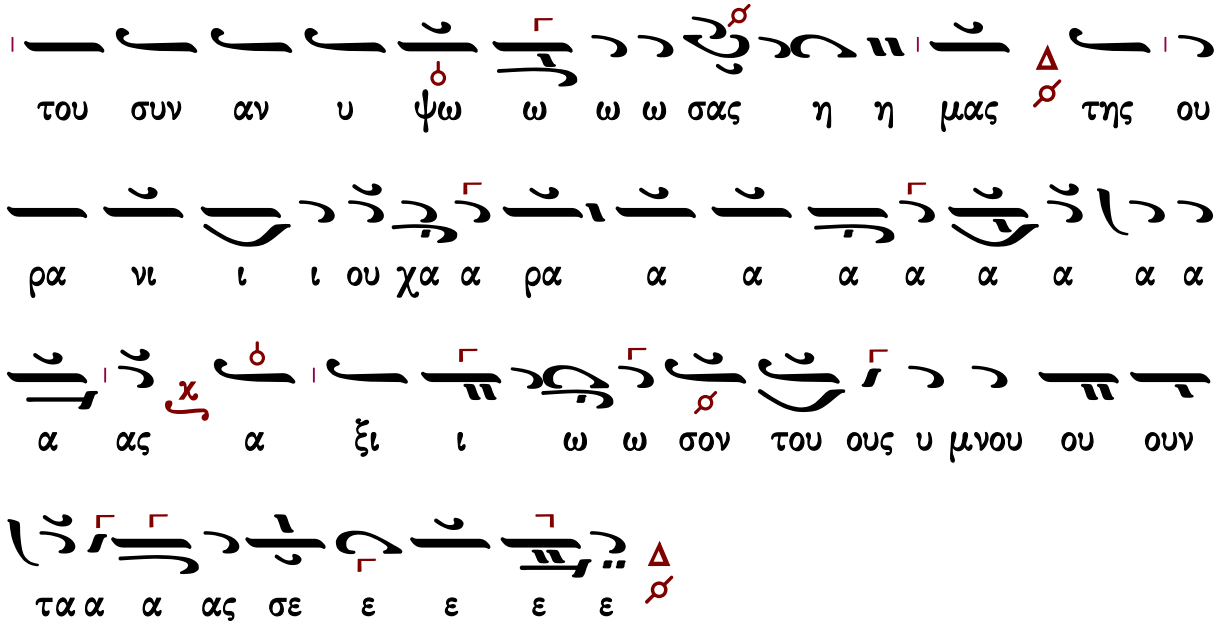

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

εἰς την προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος λ πλ. Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.78*

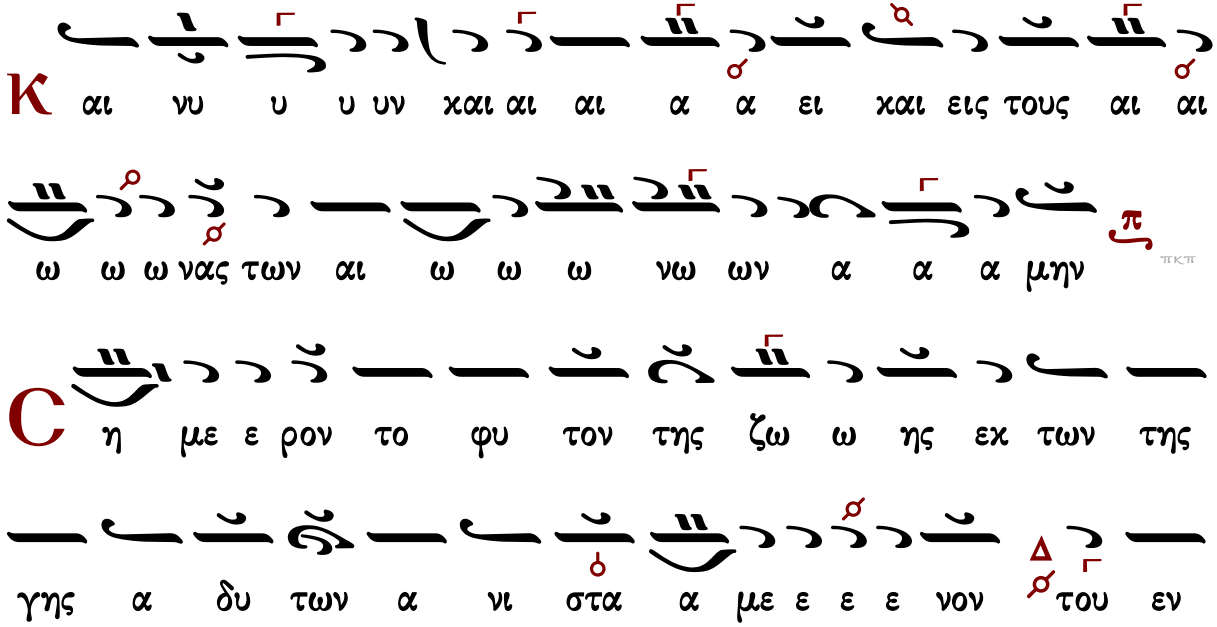

αυ τω πα γε ε ε εν το ος Χρι ι ι στου

πι στου ται τη ην Α να α α στα α α α σιν χαι

αν υ ψου με ε νον χερ σιν ι ε ε ραις την αυ

του ου προς ου ου ρα α νους κα ταγ γελ λει

ει α νυ υ υ υ ψω ω ω ω σιν δι ης

το η με τε ρον φυ ρα α μα εκ της εις γη η

η ην κα τα πτω ω σε ε ω ως εις ου ρα νου ους

πο ο ο λι τε ε ευ ε ε ε ε ται δι ι ο ο ευ

χα ρι ι στως βο ο η η σω ω ω ω μεν Κυ υ

ρι ι ε ο υ ψω θει ει ει εις ε εν α

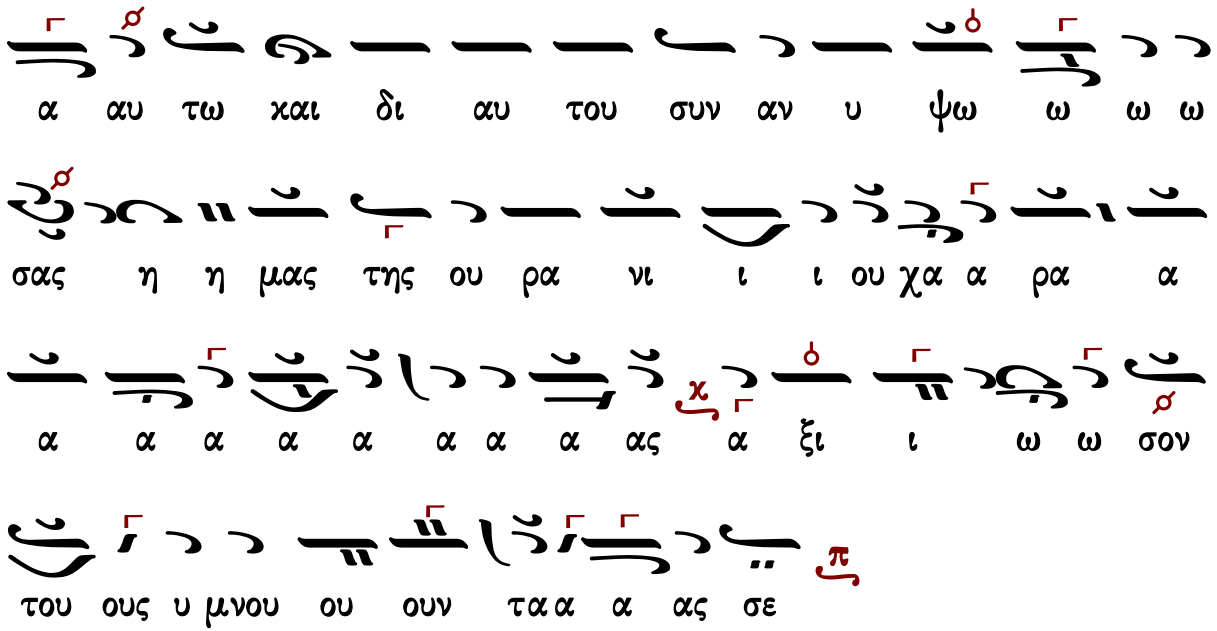

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

εἰς την προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος λ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.192/1890*

με ε ε ε νον του εν αυ τω πα γε ε εν το ο ος Χρι ι

στου πι στου ται τη η ην Α να α στα α α α σιν

χαι α νυ ψου με ε νον χερ σιν ι ε ε ραις την αυ

του προ ος ου ου ρα α νους κα ταγ γελ λει ει α νυ

υ υ ψω ω ω ω σιν δι ης το η με τε ρον φυ

ρα α μα εκ της εις γη ην κα τα πτω ω σε ε

ω ως εις ου ρα α νους πο λι τε ε ευ ε ε

ε ε ται δι ο ο ευ χα ρι ι στως βο η

η σω ω ω ω μεν Κυ υ ρι ι ε ο υ ψω θει ει

ει εις ε εν α α αυ τω και δι αυ του συν α νυ

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ πλ. Πα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 595*

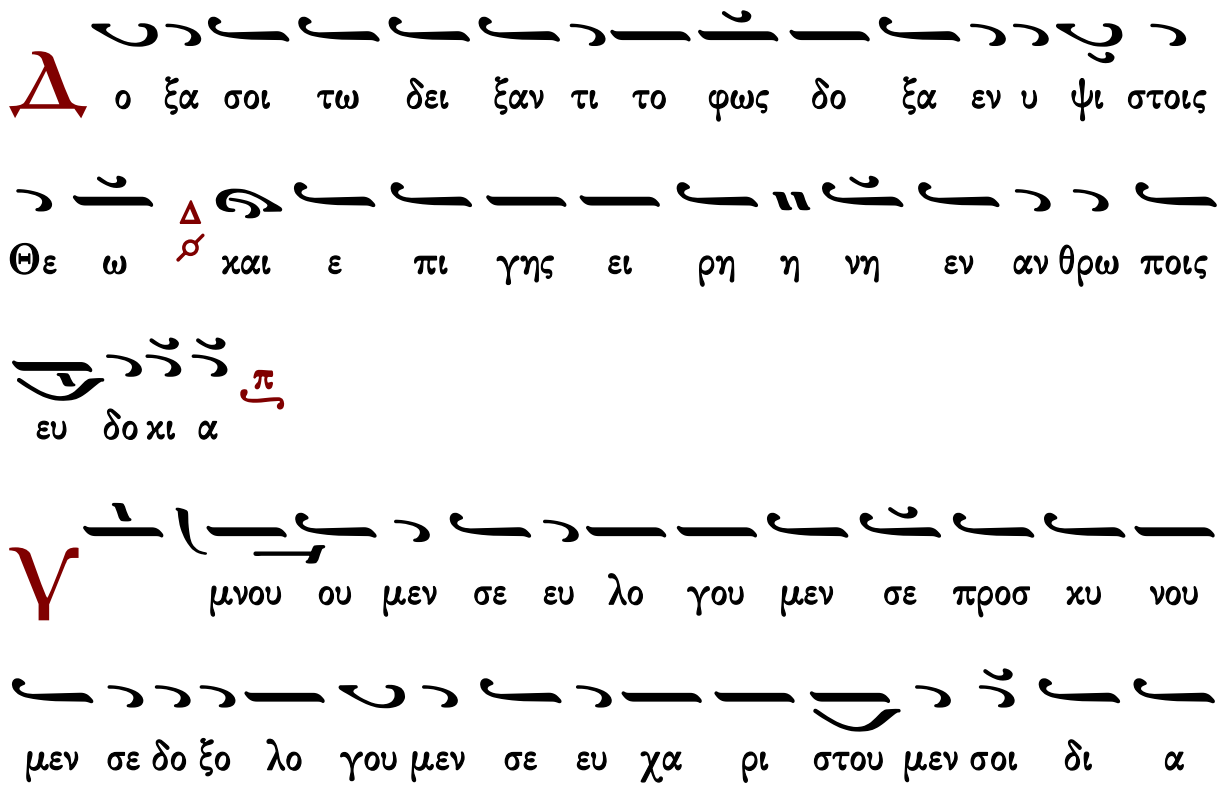

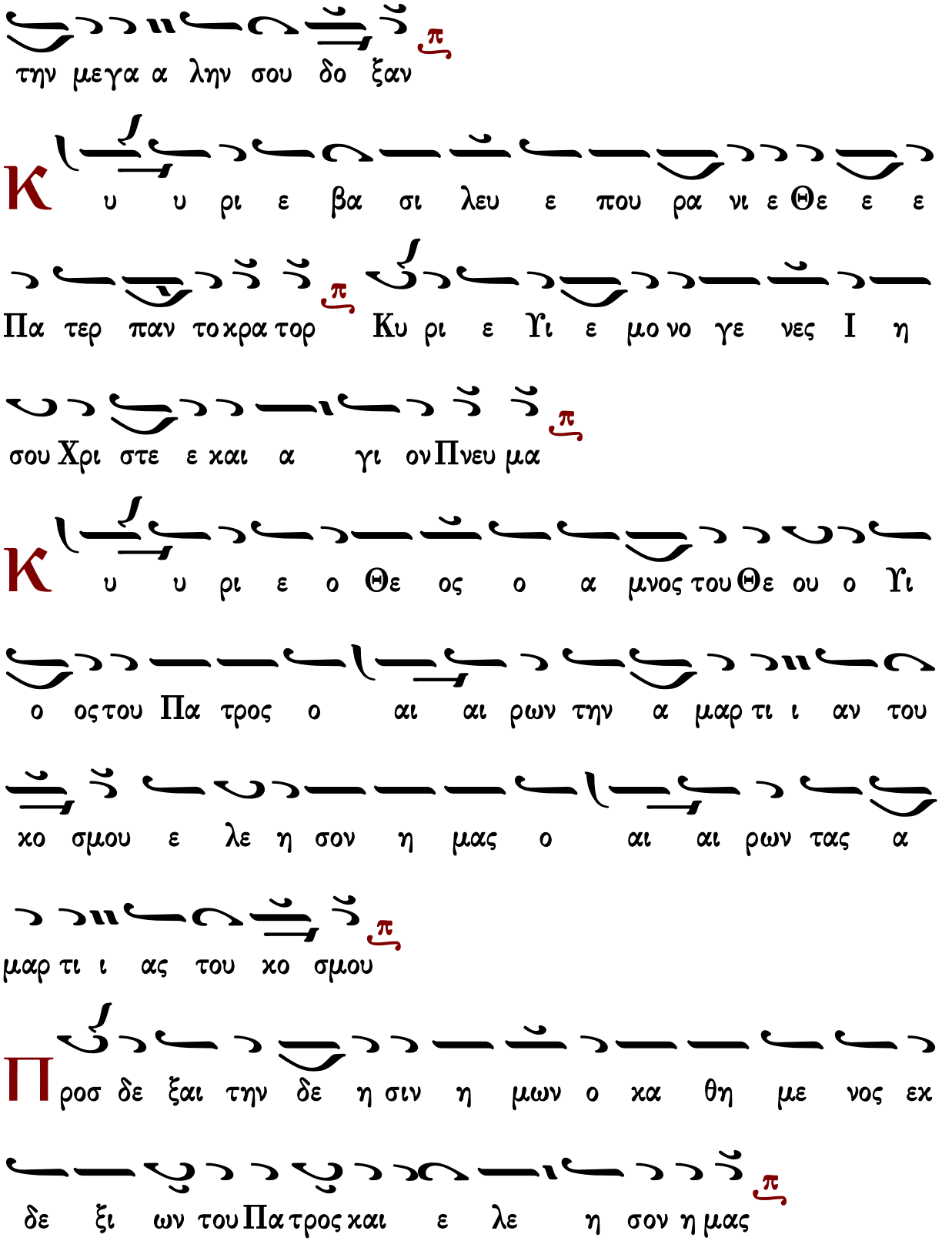
την μεγα α λην σου δο ξαν
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε
Πα τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του κο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

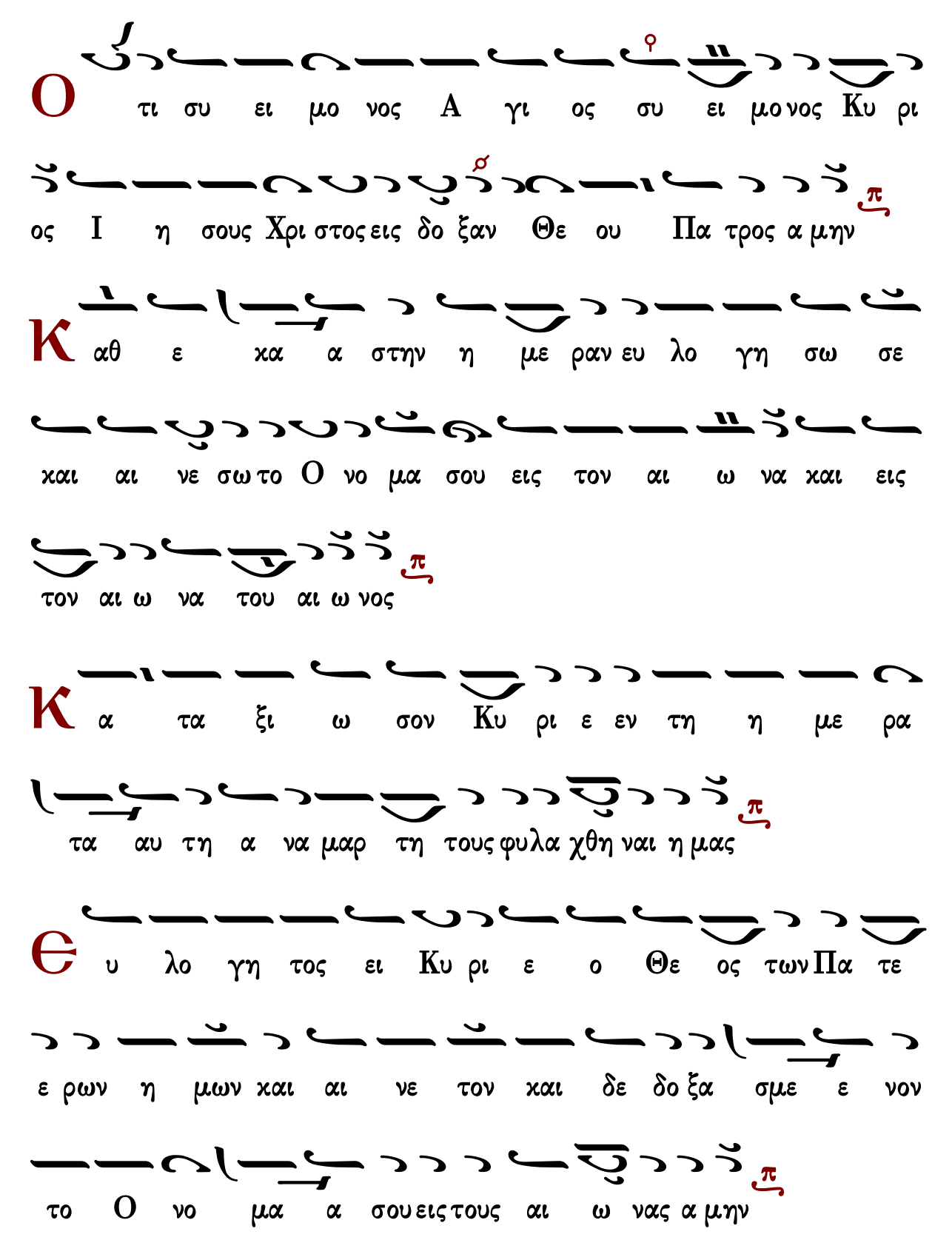
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω

μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον

με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

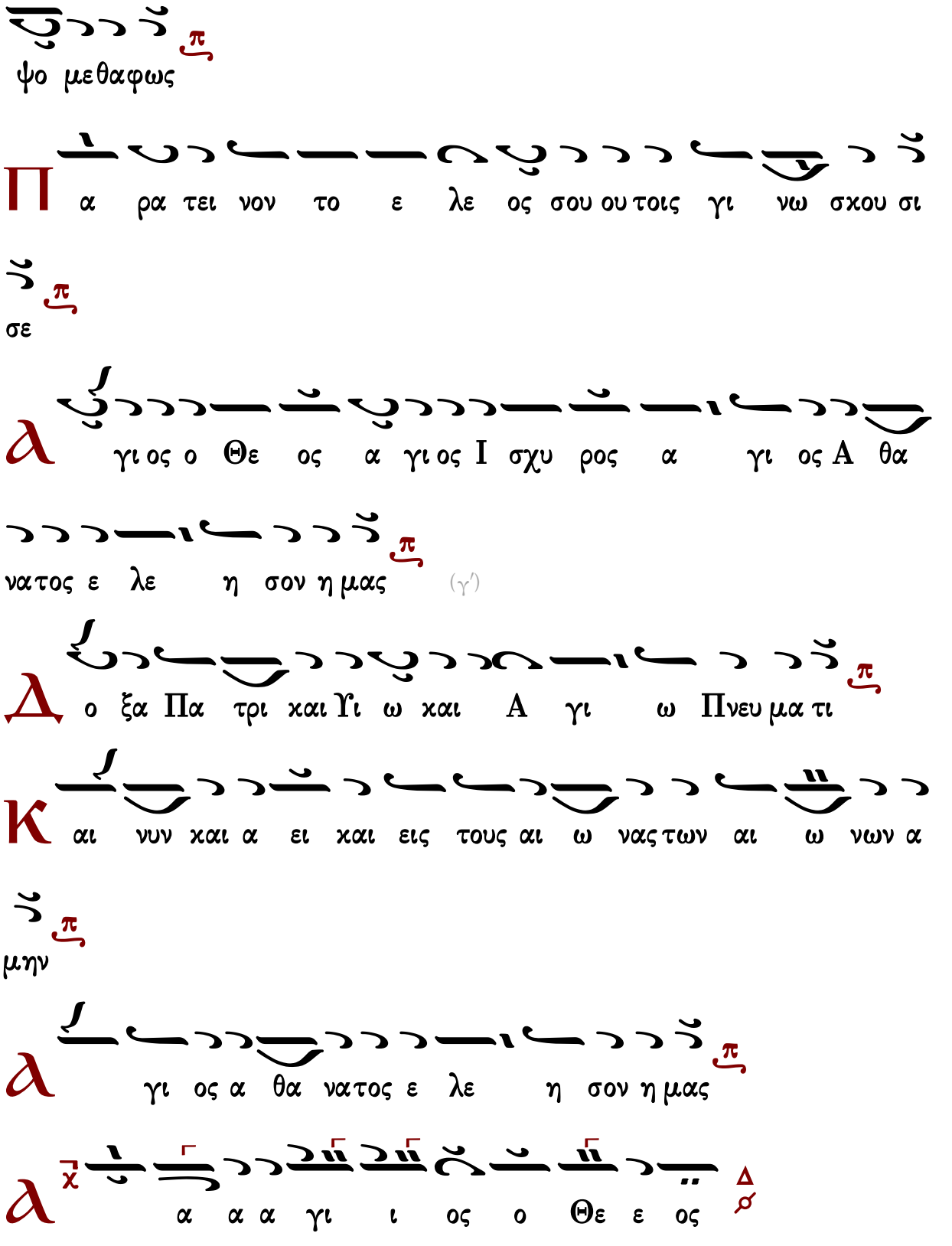
ψο μεθαφως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα
νατος ε λε η σον η μας (γ')
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Α α α γι ι ος ο Θε ε ος

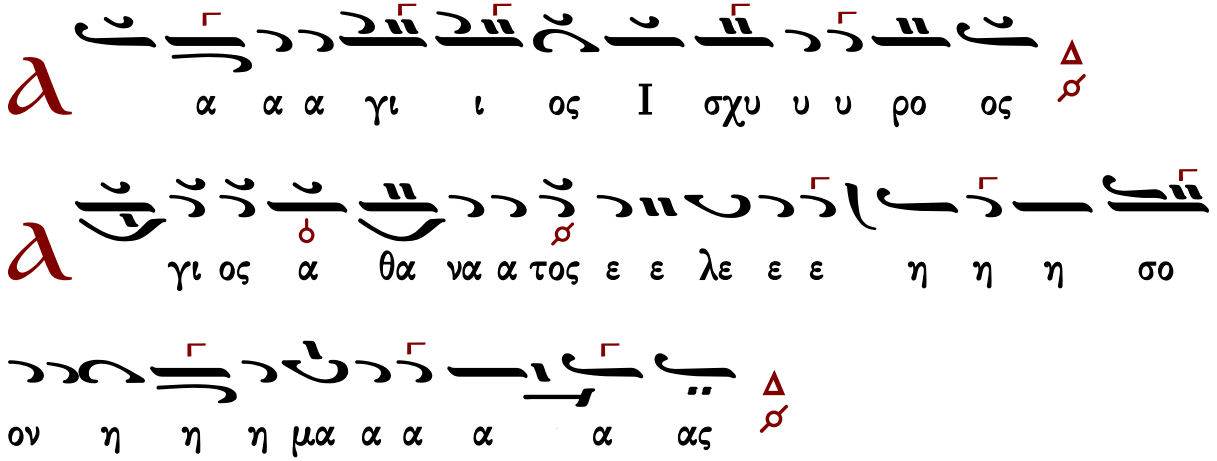

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ π

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

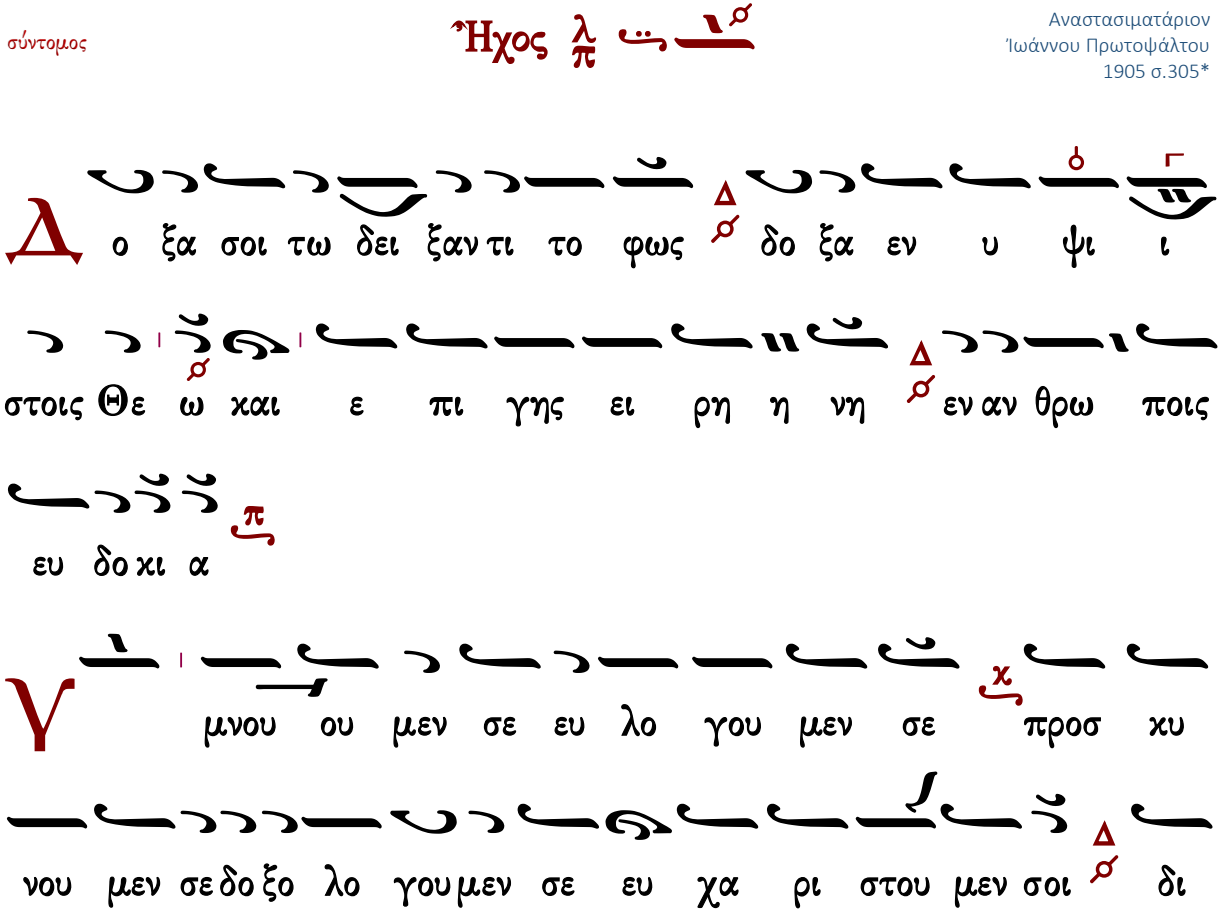

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερπαν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην

Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

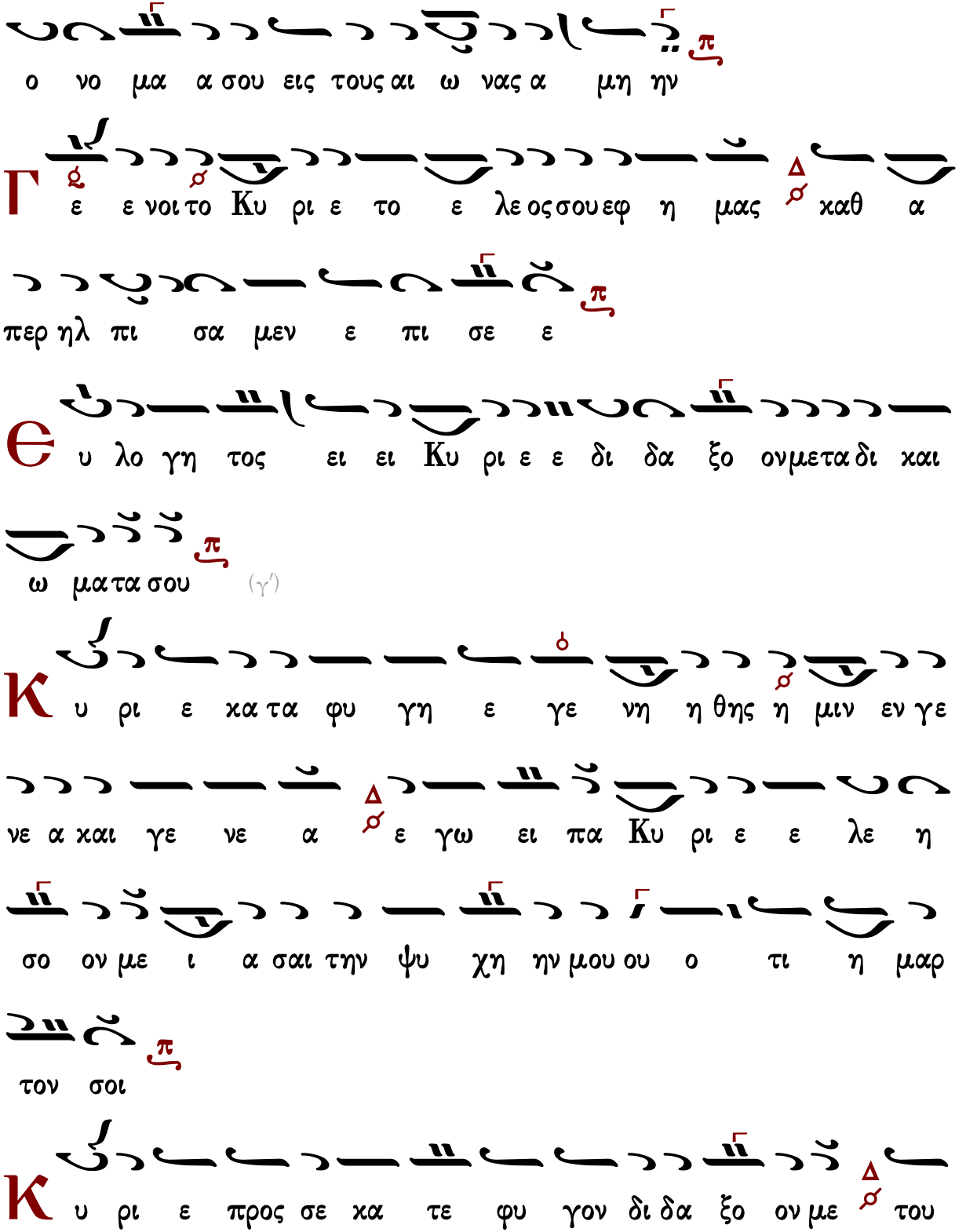
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον μεταδι και
ω ματα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ
τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

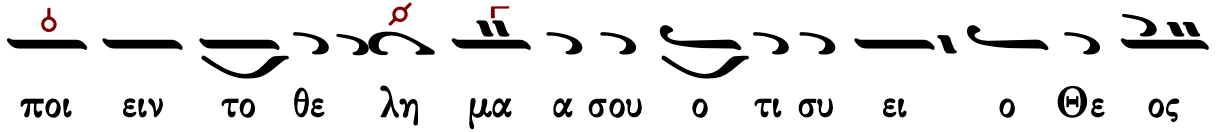
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

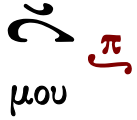
μου

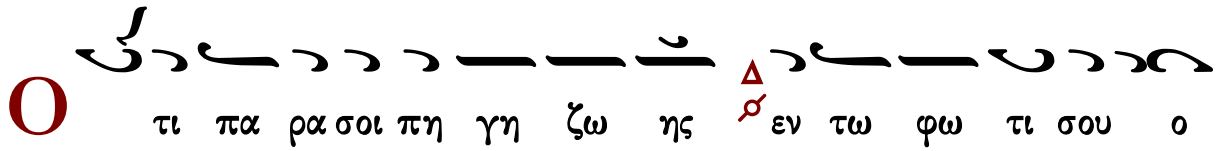
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

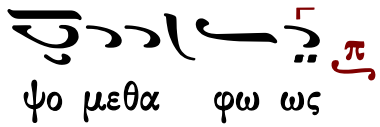
ψο μεθα φω ως

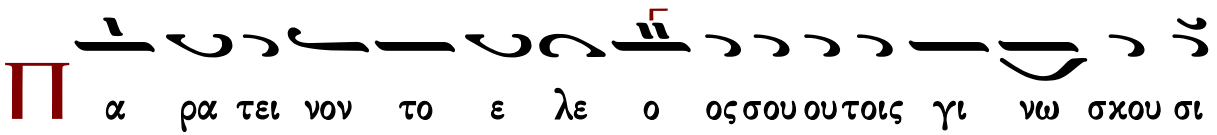
Π
α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

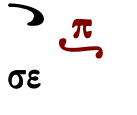
σε

Α
γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

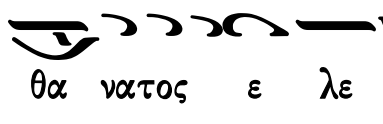
θα νατος ε λε η σον η μα ας

(γ′)

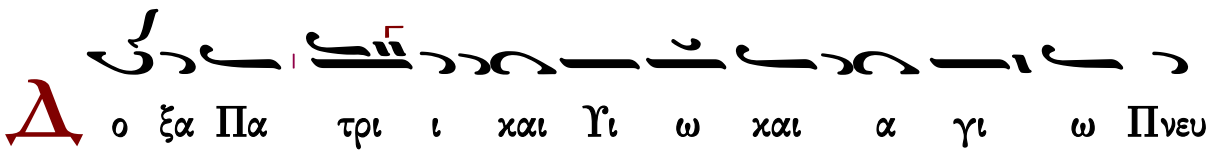
Δ
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

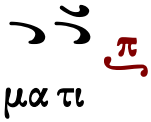
μα τι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ ⸗ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

Δ

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη

εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ

μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι δι α την με γα α α λην σου δο ξαν

Κ

υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ

μα

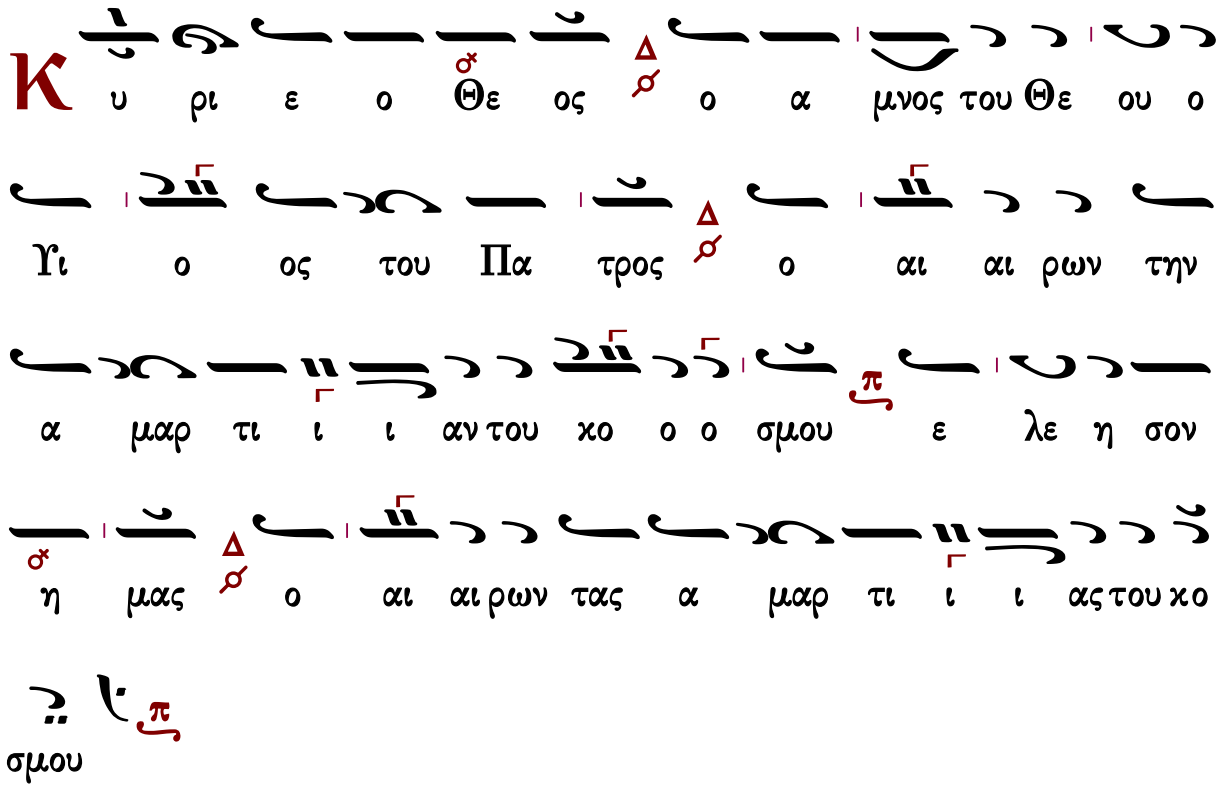
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
α μαρ τι ι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του κο
σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι

ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου (β′)

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο

τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον

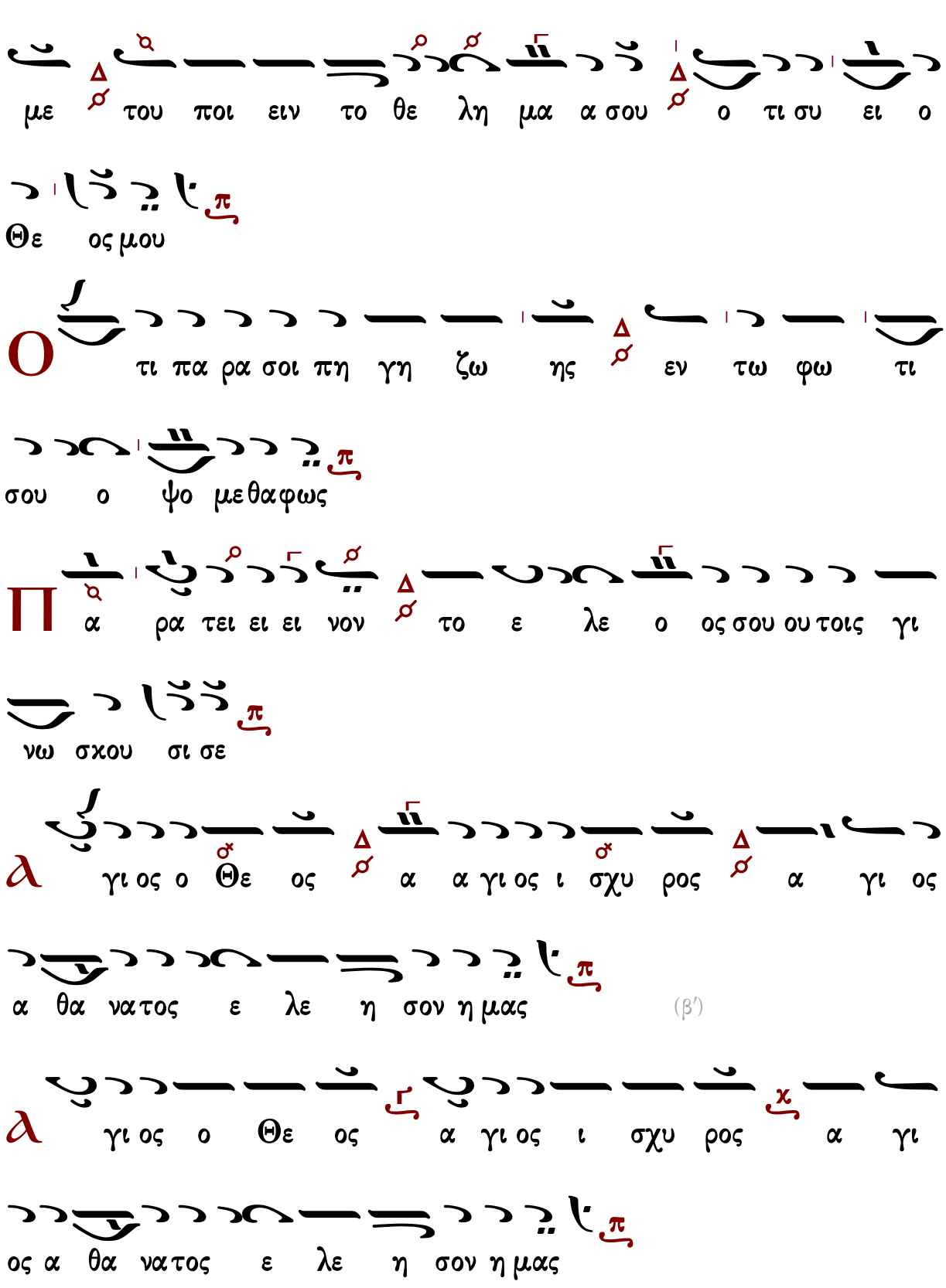
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε
Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα νατος ε λε η σον η μας
(β′)
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος
α α α γι ι ος ι ι σχυ υ ρος
α α γι ο ο ο ο ος α θα α α α
α α να α α α α α τος ε λε ε η σο ο
ον η η η μα α α α α ας

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

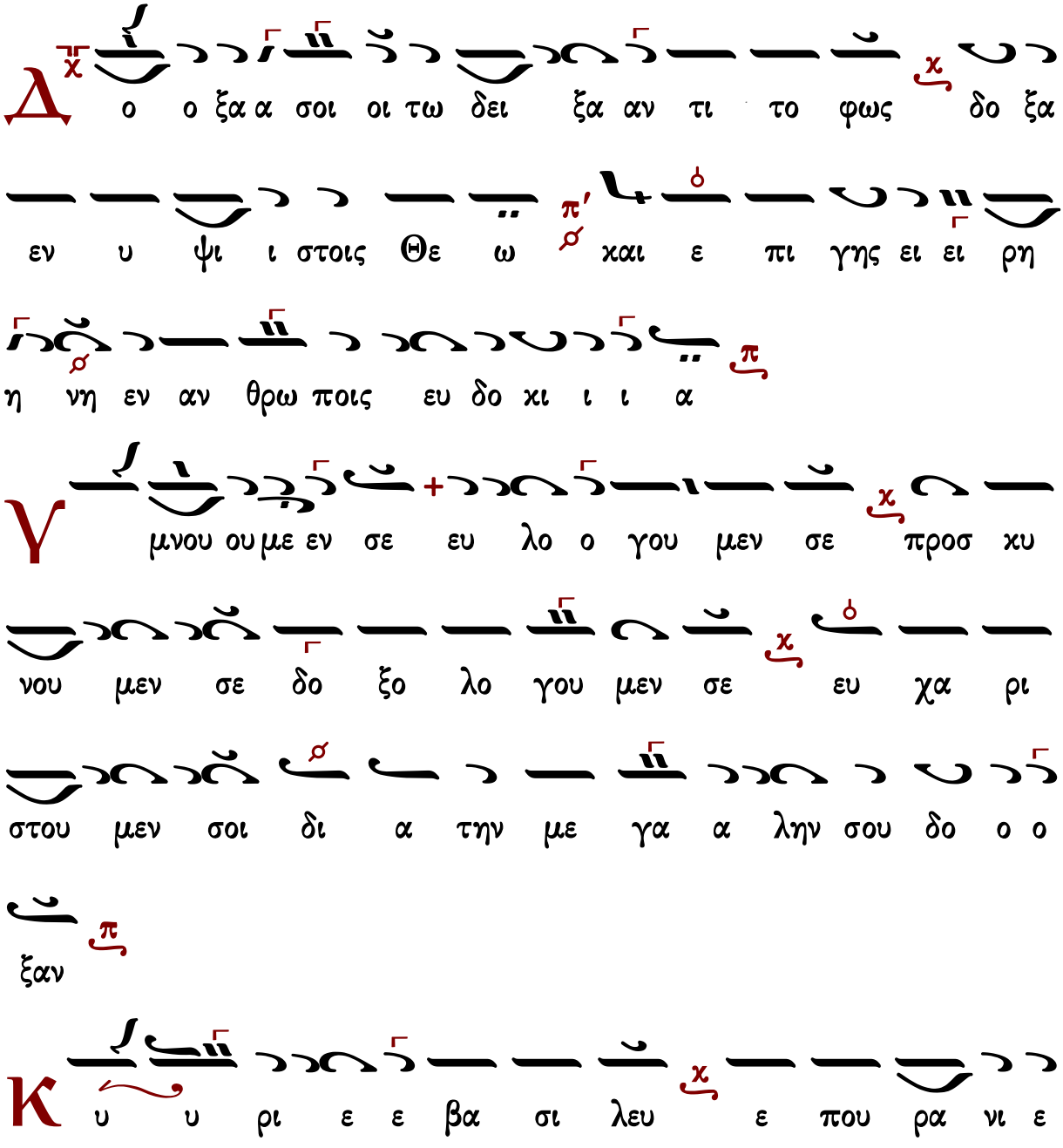

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

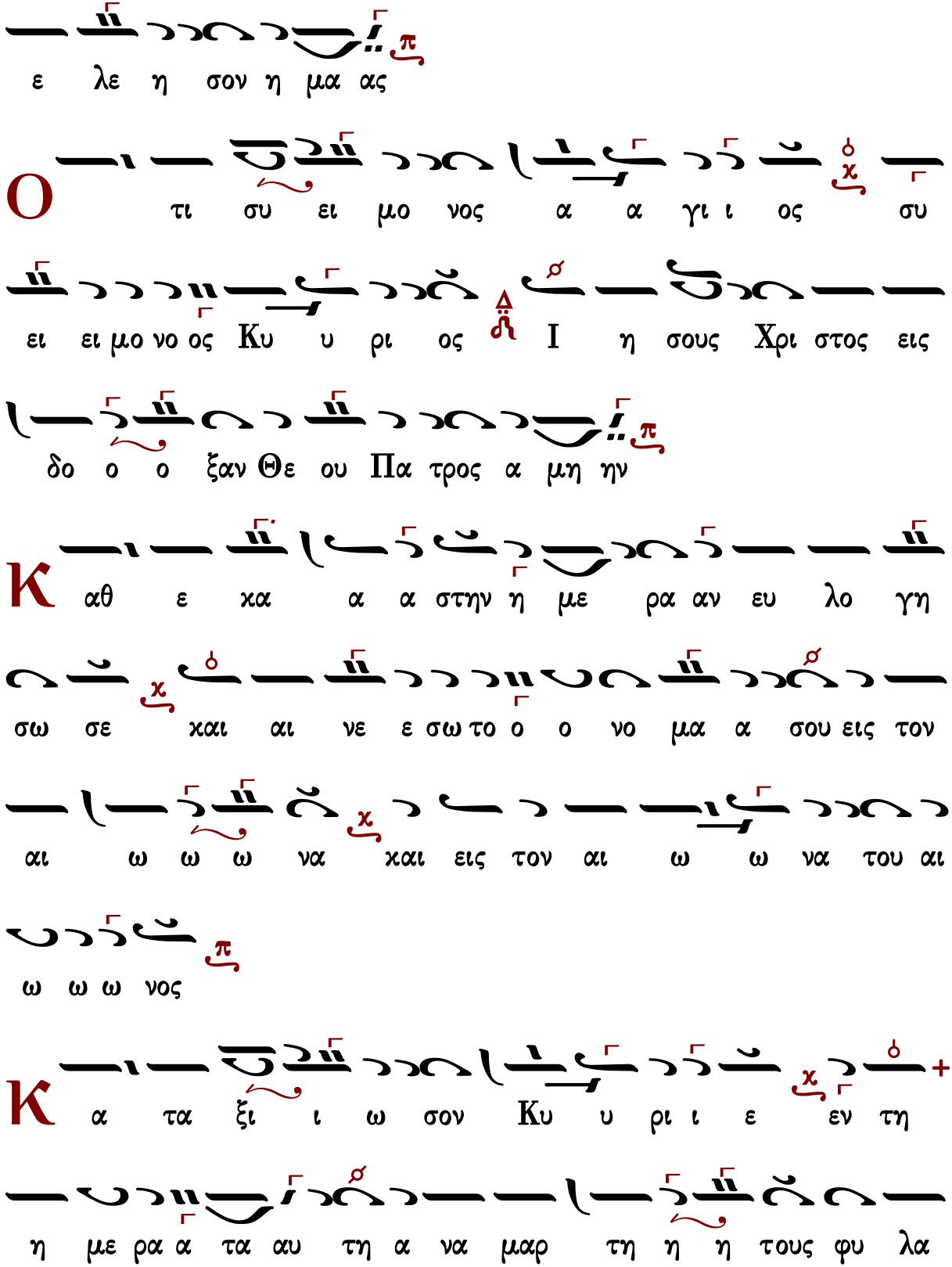
ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ
ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις
δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην
Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη
σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον
αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι
ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη
η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

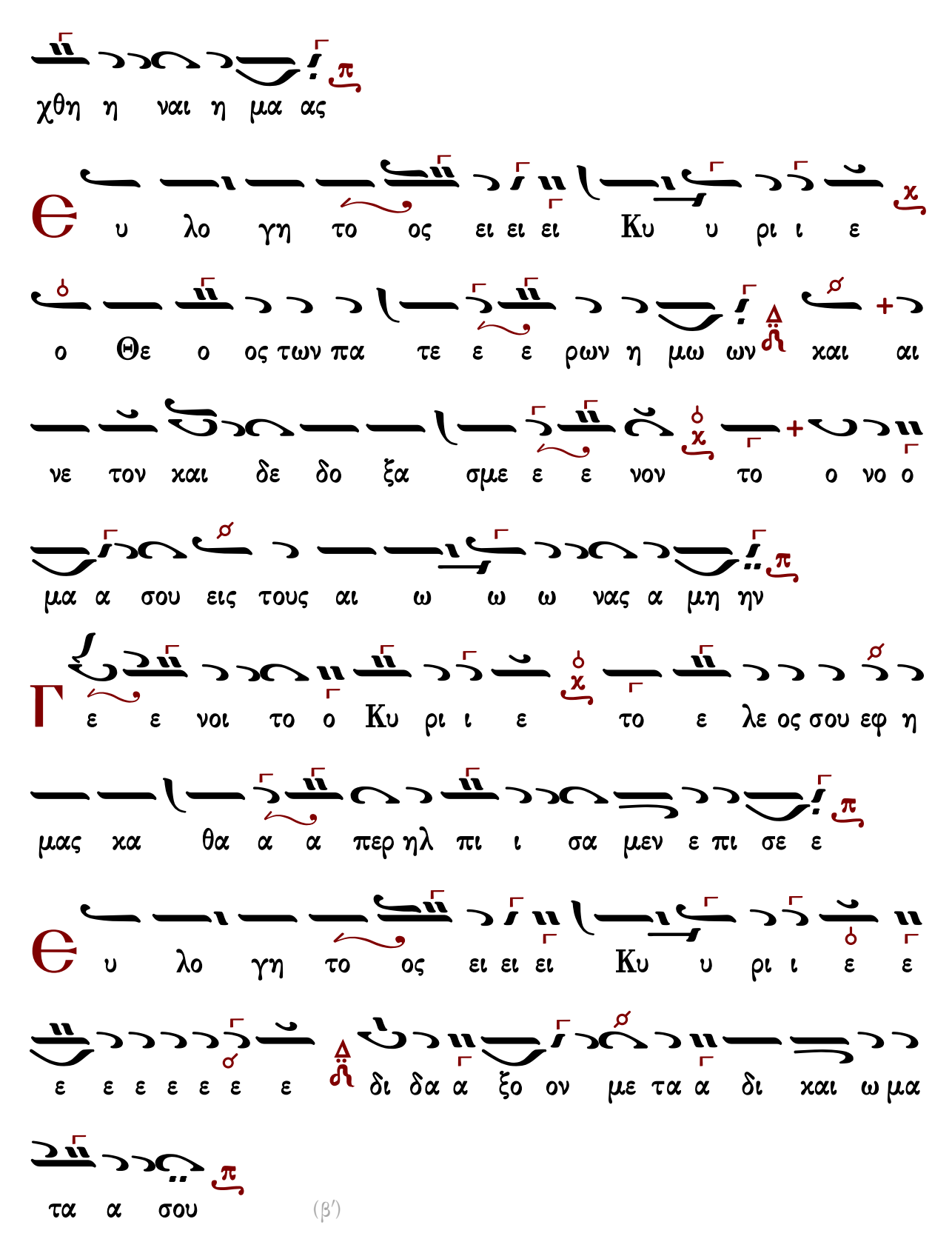
χθη η ναι η μα ας
Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε
ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι
νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο
μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν

εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει

πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι

α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ

το ον σοι

Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο

τι συ υ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι παρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω

τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις

γι νω σχου σι ι σε

Α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ

ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα

ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

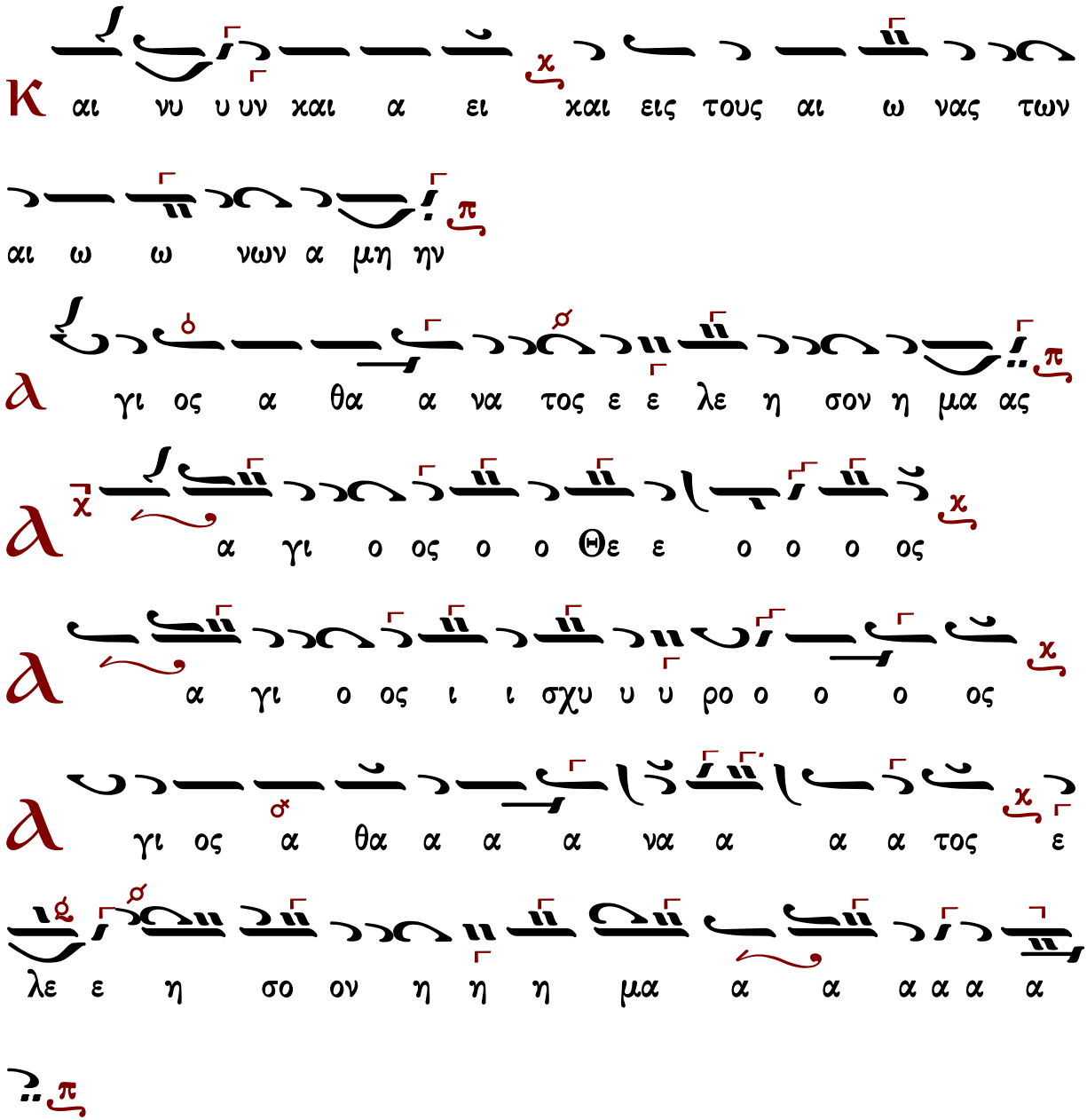

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⋯ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.307*

Δ

ο ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι ι το ο φω

ως δο ο ξα α ε εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε

ω ω χαι ε πι γη ης ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο χι ι ι ι α

Γ

μνου ου με εν σε ευ λο γου ου με εν

σε ε προσ χυ νου με εν σε ε δο ξο λο ο γου

ου με ε εν σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν σοι

οι δι α την με γα α α α α λη η ην σου δο

ο ο ο ξαν

Κ

υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου κο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του κο ο

ο ο σμου
Π
ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο
κα θη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ων του
ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η
η η μας
Ο
τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος
συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου
ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε
ου ου Πα α τρο ος α α α μην
Κ
αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε

ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε χαι αι νε

ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω

ω να α χαι εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α

να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων χαι αι νε ε ε τον χαι δε δο

ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α

μην

Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε

λε ε ος σου ου εφ η η μα ας χαθ α α α περ

ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

με τα δι χαι ω ω μα α τα α α α σου ου

Κ υ ρι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

θη ης η μι ιν εν γε νε α χαι αι γε ε νε ε

α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι

αι τη�ν ψυ χη η ὴν μου ου ου ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε χα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω

φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε

θα α α φω ως

Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι

ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε

λε ε η η σο ον η η η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
Και νυ υ υ υν χαι α α ει ει χαι εις τους αι
ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α
μην
γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η η μας
γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε
ε ε ε ιε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος
γι ι ο ο ο ος I ι ι σχυ υ υ υ υ υ
υ υ ιυ υ υ υ υ I ι σχυ υ ρο ος

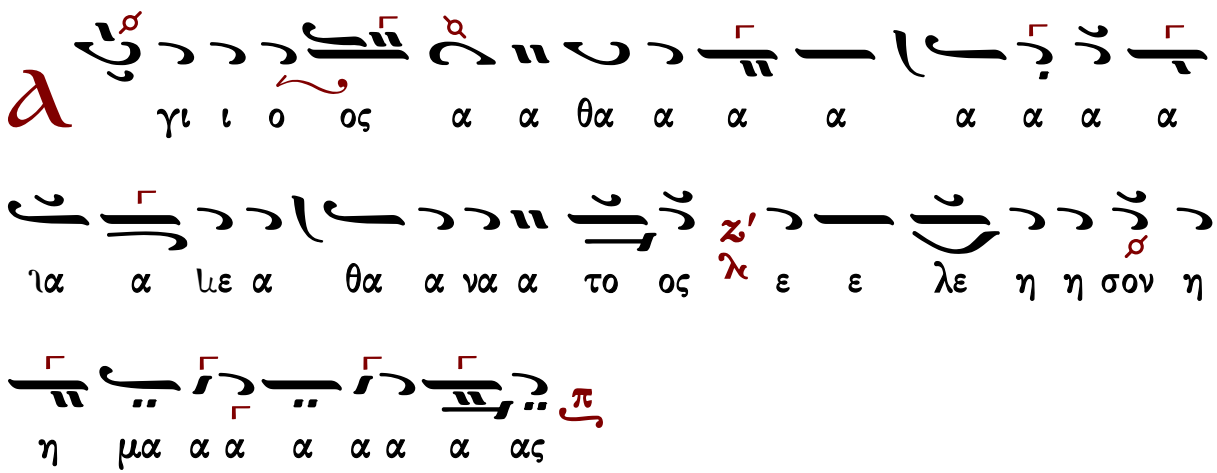

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

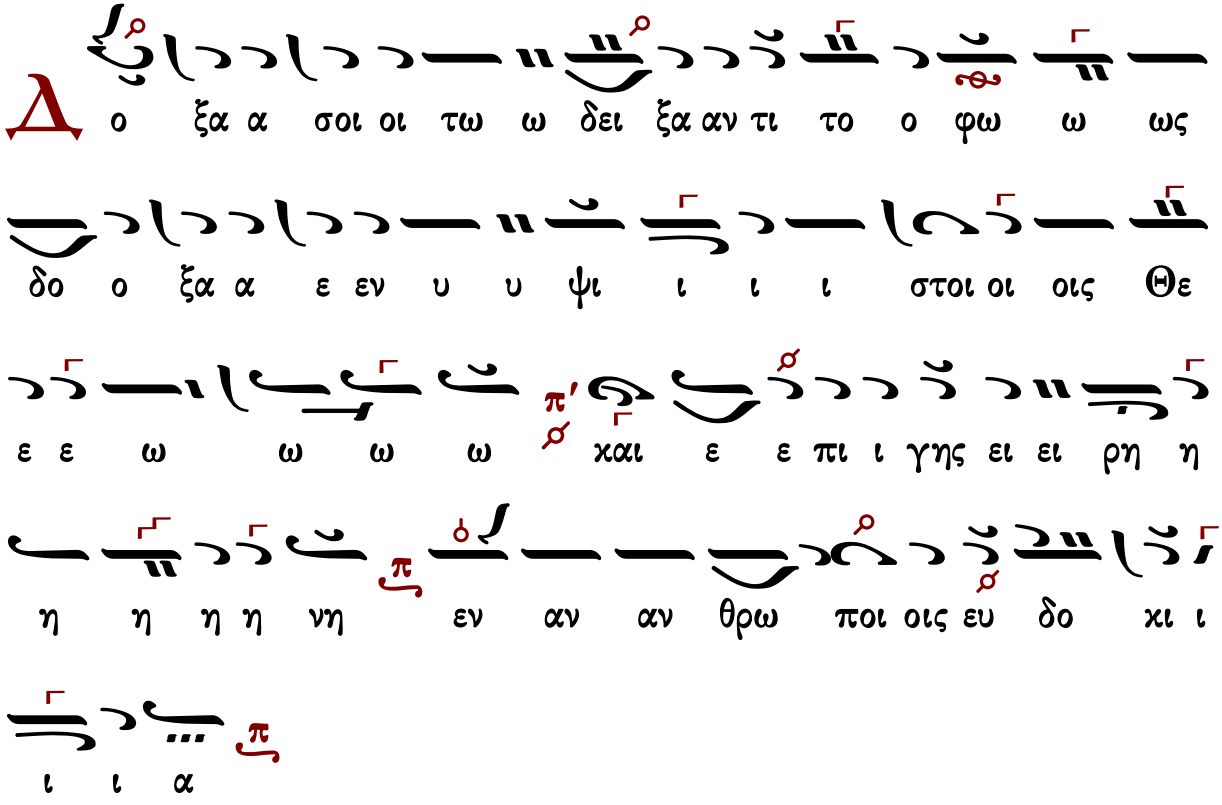

Υ

μνου με εν σε ε ευ λο γου ου ου ου ου με ε

ε εν σε προ οσ χυ υ νου ου ου ου με ε εν

σε ε δο ξο λο γου ου ου με ε εν σε ε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

Κ

υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο κρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε και αι α α α α

γι ον Πνε ε ε ευ μα

Κυριε ελεησον Θεε ος ο αμνο ο

ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα

α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι

ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο κα

θη η η η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω

ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος και ε

λε ε η σον η η η μα α α ας

O

ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην

Κ

αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε

ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε

και αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να

α και εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε

ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων

και αι αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα α σμε ε ε

νο ον το ο ο νο ο μα α α α σου ου ου εις

τους αι αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη η ην

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος

σου εφ η η μας καθ α α α α α περ ηλ

πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα τα α α α α σου (γ′) η α α α σου

Κ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α και γε

ε νε ε α η ε γω ει πα α Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μααρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε κα τε ε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ον με του

ποι ειν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ

ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω

ως

Π

α ρα α α α α α α α α α τει ει πα

ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου

τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι ι σε

ι ι ι σε

Α

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα

α να α το ος ε λε η η σο ον η η η

μα α α ας (γ′)

Δ

ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

κ αι νυ υ υ υ ην χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
α γι ος A α θα α να α το ος ε
λε η η σον η η η μα α α ας
α α α α α α α α α γι ι ι ι
ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ος
α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τυπικά

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

α΄ στάσις

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

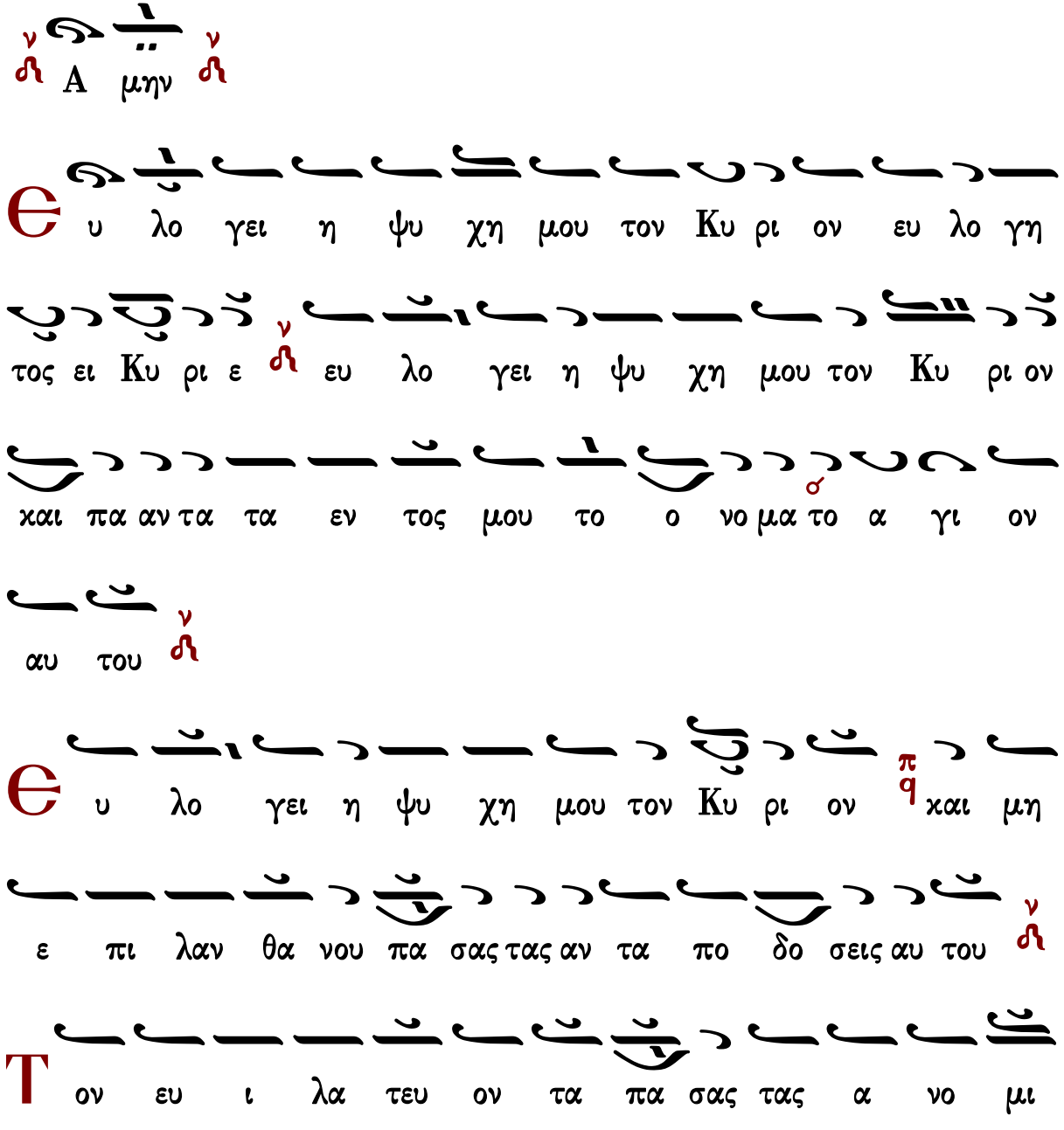

ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου

Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Θ γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων ε μα χρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων

Κ α θως οι χτι ρει Πα τηρ Υι ους ω χτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η

σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του

Το δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον ν

Και η δι και ο συ νη αυ του σ ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας ν

Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ν η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του π παν των δε

σπο ο ο ζει ν

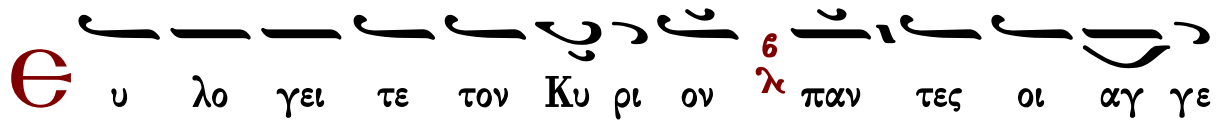
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

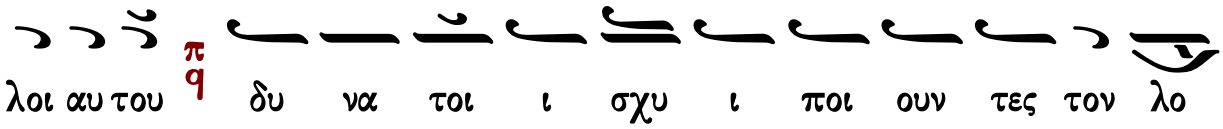
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

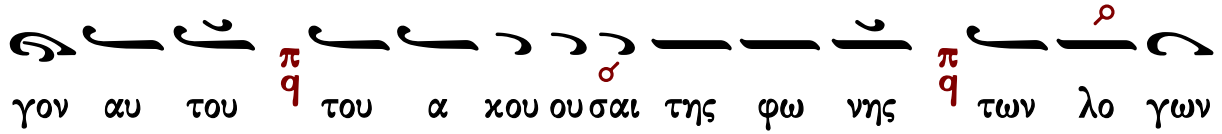
γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων

αυ του

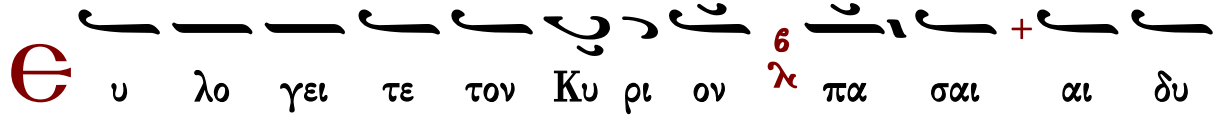
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

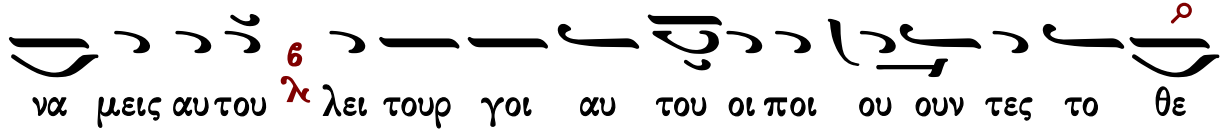
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

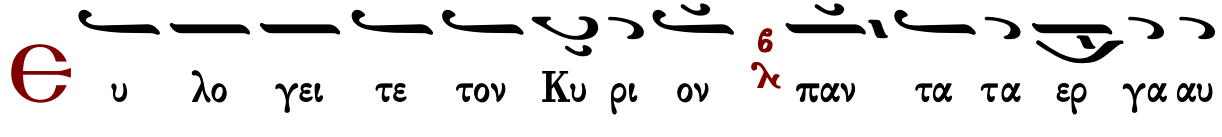
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

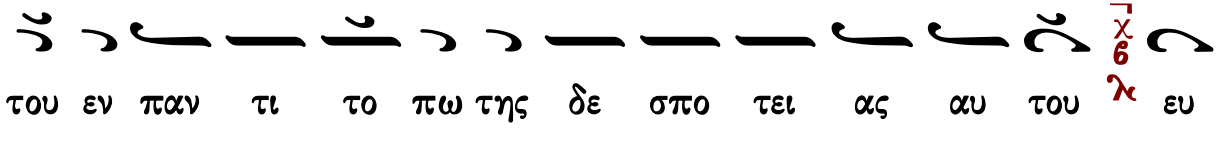
του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

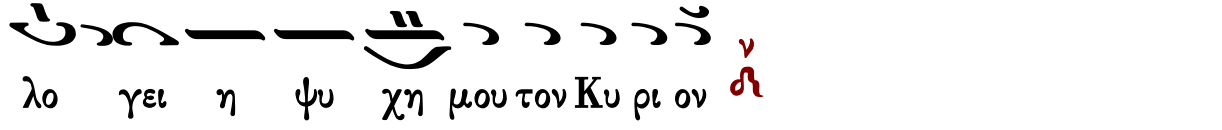
λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

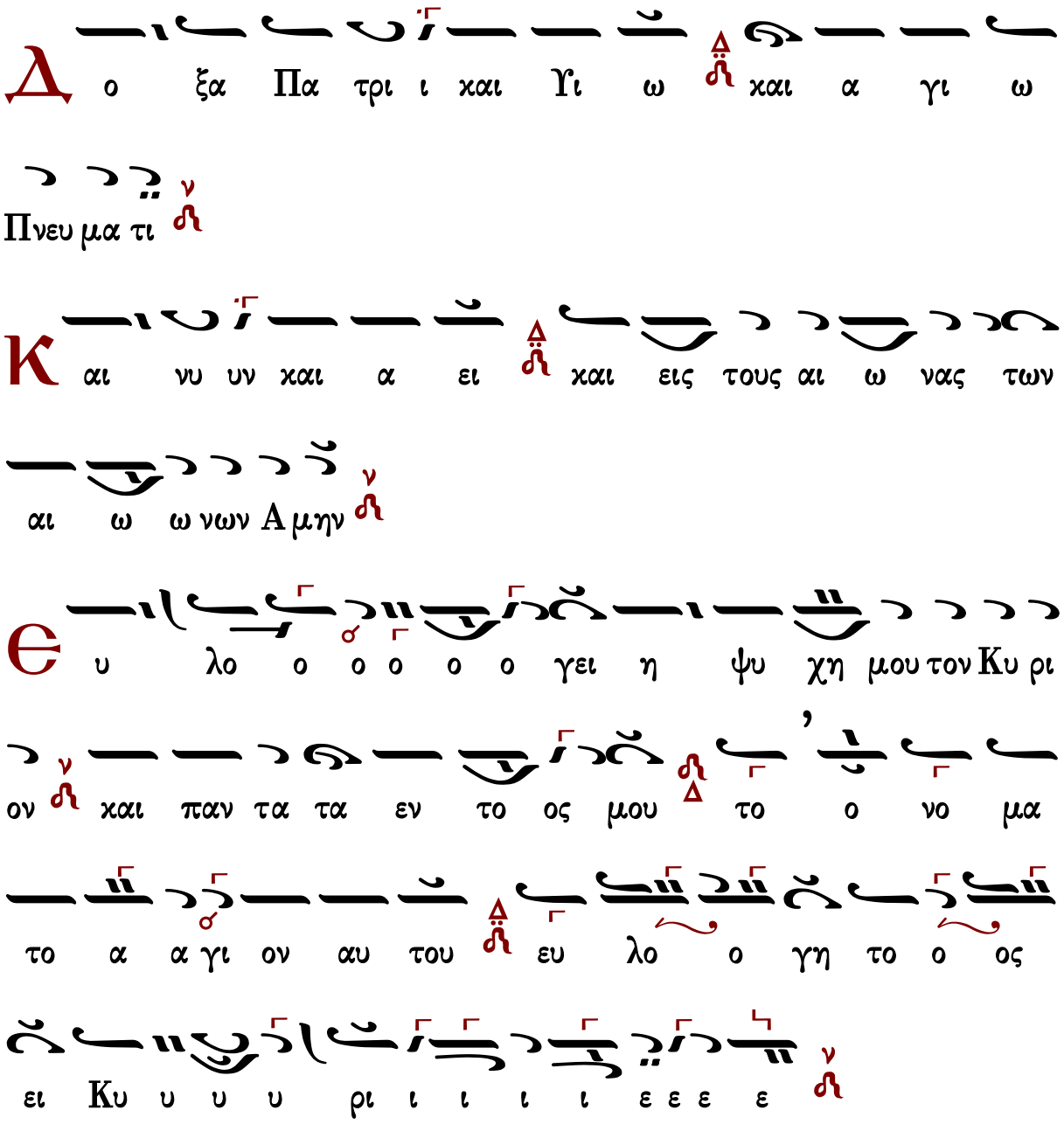

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

β' στάσις

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

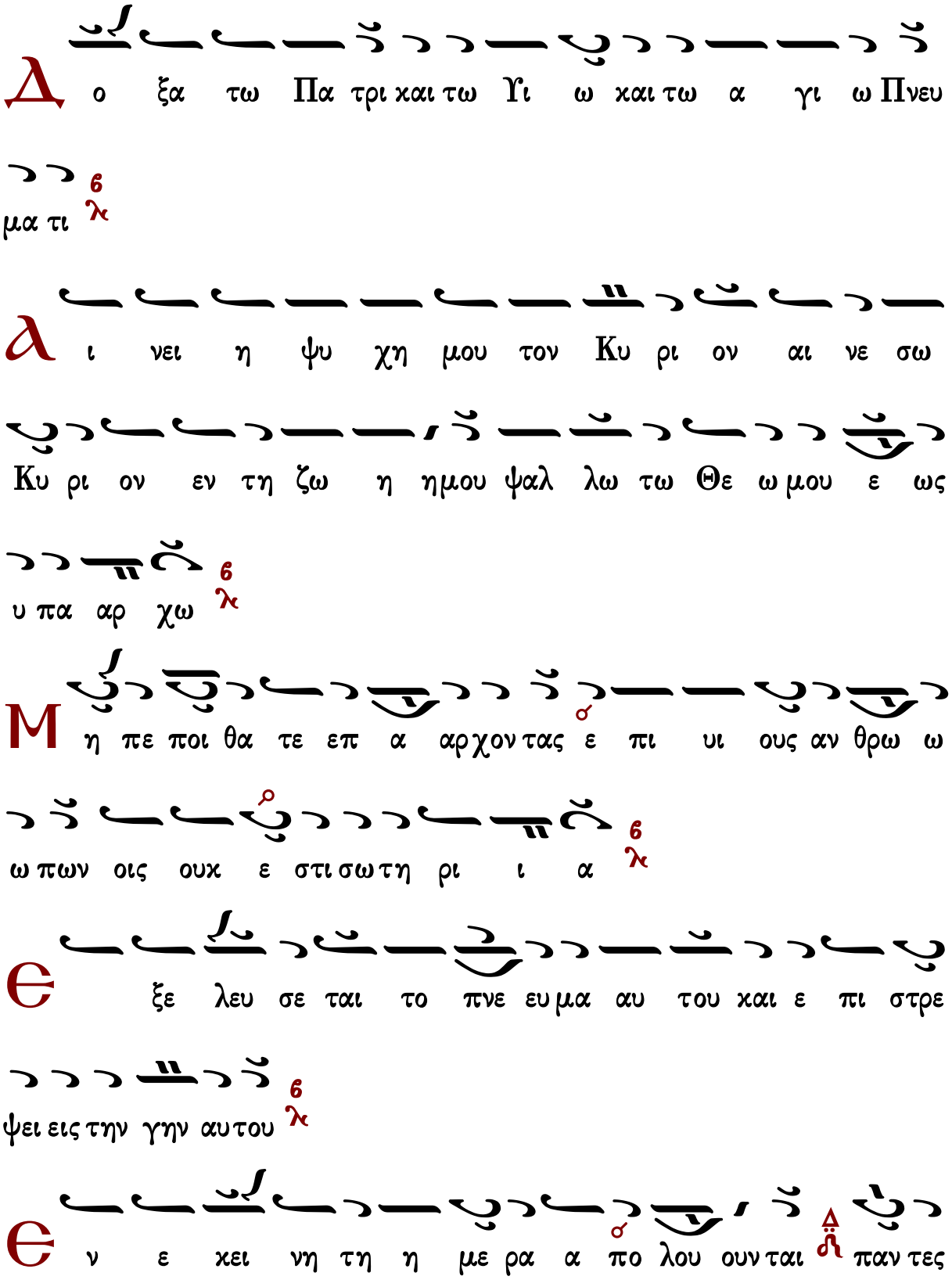
Δ
ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α γι ω Πνευ
μα τι
ϧ
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως
υ πα αρ χω
ϧ
Μ
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α
ϧ
Є
ξε λευ σε ται το πνε ευ μα αυ του και ε πι στρε
ψει εις την γην αυ του
ϧ
Є
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται πα ντες

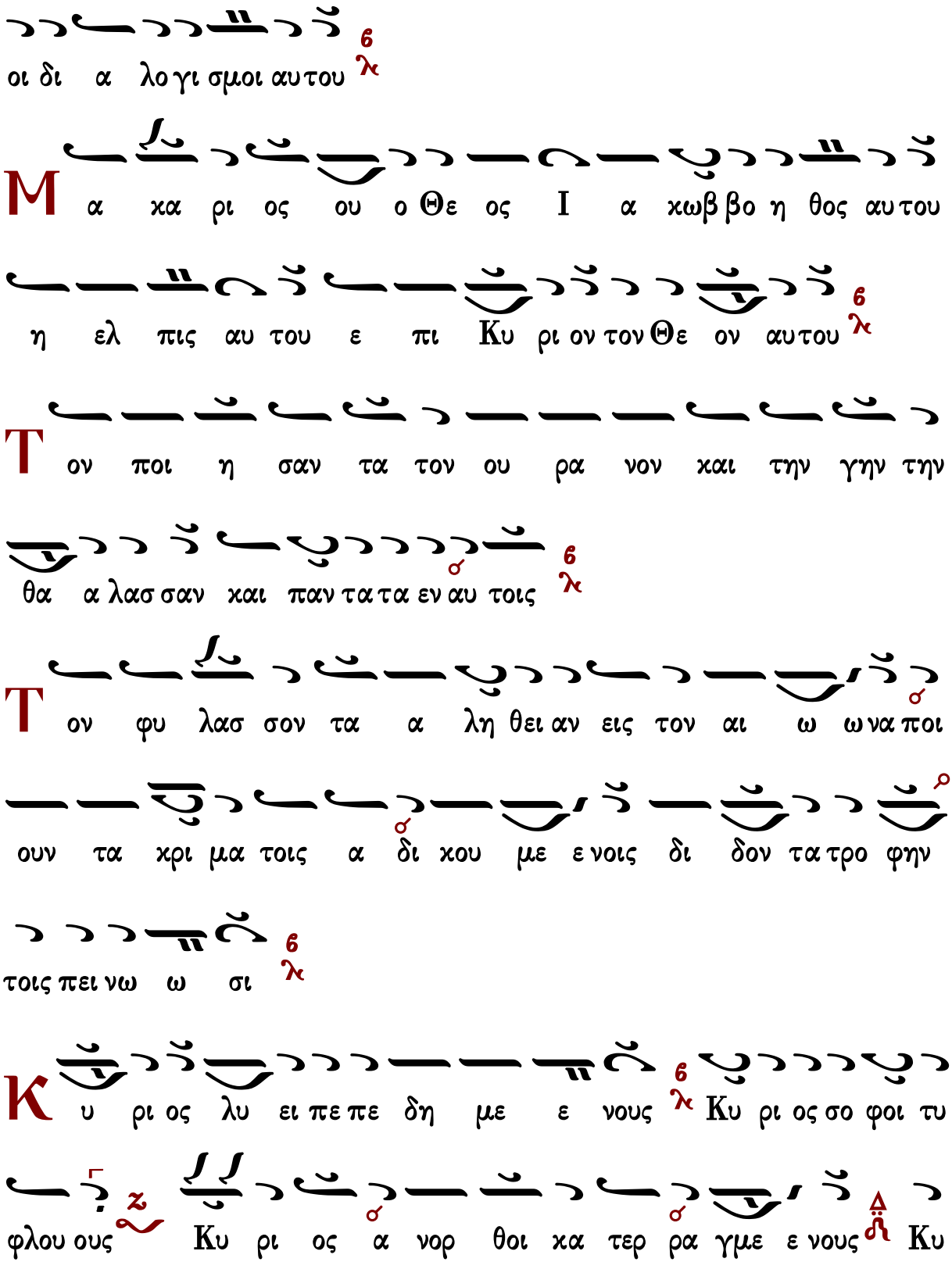
οι δι α λο γι σμοι αυ του
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του
η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την
θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι
ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην
τοις πει νω ω σι
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ
φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

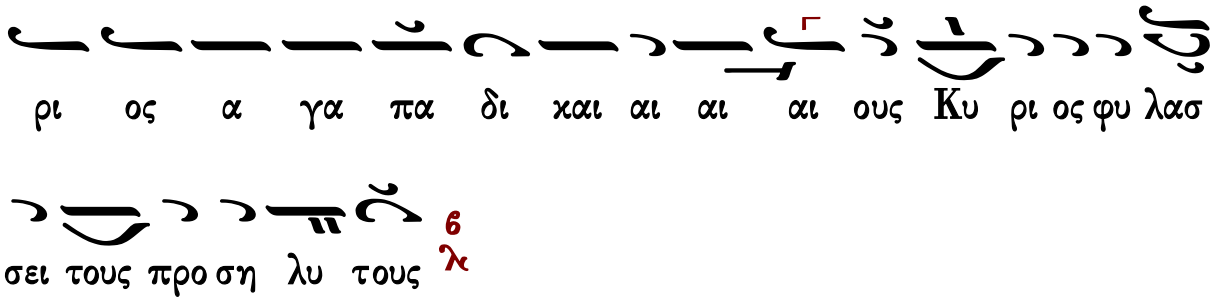

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο

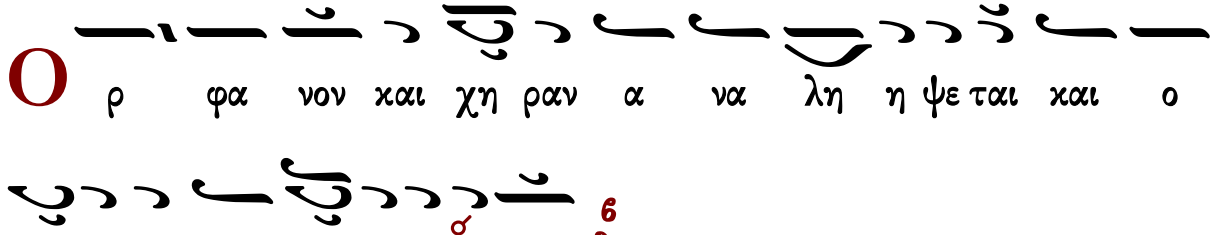

ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β

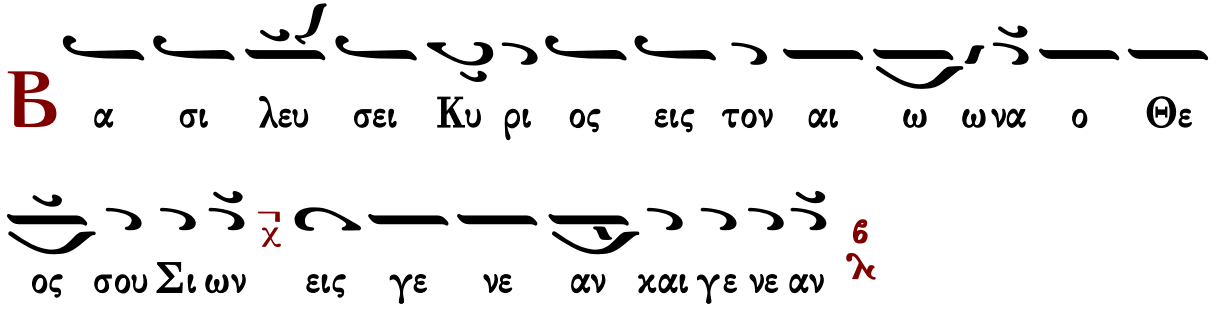

α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ

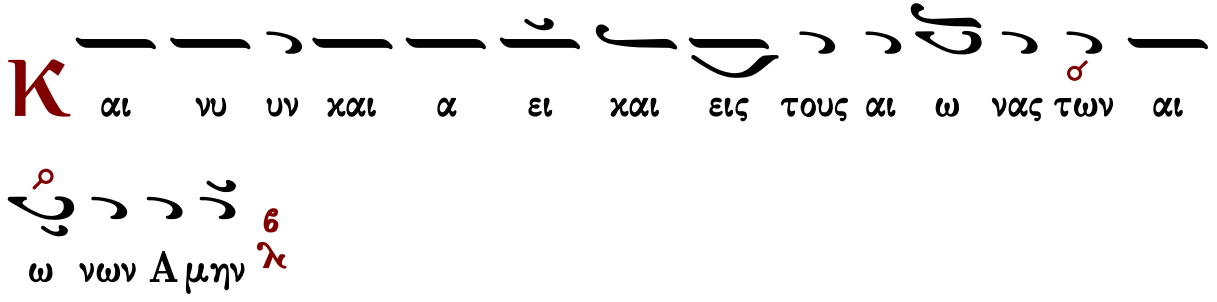

αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ο

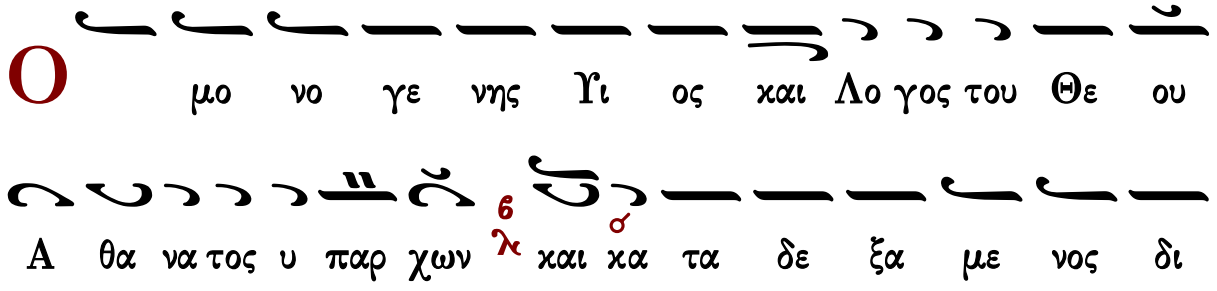

μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

σας εις ων της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο με νος

τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α

α αα α α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Μακαρισμοὶ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ πρ ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

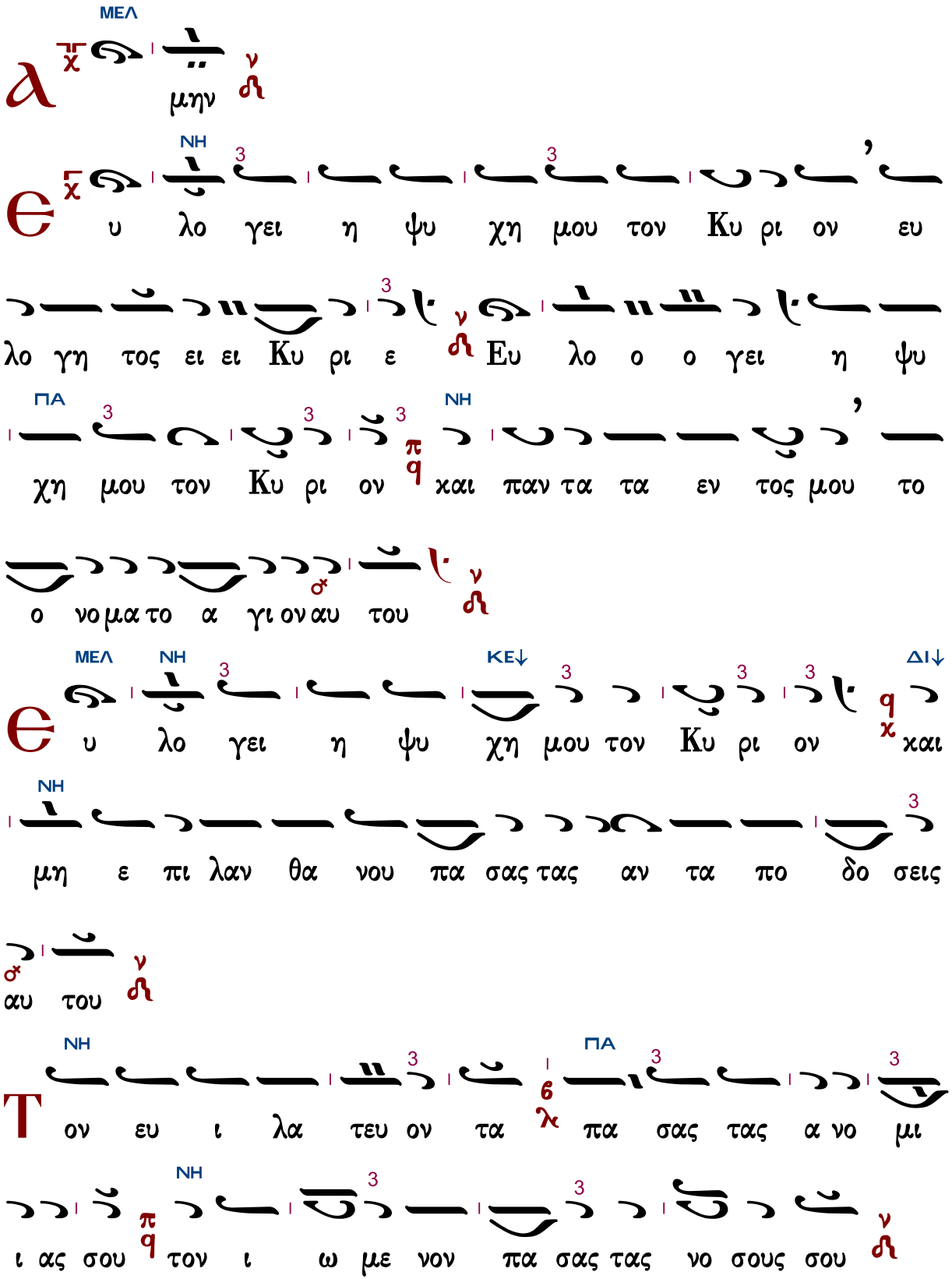
ΜΕΛ
μην
ΝΗ
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ
λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ
ΠΑ
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ ΠΑ
ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ΝΗ
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου

ΝΗ ΠΑ

Τον λυ τρου με νον εχ φθο ρας την ζω η η ην

ΝΗ

σου π/q τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ

μοις ν

ΜΕΛ ΠΑ

Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

ΝΗ

θυ μι αν σου π/q α να χαι νι σθη σε ται ως α ε

του η νε ο της σου ν

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος q/χ χαι

ΝΗ

χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις ν

ΝΗ ΠΑ

Θγνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

ΝΗ

ση π/q τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του ν

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Ο ι χτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ

χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε

ΝΗ

λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

ΜΕΛ ΚΕ↓

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

ΔΙ↓ ΝΗ

η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν

τα πε δω κεν η μιν

ΝΗ ΠΑ

Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

ΝΗ ΠΑ

της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

ΜΕΛ ΝΗ

του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

ΝΗ ΠΑ

Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α

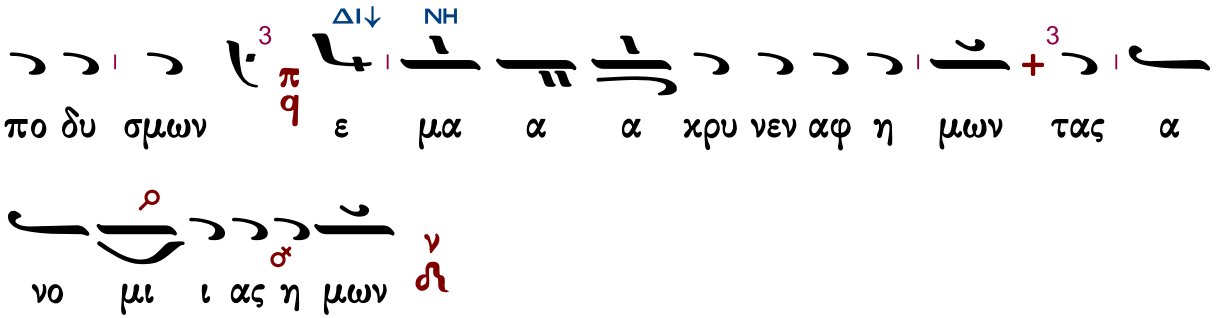
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων

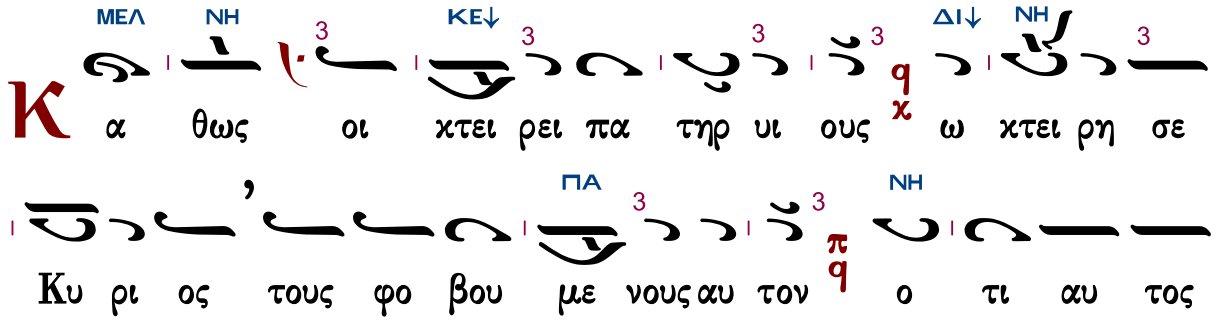
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν

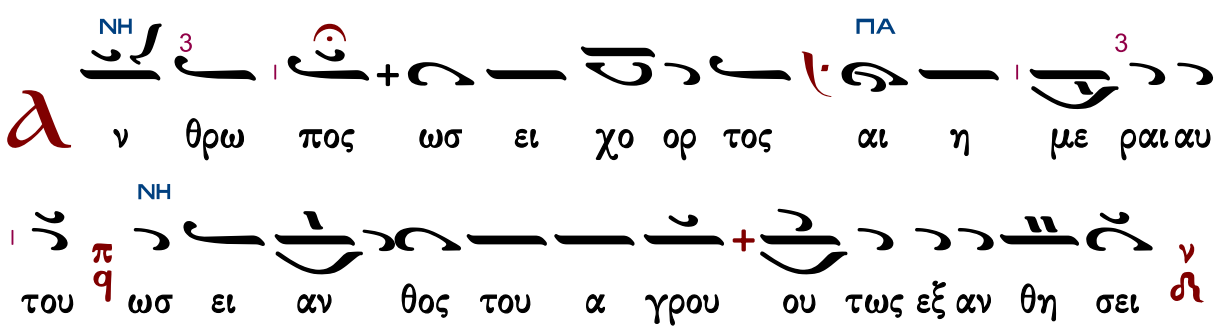
ΝΗ ΠΑ
Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει

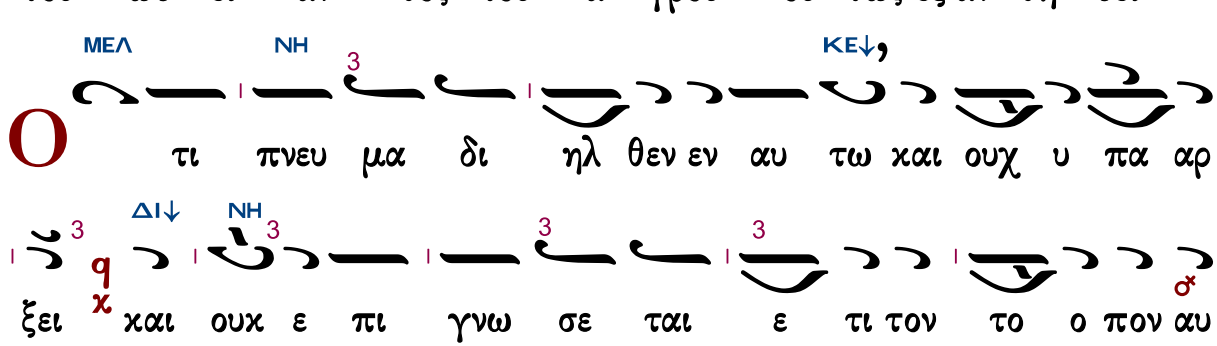
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ

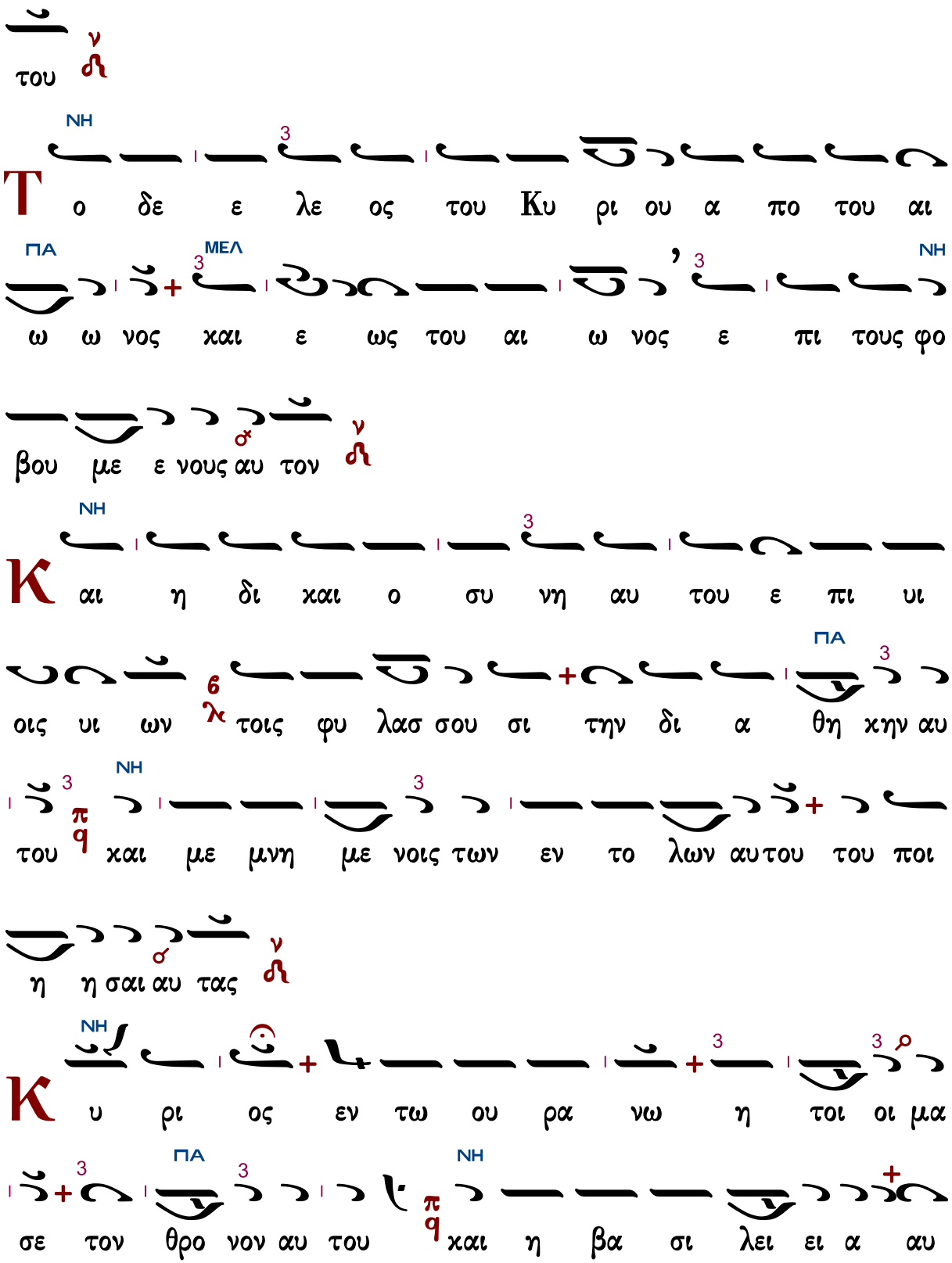
του
ν
ΝΗ
3
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
ΜΕΛ
3
3
ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
σ
βου με ε νους αυ τον
ν
ΝΗ
3
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
3
6
λ
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
3
ΝΗ
3
π
q
του και με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
σ
η η σαι αυ τας
ν
ΝΗ
3
3
ρ
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
3
ΠΑ
3
ΝΗ
π
q
σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ

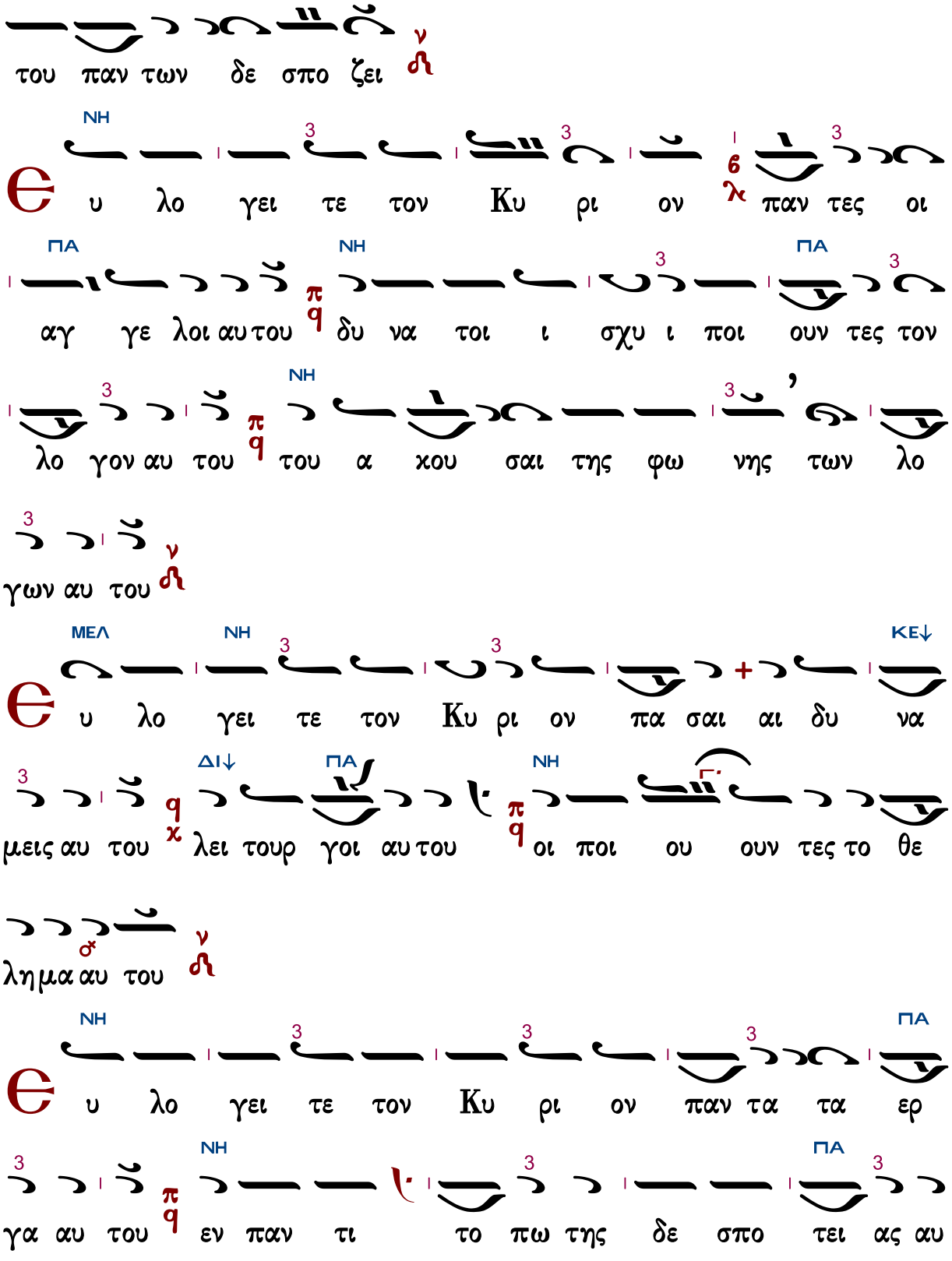
του παν των δε σπο ζει
ΝΗ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ΝΗ ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
ΝΗ ΠΑ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ

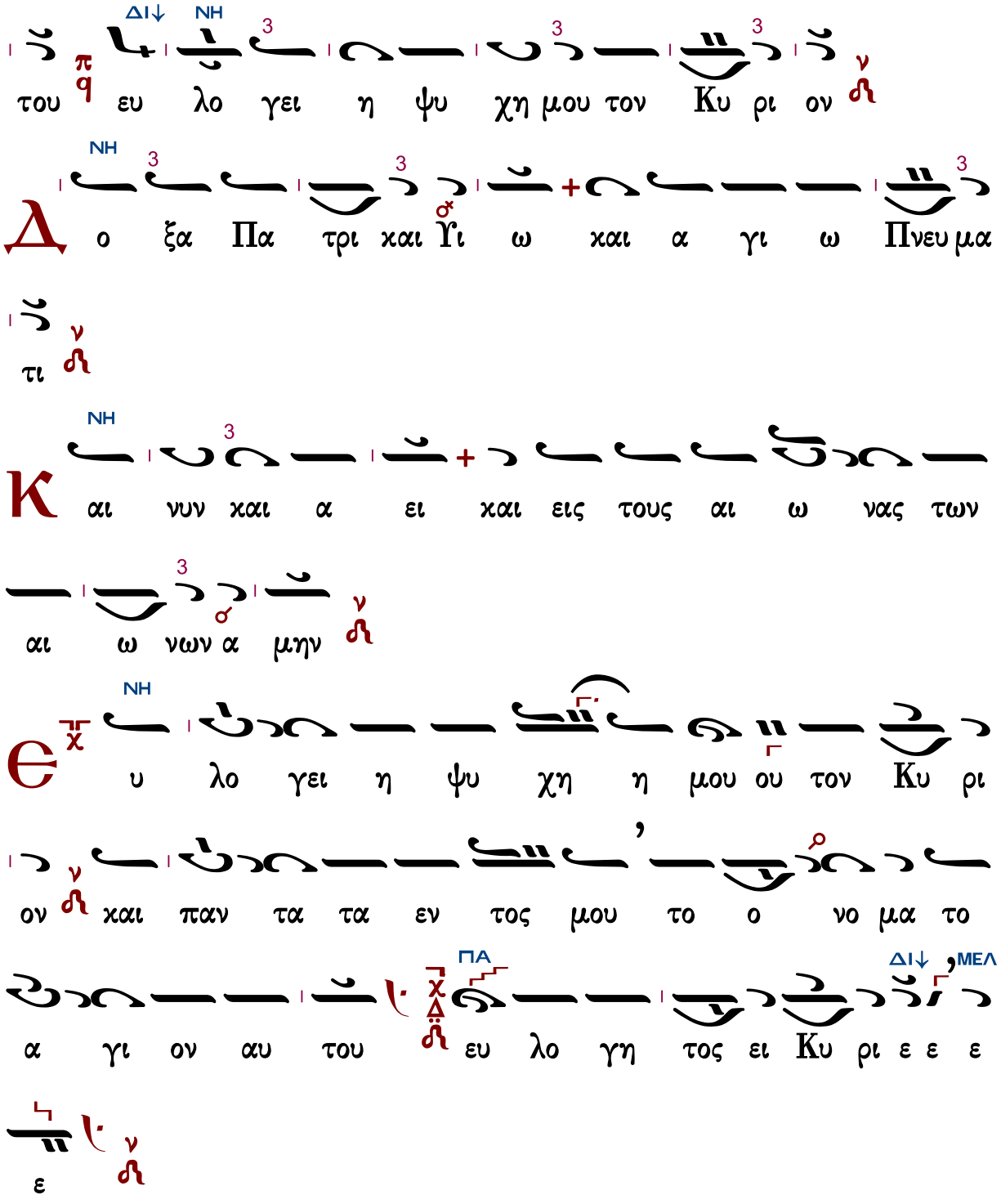

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

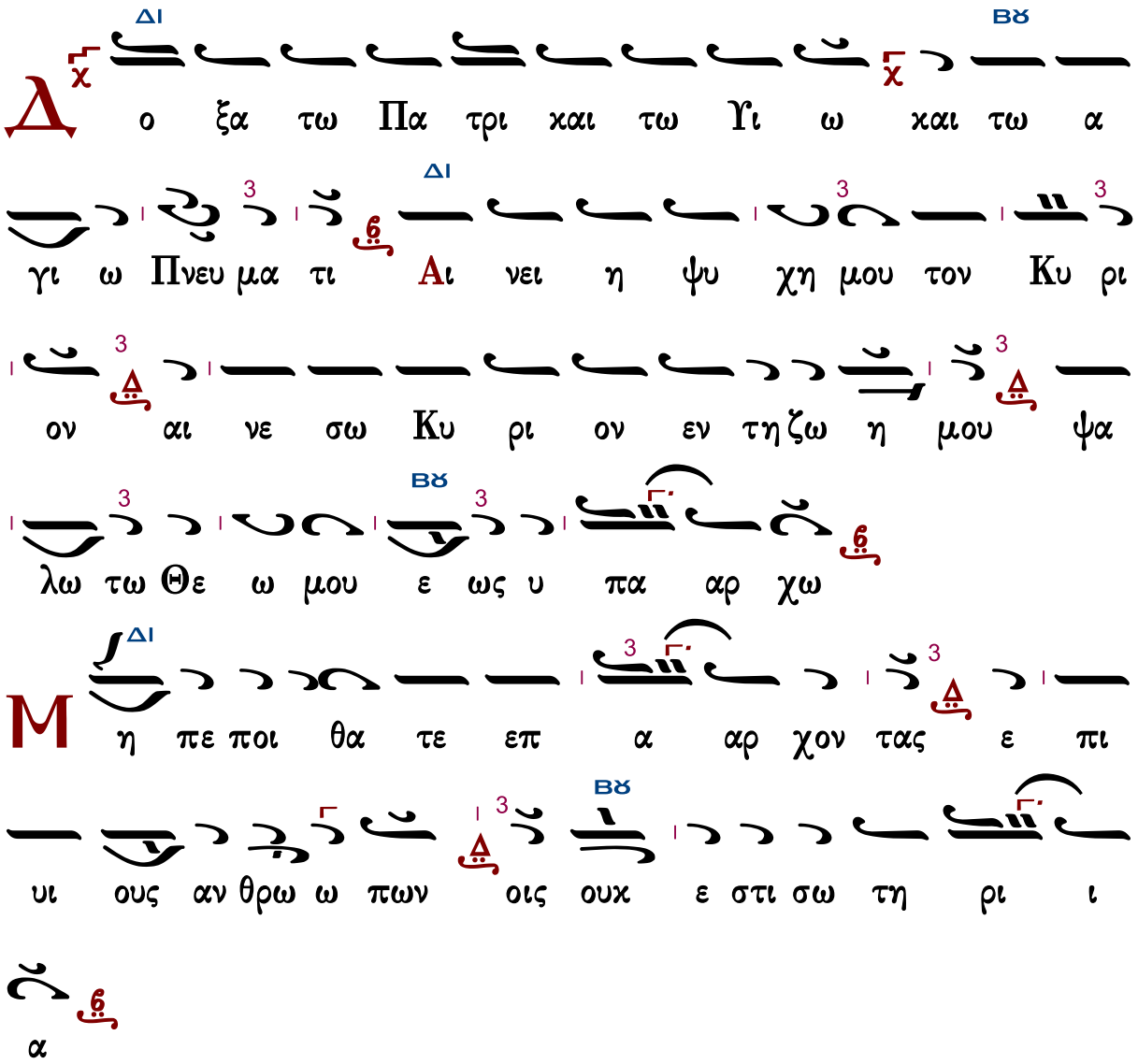

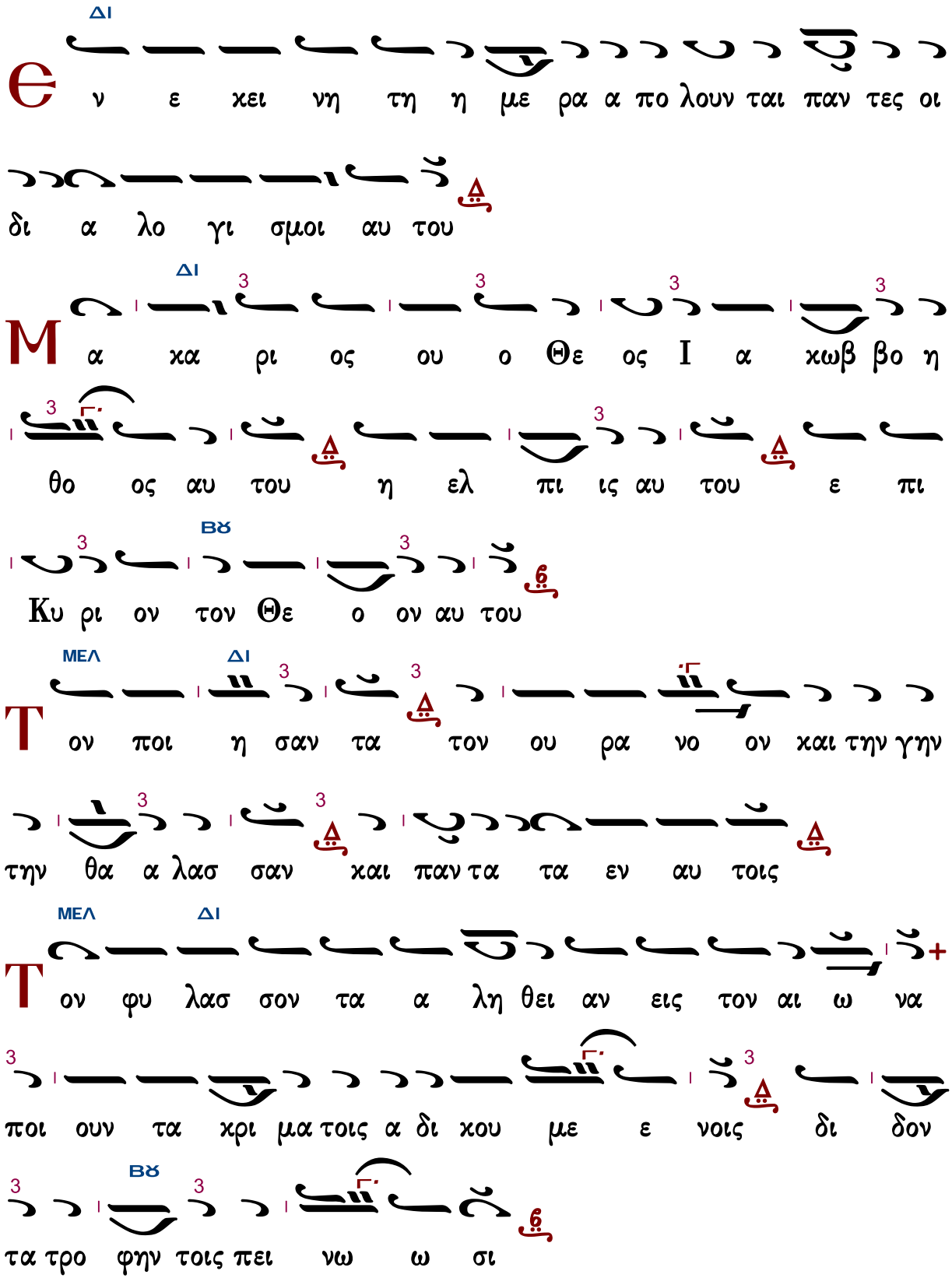
ΔΙ
Θν ε χει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι

ΔΙ

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε

νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

ΒΫ

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΜΕΛ ΔΙ

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε

3 ΒΫ ΜΕΛ

ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα

ΔΙ ΜΕΛ

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ΔΙ

ρι ι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε

ΒΫ

ο το ο ο κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α

3 3

τρε πτως εν αν θρω πη η η η σας σταυ ρω θεις τε

ΜΕΛ

3

Χρι στε ο Θε ος θα να α α τω θα να τον πα τη

ΔΙ 3 ΔΙ

η σας εις ων της α γι ας Τρι α α α

3 ΒΫ

δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω α

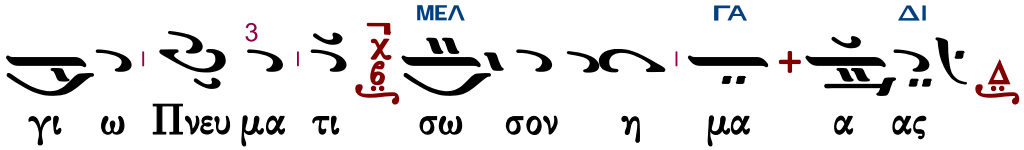

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.232*

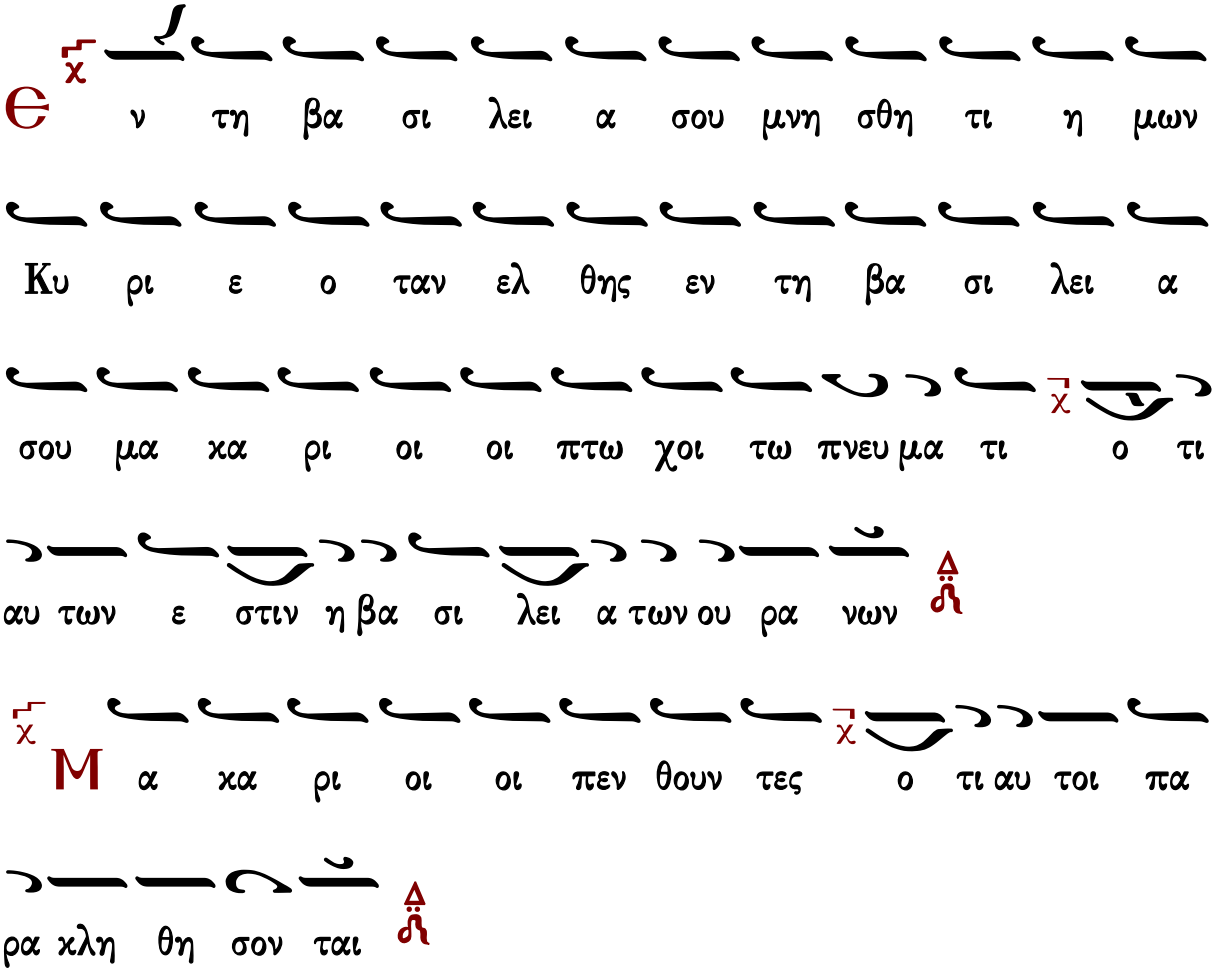

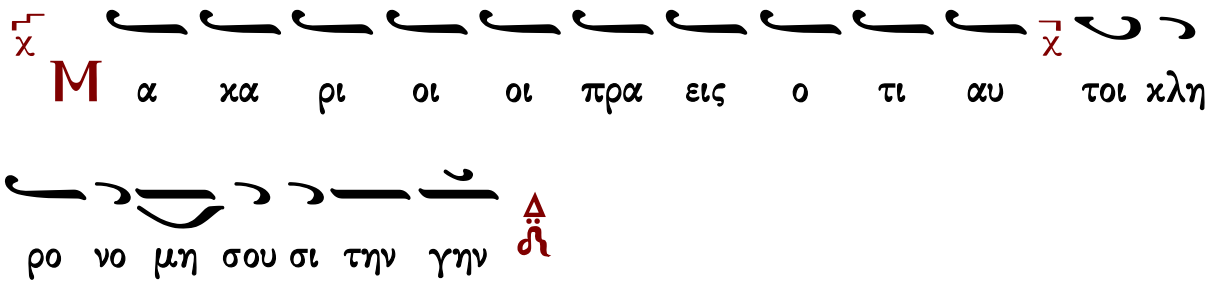

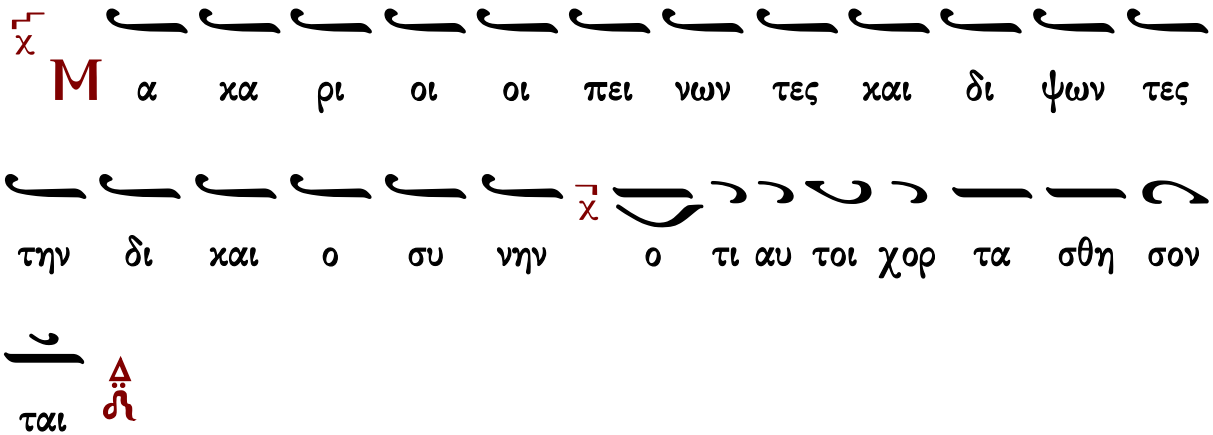

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ γ΄

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου — ἦχος πλ.δ΄

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ς΄

Χιτῶνά μοι παράσχου — ἦχος πλ.δ΄

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἀνδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκί, τῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα, φέρουσα ἔνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Νενίκηκας τυράννων τὴν ὀφρύν, ἀσινὴς ἐν ὕδασι, μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωνᾶς διαμείνασα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐρρύσατο θηρῶν διαφθορᾶς, ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δανιήλ, σὲ πανεύφημε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Γεωργίου Πρωγάκη

αὐτόμελον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία 1909 σ.27#

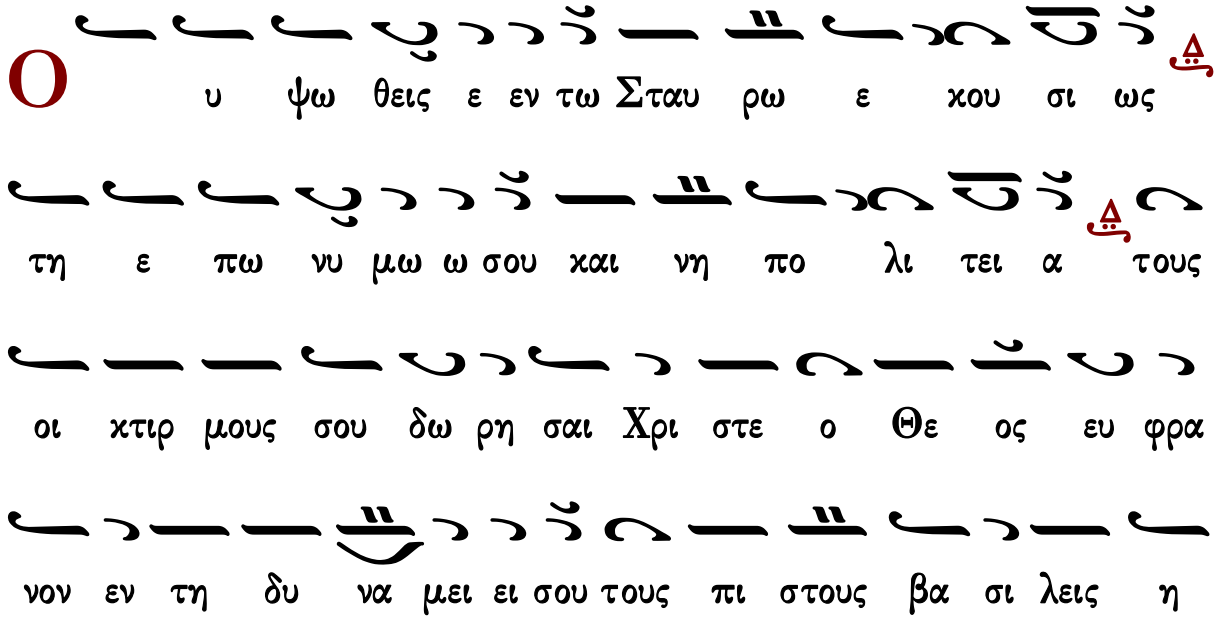

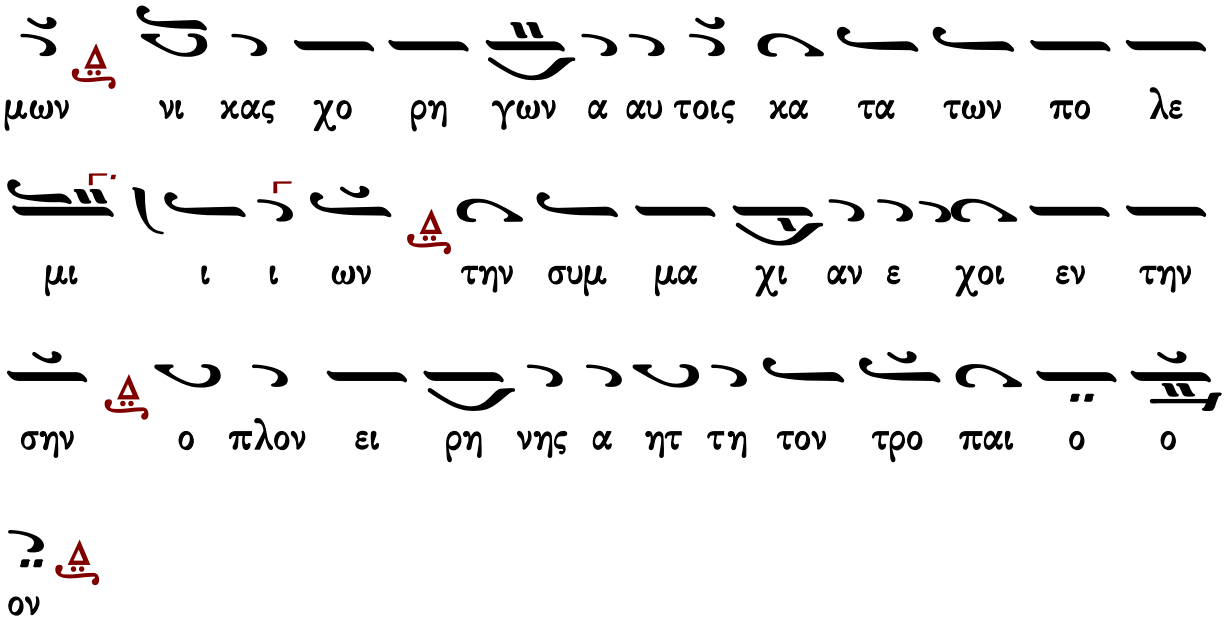

Κωνσταντίνου Πρίγγου

αὐτόμελον

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.211#

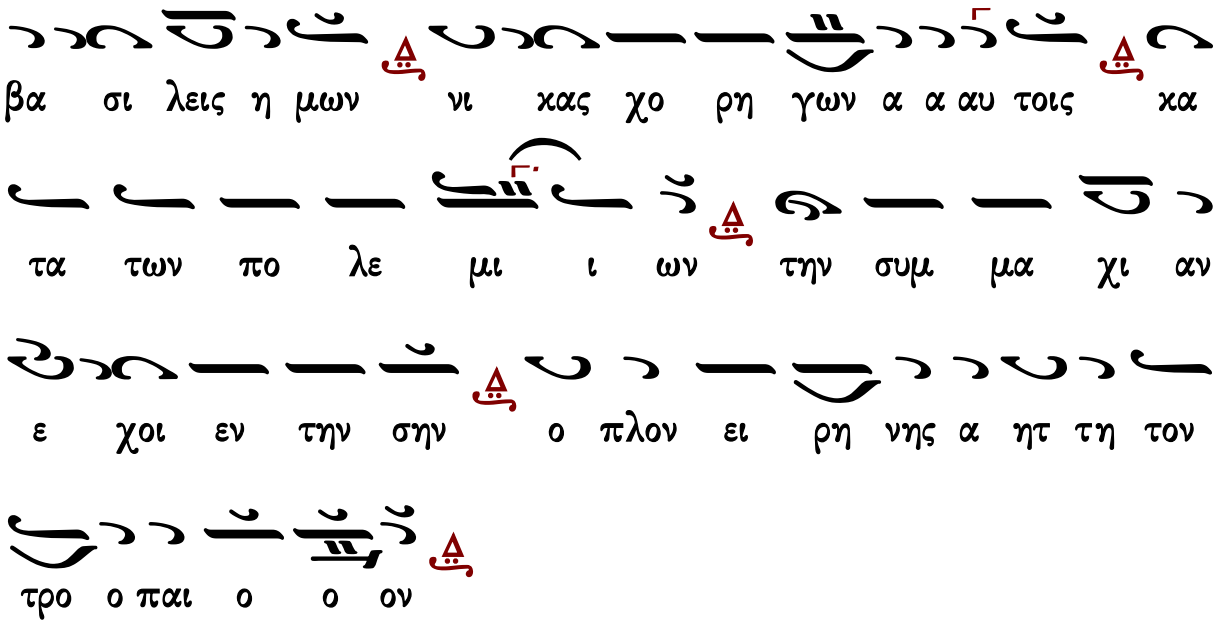

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

αὐτόμελον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.198/1897*

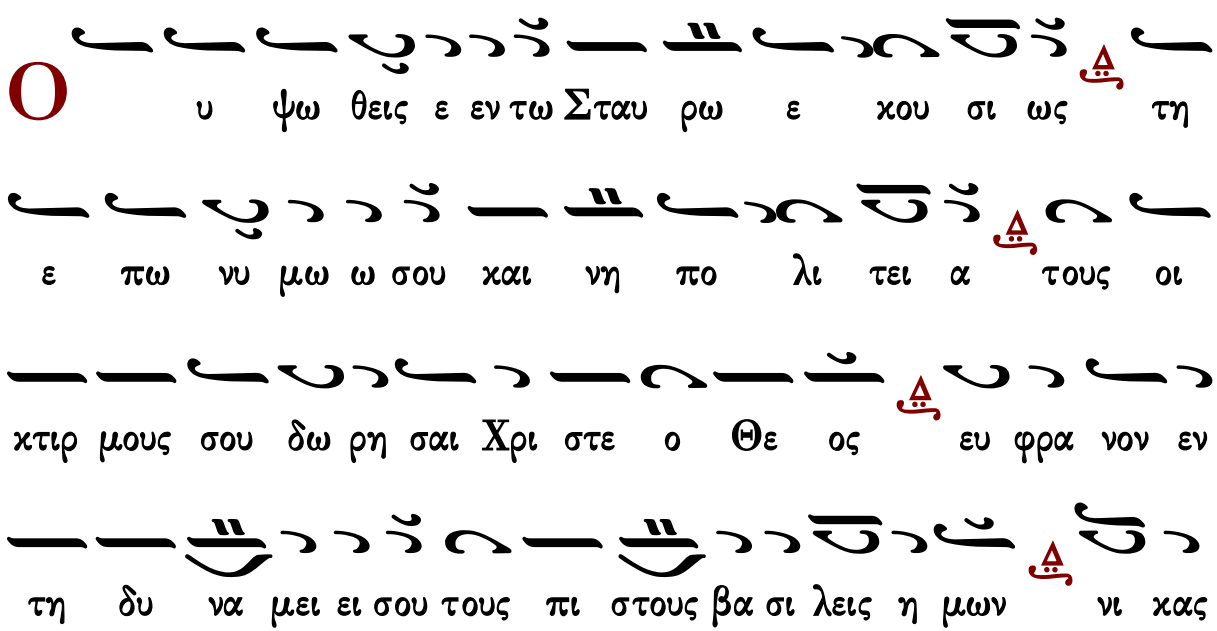

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

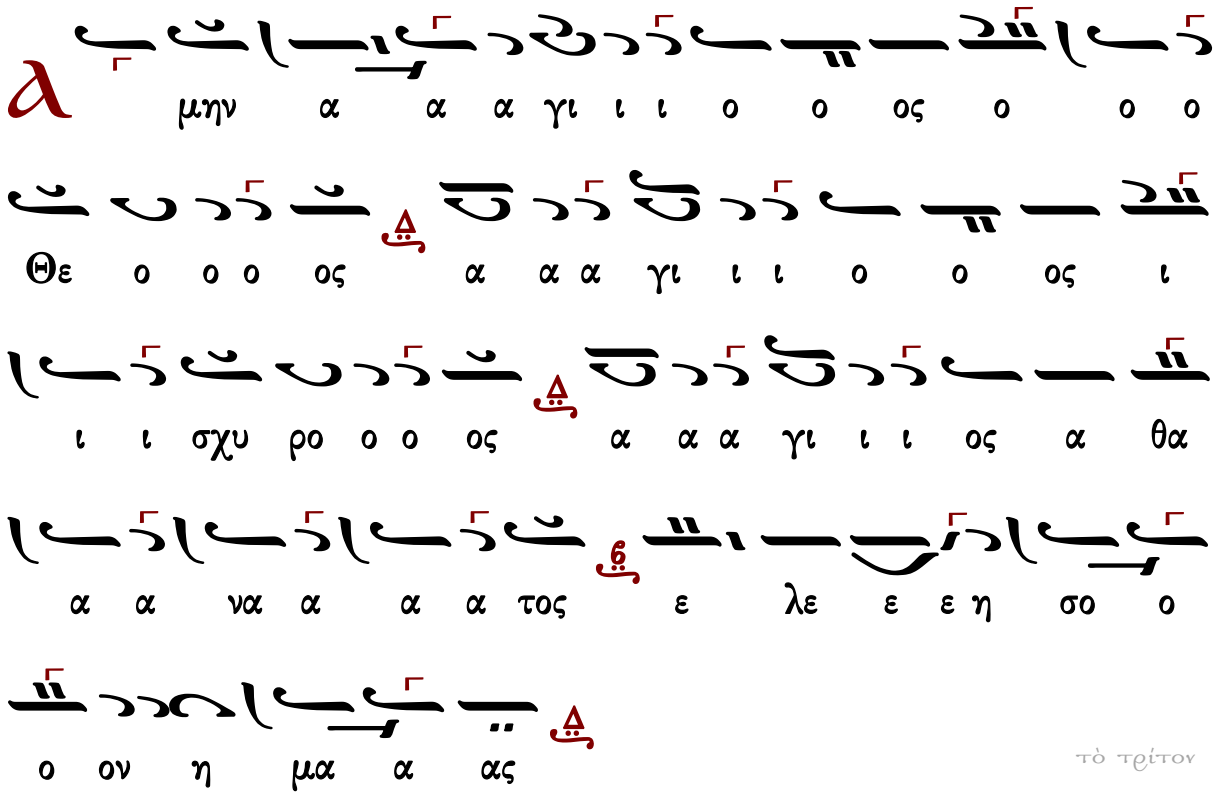

τὸ τρίτον

Α
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α
α α γι ι ι ος α θα α α να α
α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

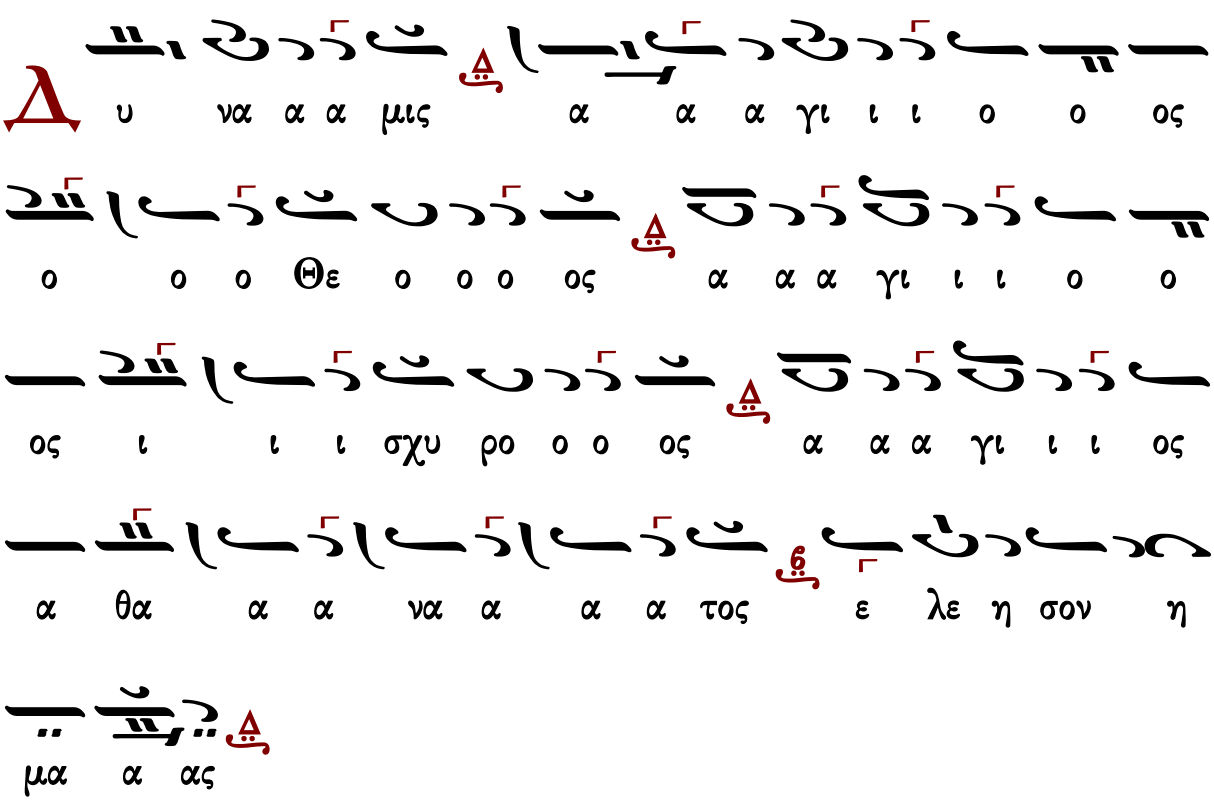

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Ἀπόστολος
Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

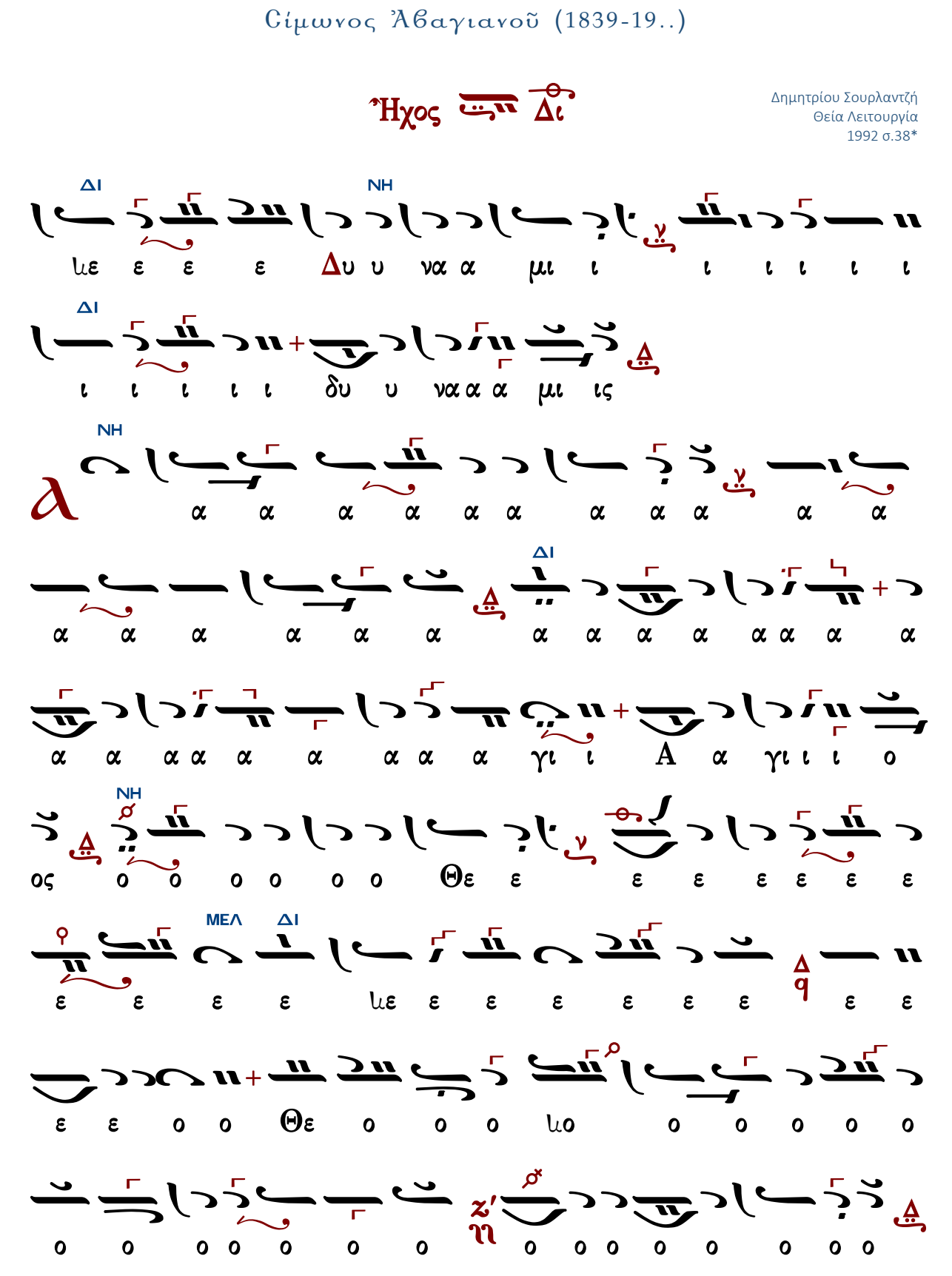

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκη (1891-1942)

Ἦχος Δι χ

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ

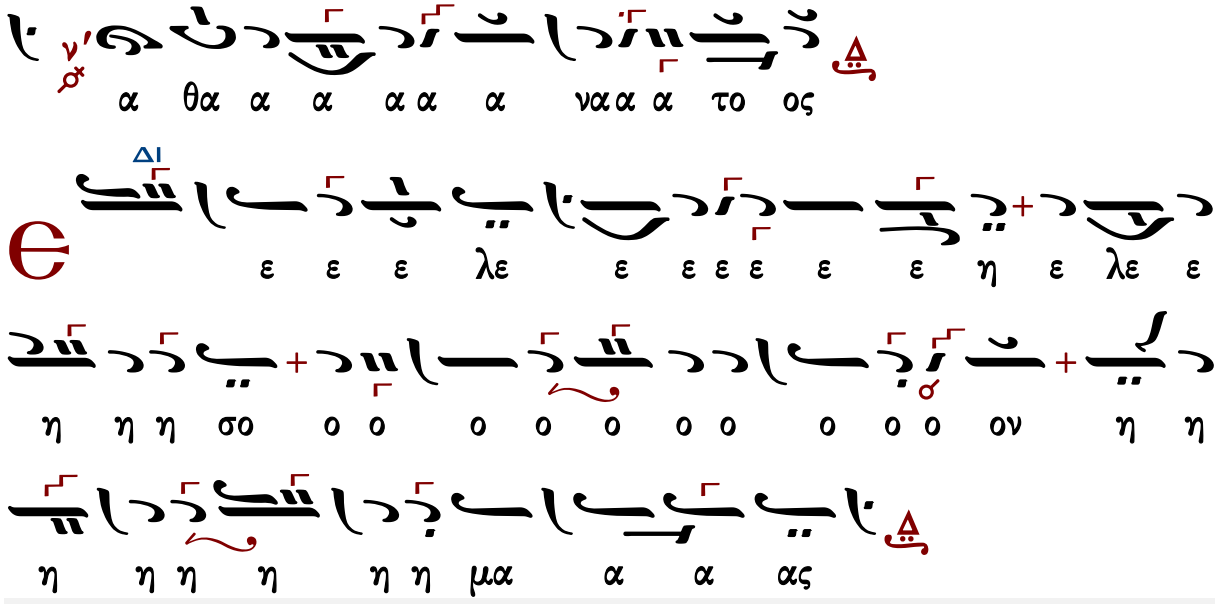

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

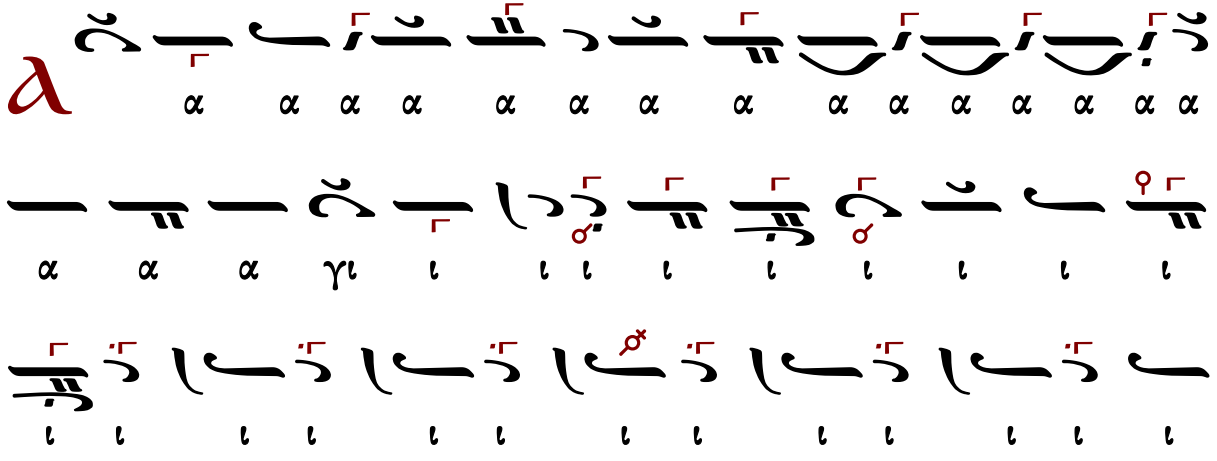

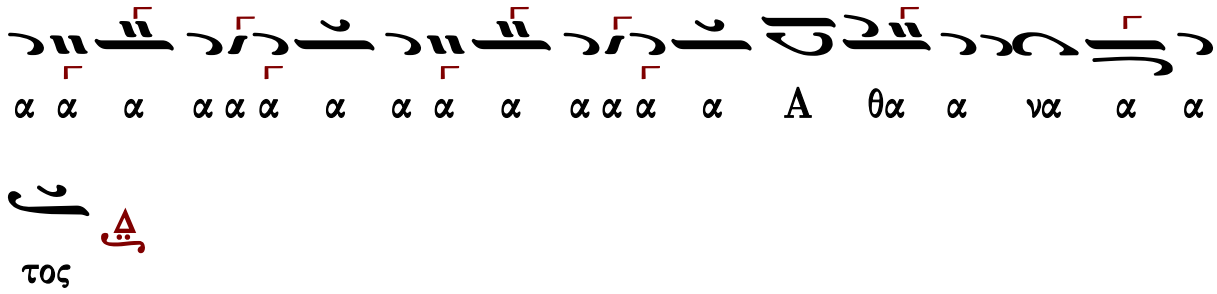

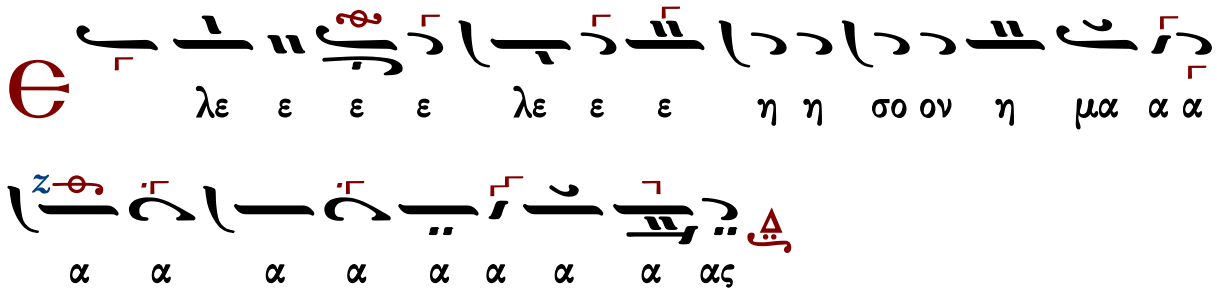

Θρασυβούλου Ξεν. Παπανικολάου

Προσαρμογὴ πρὸς τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστόν*... Κων. Πρίγγου

Ἦχος λ π ϟ Πα χ

Θρασυβούλου Ξεν. Παπανικολάου
Ακολουθία της Θείας Λειτουργίας
2014 σ.81*

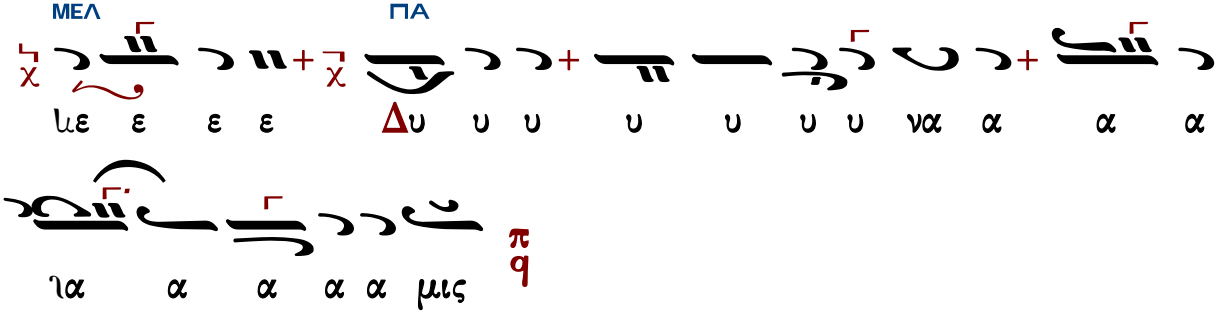

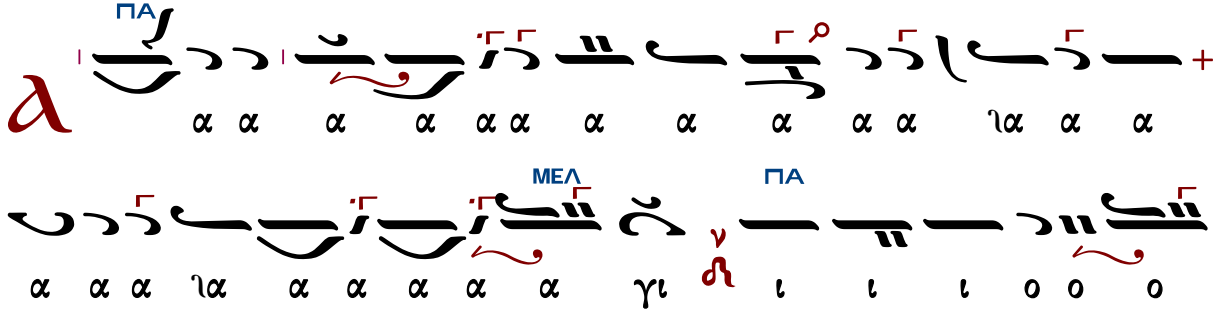

ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ

a
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α γι ι ο ο ο
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α
ΖΩ
ΓΑ
ΔΙ
θα α α α α α α α α α α α α α α α
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α να α α α α με ε ε α α α θα α α α α
ΜΕΛ
α α να α α το ο ο ο ος
e
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε η
η η η η η η η η η η η ε ε ε λε ε η η η
ΜΕΛ
ΠΑ
σο ον η η μα α α α α α α α α

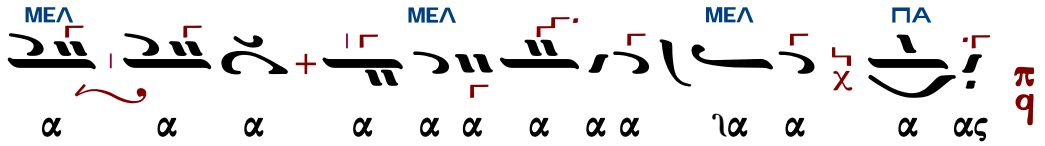

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

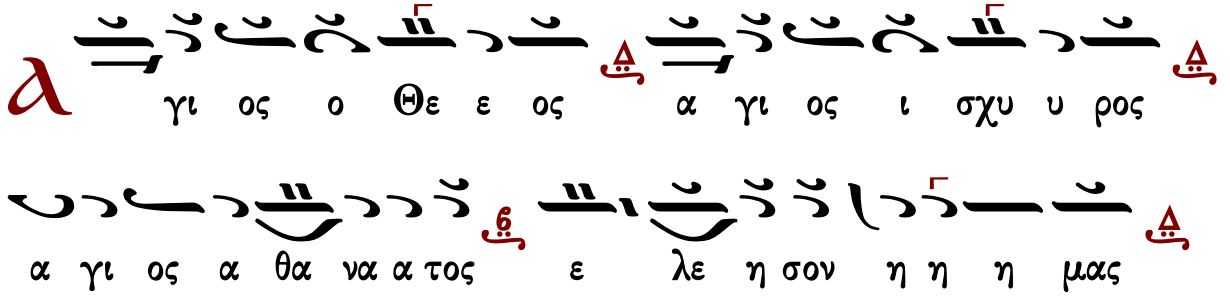

τὸ τρίτον

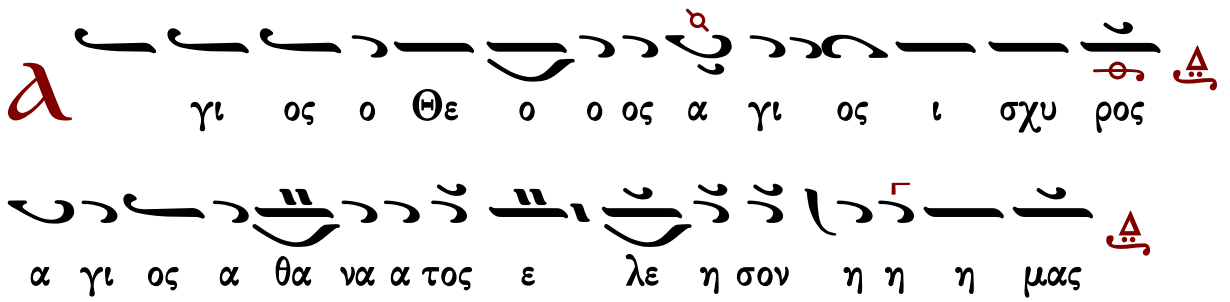

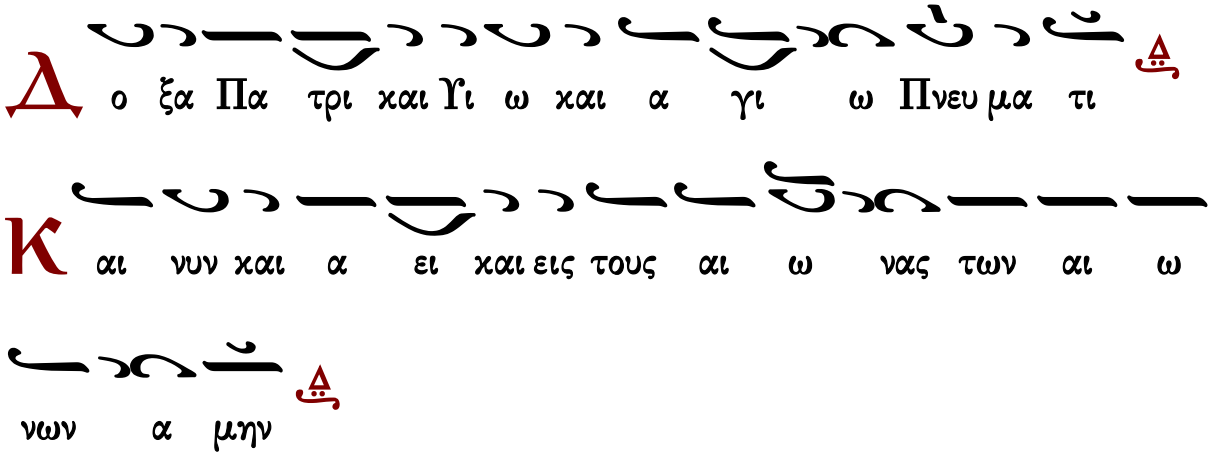

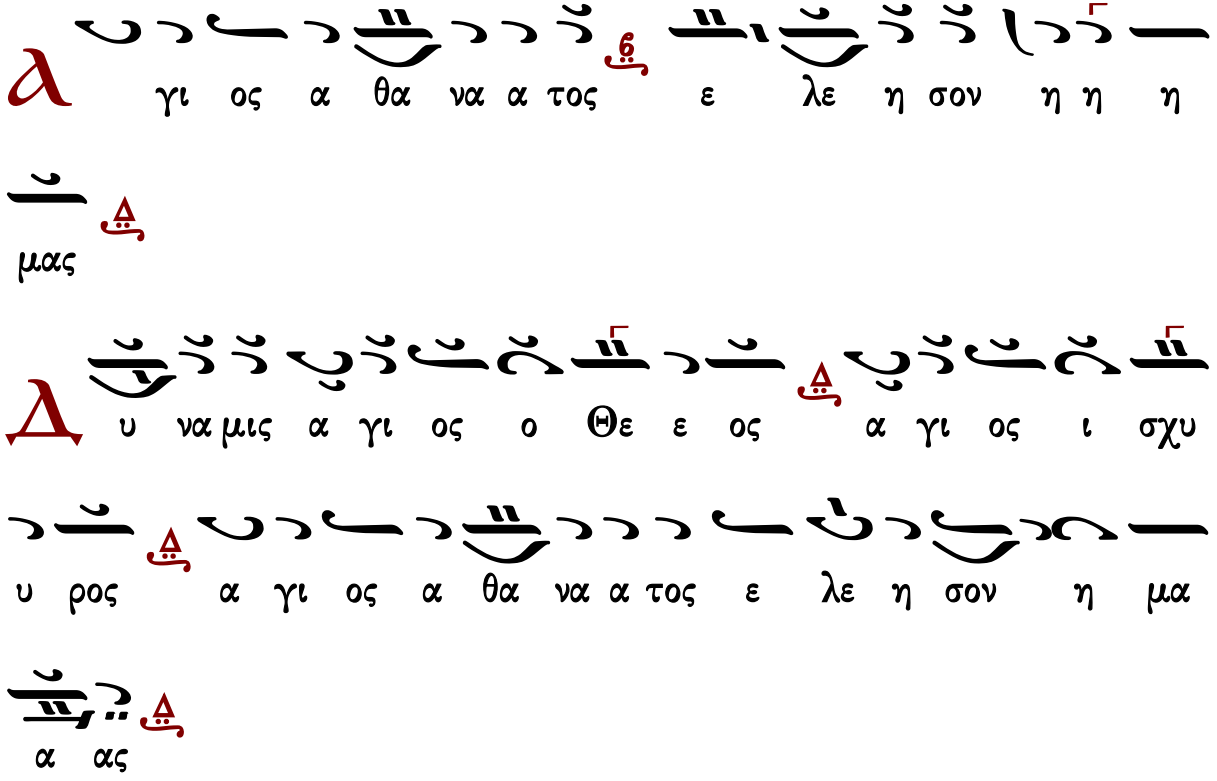

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

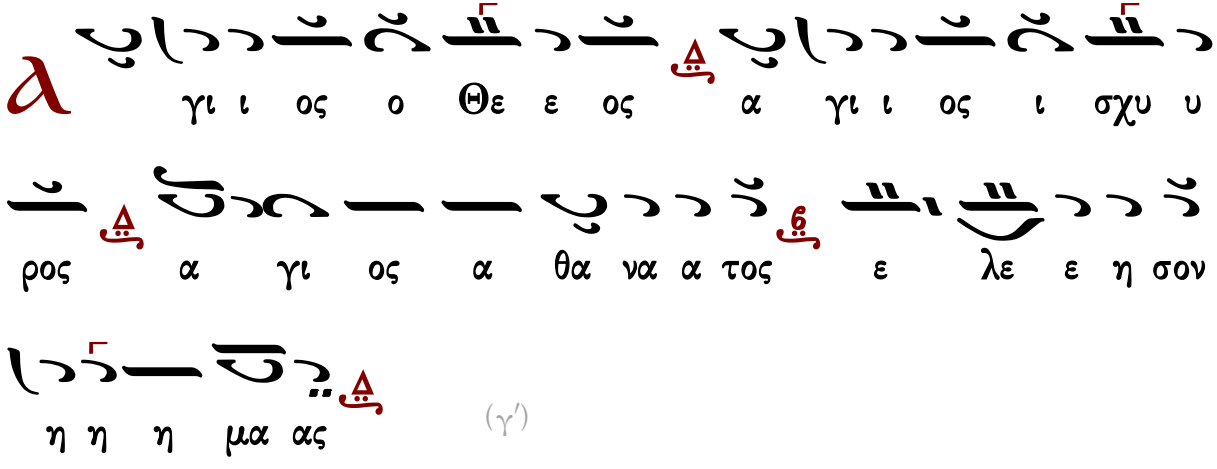

(γ΄)

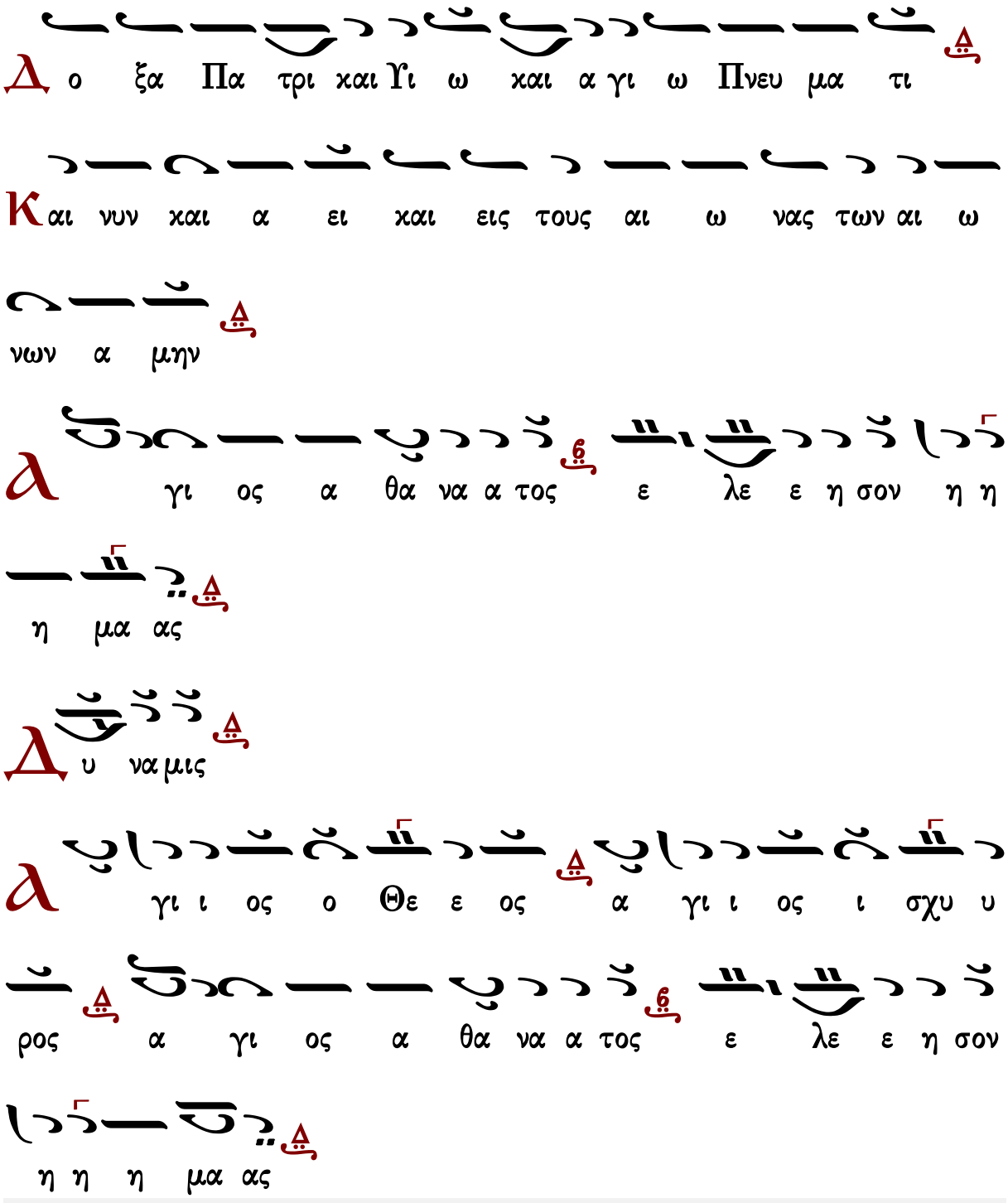
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
Δ υ να μις
α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

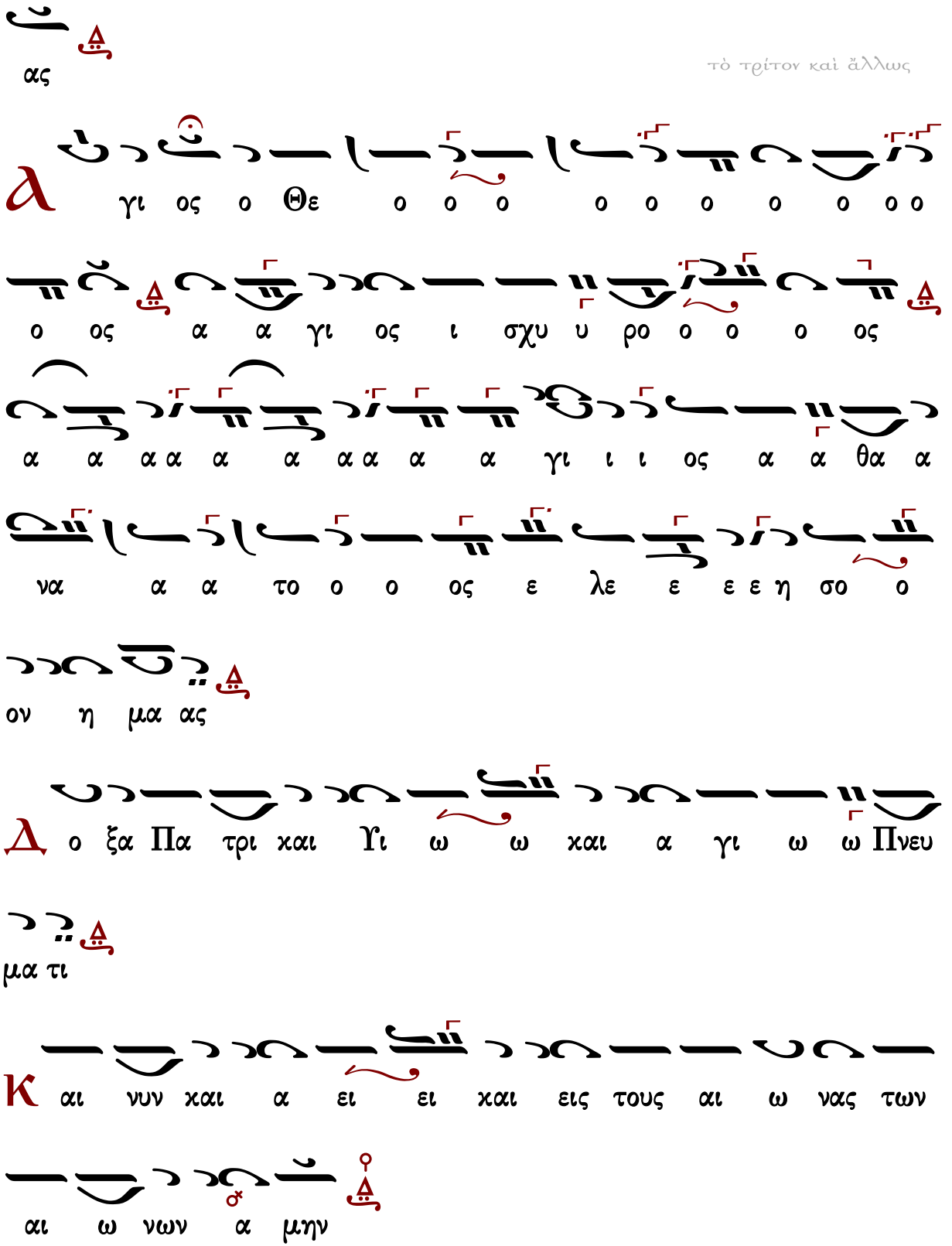
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

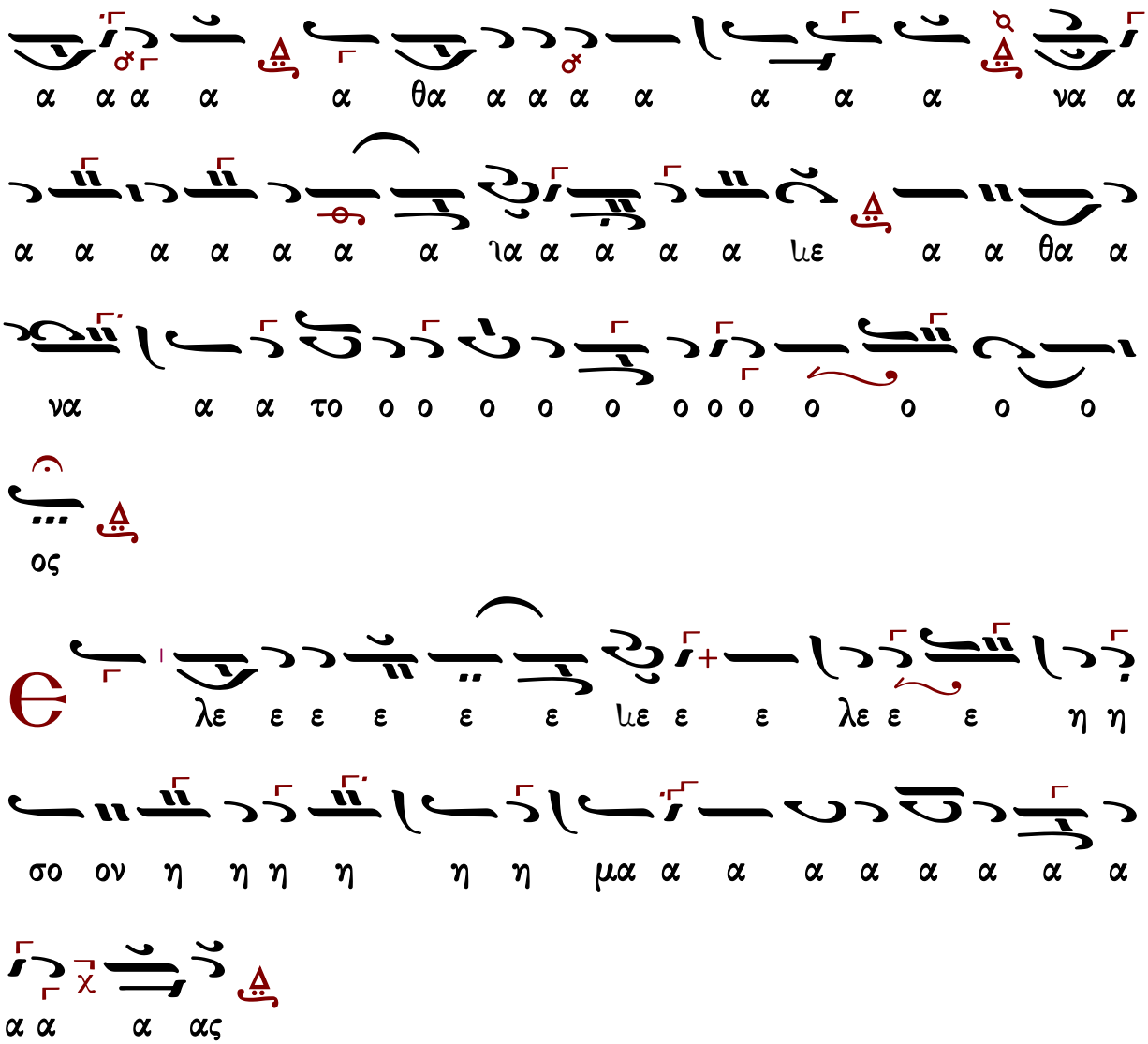

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

ἑβδομάδος

Ἦχος ἡ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 92#

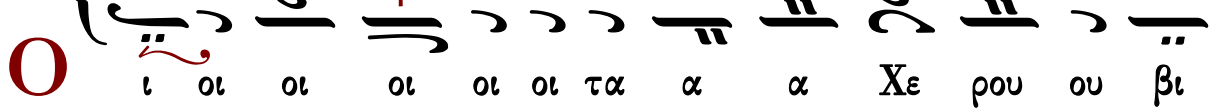

τον τρισ α α α α γι ι ι ι ι ι ι ο
ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α α δι ι
ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οιζω ο ποι ω ω
ι ι ι ι ζον τε ε ε ες χαι αι αι αι αι τη ζω ο
ι ι ι ι ι ι ζο ο ο οχ ει ο ο νι ι
ω ω ως ει χο ο ο ο νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι μυ υ στι ι χω ω ω ω ω ω ω ω
υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ιι ι ι ι ι
υ μυ υ ιμ ιι ι ι ι ι ι ι βι ου ου ρου ε Χε ι ι

Κράτημα
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ

ω

ς τον βα α α σι λε ε ε ε ε ε

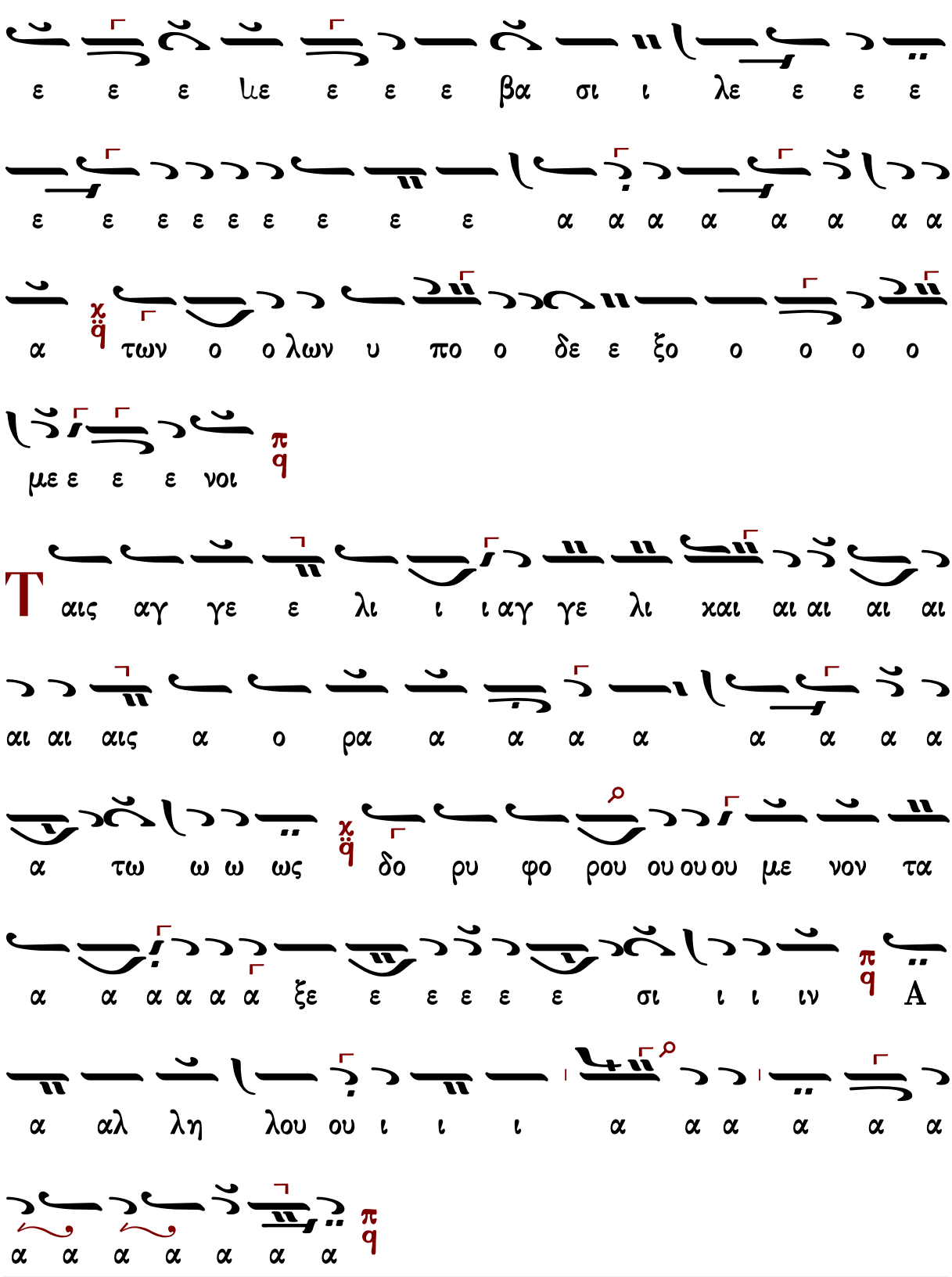
ε ε ε με ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
α χ των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
με ε ε ε νοι π
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α
α τω ω ω ως χ δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον τα
α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι ιν π Α
α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α π

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος ⸗ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.319#

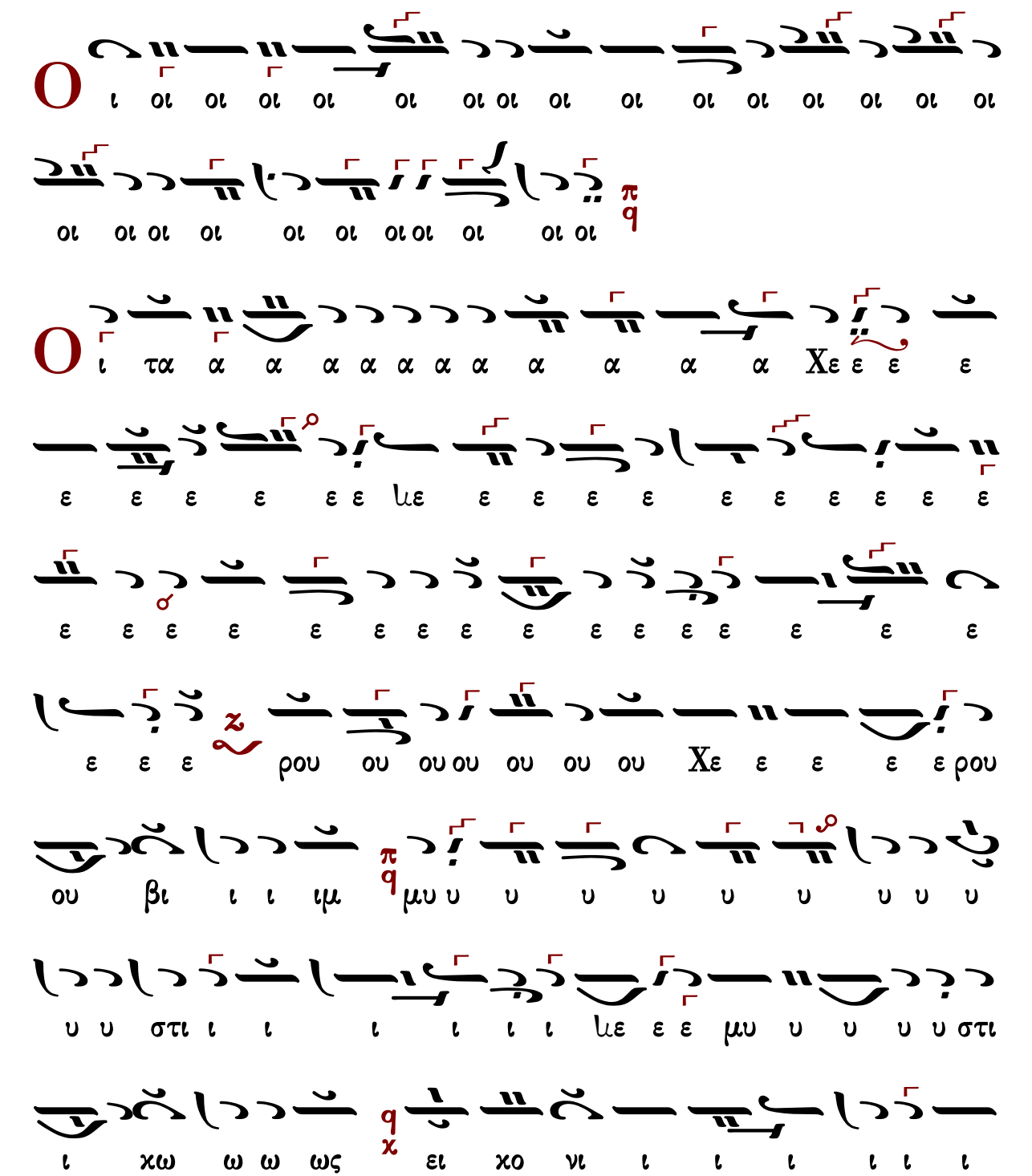
Ο
ι οι οι ο

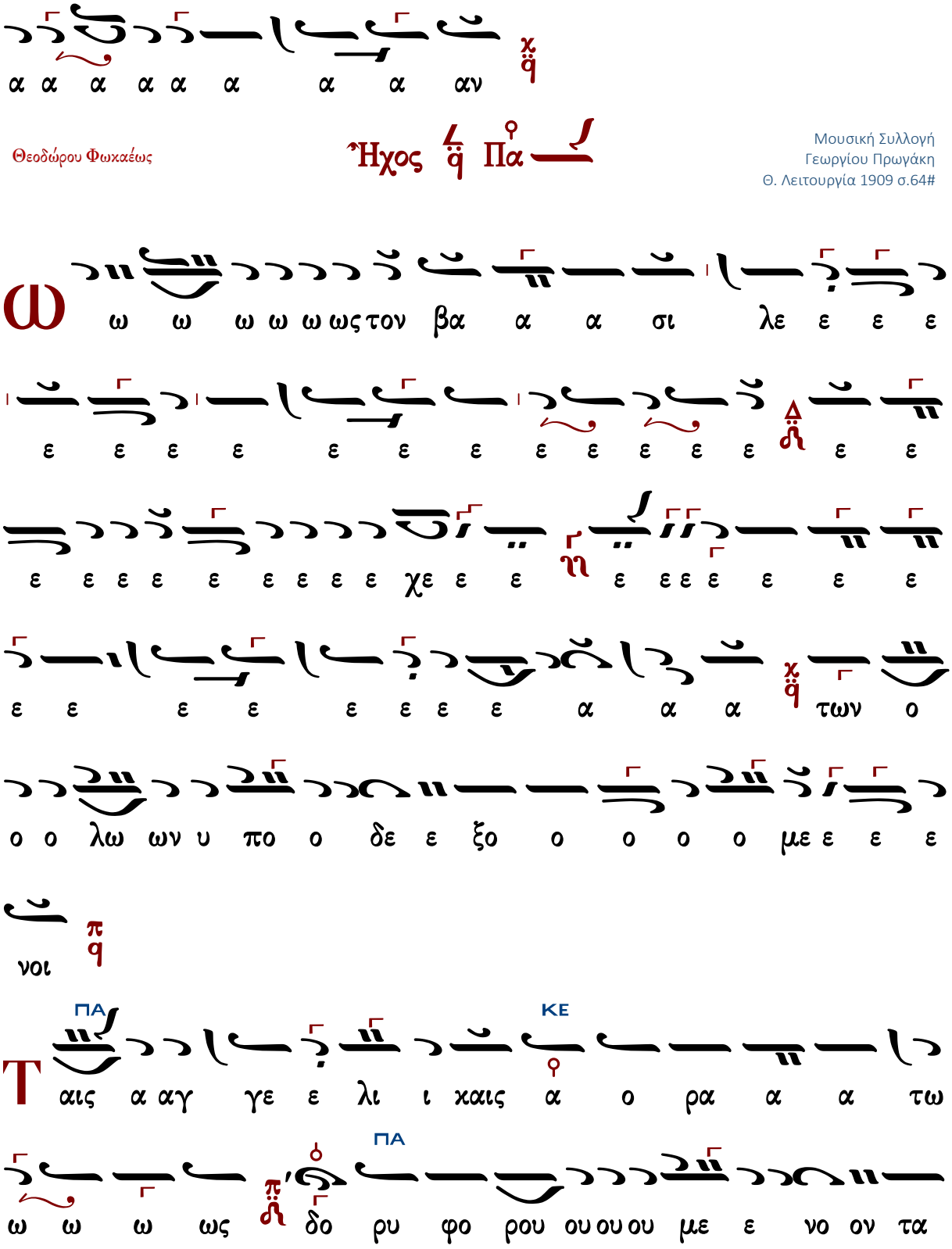
α α α α α α α α αν
Θεοδώρου Φωκαέως
Ἦχος Πα
Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.64#
ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε α α α των ο
ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
ΠΑ
ΚΕ
Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω
ΠΑ
ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

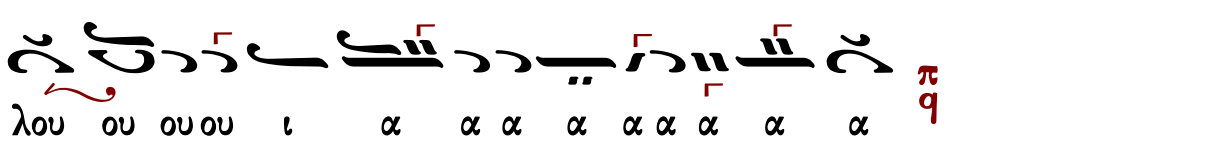

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-β'

Ἦχος πλ. δ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.61#

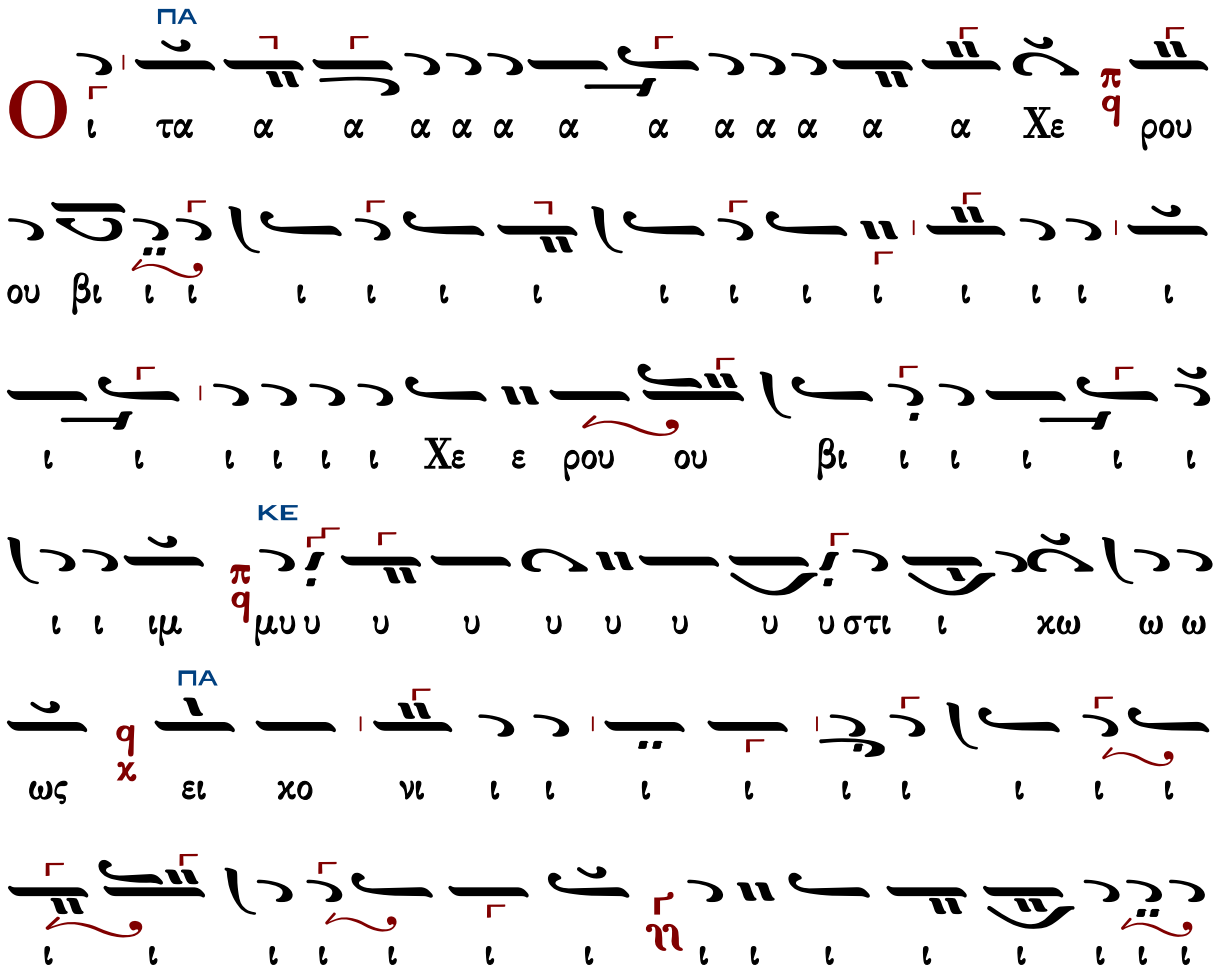

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χο ο ο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο

ο ποι οι οι οι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ζω ο ποι ω

ΔΙ

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α

ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α χα α α α α τρι α α α α α

ΠΑ

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ

ΔΙ

υ υ υ υ μνον προσ α α α α ια α α α

α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α

α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

ΚΕ

σα αν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

ΠΑ

ΚΕ

χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω με

ΠΑ

ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ΚΕ

ρι ι μνα α α α α α α αν

ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

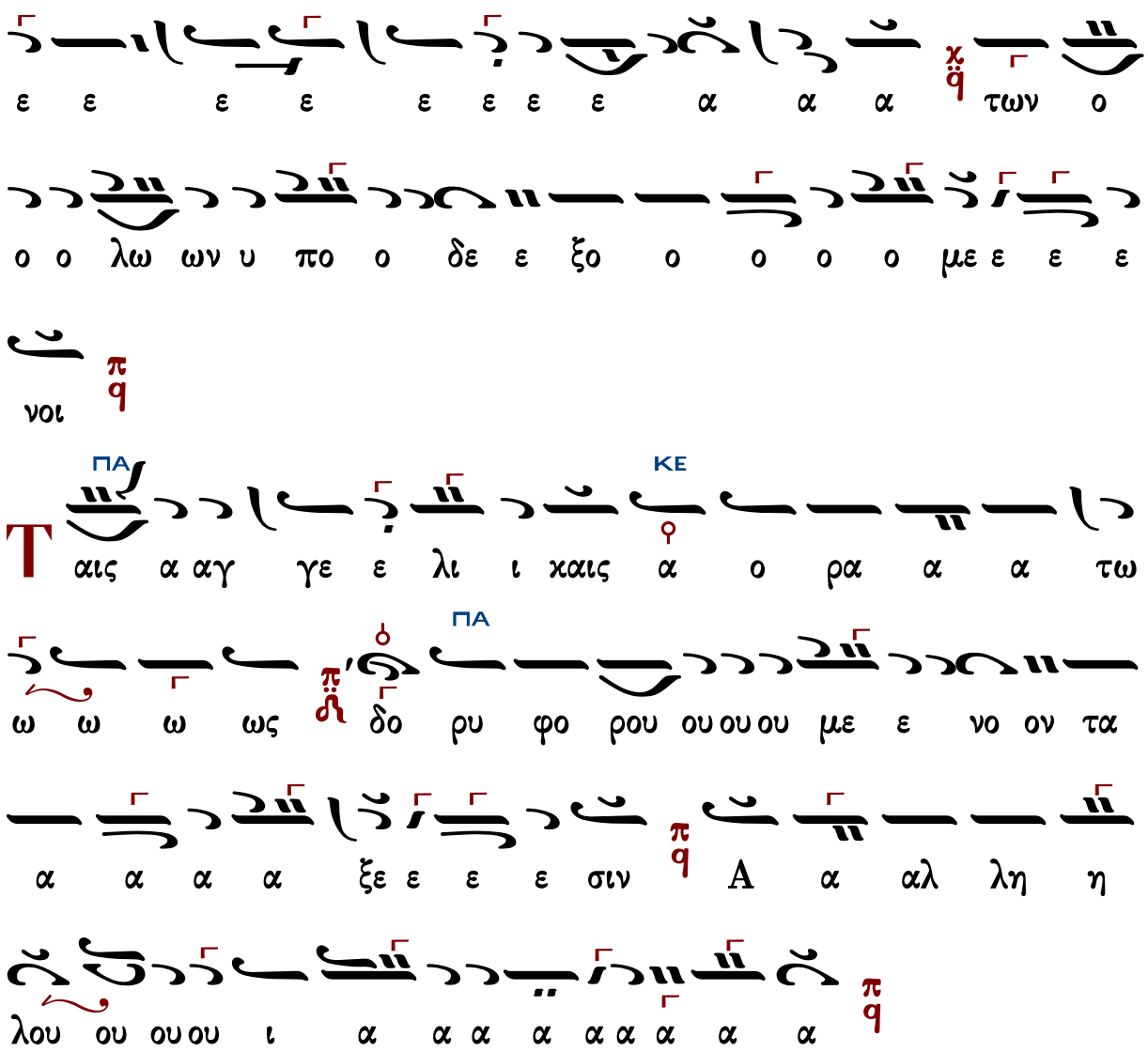

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος δ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.11#

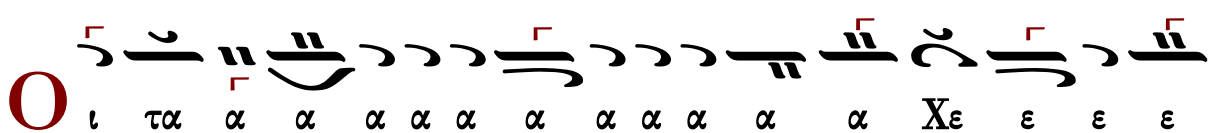

α α χα α α α α α α τρι α α α α α
α δι ι ι χq τον τρισ α α α α γι ι ι
ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
α δο ον τε ε ες πq πα σα αν την βι ι ο τι ι
χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα με
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ρι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι ι ι μνα α
α αν πq
ω ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

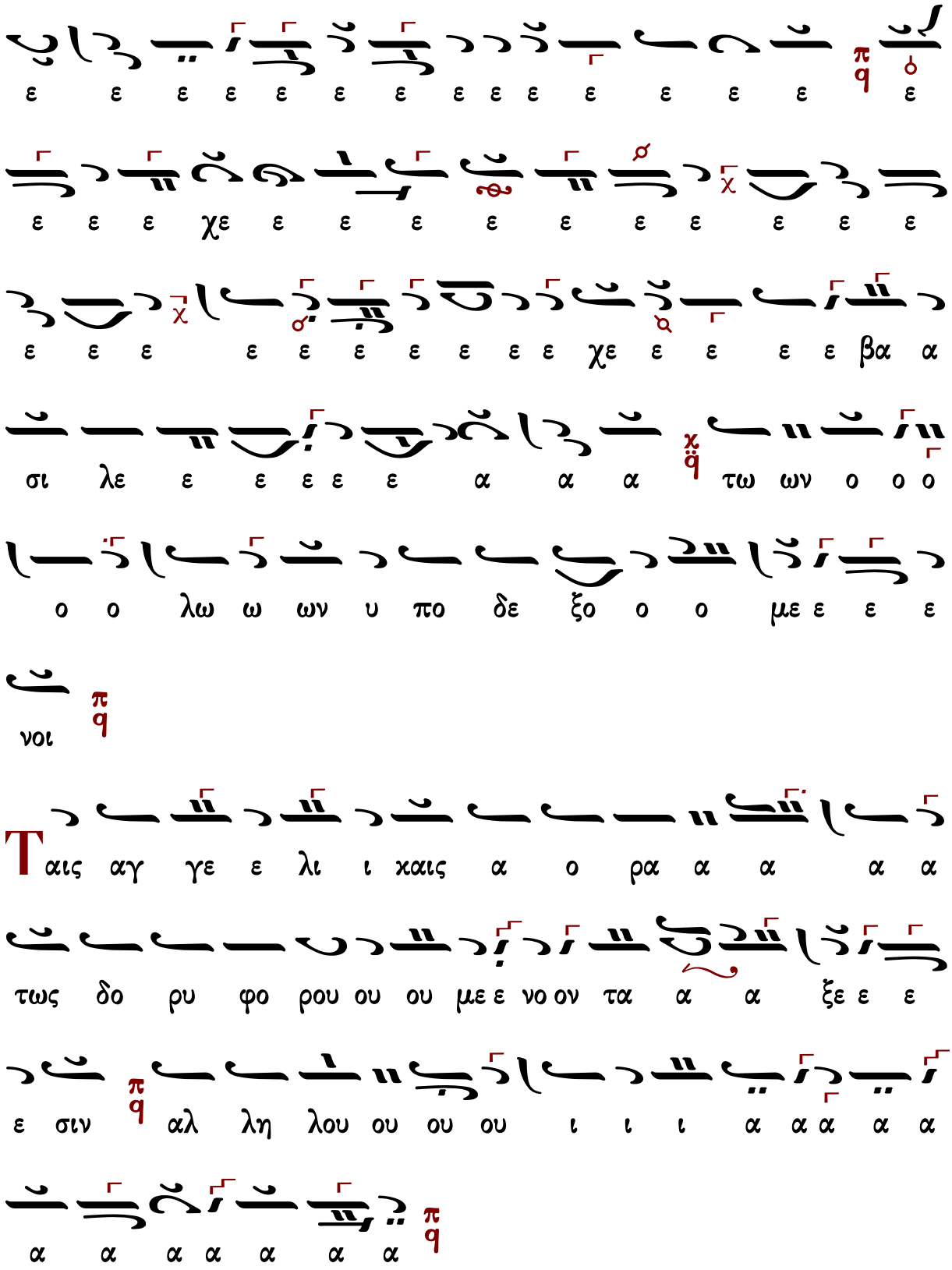
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε βα α
σι λε ε ε ε ε ε α α α τω ων ο ο ο
ο ο λω ω ων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε
νοι
Ταις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α α
τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον τα α α ξε ε ε
ε σιν αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α
α α α α α α α

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος ⸗ q Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.91#

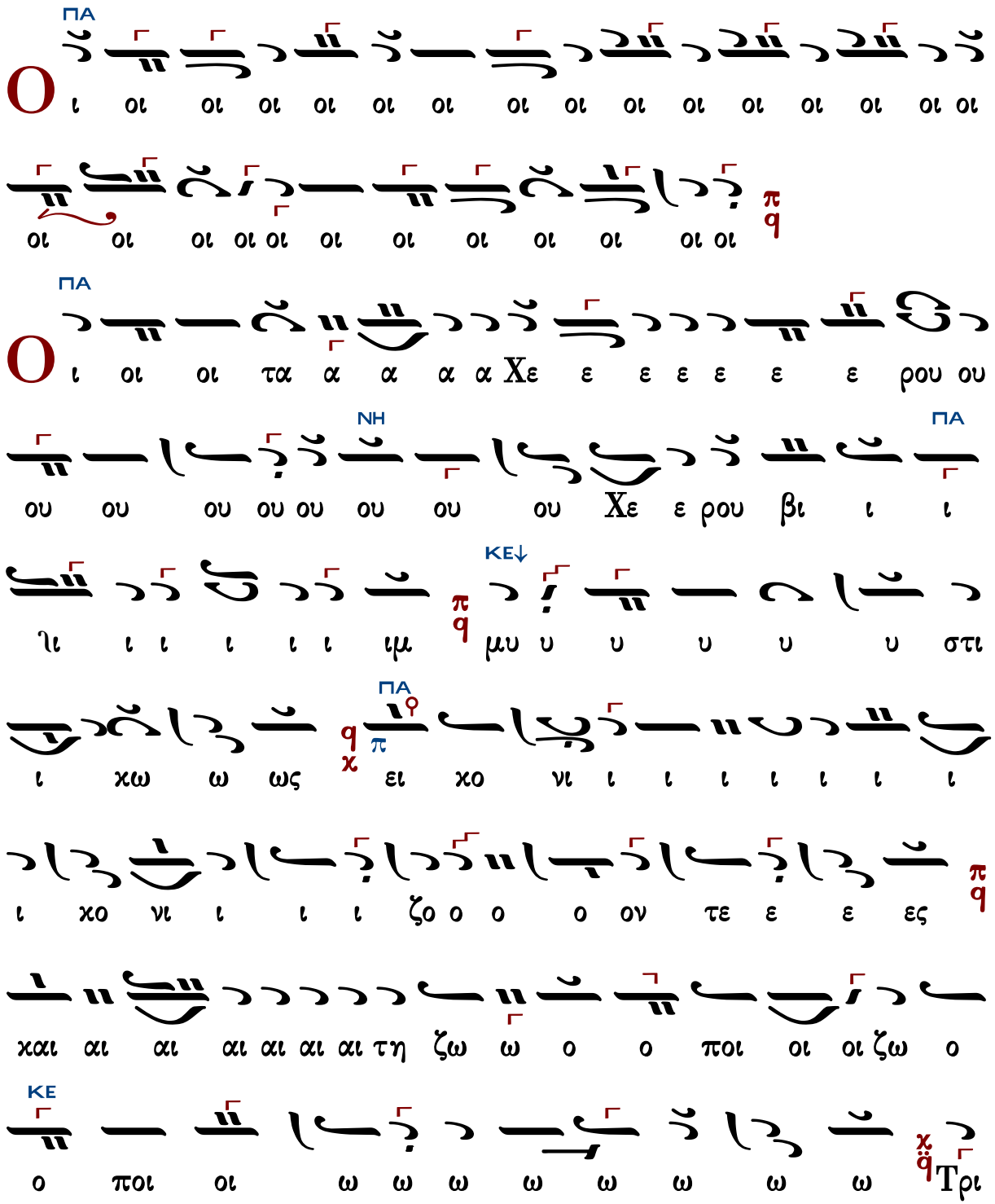

α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α α α

α α α α α Τρι α α α α α α α α

α δι ι ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ

υ υ μνο ο ο ο ον προσ α α α α α δο

ο ον τε ες πα α α α α α α σα α αν τη

ην βι ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η

ην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε με ε

ρι ι ι μνα α α α α α ια α α α α α

αν

ΠΑ ΖΟ ΠΑ ΔΙ ΚΕ

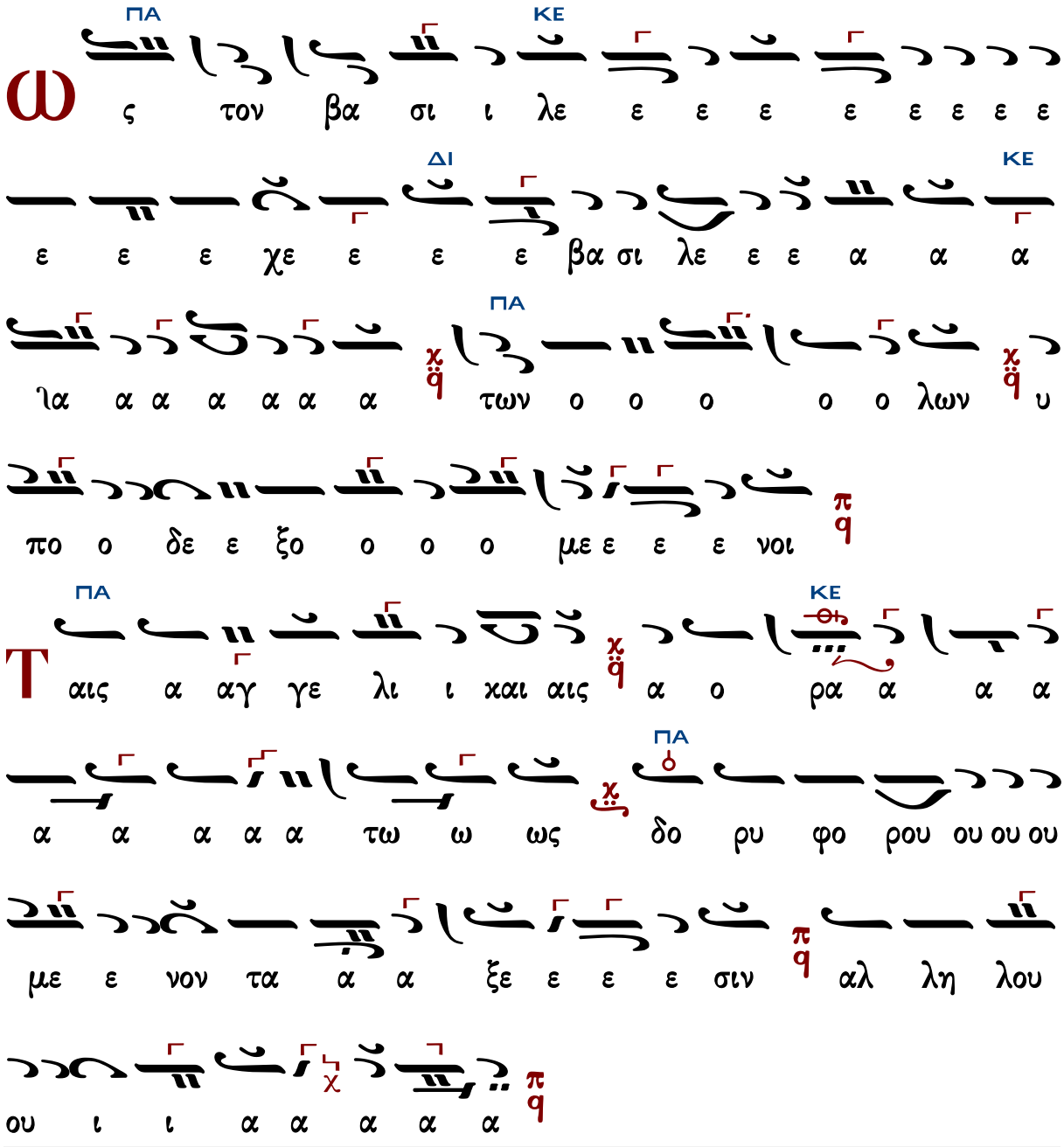

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος πλ. δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.133*

O
ι τα α α α

α α α α α α α υ υ υ υ
α τον τρισ α α γι ι ι ο ον
α α α α α α χα α α α α α α α

α α α δο ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α

α α α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι

βι ο ο τι ι ι χη η η ην α πο ο θω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε

θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι με ε ε ε ρι ι ι μνα α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ως το ον βα σι ι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

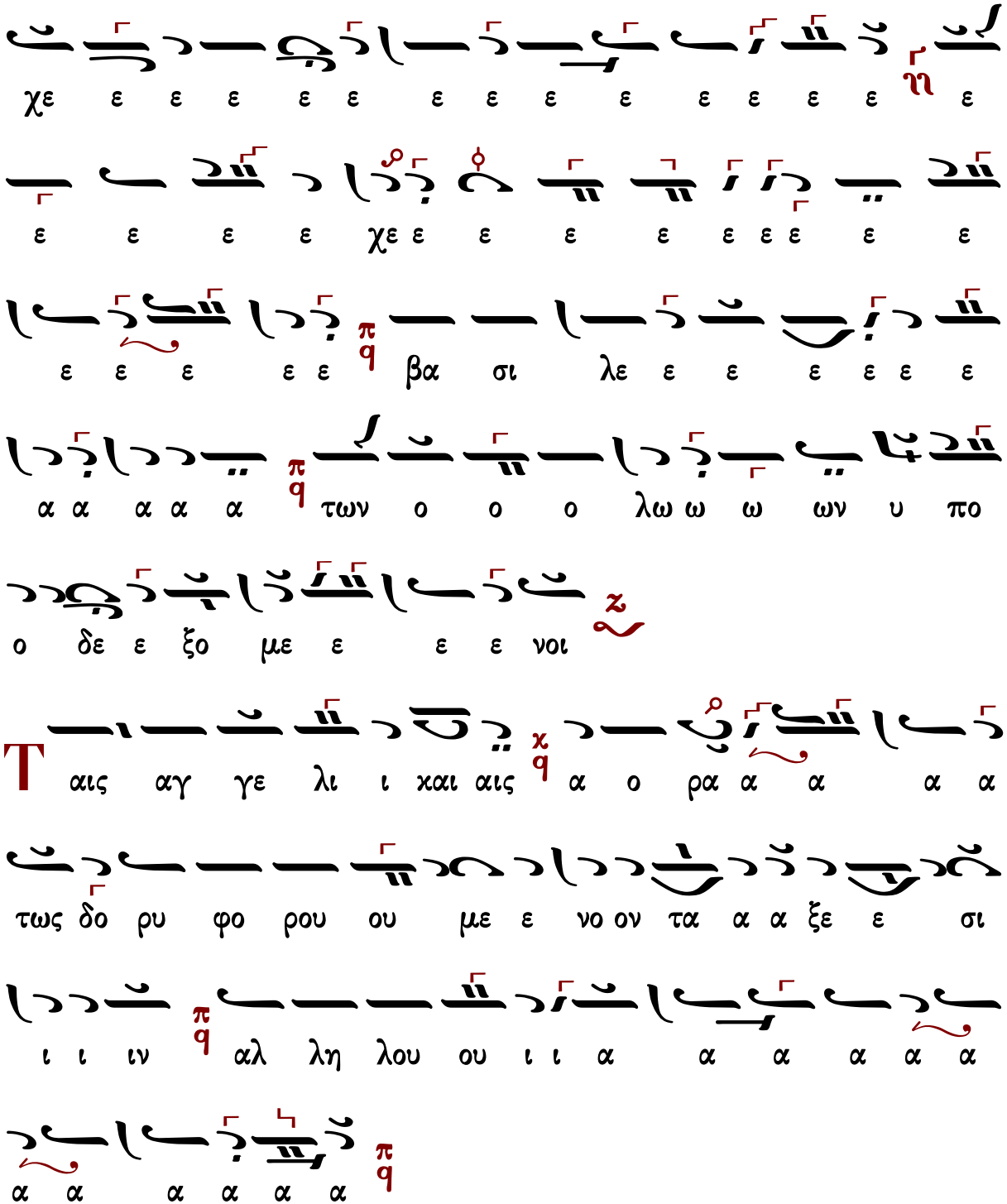

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος 𝄽 q Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.7#

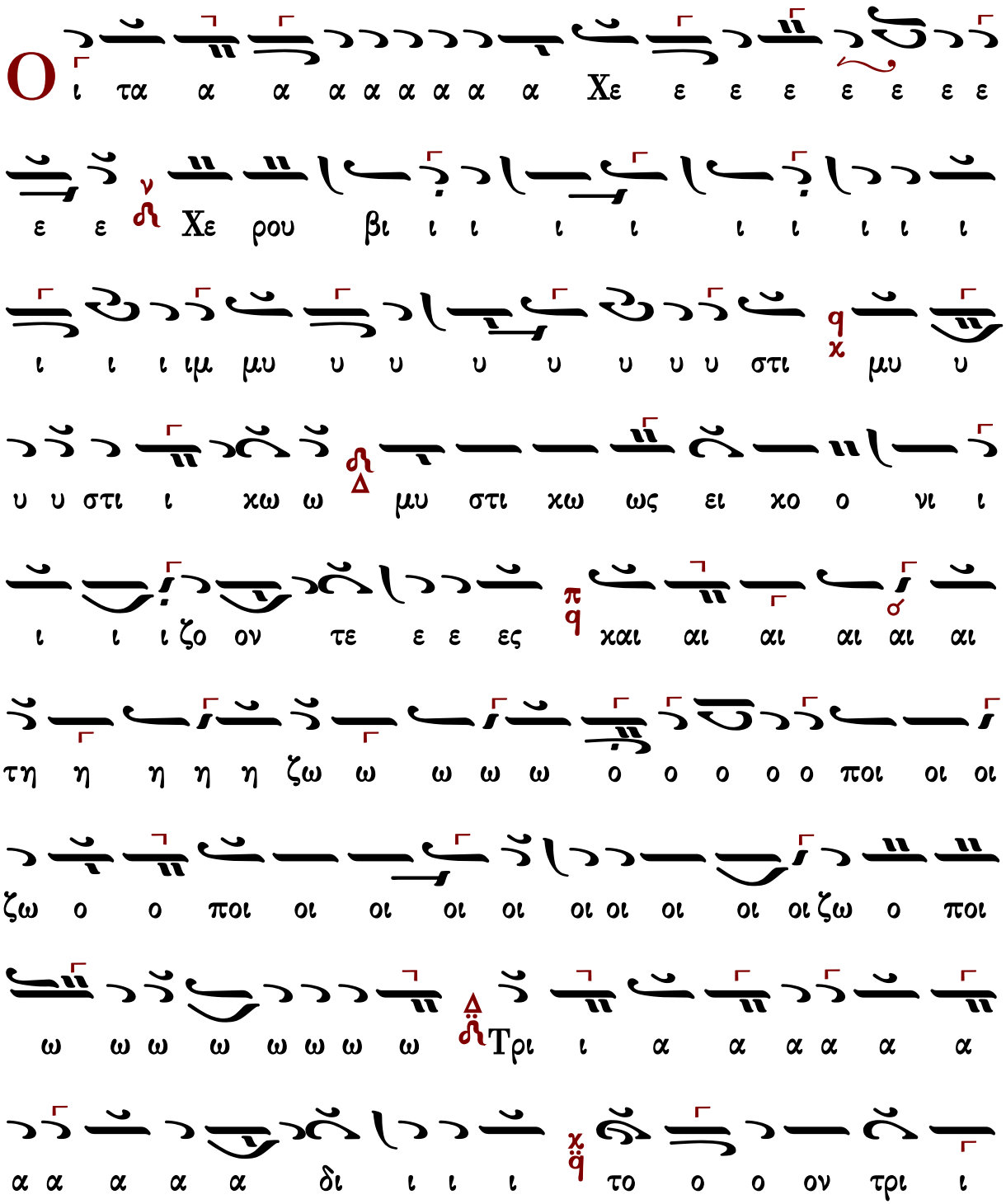

ι ι το ον τρι ισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνον π/q προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο
ον τε ε ε ες π/q πα α α α σα α αν τη η ην βι
ι ο τι ι χη ην π/q α πο θω ω ω ω ω
με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α
με ε ε π/q ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α
α α ια α α α α α α α αν π/q
ως το ον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
ε α α α α α α α π/q τω ων ο ο ο λω

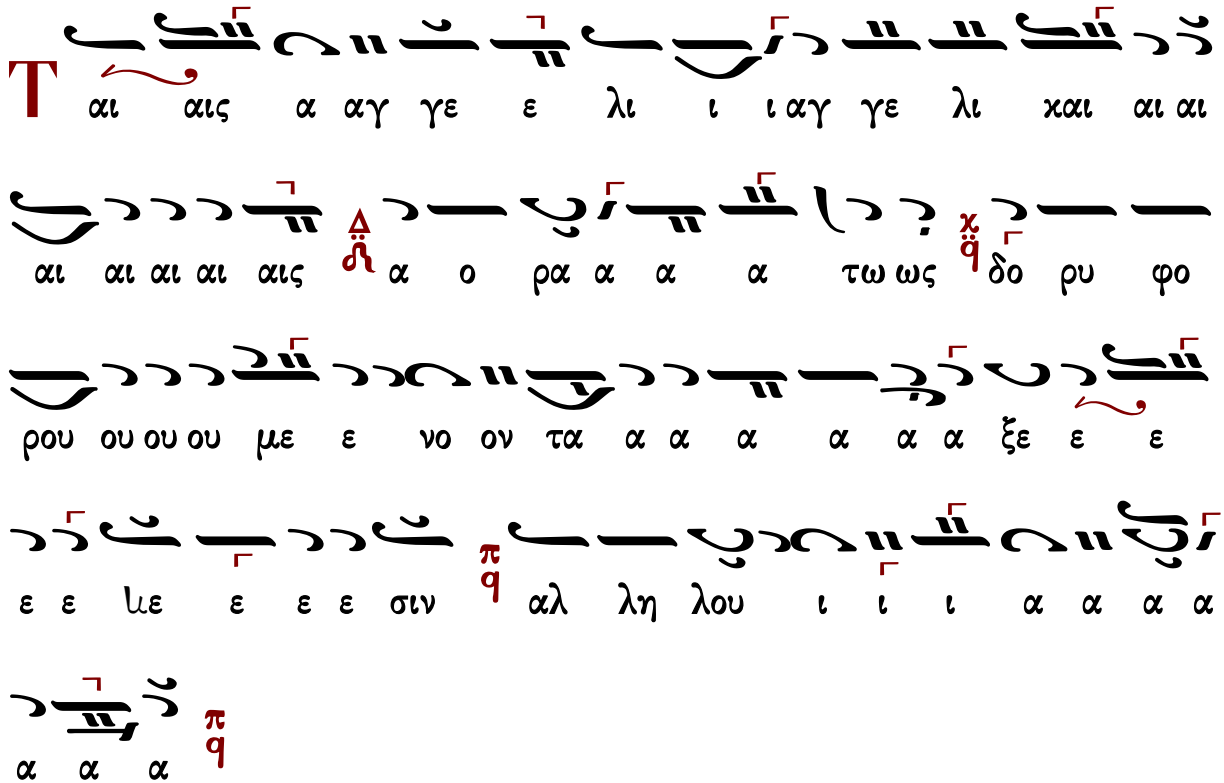

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος δ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.11#

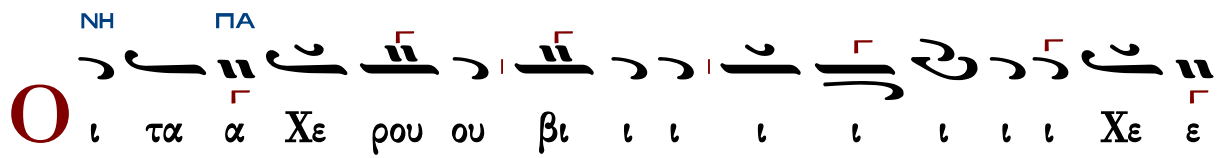

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΚΕ

ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ

ΜΕΛ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ στι ι χω ω ως μυ στι χω

ως ει χο νι ι ι ζο ο ο ει χο νι ι ι ζο

ο ον τε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ες χαι

ΔΙ

τη ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω

ΠΑ ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΠΑ

α π/q α α α α χ/q τρι α α α α α α α

α α δι ι ι ι ι χ/q τον τρισ α α γι ι ι

ον υ υ υ υ μνο ον προ ο οσ α α α α +

α α α δο ον τε ε ες π/q πα σα αν τη η ην

ΚΕ ΠΑ

βι ο τι ι χη η ην ν/η α πο θω ω ω ω ω με ε

ε ε α α πο ο ο θω ω με ε ε θα α α

ΚΕ

με ε ε ε ε ε ρι ι ι χ/q με ε ε ε ρι π/q

ι μνα α α αν χ/q

ΚΕ ΠΑ

Ω ς το ον βα σι ι λε ε ε ε ε α α

ΠΑ

τω ω ων ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο

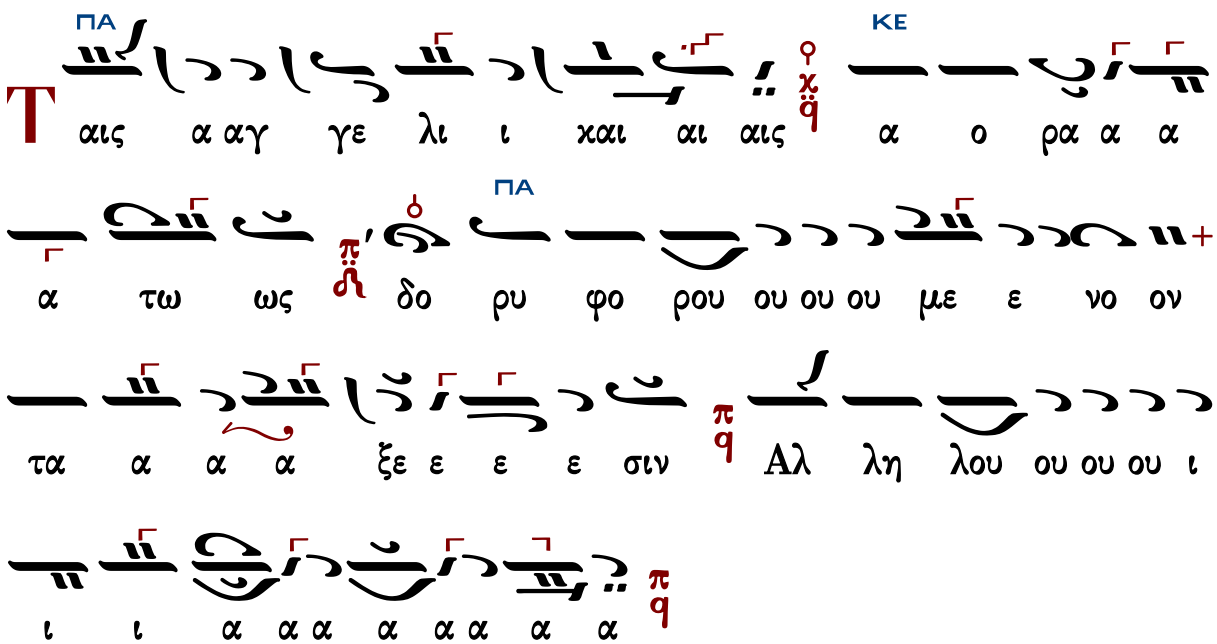

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1991 σ.168#

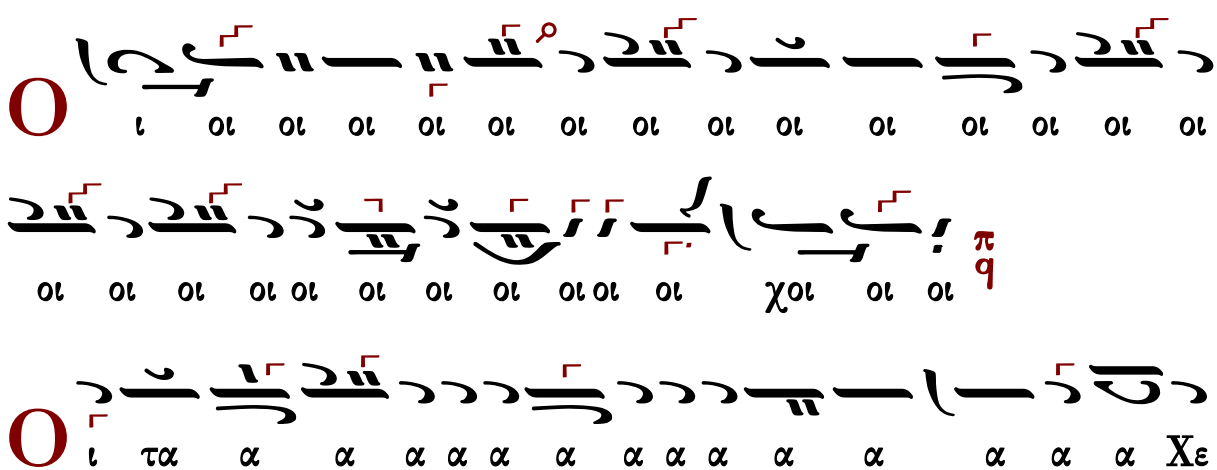

ι ι ζον τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ι ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α υ μνο ον προ οσ α
α α α α α α α α α α α α α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι δι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι τον τρισ α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι γι ι το ον τρισ α α γι ι ι α αα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α α
α α α α σα α α α αν τη η η η ην βι ι ι
ι ο ο ο ο ο ο ο τη ην βι ο ο τι ι
χη η η η η η η η η ην α πο θω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω με ε ε θα με ε ε ε ρι
ι μνα α α α α α αν

σ.44#

ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε βα σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο

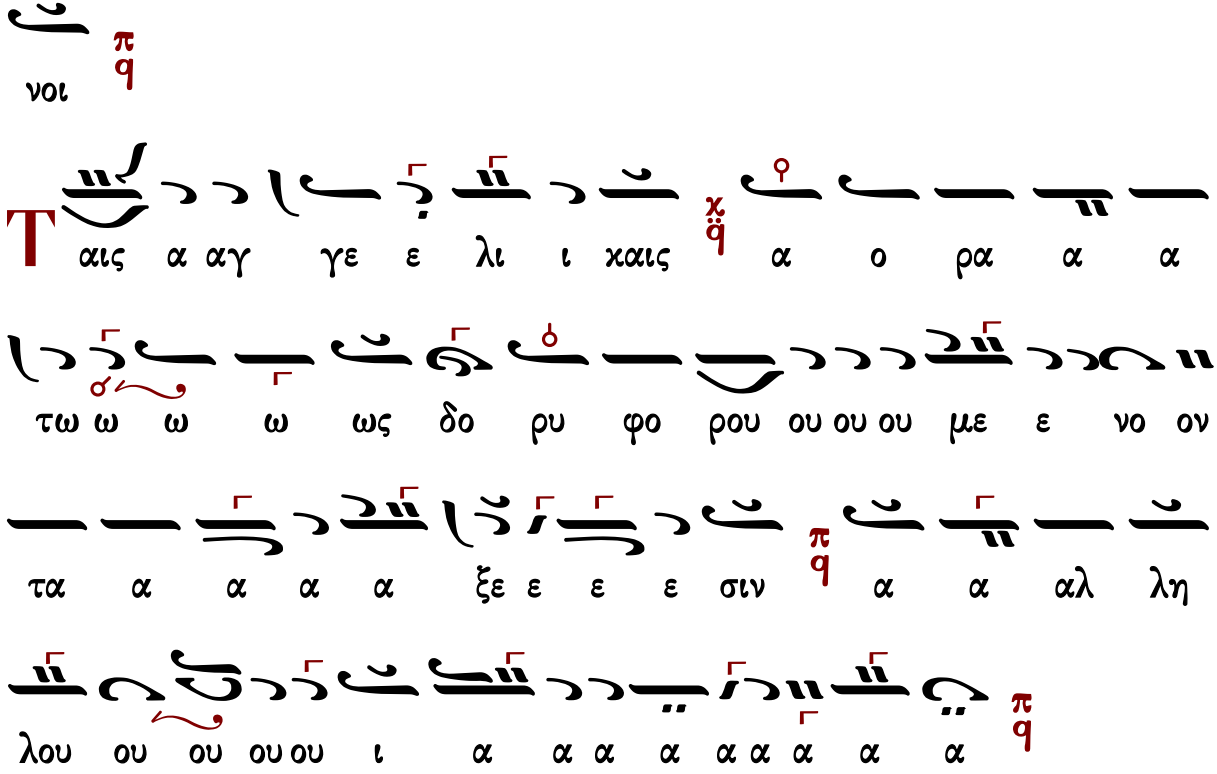

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.81#

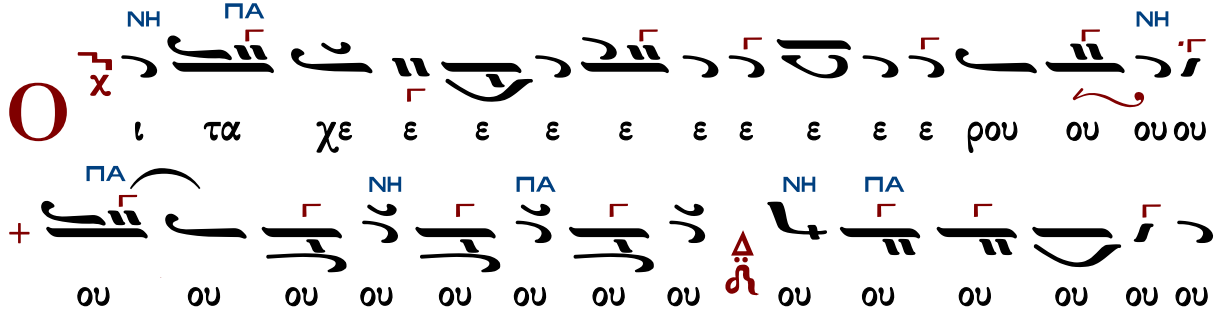

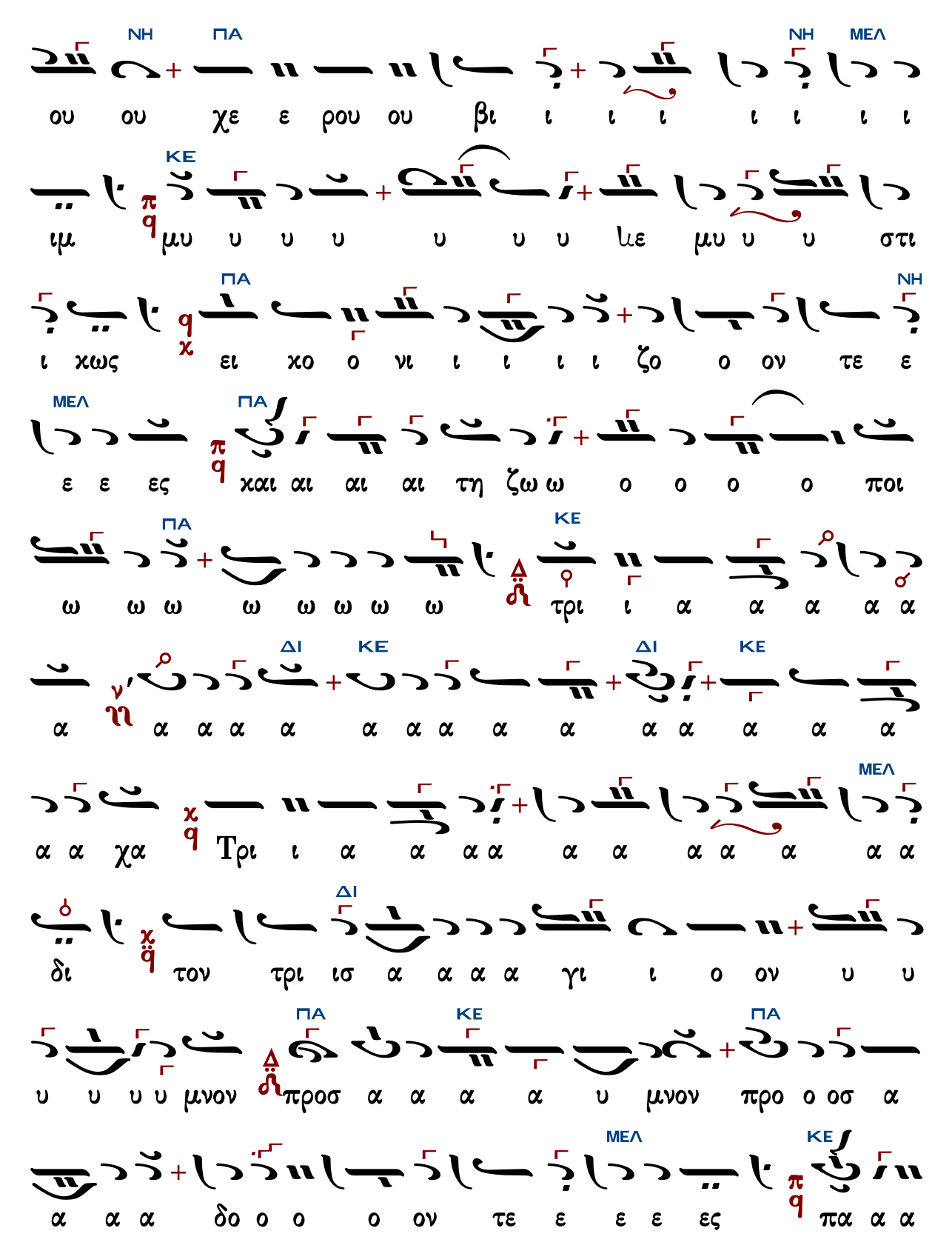
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΜΕΛ
ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι
ΚΕ
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ με μυ υ υ στι
ΠΑ ΝΗ
ι χως ει χο ο νι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε
ΜΕΛ ΠΑ
ε ε ες χαι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο ποι
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ω τρι ι α α α α α
ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΜΕΛ
α α χα Τρι ι α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
δι τον τρι ισ α α α α γι ι ο ον υ υ
ΠΑ ΚΕ ΠΑ
υ υ υ υ μνον προσ α α α α υ μνον προ ο οσ α
ΜΕΛ ΚΕ
α α α δο ο ο ον τε ε ε ε ες πα α α

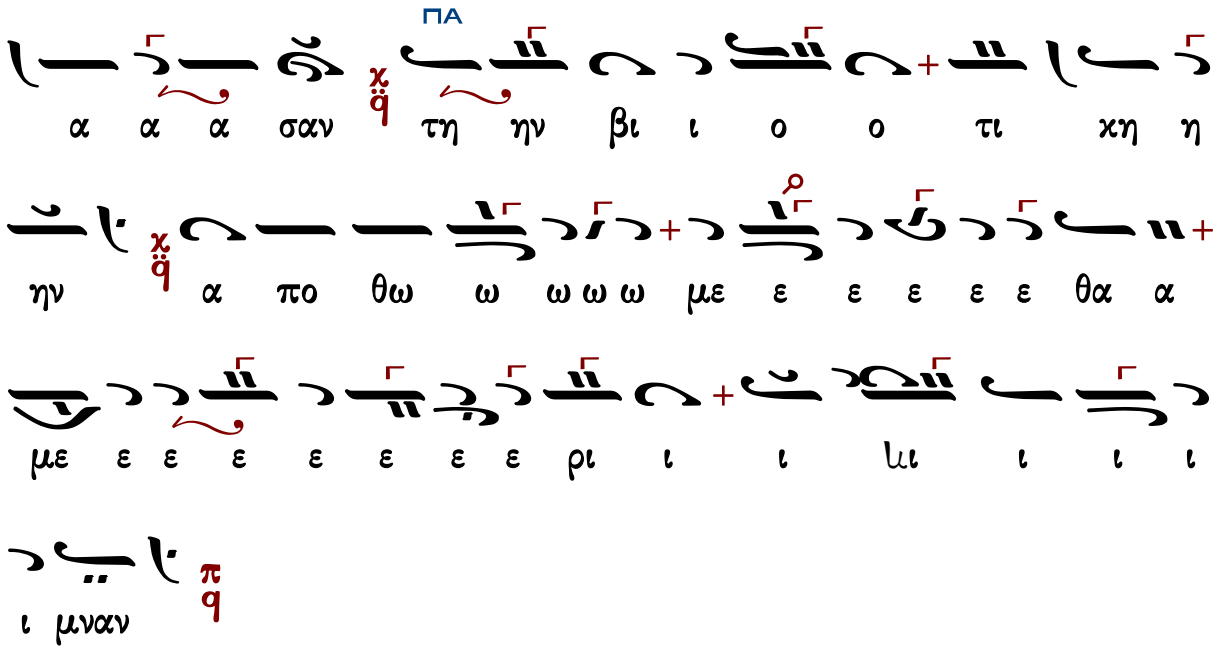

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος ⸗ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.107#

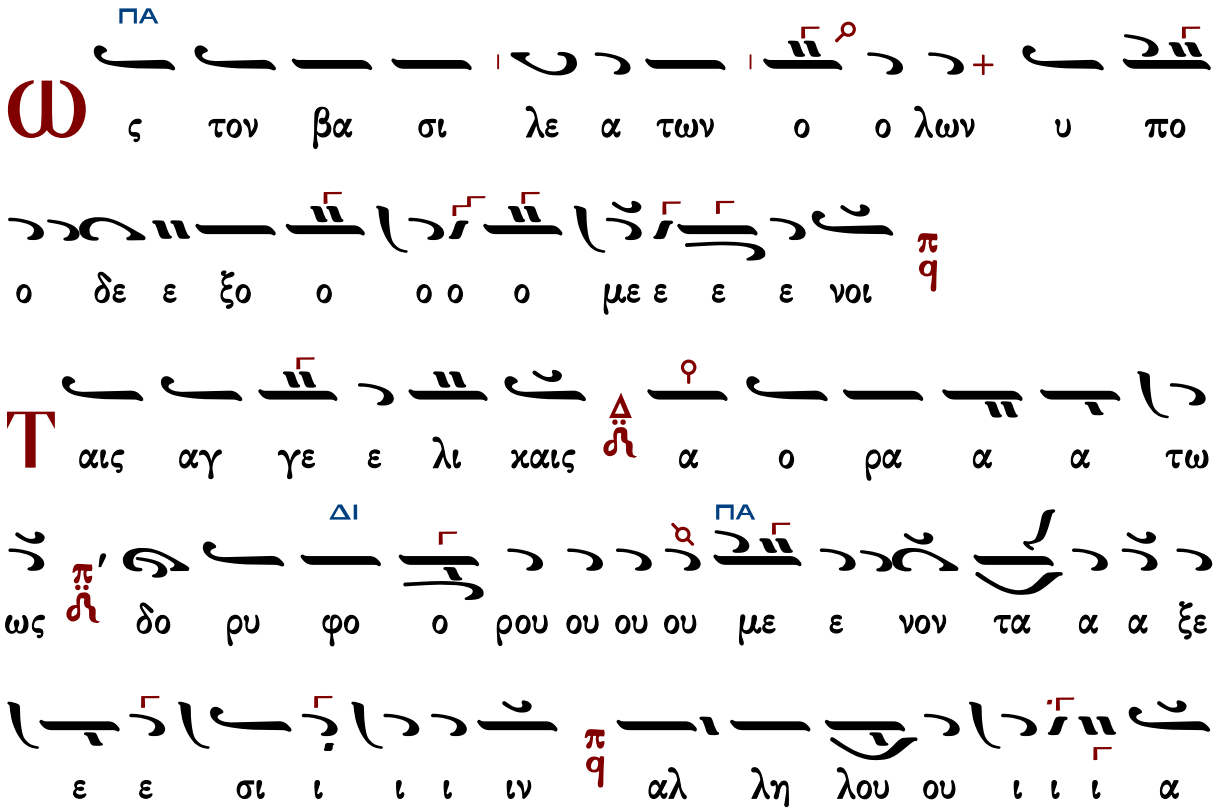

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.39*

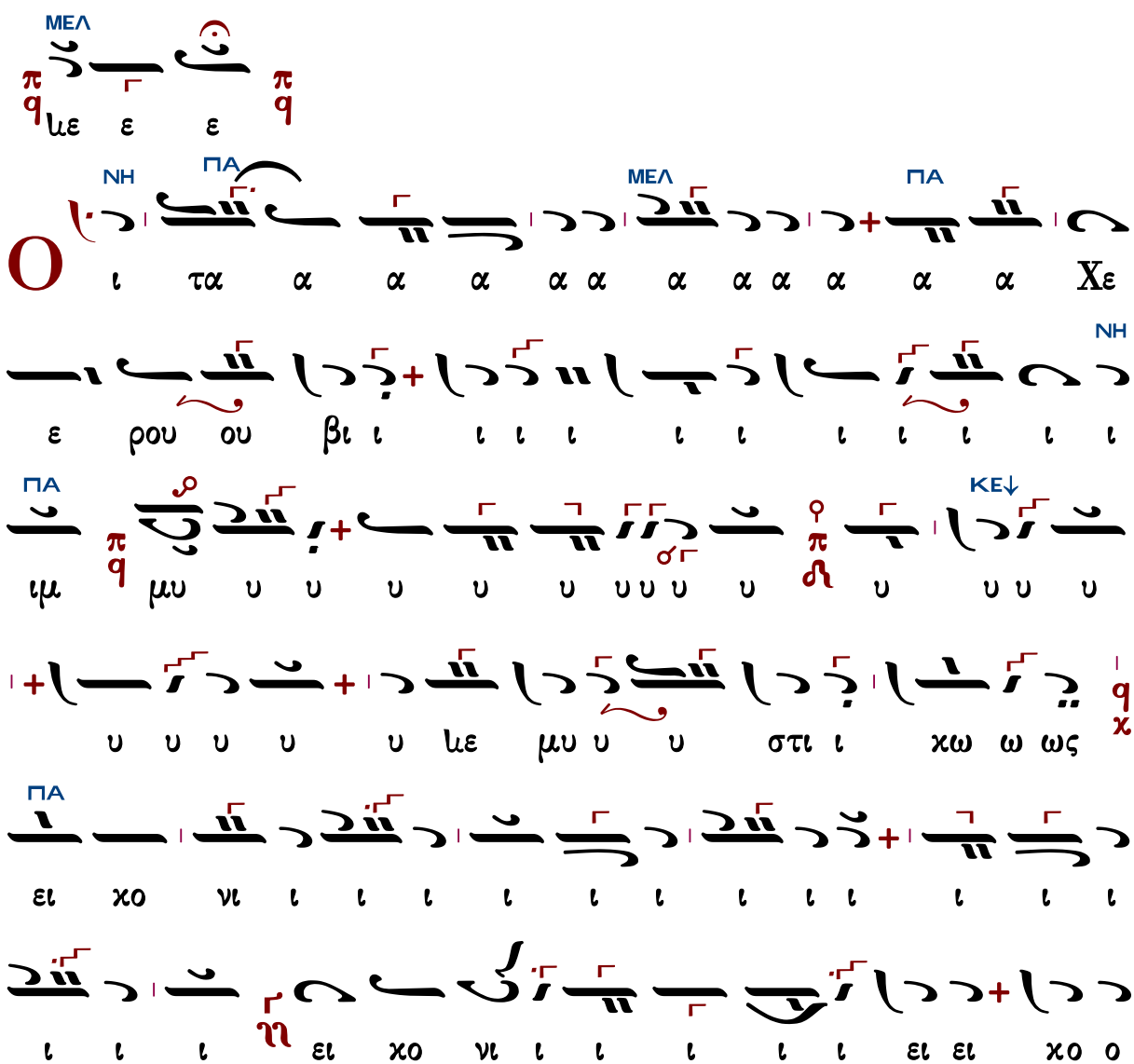

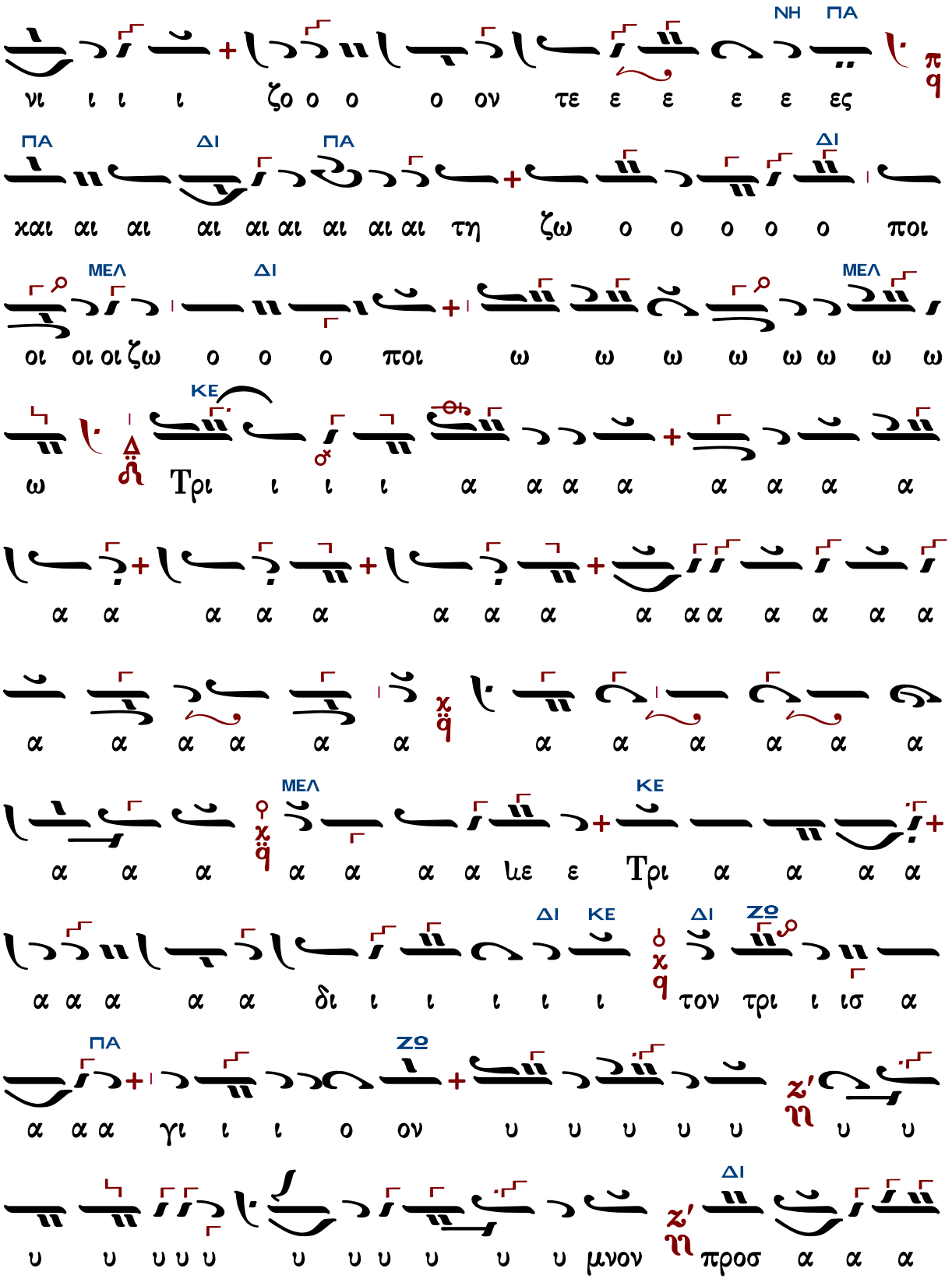
ΝΗ ΠΑ
νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ε ες
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ
χαι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ποι
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
οι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω
ΚΕ
ω Τρι ι ι ι α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΜΕΛ ΚΕ
α α α α α α α ιε ε Τρι α α α α
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΖΩ
α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α
ΠΑ ΖΩ
α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ
ΔΙ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α

ΠΑ

δο ο ο προσ α α α δο ον τες πα α α σαν

τη η ην βι ι ι ο τι ι ι χην α πο

ο θω ω ω ω ω με ε ε α πο ο θω ω με ε

ε θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν

Ω ς τον Βα σι λε α των ο ο λων υ πο

ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

ΠΑ ΚΕ

Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

ΠΑ

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο

ΝΗ ΠΑ

ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν α αλ λη λου

ΝΗ ΠΑ

ου ου ου ου ου ι α α α α α α α α α

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος ⸗ ⸗ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.23#

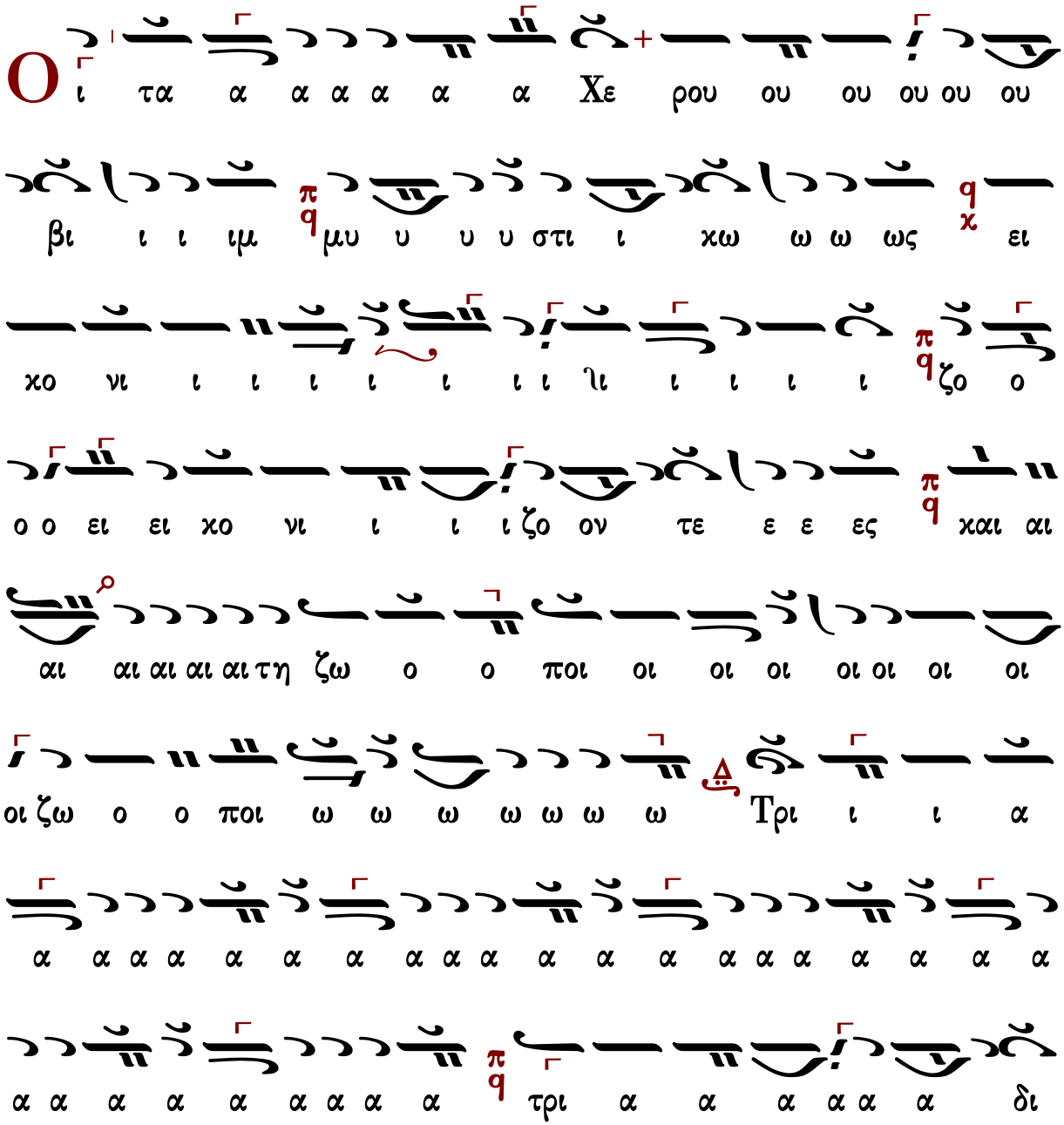

ι ι ι τον τρισ α α α α γι ον υ υ υ μνον προ
οσ α α α α δο ο προσ α α α δο ον τε ε ε ες πα
α α α α α σα αν την βι ο τι ι χην α πο θω
ω ω με ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι ι μνα α α
αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε βα σι λε ε ε ε α α α α των ο
ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
αις αγ γε λι ι καις α ο ρα α α τω ως δο

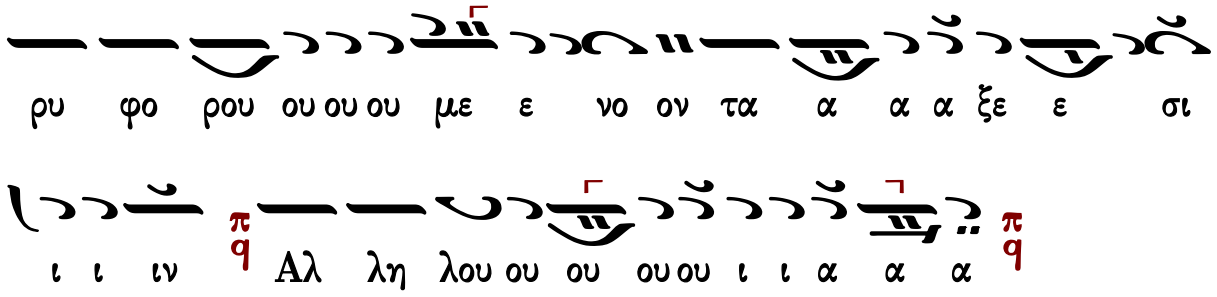

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Z-B′

Ἦχος πλ. δ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.116#

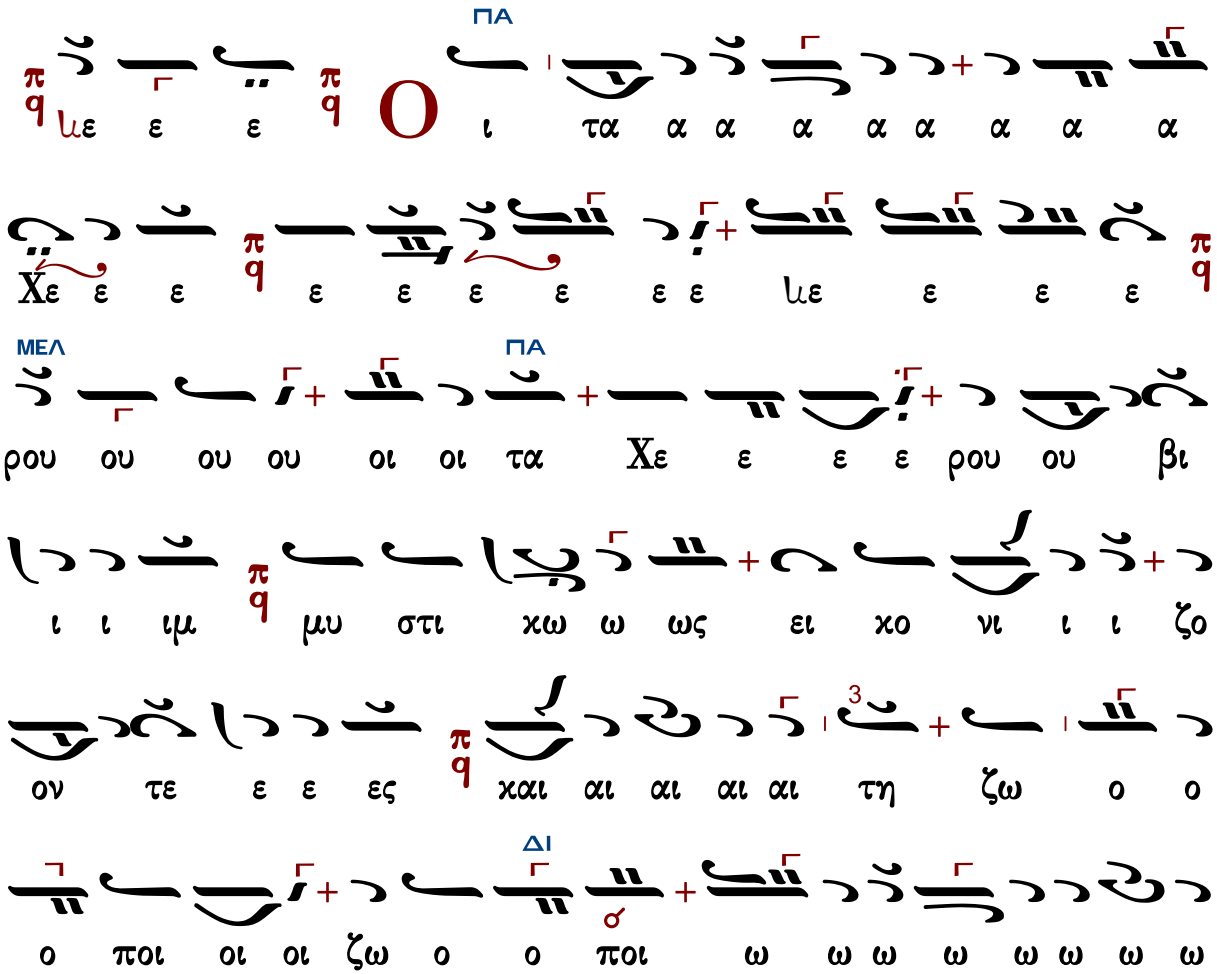

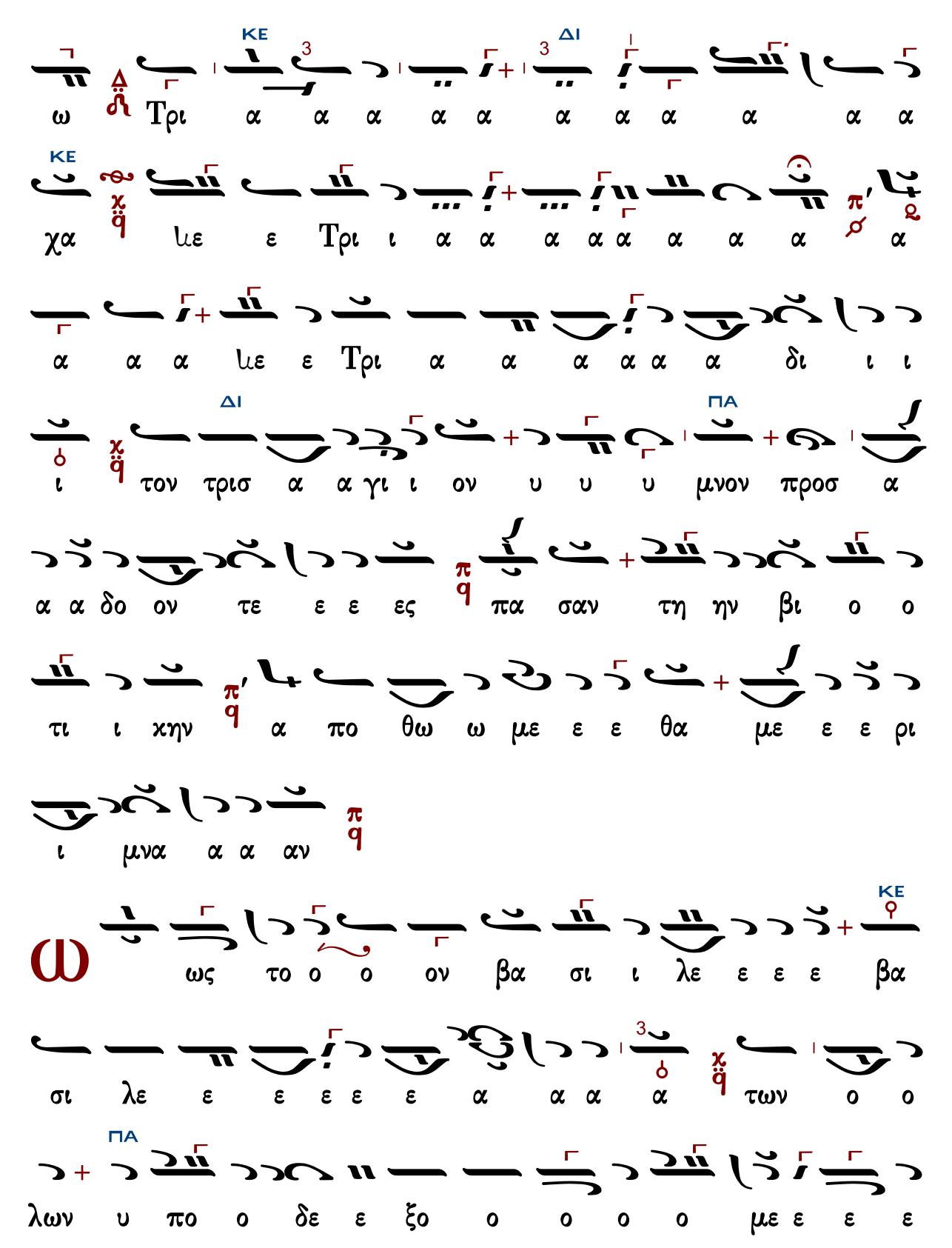
ΚΕ
ΔΙ
ω Τρι α α α α α α α α α α α
ΚΕ
χα με ε Τρι ι α α α α α α α α α α
α α α με ε Τρι α α α α α α δι ι ι
ΔΙ
ΠΑ
ι τον τρισ α α γι ι ον υ υ υ μνον προσ α
α α δο ον τε ε ε ες πα σαν τη ην βι ο ο
τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι
ι μνα α α αν
ΚΕ
ω ως το ο ο ον βα σι ι λε ε ε ε βα
σι λε ε ε ε ε ε α α α α των ο ο
ΠΑ
λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε

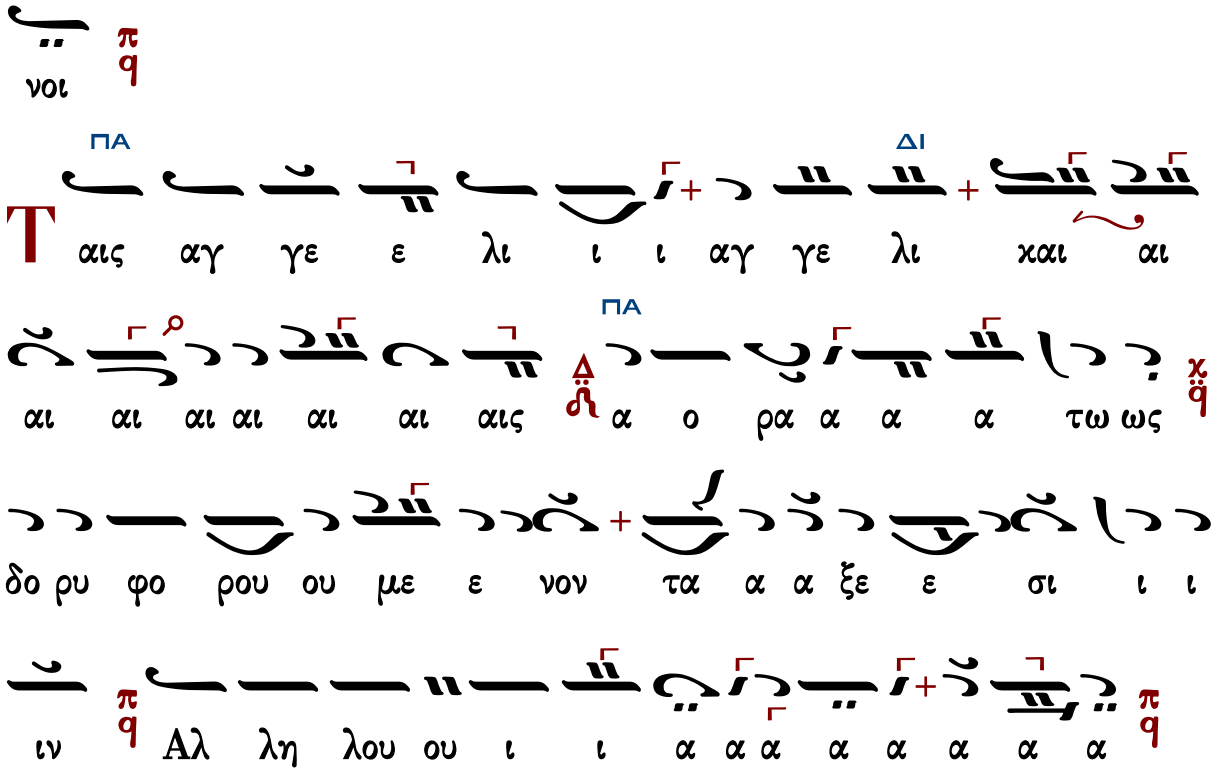

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.327#

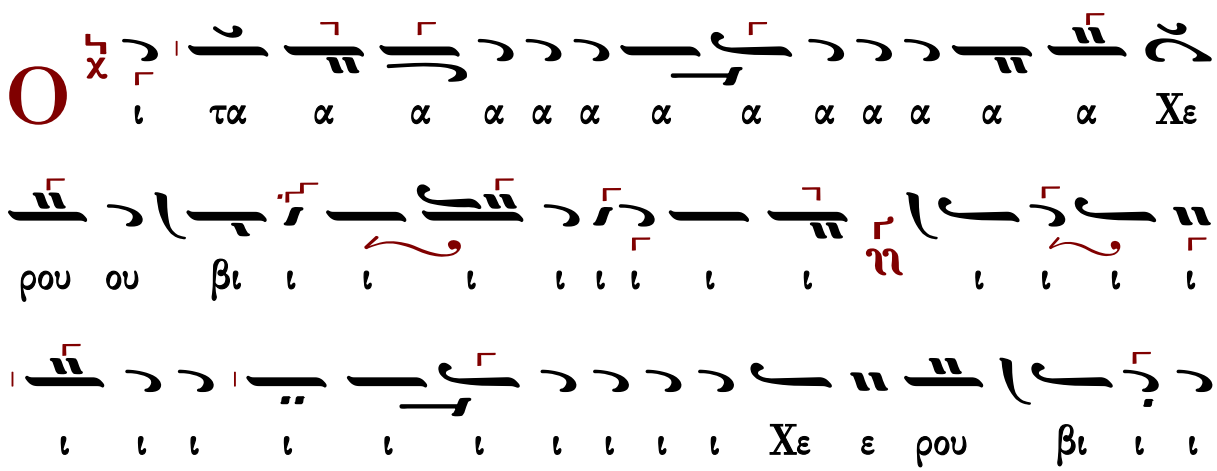

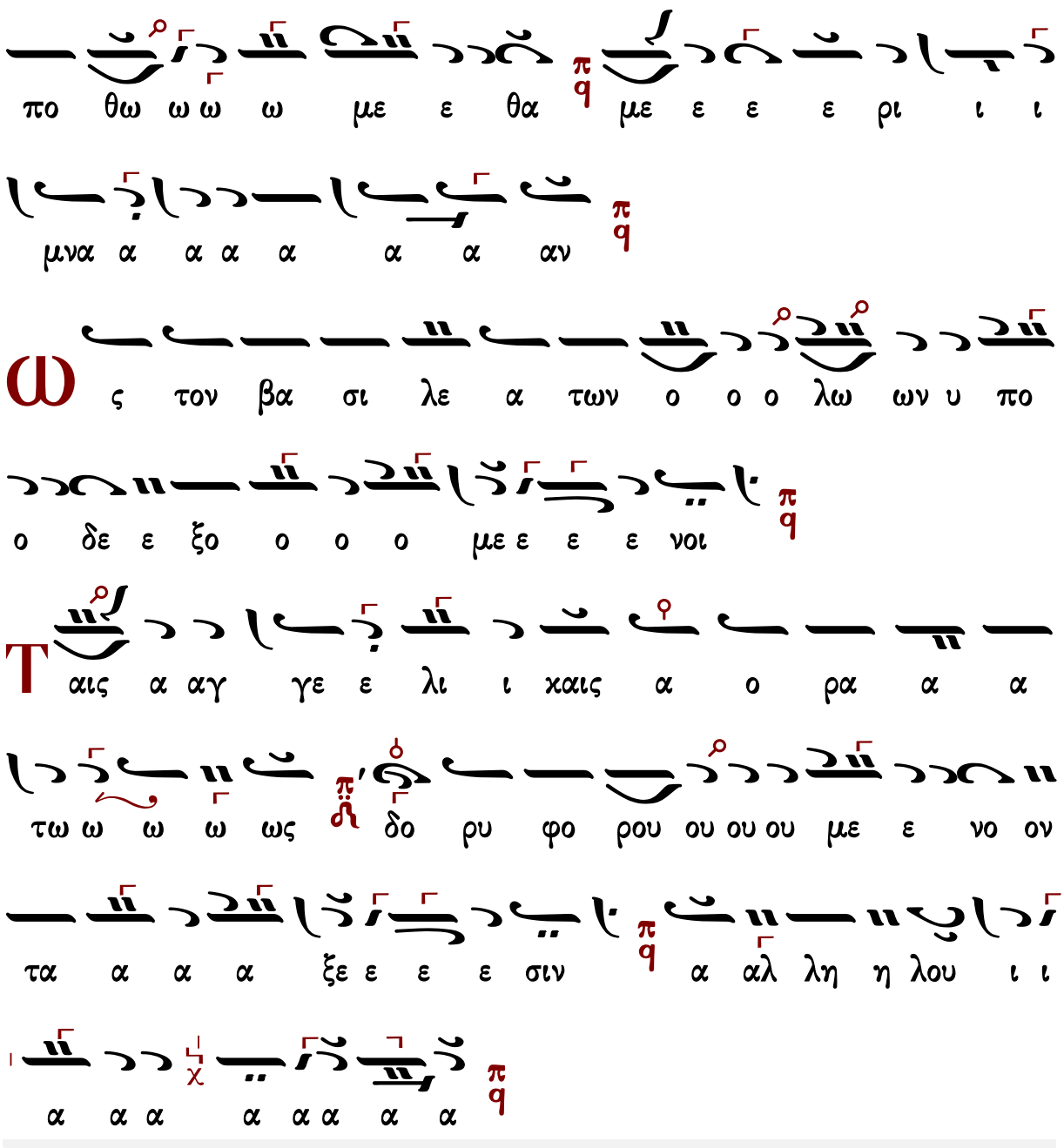
α α α α α σα αν χq την βι ι ο τι ι ι χη ην χq α
πο θω ω ω ω με ε θα πq με ε ε ε ρι ι ι
μνα α α α α α α αν πq
Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λω ων υ πο
ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι πq
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
τω ω ω ω ως πq δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α ξε ε ε ε σιν πq α αλ λη η λου ι ι
α α α α α α α πq

Ἦχος 4 q Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.105*

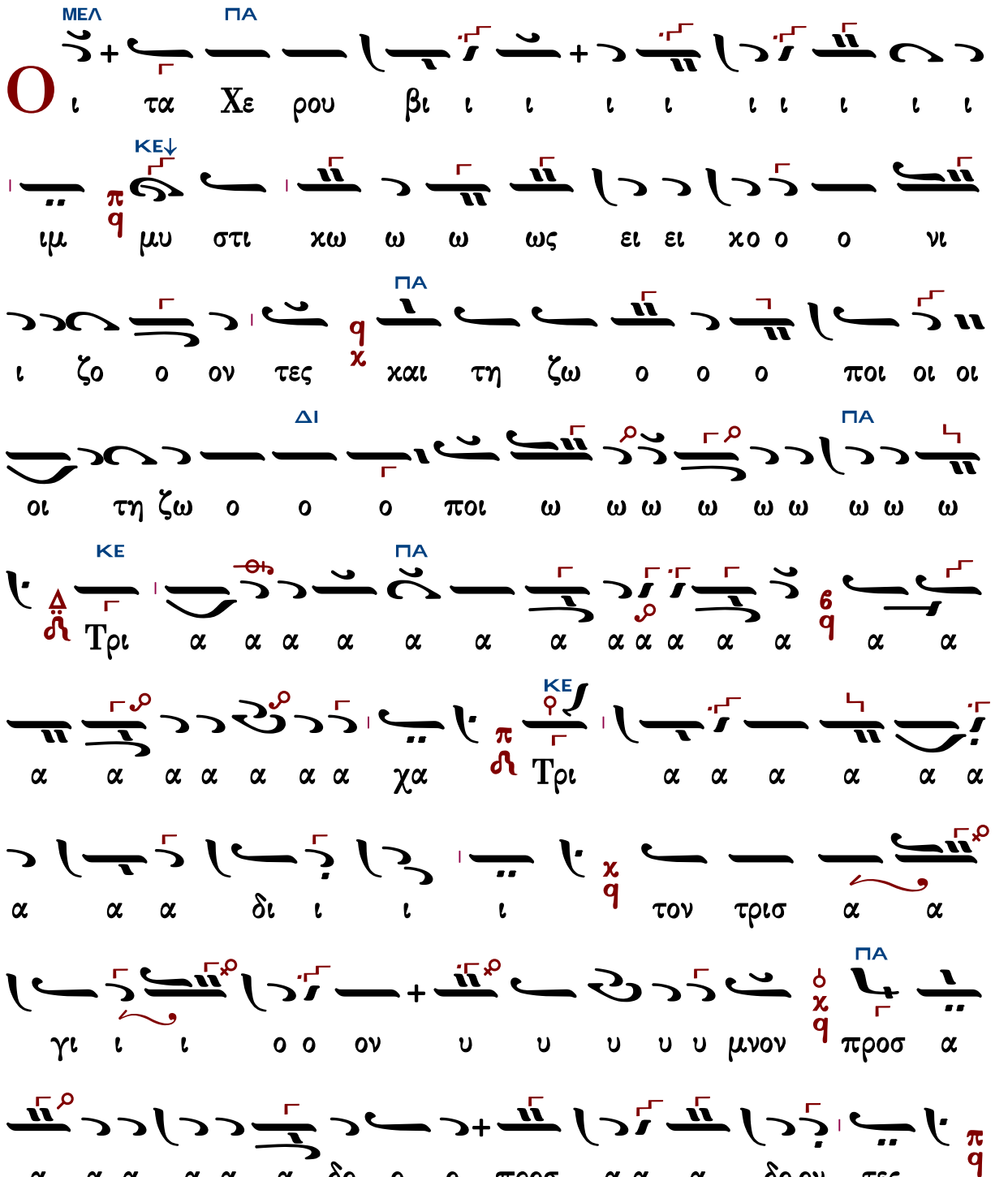

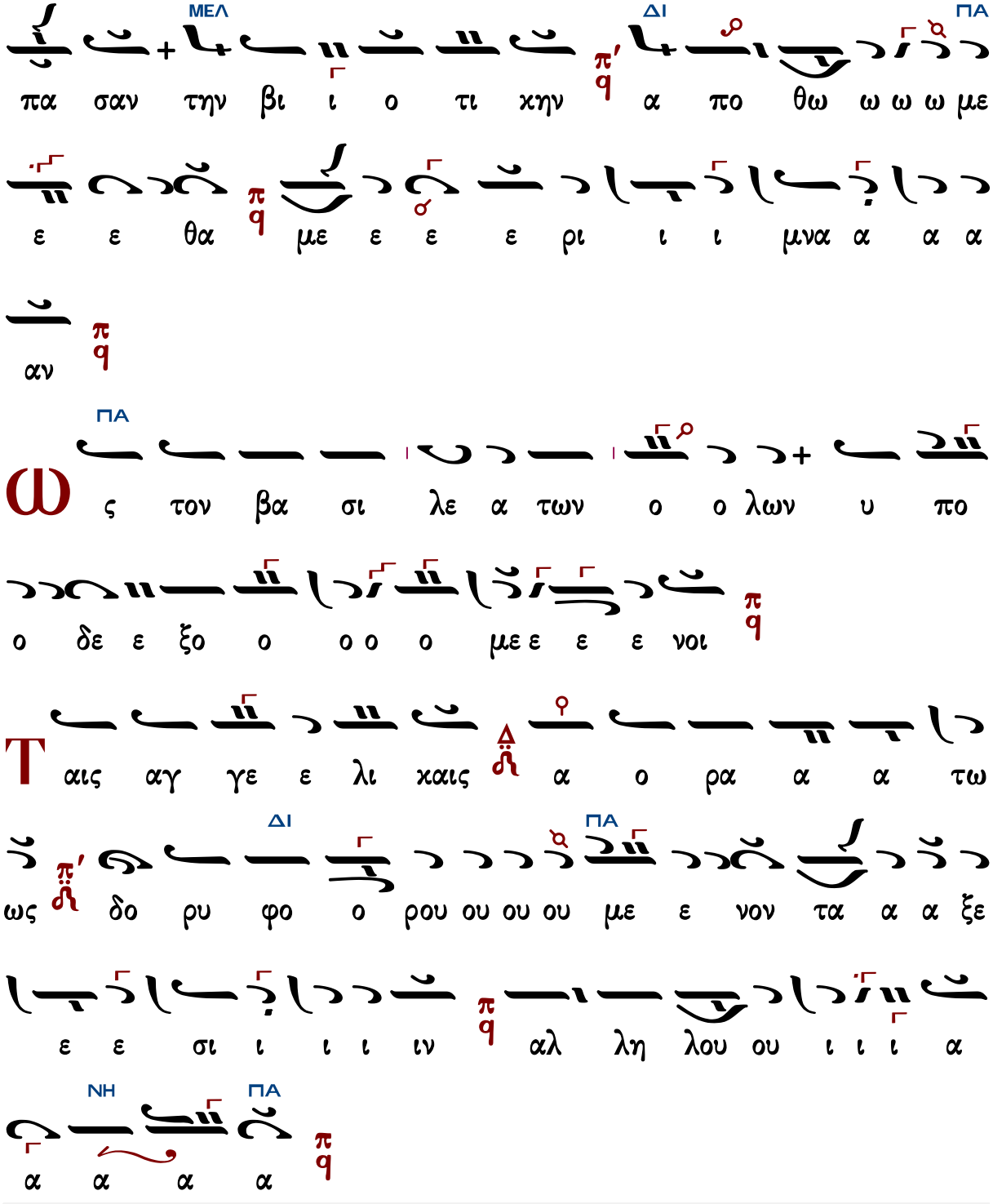
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
πα σαν την βι ι ο τι χην α πο θω ω ω ω με
ε ε θα με ε ε ε ρι ι ι μνα α α α
αν
ΠΑ
ω ς τον βα σι λε α των ο ο λων υ πο
ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
Τ αις αγ γε ε λι χαις α ο ρα α α τω
ΔΙ
ΠΑ
ως δο ρυ φο ο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε
ε ε σι ι ι ι ιν αλ λη λου ου ι ι ι α
ΝΗ
ΠΑ
α α α α

Ἦχος δ̇ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.8*

Ο
ποι ο ο ο ζω ται αι αι χαι ες ε ε τε ζον
ι ι ι ι ι ζο ο ο χο ει ο ο νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι

ω ω ω ω ω ποι ο ζω ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο

α α α α α α α α Τρι α α α α ω ω ω ω

α α α α α χα α α α α α α χα α α α α α α α α

α α ιε ε ε τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρισ α α α α α α γι ι ι τον τρισ

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον

υ υ υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α α α

δο ο ο ιο ο ο ο ον τες πα α α α α α α

α α α α α σαν την βι ο τι χη η η η

ιη η η η η η η η ην α πο ο θω ω

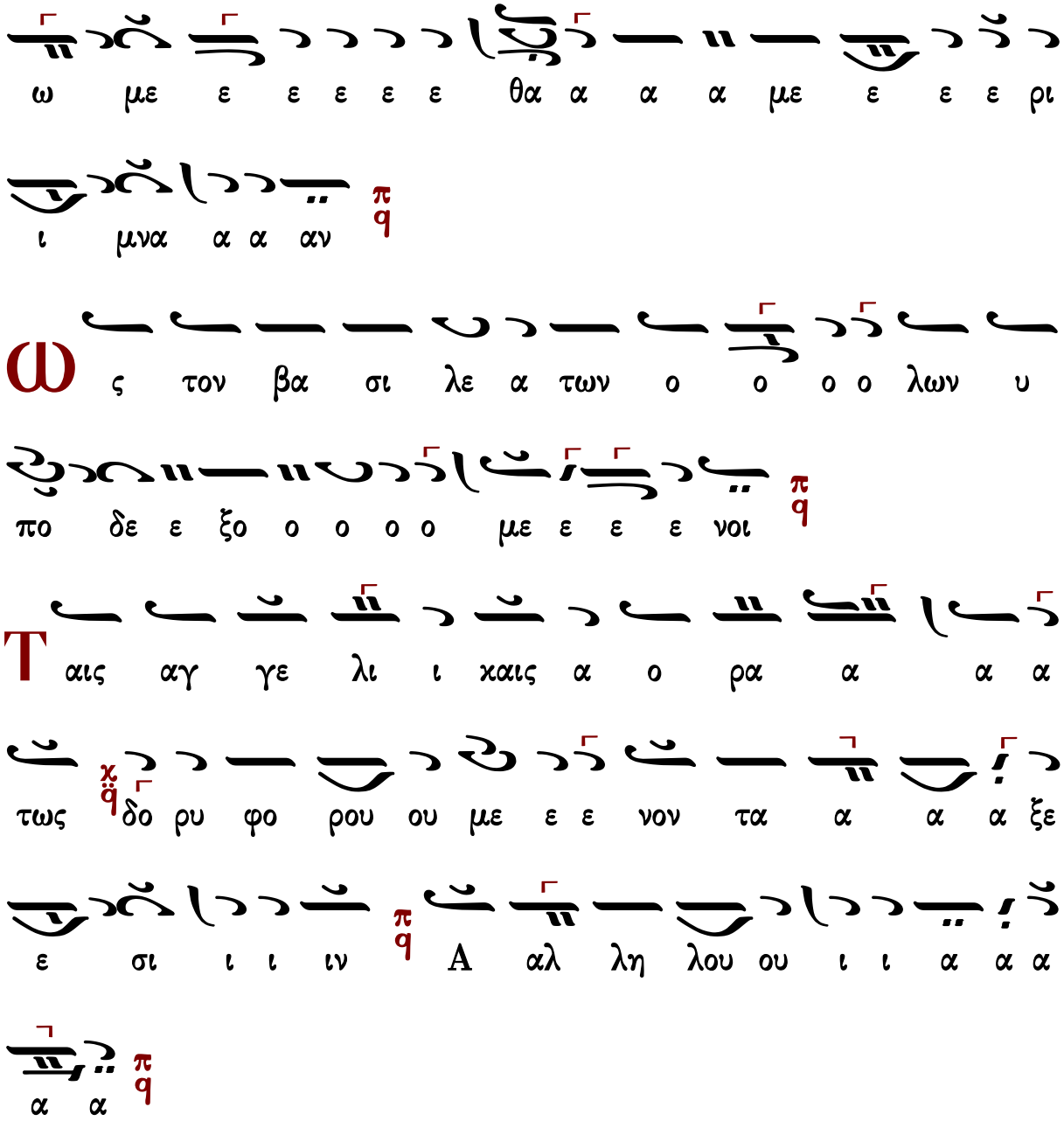

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος ⸗ q Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2013 σ.10#

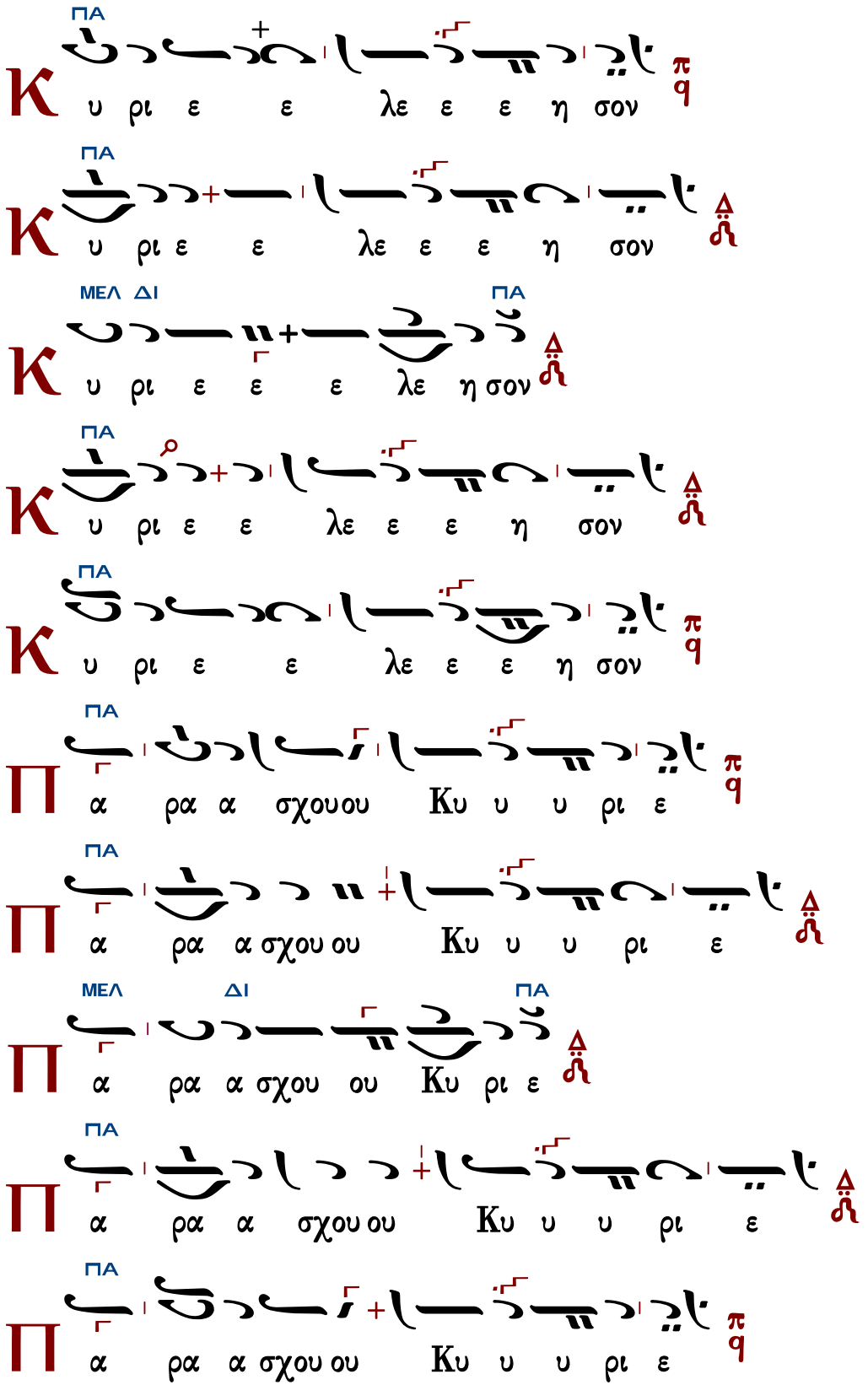
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

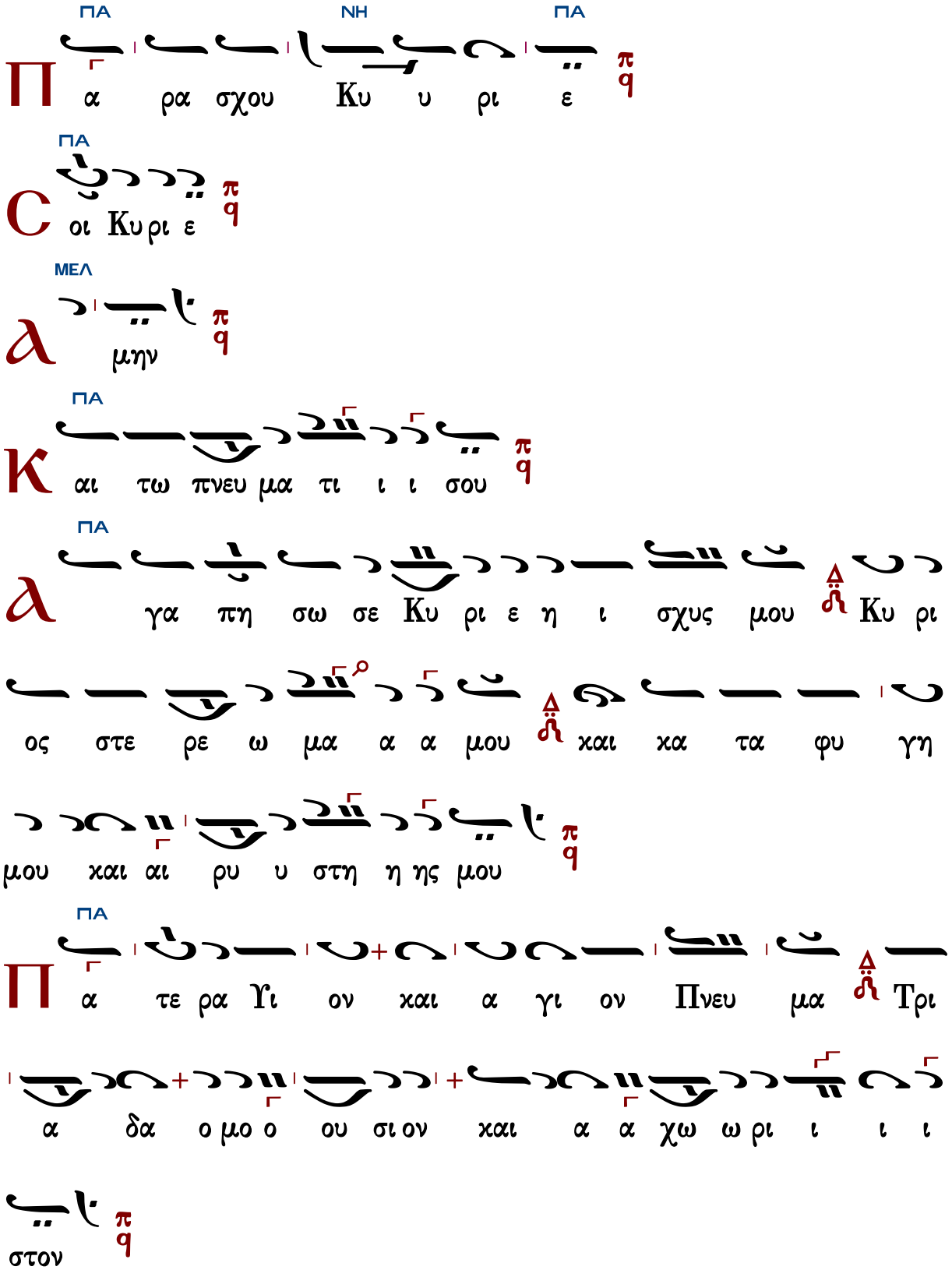

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

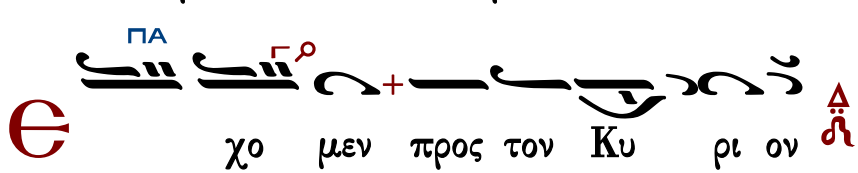

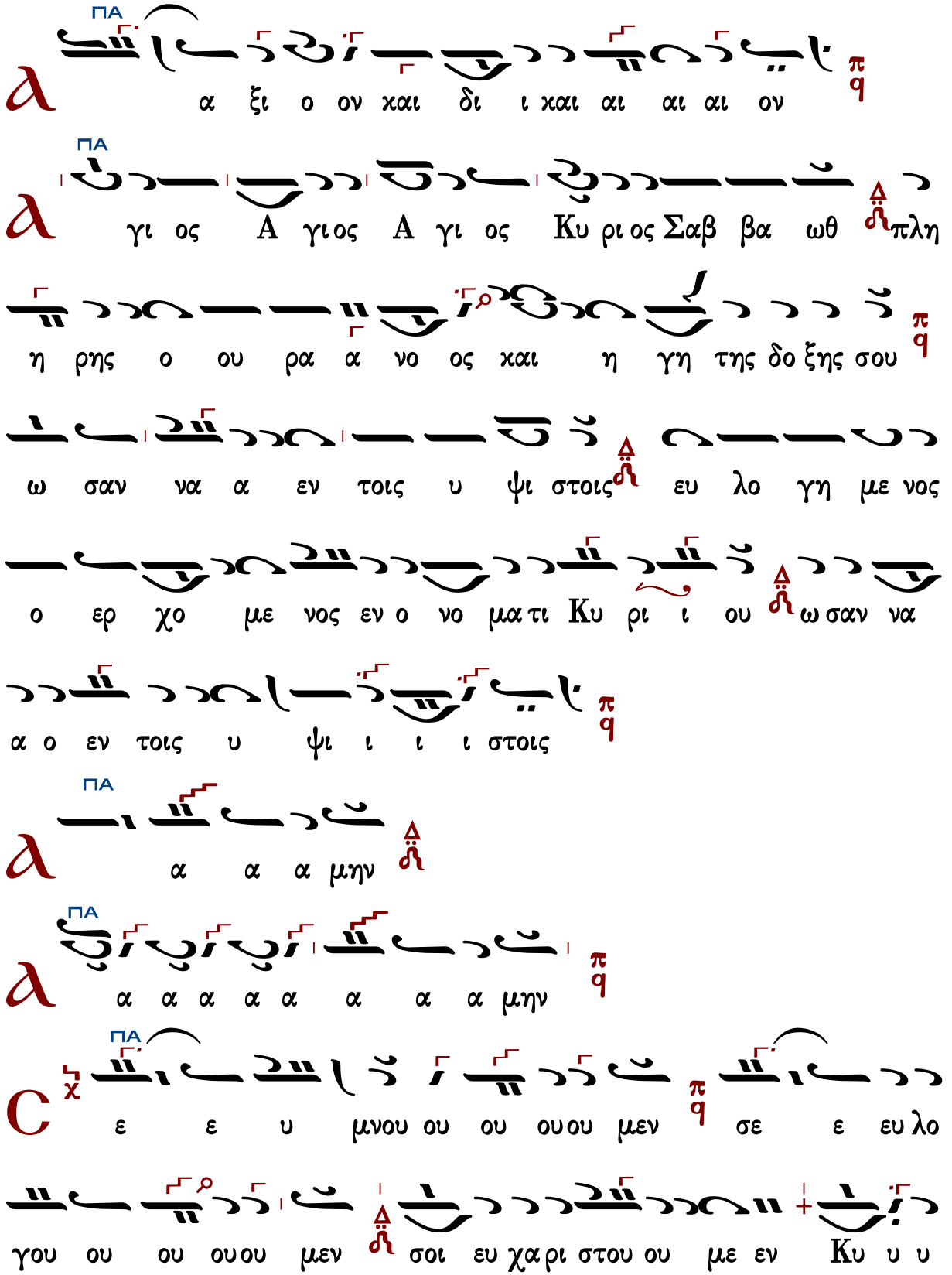
ΠΑ
α ξι ο ον και δι ι και αι αι αι ον
ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ πλη
η ρης ο ου ρα α νο ος και η γη της δο ξης σου
ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος
ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν να
α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
α α α μην
ΠΑ
α α α α α α α α μην
ΠΑ
ε ε υ μνου ου ου ουου μεν σε ε ευ λο
γου ου ου ουου μεν σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ υ υ

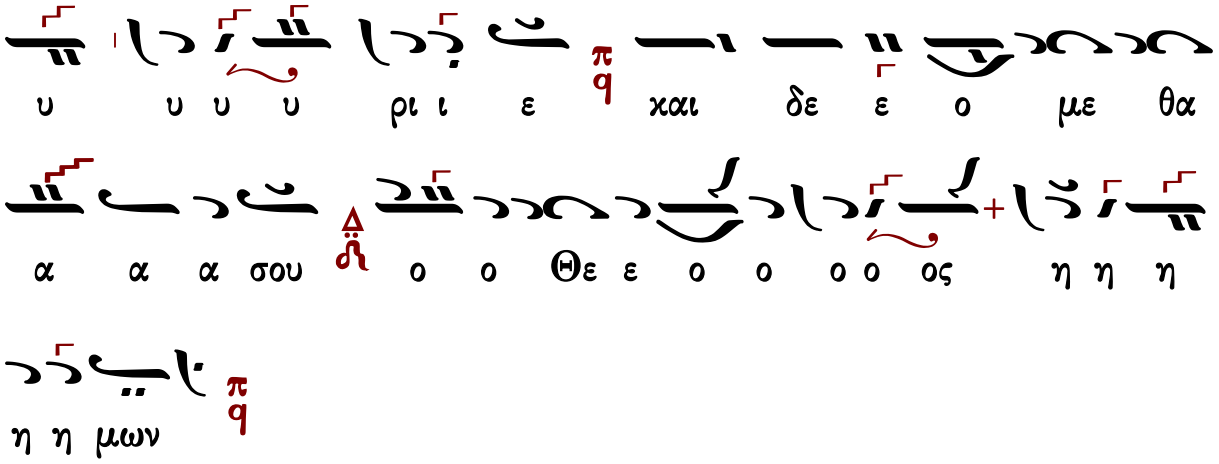

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ΙΙ	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι (διασκευὴ Βασ. Νικολαΐδου)
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Δημητρίου Μουρ	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου
Δοσιθέου μον. Κατουνακιώτου		Πολίτικης Παραδόσεως (8ηχον)

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι

Ἦχος Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.442#

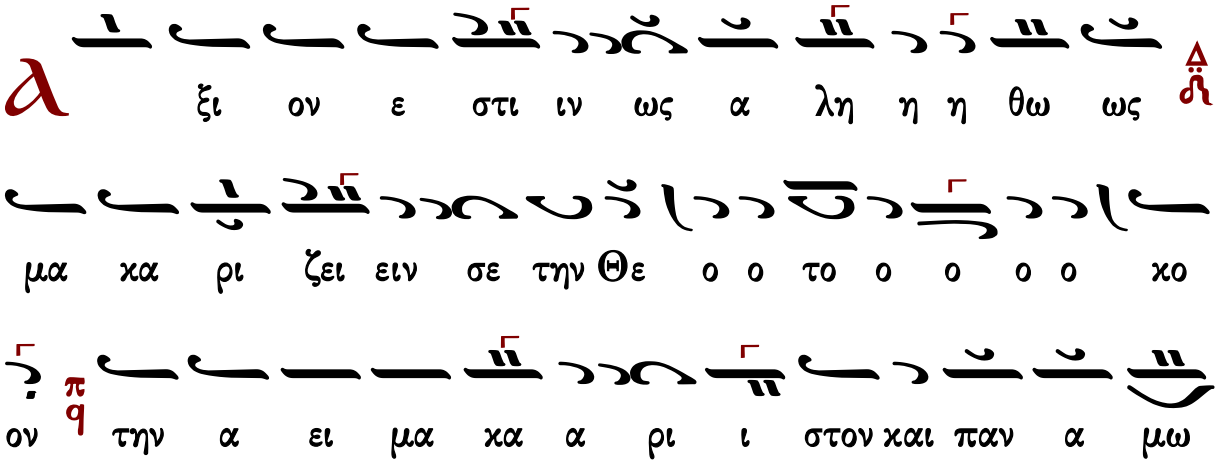

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου II

⸎ Δ — π'/q

Ἦχος ⸎ q Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.443#

α

ξι ον ε στι ι ιν ως α λη η η θω ως

μα χα ρι ι ι ι ι ζει ει ει ει ειν σε την Θε ε ο

ο το ο ο ο χο ο ον την α ει μα χα ρι ι

στον και παν α μω ω ω ω μη η η η η τον και

μη τε ε ρα α του ου Θε ε ου ου η η μω ων την

τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι

ιμ και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν

α συγ χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα α α φι

ι ι ιμ τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε

ο ο ο ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε χου ου ου ου ου

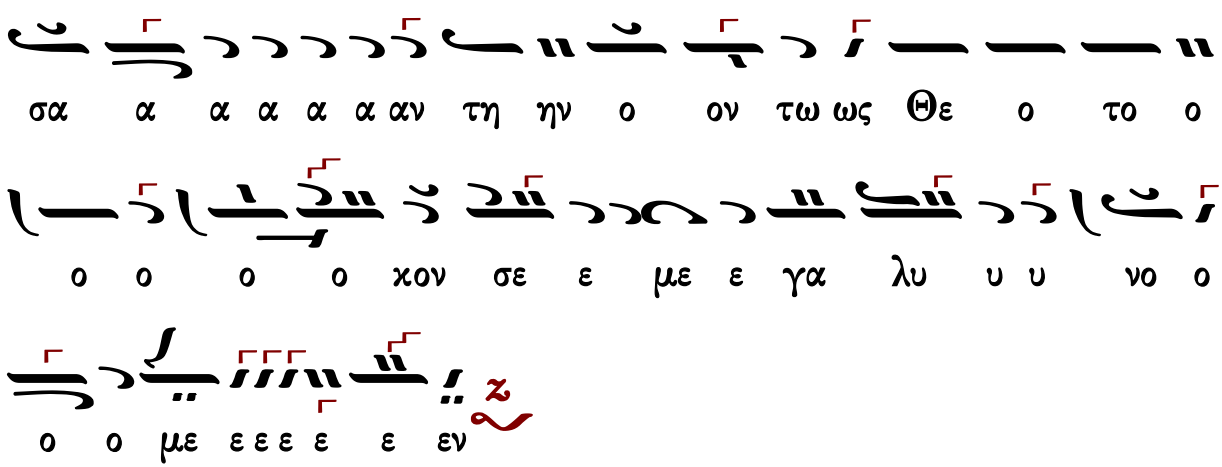

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι
(διασκ. Βασ. Νικολαΐδου)

Ἦχος δ̇ Πα

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θ. Λειτουργία 2006 σ.252*

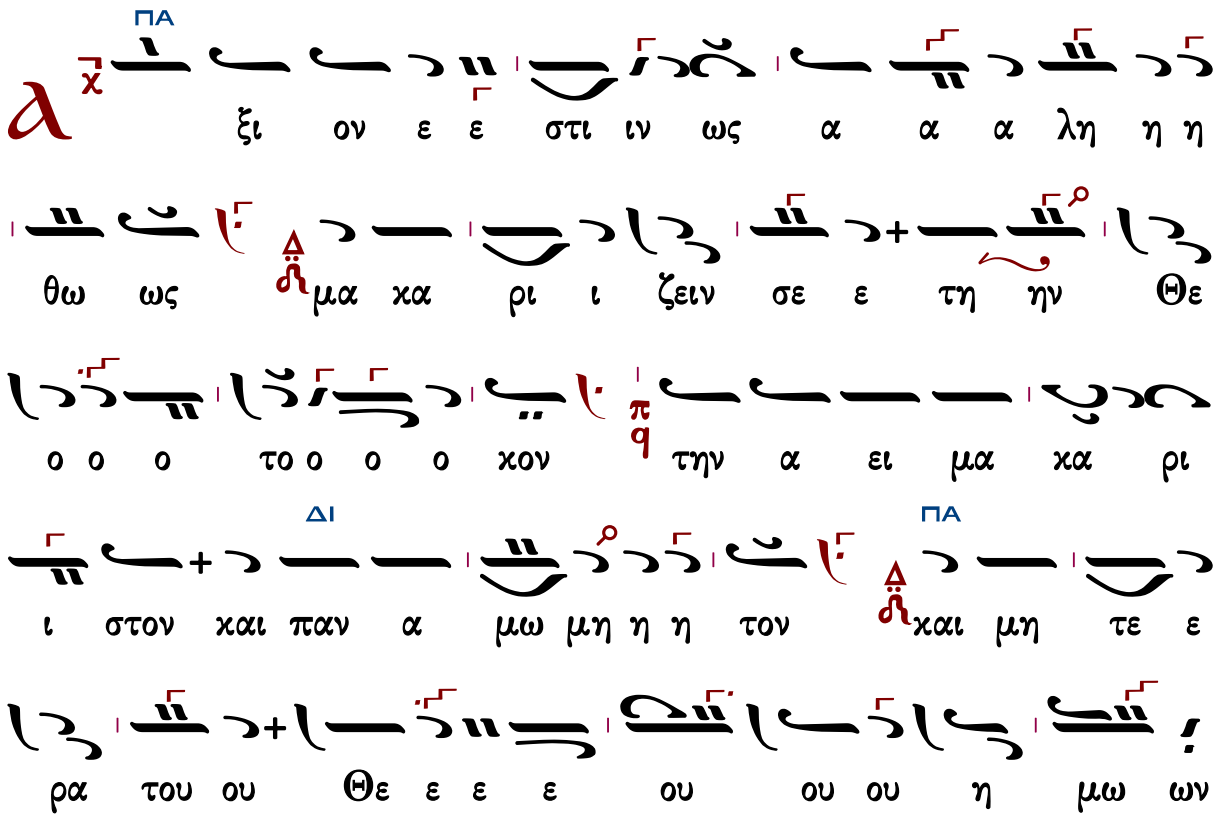

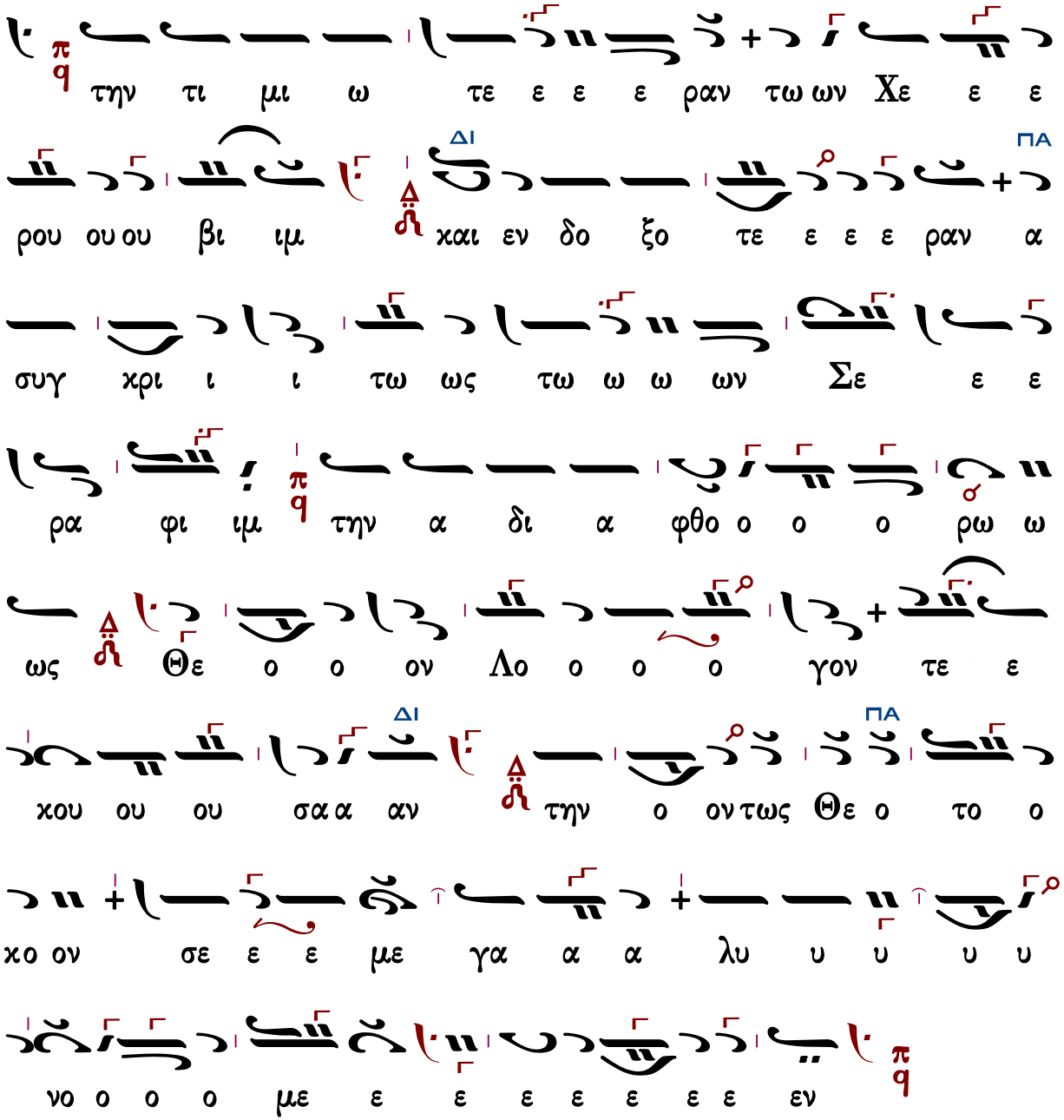

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος πλ. δ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
1870 σ.42#

α

ξι ον ε στιν ω ως α λη η η θω ως μα κα

ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο

ο ο χον τ̅ν̅ α ει μα α κα α ρι ι ι στο

ο ον και παν α α μω μη η το ον και μη τε

ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου η η η η

μων τ̅ν̅ τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των

Χε ρου ου ου βι ιμ κ̅α̅ι̅ εν δο ξο ο τε ε ε ε

ρα αν α συγ χρι ι ι τως τω ω ω ω ων Σε

ε ρα α α φιμ τ̅ν̅ α δι α α φθο ο ο ο ρω

ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο ον τε κου ου ου ου ου

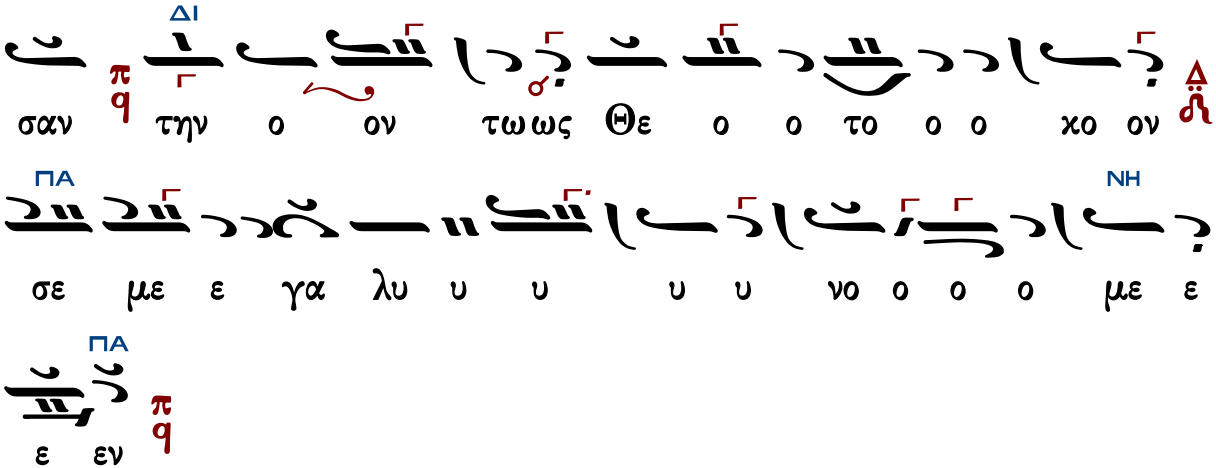

Δημητρίου Μουρ

Ἦχος πλ. δ Πα

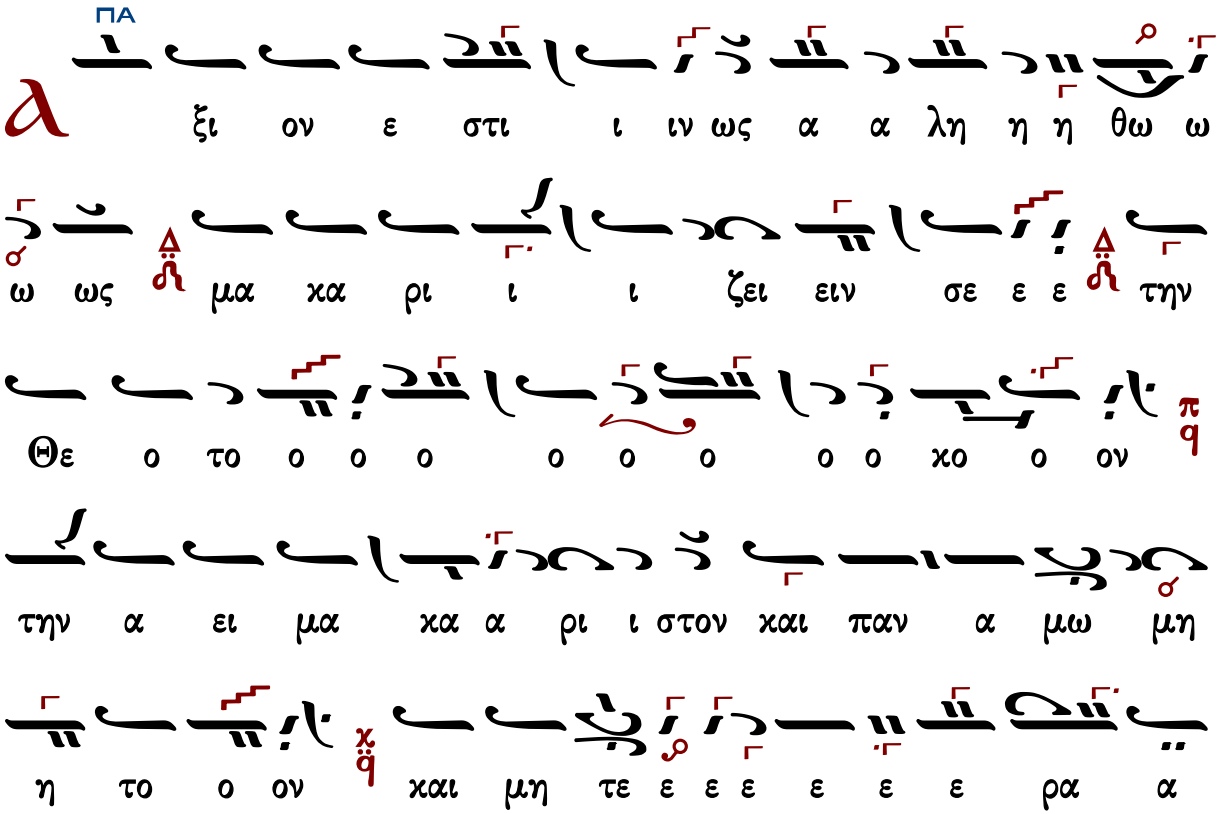

του Θε ου ου ου ου ου ου ου η η μω ω ων
την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι
ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ρα
α αν α συγ χρι ι ι ι ι ι τως των Σε ε ε ε
ε ε ε ρα α φι ι ιμ τη ην α α δι α
φθο ο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο
ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σαν την ον
τως Θε ο το ο χον σε με γα λυ υ υ υ υ
υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε εν

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος ⸗ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 τ.Α σ.442*

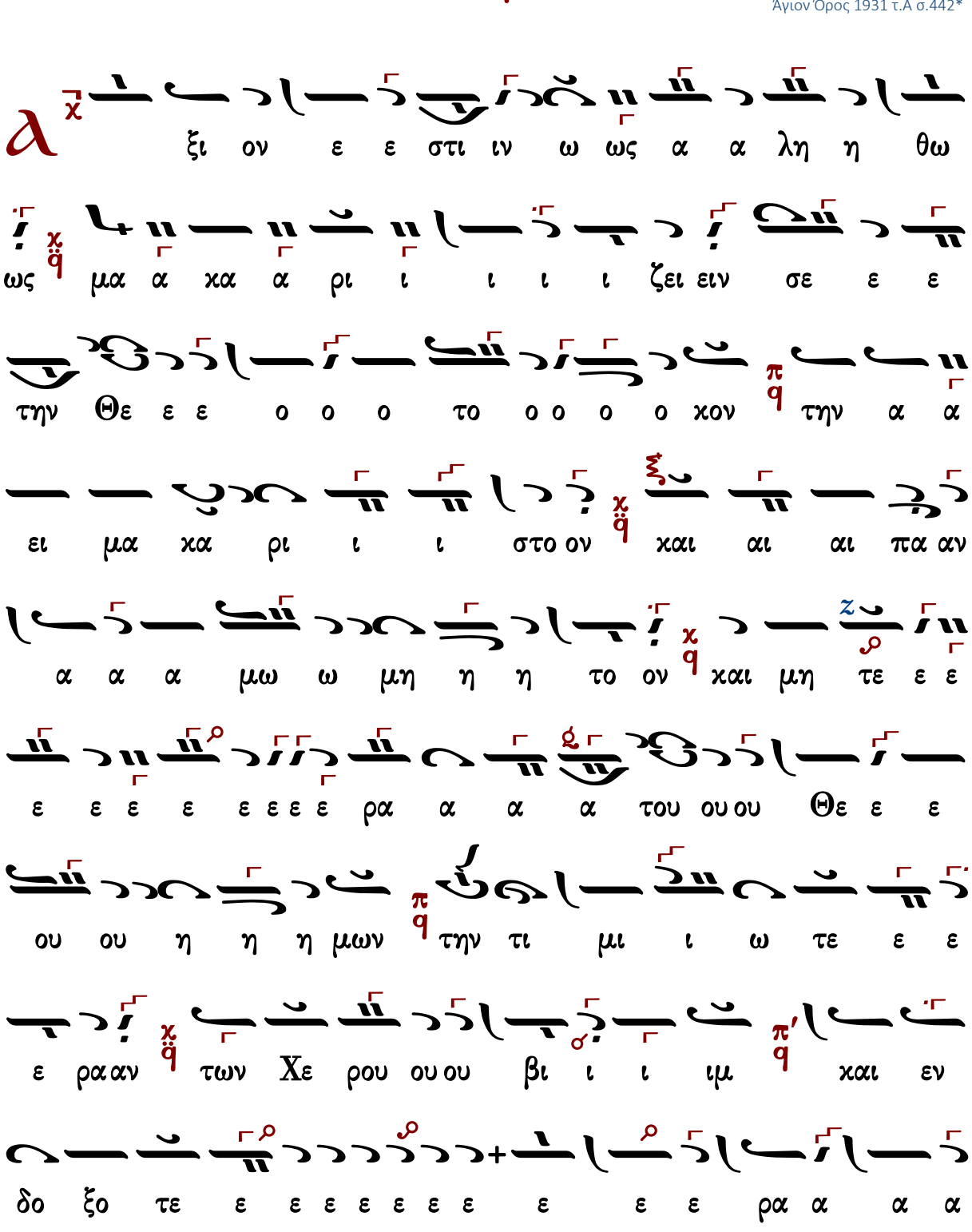

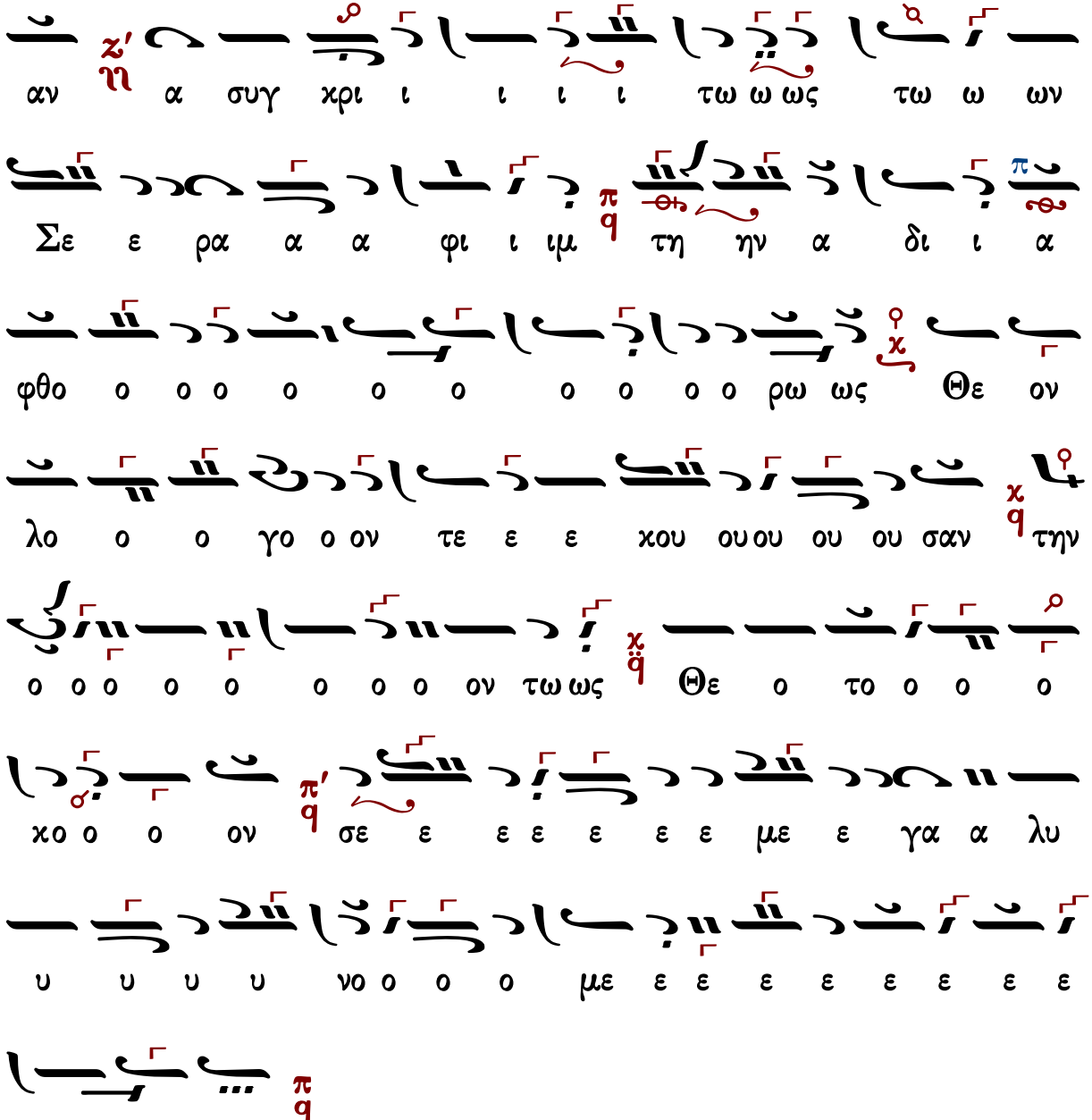

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Ἦχος πλ. δ Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργικὰ 1990 σ.196*

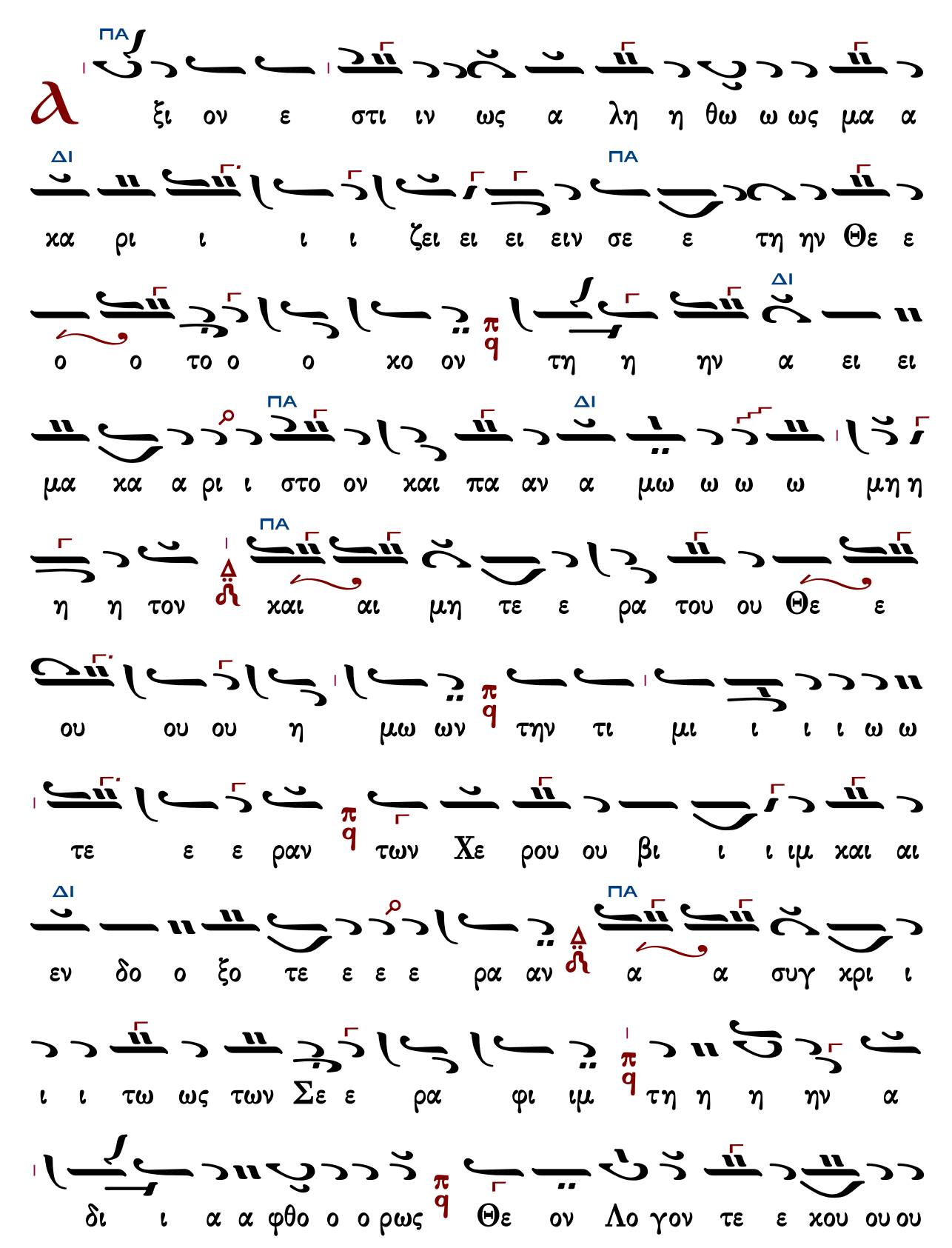
ΠΑ
ξι ον ε στι ιν ως α λη η θω ω ως μα α
ΔΙ ΠΑ
κα ρι ι ι ι ζει ει ει ειν σε ε τη ην Θε ε
ΔΙ
ο ο το ο ο κο ον τη η ην α ει ει
ΠΑ ΔΙ
μα κα α ρι ι στο ον και πα αν α μω ω ω ω μη η
ΠΑ
η η τον και αι μη τε ε ρα του ου Θε ε
ου ου ου η μω ων την τι μι ι ι ι ω ω
τε ε ε ραν των Χε ρου ου βι ι ι ιμ και αι
ΔΙ ΠΑ
εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα αν α α συγ κρι ι
ι ι τω ως των Σε ε ρα φι ιμ τη η η ην α
δι ι α α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου ου ου

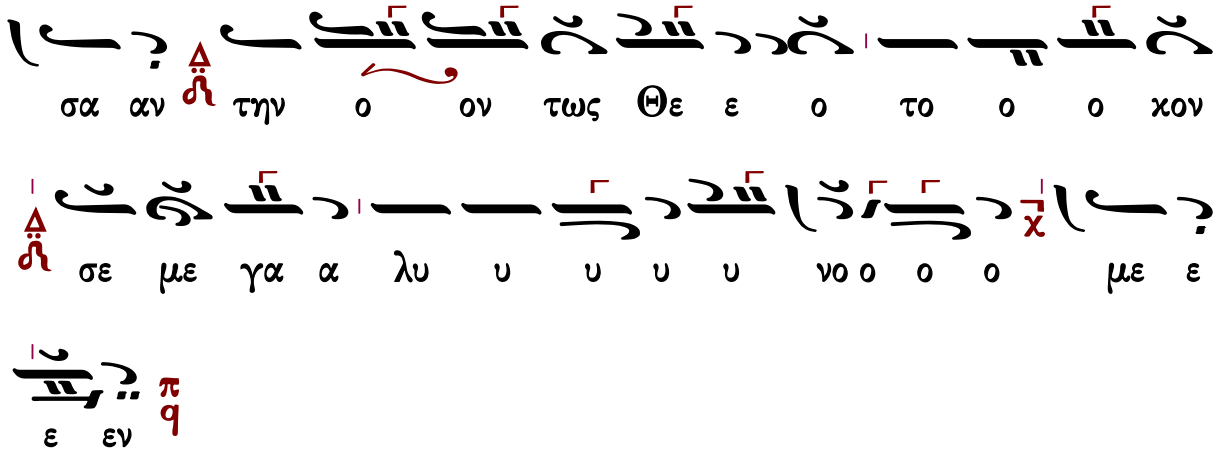

Πολίτικης Παραδόσεως (Ὀκτάηχον)

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.170*

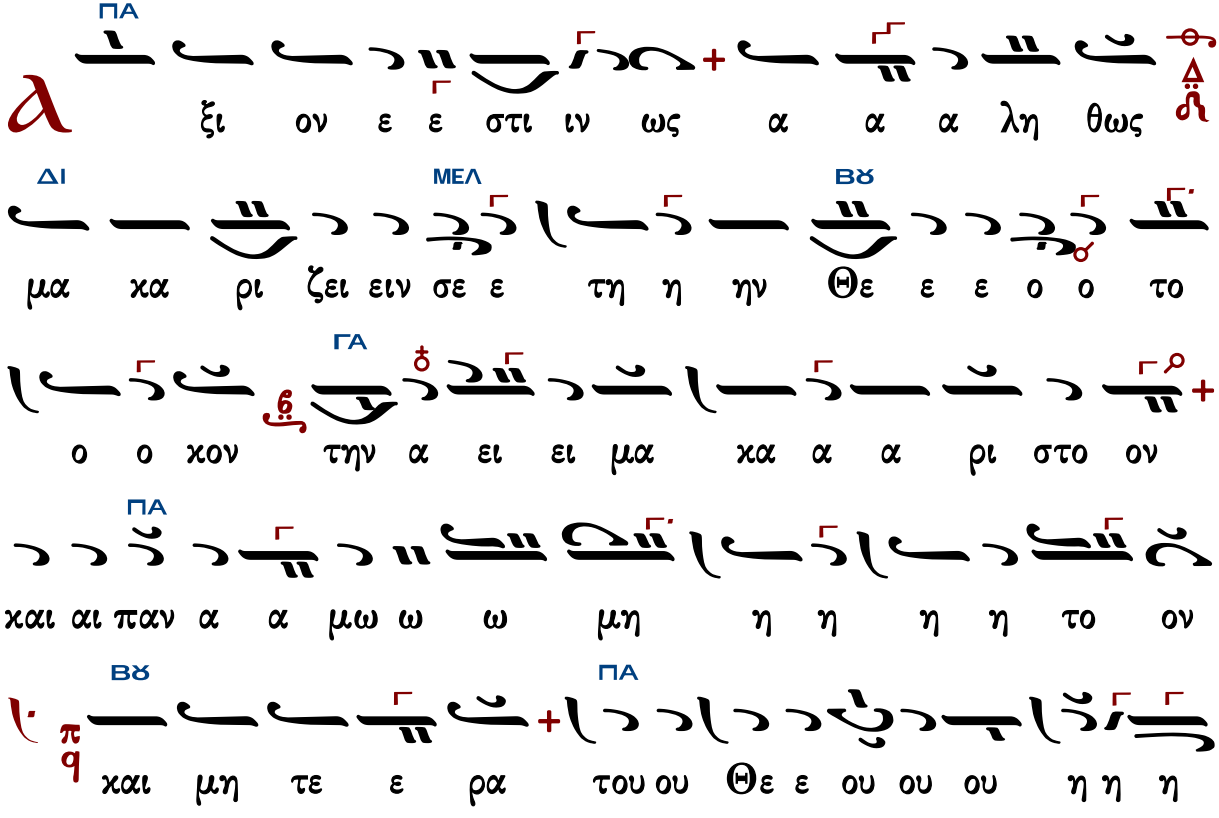

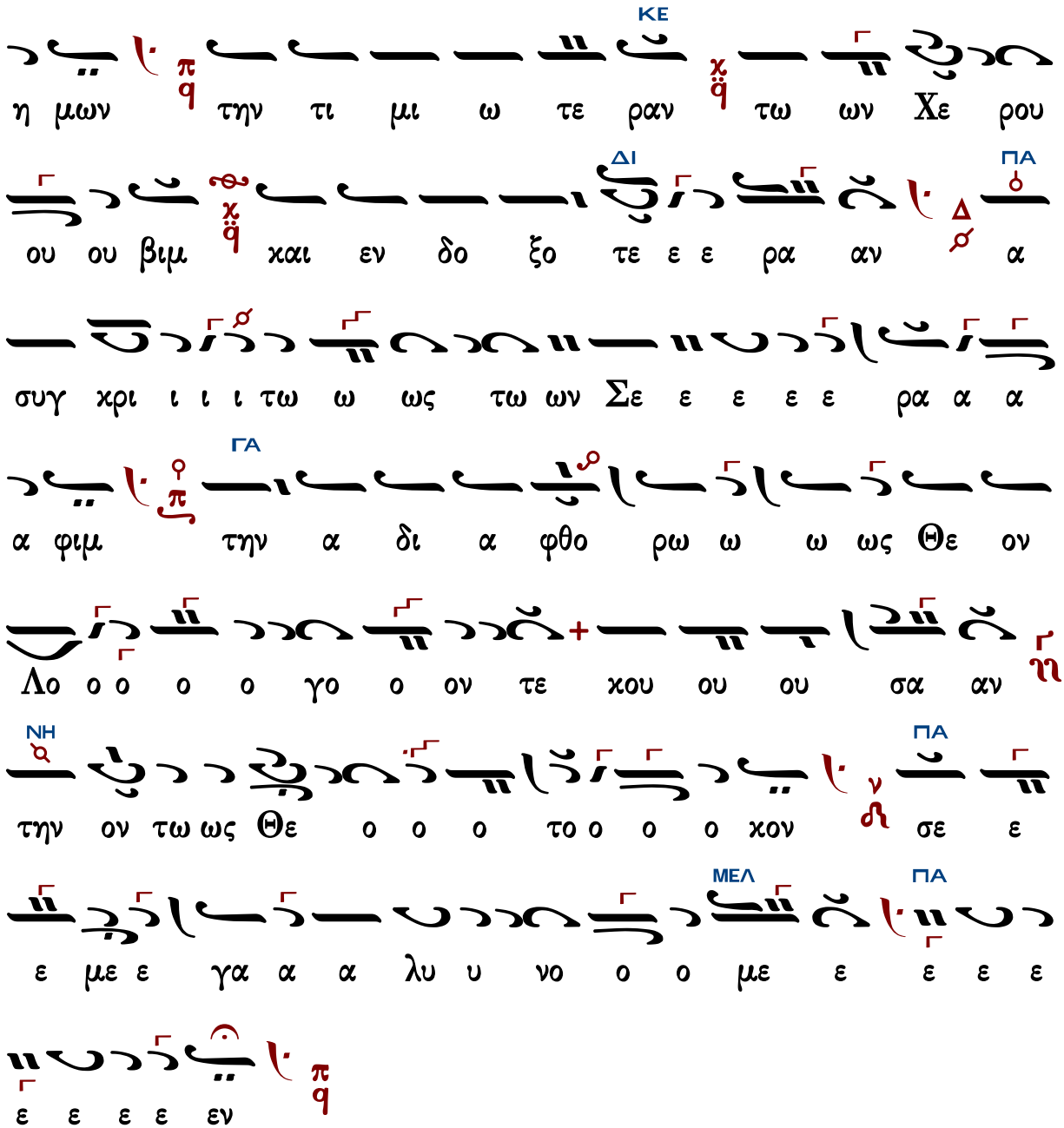

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος Δ πλ. Πα

ἑπτάφωνος

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.15#

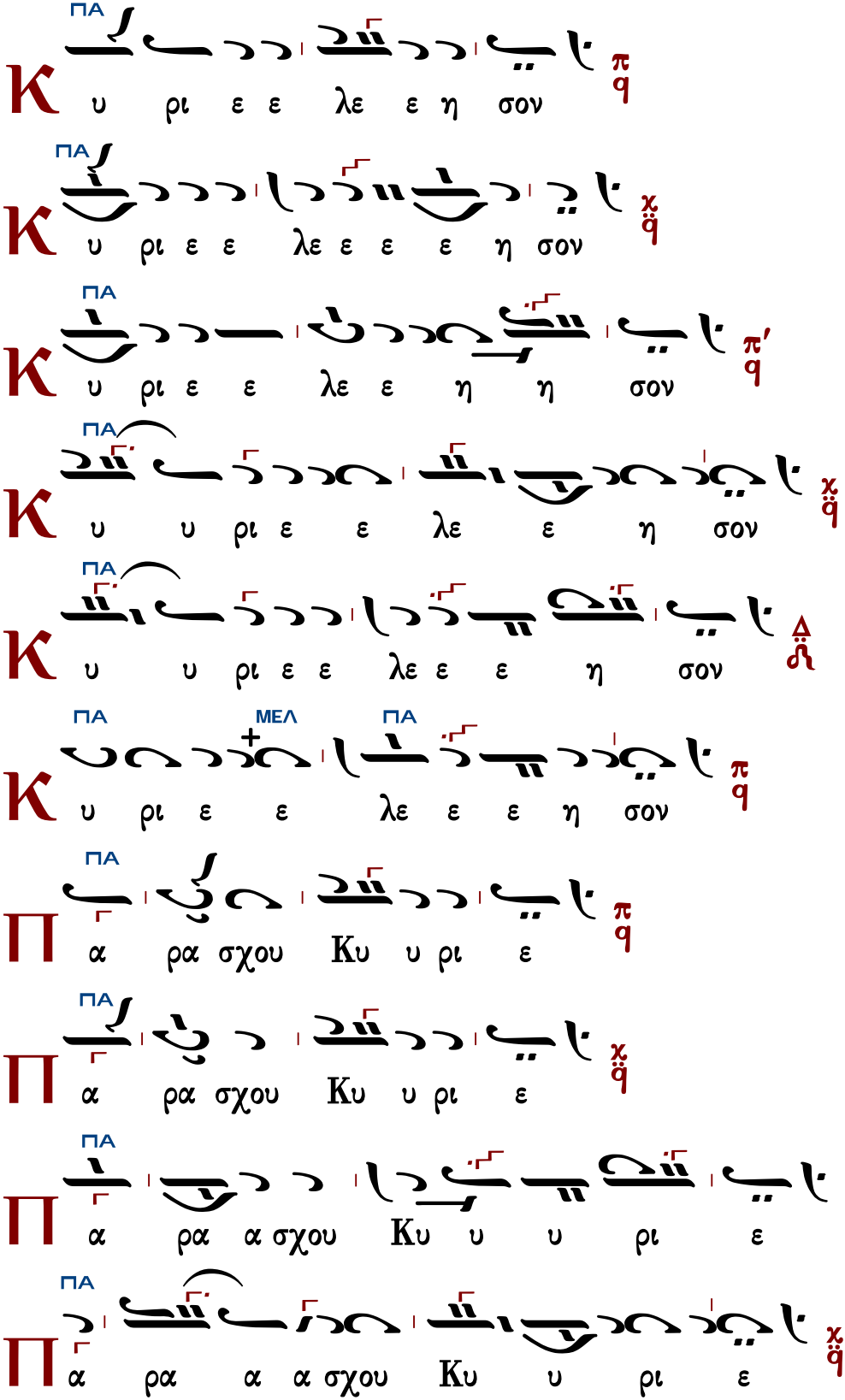
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον π q ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον χ q ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον π′ q ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε ε η σον χ q ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ΔΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον π q ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε π q ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε χ q ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε π′ q ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ ρι ε χ q ΠΑ

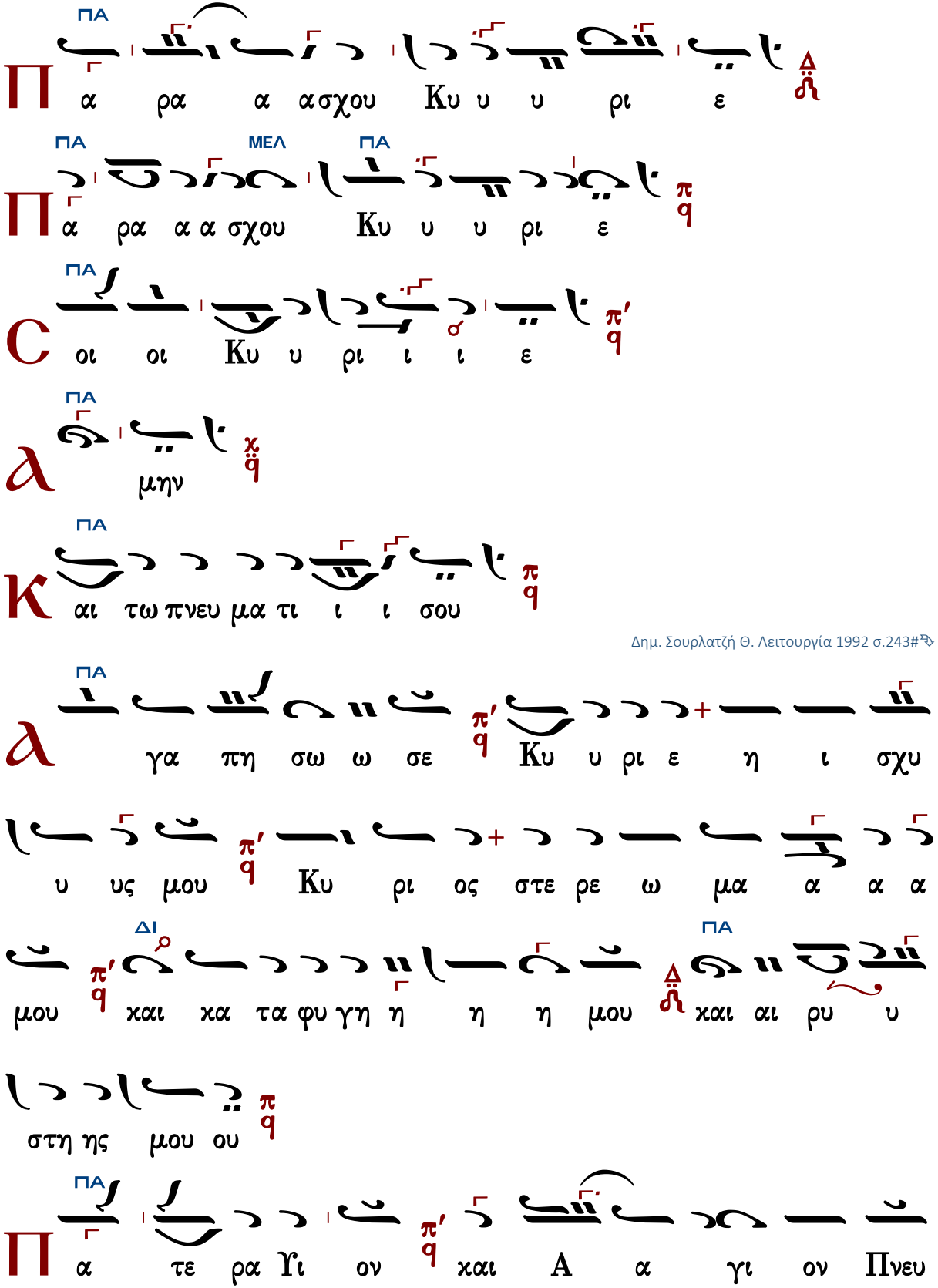
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
Α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
Δημ. Σουρλατζή Θ. Λειτουργία 1992 σ.243#
ΠΑ
Α γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ
υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
ΔΙ ΠΑ
μου χαι χα τα φυ γη η η η μου χαι αι ρυ υ
στη ης μου ου
ΠΑ
Π α τε ρα Υι ον χαι Α α γι ον Πνευ

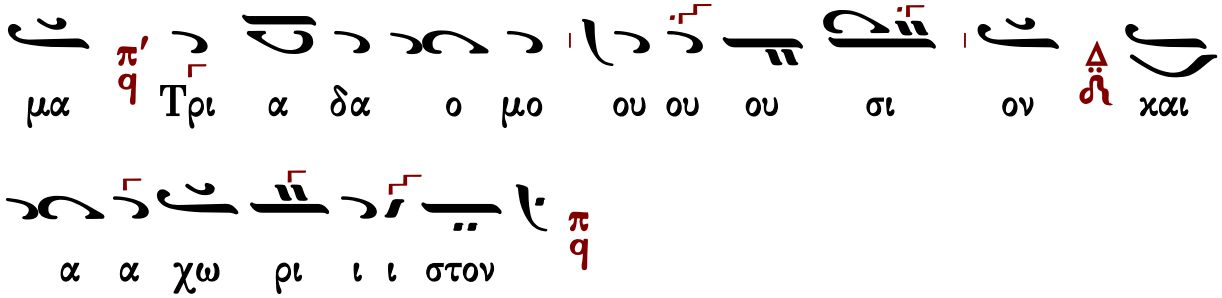

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

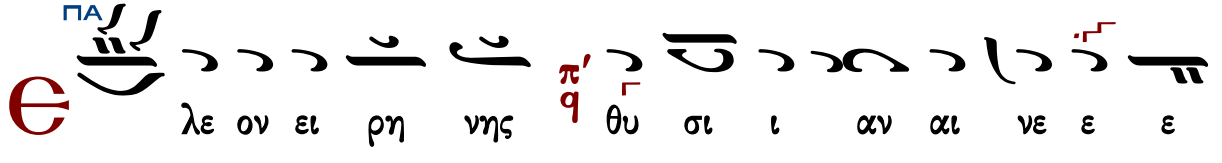

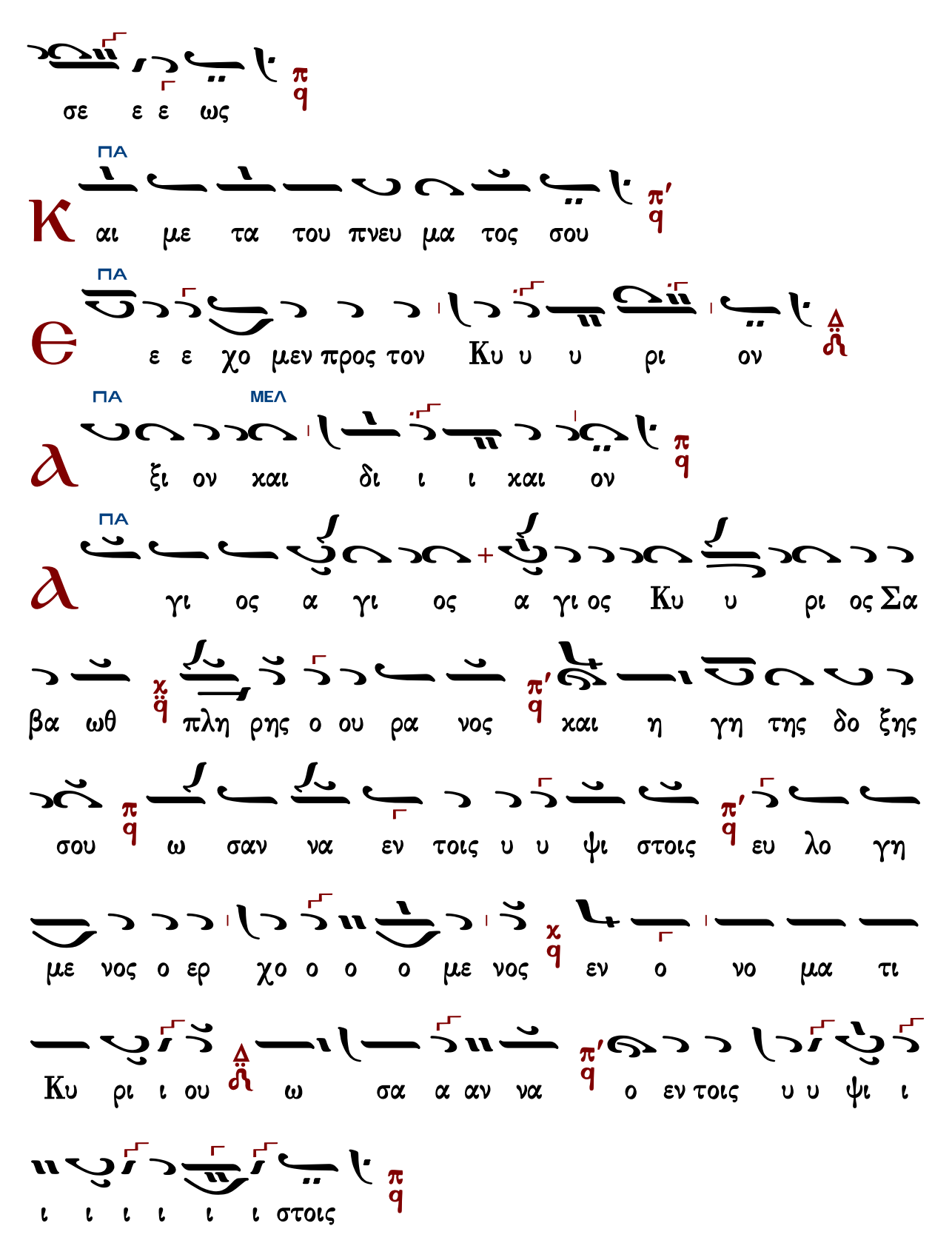
σε ε ε ως
ΠΑ
Κ αι με τα του πνευ μα τος σου
ΠΑ
Θ ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
ΠΑ ΜΕΛ
λ ξι ον χαι δι ι ι χαι ον
ΠΑ
λ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
σου ω σαν να εν τοις υ υ ψι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο ο ο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ου ω σα α αν να ο εν τοις υ υ ψι ι
ι ι ι ι ι ι στοις

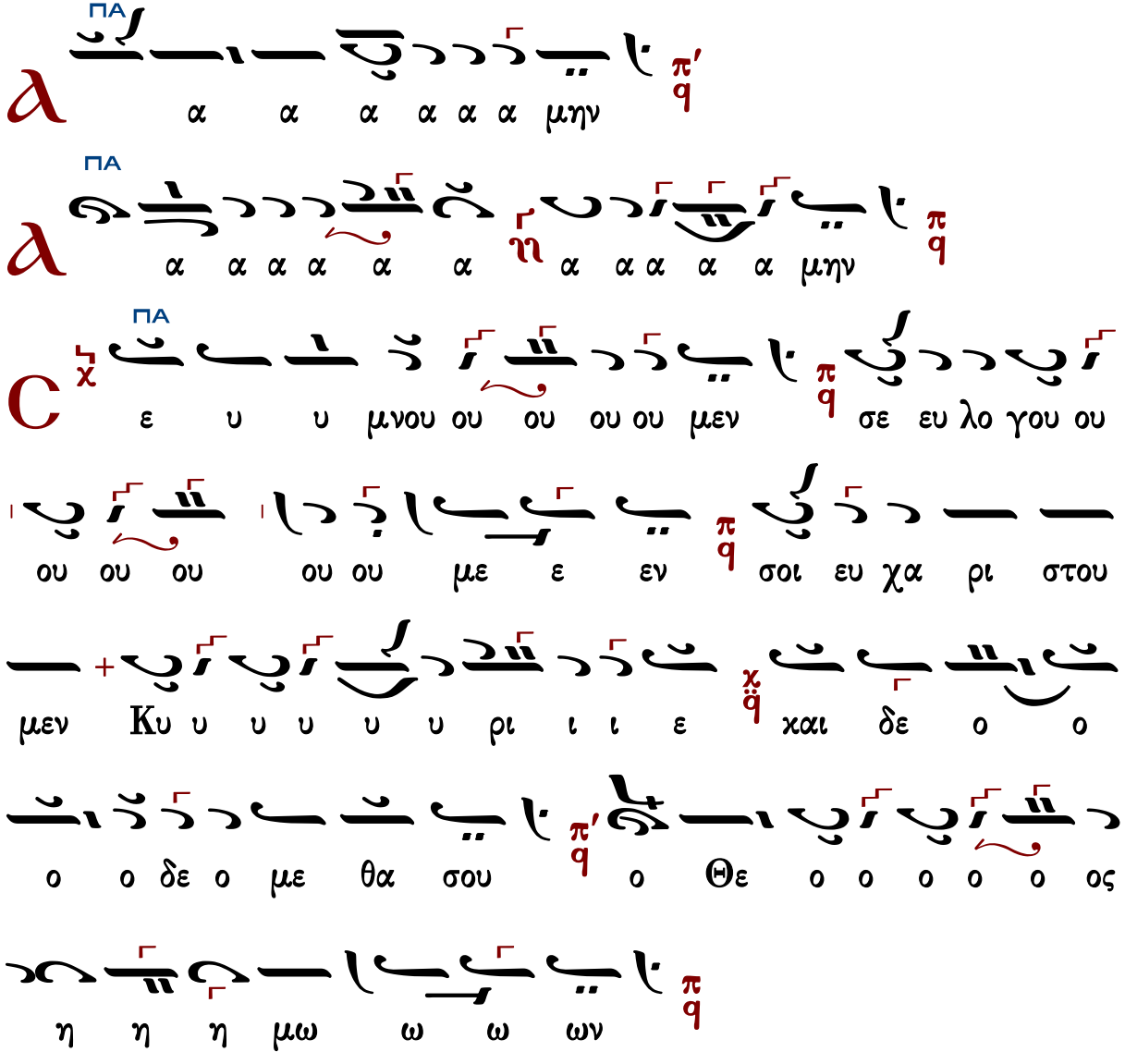

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

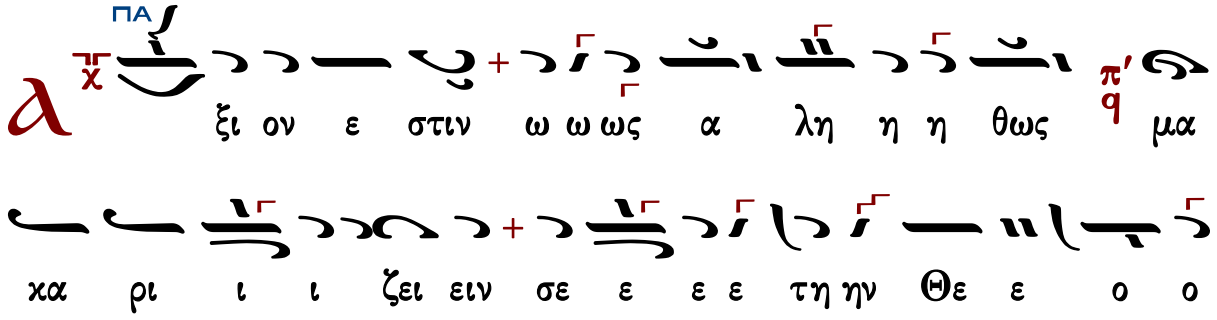

ε ε Θε ως ω ω ον την πq σαν ου ου ου ου ου ου χου

ε ε ον ο ο ο ο ο γο ο ο Λο ον Θε ως πq

ρω ο ο ο ο φθο α δι α την πq μι ιφ α ρα

ε ε Σε ων ω ω ε τω Σε ε ω ω ως τω ων τω ω ω ι ι ι ι

ι ρι χρι α συγ ραν ε ε ε ε ε τε ο ο ξο ο χq

ο ο ο δο εν ε ε και πq βιμ ου ου ρου Χε των ραν ε

ε ε τε ω μι τι την πq ων μω η η ου ου ε

ε ε Θε ου του α ρα ε ε ε μη τε ε ε ε μη τε μη

ι ι ρι α χα μα ει α την πq ον χο ο ο ο ου το ο

ω ον το η η μη ω μω α παν χαι ον ο στο πq

ε ε ον ο ο ο ο ο γο ο ο Λο ον Θε ως πq

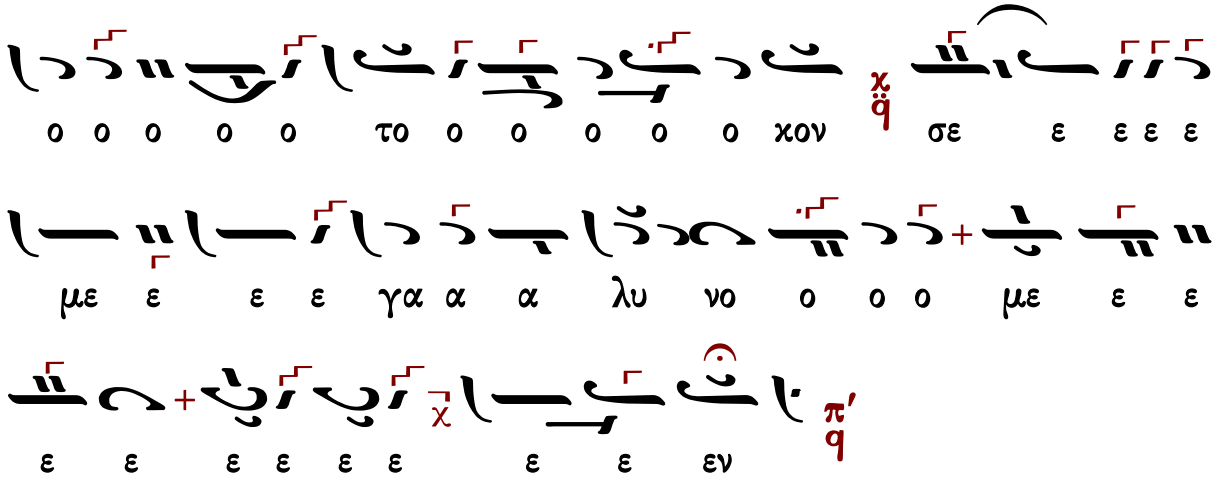

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.237#

Δι σὲ ὕφεση

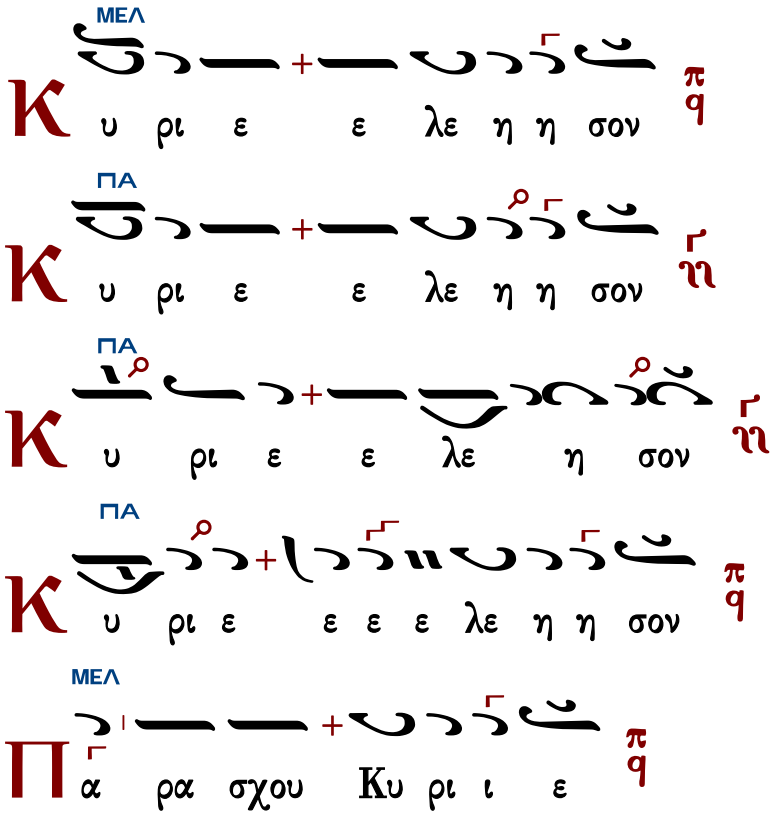

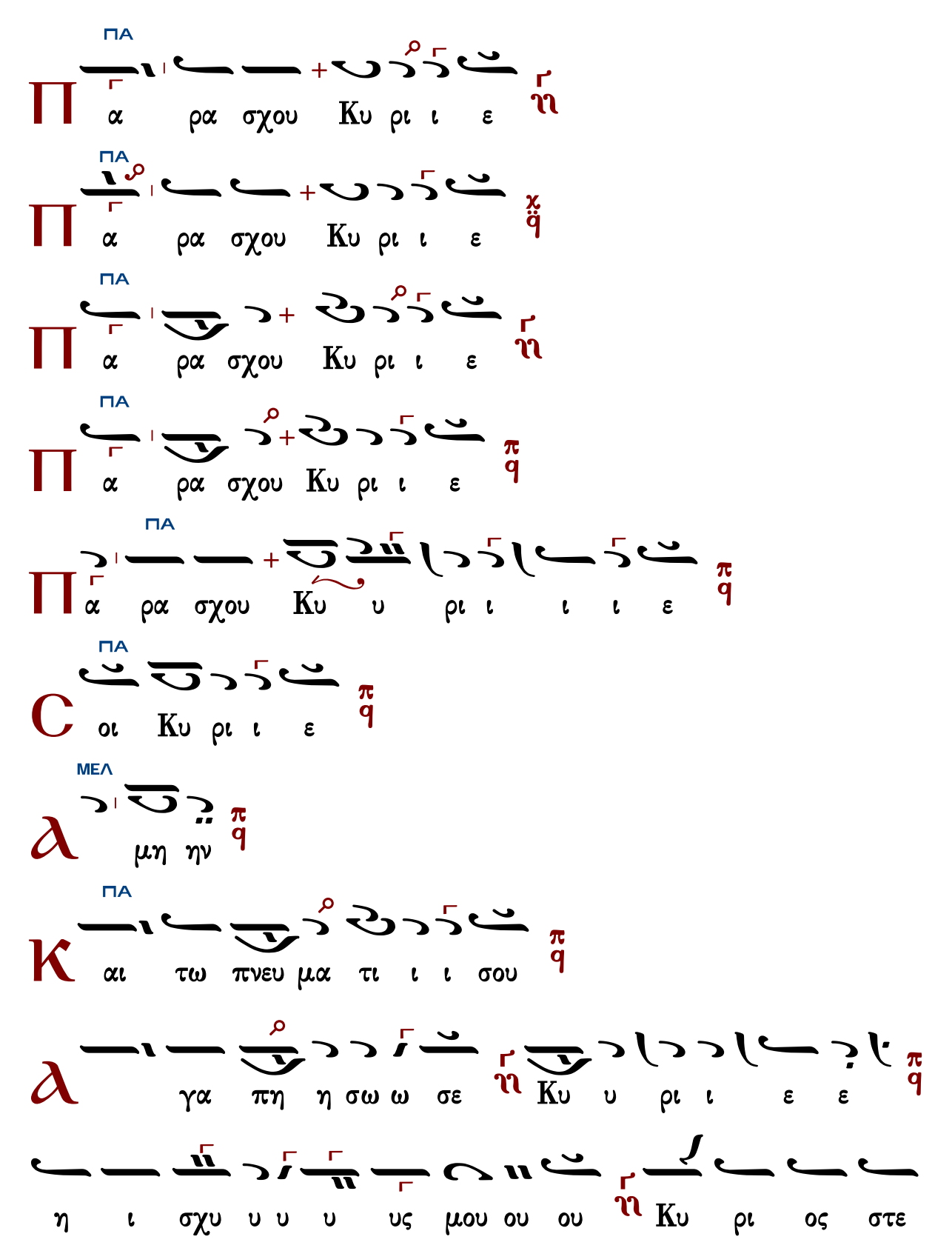
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΠΑ
οι Κυ ρι ι ε
ΜΕΛ
μη ην
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
γα πη η σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε
η ι σχυ υ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε

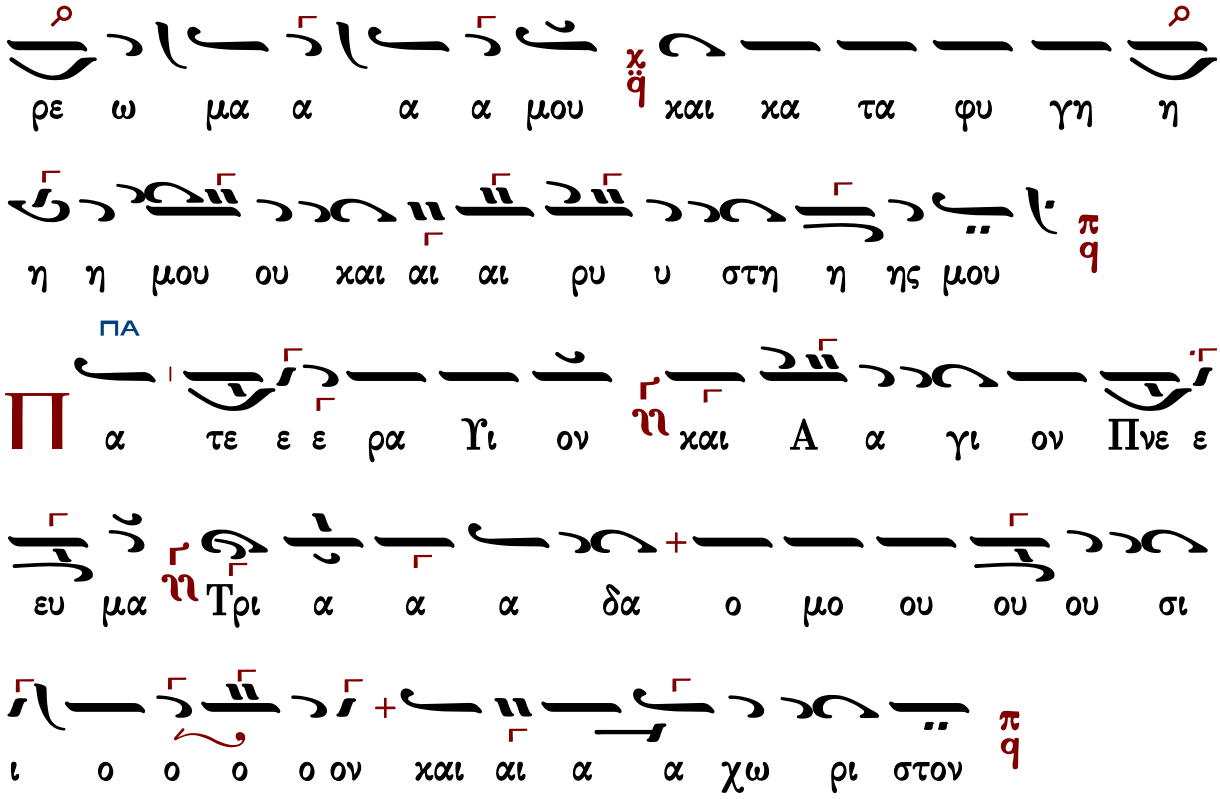

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

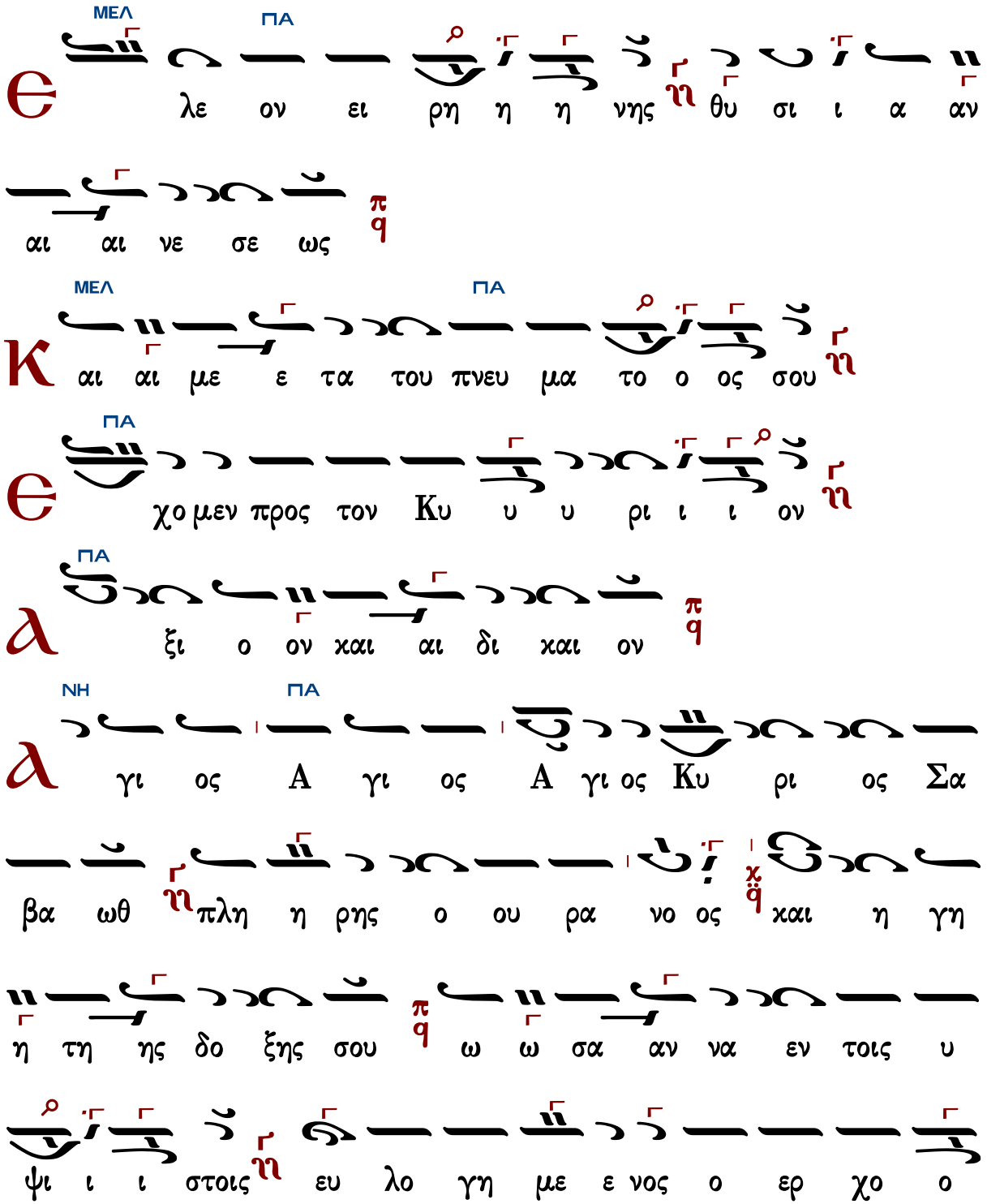

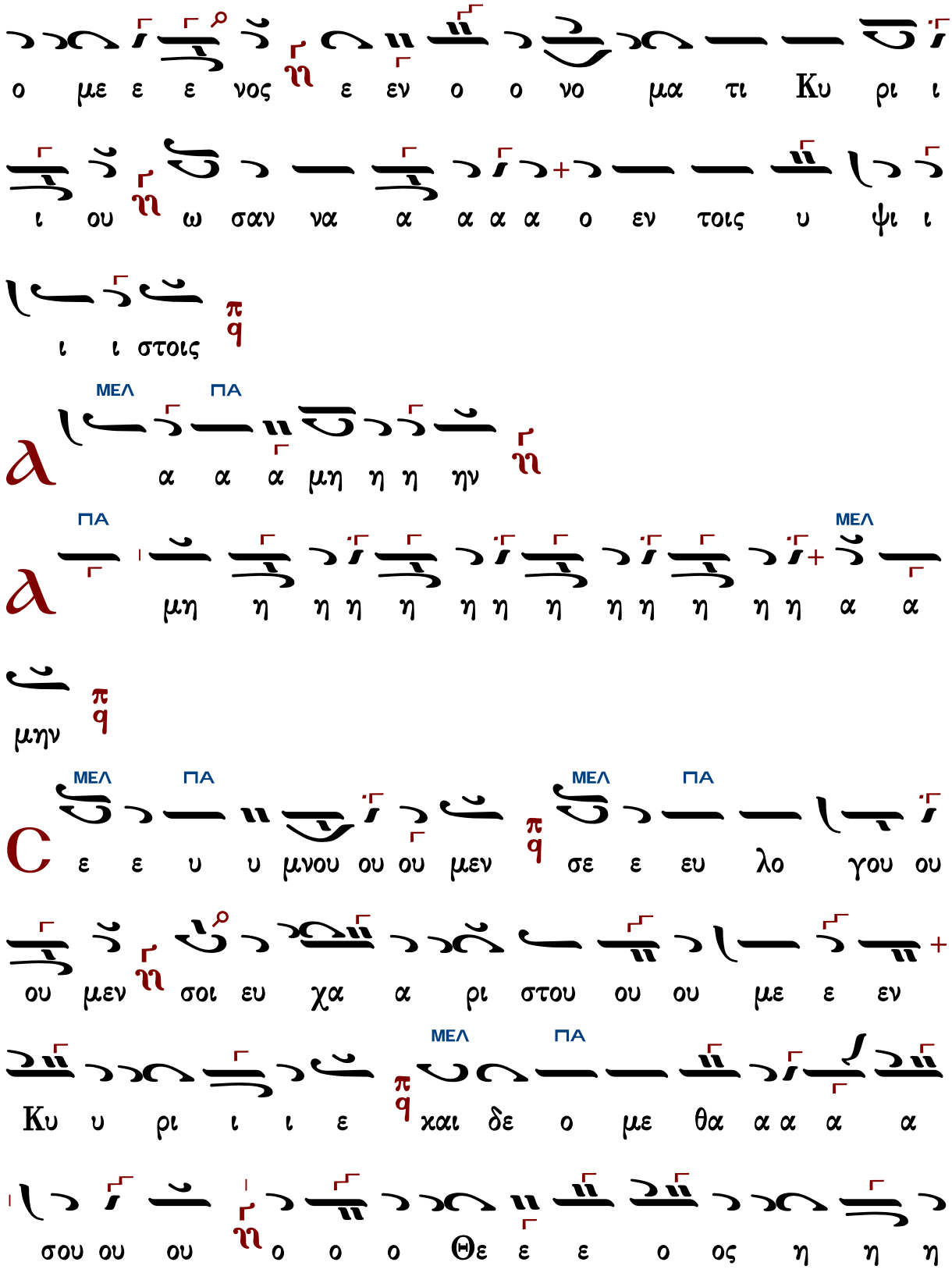
ο με ε ε νος η ε εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου η ω σαν να α α α α ο εν τοις υ ψι ι
ι ι στοις π q
ΜΕΛ ΠΑ
α α α μη η η ην η
ΠΑ ΜΕΛ
μη η η η η η η η η η η η η α α
μην π q
ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
ε ε υ υ μνου ου ου μεν π q σε ε ευ λο γου ου
ου μεν η σοι ευ χα α ρι στου ου ου με ε εν
ΜΕΛ ΠΑ
Κυ υ ρι ι ι ε π q χαι δε ο με θα α α α α
σου ου ου η ο ο ο Θε ε ε ο ος η η η

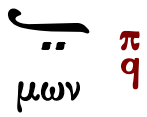

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.240#

Δι σὲ ὕφεση

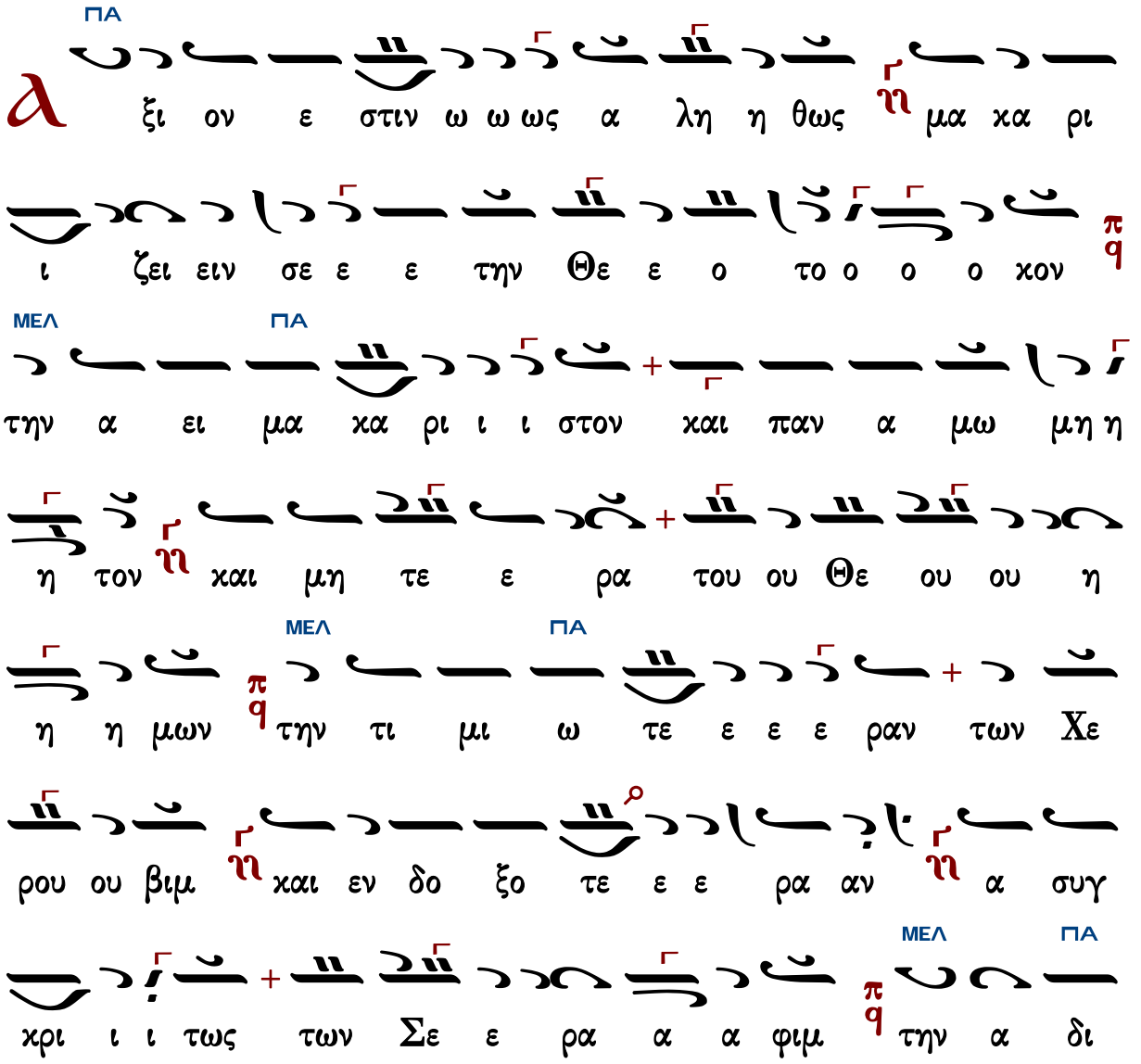

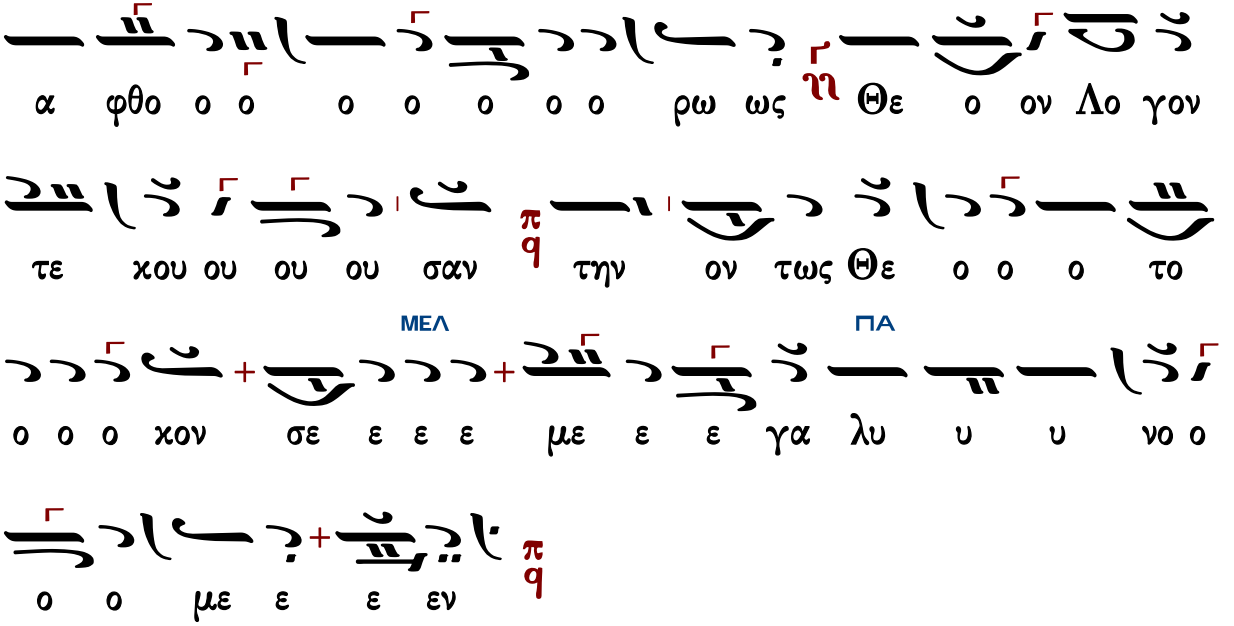

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.328#

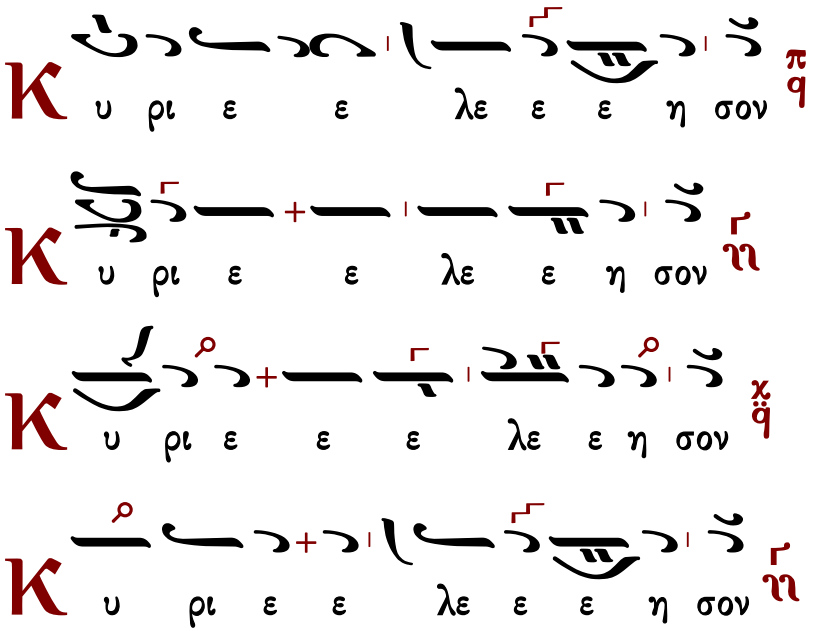

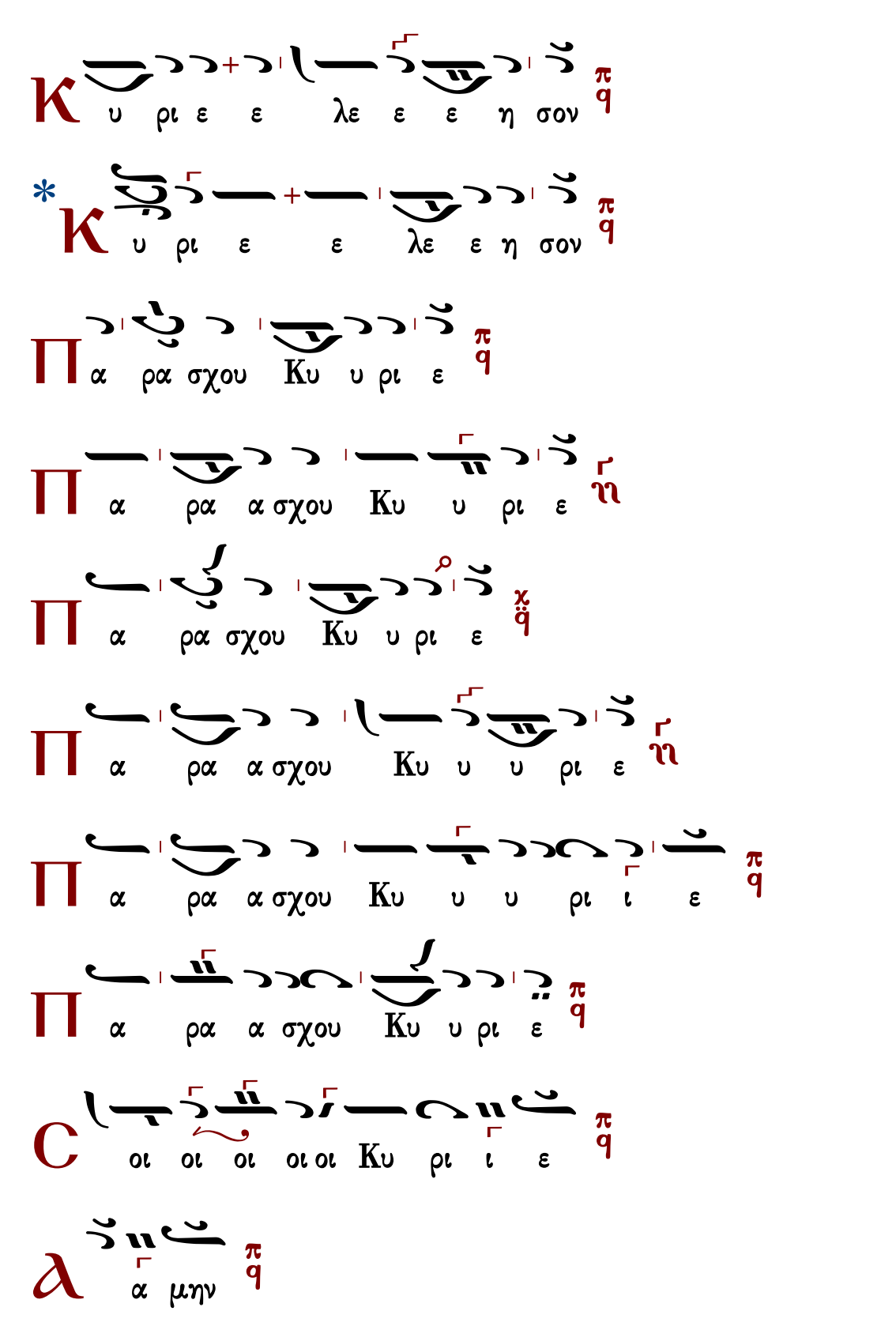
κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
κ υ ρι ε ε λε ε η σον
π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε
π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
c οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε
α α μην

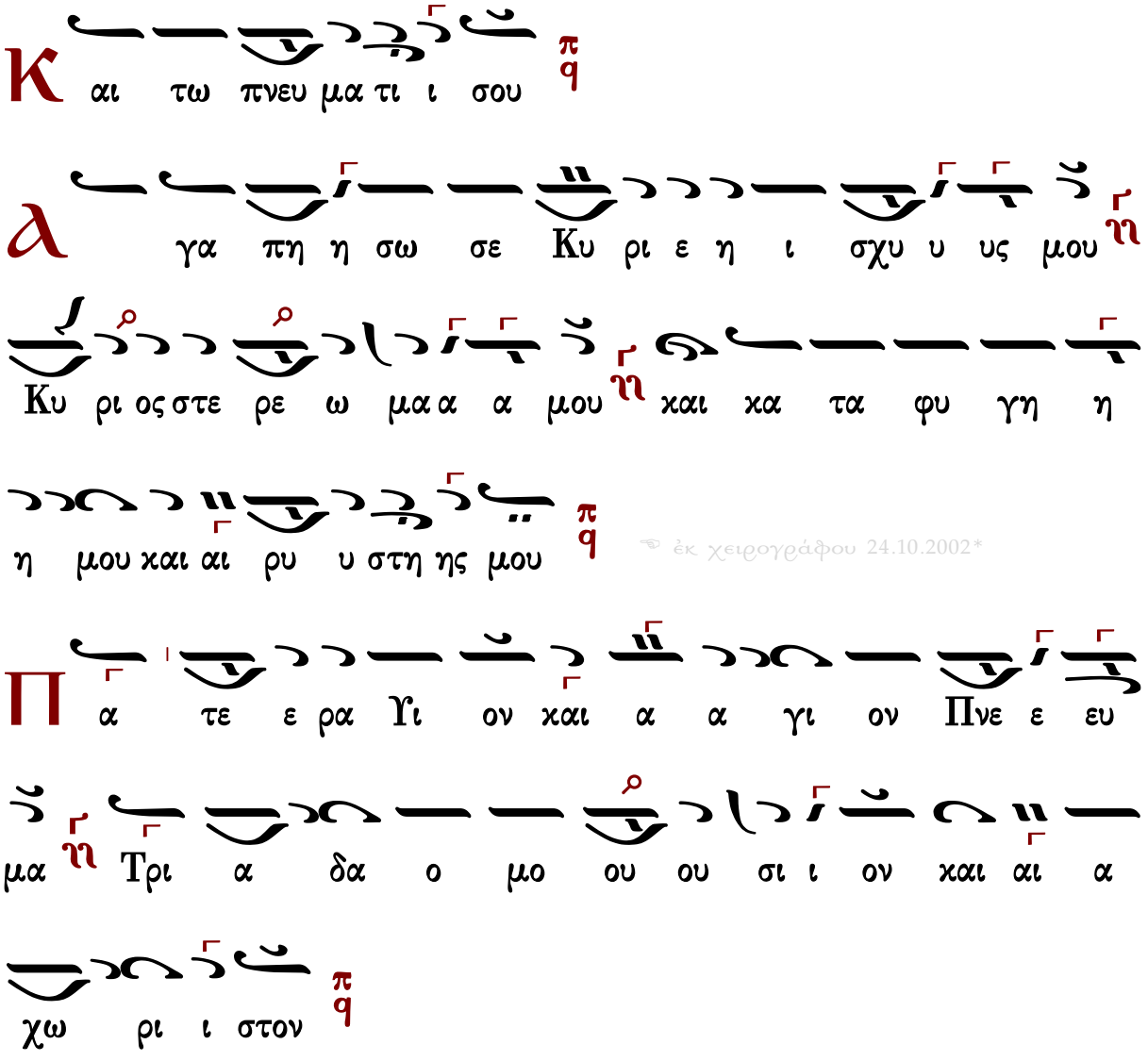

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

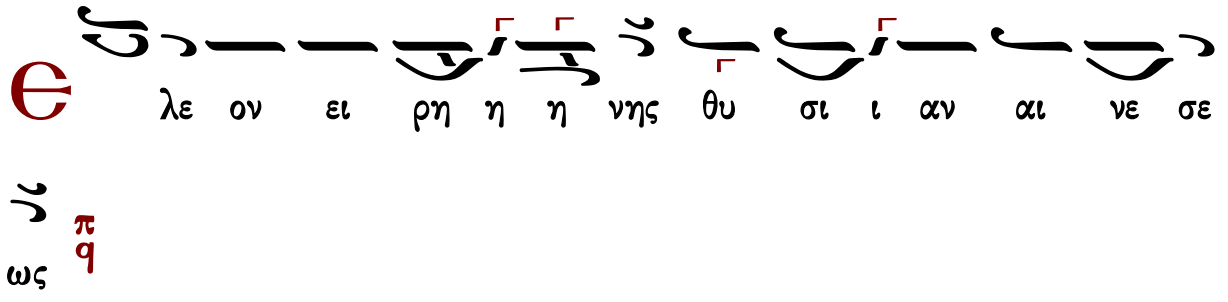

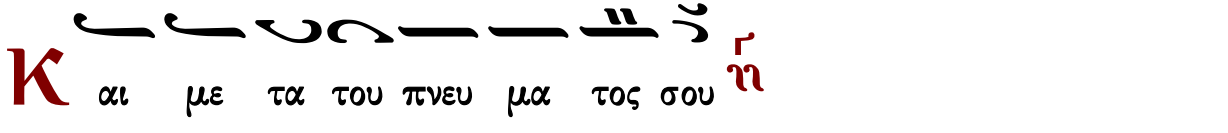

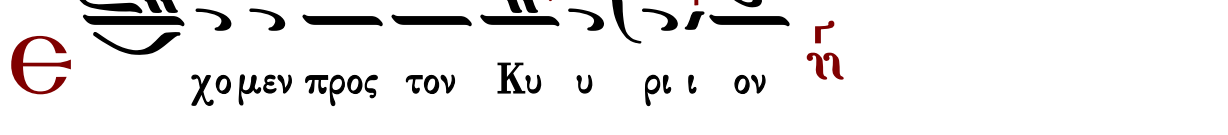

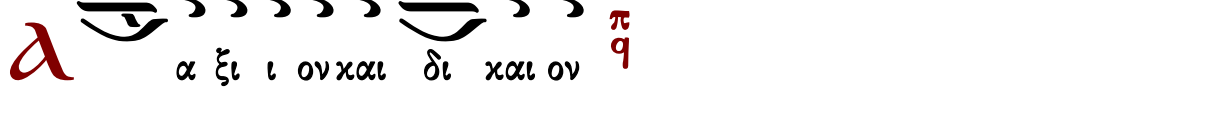

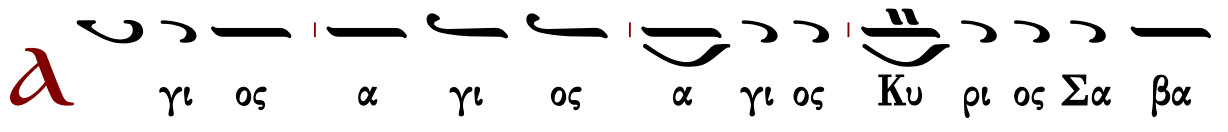

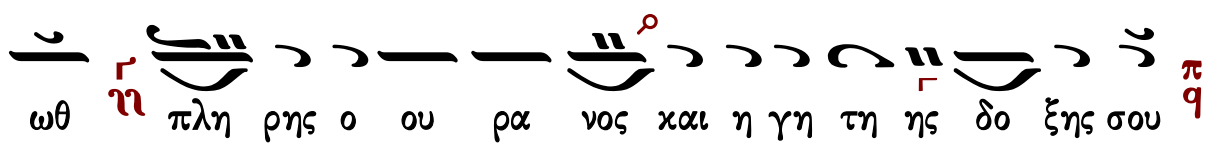

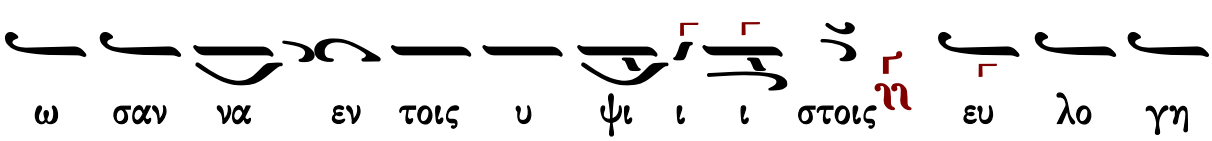

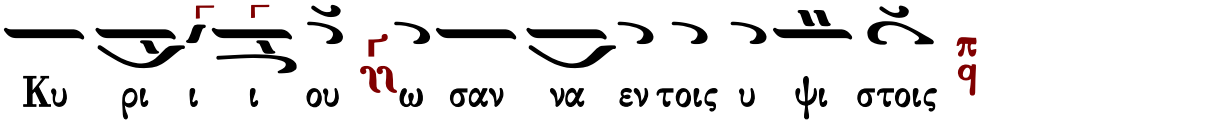

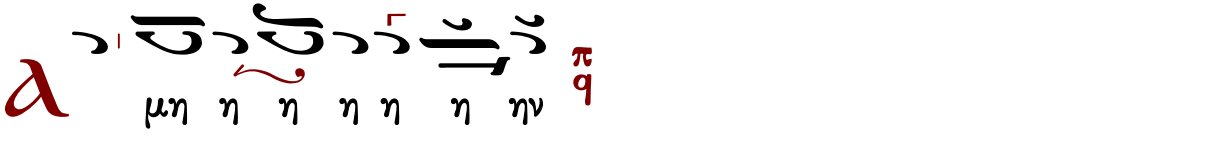

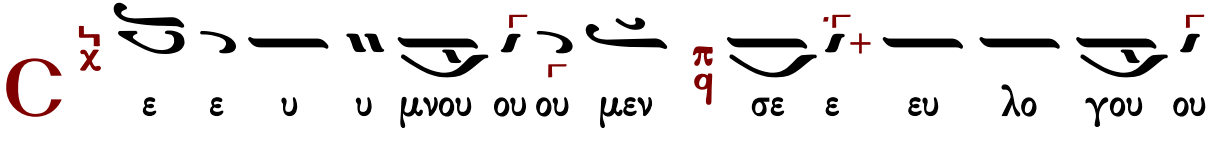

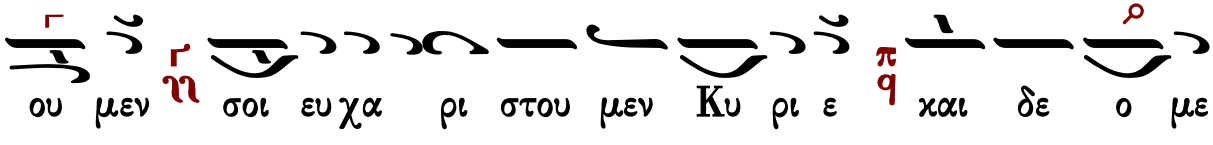

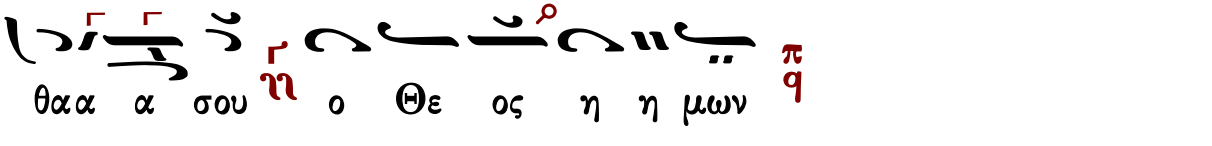

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

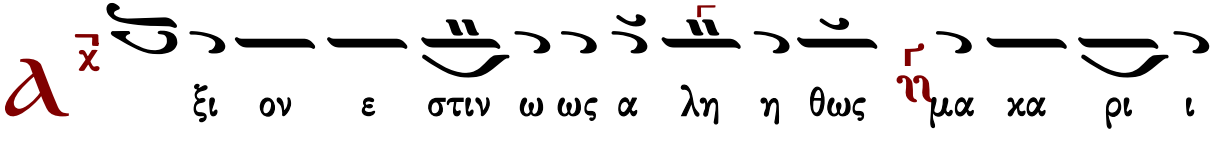

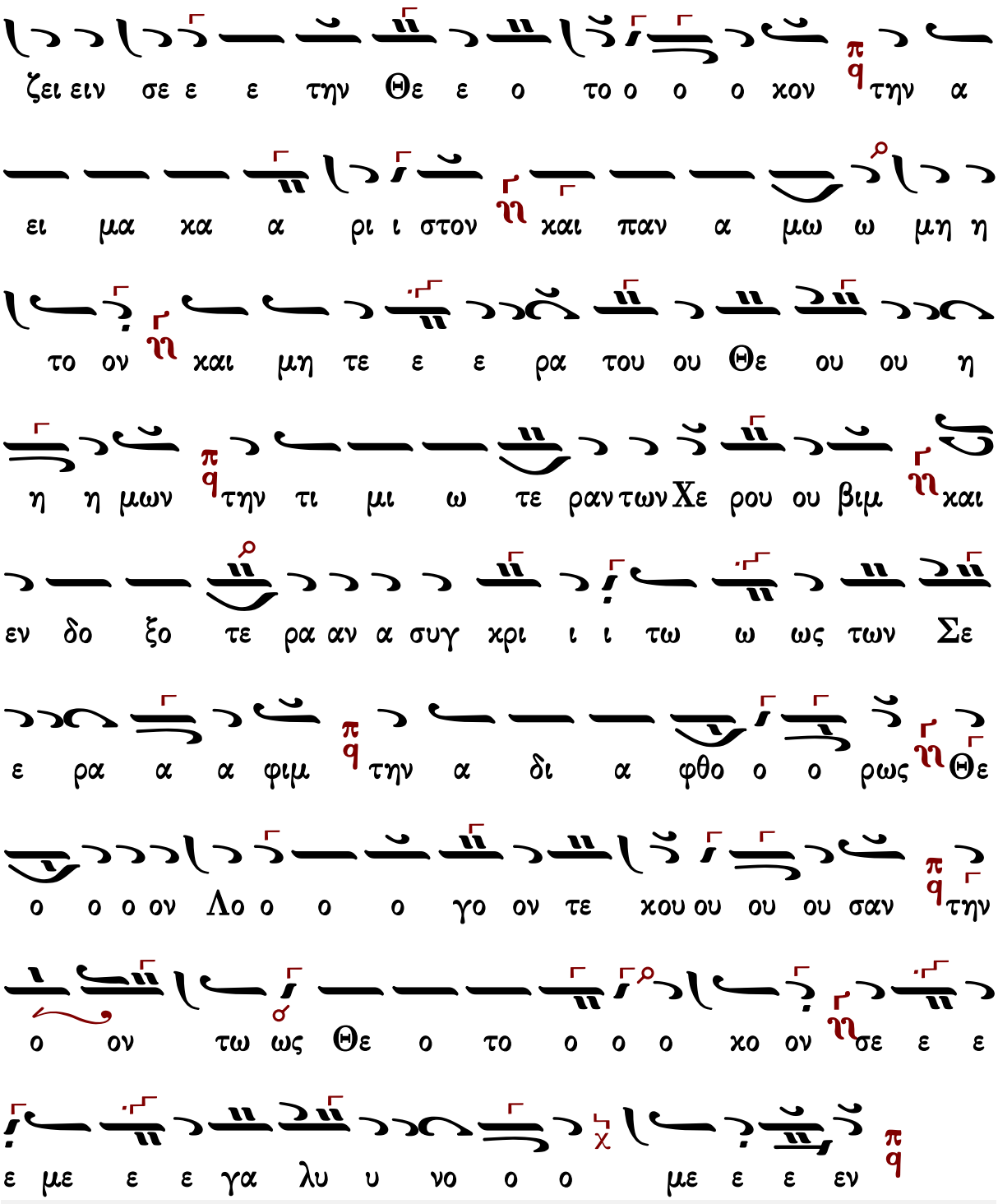

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος ϛ̇ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.101*

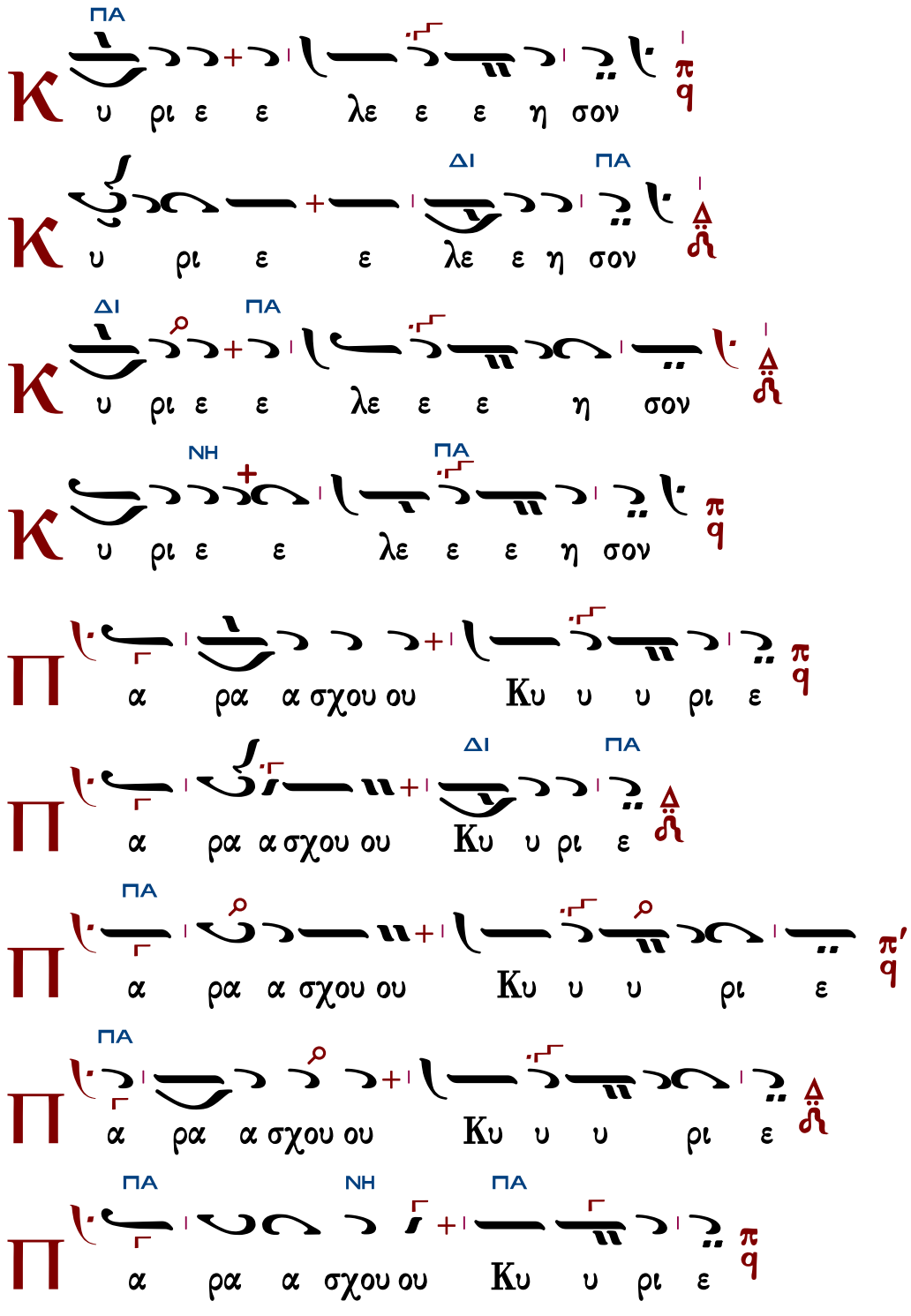

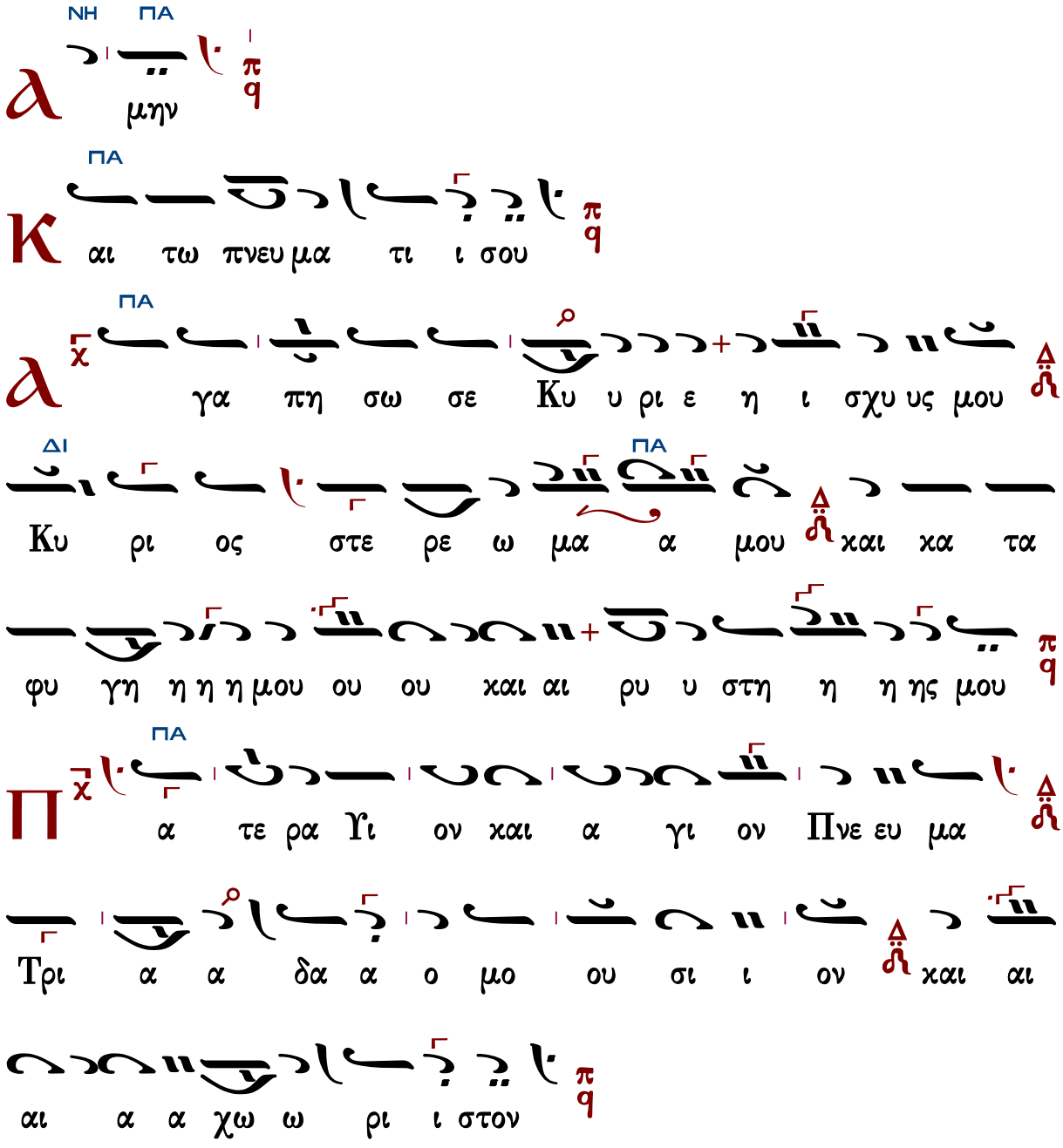

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

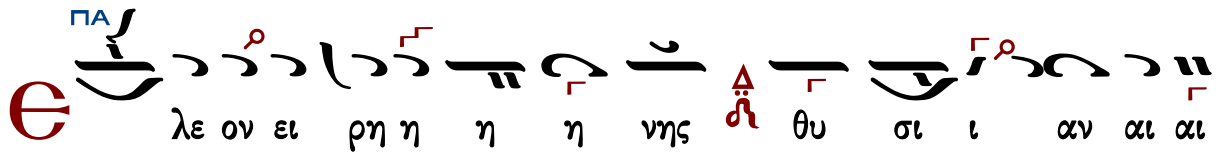

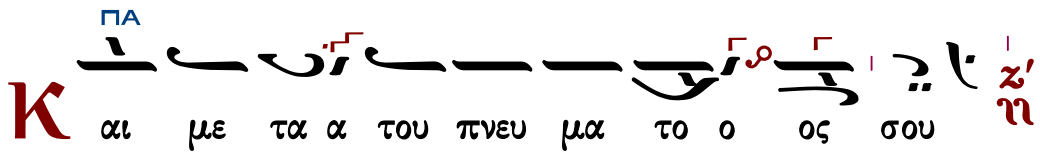

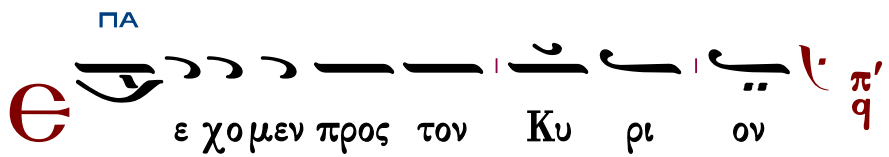

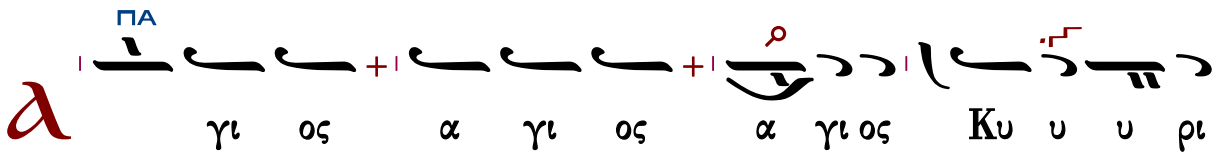

ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α α νος χαι

η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι

ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν να α α ο

εν τοις υ ψι ι ι στοις

α α α μην

α α α α α α α α α α μην

ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ

C ε ε ε υ υ υ μνου ου ου ου ου μεν

ΖΩ ΖΩ

σε ευ λο γου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ

ΔΙ ΠΑ

υ ρι ι ε και δε ο με θα α σου ο ο

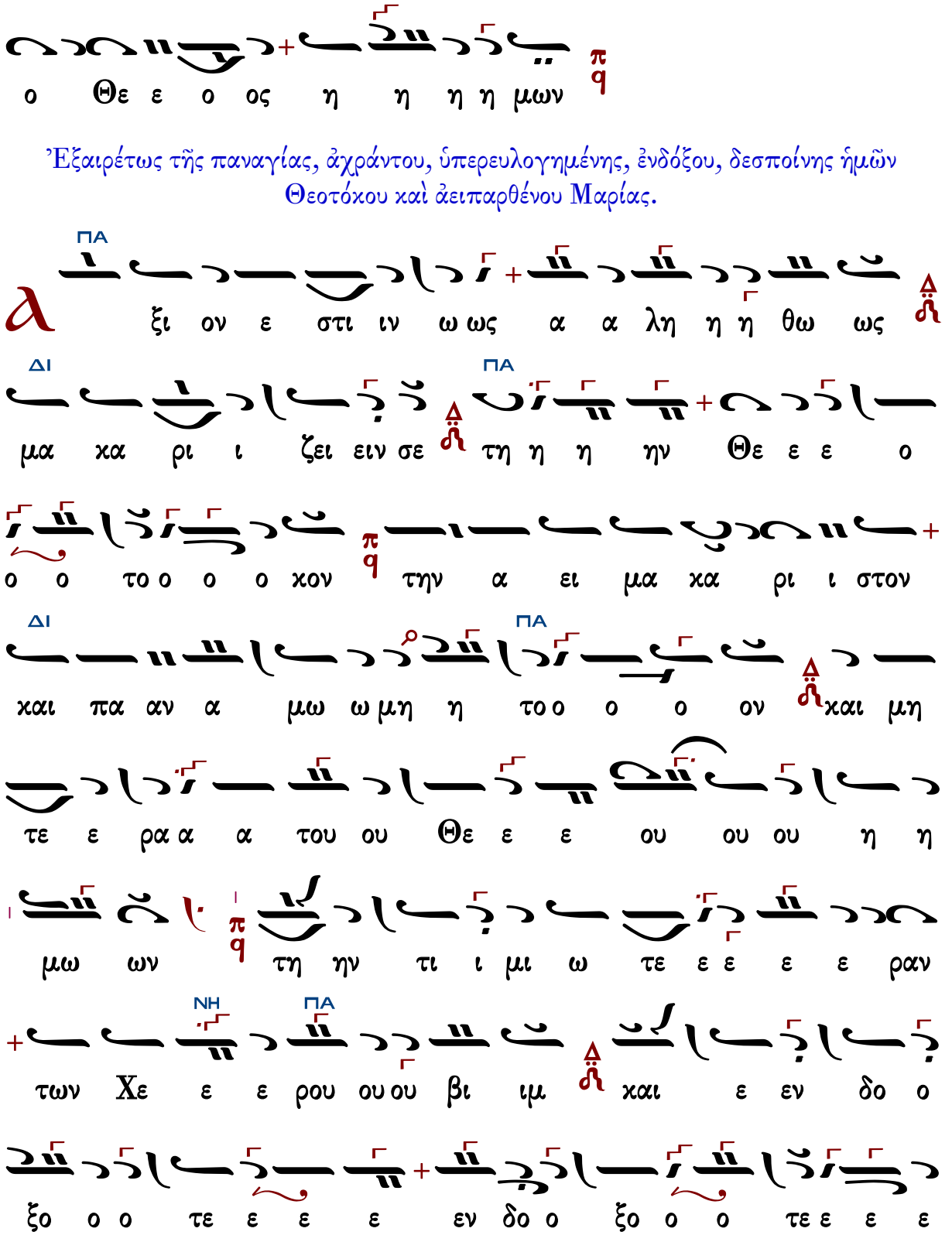

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

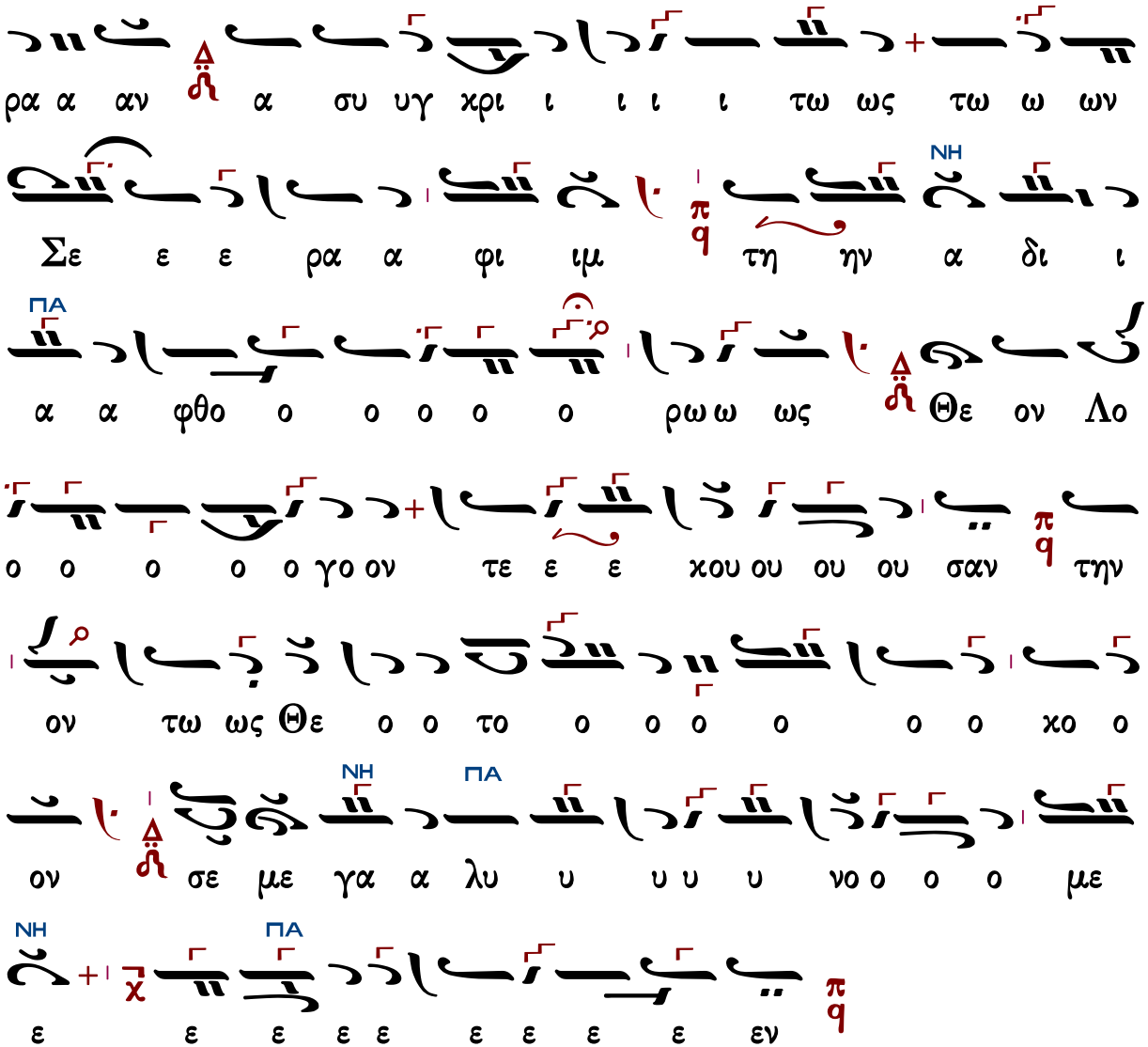

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.127*

παθητικός

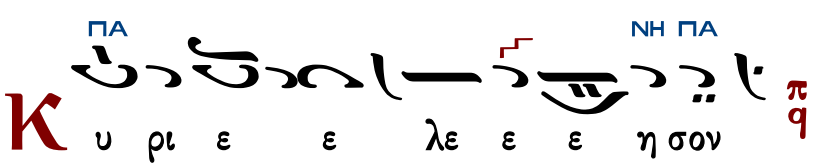

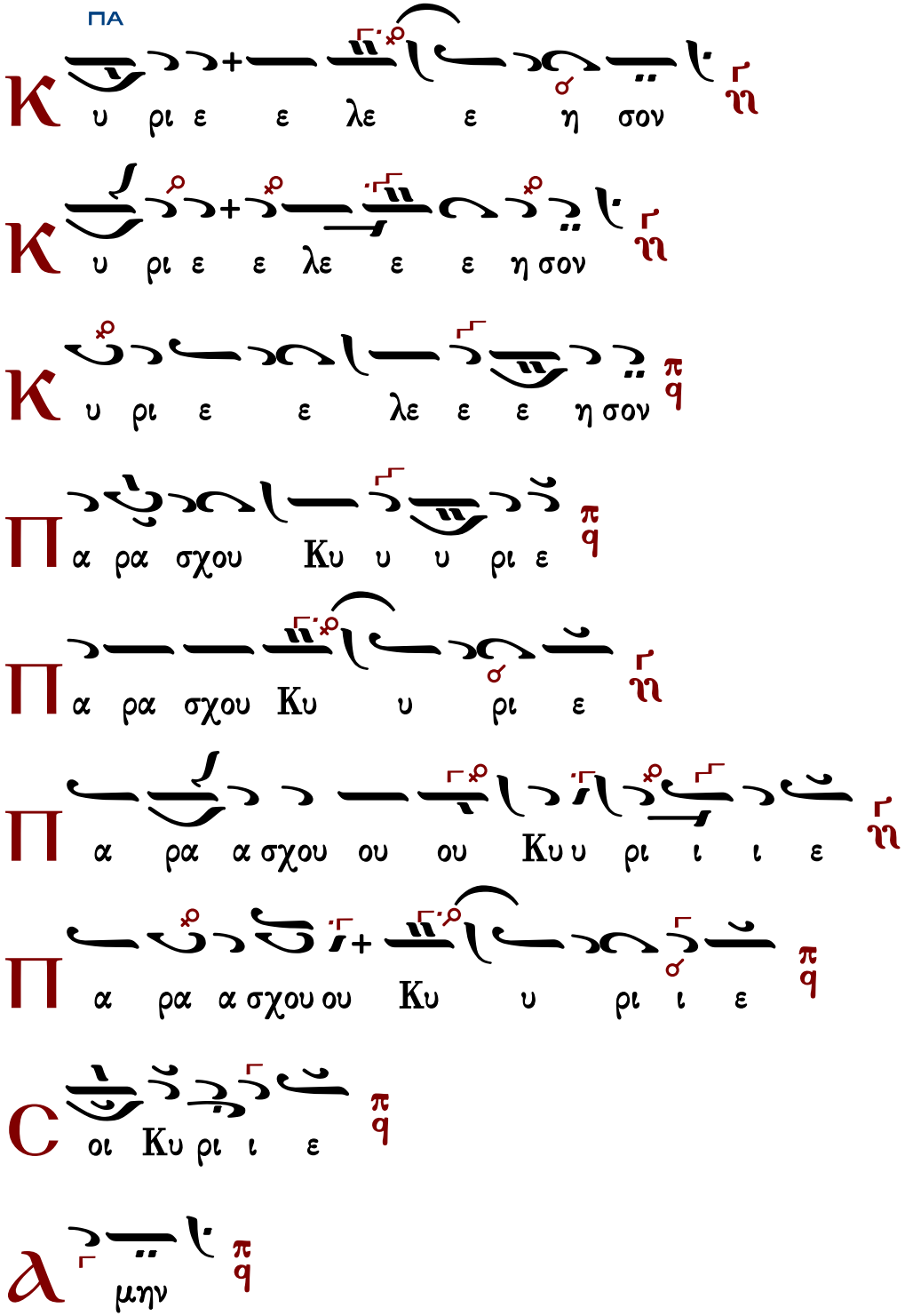

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος πλ. δ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.238#

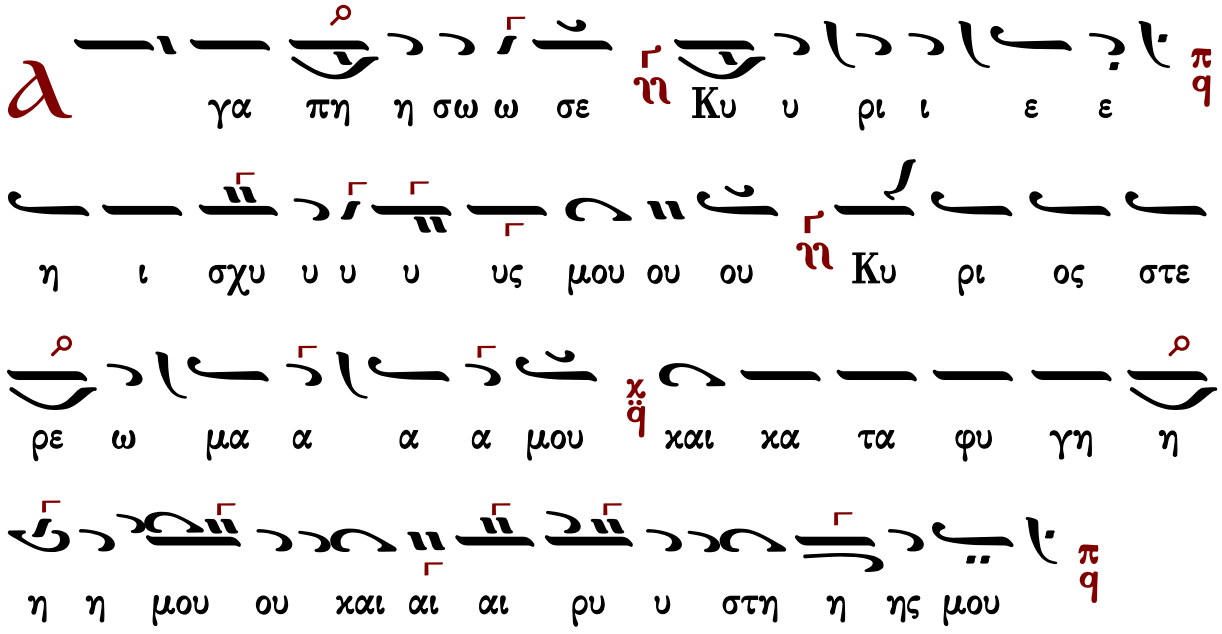

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.128*

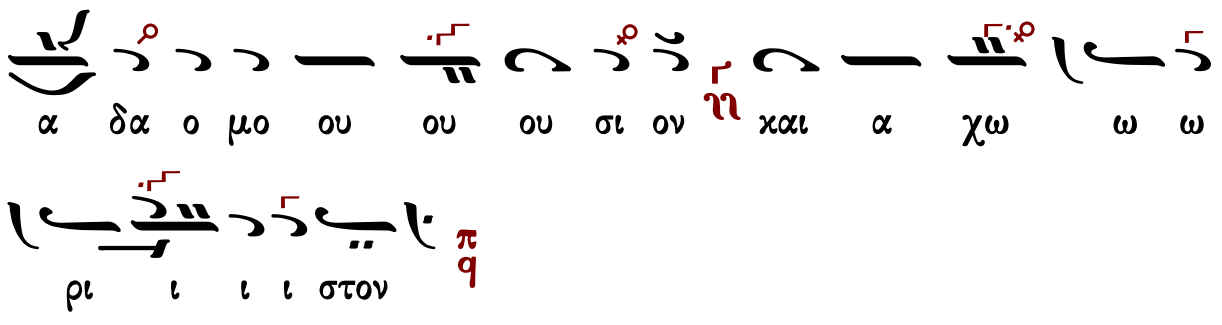

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

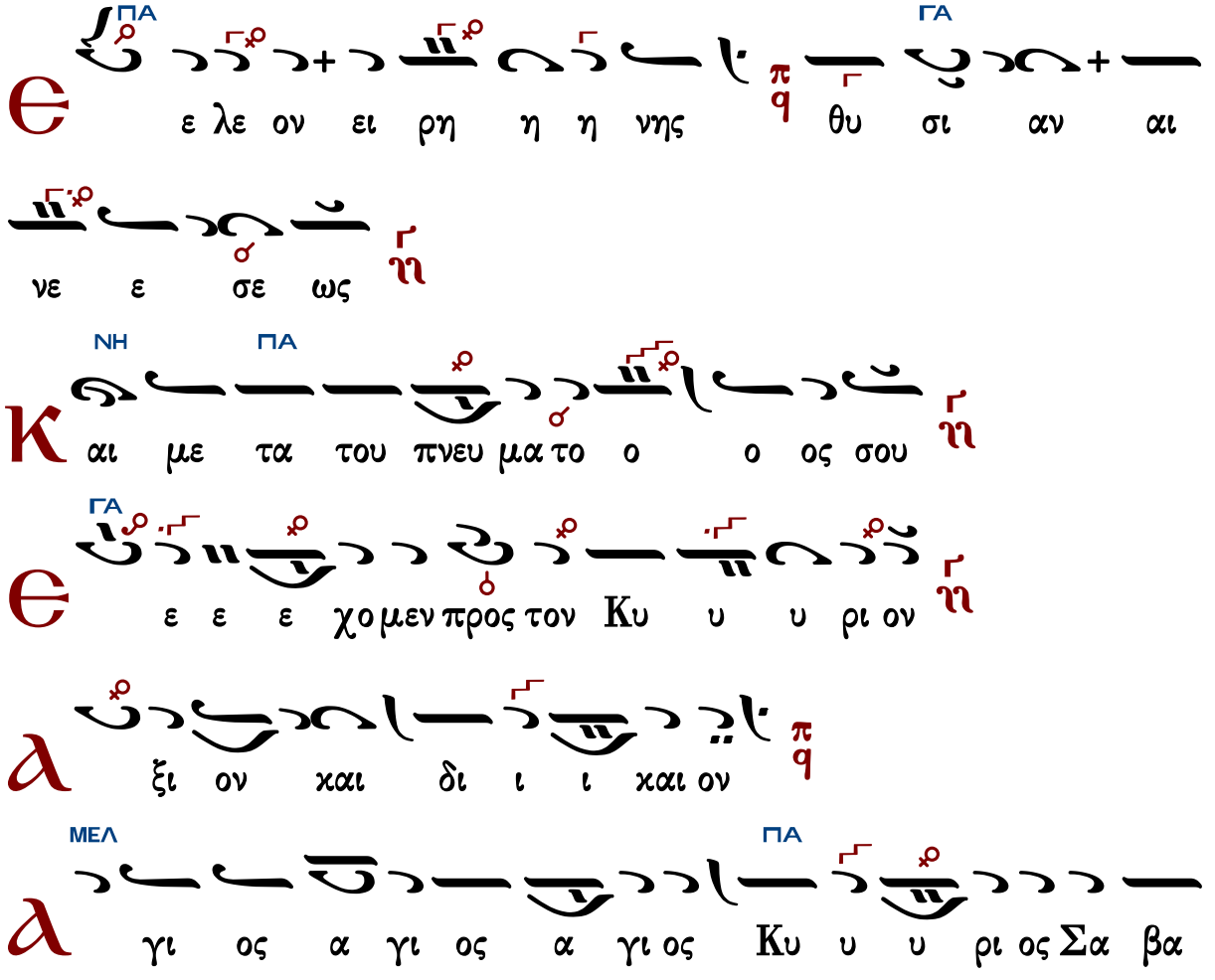

ΖΩ ΔΙ ΠΑ

ωθ πλη η η η η η ρης ο ου ρα α νο ος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

ΝΗ ΠΑ

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν

ΜΕΛ

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σα αν να

εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι στοις

ΓΑ

μη η η η η η η η η η η η ην

ΠΑ

μη η η η η η η η η η η η ην

ΓΑ ΠΑ

ε υ υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου

ΓΑ

ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου ου με εν Κυ υ υ

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ρι ε και δε ο με θα α α α α α σου ο Θε ο

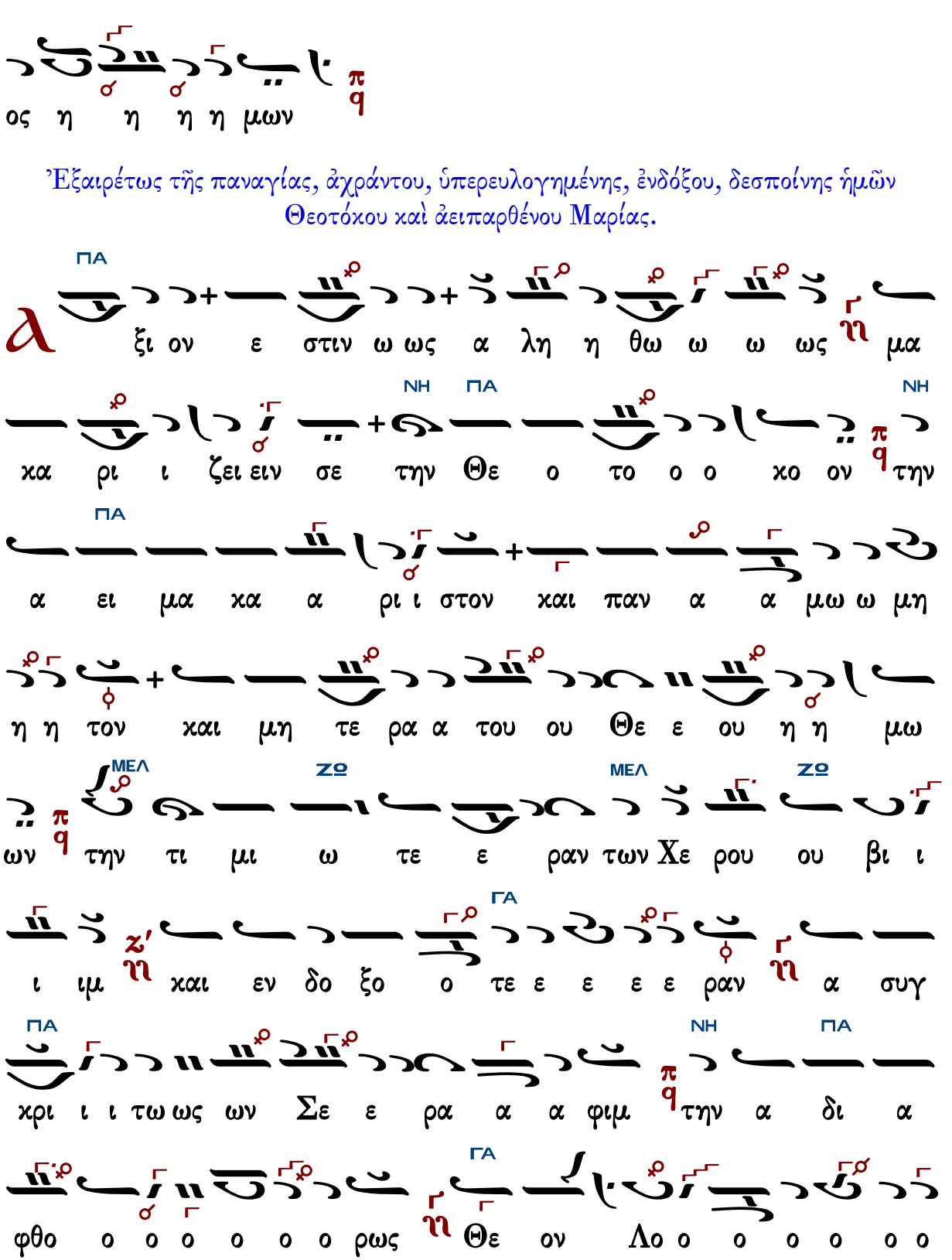
ος η η η η μων
Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
ΠΑ
ξι ον ε στιν ω ως α λη η θω ω ω ως μα
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
κα ρι ι ζει ειν σε την Θε ο το ο ο κο ον την
ΠΑ
α ει μα κα α ρι ι στον και παν α α μω ω μη
η η τον και μη τε ρα α του ου Θε ε ου η η μω
ΜΕΛ ΖΩ ΜΕΛ ΖΩ
ων την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου βι ι
ΓΑ
ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ραν α συγ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χρι ι ι τω ως ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α
ΓΑ
φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο

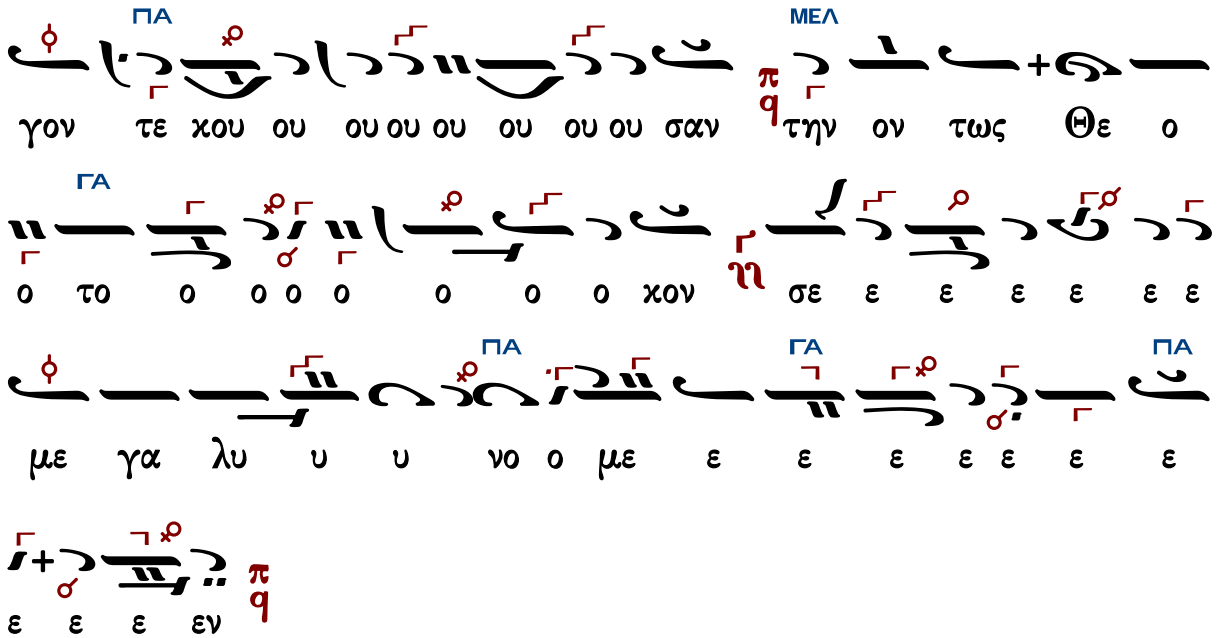

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

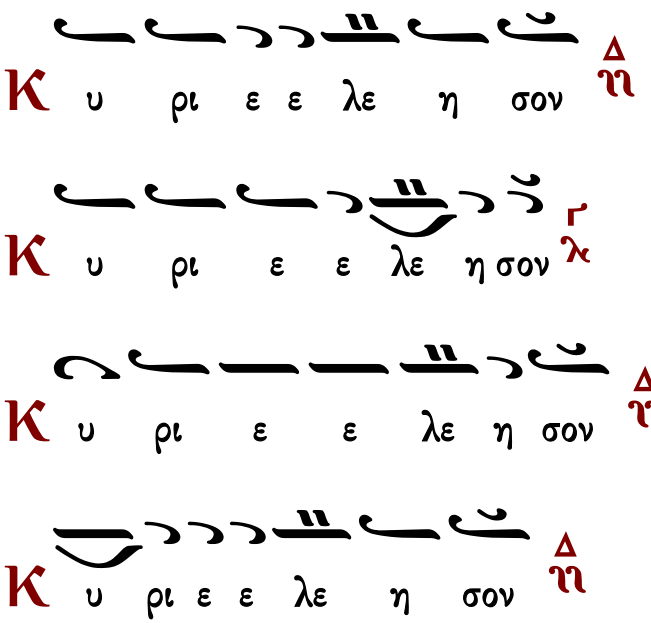

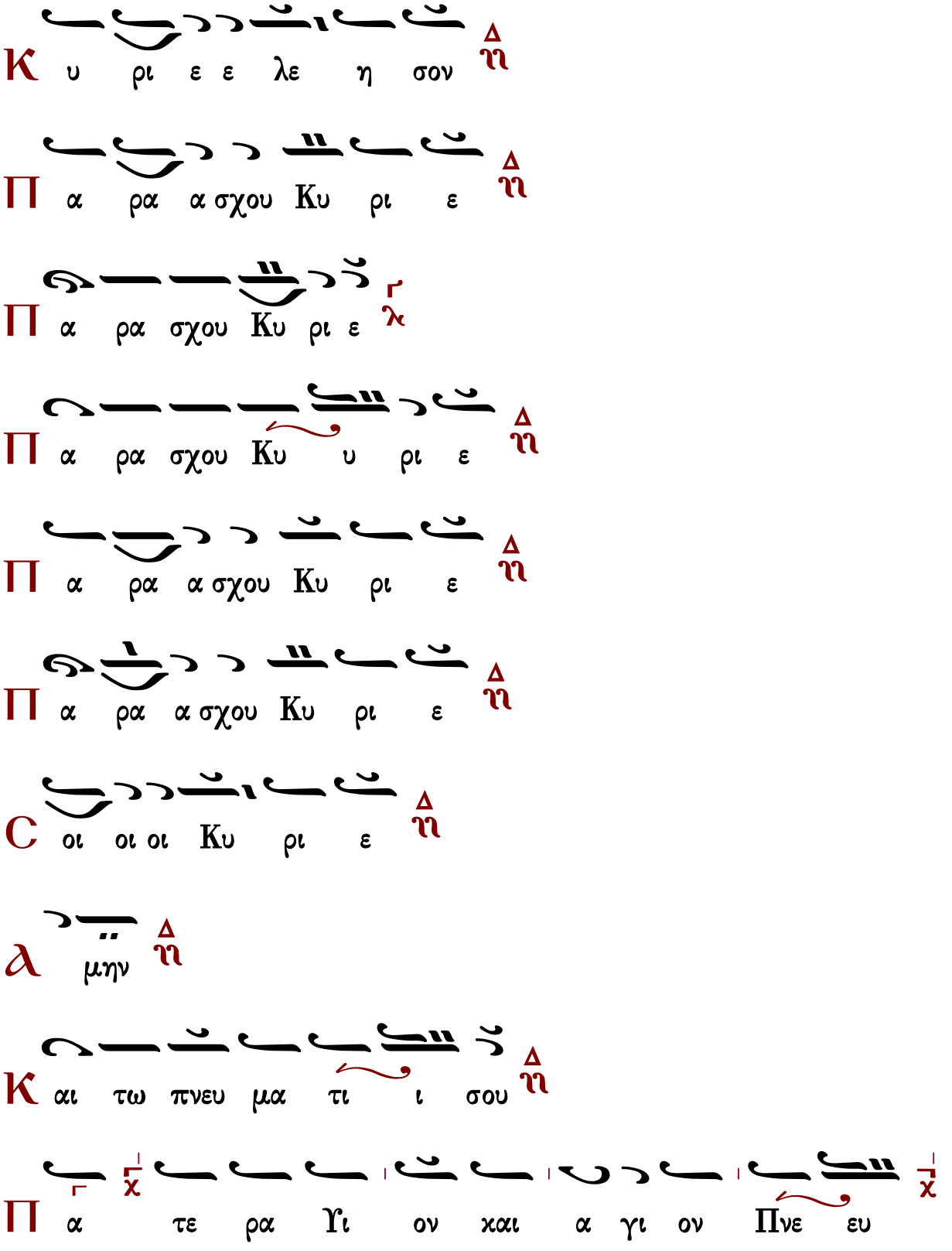
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

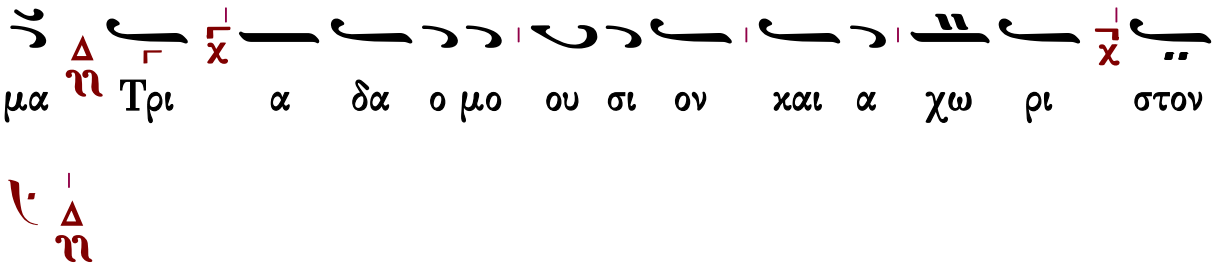

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

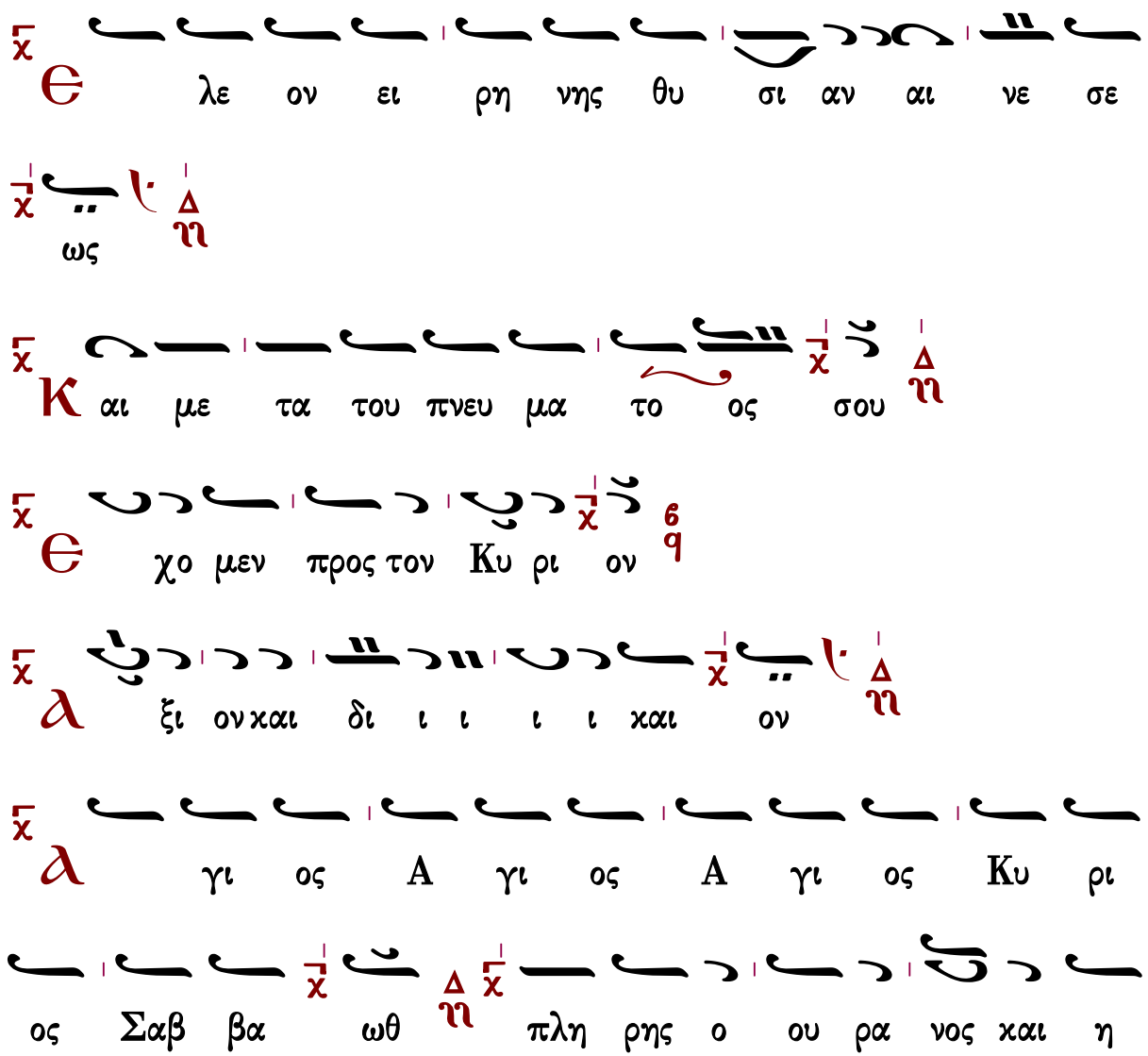

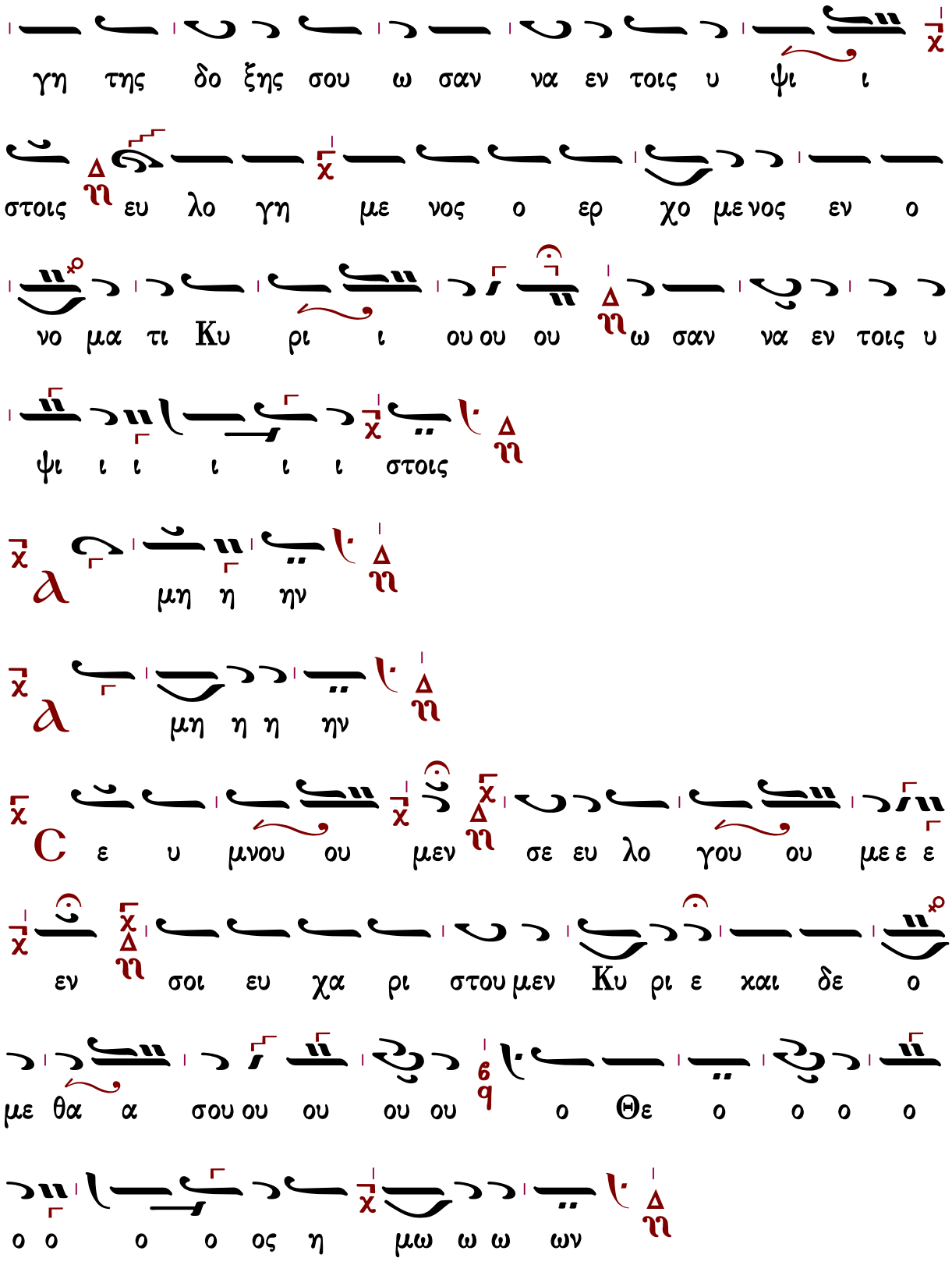

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

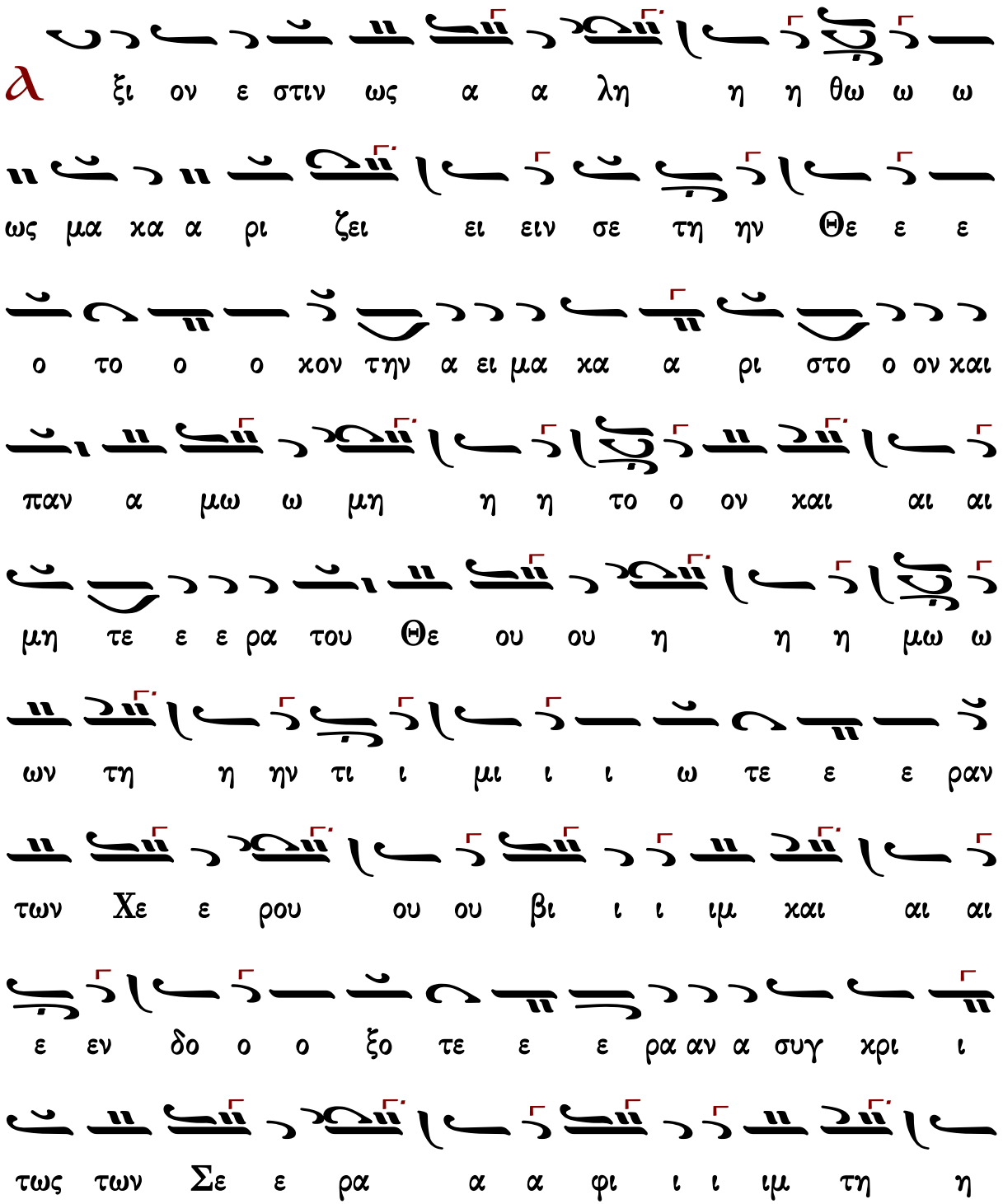

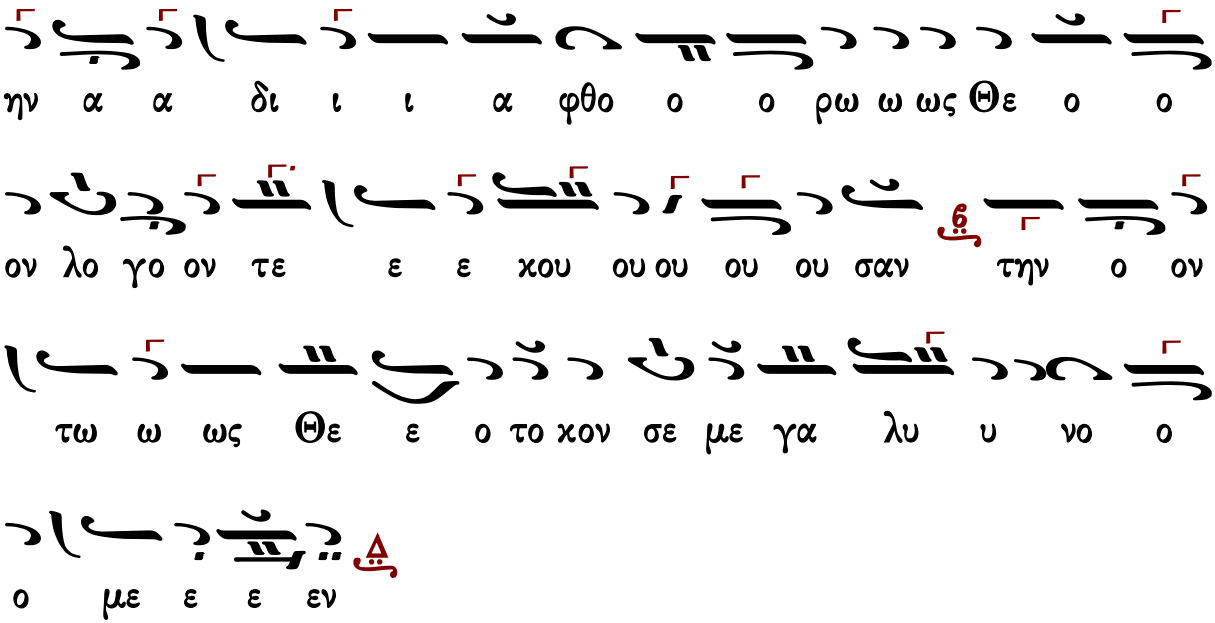

Κοινωνικόν ἦχος α΄

Πέτρου Μπερεκέτη (ἀκμὴ περ. 1680-1710/1715)

μετενεχθὲν εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Γρηγορίου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Κε

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Βυζαντινή Ποταμηΐς
τόμος Ε΄ 2017 σ.748/352#

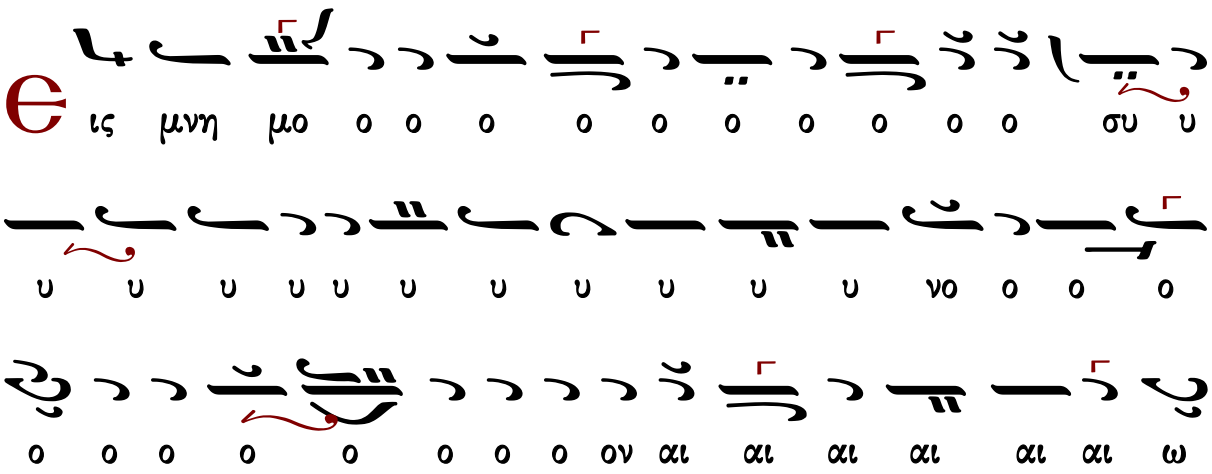

(χράτημα)

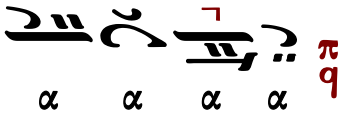

α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος ⸗ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμείον Ανθολογίας
τόμος Β 1824 σ.267/851*

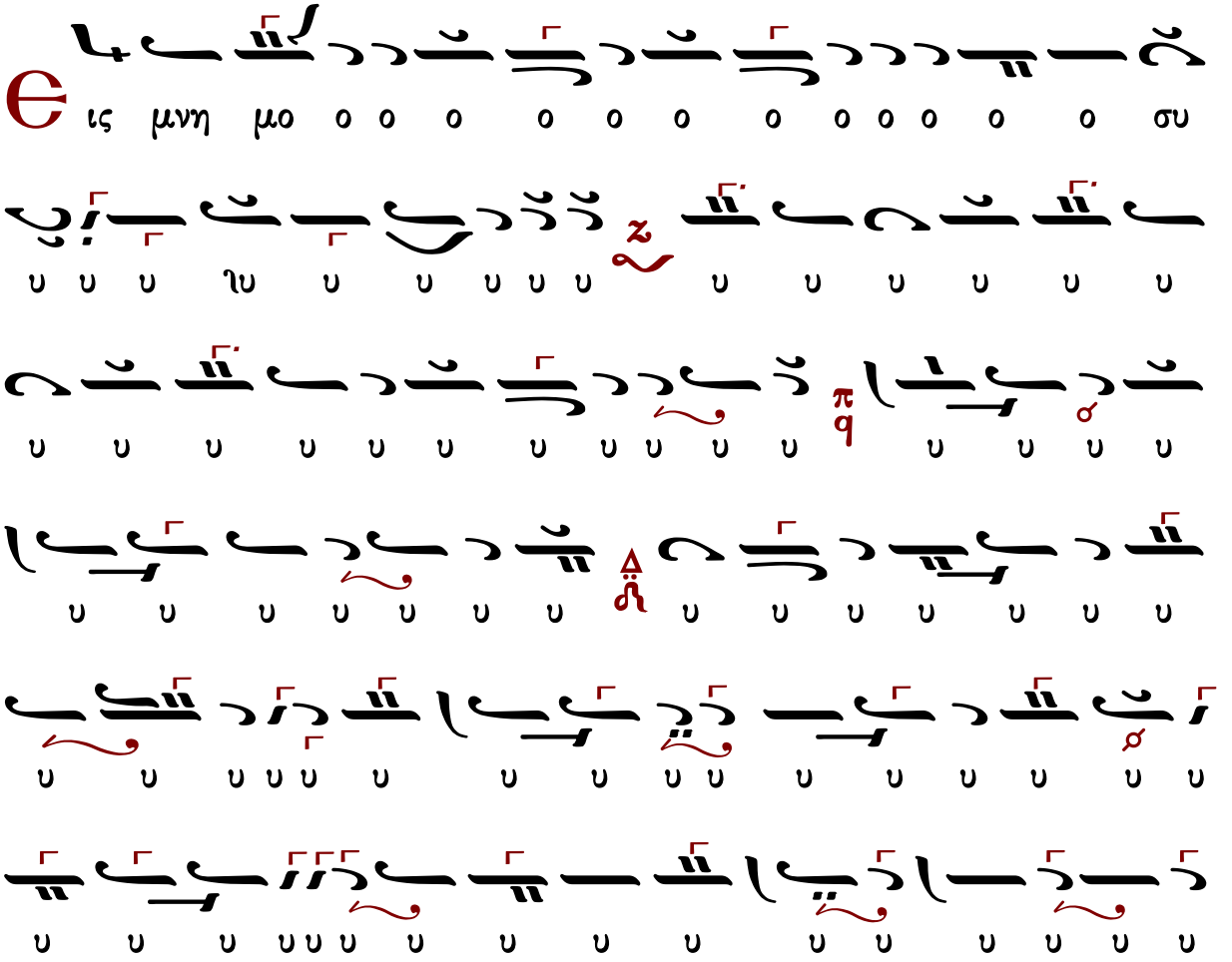

ω ω ω

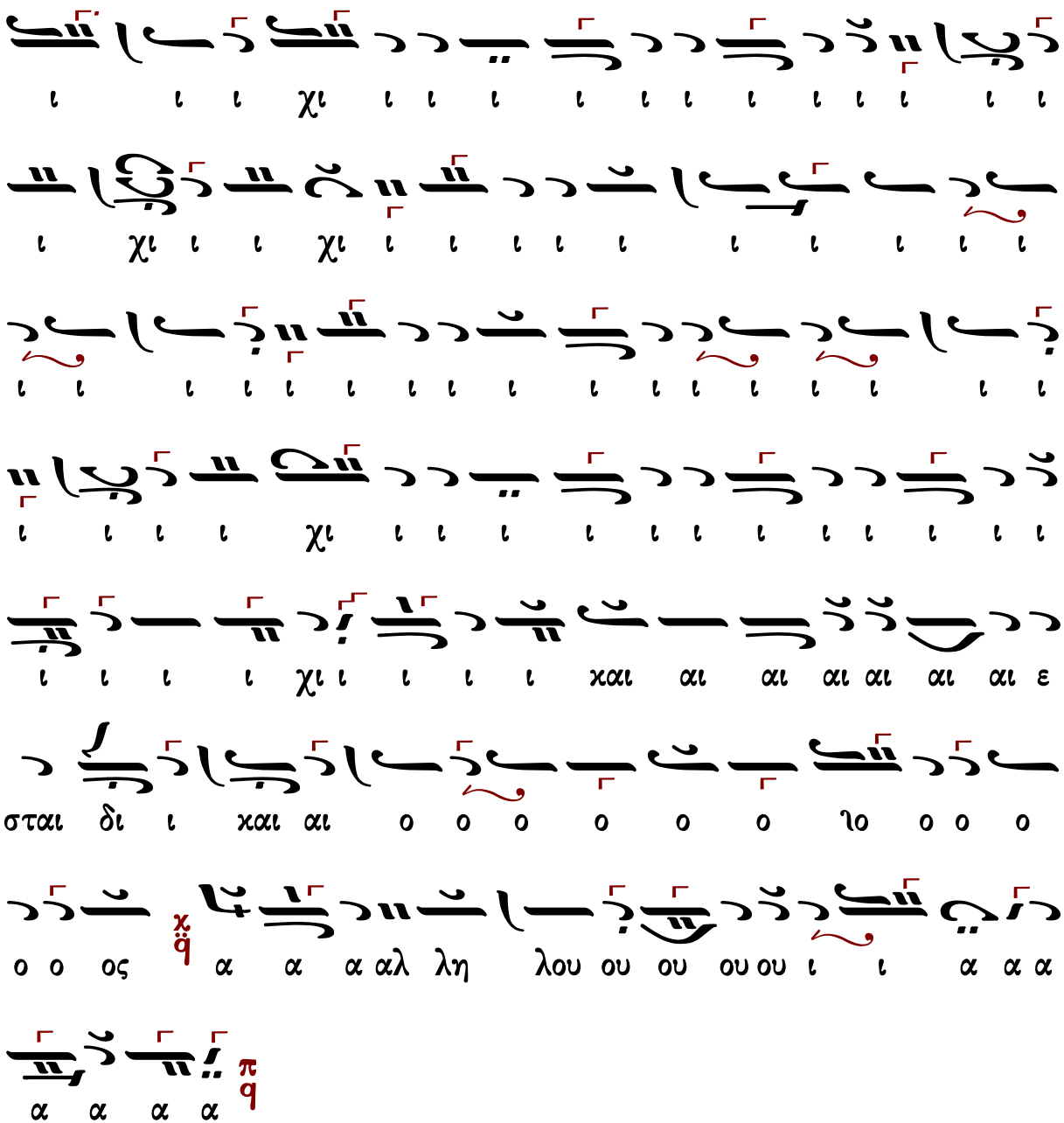

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος ⸗ϥ̈ Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909, σ.455#

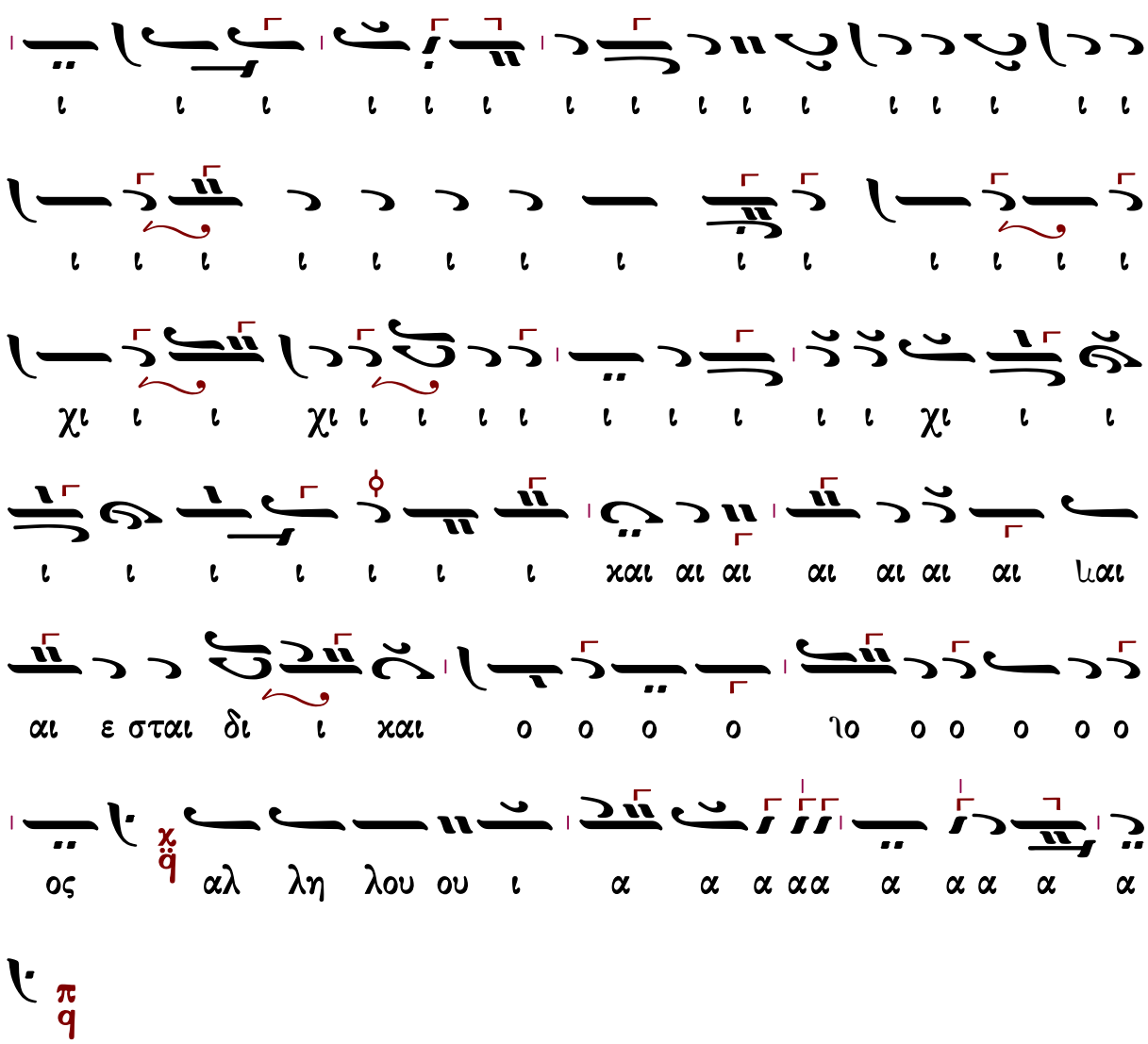

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως (ἐκ τοῦ χειρογράφου Μονῆς Διονυσίου, Κώδ. 831 φ.37α)

Ἦχος 4 q Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.105#

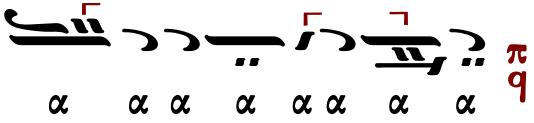

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

10′

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.122*

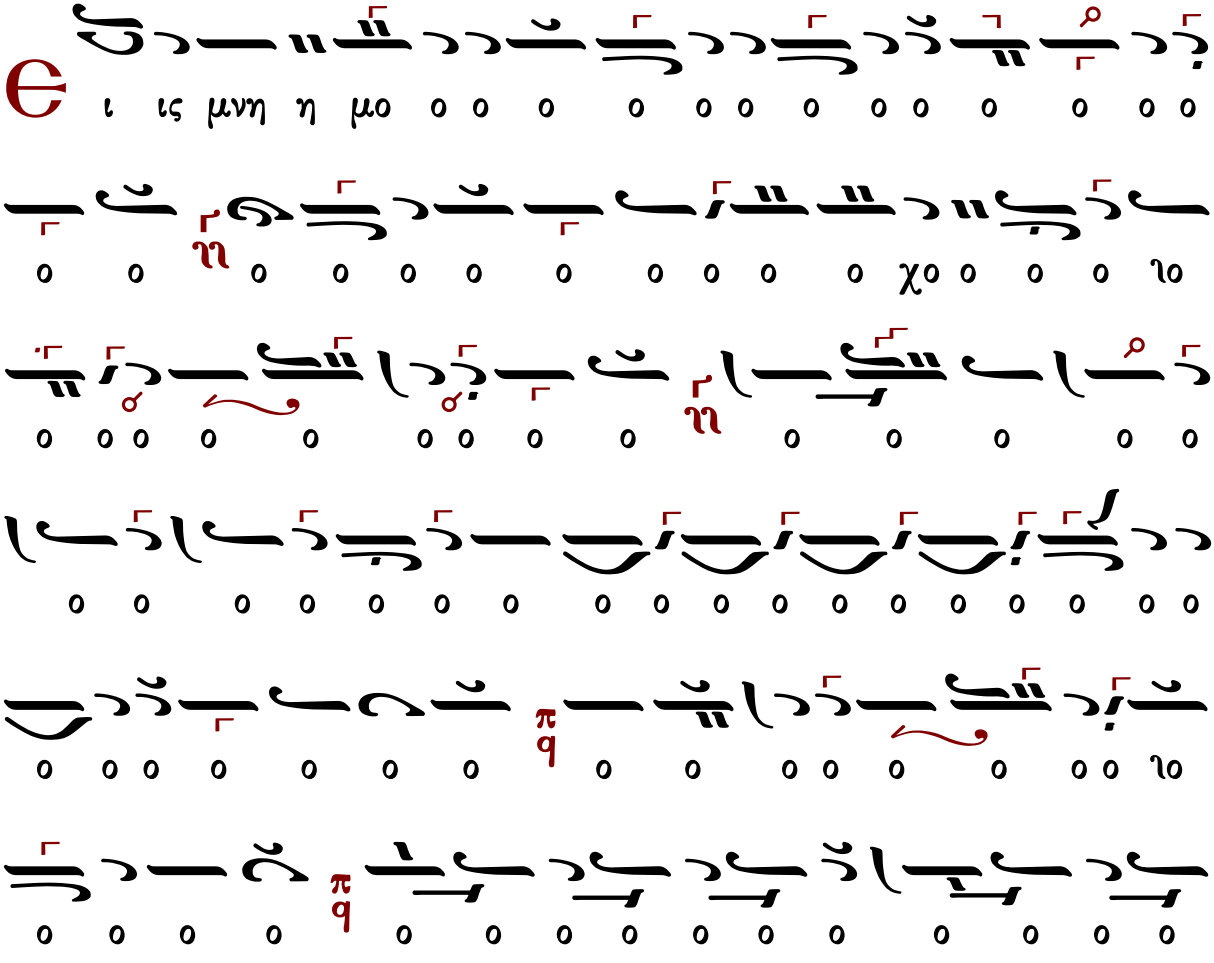

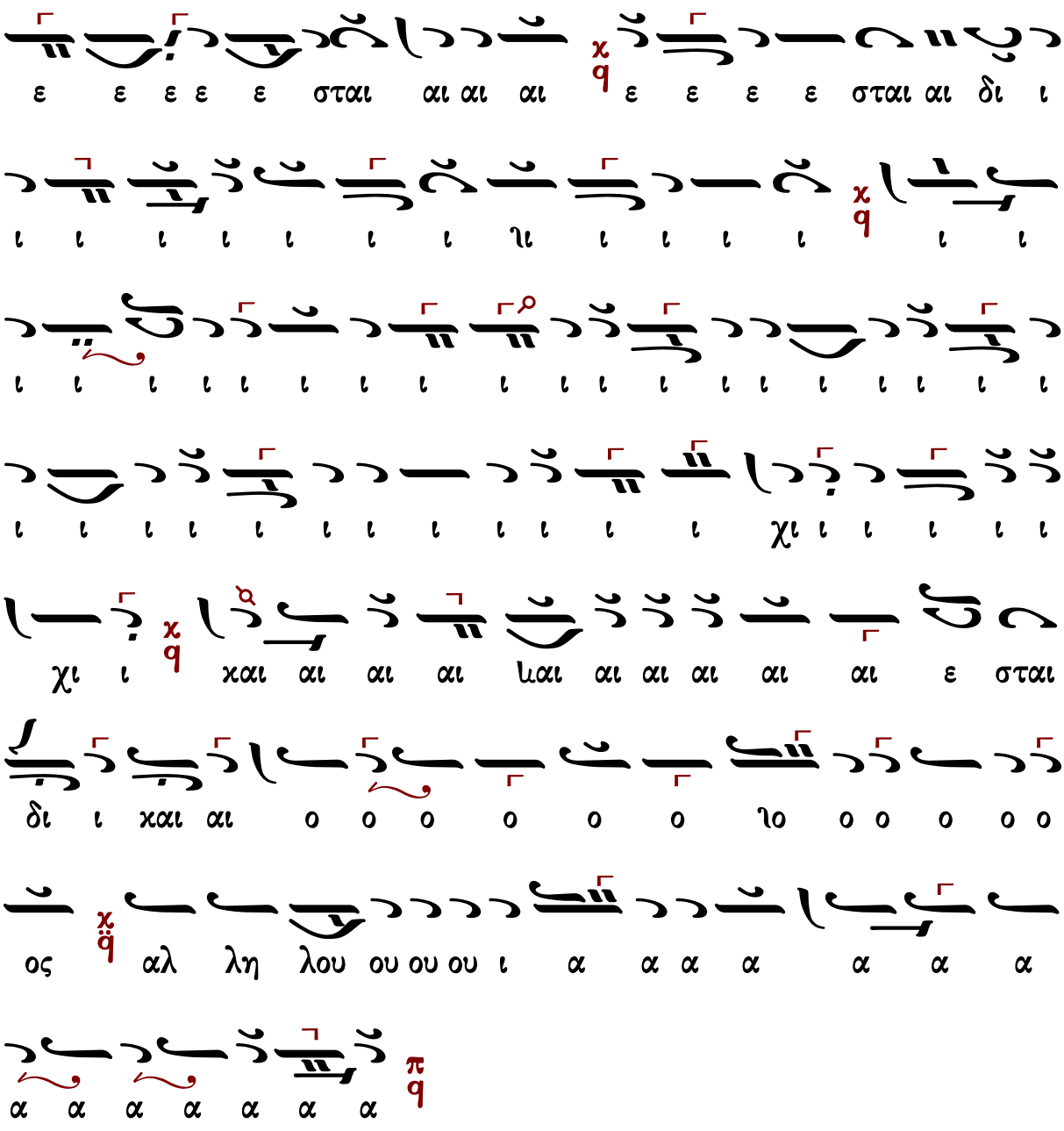

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος ἡ Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 331*

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω αι ω ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε
ε σται αι αι αι αι αι αι χαι ε ε σται αι
αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε σται δι ι ι ι
ι ι χαι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη
η λου ου ι ι α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.230*

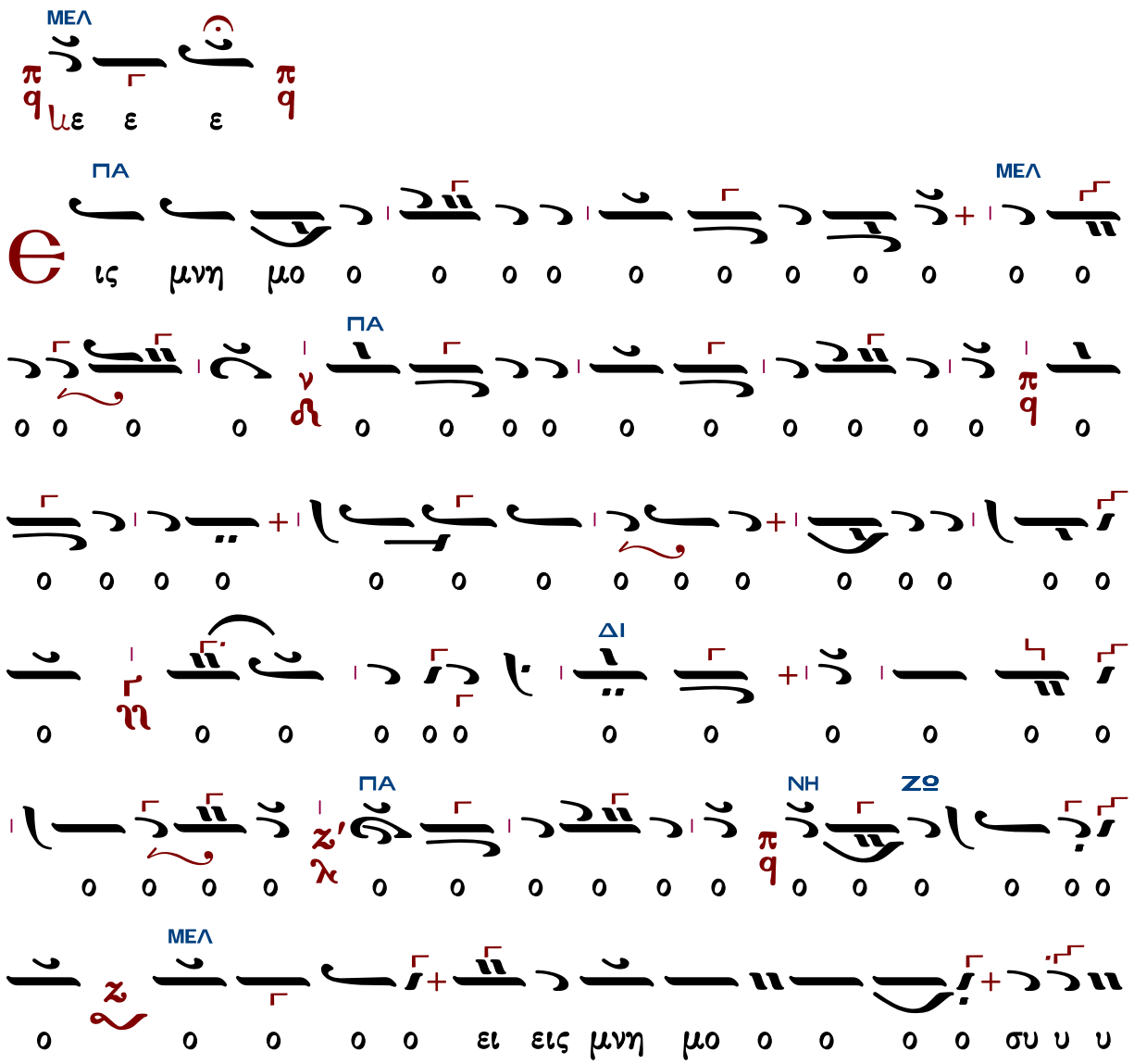

ΜΕΛ ΠΑ

υ υ νο ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω χω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΜΕΛ

ΠΑ ΜΕΛ

αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ο ο ο ο ον

ΠΑ ΔΙ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε ε ε ε ε ε σται αι αι ε σται δι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΔΙ ΠΑ ΔΙ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΚΕ ΜΕΛ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χαι αι

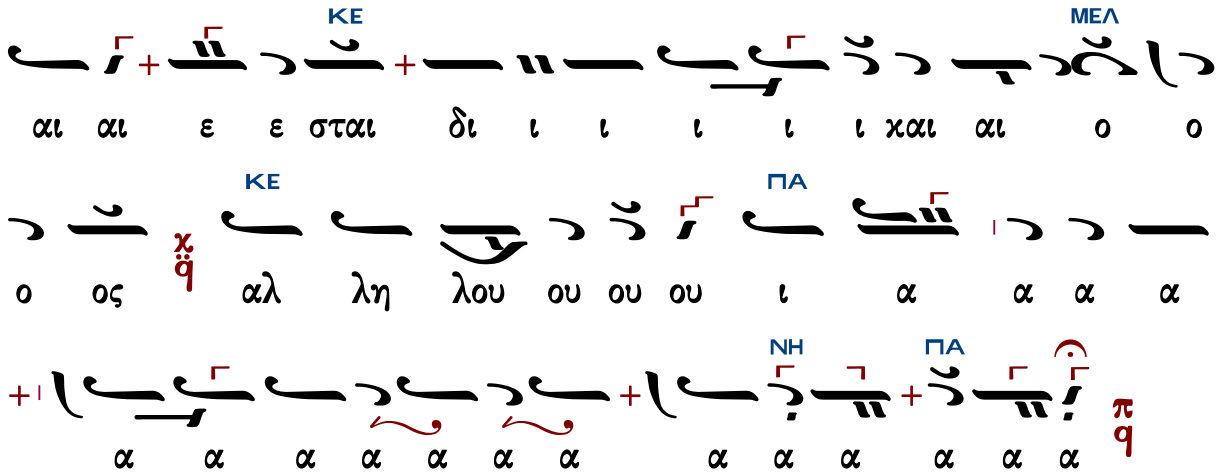

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.409*

ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΚΕ
ΣΙΓΑ

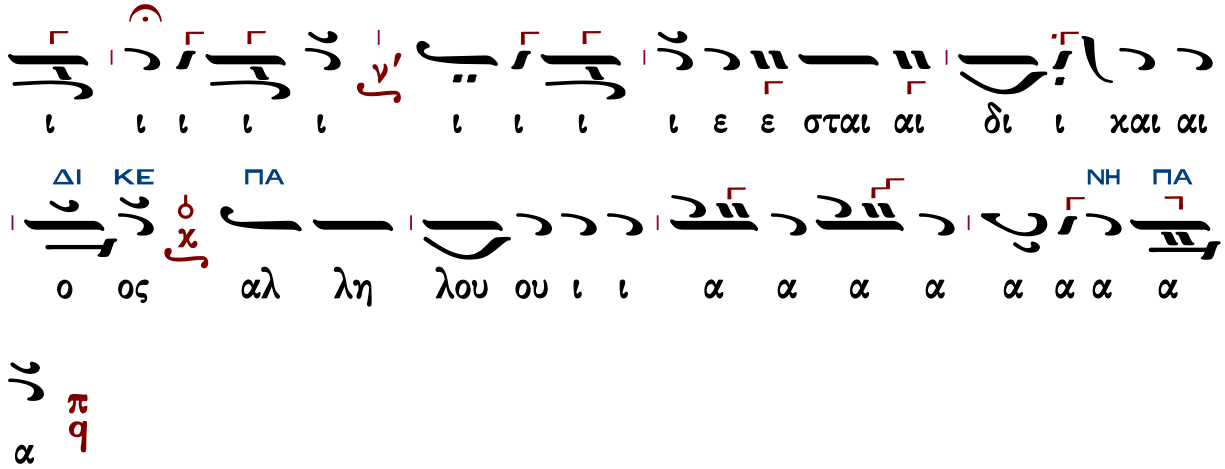

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Β.Θ.Λειτουργία
1992 σ.455*

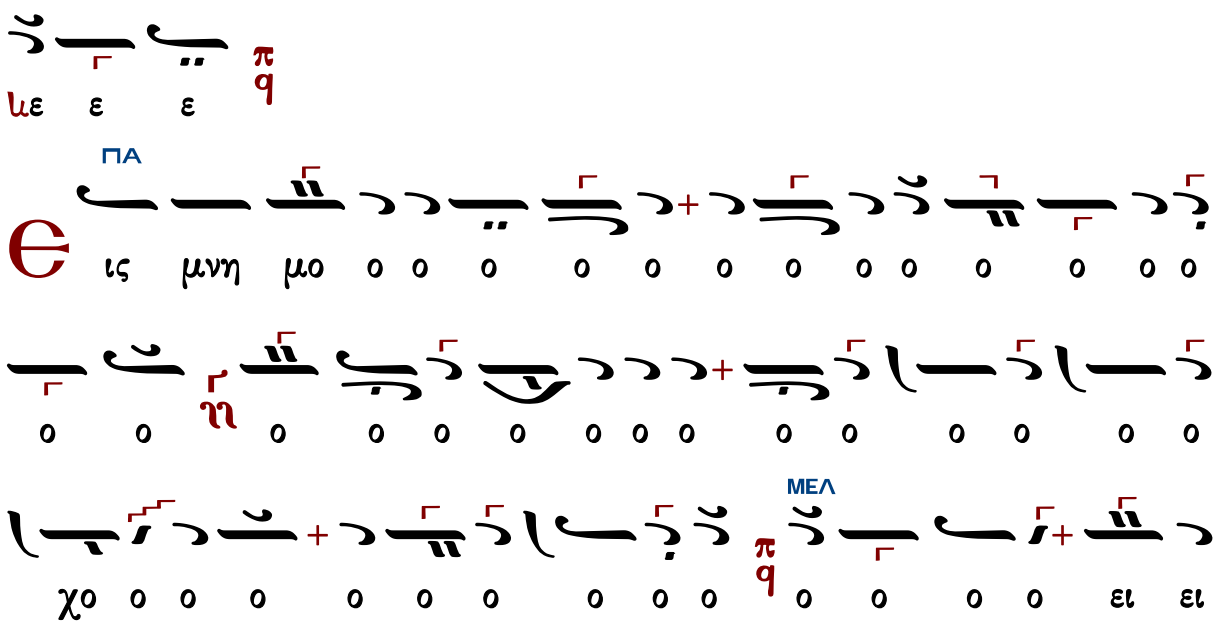

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

εις μνη μο ο ο ο συ υ νο ο ο ον αι ω ω ω

ΔΙ

ω ω ω

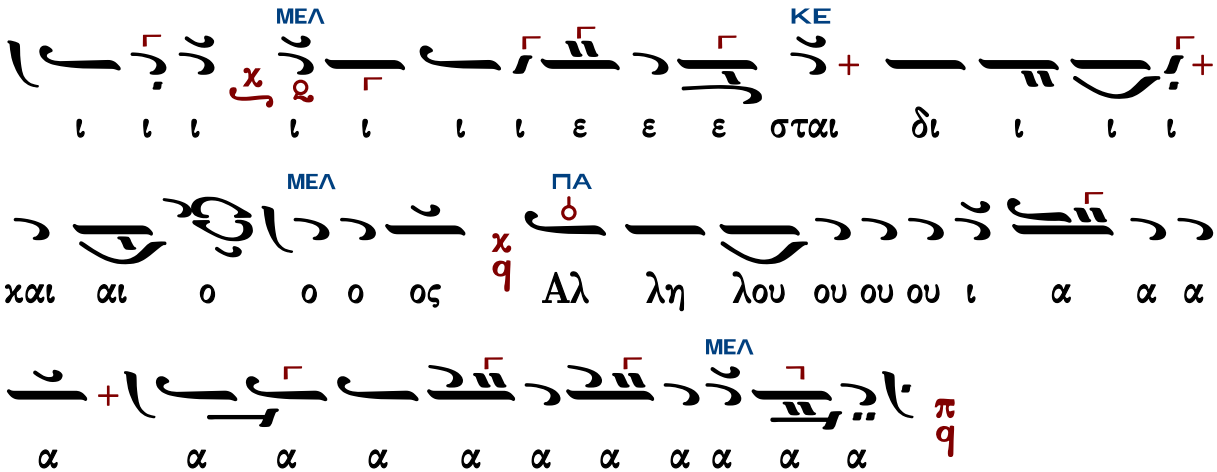

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος ⸗ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.525*

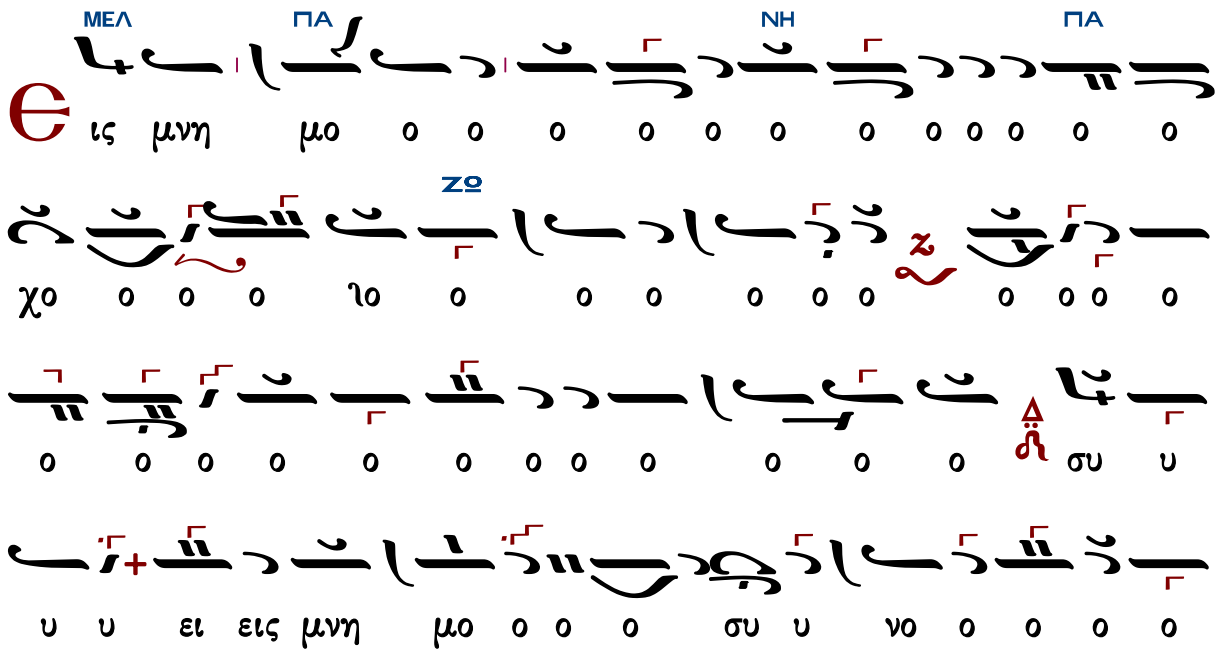

ΠΑ ΚΕ ΜΕΛ ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ

λη αλ ος ο ο ο αι αι ι ι ι χαι ι ι δι σται ε

ι ι ε ι ι ι

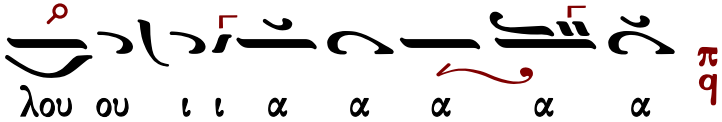

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Γεύσασθε» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Ἦχος δ' Κε

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.272*

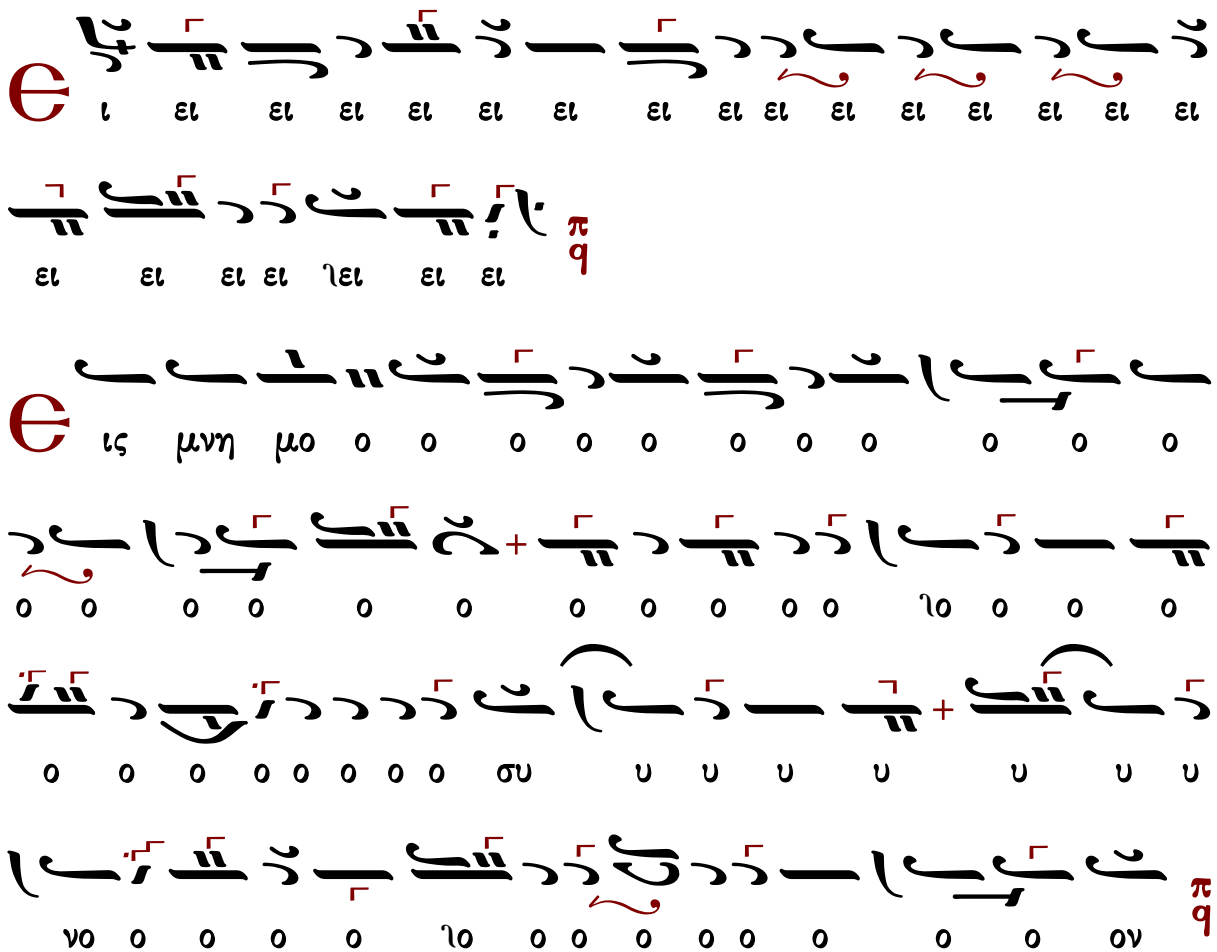

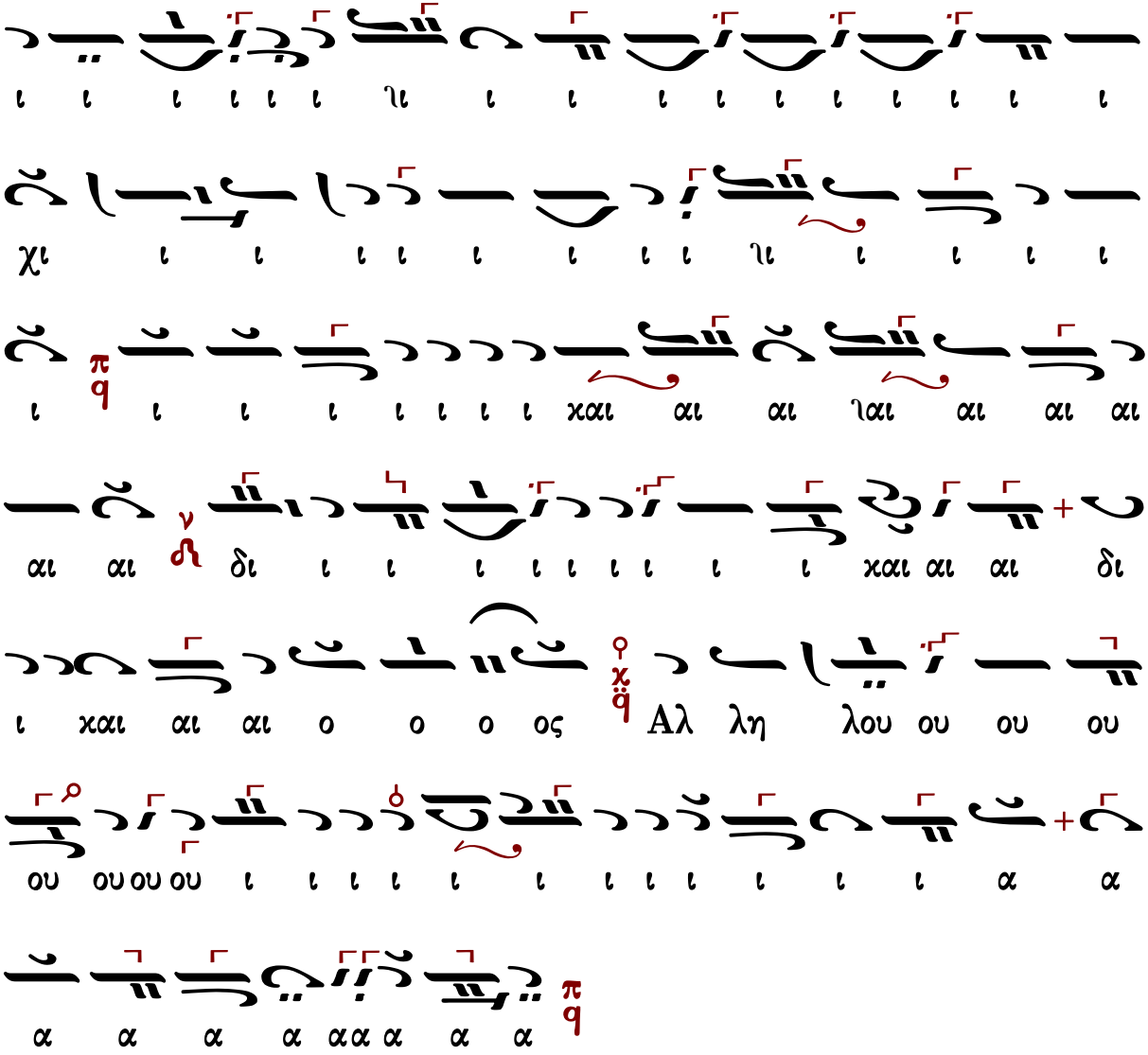

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.41/488*

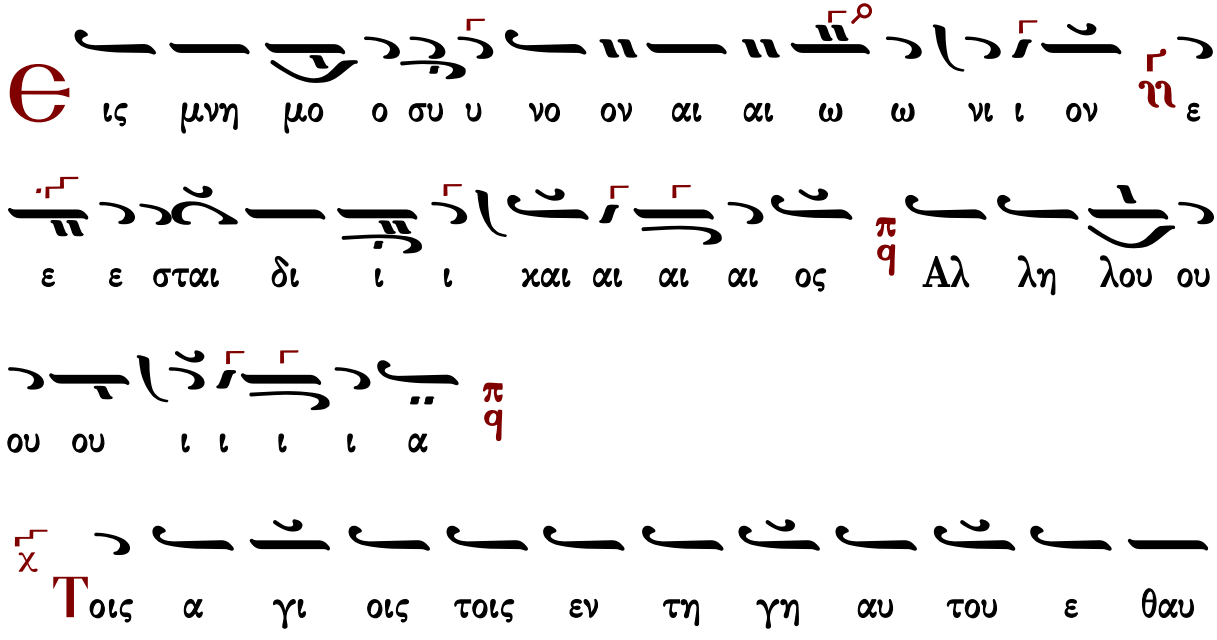
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
υ φραν θη τε ε πι Κυ ρι ον και α γαλ
λι α σθε δι και οι και καυ χα σθε παν τες οι ευ θεις
τη καρ δι α
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

μα στω σεν ο Κυ ρι ος πανν τα τα θε λη μα τα αυ του

ου ου εν αυ τοις

Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δι και ων ψυ χαι εν χει ρι Θε ου και ου μη

α ψη ται αυ τω ων βα α σα νος

Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Θε ος ε πει ρα σεν αυτους και ευ ρεν αυτους α
ξι ι ους ε αυ του

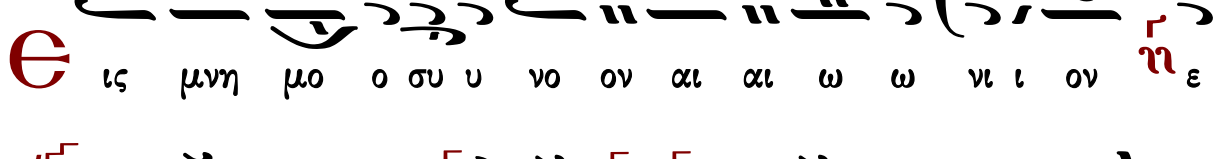
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α

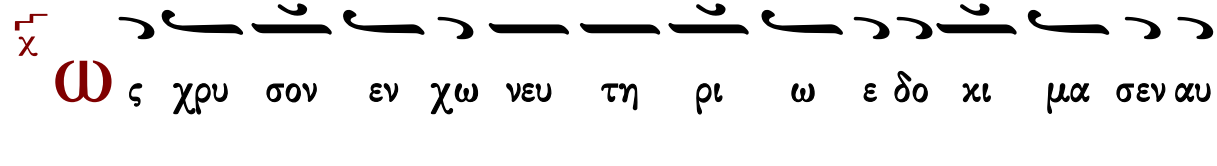
ς χρυ σον εν χω νευ τη ρι ω ε δο κι μα σεν αυ
τους και ως ο λο καρ πω μα θυ σι ας προσ ε δε ε ξα
το αυ τους

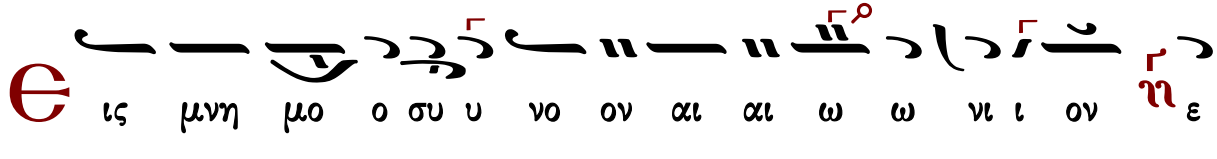
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α
Ο φθαλ μοι Κυ ρι ου ε πι δι και ους και ω τα αυ
του εις δε ε η σιν αυ των
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος εισ η
κου σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψε ων αυ των ερ ρυ
σα το ο αυ τους
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π/q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π/q

χ Π ολ λαι αι θλι ι ψεις των δι και αι ων π/q και εκ

πα σω ων αυ των ρυ σε ται αυ τους ο Κυ ρι ος χ/π/q

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π/q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π/q

χ Ο τι χα ρις και ε λε ος εν τοις ο σι οις αυ

του π/q και ε πι σκο πη εν τοις εκ λε κτοις αυ του χ/π/q

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

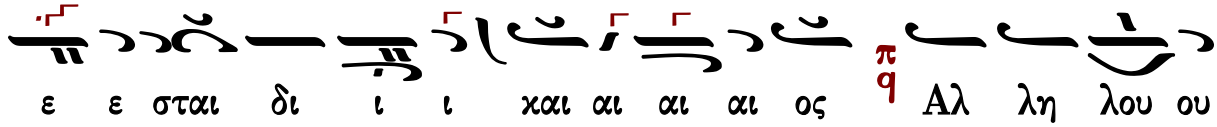

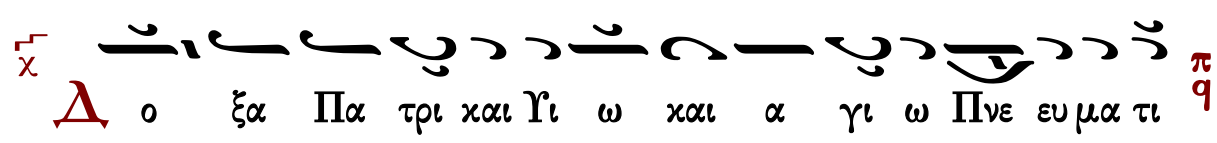

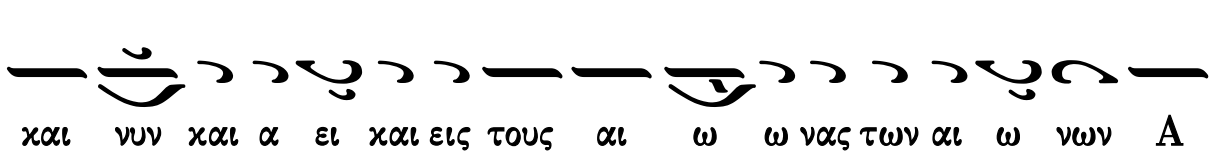

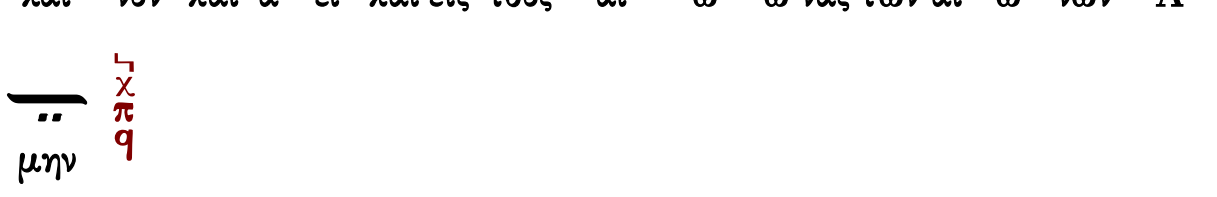

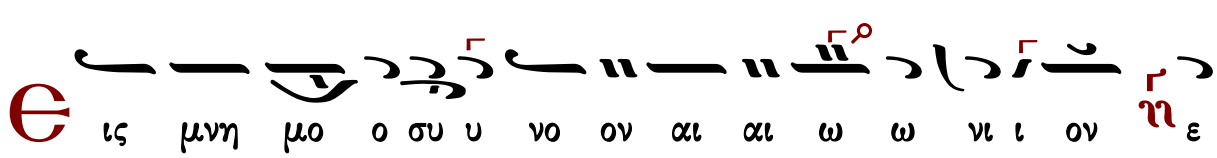

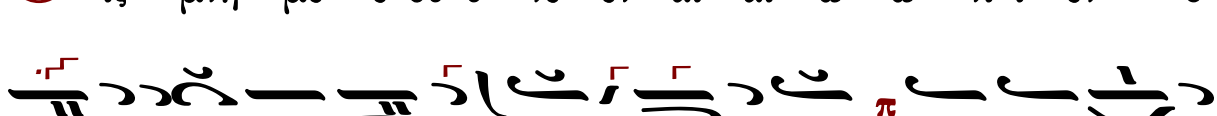

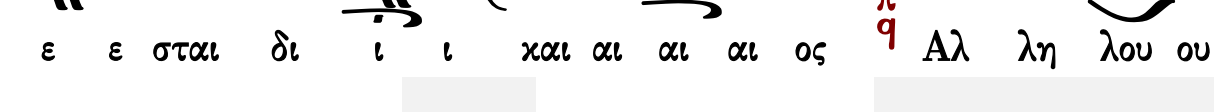

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

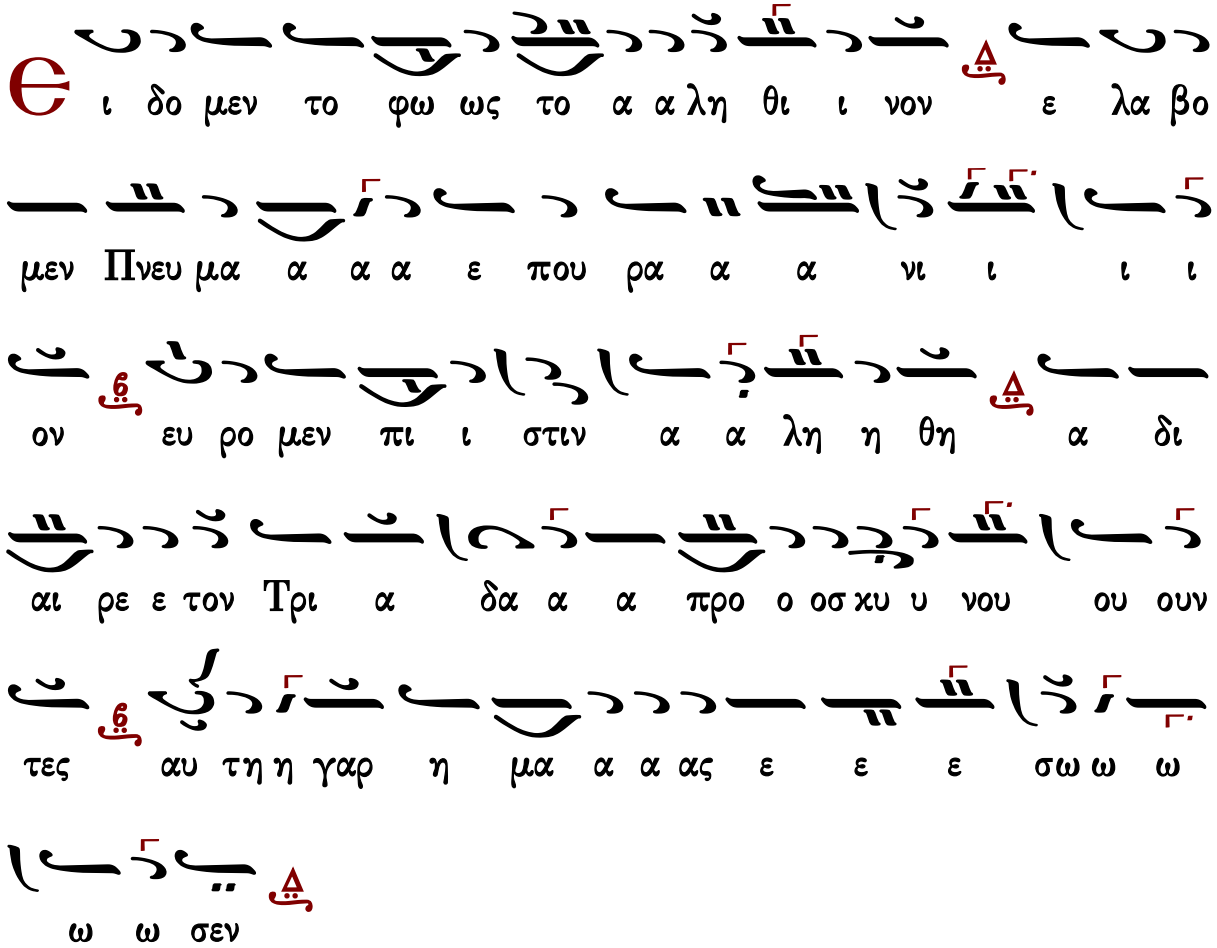

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

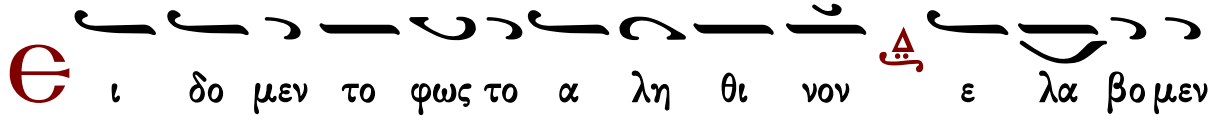

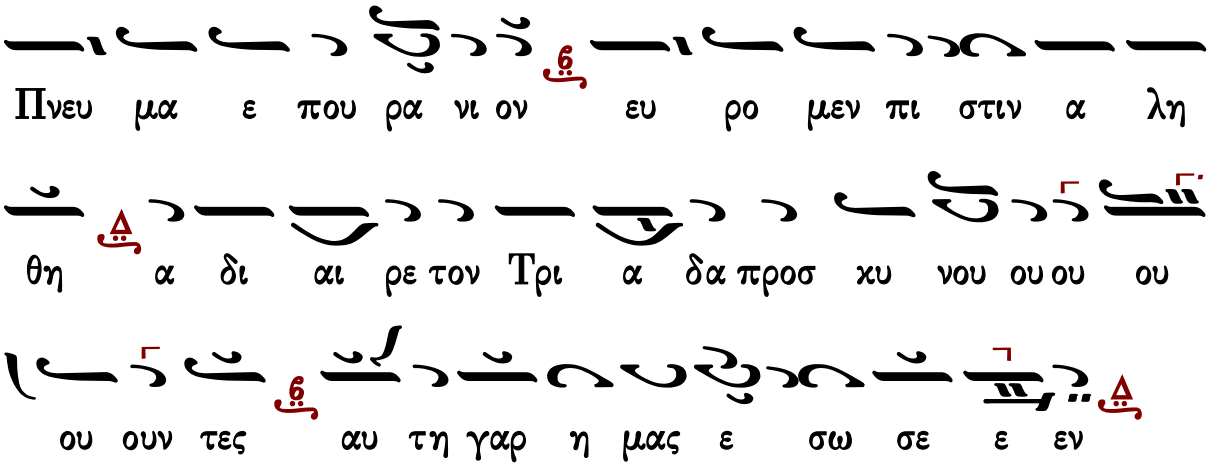

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

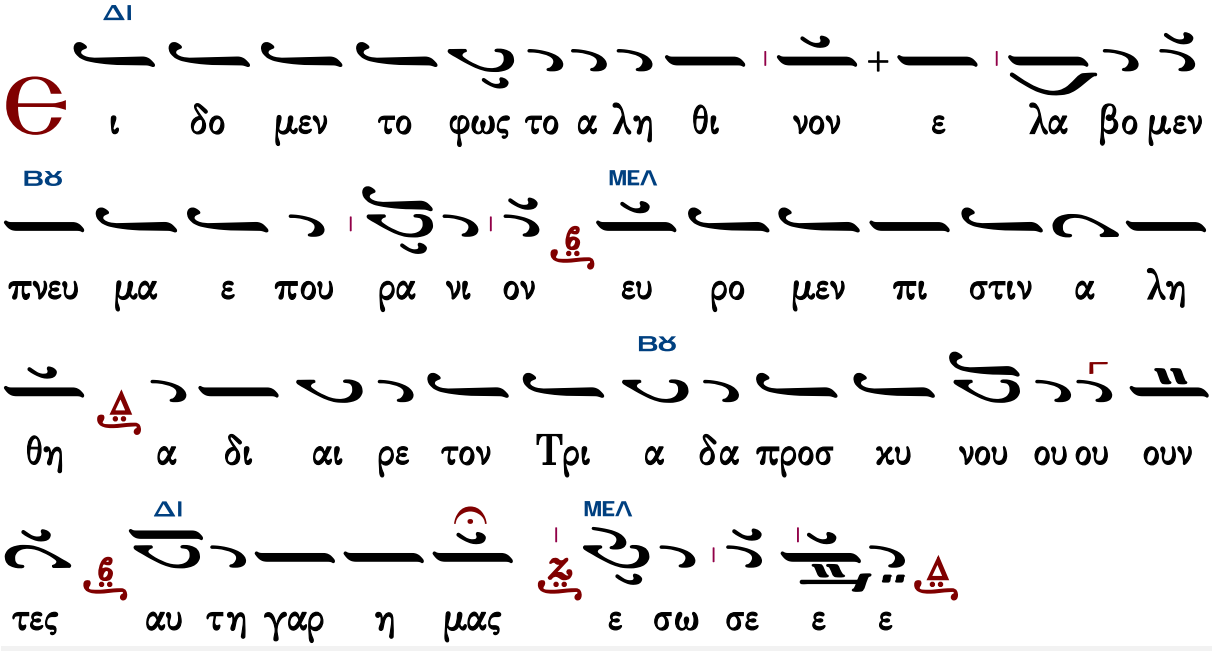

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Ἦχος Δι

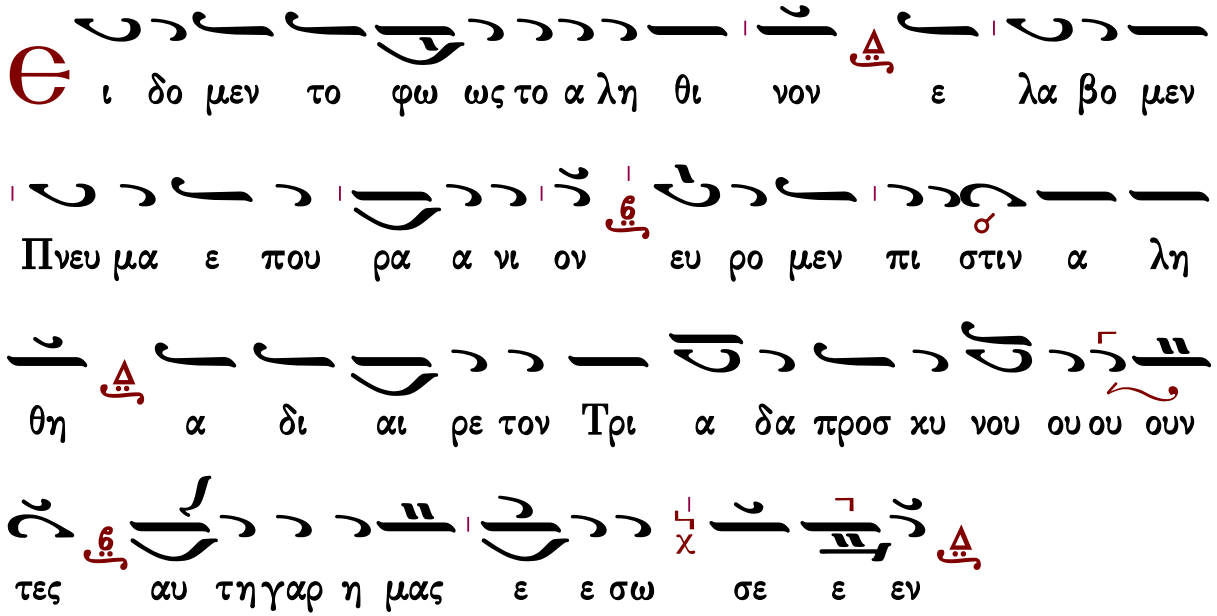

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

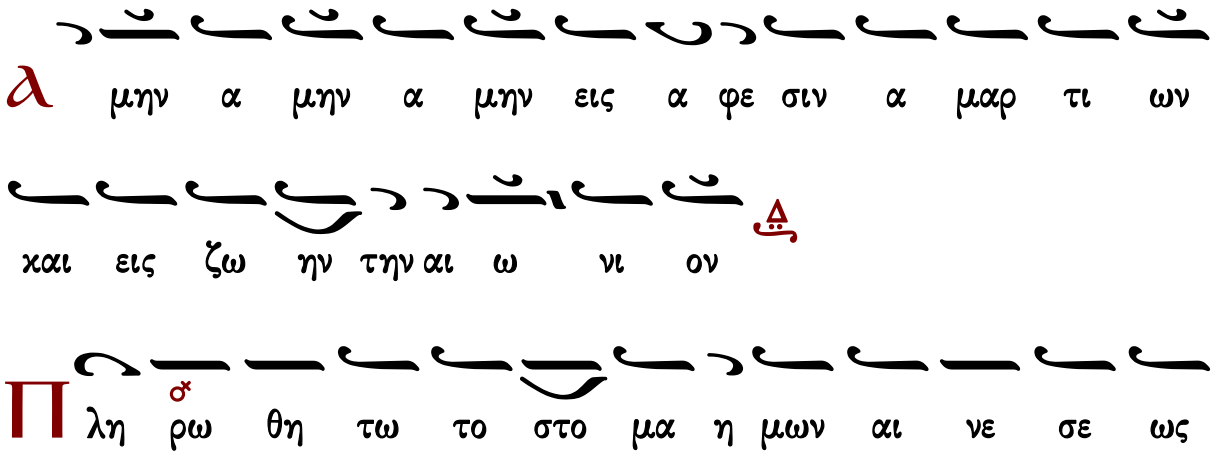

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

α μην

ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε

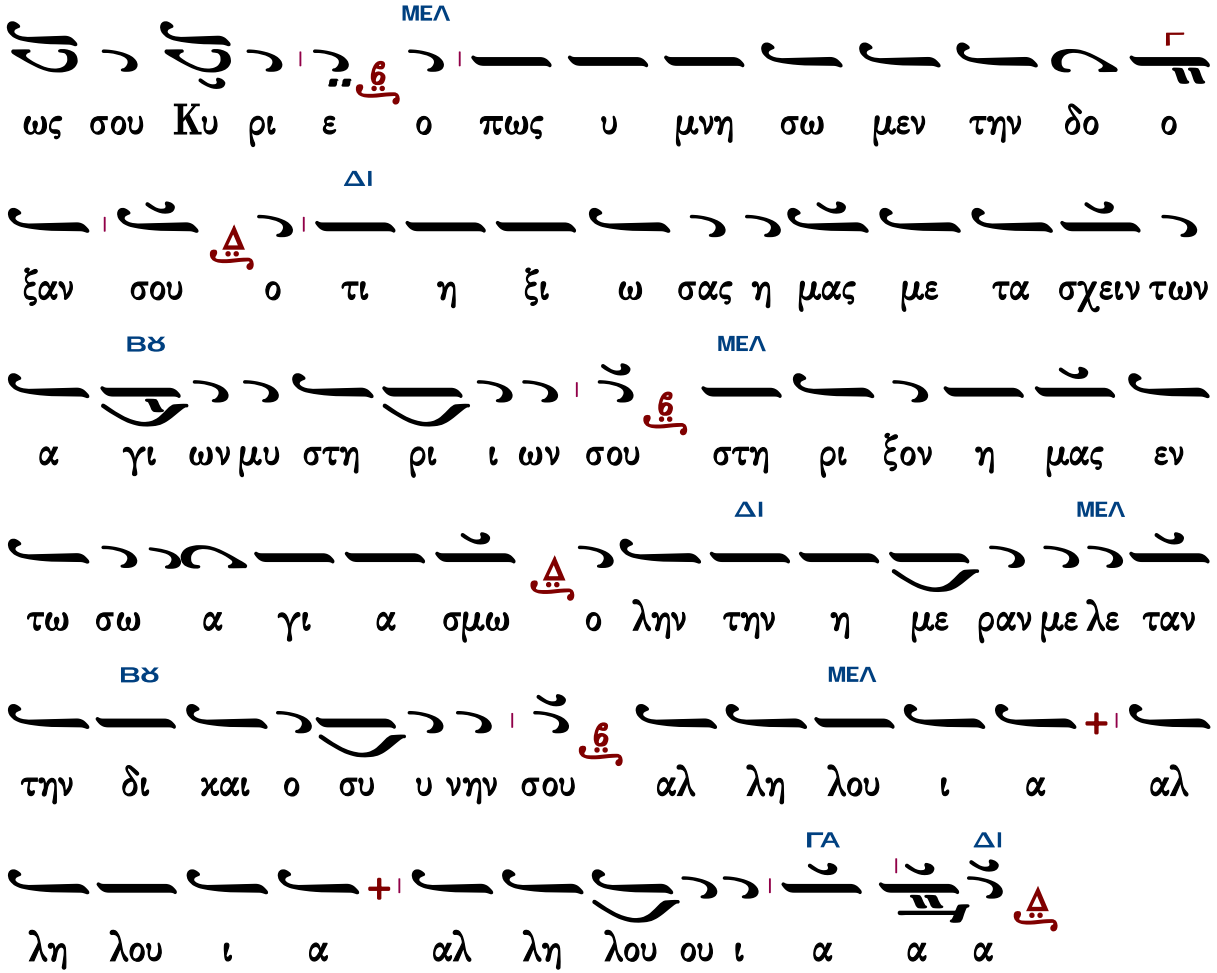

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϋ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

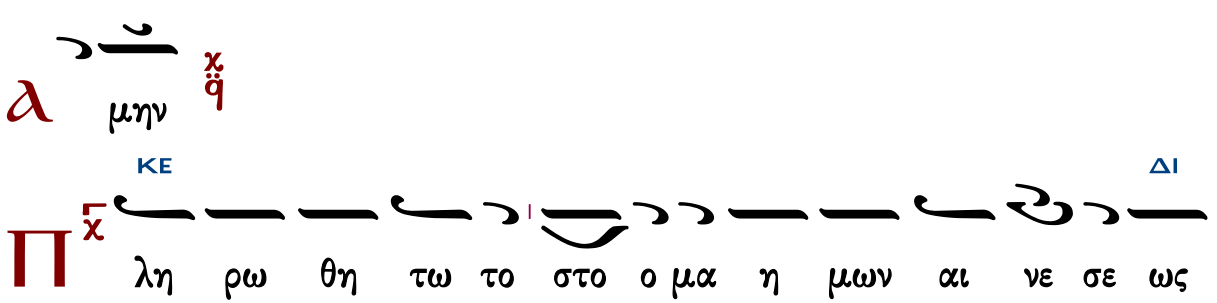

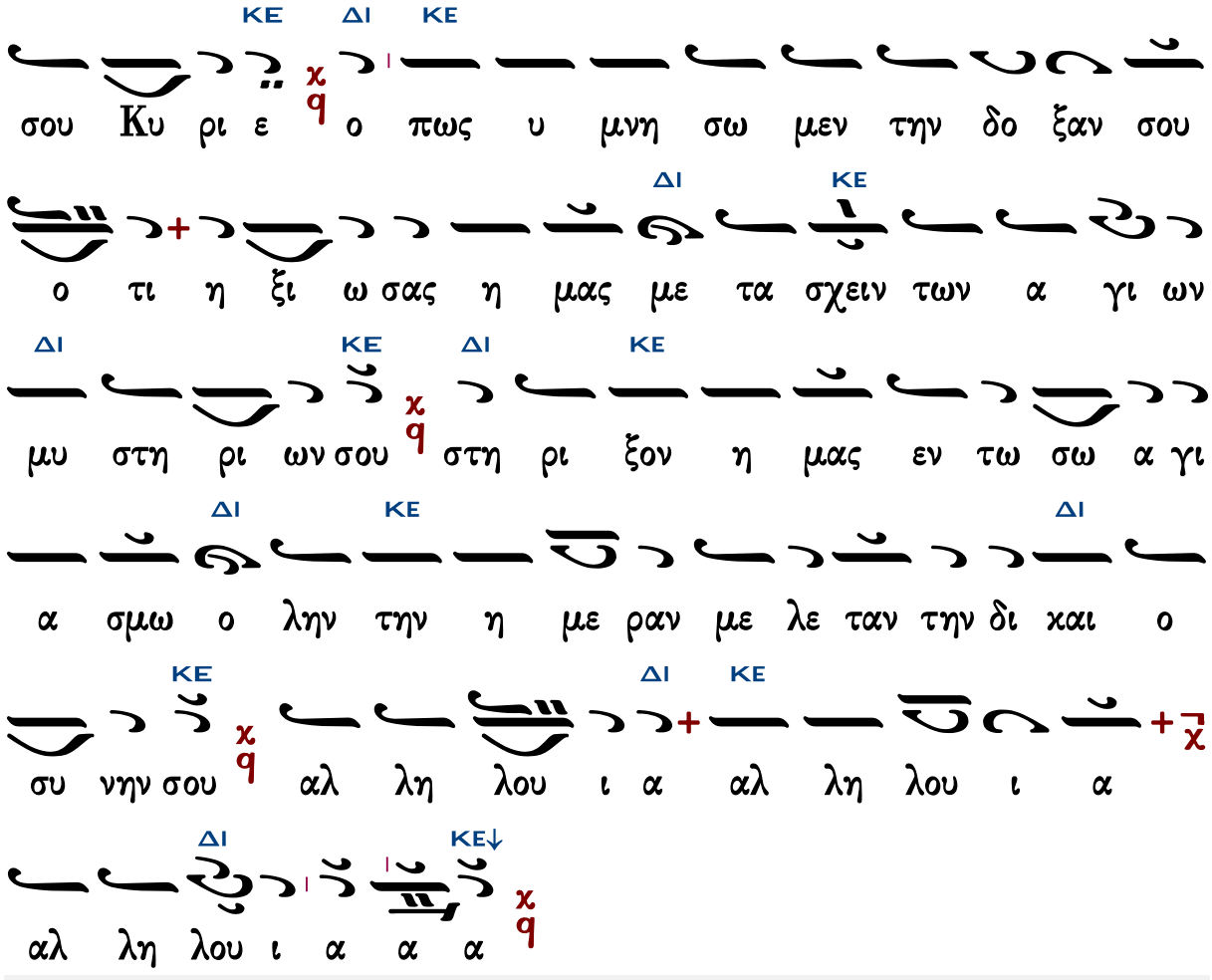

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

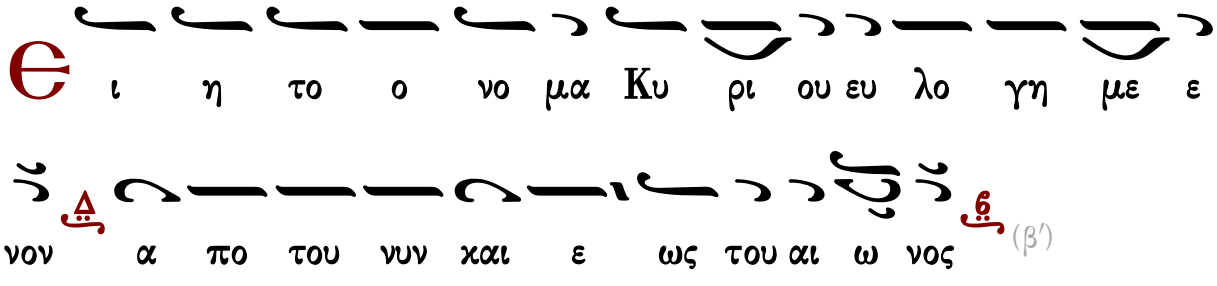

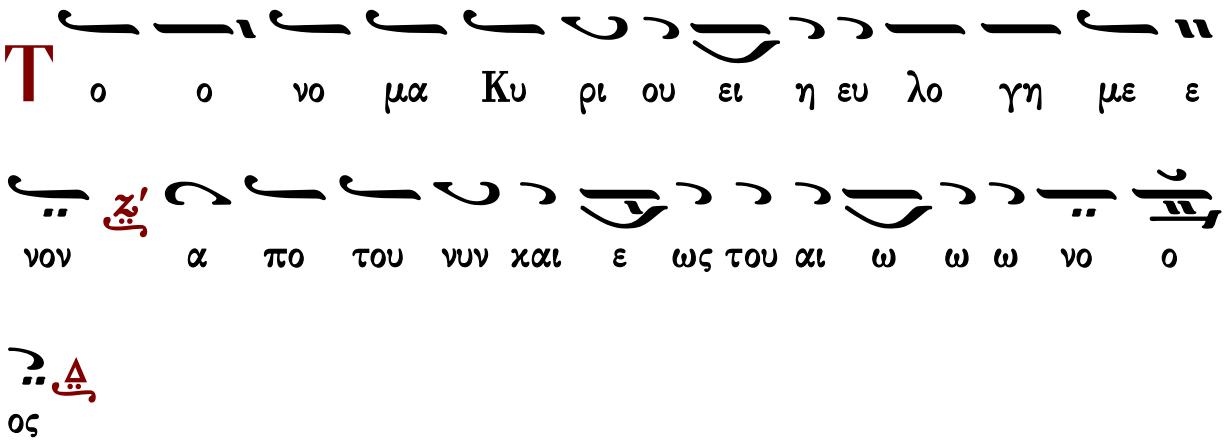

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

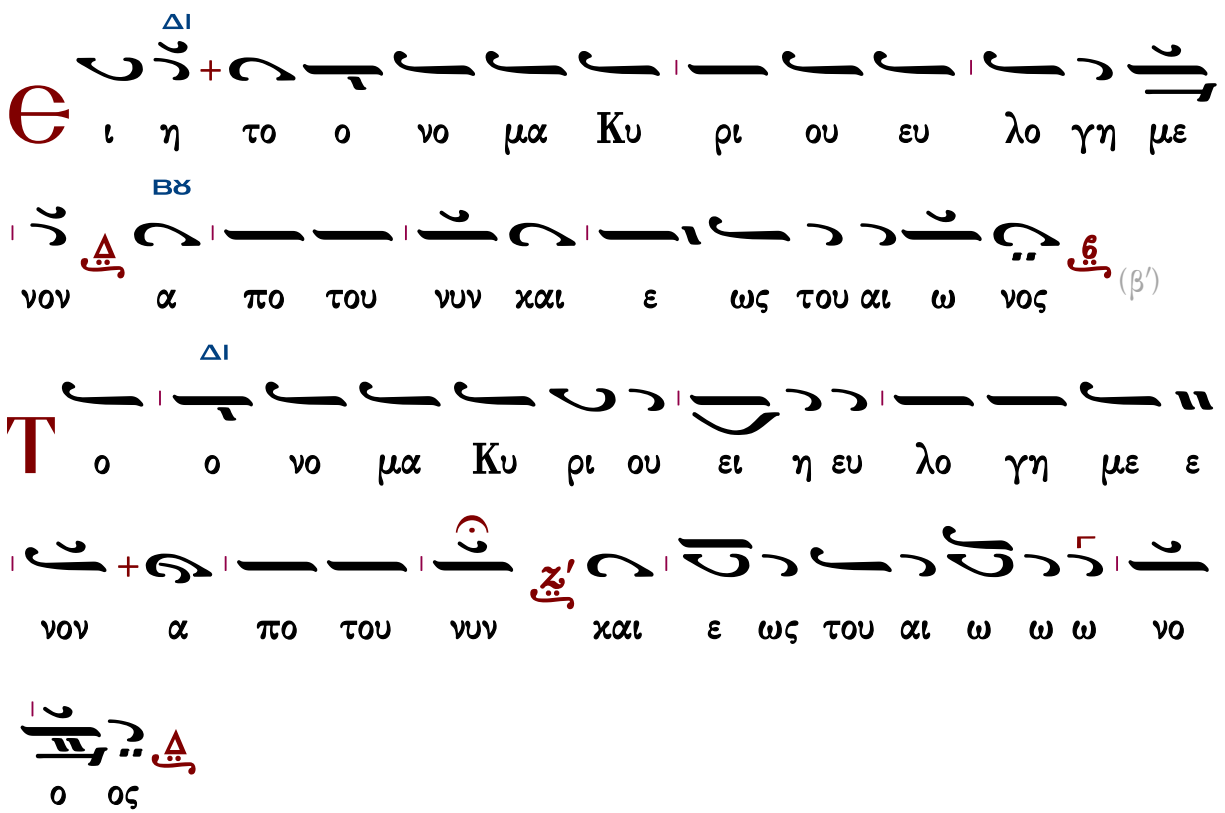

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

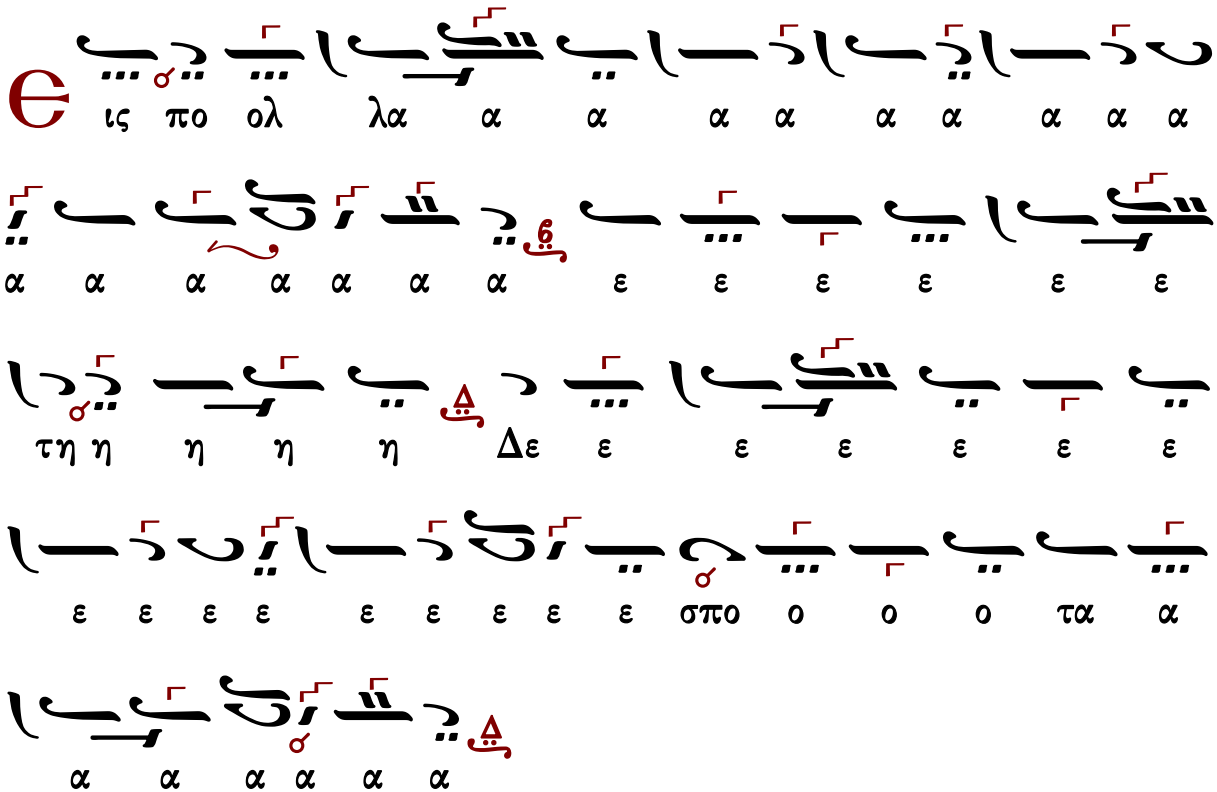

Προοιμιακὸς ψαλμὸς | Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

α
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α η η η
η η μω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ων
ΣΙΓΑ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
υ ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φυ
υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε
ε ε ε ε ε ε ε
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ
ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε
ε σπο ο τα α α α

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

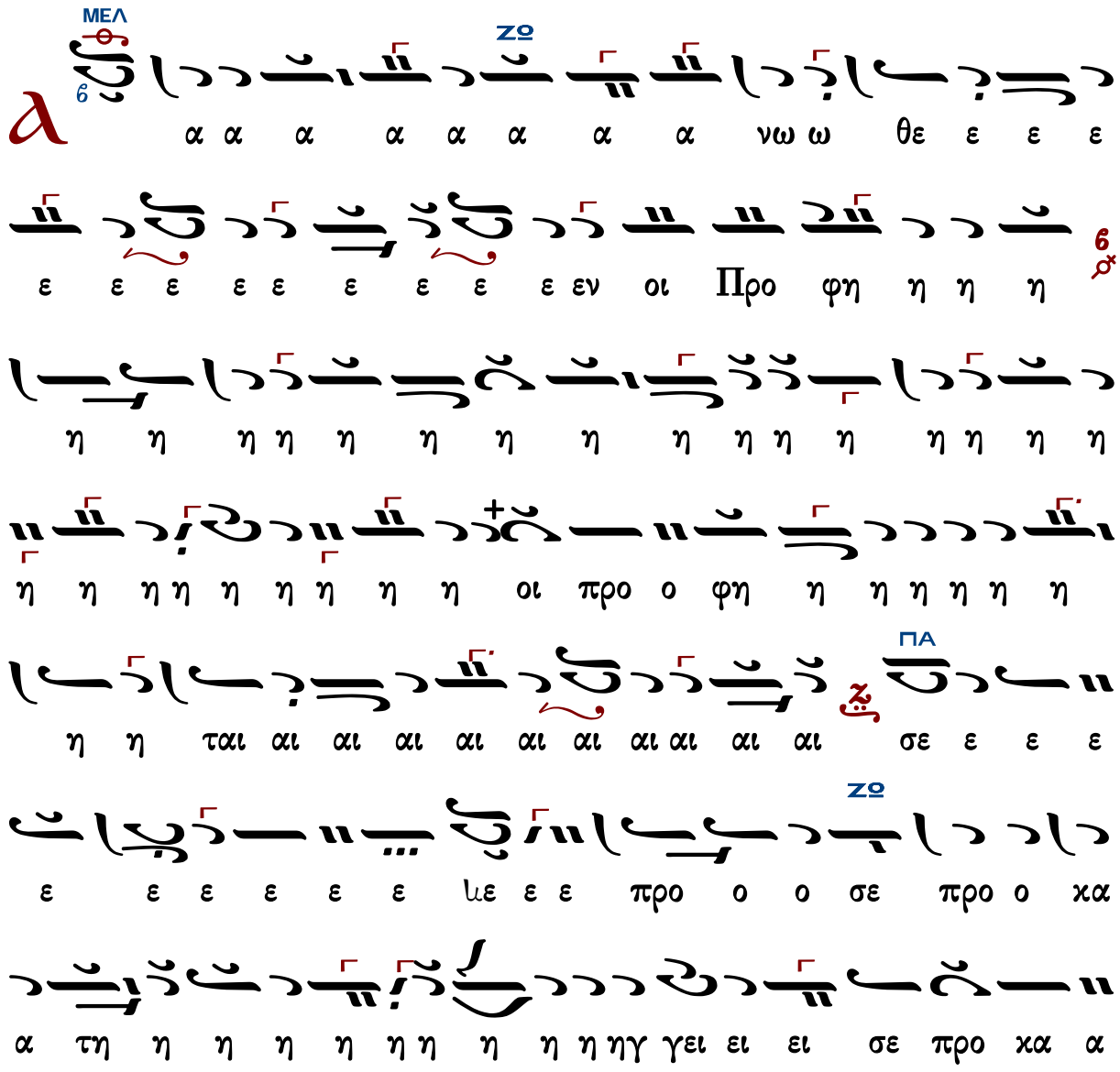

τη η η η η ηγ γει ει ει λα α α α α α α
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΘ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΠΑ
ΓΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ πα ἡ ΖΟ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

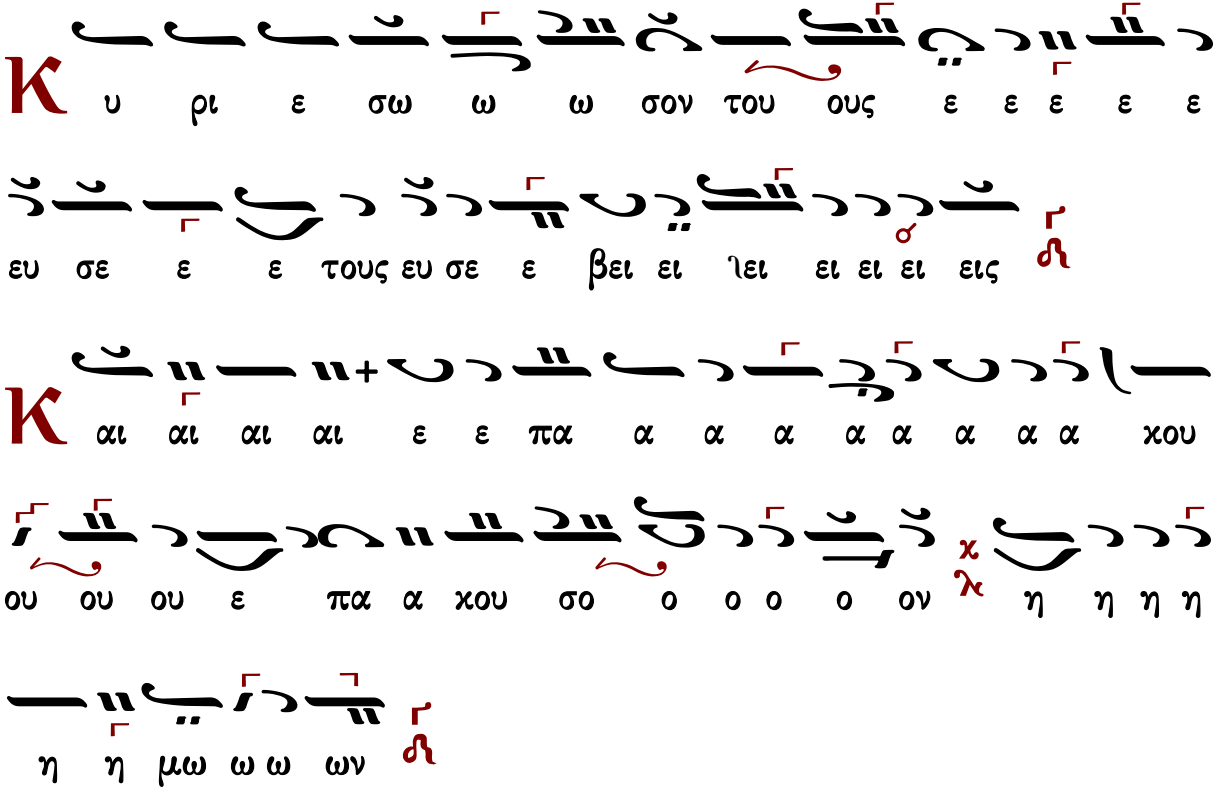
υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον η η η η
η η μω ω ω ων